

श्री ३ भाणुकेलाल युनीलाल शाह जे. पी. तथा अ. सौ. कभण्डकेन
भाणुकेलाल युनीलाल शाह, सिरीज मण्डके षीजे.

Shree Jain Prachin Sahityoddhar Granthavali
Series No. 9.

श्री जैन प्राचीन साहित्योद्धार ग्रंथावलि पुष्प ९ मुं.

श्री जैन सञ्जाय संग्रह

[सचित्र]

अनेक मुनिवर्य विरचित प्राचीन सञ्जायोनो
अपूर्व संग्रह.

संपादक अने संशोधक :

साराबाई मणिलाल नवाण.

जे.म. आर. जे. जे.स. (लंडन)

[प्रथमावृत्ति]

[प्रति १२५०]

*

विक्रम सं. १९९६, अर्दी इपिया [ध. स. १९४०]

પ્રાપ્તિસ્થાન—

સારાભાઈ મણિલાલ નવાળ
નાગજીભૂધરની પોળ,
અમદાવાદ.

અંશ સ્વામિત્વના સર્વ હક પ્રકાશકને સ્વાધિન છે.

ધી સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં પટેલ મણિલાલ કસ્વાણુદાસે છાપ્યું.
કે. પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

નોટ, પૂઠું તથા ચિત્રોના સુદ્રક, બચુભાઈ રાવત, કુમાર પ્રિન્ટરી,
રાયપુર ૧૪૫૪, અમદાવાદ

શ્રીયુત માણેશદાસ ચુનીદાસ શાહ કે.પી.

અ. સૌ. કમળામ્હેન માણેશદાસ યુ. શાહ

समर्पण

शेठ माणिकलाल युनीलाल शाह जे. पी.

तथा

तेज्याश्रीना धर्मपतिन्य. सौ. कमणाप्डेन

माणिकलाल युनीलाल शाह

(दंपति) ना करकमलमां

નિવેદન

શ્રી જૈન પ્રાચીન સાહિત્યોદ્ધાર ગ્રન્થાવલિના નવમા પુષ્પ તરીકે અને શેઠ. માણેકલાલ ચુનીલાલ શાહ જે. પી. તથા અ. સૌ. શ્રીમતી કમળાબહેન માણેકલાલ ચુનીલાલ શાહની સિરીઝના બીજા મણુકા તરીકે પ્રાચીન મહાપુરુષોએ રચેલી પ્રાચીન સજ્જાયોનો આ સંગ્રહ જનતા સમક્ષ મૂકતાં મને જે અનહદ આનંદ થઈ રહ્યો છે, તે અવર્ણનીય છે.

પ્રાચીન સજ્જાયોના આ સંગ્રહમાં પૂર્વે થઈ ગએલા મહાપુરુષોનાં જીવનચરિત્રો તથા આત્મિક પદો વગેરેની જે સુંદર રચનાઓ પદ્યમાં પૂર્વે પુરુષોએ રચી છે, તેને કોઈપણ બંતની ટીકા ટીપ્પણીઓની જરૂર હોય તેમ લાગતું નથી. આ સંગ્રહ પહેલાં કેટલાક સંગ્રહો પ્રસિદ્ધિમાં આવેલાં છે, પરંતુ તેમાંના મોટા ભાગે અશુદ્ધ અને સળંગ કાવ્યબદ્ધ તથા ભાવ વગરનાં ચિત્રોવાળાં છે અને તેથી જ બની શકે તેટલો શુદ્ધ કડીબદ્ધ અને પ્રસંગોને અનુરૂપ ભાવવાહી પ્રાચીન તથા અર્વાચીન ચિત્રો સહિત આ સંગ્રહ જનતા સમક્ષ રચુ કરવા ઉદ્યુક્ત થયો છું અને આશા રાખું છું કે મારી ગ્રન્થાવલિના આઠમા પુષ્પ તરીકે પ્રસિદ્ધ થએલ “૧૧૫૧ સ્તવન મંજુષા” ના પુસ્તકની માફક જનતા મારા આ પ્રકાશનને સુંદર આવકાર આપશે.

પ્રસ્તુત ગ્રન્થ એ સત્તરમી સદીની શરૂઆતથી માંડીને ઓગણીસમી સદીની અંત સુધીમાં થઈ ગએલા જૈન મુનિ-

વરોના હૃદયંગમ ઉદ્દગારો રૂપી મૌકિતકોની હારમાળાઓ-
માંના વીખરાએલા કેટલાક મૌકિતકોનો સંગ્રહ છે.

સજ્જાય એટલે સ્વાધ્યાય, સ્વાધ્યાયમાં મુખ્યત્વે કરીને
કષાયાદિથી નિષ્પન્ન થતા અનિષ્ટ પરિણામોનું, દાન, શીલ,
તપ અને ભાવ, રૂપી ચાર પ્રકારના ધર્મના સેવનથી થતા
લાભોનું અને દાનાદિ ચાર પ્રકારના ધર્મનું સેવન કરનારા
પુણ્યપુરૂષોના ઉત્તમ ગુણોનું વર્ણન હોય છે. પ્રતિક્રમણમાં
બ્યારે કોઈ મુનિમહારાજ મધુર સરોદે સજ્જાય ગાય છે,
ત્યારે તેમાંથી રચનારની કાવ્યચાતુર્યતા અને ખેલનારની
પવિત્રતા નિર્ભર છે. આવાં મૌકિતકો સમાજની મોંઘી
સંપત્તિ છે, પરંતુ જનતાની તે તરફની ઉપેક્ષાને દૂર થઈ
જાય તો આવા આવા દસ બાર લાગે થઈ શકે તેટલી
સાહિત્ય સામગ્રી તો હજી અપ્રસિદ્ધ રૂપે ગુજરાતના જૈન
ભંડારોમાં તેને પ્રકાશિત કરનારની વાટ જોતી પડી રહેલી
છે, જે સાનુકુળતા હશે તો દર વર્ષે આબું એકાદું પ્રકા-
શન પ્રસિદ્ધ કરીને જનતા સમક્ષ મૂકવાની મારી ઈચ્છા
છે, પરંતુ તેનો બધો આધાર જનતા આજ સુધી મારી
સાહિત્ય પ્રવૃત્તિને જે રીતે પ્રોત્સાહન આપતી રહી છે, તે
રીતે પ્રોત્સાહન આપવાનું ચાલુ રાખે તે ઉપર નિર્ભર છે.

ઋણ સ્વીકાર

આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવેલા ચિત્રો પૈકી આર્ય-
સ્થૂલિભદ્ર અને સાત ખહેનો તથા રથિકકલા અને કોશાનૃત્ય,
એ બે સોનેરી ચિત્રોના ખલ્લોકો વાપરવા આપવા માટે શેઠ
દેવચંદ લાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડના ટ્રસ્ટીઓનો,

ભરત બાહુબલિનાં દ્વંદ્વયુદ્ધતું ત્રિરંગી ચિત્ર વડોદરાના શ્રી આત્મારામ જૈન જ્ઞાન મંદિરમાં આવેલા સ્વર્ગસ્થ શાંતમૂર્તિ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના અમૂલ્ય સંગ્રહમાંની સંવત ૧૫૨૨માં લખાએલી કલ્પસૂત્રની સુવર્ણાક્ષરી પ્રતમાંથી ખોલક કરાવીને અત્રે રજુ કરેલું છે અને તેથી જ તે પ્રતનો ઉપયોગ કરવા દેવા માટે પ્રસ્તુત જ્ઞાનમંદિરના વહીવટ કર્તાઓનો, શ્રી દશાર્ણભદ્રરાજર્ષિ, તથા અઈમુત્તાકુમારની સબબાયને લગતાં બે ચિત્ર પ્રસંગોનાં ચિત્રો પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી વિજયમોહનસૂરીશ્વરજીના પરમશિષ્ય અનુયોગાચાર્ય પન્યાસજી મહારાજ શ્રી પ્રીતિવિજયજીના સંગ્રહની આવશ્યક બાલાવબોધની વિક્રમ સંવત ૧૮૮૨માં મુંબઈમાં લખાએલી સુંદર ચિત્રોવાળી પ્રતમાંથી ઉપયોગ કરવાની પરવાનગી આપવા માટે પૂજ્ય પન્યાસજી મહારાજ શ્રી પ્રીતિવિજયજીનો તથા (૧) દશાર્ણભદ્ર રાજર્ષિ, (૨) વજ્રસ્વામીજી, (૩) બાહુબલી ને અહંકારનો ત્યાગ કરવા માટે બ્રાહ્મી અને સુંદરીની વિનંતી, (૪) શેઠ સુદર્શન અને અર્જુનમાળી તથા (૫) ઈલાચીકુમારની શુભ ભાવનાને લગતા ચિત્ર પ્રસંગો મુરબ્બી શ્રી રવિશંકર રાવળે પોતાની જાતી દેખરેખ નીચે ચાલતા ગુજરાત કલાસંઘમાં તૈયાર કરાવી આપવા માટે શ્રીયુત્ રવિશંકર રાવળને પણ આભાર માનવાની હું આ તક લઉં છું.

મારી દરેકેદરેક સાહિત્યપ્રવૃત્તિને ઉત્તેજન આપવામાં સૌથી મુખ્ય ફાળો આપનાર શ્રીમાન શેઠ માણેકલાલ યુનીલાલ શાહ જે. પી. તથા મારી દરેક પ્રવૃત્તિને

વાત્સલ્ય લાવે નીરખીને હમેશાં ઉત્તેજન આપનાર શેઠ માણેકલાલ પ્રેમચંદ રાયચંદ વગેરેનો પણ આ પ્રસંગે આભાર માની કૃતાર્થ થાઉં છું, અને ઇચ્છું છું કે—મહારી ભવિષ્યની સાહિત્ય પ્રવૃત્તિને તેઓશ્રી વધુ ઉત્તેજન આપતા રહેશે.

આ પુસ્તક શ્રીમાન્ શેઠ માણેકલાલ ચુનીલાલ શાહ જે. પી તથા તેઓશ્રીના ધર્મપત્નિ અ. સો. કમળાબહેન માણેકલાલ ચુનીલાલ (દંપતિ) ની સિરીઝના ખીજા મણકા તરીકે તેટલા જ માટે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે કે મારી સાહિત્યપ્રવૃદ્ધિને તેઓશ્રી તરફથી ઉત્તરોત્તર ઉત્તેજન મદ્યા કરતું ન હોત તો હું મારા આઠમા પુષ્પ (૧૧૫૧ સ્તવન મંજુષા) માં જણાવી ગયો છું તેમ મારી સાહિત્ય પ્રવૃત્તિ લગભગ મંદ પડી ગઈ હોત; તેથી જ આ પુસ્તક અને હવે પછી દર વર્ષે હબ્બુ-સુધી અપ્રગટ રહેલા પ્રાચીન સ્તવનો, સન્જાયો અને જૈન ભિમિકાવ્યોના સંગ્રહનું એકેક પુસ્તક તેઓ (દંપતિ) ની સિરીઝના ઉત્તરોત્તર મણકા તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવાની ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરવાની આ તક લઉં છું અને ઇચ્છું છું કે તેઓશ્રી તે વાતનો સ્વીકાર કરશે.

આ સંગ્રહમાંની સન્જાયોનો કેટલોક ભાગ અમદાવાદની જૈનવિદ્યાશાળા તરફથી વર્ષો પહેલાં શિલાછાપમાં છપાએલા સન્જાય સંગ્રહમાંથી, કેટલોક ભાગ મારા વડોદરાના નિવાસસ્થાન વખતે આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવ શ્રીમાન્ સાગરાનંદસૂરીશ્વરના શિષ્ય મુનિ મહારાજ

શ્રીવર્ધ્માનસાગરજી દ્વારા વડોદરા-મહમદની વાડીમાં આવેલા રંગમહાલના ઉપાશ્રયમાંની હસ્તપ્રતો મને ઉપયોગ કરવા માટે ભેટ મળેલી તેમાંથી અને કેટલોક ભાગ પરમ-પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજીના શિષ્યો શ્રી કાંતિવિજયજી, શ્રીમાનતુંગવિજયજી દ્વારાજે હસ્તપ્રતો અને પ્રેસ કૉપીઓ મળેલી તેમાંથી મળેલો છે અને તે માટે તે સર્વેનો હું અત્રે આભાર માનું છું.

આ સંગ્રહમાં જે ભગવતીસૂત્રની સન્ન્યાયો પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલી છે તેની પ્રેસ કૉપી પણ મને પૂજ્ય શ્રી કાંતિવિજયજી તરફથી મળેલી, પરંતુ તે વધારે અશુદ્ધ લાગવાથી અમદાવાદના ડહેલાના ઉપાશ્રયના ભંડારમાંથી ગીજી જે હસ્તપ્રતો સાથે મેળવીને છપાવી છે અને તેથી તે ભંડારના ટ્રસ્ટીઓનો પણ અત્રે આભાર માનું છું. ભગવતી-સૂત્રના બધા શતકો ઉપર ઉપાધ્યાય શ્રી માનવિજયજીએ કેમ સન્ન્યાયો નહીં બનાવી હોય તેની કાંઈ સમજણ પડતી નથી, કારણકે મને પ્રાપ્ત થયેલી ઉપરોક્ત પ્રેસ કૉપીમાં તેમજ બંને હસ્તપ્રતોમાં પણ ભગવતીના વીશ શતકો ઉપરનીજ સન્ન્યાયો છે અને બંને હસ્તપ્રતો સંપૂર્ણ છે, છતાં કેઈપણ મહાનુભાવને ઉપાધ્યાય શ્રી માનવિજય-જીએ રચેલી ભગવતીજીના સંપૂર્ણ એકતાલીશ શતકો ઉપરની સન્ન્યાયો મલી આવે તો મને લખી જણાવવા જરૂર કૃપા કરશે એમ ઈચ્છું છું.

આ સંગ્રહમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ શ્રી જિનહર્ષસૂરિ વિરચિત વજ્રસ્વામીની પંદર ઠાળો વાળી સન્ન્યાય, પૃષ્ઠ

૭૫ થી ૮૭, શ્રી જિનહર્ષસૂરિ વિરચિત શિયળની નવવા-
ડની અગિયાર ઠાળો પૃષ્ઠ ૮૯ થી ૯૯, શ્રી વીરવિજયજી
વિરચિત દશારજુલદ્રની પાંચ ઠાળો પૃષ્ઠ ૩૬૯ થી ૩૭૩,
શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાય વિરચિત શ્રી લગવતીસૂત્રની
તેત્રીશ સજ્જાયો પૃષ્ઠ ૪૧૨ થી ૪૫૦, શ્રી સુંદર મુનિ
વિરચિત શ્રી રાજુલની સજ્જાય પૃષ્ઠ ૪૫૧ થી ૪૬૩ કરીને
માલમુનિ વિરચિત જીરજીશેઠની સજ્જાય પૃષ્ઠ ૪૮૦ સુધીની
સજ્જાયો સૌથી પહેલી જ વાર પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલી
છે; વાચકોનું ખાસ લક્ષ તે તરફ ખેંચવાની રજા લઉં છું.

આ ગ્રંથમાં છપાવવામાં આવેલા મહાપુરૂષોના જીવ-
નને લગતા પ્રસંગોનાં ચિત્રોની જરા પણ આશાતના નહિ
કરવા વાંચક અને દર્શક બંને પ્રત્યે મારી નમ્ર વિનંતિ છે.

છાપકામ માટે, સૂર્યપ્રકાશ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસના માલીક
પટેલ મણિલાલ કલ્યાણદાસનો, ખેલોડો, જેકેટ, ચિત્રો
વગેરે સુંદર રીતે છાપી આપવા માટે કુમાર કાર્યાલયવાળા
શ્રીયુત્ અચ્યુભાઈ રાવતનો પણ હું અત્રે આભાર માનું છું.

મારી અલ્પમતિ પ્રમાણે આ સંગ્રહને શુદ્ધ કરવા
માટે મેં પ્રયત્ન કરેલો છે. છતાં પણ દૃષ્ટિ દોષથી અને
પ્રેસ દોષથી કાંઈ પણ અશુદ્ધિ વગેરે રહી જવા પામી હોય
તે માટે ક્ષમા માગું છું.

સંવત ૧૯૯૬
માહ સુદી ૫
(વસંતપંચમી)
મંગલવાર

નિવેદક:-
સારાભાઈ મણિલાલ નવાબ
ડા. પારસીની ચાલ રૂમ નંબર. ૪
સાબરમતી.

विषयानुक्रमिका

अ. नं.	संज्ञायतुं नाम	पहेल' पद	कृतानुं नाम	पृष्ठ नं'अर
१	समकितना सऽसऽ षोडशी	सुकृतवस्त्रि इदं गिनी	श्री यशोविज्यल	१
२	" दाण नील	त्रयु विंग समकित तषां रे	"	२
३	" दाण नील	अरिहंतते जिन	"	३
४	" दाण त्रोथी	त्रयु शुद्धि समकित	"	३
५	" दाण पांयमी	समकित इधयु परिहरो	"	४
६	" दाण छट्टी	आऽ प्रभाविइ प्रवयन	"	५
७	" दाण सातमी	सोहे समकित नेहथी	"	५
८	" दाण आऽमी	दक्षयु पांय इषां	"	६
९	" दाण नवमी	परतीर्थी परना सर	"	७
१०	" दाण दशमी	शुद्ध धरमथी नवि यशे	"	७
११	" दाण अगियारमी	भाविन्ते रे समकित	"	८
१२	" दाण गारमी	इरे जिहं समकित	"	८
१३	गार भावनानी	पास जिनसर पय नमी	श्री जयसोम	११

अ. नं.	संख्यायतुं नाम	पहेलुं पद	इर्तायुं नाम	पृष्ठ नं०
१४	दाण भीण	भीण अशरल्यु भावना	"	१२
१५	दाण त्रीण	त्रीण भावना धरिणी परे	"	१४
१६	दाण त्रौथी	त्रौथी भावना भवियल्यु	"	१५
१७	दाण पांयभी	पांयभी भावना भावीये रे	"	१६
१८	दाण छठी	छठी भावना मन धरो	"	१७
१९	दाण सातमी	आश्रव भावना सातमी रे	"	१८
२०	दाण आहमी	आहमी संवर भावनाण	"	१९
२१	दाण नवमी	नवमी निर्दरे भावना	"	२०
२२	दाण दशमी	दशमी क्षोडस्वइप रे	"	२१
२३	दाण अगियारमी	दश दष्टांते होखिबो रे	"	२२
२४	दाण आरमी	धन धन धर्म ङग	"	२३
२५	दाण तेरमी	तुमे भावो रे भवि	"	२४
२६	आर भावानी	विभव कुब डभवना हंस	श्री सकलयं६ण	२६
२७	दाण भीण	भावना भावती यूशीये	"	२७
२८	दाण त्रीण	भूंजभां भूंजभां मोडभां	"	२८
२९	दाण त्रौथी	डा नवि शरल्यु डा नवि	"	२९
३०	दाण पांयभी	सर्व संसारता भावतुं	"	३०

અ. નં.	સબઝાયનું નામ	પહિલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ નં.અંક
૩૧	દાળ છટી	એ વૂંહી આપકું વૂંહી	"	૩૧
૩૨	દાળ સાતમી	ચેતના બગી સહચારિણી	"	૩૨
૩૩	દાળ આઠમી	મંસ મલ મૂત્ર રધિરે	શ્રી સહવાયંદજી	૩૩
૩૪	દાળ નવમી	બગ શુભાશુભ નેણે	"	૩૩
૩૫	દાળ દશમી	તાપે મીણુ મલે જિમ	"	૩૪
૩૬	દાળ અગિયારમી	ધર્મથી જીવને બચ	"	૩૫
૩૭	દાળ બારમી	ને નરા સાધુ આધાર	"	૩૫
૩૮	દાળ તેરમી	ભવિઠ જીવ પૂછે નિજ	"	૩૭
૩૯	દાળ ચૌદમી	દાન નયન માહે	"	૩૮
૪૦	શ્રી અવંતિસુકમારની	પાસ જિનેસર સેવીયે	શ્રી જિનહર્ષસુરિ	૪૦
૪૧	દાળ બીજી	મધુર સ્વરે સુનિવર	"	૪૨
૪૨	દાળ ત્રીજી	સંયમથી સુખ પામીયે	"	૪૩
૪૩	દાળ ચોથી	કર જોડી વ્યાગળ રહી રે	"	૪૫
૪૪	દાળ પાંચમી	માય કહે વત્સ સાંભળો	"	૪૬
૪૫	દાળ છટી	હવે કુમર ધરિયું મન	"	૪૭
૪૬	દાળ સાતમી	અનુમતિ દીધી માયે	"	૪૮
૪૭	દાળ આઠમી	સદચરણ હો કહું	"	૫૦

અ. નં.	સબ્જેક્ટનું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ નંબર
૪૮	"	તિથ્ય અવસર એક	"	૫૧
૪૯	"	વાંદી પૂછે ગુર ભણી	"	૫૨
૫૦	"	દુઃખ ભર અત્રીસે	"	૫૩
૫૧	"	ક્ષિત્રા તટે ઊભી રહે રે	"	૫૪
૫૨	"	ભદ્રા ધર આવી એમ	"	૫૫
૫૩	શ્રી અવંતિસુકમારની	મનોહર માળવ દેશ	શ્રી જ્ઞાનવિમળસૂરિ	૫૬
૫૪	શ્રી વચરકુમારની	સાંભાળજે તુમે અદ્ભુત	શ્રી પદ્મવિનયજી	૫૯
૫૫	શ્રી ધનાઅણુગારની	શિયાળામાં શીત ધણી		૬૧
૫૬	"	કાકંદી નયરી કરે	શ્રી જ્ઞાનસાગરજી	૬૪
૫૭	"	કહે ધનો કામિની	"	૬૬
૫૮	"	અર્ધ ભદ્રા લેઈ	"	૬૭
૫૯	"	શ્રેણિક સુથુ સહસ	"	૬૮
૬૦	"	ધન ધન ધનો ઋષિ	"	૭૦
૬૧	શ્રી અષાઢાભૂતિની	શ્રી શ્રુતદેવી હેડ ધરી	શ્રી ભાવરતજી	૭૧
૬૨	"	નિજ પુત્રીઓને કહે રે	"	૭૨
૬૩	"	ગુર કહે એવડી વેળા રે	"	૭૨
૬૪	"	સુખ વિલસતાં એકથુ	"	૭૪

અ. નં.	સંખ્યાયત્તું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ નંબર
૬૫	” ઢાળ પાંચમી	પાંચસે' કુમારને મેલ્લીયા રે	શ્રી ભાવરત્નજી	૭૪
૬૬	શ્રી વજ્રસ્વામીની	અરધ ભરત માંહિ	શ્રી જિનહર્ષસુરિ	૭૫
૬૭	” ઢાળ ખીજી	શેઠ ધનપાલની નંદની	”	૭૬
૬૮	” ઢાળ ત્રીજી	નારી સુનંદા રે રોતી	”	૭૬
૬૯	” ઢાળ ચોથી	જિમતિમ કરી સમજવી	”	૭૭
૭૦	” ઢાળ પાંચમી	સાંભળી વનિતાના ઓત્ર	”	૭૮
૭૧	” ઢાળ છઠ્ઠી	ધનગિરિ આર્યસમિત	”	૭૯
૭૨	” ઢાળ સાતમી	કહઈ સુનંદા નારી	”	૮૦
૭૩	” ઢાળ આઠમી	ગુરુ આદેશ પાળી	”	૮૧
૭૪	” ઢાળ નવમી	સચ્ચાતરી નારી ભણી	”	૮૨
૭૫	” ઢાળ દશમી	તિહાં થકી ગુરુ પાંગર્યાજી	”	૮૩
૭૬	” ઢાળ અગિયારમી	તેડે રે વાલ્હા તેડે સુનંદા	”	૮૪
૭૭	” ઢાળ બારમી	હવઈ રાગ ધનગિરી	”	૮૫
૭૮	” ઢાળ તેરમી	આઠ વરસનઈ દિક્ષા	”	૮૫
૭૯	” ઢાળ ચૌદમી	વયસ્વામી એહલું કકઈ રે	”	૮૬
૮૦	” ઢાળ પંદરમી	વૈરાગી રે વૈરાગી રે	”	૮૭
૮૧	શીખલની નાવવાડની	શ્રીનેમિસર ચરણ્યુગં	”	૮૯

અ. નં.	સંસ્કૃતનામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ નંબર
૮૨	દાળ બીજી	ભાવ ધરી નિલ પાલીઈ	"	૯૦
૮૩	"	જો જો બ્રતિશ્વ કલ	"	૯૧
૮૪	"	ત્રીજી વાડ હવે ચિત	"	૯૨
૮૫	"	મનોહર રૂપ નારી તણાં	"	૯૪
૮૬	"	વાડ હવઈ સુણો પંચમી રે	"	૯૫
૮૭	"	ભરચૌવન ધન સામગ્રી	"	૯૬
૮૮	"	બ્રહ્મચારી સાંભળી વાતડી	"	૯૭
૮૯	"	પુરૂષ કવલ બત્રીશ	"	૯૮
૯૦	"	શોભા ન કરવી દેહની	"	૯૯
૯૧	"	શ્રી વ્યગિયારમી શ્રી વીરે હો આર પરષદામઈ	"	૧૦૧
૯૨	શ્રી ઇલાચીપુત્રની	નામ ઇલાપુત્ર બંણીએ	શ્રી લલિધવિજયજી	૧૦૩
૯૩	"	દાળ પહેલી	શ્રી માલ મુનિ	૧૦૫
૯૪	"	દાળ બીજી	"	૧૦૭
૯૫	"	દાળ ત્રીજી	"	૧૦૯
૯૬	"	દાળ ચોથી	"	૧૧૧
૯૭	"	દાળ પાંચમી	"	૧૧૩
૯૮	"	દાળ છઠી	"	

અ. નં.	સબ્જાયટું નામ	પહિલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૯૯	અંધકુમારની	શ્રી સીમંધર પાપ નમીજી	કવિયાજી	૧૧૫
૧૦૦	ગંભીરવામીની	સરસ્વતિ પદપંકજ નમી	સૌભાગ્યસાગર	૧૧૭
૧૦૧	” હાળ બીજી	ગુરૂ વાંદી ધર આવીયા રે	”	૧૧૮
૧૦૨	” હાળ ત્રીજી	સનેહી પ્રીતમને કહે	”	૧૧૯
૧૦૩	” હાળ ચોથી	એહવે પ્રભવો આવીયો	”	૧૨૦
૧૦૪	”	રાજગૃહી નગરી વસે	હૈતવિજયજી	૧૨૧
૧૦૫	”	સરસ્વતી સામિની વિનવું	”	૧૨૨
૧૦૬	સનતકુમારની	સરસ્વતિ સરસ વચન	”	૧૨૩
૧૦૭	ભરત ચક્રવર્તિની	આભરણુ અલંકાર સધળાં	શાંતિકુશલ	૧૨૫
૧૦૮	ભરતપાહુઅધીની	સ્વસ્તિ શ્રી સારદાભણી	”	૧૨૬
૧૦૯	” હાળ બીજી	તવ ભરતેશ્વર વિનવે રે	રામવિજય	૧૩૦
૧૧૦	પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણસાગરની	શાસનનાયક સુખકરૂ	”	૧૩૨
૧૧૧	” હાળ બીજી	આવ્યા ગજપુર નયારથી	જીવવિજય	૧૩૪
૧૧૨	” હાળ ત્રીજી	ધન ધન જે મુનિવર	”	૧૩૭
૧૧૩	સુઆહુકુમારની	હવે સુઆહુકુમાર એમ	”	૧૩૯
૧૧૪	અર્જુનમાળીની	સદગુરૂ ચરણે નમિ કરૂં	પાનાચંદ્રજી	૧૪૧
૧૧૫	ધન્ના શાલિભદ્રની	રાજગૃહી નગરી મોહારીજી	કવિયાજી	૧૪૪
			”	

અ. નં.	સંજ્ઞાયાનું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૧૧૬	"	પ્રથમ ગોવાળીયા તથા	સમયસુંદર	૧૪૮
૧૧૭	ગજસુકમાલની	સરસ્વતિ સમરે શારદા રે	મનકવિન્યયજી	૧૫૨
૧૧૮	"	કહે માતા ક્રમારતે રે લાલ	"	૧૫૩
૧૧૯	"	સોરઠ દેશ મોઝાર	સિદ્ધ સૌભાગ્યજી	૧૫૬
૧૨૦	સ્ત્રીલિલમ્બજીની	શ્રી સ્ત્રીલિલમ્બ સુનિગર્ભમાં	ઋણભદાસ કવિ	૧૫૯
૧૨૧	"	આંખો મોથો હે આંગણે	રૂપવિન્યયજી	૧૬૧
૧૨૨	"	શ્રી મહાવીર જિનેસરે	ક્ષમાકલ્યાણિકજી	૧૬૨
૧૨૩	તેમ રાજુલની	પિયુજી પિયુજી રે નામ	રૂપવિન્યયજી	૧૬૩
૧૨૪	"	હલદેહા હાંકોને સ્વામી	ધર્મવિન્યયજી	૧૬૪
૧૨૫	રાજુલનો પત્ર	સ્વસ્તિ શ્રી રેવયગિરિવરા	રૂપવિન્યયજી	૧૬૬
૧૨૬	તેમ રાજુલની	સરસ્વતિ સામીણી વીનવું	લાવણ્યસમય	૧૬૮
૧૨૭	તેમ રાજુલની આરભાસા	સખી તોરણ આઈ કંથ	વીરવિન્યયજી	૧૭૦
૧૨૮	હીરવિન્યયસરિની	એ કર જોડી વિનવુંજી	ભક્તિવિન્યયજી	૧૭૪
૧૨૯	તેમરાજુલના આર ભાસા	ત્રેત્ર માસે તે ચતુરા ચિતરે	રાજરતન	૧૭૫
૧૩૦	તેમજીના સાતવાર	રવિવારે તે હા રઢીયાળારે	"	૧૭૬
૧૩૧	રાજુલની પંદર તિથિ	પડવે પિયુ પ્રીતજ ખાગારે	"	૧૭૭
૧૩૨	રાજિમતી અને રહનેમિતો	સંવાદ રહનેમિ અંબર વિણ	વીરવિન્યયજી	૧૭૯

अ. नं. सञ्जायतु नाम

पड्डिछुं पद

कर्ताछुं नाम

पृष्ठ

१३३ रात्रिभती रहनेमिनी

अेक द्विवस विषे रहनेमि,

उत्तमयंइळ

१८४

१३४ ”

वरहत्तकभारनी

अडिसग्ग थकीरे रहनेमि

वसतासुनि

१८६

१३५ रहनेमिनी

वियरंता नेमि ज्जिसेसर

विमणदीप

१८७

१३६ रात्रिभतीनी

अडिसग्गय्याने सुनि

इपविण्यळ

१८८

१३७ श्री वंइळुवनी

कांई रीसायाहा नेम

जिनहर्षसुरि

१८९

१३८ मेधरथ राणनी

जंजुद्धीपमां दीपुंरे

भतिविण्य

१९०

१३९ संत्राम सोनीनी

इशमे भवे श्री शांतिळ

समयसुंइरळ

१९२

१४० मनइसुनिनी

श्री शंभेश्वर पायनमी

भाणुयंइळ

१९४

१४१ देवकीना छ पुत्रनी

नमो नमो मनइ महासुनि

सगिधविण्यळ

२९६

१४२ अंकरीया सुनिनी

मनइं ते मोळु सुनिवर

धर्मसिंइळ

१९७

१४३ ” दाण भीळ

सरस्वती यरळु शिश

भावरत्तसुरि

१९९

१४४ ” दाण त्रीळ

अेळु अनसर तेइली

”

२००

१४५ ” दाण योथी

हारे दाव शीप साधुनी

”

२०२

१४६ ” दाण योथी

अणुसालु पामायां सुनि

”

२०३

१४७ भेतारण सुनिनी

धनधन भेतारण सुनि

राभविण्यळ

२०४

१४८ ”

शभ इम गुळुना आगइळ

राणविण्यळ

२०६

१४९ नांदिषेळु सुनिनी

राणयुडी नगरीना वासी

भेइविण्यळ

२०७

અ. નં.	સબ્જાયતું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૧૫૦	હાળ બીજી	થેં તો ઊભા રહીને અરજ	"	૨૦૮
૧૫૧	હાળ ત્રીજી	લોગ કરમ ઉદય તસ	"	૨૦૯
૧૫૨	અહંતકમુનિની	સરસ્વતી સામિણી વીનવું	મહિમાસાગર	૨૧૦
૧૫૩	હાળ બીજી	અહંતક ચિત્ત ચિંતવે રે	"	૨૧૧
૧૫૪	હાળ ત્રીજી	તે તરણી ચિત્ત ચિંતવે	"	૨૧૩
૧૫૫	હાળ ચોથી	મહોત્ત પધારો મન રળી	"	૨૧૪
૧૫૬	હાળ પાંચમી	તેણે રે અણુગારે ઋષિ	"	૨૧૬
૧૫૭	હાળ છઠી	નાંખે દાવ સોહામણારે	"	૨૧૭
૧૫૮	હાળ સાતમી	વત્સ તણાં સુણી વચણાં	"	૨૧૮
૧૫૯	હાળ આઠમી	અહંતક ઉતાવળો જઈ	"	૨૧૯
૧૬૦	"	અરણિક મુનિવર ચાલ્યા	રૂપવિજયજી	૨૨૦
૧૬૧	નમિરાગ્નની સબ્જાય	જંથુદ્રીપમાં દીપતું	સમયસુંદરજી	૨૨૨
૧૬૨	નીગણરાગ્નની સબ્જાય	પુંડપુરવર્ધન રાગ્નિથો	"	૨૨૨
૧૬૩	દેવકુંજર ઋષિની	સહજસુંદર મુનિ પુરંદર	ગાનવિમલસૂરિ	૨૨૩
૧૬૪	સુંદર્શન શેઠની	શીળ રતન જતન કરો રે	ક્ષેમાકલ્યાણકંજી	૨૨૪
૧૬૫	પ્રસન્નચંદ રાગ્નર્ષિની	રાજ છોડી રળીયામણો રે	લક્ષ્મીરતનજી	૨૨૫
૧૬૬	દુમ્હારાયની સબ્જાય	નયરી કપિવાનો ધણી	સમયસુંદરજી	૨૨૬

अ. नं.	संख्यायतुं नाम	पहेळें पद	कतसुं नाम	पृष्ठ
१६७	सृगापुत्रती संख्याय	प्रज्जमी पास ज्जिण्णुंढने		२२७
१६८	अनाथी सुनिनी	श्रेणिक रयवादी अहयो	समयसुंदरळ	२३१
१६९	"	भगवाधिप श्रेणिक	रामविजयळ	२३२
१७०	करकंडु मल्येक लुइनी	यंपानगरी अति भली	समयसुंदरळ	२३४
१७१	मेधकभारती	धारणी भनावे रे मेध	प्रीतिविभवळ	२३५
१७२	"	वीरज्जिण्णुंढ समोसथोण	श्रीपूनाळ	२३६
१७३	दशश्रावकनी	सकण उपासकमां शिरदारो	वीरविजयळ	२३८
१७४	अभिभत्तासुनिनी	श्री अष्टभंता सुनिवरळ्ळो	क्षमाकल्याणुिकळ	२३९
१७५	"	शासन स्वामी रे निरभण	"	२४०
१७६	"	तव इहे कुमर गौतम लणी	"	२४१
१७७	"	कुमर इहे ग्वाणुं सडी	"	२४२
१७८	अमरकुमारती	राज्युडी नगरी भली	इवियणु	२४३
१७९	श्री हरिकेशीसुनिनी	सोवागङ्गणमां उपन्या हो	ऋषभदास	२४७
१८०	अंधकसुनिनी	श्री सुनिस्सुवत जिन नसुं	ऋषभविजयळ	२५०
१८१	"	अंधक साधु वियार	"	२५१
१८२	"	तप पात्रक सुभ पाभतो	"	२५२
१८३	"	आणक भाहरे वयनथी रे	"	२५४

અ. નં.	સંજ્ઞાચરૂં નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૧૮૪	ચંદનપાવાની	શ્રી સરસ્વતિના રે પાય પ્રણુમી	નિત્યલાભ	૨૫૫
૧૮૫	” હાળ બીજી	તેણે અવસર તિહાં જાણીયે	”	૨૫૭
૧૮૬	” હાળ ત્રીજી	એણે અવસર શ્રીવીર	”	૨૫૮
૧૮૭	કલાવતિની	નગરી કાસઁબીનો રાજા રે	કવિસંધો	૨૬૦
૧૮૮	ઘણુકાર કમલાવતિની	મહોશ્વે તે બેઠાં રાણી	જ્ઞાનવિમલસૂરિ	૨૬૭
૧૮૯	સુમદ્રાસતીની	સુનિવર સોધે રે ઠરિજા	૩પવિજયજી	૨૬૭
૧૯૦	મનોરમાસતીની	સોહનગારી મનોરમા	સમયસુંદરજી	૨૬૮
૧૯૧	સોળ સતીની સંજ્ઞાચ	સરસ્વતિ માતા પ્રણુમું	જ્ઞાનવિમલસૂરિ	૨૬૯
૧૯૨	ચેલાણાસતીની	વીરે વખાણી રાણી	સકલચંદ્ર	૨૭૦
૧૯૩	નંદાસતીની	એનાતટ નયરે વસે	જિનહર્ષસૂરિ	૨૭૧
૧૯૪	દેવાનંદાની	જિનવર ૩પ દેખી	માણેકસુનિ	૨૭૩
૧૯૫	હંદણુ ઋષિની	હંદણુ ઋષિજીતે વંદના	સમયસુંદરજી	૨૭૪
૧૯૬	આહુબલીની	અહેની બોલે હો	”	૨૭૫
૧૯૭	પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની	મારગમાં સુનિવર મળ્યો	જ્ઞાનવિજયજી	૨૭૬
૧૯૮	માયાની	માયા કારમીરે, માયા	જ્ઞાનવિમલસૂરિ	
૧૯૯	કર્મની વિડઅનાની	સુખ કુઃખ સરન્થા		
૨૦૦	વાયુજારાની	નરભવ નયરે સોહામણે		

અ. નં. સંખ્યાયત્તું નામ

- ૨૦૧ સતી સીતાની
 ૨૦૨ સુંદરીની
 ૨૦૩ રૂકિમણીની
 ૨૦૪ રોહિણીની
 ૨૦૫ કૌશલ્યાળની
 ૨૦૬ સુલસાઆવિકાની
 ૨૦૭ કૃષ્ણ વાસુદેવની
 ૨૦૮ પાંચ પાંડવની
 ૨૦૯ નાગેશ્વરી આઠ્ઠાણીની
 ૨૧૦ નિંદ્રાની
 ૨૧૧ જીભલડીની
 ૨૧૨ નિંદા નિવારણની
 ૨૧૩ ક્ષોભની
 ૨૧૪ શિયળની ચૂનડીની
 ૨૧૫ હોઠા નહિ પીવાની
 ૨૧૬ ઘડપણની
 ૨૧૭ નવકારવાલીની

પહેલું પદ

- સરસ્વતી ભગવતી ભારતી
 રૂંડે રૂંપેરે શીળ સોહાગણ
 કહે સીમંધર સ્વામી
 શ્રીવાસુપૂન્ય જિણુંદના
 દશરથ યપ કૌશલ્યાને
 ધન સુલસા સાચી
 નગરી કારિકામાં તેમ
 હસ્તિનાપુર વર ભલું
 ચંપાનગરી સોહામણીરે
 નિંદ્રા વેરણ હુઈ રહી
 આપલડીરે જીભલડી
 મમ કર જીવડારે નિંદા
 ક્ષોભ ન કરીએ પ્રાણીઆ
 રે જીવ વિષય નિવારીએ
 હોઠા રે હોઠા શું કરો રે
 ઘડપણ કાં તું આવીયો
 કહેજો ચતુર નર એ

કર્તાનું નામ

- પ્રેમવિજયજી
 જ્ઞાનવિમલસરિ
 મોહનવિજયજી
 વિજયલક્ષ્મીસરિ
 જ્ઞાનવિમલસરિ
 કલ્યાણવિમલજી
 ધીરવિજયજી
 કવિયજી
 કનકવિજયજી
 લગ્નિધિવિજયજી
 સહજસુંદર
 ભાવસાગર
 શીળવિજયશિષ્ય
 પ્રશાસરતન
 રૂપવિજયજી

પૃષ્ઠ

- ૨૭૬
 ૨૮૦
 ૨૮૧
 ૨૮૩
 ૨૮૪
 ૨૮૬
 ૨૮૭
 ૨૮૮
 ૨૯૧
 ૨૯૫
 ૨૯૬
 ૨૯૭
 ૨૯૮
 ૨૯૯
 ૩૦૦
 ૩૦૧
 ૩૦૩

અ. નં.	સબ્જાયાનું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૨૧૮	કુચ્છની	શુદ્ધ સંવેગી કીરિયાધારી	ચશોવિજયજી	૩૦૩
૨૧૯	સર્વાર્થસિદ્ધિની	જ્ઞાનદાનનું ગુણનિકોરે	ગુણવિજયજી	૩૦૬
૨૨૦	વજ્રાચારાની	નર ભવ નયર સોહામણું	પદ્મવિજયજી	૩૦૮
૨૨૧	સોદાગરની	સુણુ સોદાગર એ	વીરવિજયજી	૩૦૮
૨૨૨	કાયાની	કાચારે વાડી કારમી	રત્નતિકક	૩૦૯
૨૨૩	હોંશીડાની	હોંશીડા ભાઈ હોંશ	હર્ષ સુનિ	૩૧૦
૨૨૪	મધુચિદુની	સરસતી મુજરે	ચરણપ્રમોદ શિષ્ય	૩૧૧
૨૨૫	સામાયિકની	કર પરિક્ષમણું ભાવશું	ધર્મસિદ્ધ સુનિ	૩૧૩
૨૨૬	શિયળની	એતો નારી રે, બારી છે	વિજયભદ્ર	૩૧૪
૨૨૭	ઘોખીડાની	ઘોખીડા તું ઘોજે	સમયસુંદર	૩૧૬
૨૨૮	ચૌવનની અસ્થિરતાની	જે જે રે એ જોખનીયું	વિશુદ્ધવિભક્ત	૩૧૭
૨૨૯	અષ્ટમીની	શ્રી સરસ્વતી ચરણે	દેવવિજયજી	૩૧૮
૨૩૦	કાયાપુર પાટણની	કાયાપુર પાટણ રૂબડો	સહજસુંદર	૩૧૯
૨૩૧	ઘીના ગુણની	ભવિયણુ ભાવ ધણો ધરી	લાભવિજયજી	૩૨૦
૨૩૨	અઢાર નાતરાંની	પહેલાંતે સમઁ પાસ	હેતવિજયજી	૩૨૨
૨૩૩	” ઢાળ બીજી	એક દિન એહાં માળાચે રે	”	૩૨૩
૨૩૪	” ઢાળ ત્રીજી	દિણુ અવસર નાતો	”	૩૨૫

અ. નં.	સન્ધ્યાયનું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૨૩૫	મૂર્ખને પ્રતિબોધની	ગાન કદી નવ થાય	મયાવિજયજી	૩૨૬
૨૩૬	આહ મદ નિવારણની	મદ આહ મહાસુનિ	માનવિજયજી	૩૨૭
૨૩૭	આત્મ પ્રબોધની	એક ધર ઘોડા હાથીયાજી રે	લાવણ્યસમય	૩૨૯
૨૩૮	આત્માને શિખામણની	માહરા આતમ, એહિજ	ગાનવિમલસુરિ	૩૩૦
૨૩૯	મન ભમરાની	ભૂલ્યો મન ભમરા તું	લાભવિજયજી	૩૩૧
૨૪૦	અમૃતવેલીની	ચેતન ગાન અજુવાળીએ	યશોવિજયજી	૩૩૩
૨૪૧	હિત શિખામણની	જોઈ જતન કર જીવડા	લાઘ્ધિવિજયજી	૩૩૫
૨૪૨	ચેતનને શિખામણની	ચેતનને અળ કશુ ચેતીયે	નયવિજયજી	૩૩૬
૨૪૩	પાંચ ઈંદ્રિયોની	કાયારૂપી બન્યો પિંજરો	.	૩૩૭
૨૪૪	અનિત્ય સંબંધની	કહેનાં રે સગપણુ કેહની	તત્ત્વવિજયજી	૩૩૮
૨૪૫	સુનિ શુભની	નિતનિત વંદુરે સુનિવર	વિજયદેવસુરિ	૩૩૯
૨૪૬	આધ્યાત્મિક પદ	હક મરનાં હક જનાં યારો	રૂપચંદ્રજી	૩૪૦
૨૪૭	"	કાઈ કાજ ન આવે રે	હંસ સુનિ	૩૪૧
૨૪૮	"	કિસીકે સખ દિન સરખે	સમયસુંદરજી	૩૪૧
૨૪૯	"	પ્રાણી કાયા માયા કારમી	કલ્યાણ સુનિ	૩૪૨
૨૫૦	આત્મશિક્ષાની	આતમરોમે રે સુનિ રમે	મણિચંદ્રજી	૩૪૩
૨૫૧	આત્મબોધની	હો સુણુ આતમ મત પડ	રૂપવિજયજી	૩૪૪

અ. નં.	સંજ્ઞાચતું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૨૫૨	આત્માને ઓધની	સાંભળ સયણા સાચી	પદ્મવિજયજી	૩૪૪
૨૫૩	આત્માને શિખામણુ	કાંઈ નવિ ચેતો રે ચિત્તમાં	શબ્ધિવિજયજી	૩૪૫
૨૫૪	આત્માને ઓધ	જીવ ક્રોધ મ કરજે, લોભ	લાવણ્યસમય	૩૪૬
૨૫૫	સહજનંદીની	સહજનંદી રે આતમા	વીરવિજયજી	૩૪૭
૨૫૬	આપ સ્વભાવની	આપ સ્વભાવમાં રે	જીવવિજયજી	૩૪૯
૨૫૭	તપની	ક્રીધાં કર્મ નિકંદવા રે	ઉદયરતનજી	૩૫૦
૨૫૮	અલ્પદ્રુમિની	શા માટે અંધવ સુખથી	"	૩૫૦
૨૫૯	મૌન ઝોકાદશીની	આજ મ્હારે ઝોકાદશી રે	"	૩૫૧
૨૬૦	વૈરાગ્યની	હિંચા તે મંદિર માળીયાં	"	૩૫૨
૨૬૧	શરીરના ગર્વની	ગર્વ ન કરશો રે ગાત્રતો	"	૩૫૩
૨૬૨	સ્ત્રીને શિખામણુની	નાથ કહે ઠું સુણને નારી	"	૩૫૫
૨૬૩	દેવલોકની	સુધર્મા દેવલોકમાં રે	"	૩૫૬
૨૬૪	શિયળની	શિયળ સમું ત્રત કો નહિ	"	૩૫૭
૨૬૫	ધર્મના ચાર પ્રકારની	શ્રી મહાવીરે ભાખીયા	"	૩૫૮
૨૬૬	ભાવ વિષે	રે ભવિ ભાવ હૃદયે ધરો	"	૩૫૯
૨૬૭	ચેતનને શિખામણુ	આપ વિચારજો આતમા	"	૩૫૯
૨૬૮	નિદ્રાની	જેટી મોહ નરિંદકી	"	૩૬૧

અં. નં.	સંજ્ઞાચનું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૨૬૯	આત્મશિક્ષાની	ધ્યારી તે પિયુતે ઇમ	ઉદયવિજયજી	૩૬૧
૨૭૦	”	સમય સંભાળો રે આખર	”	૩૬૨
૨૭૧	સંસાર સ્વરૂપની	સંસારે જીવ અનંત ભવે	”	૩૬૪
૨૭૨	પ્રમાદ વર્જનની	અજરામર જગ કો નહીં	”	૩૬૫
૨૭૩	તપની	ક્રીધાં કર્મ નીકંદવા રે	ઉદયરત્નજી	૩૬૬
૨૭૪	વૈરાગ્યની	યા મેવાસમે એ	”	૩૬૭
૨૭૫	ક્રોધની	કડવાં ફલ છે ક્રોધનાં	”	૩૬૭
૨૭૬	માનની	રે જીવ માન ન ક્રીજીએ	”	૩૬૮
૨૭૭	દશાર્જુભદ્રની	પંકજભૂતનયા નમી	વીરવિજયજી	૩૬૯
૨૭૮	”	રાજા મનમેહાદે કરી	”	૩૭૦
૨૭૯	”	માન કરશ્યો નવિ	”	૩૭૧
૨૮૦	”	પ્રભુ આગળ નૃપ બેઠો	”	૩૭૨
૨૮૧	”	ઉપશમ સુખકંદો	”	૩૭૩
૨૮૨	ઉત્તરાખ્યનસૂત્રની	પવયજુદેવી ચિત્ત ધરીજી	ઉદયવિજયજી	૩૭૬
૨૮૩	”	સોહમ સામિ જ્ઞંભુ પ્રતિ	”	૩૭૭
૨૮૪	”	પ્રથમ માનવભવ દોહિસો	”	૩૭૮
૨૮૫	”	અજરામર જગે કો નહીં	”	૩૭૯

અ. નં.	સળાયાયતું નામ	પહેલું પદ	કર્તાતું નામ	પૃષ્ઠ
૨૮૬	” ઢાળ પાંચમી	પંચમ અધ્યયનથી કહ્યું	”	૩૭૯
૨૮૭	” ઢાળ છઠ્ઠી	સંસારથી રે, જીવ અનંત	”	૩૮૦
૨૮૮	” ઢાળ સાતમી	અજ જિમ કાઈક પોષઈ	”	૩૮૧
૨૮૯	” ઢાળ આઠમી	કેવલનાલુ ગુલુ પૂરીઓ	ઉદયવિજયજી	૩૮૨
૨૯૦	” ઢાળ નવમી	દેવ તણી ઋહિ ભોગવી	”	૩૮૩
૨૯૧	” ઢાળ દશમી	પંડૂર પાંન થયઈ	”	૩૮૪
૨૯૨	” ઢાળ અગિયારમી	વીર જિલુંદની દેશના	”	૩૮૫
૨૯૩	” ઢાળ ધારમી	ઋષિ વનવાસી સુર	”	૩૮૬
૨૯૪	” ઢાળ તેરમી	ચિત્ર અનઈ સંભૂત ઐ	”	૩૮૭
૨૯૫	” ઢાળ ચૌદમી	દેવ તણી ઋહિ રે	”	૩૮૮
૨૯૬	” ઢાળ પંદરમી	તપ કરતાં મુનિરાજિયા	”	૩૮૯
૨૯૭	” ઢાળ સોલમી	બ્રહ્મચર્યના દશ કહીઆ	”	૩૯૦
૨૯૮	” ઢાળ સત્તરમી	શ્રી જિનધરમ સુણી ખરો	”	૩૯૧
૨૯૯	” ઢાળ અઠારમી	કાંપિલપુરનો રાજિઓ	”	૩૯૧
૩૦૦	” ઢાળ ઓગણીશમી	સુગ્રીવ નયર વર વનવાડી	”	૩૯૩
૩૦૧	” ઢાળ વીસમી	મગધદેશ રાજાહી નગરી	”	૩૯૪
૩૦૨	” ઢાળ એકવીશમી	નયરી ચાંપામાં વસઈ	”	૩૯૬

અ. નં.	સજ્જાથઈ નામ	પહોલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૩૦૩	દાળ આવીશમી	સોરીઅપુર અતિસુંદર	"	૩૯૭
૩૦૪	દાળ ત્રેવીશમી	શિષ્ય જિજ્ઞેસુર પાસના	"	૩૯૯
૩૦૫	દાળ ચોવીશમી	સુમતિ ગુપતિ સુધી ધરો	"	૪૦૦
૩૦૬	દાળ પચીશમી	વાણારસી નગરી વસઈ	"	૪૦૧
૩૦૭	દાળ છવીશમી	દસ આચાર સુલિંદના	"	૪૦૨
૩૦૮	દાળ સત્તાવીશમી	વીર ગોયમનઈ ઇમ કહઈ	"	૪૦૩
૩૦૯	દાળ અઠ્ઠાવીશમી	વહૂમાન જિનવર કહઈ	"	૪૦૩
૩૧૦	દાળ ઓગણત્રીશમી	સોહમ જ્ઞાનઈ કહઈ	"	૪૦૪
૩૧૧	દાળ ત્રીશમી	શ્રીવીરઈ તપ વરણવ્યો	"	૪૦૫
૩૧૨	દાળ એકત્રીશમી	વહૂમાન જિન ઉપદિશઈ	"	૪૦૬
૩૧૩	દાળ ચત્રીશમી	વીર કહઈ ચત્રીશમે રે	"	૪૦૭
૩૧૪	દાળ તેત્રીશમી	કેવલનાણઈ જાણિતો રે	"	૪૦૮
૩૧૫	દાળ ચોત્રીશમી	કિસન નીલ કાપેત એ	"	૪૦૯
૩૧૬	દાળ પાંત્રીશમી	વીર કહઈ ભવિ લોકનઈ	"	૪૧૦
૩૧૭	દાળ છત્રીશમી	સોહમસામી ઇમ કહઈ રે	"	૪૧૦
૩૧૮	શ્રીભગવતીસૂત્રની સજ્જાથ ૧	સદ્દેહ્યા સુધી મનિ ધરીએ	માનવિજયજી	૪૧૨
૩૧૯	"	સજ્જાથ ૨ પારસનાથ સંતાનીએ	"	૪૧૩
૩૨૦	"	સજ્જાથ ૩ શ્રીજિનધર્મ વાહે તે પ્રાણી	"	૪૧૪

અ. નં.	સંખ્યાયત્વું નામ	પહેલું પદ	કર્તાવું નામ	પૃષ્ઠ
૩૨૧	ભગવતીસૂત્રની સંખ્યાય	૪ શ્રુતધરા શ્રુતખણે ને વહે	આનવિજ્ઞયજી	૪૧૬
૩૨૨	"	તવ દિરી શ્રાવક શ્રોલીયા	"	૪૧૭
૩૨૩	"	૫ પ્રણયુષુ તે ઋષિરાયને	"	૪૧૮
૩૨૪	"	૬ ચોખ્ખઈ ચિત્તિ ચારિત્ર	"	૪૨૦
૩૨૫	સંખ્યાય	૭ શ્રીવીર વહે ભવિ પ્રાણીને	"	૪૨૧
૩૨૬	સંખ્યાય	૮ ગુણુ આદરીએ પ્રાણીઆ	"	૪૨૨
૩૨૭	સંખ્યાય	૯ શ્રુતમાની રે અભિમાની	"	૪૨૩
૩૨૮	સંખ્યાય	૧૦ શ્રી જિન સાસનમાં કહિએ	"	૪૨૫
૩૨૯	સંખ્યાય	૧૧ લોભ તળે રે પ્રાણી	"	૪૨૬
૩૩૦	સંખ્યાય	૧૨ ધન્ય તે જગ માંહે કહીએ	"	૪૨૮
૩૩૧	સંખ્યાય	૧૩ રાનગવેષી પ્રાણીઆ	"	૪૨૯
૩૩૨	સંખ્યાય	૧૪ સૂધું સમકિત ધરીએ	"	૪૩૦
૩૩૩	સંખ્યાય	૧૫ ઉત્તમ જન સંખંધ અલપ	"	૪૩૦
૩૩૪	સંખ્યાય	૧૬ શ્રી જિનની આણા આરાધા	"	૪૩૧
૩૩૫	સંખ્યાય	૧૭ વત ક્ષેપ્ત ને શુભ પરિણામે	"	૪૩૪
૩૩૬	સંખ્યાય	૧૮ નેહ નર માર્ગનુસારી	"	૪૩૫
૩૩૭	સંખ્યાય	૧૯ સુદ્ધરત પણ ચારિત્રયોગ	"	૪૩૭

અ. નં.	સંજ્ઞાયનું નામ	પહેલું પદ	કર્તાનું નામ	પૃષ્ઠ
૩૩૮	"	સંજ્ઞાય ૨૦ ભાવિ ભવિ શ્રુત સાંભક્ષો	"	૪૩૮
૩૩૯	"	સંજ્ઞાય ૨૧ ચઢતે ભાવઈ ને કરે રે	"	૪૩૯
૩૪૦	"	સંજ્ઞાય ૨૨ ધન્ય ધન્ય તે જગ જીવડા	"	૪૪૦
૩૪૧	"	સંજ્ઞાય ૨૩ હિદિતોદિત પુરુષા અવિરોધે	"	૪૪૧
૩૪૨	"	સંજ્ઞાય ૨૪ શ્રી ગૌતમ ગણુધાર, નમે	"	૪૪૨
૩૪૩	"	સંજ્ઞાય ૨૫ ધન્ય ધન્ય તે જગે જીવડા રે	"	૪૪૩
૩૪૪	"	સંજ્ઞાય ૨૬ સમકિતદષ્ટી દેવતા	"	૪૪૪
૩૪૫	"	સંજ્ઞાય ૨૭ ને જિનમતનો શાપક	"	૪૪૫
૩૪૬	"	સંજ્ઞાય ૨૮ પુર હરિથિણાડર વાસીઓ	"	૪૪૬
૩૪૭	"	સંજ્ઞાય ૨૯ રાજગૃહે જિનવીરજી રે	"	૪૪૬
૩૪૮	"	સંજ્ઞાય ૩૦ સમકિત તાસ વખાણીએ	"	૪૪૭
૩૪૯	"	સંજ્ઞાય ૩૧ ગૌતમ ગણુધર ગાઈએ	"	૪૪૮
૩૫૦	"	સંજ્ઞાય ૩૨ દુરભિનિવેશ રહિત ચિત્ત	"	૪૪૯
૩૫૧	"	સંજ્ઞાય ૩૩ વિદ્યાચારણુ જંધાચારણ્યા	"	૪૫૦
૩૫૨	શ્રી રાજુજની	રાણી રાજુજ કર્ણેડી કહે	"	૪૫૧
૩૫૩	ધર્મ પ્રકાશની	ભાગે શ્રી જિનરાજ માડી વાણી	સુંદર સુનિ	૪૫૩
૩૫૪	આત્મિક	ચેતન ચેતન ત્રાણીયા રે	સુનિ પરમાનંદ	૪૫૪

અ. નં.	સંજ્ઞાચયું નામ	પહેલું પદ	કર્તાવું નામ	પૃષ્ઠ
૩૫૫	દેવક્રીતા છ પુત્રની	શિયલ શિરોમણી નેમિ	સુનિ પ્રેમ	૪૫૫
૩૫૬	સાતવારની	શ્રી ક્રાંતી પ્રણમું મુદા	સુનિ ધર્મદાસ	૪૫૬
૩૫૭	પરસ્વીસંગ નિવારણની	સૃણુ સૃણુ કંતા રે શીખ	કુમુદવ્યંદળ	૪૫૭
૩૫૮	શિયલની	એક અતોપમ શિખામણુ	સુનિ આનંદ	૪૬૦
૩૫૯	લક્ષ્મણની	શ્રી ગૈરોતે ચરણે નમી રે	સુનિ લાલા	૪૬૩
૩૬૦	પ્રતિક્રમણની	પાંચ પ્રમાદ તણ પડીકમણુ	ગણિ તેજસિંગલ	૪૬૪
૩૬૧	રાણુલની	જ્યો તમે ચાલો શિવપુરી હો	સાંકલચંદ	૪૬૫
૩૬૨	નંદીખેણની	નંદીખેણુ નયર મોઝાર	સુનિ દશરથ	૪૬૬
૩૬૩	ભવદેવ તથા નાગિકાની	લોદેવ ભાઇ ઘર આવીયા	સમયસુંદર	૪૬૮
૩૬૪	અષ્ટમુક્તામિનિની	આથા આમ પધારો પૂજ્ય	લખમીમિનિ	૪૬૯
૩૬૫	પંદર તિથિની	સકલ વિદ્યા વરદાયિની	ગંગદાસ	૪૭૦
૩૬૬	નેમ રાણુલની	ગોષે રે એહી રાણુલ	લલિધમિનિ	૪૭૨
૩૬૭	થાવચ્યાક્રમારની	શ્રી જિન નેમ સમોસથા	તેજસુનિ	૪૭૩
૩૬૮	” દાળ ળીજી	માત કહે સુત સાંભળો	”	૪૭૪
૩૬૯	” દાળ ત્રીજી	અનુમતિ આપે માતલ રે	”	૪૭૫
૩૭૦	રાણુલની	ઉત્તરેન પુત્રી અરજ કરે	”	૪૭૬
૩૭૧	”	શિવાદેવી સુત સુંદરે	પ્રેશાલમિનિ	૪૭૭
૩૭૨	જીરુશેહની	શ્રી અરિહંત અનંત ગુણ	સુનિમાલ	૪૭૮

આર્થ સ્થૂલિભદ્ર અને સાત સાધ્વી બહેનો

શ્રી જૈન સજ્જાય સંગ્રહ

શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત

સમકિતના સડસઠ જોલની સજ્જાય હોહા.

સુકૃતવલ્લિ કદંબિની, સમરી સરસતિ માત;
સમકિત સડસઠ જોલની, કહિશું મધુરી વાત—૧
સમકિતદાયક ગુરૂ તણો, પચ્યુવચાર ન થાય;
ભવ કોડાકોડેં કરી, કરતાં સર્વ ઉપાય.—૨
દાનાદિક કિરિયા ન દિયે, સમકિત વિણુ શિવ શર્મ;
તે માટે સમકિત વડું, જાણો પ્રવચન મર્મ.—૩
દર્શન મોહ વિનાશથી, જે નિર્મલ ગુણુઠાણુ;
તે નિશ્ચય સમકિત કહ્યું, તેહના એ અહિઠાણુ.—૪

ઢાળ પહેલી

(૧)

વીર જિનેશ્વર ઉપદિશે, તુમે સાંભળજો ચિત્ત લાઘ રે.
ચઉ સદહણુ તિ લિંગ છે, દશવિધ વિનય વિચારો રે;
ત્રિણુ શુદ્ધિ પણુ દૂષણુ, આઠ પ્રભાવિક ધારો રે.—૫

ત્રોટક છંદ

પ્રભાવિક અડ પંચ ભૂષણુ, પંચ લક્ષણુ જાણિયે,
ષટ જયણુ ષટ આગાર ભાવના, છવ્વિહા મન આણિયે;
ષટ ઠાણુ સમકિત તણુ સડસઠ, ભેદ એહ ઉદાર એ,
એહનો તત્ત્વ વિચાર કરતાં, લાહી જે ભવપાર એ.—૬

ઢાળ

અહુવિહ સદહણા તિહાં, જીવાદિક પરમતથો રે;
પ્રવચનમાં જે ભાષિયા, લીજે તેહનો અતથો રે.—૭

ત્રોટક

તેહનો અર્થ વિચાર કરિયે, પ્રથમ સદહણા ખરી,
ખીજી સદહણા તેહની જે, જાણે મુનિ ગુણ જવહરી;
સંવેગ રંગ તરંગ ઝીલે, માર્ગ શુદ્ધ કહે બુધા,
તેહની સેવા ક્રીજિયેં જિમ, પીજિયેં સમતા સુધા.—૮

ઢાળ

સમકિત જેણે ઘડી વમિડં, નિન્હવને અહછંદા રે;
પાસત્યાને કુશીલિયા, વેષ વિડંબક મંદા રે.—૯

ત્રોટક

મંદા અનાણી દૂર છંડો, ત્રીજી સદહણા ઘડી,
પર દર્શનીનો સંગ તજિયેં, ચોથી સદહણા કહી;
હીણા તણો જે સંગ ન તજે, તેહનો ગુણ નવિ રહે,
જ્યૂં જલધિ જલમાં ભલ્યૂં ગંગા, નીર લૂણ પણું લહે.—૧૦

ઢાળ ખીજી

(૨)

જંબુદ્વીપના ભરતમાં રે.—એ રાગ.

ત્રણ લિંગ સમકિત તણાં રે, પહિલો ધ્રુત અભિલાષ;
જેહથી શ્રોતા રસ લહે રે, જેવો સાકર દ્રાખ રે.
પ્રાણી ! ધરીયેં સમકિત રંગ, જિમ લહિયેં સુખ અભંગરે પ્રા૦૧૧
તરૂણ સુખી સ્ત્રી પરિવર્યો રે, ચતુર સુણે સુર ગીત;
તેહથી રાગેં અતિ ઘણે રે, ધર્મ સુણ્યાની રીત રે. પ્રા૦-૧૨

ભૂખ્યો ઁટવી ઉતરો રે, જિમ દિજ ઘેખર ઁગ; ઇચ્છે તિમ જે ઘર્મને રે, તેહી જ ઝીજું લિંગ રે. પ્રા૦-૧૩
વૈયાવચ્ચ ગુરુ દેવનું રે, ત્રીજું લિંગ ઉદાર; વિદ્યા સાધક તણી પરે રે, આલસ નવિય લગાર રે પ્રા૦-૧૪

ઢાળ ત્રીજી

(૩)

સમકિતનું મૂલ જણીએજી, સત્ય વચન સાક્ષાત.-એ રાગ.

ઁરિહંત તે જિન વિચરતાંજી, કર્મ ખપી હુઆ સિદ્ધ; ચેઇય જિન પડિમા કહીજી, સૂત્ર સિદ્ધાંત પ્રસિદ્ધ.
ચતુર નર! સમજે વિનય પ્રકાર, જિમ લહિયે સમકિત

સાર. ચતુર૦-૧૫

ઘર્મ ખિ(ક્ષ)માદિક ભાખિએજી, સાધુ તેડના રે જેહ; આચારજ આચારનાજી, દાયક નાયક જેહ. ચતુર૦-૧૬
ઉપાધ્યાય તે શિષ્યનેજી, સૂત્ર ભણાવણુદાર; પ્રવચન સંઘ વખાણિયેજી, દરિસણુ સમકિત સાર. ચતુર૦-૧૭
ભગતિ ખાદ્ય પ્રતિપત્તિથીજી, હૃદય પ્રેમ ખહુમાન; ગુણુ થુતિ ઁવગુણુ ઢાંકવાજી, આશાતનની હાણુ. ચતુર૦-૧૮
પાંચ ભેદે એ દશ તણેજી, વિનય કરે ઁનુકૂલ; સીંચે તેહ સુધારસેજી, ઘર્મવૃક્ષનું મૂલ. ચતુર૦-૧૯

ઢાળ ચોથી

(૪)

ઘોખીડા તું ઘોજે મનનું ઘોતીયું રે,-એ રાગ.

ત્રણુ શુદ્ધિ સમકિત તણી રે, તિહાં પહેલી મન શુદ્ધિ રે; શ્રી જિનને જિનમત વિના રે, જૂઠ સકલ એ યુદ્ધિ રે.

ચતુર વિચારો ચિત્તમાં રે.-૨૦

જિન લગતેં જે નવિ થયું રે, તે ધીજીથી નવિ થાય રે;
એલું જે મુખ ભાખિયેં રે, તે વચન શુદ્ધિ કહેવાય રે. ચ૦-૨૧
છેલો ભેલો વેદના રે, જે સહતો અનેક પ્રકાર રે;
જિન વિણુ પર સુર નવિ નમેરે, તેહની કાયા શુદ્ધ ઉદારરે. ચ૦૨૨

ઢાણ પાંચમી

(૫)

કડવાં ફલ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે.-એ રાગ.

સમકિત દૂષણુ પરિહરો, જેહમાં પહેલી છે શંકા;
તે જિન વચનમાં મત કરો, જેહને સમ નૃપ રંકા.

સમકિત દૂષણુ પરિહરો.-૨૩

કંખા કુમતની વાંછના, ધીજીં દૂષણુ તજિયેં;
પામી સુરતરૂ પરગડો, કિમ બાઉલ ભજિયેં.

સ૦-૨૪

સંશય ધર્મનાં ફલ તણો, વિતિગિચ્છા નામેં;
ત્રીજીં દૂષણુ પરિહરો, નિજ શુભ પરિણામે.

સ૦-૨૫

મિથ્યામતિ ગુણુ વણુના, ટાલો ચોથો દોષ;
ઉન્મારગિ થુણુતાં હુવે, ઉન્મારગ પોષ.

સ૦-૨૬

પાંચમો દોષ મિથ્યામતિ, પરિચય નવિ કીજે;
ઇંમ શુભ મતિ અરવિંદની, ભલી વાસના લીજે.

સ૦-૨૭

ઢાણ છઢી

(૬)

અભિનંદન જિન દરિશણુ તરસીએ.—એ રાગ,

આઠ પ્રભાવિક પ્રવચનના કહ્યા, પાવયણી ધુરિ બાણુ;
વર્તમાન શ્રુતના જેહ અર્થનો, પાર લહે ગુણુ ખાણુ.

ધન ધન શાસન મંડન મુનિવરા.—૨૮

ધર્મ કથી તે ખીજે બાણિયે, નંદિષેણુ પરિ જેહ;
નિજ ઉપદેશે રે રંજે લોકને, ભંજે હૃદય સંદેહ. ધન૦-૨૯
વાઢી ત્રીજે રે તકં નિપુણુ ભણ્યો, મદ્દલવાઢી પરિ જેહ;
રાજદારે રે જય કમલા વરે, ગાજંતો જિમ મેહ. ધન૦-૩૦
ભદ્રખાહુ પરિ જેહ નિમિત્ત કહે, પર મત છપણુ કાજ;
તેહ નિમિત્તી રે ચોથો બાણિયે, શ્રી જિનશાસન રાજ. ધન૦-૩૧
તપ ગુણુ ઓપે રે રોપે ધર્મને, ગોપે નવિ જિન આણુ;
આશ્રવ લોપે રે નવિ કોપે કઢા, પંચમ તપસી તે બાણુ. ધન૦-૩૨
છઢો વિઢા રે મંત્ર તણો બલિ, જિમ શ્રીવચર મુણિદ;
સિદ્ધ સાતમો રે અંજન યોગથી, જિમ કાલિકે મુનિ ચંદ. ધન૦૩૩
કાવ્ય સુધારસ મધુર અર્થ ભર્યા, ધર્મ હેતુ કરે જેહ;
સિદ્ધસેન પરે નરપતિ રીઝવે, અઢ્ઢમ વર કવિ તેહ. ધન૦-૩૪
જવ નવિ હોવે પ્રભાવિક એહવા, તવ વિધિ પૂર્વક અનેક;
બત્રા પૂબઢિક કરણી જેહ કરે, તેહ પ્રભાવિક છેક. ધન૦-૩૫

ઢાણ સાતમી

(૭)

સોહે સમકિત જેહથી, સખિ ! જિમ આભરણે દેહ;
ભૂષણુ પાંચ તે મન વચ્યાં, સખિ મન વચ્યાં તેહમાં નહિ સંદેહ.

મુઝ સમકિત રંગ અચલ હોજ્યો.—૩૬

પહિલું કુશલ પાણું તિહાં, સખિ વંદનને પચ્યખાણુ;
 કિરિયાનો વિધિ અતિ ઘણો, સખિ આચરે તેહ સુખાણુ. મુઝં ૩૭
 ખીજું તીરથ સેવના, સખિ તીરથ તારે જેહ;
 તે ગીતારથ મુનિવરા, સખિ તેહશું કીજે નેહ. મુઝં ૩૮
 ભગતિ કરે ગુરૂ દેવની, સખિ ત્રીજું ભૂષણુ હોય;
 કિણુહી ચલાવ્યો નવિ ચલે, સખિ ચોથું ભૂષણુ જોય. મુઝં ૩૯
 જિનશાસન અનુમોદના, સખિ જેહથી ખહુ જન હુંત;
 કીજે તેહ પ્રભાવના, સખી પાંચ ભૂષણુની અંત. મુઝં ૪૦

દાળ આઠમી

(૮)

ધર્મ જિનેશ્વર ગાઠં રંગશું.—એ રાગ

લક્ષણુ પાંચ કહ્યાં સમકિત તણાં, ધૂર ઉપશમ અનુકૂલ; સુગુણુ નર.
 અપરાધી શું પણ નવિ ચિત્ત થકી, ચિંતવીયેં પ્રતિકૂળ. સુગુણુ નર.

શ્રી જિનભાષિત વચન વિચારીયેં.—૪૧

સુર નર સુખ જે દુઃખ કરી લેખવે, વંછે શિવ સુખ એક; સુગુણુ
 ખીજું લક્ષણુ તે અંગીકરે, સાર સંવેગ સું ટેક. સું શ્રીં—૪૨
 નારક ચારક સમ ભવ ઊભગ્યો, તારક જાણિને ધર્મ; સુગુણુ
 ચાહે નિકલવું નિવેદ તે, ત્રીજું લક્ષણુ મર્મ. સુગુણુ શ્રીં—૪૩
 દ્રવ્ય થકી દુઃખિયાની જે દયા, ધર્મ હીણાની રે ભાવ; સું
 ચોથું લક્ષણુ અનુકંપા કહી, નિજ શકતેં મન લાવ. સું શ્રીં—૪૪
 જે જિન ભાણ્યું તે નહીં અન્યથા, એહવો જે દઢ રંગ; સું
 તે આસ્તિકતા લક્ષણુ પાંચમું, કરે કુમતિનો એ ભંગ સું શ્રીં—૪૫

ઢાળ નવમી

(૯)

ત્રીજે ભવ વરસથાનક તપ કરી.—એ રાગ

પર તીર્થી પરના સુર તેણે, ચૈત્ય ઘ્રઢા વલી જેહ,
વંદન પ્રસુખ તિહાં નવિ કરવું, તે જ્યણા ષટ ભેચ રે.
ભવિકા ! સમકિત યતના કીજે.—૪૬

વંદન તે કરજોડન કહિયે, નમન તે શીશ નમાડે;
દાન ઇષ્ટ અન્નાદિક દેવું, ગૌરવ ભગતિ દેખાડે રે. ભવિકા. ૪૭
અનુપ્રદાન તે તેહ ને કહિયે, વારંવાર જે દાન;
દોષ કુપાત્રેં પાત્ર ભતિયેં, નહિ અનુકંપા માન રે. ભવિકા. ૪૮
અણુ ઁલાવે જેહ ભાખવું, તે કહિયે આલાપ;
વારંવાર આલાપ જે કરવો, તે કહિયેં સંલાપ રે. ભવિકા. ૪૯
એ જ્યણાથી સમકિત દીપે, વલિ દીપે વ્યવહાર;
એહમાં પણ કારણથી જ્યણા, તેહ અનેક પ્રકાર રે. ભવિકા. ૫૦

ઢાલ ૧૦ મી

(૧૦)

લલનાની દેશી

શુદ્ધ ધરમથી નવિ ચલે, અતિ દઢ ગુણુ આધાર લલના;
તો પણ જે નવિ તેહવા, તેહને એ આગાર લલના. ૫૧
ઁાલ્યું તેહવું પાલિયેં, દંતિ દંત સમ ઁાલ લલના;
સજ્જનના હુર્જન તણા, કચ્છપ કોટિને તોલ લલના. ઁાં પર
રાજા નગરાદિક ધણી, તસ શાસન અભિયોગ લલના;
તેહથી કાર્ત્તિકની પરે, નહિ મિશ્યાત્વ સંયોગ લલના ઁાં પડ
મેલો જનનેા ગણુ કહ્યો, બલ ચોરાદિક જાણુ લલના;
ખેત્રપાલાદિક દેવતા, તાતાદિક ગુરૂ ડાણુ લલના. ઁાં ૫૪

વૃત્તિ દુર્લભ આજીવિકા, તે ભીષણ કાંતાર લલના;
તે હેતે દૂષણ નહીં, કરતાં અન્ય આચાર લલના. ઓ૦ ૫૫

ઢાલ ૧૧ મી

(૧૧)

પાંચ યોથી રે ઠવણી પાકાં વિ'ટણાં-એ રાગ.

ભાવિજે રે સમકિત જેહથી રૂઅડું,

તે ભાવના રે ભાવો મન કરી પરવડું;

જો સમકિત રે તાણું સાણું મૂલ રે,

તો વ્રત તરૂ રે દીયે શિવ ફલ અનુકૂલ રે. ૫૬

ત્રોટક છંદ

અનુકૂલ મૂલ રસાલ સમકિત, તેહ વિણ મતિ અંધ રે,

જે કરે કિરિયા ગર્વ ભરિયા, તેહ જૂઠો ધંધ રે;

એ પ્રથમ ભાવના ગુણે રૂઅડી, સુણો ખીજી ભાવના,

બારણું સમકિત ધર્મપૂરનું, એહવી તે પાવના. ૫૭

ઢાળ

ત્રીજી ભાવના રે સમકિત પીઠ જો દઢ સહી,

તો મોટો રે ધર્મ પ્રાસાદ ડગે નહીં;

પાયે જોટે રે મોટો મંડાણ ન શોભીયે,

તેહ કારણુ રે સમકિત શું ચિત્ત થોભીયે. ૫૮

ત્રોટક છંદ

થોભીયે ચિત્ત નિત એમ ભાવી, થોથી ભાવના ભાવિયે;

સમકિત નિધાન સમસ્ત ગુણનું, એહવું મન ભાવિયે;

તેહ વિણ છૂટા રતન સરિખા, મૂલ ઉત્તર ગુણ સવે,

કિમ રહે તાકે જેહ હરવા, ચોર જોર ભવો ભવે. ૫૯

ઢાળ

ભાવો પંચમી રે ભાવના શમ દમ સાર રે,
 પૃથવી પરે રે સમકિત તસુ આધાર રે;
 છઠ્ઠી ભાવના રે ભાજન સમકિત ભે મિલે,
 શ્રુત શીલનો રે તો રસ તેહમાંથી નવિ ઢલે. ૬૦

ત્રોટક છંદ

નવિ ઢલે સમકિત ભાવના રસ, અમિય સમ સંવર તણો,
 પટ ભાવના એ કહી એહમાં, કરો આદર અતિ ઘણો;
 ઇમ ભાવતાં પરમાર્થ જલનિધિ, હોય નિત્ય ઝકઝોલ એ,
 ઘન પવન પુણ્ય પ્રમાણુ પ્રગટે, ચિદાનંદ કલ્લોલ એ. ૬૧

ઢાળ ૧૨ મી

(૧૨)

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ-એ રાગ.

ઠરે જિહાં સમકિત તે થાનક, તેહના પટવિધ કહિયેં રે,
 તિહાં પહેલું થાનક 'છે ચેતન,' લક્ષણુ આતમ લહિયેં રે;
 ખીર નીર પરેં પુદ્ગલ મિશ્રિત, પણુ એહથી છે અલગો રે,
 અનુભવ હંસ અંચૂ ભે લાગે, તો નવિ દીસે વલગો રે. ૬૨
 ખીજું થાનક 'નિત્ય આતમા' જે અનુભૂત સંભારે રે,
 આળકને સ્તનપાન વાસના, પૂરવ ભવ અનુસારેં રે;
 દેવ મનુજ નરકાદિક તેહના, છે અનિત્ય પર્યાય રે,
 દ્રવ્ય થકી અવિચલિત અખંડિત, નિજ ગુણુ આતમરાય રે. ૬૩
 ત્રીજું થાનક 'ચેતન કર્તા,' કર્મ તણે છે યોગે રે,
 કુંભકાર જિમ કુંભ તણેા જે, ઢંડાદિક સંયોગે રે;
 નિશ્ચયથી નિજ ગુણુનો કર્તા, અનુપ ચરિત વ્યવહારેં રે,
 દ્રવ્ય કર્મનો નગરાદિકનો, તે ઉપચાર પ્રકારેં રે. ૬૪

ચોથું થાનક 'ચેતન ભોક્તા' પુણ્ય પાપ ફલ કેરો રે,
 વ્યવહારેં નિશ્ચય નય દષ્ટેં, ભુજે નિજ ગુણુ નેરો રે;
 પાંચમું થાનક 'છે પરમપદ,' અચલ અનંત સુખ વાસો રે,
 આધિ વ્યાધિ તન મનથી લહિયેં, તસુ અભાવે સુખ ખાસો રે. ૬૫
 છઠું થાનક 'મોક્ષ તણો છે, સંજમ જ્ઞાન' ઉપાયો રે,
 જે સહિજેં લહિયેં તે સઘળે, કારણુ નિષ્કલ થાયો રે;
 કહે જ્ઞાન નય જ્ઞાન જ સાચું, તે વિણુ જૂઠી કીરિયા રે,
 ન લહે રૂપું રૂપું બાણી, સિપ બાણી જે કીરિયા રે. ૬૬
 કહે કીરિયા નય કીરિયા વિણુ જે, જ્ઞાન તેહ શું કરશે રે,
 જલ પેસી કર પદ ન હલાવે, તારૂ તે કિમ તરશે રે;
 દૂષણુ ભૂષણુ છે ઇહાં બહુલાં, નય એકેકને વાદે રે,
 સિદ્ધાંતી તે બેહુ નય સાધે, જ્ઞાનવંત અપ્રમાદેં રે. ૬૭
 ઇણિ પરે સડસડ બોલ વિચારી, જે સમકિત આરાહે રે,
 રાગ દ્વેષ ટાલી મન વાલી, તે સમ સુખ અવગાહે રે;
 જેહનું મન સમકિતમાં નિશ્ચલ, કોઈ નહીં તસ તોલે રે,
 શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક, વાચક જસ ઇમ બોલે રે. ૬૮

શ્રી જયસોમ કૃત

આર ભાવનાની સજ્ઞાય

દોહા

પાસ જિનેસર પય નમી, સદ્ગુરુને આધાર;
ભવિયણુ જનને હિત ભણી, ભણુશું ભાવના આર. ૧
પ્રથમ અનિત્ય અશરણુ પણું, એહ સંસાર વિચાર;
એકલ પણું અન્યત્વ તિમ, અશુચિ આશ્રવ ભાર. ૨
સંવર નિજ્જર ભાવના, લોક સરૂપ સુખોધિ;
દુલ્લહ ભાવના જિન ધરમ, એણી પરેં કર જીવસોધિ. ૩
રસકૃપિ રસ વેધિયો, લોહ થકી હોય હેમ;
જીવ ઋણ ભાવન શુદ્ધ હુયે, પરમ રૂપ લહે તેમ. ૪
ભાવ વિના દાનાદિકાં, જાણે અલુણું ધાન;
ભાવ રસાંગ મધ્યાં થકી, ત્રુટેં કરમ નિદાન. ૫

ઢાળ પહેલી

(૧૩)

ભાવનાની દેશી

પહેલી ભાવના એણી પરેં ભાવીયેંજી, અનિત્ય પણું સંસાર;
ડાલ અણી ઊપર જલખિંદુઓજી, ઈંદ્રિ ધનુષ અનુહાર. ૧
સહેજ સવેગી સુંદર આતમાજી, ધર જિનધર્મ શું રંગ;
ચંચલ ચપલાની પરેં ચિંતવેજી, કૃત્રિમ સવિહુ સંગ. સહેજ ૦ ૨
ઈંદ્રિબલ સુહણેં શુભ અશુભશુંજી, કૂડો તોષને રોષ;
તિમ ભ્રમ ભૂદ્યો અધિર પદારથેંજી, રથો કીજે મન શોષ. સ ૦ ૩

કાર ત્રેહ પામરના નેહજ્યુંજી, એ યૌવન રંગ રોલ;
 ધન સંપદ પણ દીસે કારમીજી, જેહવા જલ કલ્લોલ. સં ૪
 સુંજ સરિખે માંગી ભીખડીજી, રામ રહ્યા વનવાસ;
 ઇણ સંસારે એ સુખ સંપદાજી, જિમ સંધ્યારાગ વિલાસ. સં ૫
 સુંદર એ તનુ શોભા કારમીજી, વિણસંતાં નહીં વાર;
 દેવ તણે વચનેં પ્રતિખૂઝીયોજી, ચક્રી સનતકુમાર. સં ૬
 સૂરજ રાહું ગ્રહણેં સમઝીઓજી, શ્રીક્રીત્તિધર રાય;
 કરકંડુ પ્રતિખૂઝીયો દેખીનેજી, વૃષભ જરાકુલ કાય. સં ૭
 કિહાં લગે ધૂઆ ધવલહરા રહેજી, જલ પરપોટો જોય;
 આઉખું અથિર તિમ મનુખ્યનુંજી, ગર્વ મ કરશે કોય.

જે ક્ષણમાં ખેડ હોય. સહેજં ૮
 અતુલિ બલ સુરવર જિનવર જિત્યાંજી, ચક્રી હરિબલ જોડી;
 ન રહ્યા ઇણે જગેં કોઈ થિર થઈજી, સુર નર ભૂપતિ કોડી. સં ૯

દોહા

પલ પલ છીજે આઉખું, અંજિલ જલ જ્યું એહ;
 ચલતે સાથેં સંબલો, લેઈ શકે તો લેહ. ૧
 લીયે અચિંત્ય ગલાશું ગ્રહી, સમય સીંચાણો આવિ;
 શરણુ નહીં જિન વચણુ વિણુ, તેણે હવે અશરણુ ભાવિ. ૨

દાળ ખીજી

(૧૪)

રાગ રામગિરિ

ખીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હૃદય મોઝાર રે;
 ધરમ વિના પર ભવ જતાં, પાપેં ન લહીશ પાર રે,
 જાઈશ નરક દુવાર રે, તિહાં તુજ કવણુ આધાર રે. ૧

લાલ સુરંગારે પ્રાણીઆ, મૂકને મોહ જન્મલ રે;
 મિથ્યામતિ સવિ ટાલ રે, માયા આલ પંપાલ રે. લાલ૦ ૨
 માત પિતા સુત કામિની, ભાઈ ભયણિ સહાય રે,
 મેં મેં કરતાં રે અજ પરે, કર્મેં ગ્રહો જીઉ ભય રે;
 તિહાં આડો કોઈ નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીયે કેવહેંચાયરે. ૩
 નંદની સોવન ડૂંગરી, આખર નાવી કો કાજ રે,
 ચક્રી સુભૂમ તે જલધિમાં, હાયું ખટ ખંડ રાજ રે;
 ઘૂડ્યો ચરમ જહાજ રે, દેવ ગયા સવિ ભાજ રે,
 લોભે ગઈ તસ લાજ રે. લાલ૦ ૪

દ્વીપાયન દહી દ્વારિકા, બલવંત ગોવિંદ રામ રે;
 રાખી ન શક્યારે રાજવી, માત પિતા સુત ધામ રે;
 તિહાં રાખ્યાં જિન નામરે, શરણુ કિયો નેમિ સ્વામરે,
 વ્રત લેઈ અભિરામ રે, પોહોતા શિવપુર ઠામ રે. લાલ૦ ૫
 નિત્ય મિત્ર સમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાય રે,
 જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનિક ભાય રે;
 રાખે મંત્રિ ઉપાય રે, સંતોષ્યો વલી રાય રે,
 ટાલ્યા તેહનાં અપાય રે. લાલ૦ ૬

જનમ જરા મરણુદિકા, વયરી લાગા છે કેડ રે,
 અરિહંત શરણુ તે આદરી, ભવ ભ્રમણુ દુઃખ ફેડ રે;
 શિવસુંદરી ધર તેડ રે, નેહ નવલ રસ રેડ રે,
 સીંચી સુકૃત સુર પેડ રે. લાલ૦ ૭

દોહા

થાવચ્યાસુત થરહર્યો, જોર દેખી જમ ધાડ;
 સંયમ શરણુ સંગ્રહું, ધણુ કણુ કંચન છાંડ. ૧

ઈણુ શરણે સુખિયા થયા, શ્રી અનાથી અણુગાર;
શરણુ લહ્યા વિણુ જીવડા, ઈણી પરેં રૂલે સંસાર. ૨
ઢાળ ત્રીજી

(૧૫)

રાગ મારણી

ત્રીજી ભાવના ઈણી પરેં ભાવીયેંરે, એહ સ્વરૂપ સંસાર;
કર્મવશેં જીવ નાચે નવનવ રંગશું રે, એ એ વિવિધ પ્રકાર.૧
ચેતન ચેતીયેં રે, લહી માનવ અવતાર; ચેતન૦
ભવ નાટકથી જો હુઓ ઉભગા રે, તો છાંડો વિષય વિકાર.ચે૦૨
કબહી ભૂજલ જલણુનિલ તરૂમાં ભમ્યો, કબહી નરક નિગોદ;
ખિ તિ અઉરિંદ્રિય માંહે કેઈદિન વસ્યો રે, કબહીક દેવ
વિનોદ. ચે૦-૩

કીડી પતંગ હરિ માતંગ પણું ભજે રે, કબહી સર્પ શિયાલ;
બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય વૈશ્ય કહાવતો રે, હોવે શૂદ્ર અંડાલ. ચેતન૦-૪
લખ ચોરાશી અઉટે રમતો રંગશું રે, કરી કરી નવનવા વેશ;
રૂપ કુરૂપ ધની નિદ્રવ્ય સોભાગિયો રે, દુર્ભાંગી દુરવેશ. ચે૦૫
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર સૂક્ષમને બાદર ભેદશું રે, કાલ ભાવ પણુ તેમ;
અનંત અનંતા પુદ્ગલ પરાવર્તન કર્યાં રે, કહ્યો પન્નવણુ
એમ. ચેતન૦ ૬

ભાઈ બહેન નર નારી તાત પણું ભજે રે, માત પિતા હોયે પૂત્ર;
તેહ જ નારી વેરીને વલિ વાલહી રે, એહ સંસારહ સૂત્ર. ચે૦૭
જીવનભાનુ જિન ભાંખ્યાં ચરિત્ર સુણી ઘણુંરે, સમજ્યા ચતુર
સુબાણુ;

કર્મવિવર વશ મૂકી મોહ વિટંબના રે, મલ્યા મુગતિ જિન
ભાણુ. ચેતન૦૮

દોહા

એમ ભવ ભવ જે દુઃખ સહ્યાં, તે જાણે જગનાથ;
ભવ ભંજન ભાવઠં હરણુ, ન મલ્યેા અવિહઠ સાથ. ૧
તિણુ કારણુ જીવ એકલો, છોડી રાગ ગલ પાસ;
સવિ સંસારી જીવશું, ધરિ ચિત્ત ભાવ ઉદાસ. ૨

ઠાળ ચોથી

(૧૬)

રાગ ગોડી

ચોથી ભાવના ભવિયણુ મન ધરો, ચેતન તું એકાકી રે;
આવ્યો તિમ જાઈશ પરભવ વલી, ઇહાં મૂકી સવિ ખાકી રે. ૧
મમ કરો મમતા રે સમતા આદરો, આણો ચિત્ત વિવેકો રે;
સ્વારથિયાં સજ્જન સહુએ મલ્યાં, સુખ દુખ સહશે એકો રે. મમ૦
વિત્ત વહેંચણુ આવી સહુએ મલે, વિપત્તિ સમય જાય નાસી રે;
દવ બલતો દેખી દશ દિશેં પુલે, જિમ પંખી તરૂ વાસી રે. મમ૦૩
ખટખંડ નવનિધિ ચૌદ રચણુ ધણી, ચૌસઠં સહસ્સ સુનારી રે;
છેહડો છોડી તે ચાલ્યા એકલા, હાર્યા જેમ જૂઆરી રે. મમ૦ ૪
ત્રિભુવન કંટક ગિરૂદ ધરાવતો, કરતો ગર્વ ગુમાનો રે;
ત્રાગા વિણુ નાગા તેહું ચાલ્યા, રાવણુ સરિખા રાજનો રે. મમ૦ ૫
માલ રહે ઘર સ્ત્રી વિશ્રામિતા, પ્રેત વના લગેં લોહો રે;
ચય લગેં કાયા રે આખર એકલો, પ્રાણી ચલે પરલોહો રે. મમ૦ ૬
નિત્ય કલહો ગિહું મેલીયેં દેખીએ, ગિહું પણે ખટપટ થાય રે;
વલયાની પરેં વિહરિસ એકલો, એમ ખૂઝયો નમીરાયો. મમ૦ ૭

દોહા

ભવસાયર બહુ દુઃખ જલેં, જનમ મરણુ તરંગ;
મમતા તાંતુ તિણેં શ્રદ્ધી, ચેતન ચતુર માતંગ. ૧

ચાહે જો છોડણુ ભણી, તો ભજ ભગવંત મહંત;
દૂર કરે પર બંધને, જિમ જલથી જલકંત. ૨

દાળ પાંચમી

(૧૭)

કપૂર હુવે અતિ ઉજલો રે. એ રાગ

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જિઉ અન્યત્વ વિચાર;
આપ સવારથી એ સહુ રે, મલિયો તુજ પરિવાર. ૧
સંવેગી સુંદર, ખૂઝ મા મૂંઝ ગમાર;
તહાઈ કેા નહીં ઈણુ સંસાર, તું કેહનો નહિ નિરધાર. સં ૨
પંથ સિરે પંથી મલ્યા રે, કીજે કિણશું પ્રેમ;
રાતિ વસે પ્રહ ઉઠ ચલે રે, નેહ નિવાહે કેમ. સંવેગી. ૩
જિમ મેલો તીરથ મલે રે, જન વણજની ચાહ;
કે ત્રોટો કે કાયદો રે, લેઈ લેઈ નિજ ધર ભય. સંવેગી. ૪
જિહાં કારજ જેહનાં સરે રે, તિહાં લગેં દાખે નેહ;
સૂરીકંતાની પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ. સંવેગી. ૫
ચુલણી અંગજ મારવા રે, કૂડું કરી જતુ ગેહ;
ભરત બાહુબલિ ઝુઝીયા રે, જો જો નિજના નેહ. સં ૬
શ્રેણિક પુત્રે બાંધીઓ રે, લીધું વહેચી રાજ્ય;
હુઃખ દીધું બહુ તાતને રે, દેખો સુતનાં કાજ. સંવેગી. ૭
ઈણુ ભાવના શિવ પદ લહે રે, શ્રી મરૂદેવી માય;
વીર શિષ્ય કેવલ લથું રે, શ્રી ગૌતમ ગણરાય. સોભાગી. ૮

દોહા

મોહ વસેં મન મંત્રવી, ઈંદ્રિય મલ્યા કલાલ;
પ્રમાદ મહિરા પાઈ કરી, બાંધ્યો જીવ ભૂપાલ. ૧
કર્મ જંજીર જડી કરી, સુકૃત માલ સવિ લીધ;
અશુભ વિરસ દુરગંધ મય, તન ગોતહરે દીધ. ૨

ઢાળ છઠ્ઠી

(૧૮)

રાગ સિંધુ સામેરી

છઠ્ઠી ભાવના મન ધરો, જીઉ અશુચિ ભરી એ કાયા રે;
શી માયા રે, માંડે કાયા પિંડ શુ' એ. ૧
નગર ખાલ પરેં નિતુ વહે, કફ મલ મૂત્ર ભંડારો રે;
તિમ દ્વારો રે, નર નવ દ્રાદશ નારીનાં એ. ૨
દેખી દુરગંધ દૂરથી, તું મુહ મચકોડે માણે રે;
નવિ બાણે રે, તિણ પુદ્ગલ નિજ તનુ ભર્યું એ. ૩
માંસ રૂધિર મેદા રસેં, અસ્થિ મજ્જા નર ખીજેં રે;
શુ' રીજે રે, રૂપ દેખી દેખી આપણું એ. ૪
કૃમિ વાલાદિક કોથલી, મોહરાયની એટી રે;
એ પેટી રે, ચર્મ જડી ઘણા રોગની એ. ૫
ગર્ભવાસ નવ માસ ત્યાં, કૃમિ પરેં મલમાં વસિયો રે;
તું રસિયો રે, ઉધે માથે ઈમ રહ્યો એ. ૬
કનક કુમરી ભોજન ભરી, તિહાં દેખી દુરગંધ ખૂબ્યા રે;
અતિ ખૂબ્યા રે, મહિલ મિત્ર નિજ કર્મ શુ' એ. ૭

દોહા

તન છિલ્લર ઈંદ્રિય મચ્છા, વિષય કલણ જંખાલ;
યાપ કલુષ પાણી ભર્યું, આશ્રવ વહે ગડ નાલ. ૧

૨

નિર્મલ પર્વ સહજે સુગતિ, નાણુ વિનાણુ રસાલ;
શુ બગની પરે પંક જલ, ચૂથે ચતુર મરાલ. ૨

ઢાળ સાતમી

(૧૯)

રાગ ઘોરણી

આશ્રવ ભાવના સાતમી રે, સમજે સુગુરૂ સમીપ;
ક્રોધાદિક કાંઈ કરો રે, પામી શ્રી જિન દીપો રે. ૧
સુણુ સુણુ પ્રાણીયા, પરિહર આશ્રવ પંચો રે;
દશમે અંગે કહ્યા, જેહનાં દુષ્ટ પ્રપંચો રે. સુણુ ૨
હોંશે જે હિંસા કરે રે, તે લહે કટુક વિપાક;
પરિ હોસે ગોત્રાસની રે, જો જો અંગ વિપાકો રે. સુણુ ૩
મિથ્યા વચણે વસુ પડ્યો રે, મંડિક પર ધન લેષ;
ઈણુ અપ્રહો રોલવ્યા રે, ઇંદ્રાદિક સુર કેઈ રે. સુણુ ૪
મહા આરંભ પરિગ્રહે રે, અભદત્ત નરય પહુત્ત;
સેવ્યાં શત્રુ પાણુ ભજે રે, પાંચે દુરગતિ દૂતો રે. સુણુ ૫
છિદ્ર સહિત નાવા જલે રે, ખૂડે નીર ભરાય;
તિમ હિંસાદિક આશ્રવે રે, પાપે પિંડ ભરાયો રે. સુણુ ૬
અવિરતિ લાગે એકેંદ્રિયા રે, પાપસ્થાન અઠાર;
લાગે પાંચેહી ક્રિયા રે, પંચમ અંગ વિચારો રે. સુણુ ૭
કટુક ક્રિયા થાનક ફલાં રે, જોડ્યાં ખીજે રે અંગ:
કહેતાં હીયડું કમકમે રે, વિરૂઓ તાસ પ્રસંગો રે. સુણુ ૮
મૃગ પતંગ અલિ માંછલો રે, કરી એક વિષય પ્રપંચ;
દુખિયા તે કિમ સુખ લહે રે, જસ પરવશ એહ પંચો રે. સુ ૯
હાસ્ય નિદ વિકથા વસે રે, નરક નિગોદે રે જાત;
પૂરવધર શ્રુત હારીને રે, અવરાંની શી વાતો રે. સુણુ ૧૦

દોહા

શુભ માનસ માનસ કરી, ધ્યાન અમૃત રસ રેલી;
નવ ફલ શ્રીનવકાર પય, કરી કમલાસન કેલિ. ૧
પાતક પંક પખાલીને, કરી સંવરની પાલ;
પરમ હંસ પદવી ભજે, છોડી સકલ જંગલ. ૨

ઢાળ આઠમી

(૨૦)

ઉડ્ડની દેશી

આઠમી સંવર ભાવનાજી, ધરી ચિતશું એક તાર;
સમિતિ ગુપ્તિ સૂધી ધરોજી, આપો આપ વિચાર. સલ્લુણા.
શાંતિ સુધારસ ચાખ;
વિરસ વિષય ફલ ફૂલડેજી, અટતો મન અલિ રાખ. સં ૧
લાભ અલાભેં સુખ દુખેંજી, જીવિત મરણ સમાન;
શત્રુ મિત્ર સમ ભાવતોજી, માન અને અપમાન. સં ૨
કહીયેં પરિગ્રહ છાંડશુંજી, લેશું સંયમ ભાર;
શ્રાવક ચિંતે હું કદાજી, કરીશ સંથારો સાર. સં ૩
સાધુ આશંસા એમ કરેજી, સૂત્ર ભણીશ ગુરૂ પાસ;
એકલમદ્ધ પ્રતિમા રહીજી, કરીશ સંલેખણ ખાસ. સં ૪
સર્વ જીવ હિત ચિતવેજી, વચર મ કર જગ મિત્ત;
સત્ય વચણ સુખ ભાખિયેંજી, પરિહર પરતું ન વિત્ત. સં ૫
કામ કટક લેઢણ ભણીજી, ધર તું શીલ સન્નાહ;
નવ વિધ પરિગ્રહ મૂકતાંજી, લહિયેં સુખ અથાહ. સં ૬
દેવ મણુઅ ઉપસર્ગશુંજી, નિશ્ચલ હોઈ સધીર;
આવીશ પરિસહ જીપીયેંજી, જિમ જિત્યા શ્રીવીર. સં ૭

દોહા

દદપ્રહારી દદ ધ્યાન ધરી, ગુણુનિધિ ગજસુકુમાલ;
 મેતારજ મદનબ્રમો, સુકોશલ સુકુમાલ. ૧
 એમ અનેક મુનિવર તર્યા, ઉપશમ સંવર ભાવ;
 કઠિન કર્મ સવિ નિર્જર્યાં, તિણુ નિર્જર પ્રસ્તાવ. ૨

દાળ નવમી

(૨૧)

રાગ ગોડી

નવમી નિર્જર ભાવના ચિત ચેતોરે, આદરો વ્રત પચ્ચખાણુ;
 ચતુર ચિત ચેતો રે.

પાપ આલોચો ગુરૂ કર્ને, ચિતં ધરિયે' વિનય સુબ્રહ્મ ચં ૧
 વેચાવચ્ચ બહુ વિધ કરો, ચિતં દુર્બલ બાલ ગિલાન ચં
 આચારજ વાચક તણો, ચિં શિષ્ય સાધર્મિક બ્રહ્મ. ચં ૨
 તપસી કુલ ગણુ સંઘનો, ચિં ચિવિર પ્રવર્તક વૃદ્ધ. ચં
 ચૈત્ય ભકિત બહુ નિર્જરા, ચિં દશમે અંગ પ્રસિદ્ધ. ચં ૩
 ઉભય ટંક આવશ્યક કરો, ચિં સુંદર કરી સંજ્ઞાય; ચં
 પોસહ સામાયિક કરો, ચિં નિત્ય પ્રત્યે' નિયમ મનભાય. ચં ૪
 કર્મસૂડન કનકાવલી, ચિં સિંહ નિકીડિત દોય; ચં
 શ્રીગુણુરચણુ સંવત્સરૂ, ચિં સાધુ પડિમા દશ દોય. ચં ૫
 શ્રુત આરાધન સાચવો, ચિં યોગવહન ઉપધાન; ચં
 શુકલધ્યાન સૂધુ' ધરો, ચિં શ્રીઆંગિલ વર્દ્ધમાન. ચં ૬
 ચૌદ સહસ્સ અણુગારમાં, ચિં ધન ધન્નો અણુગાર; ચં
 સ્વયંમુખ વીર પ્રશંસીઓ, ચિં અંધક મેઘકુમાર. ચં ૭

દોહા.

મન દારૂ તન નાલિ કરી, ધ્યાનાનલ સળગાવી;
કર્મ કટક ભેદણુ ભણી, ગોલા જ્ઞાન ચલાવી. ૧
મોહ રાય મારી કરી, ઉંચો ચઢી અવલોચ;
ત્રિભુવન મંડપ માંડણી, જિમ પરમાનંદ હોય. ૨

ઢાલ ૧૦ મી

(૨૨)

રાગ ગોડી

દશમી લોક સ્વરૂપરે, ભાવના ભાવીયેં;
નિસુણી ગુરૂ ઉપદેશથી એ.—૧
ઉર્ધ્વ પુરૂષ આકારરે, પગ પહૂલા ધરી;
કર હોય કટિ રાખિયેં એ.—૨
ઠણુ આકારે લોક રે, પુદ્ગલ પૂરીઓએ;
જિમ કાજલની કૂંપલિ એ.—૩
ધર્માધર્માકાશ રે, દેશ પ્રદેશ એ;
જીવ અનંતે પૂરીઓ એ.—૪
સાત રાજ દેશોન રે, ઉર્ધ્વ તિરિય મલ્લી;
અધો લોક સાત સાધિકું એ.—૫
ઐહરાજ ત્રસ નાડી રે, ત્રસ જીવાલય;
એક રજ્જૂ દીર્ઘ વિસ્તરે એ.—૬
ઉર્ધ્વ સુરાલય સાર રે, નિરય ભુવન નીચેં;
નાભેં નર તિરિ દો સુરા એ.—૭
દ્વીપ સમુદ્ર અસંખ્ય રે, પ્રભુ મુખ સાંભલી;
રાય ઋષિ શિવ સમજીઓ એ.—૮

લાંબી પોહોલી પળયાલ રે, લખ જોયણુ લહી;
 સિદ્ધ શિલા શિર ઊજલી એ.—૯
 ઊંચા ધનુ સય તીન રે, તેત્રીશ સધિકેં;
 સિદ્ધ યોજનનેં છેહડે એ.—૧૦
 અજર અમર નિકલંક રે, નાણુ દંસણુ મય;
 તે જોવા મન ગહગહે એ.—૧૧

દોહા

વાર અનંતી ફરસીઓ, છાલી વાટક ન્યાય;
 નાણુ વિના નવિ સંભરે, લોક ભ્રમણુ ભડવાય.—૧
 રત્નત્રય ત્રિહું ભુવનમેં, દુલ્લહ જાણી દયાલ;
 ઓધિ રયણુ કાળેં ચતુર, આગમ ખાણુ સંભાલ.—૨

દાળ અગિયારમી

(૨૩)

રાગ ખંભાતી.

દશ દષ્ટાંતે દોહિલોરે, લાધો મણુઅ જમારો રે;
 દુલ્લહો ઉંખર ફૂલજ્યું રે, આરજ ધર અવતારો રે.
 મોરા જીવન રે, ઓધિ ભાવના અગિયારમીરે

ભાવો હૃદય મોઝારો રે.—૧

ઉત્તમ કુલ તિહાં દોહિલોરે, સહયુરૂ ધર્મ સંયોગોરે;
 પાંચે ઈંદ્રિય પરવડાં રે, દુલ્લહો દેહ નિરોગો રે. મોરા૦—૨
 સાંભલવું સિદ્ધાંતનું રે, દોહિલું તસ ચિત્ત ધરવું રે;
 સૂધી સદ્ગુણા ધરી રે, દુષ્કર અંગે કરવું રે. મોરા૦—૩
 સામગ્રી સઘલી લહી રે, મૂઠ મુઘા મમ હારો રે;
 ચિંતામણિ દેવેં દીઓ રે, હાર્યો જેમ ગમારો રે. મોરા૦—૪

લોહ કીલકને કારણે રે, કુણુ યાન જલધિમાં ફેડે રે;
 ગુણુ કારણુ કોણુ નવલખો રે, હાર હીયાનો ત્રોડે રે. મોરા૦-૫
 ઘોધિ રચણુ ઉવેખીનેં રે, કોણુ વિષયાર્થેં દોડે રે.
 કાંકર મણિ સમોવડિ કરે રે, ગજ વેચે ખર કોણુ હોડે રે. મોરા૦-૬
 ગીત સુણી નટણી કને રે, ક્ષુલ્લકેં ચિત્ત વિચાર્યું રે;
 કુમરાદિક પણુ સમજ્યા રે, ઘોધિ રચણુ સંભાર્યું રે. મોરા૦-૭

દોહા

પરિહર હરિ હર દેવ સવિ, સેવ સદા અરિહંત;
 દોષ રહિત ગુરૂ ગણુધરા, સુવિહિત સાધુ મહંત.-૧
 કુમતિ કદાચહ મૂક તું, શ્રુત ચારિત્ર વિચાર;
 ભવ જલ તારણુ પોત સમ, ધર્મ હિયામાં ધાર.-૨

દાળ ખારમી

(૨૪)

હુંગરિયાની દેશી.

ધન ધન ધર્મ જગ હિતકરૂ, ભાખ્યો ભલો જિનદેવ રે;
 ઈહ પરભવ સુખદાયકો, જીવડા જનમ લગી સેવ રે.-૧
 ભાવના સરસ સુરવેલડી, રોપી તું હૃદય આરામ રે;
 સુકૃત તરૂ લહિય બહુ પસરતી, સફલ ફલશે અભિરામ રે.

ભાવના૦-૨

ક્ષેત્ર શુદ્ધિ કરીય કરૂણારસેં, કાઠી મિથ્યાદિક સાલ રે;
 ગુપતિ ત્રિહું ગુપતિ રૂડી કરેં, નીક તું સુમતિની વાલ રે.

ભાવના૦-૩

સિંચજે સુગુરૂ વચનામૃતેં, કુમતિ કંથેર તજિ સંગ રે;
 ક્રોધ માનાદિક સૂકરા, વાનરો વારી અનંગ રે.

ભાવના૦-૪

સેવતા એહને કેવલી, પન્નર સય તીન અણુગાર રે;
ગૌતમ શિષ્ય શિવપુર ગયા, ભાવતાં દેવ ગુરૂ સાર રે.

ભાવના૦-૫

શુક પરિત્રાજક સીધલો, અર્જુનમાલી શિવ વાસ રે;
રાય પરદેશી જે પાપીયો, કાપીયો તાસ દુખ પાસ રે.

ભાવના૦-૬

દુસમ સમય દુરપસહ લગે, અવિચલ શાસન એહ રે;
ભાવશું ભવિચલુ જે ભજે, તેહ શુભમતિ ગુણુ ગેહ રે.

ભાવના૦-૭

દોહા

તપગરઘપતિ ।વજયદેવ ગુરૂ, વિજયસિંહ મુનિરાય;
શુદ્ધ ધર્મ દાયક સદા, પ્રણુમો એહના પ્રાય.-૧

ઢાળ તેરમી

(૨૫)

રાગ ધન્યાશ્રી.

તુમેં ભાવો રે, ભવિ ઇણી પરેં ભાવના ભાવો;
તન મન વચણુ ધર્મ લય લાવો, જિમ સુખ સંપદ પાવો રે.
ભવિ૦-૧

લલના લોચન ચિત ન ડોલાવો, ધન કારણુ કાંઈ ધાવો,
પ્રભુ શું તારો તાર મિલાવો, જે હોય શિવપુર ભવો રે;
કાંઈ ગર્ભાવાસ ન આવો રે. ભવિ૦-૨

જંબુની પેરેં જીવ જગાવો, વિષય થકી વિરમાવો,
એ હિત શિખામણુ અમારી માની;
જગ જશ પડહ વળવો રે. ભવિ૦-૩

શ્રીજશસોમ વિબુધ વૈરાગી, જસુ જસ ચિહુ ખંડ ચાવો;
તાસ શિષ્ય કહે ભાવના ભણતાં, ઘર ઘર હોયે વધાવો રે.

ભવિં—૪

દોહા

ભોજન નભ ગુણ વરસ શુચિ, સિત તેરસ કુજવાર;
ભગત હેતુ ભાવના ભણી, જેસલમેર મોઝાર. ભવિં—૫

ઈતિ શ્રીજશસોમ શિષ્ય
જયસોમ કૃત દ્વાદશ
ભાવના સંપૂર્ણ ॥

શ્રી સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાયજી કૃત બાર ભાવનાની સજ્જાય

ઢાળ પહેલી

(૨૬)

રાગ સામગ્રી

વિમલ કુલ કમલના હંસ તું જીવડા,
ભુવનના ભાવ ચિત્તે જો વિચારી;
જેણે નર મનુજ ગતિરત્ન નવિ કેલવ્યું,
તેણે નર નારી મણિ કોડી હારી. વિમલ૦-૧
જેણે સમકિત ધરી સુકૃત મતિ અણુસરી,
તેણે નર નારી નિજ ગતિ સમારી;
વિરતિ નારી વરી કુમતિ મતિ પરહરી,
તેણે નર નારી સખ કુગતિ વારી. વિમલ૦-૨
જૈનશાસન વિના જીવ ચતના વિના,
જે જના જગ ભમે ધર્મ હીના;
જૈન મુનિ દાન બહુમાન હીના નરા,
પશુ પરે તે મરે ત્રિજગ દીના. વિમલ૦-૩
જૈનના દેવ ગુરૂ ધર્મ ગુણ ભાવના,
ભાવિ નિતુ જ્ઞાન લોચન વિચારી;
કર્મ ભર નાશની બાર વર ભાવના,
ભાવિ નિત જીવ તું આપ તારી. વિમલ૦-૪
સર્વ ગતિ માંહી વર નરભવો દુલ્લહો,
સર્વ ગુણ રત્નનો શોધિકારી;

સર્વ જગ જંતુને જેણે હિત કીજિયેં,

સોઈ મુનિ વંદીયેં શ્રુત વિચારી.

પાઠાંતર-સકલમુનિ વંદીયેં શ્રુત વિચારી. વિમલ-૫

ઢાળ ખીજી

(૨૭)

રાગ કેદારી

ભાવના માલતી ચૂશીયેં, ભ્રમર પરેં જેણે મુનિરાજ રે;
 તેણે નિજ આતમા વાસિયેં, ભરત પરેં મુકિતનું રાજ રે. ભા૦ ૧
 ભાવના કુસુમ શું વાસિયા, જે કરે પુણ્યનાં કાજ રે;
 તે સવે અમરતરૂ પરેં ફલે, ભાવના દિયે શિવરાજરે. ભા૦ ૨
 ભૂમિ જનની થકી ઊપના, સુત પરે જે જગેં ભાવ રે;
 તે સવે ભૂ ભુજંગી ગલે, જિમ ગલે વન તરૂ દાવ રે. ભા૦ ૩
 ભૂમિના વર અનંતા ગયા, ભૂમિ નવિ ગઈ કિણુ સાથ રે;
 ઋદ્ધિ બહુ પાપે જે તસ મિલી, તે ન લીધી કુણેં સાથરે. ભા૦ ૪
 ગઈય દ્વારાવતી હરિ ગયો, અધિર સબ લોકની ઋદ્ધિ રે;
 સુણી અંતે પાંડવા મુનિ હવા, તેણે વરી અચલપદ સિદ્ધિ રે.
 રાજના પાપ ભર શિર થકેં, જસ હવા શુદ્ધ પરિણામ રે;
 ભરત ભૂપતિ પરેં તેહને, ભાવના પુણ્યનાં ગ્રામ રે. ભા૦ ૬
 રાજના પાપ ભર શિર થકેં, જસ હવા શુદ્ધ મન ભાવ રે;
 ભાવના સિધુમાં તે ગલે, ઊતરે મોહ મદ તાવ રે. ભા૦ ૭
 જે પદારથ તુઝ આપણો, નવિ ગણે પ્રેમ રતિ બંધ રે;
 જે ગણે તેહ તું આપણું, જીવ તૂંહીં મતિ અંધ રે. ભા૦ ૮
 કૃષ્ણ લેશ્યા વશેં કીજીયેં, કર્મ જે રૌદ્ર પરિણામ રે;
 તે સવે ધર્મ નવિ જાણિયેં, શુભ હવે શુદ્ધ પરિણામ રે. ભા૦ ૯

જે જગ આશ્રવ જિનેં લણ્યા, તે સવે સંવર હોઈ રે;
ધર્મ જે અશુદ્ધ ભાવે કરે, તે તસ આશ્રવ જોઈ રે. ભાવના૦ ૧૦
અથ પ્રથમ અનિત્ય ભાવના.

ઢાળ ત્રીજી

(૨૮)

રાગ રામઝી

મૂંઝમાં મૂંઝમાં મોહમાં જીવ તું,
શબ્દ વર રૂપ રસ ગંધ દેખી;
અથિર તે અથિર તું અથિર તનુ જીવિતં,
ભાવ્ય મન ગગન હરિ ચાપ પેખી. મૂંઝ૦-૧
લચ્છિ સરિઅતિ પરેં એક ઘર નવિ રહે,
દેખતાં બાય પ્રભુ જીવ લેતી;
અથિર સખ વસ્તુને કાજ મૂઢો કરે,
જીવડો પાપની કોડી કેતી. મૂંઝ૦-૨
જીપની વસ્તુ સવિ કારમી નવિ રહે,
જ્ઞાન શું ધ્યાનમાં જો વિચારી;
ભાવના ઉત્તમ ધર્યાં અધમ સખ ઉધર્યાં,
સંહરે કાલ દિન રાતિ ચારી. મૂંઝ૦-૩
દેખ કલિ કૂતરો સર્વ જગનેં ભખે,
સંહરી ભૂપ નર કોટિ કોટી;
અથિર સંસારને થિર પણે જે ગણે,
બાણી તસ મૂઢની ખુદ્ધિ ખોટી. મૂંઝ૦-૪
રાચ મમ રાજની ઋદ્ધિ શું પરિવર્યાં,
અંત સખ ઋદ્ધિ વિસરાલ હોશે;

ઋદ્ધિ સાથે સખ વસ્તુ મૂકી જતે,
 દિવસ દો ત્રીન પરિવાર રોશે. મૂંઝ૦-૫
 કુસુમ પરિ યૌવનં જલખિંદુ ભવિતં,
 અંચલં નર સુખં દેવ ભોગો;
 અવધિ મન કેવલી સુકવિ વિદ્યાધરા,
 કલિયુગે તેહનો પણ વિચોગો. મૂંઝ૦-૬
 ધન્ય અનિકાસુતો ભાવના ભાવતો,
 કેવલ સુર નદી માંહે લીધો;
 ભાવના સુરલતા જેણે મન રોપવી,
 તેણે શિવ નારી પરિવાર ઈંધ્યો. મૂંઝ૦-૭

અથ ખીજ અશરણુ ભાવના

ઢાળ ચોથી

(૨૬)

રાગ કલહરો

સાંભળજો મુનિ સંચમરાગી-એ રાગ

કો નવિ શરણુ કો નવિ શરણુ, મરતાં કુણુને પ્રાણી રે;
 અક્ષદત્ત મરતો નવિ રાજ્યો, જસ હય ગય ખહુ રાણી રે,
 જસ નવનિધિ ધન ખાણી રે. કો નવિ ૦ ૧
 માતાપિતાદિક ટગમગ જોતાં, યમ લે જનને તાણી રે;
 મરણુ થકી સુરપતિ નવિ છૂટે, નવિ છૂટે ઈંદ્રાણી રે. કો નવિ ૦ ૨
 હય ગય રથ નર કોડે વિંટયા, રહે નિત રાયાં રાય રે;
 ખહુ ઉપાય તે ભવન કાજે, કરતા અશરણુ જાય રે. કો ન ૦ ૩
 મરણુ ભીતિથી કદાપિ ભવો, જો પેસે પાયાલે રે;
 ગિરિ દરિ વન અંબુધિમાં જાવે, તોભી હરિયે કાલે રે. કો ન ૦ ૪

અષ્ટાપદ જેણે બલે ઊપાડ્યો, સો દશસુખ સંહરિયો રે;
 કેા જગ ધર્મ વિના નવિ તરિયો, પાપી કેા નવિ તરિયો રે. કેા ન૦ ૫
 અશરણુ અનાથ જીવડ જીવન, શાંતિનાથ જગ બલ્લો રે;
 પારેવો જેણે શરણે રાખ્યો, મુનિ તસ ચરિત વખાણો રે. કેા ન૦ ૬
 મૈઘકુમાર જીવ ગજરાજે, સસલો શરણે રાખ્યો રે;
 વીર પાસ જેણે ભવ ભય કચરો, તપ સંયમ શું નાખ્યો રે.
 કેા નવિ૦ ૭
 મત્સ્ય પરે રોગી તરકડતા, કેાણે નવિ સુખ કરિયો રે;
 અશરણુ અનાથ ભાવના ભરિયો, અનાથી મુનિ નિસરીયો રે.
 કેા નવિ૦ ૮

અથ ત્રીજી સંસાર ભાવના

ઢાળ પાંચમી

(૩૦)

રાગ કેદારો.

સર્વ સંસારના ભાવ તૂં, સમ ધરી જીવ સંભારી રે;
 તે સવે તેં પણુ અનુભવ્યા, હૃદયથી તેડ ઉતારી રે. સર્વ૦-૧
 સર્વ તનુમાં વસી નીસર્યો, તેં લીયા સર્વ અધિકાર રે;
 બલિનેં યોનિ સખ અનુભવી, અનુભવ્યા સર્વ આહાર રે. સ૦-૨
 સર્વ સંયોગ તેં અનુભવ્યા, અનુભવ્યા રોગ નેં શોગ રે;
 અનુભવ્યો સુખ દુઃખ કાલ તેં, પણુ લિયો નવિ જિન યોગરે. સ૦-૩
 સર્વ જન નાતરાં અનુભવ્યાં, પહેરિયા સર્વ શણુગાર રે;
 પુદ્ગલા તેં પરાવર્તિયા, નવિ નમ્યા જિન અણુગાર રે. સ૦-૪
 પાપનાં શ્રુત પણુ તેં ભણ્યાં, તેં કર્યાં મોહનાં ધ્યાન રે;
 પાપનાં દાન પણુ તેં દિયાં, નવિ દીયાં પાત્રમાં દાન રે. સ૦-૫
 વેદ પણુ તીન તેં અનુભવ્યાં, તેં ભણ્યાં પર તણાં વેદ રે;
 સર્વ પાખંડ તેં અનુભવ્યાં, તિહાં ન સંવેગ નિવેદ રે. સર્વ૦ ૬

રડવડયો જીવ મિથ્યા મતિ, પશુ હણ્યાં ધર્મને કાજ રે;
કાજ કીધાં નવિ ધર્મનાં, હરખિયો પાપને કાજ રે. સર્વ૦-૭
કુશુરની વાસના ડાઠણી, તિણે દમ્યા જીવ અનંત રે;
તિહાં નવિ મુક્તિપંથ ઓલખ્યો, તેણે હવો નવિ લવ અંતરે. સર્વ૦-૮

અથ ચોથી એકત્વ ભાવના ✓

ઢાળ છઠી.

(૩૧)

રાગ માલવી ગોડી

એ તૂંહી આપકું તૂંહી ધ્યાઓજી; ધ્યાનમાંહિં એકેલા;
જિહાં તિહાં તૂં જ્યા એકેલા, જાવેગાલી એકેલા. એ૦-૧
હરિ હર પ્રમુખા સુર નર જ્યા, તેલી જગેં એકેલા;
તે સંસાર વિવિધ પર ખેલી, ગયા તેલી એકેલા. એ૦-૨
કેલી લીણા સાથ ન તેણે, ઋદ્ધિ ગઈ નવિ સાથેં;
નિજ નિજ કરણી લેઈ ગયા તે, ધન વિણ ઠાલી હાથે. એ૦-૩
બહુ પરિવારે મ રાથો લોકા, મુઘા મલ્યો સખ સાથો;
ઋદ્ધિ મુઘા હોશે સખ ચિંતો, ગગન તણી જિમ ખાથો. એ૦-૪
શાંતિ સુધારસ સરમાં ઝીલો, વિષય વિષ પંચ નિવારો;
એક પહું શુભ ભાવે ચિંતી, આપ આપકું તારો. એ૦-૫
હિંસાદિક પાપેં એ જીવો, પામે બહુવિધ રોગો;
જલ વિણ જિમ માછો એકેલો, પામે દુઃખ પર લોગો. એ૦-૬
એક પહું ભાવિ નમિ રાજ, મૂકી મિથિલા રાજે;
મૂકી નર નારી સવિ સંગતિ, પ્રણમે તસ સુર રાજે.

પાઠાંતર—પ્રણમે સકલ મુનિરાજે. એ૦-૭

અથ પાંચમી અન્યત્વ ભાવના

ઢાળ સાતમી

(૩૨)

રાગ કેદારી ગોડી.

ચેતના જાગી સહચારિણી, આલસ ગોદડું નાંખી રે;
 હૃદય ઘરે જ્ઞાન દીવો કરો, સુમતિ ઉઘાડી આંખે રે. ચે૦ ૧
 એક શત અધિક અઠાવના, મોહ રણીયા ઘર માંડિરે;
 હું સદા તેણે વિંટયો રહું, તુઝ ન ચિંતા કિસિ મારી રે. ચે૦ ૨
 જઈ મુઝ તે અલગા કરે, તો રમું હું તુઝ સાથે રે;
 તેહથી હું અલગો રહું, જો રહે તું મુઝ હાથેરે. ચે૦ ૩
 મન વચન તનુ સર્વે ઈંદ્રિયા, જીવથી જૂજૂઆ જો એ હોયરે;
 અપરં પરિવાર સખ જીવથી, તૂં સદા ચેતના જોયે રે. ચે૦ ૪
 પાઠાંતર-તનુ વચન સર્વે ઈંદ્રિયા, જીવથી જૂજૂઆ જોય રે;
 જો રમે તું ઈંણે ભાવના, તો તુઝ કેવલ હોય રે. ચે૦ ૪
 સર્વ જગજીવ ગણ જૂજૂઆ, કોઈ કુણનો નવિ હોય રે;
 કર્મ વશે સર્વ નિજ નિજ તણે, કર્મથી નવિ તરો કોય રે. ચે૦ ૫
 દેવ ગુરૂ જીવ પણે જૂજૂઆ, જૂજૂઆ ભગતના જીવ રે;
 કર્મ વશ સર્વ નિજ નિજ તણે, ઉઘમ કરે નવિ કલીવરે. ચે૦ ૬
 સર્વ શુભ વસ્તુ મહિમા હરે, કલિયુગો દુષ્ટ ભૂપાલ રે;
 તિમ દુકાલોપિ જનને હરે, અવરની આશ મન વાલરે. ચ. ૭
 ચિંતા કર આપ તું આપણી, મમ કર પર તાણી આશ રે;
 આપણું આચર્યું અનુભવ્યું, વિચારી પરવસ્તુ ઉદાસરે. ચે૦ ૮
 કો કિણે જગ નવિ ઉદ્ધરો, ઉદ્ધરે આપણો જીવ રે;
 ધન્ય જે ધર્મી આદર દિયે, તે વસે ઈંદ્ર સમીપ રે. ચે૦ ૯

ને જીવે જૂજૂઆ આતમા, દેહ ધન જન થકી ધ્યાન રે;
તે ગઈ દુઃખ નવિ ઉપજે, જેહને મને જિન જ્ઞાન રે. ચે૦ ૧૦

અથ છઠ્ઠી અશુચિ ભાવના.

ઢાળ આઠમી

(૩૩)

રાગ કેદારો ગોડી

મંસ મલ મૂત્ર રૂઘિરે ભર્યા, અશુચિ નરનારીના દેહ રે;
વારૂણી કુંભ પરે ભાવિયેં, અંતે દિયે જીવને છેહ રે. મંસ૦ ૧
અશુભ બહુ રોગ કફ નિતુ વહે, એ ભખે ભક્ષ્ય અભક્ષ્ય રે;
દેહને જાણિ જોખમ ઘણાં, દેહ બહુ જીવનો ભક્ષ્ય રે. મંસ૦ ૨

અથ સાતમી આશ્રવ ભાવના

ઢાળ નવમી

(૩૪)

રાગ મધુમાદ.

જગ શુભાશુભ જેણે કર્મ તતિ વેલિ જે,
શુભ અશુભાશ્રવ તે વખાણો;
જલધરો જેમ નદિ વર સરોવર ભરે,
તિમ ભરે જીવ બહુ કર્મ જાણો. જગ૦-૧
મમ કર જીવ તું અશુભ કર્માશ્રવા,
વાસવા પણ સકર્મા ન છૂટે;
જેણે જગ દાન વર પુણ્ય નવિ આદર્યા,
તે કૃપણ નિર્ધના પેટ કૂટે. જગ૦-૨

મન વચન કાય વિષયા કષાયા તથા,
 અવિરતિ અશુભ ધ્યાન પ્રમાદો;
 મૂકી મિથ્યામતિ વર ઉપાશક યતિ,
 જગ શુભાશ્રવ થકીનો વિષાદો. જગ૦-૩
 રાય મમ જીવ તું કુટુંબ આડંબરે,
 જલ વિના મેઘ જિમ ક્ષેક ગાજે;
 ધર્મના કાજ વિણ મ કર આરંભ તૂં,
 તેણે તુઝ કર્મની લીડ ભાંજે. જગ૦-૪
 તે અશુભ આશ્રવા રૂંધતાં જીવને,
 સંવરે સંવરે કર્મજલં;
 નાવનાં છિદ્ર રૂંધ્યા યથા નીરને,
 તેણે કરી જીવ સંવર વિશાલં. જગ૦-૫
 અથ આઠમી તપ ભાવના,

દાળ દશમી

(૩૫)

રાગ ગોઠી

તાપેં મીણુ ગલે જિમ માખણુ, તથા કર્મ તપ તાપેં રે;
 કંચન કાટ ગલે જિમ આગેં, પાપ ગલે તિમ જાપેં રે. તાપેં૦-૧
 તે તપ ખાર લેદશું કીજે, કર્મ નિજંરા હોવે રે;
 સો મુનિવરને હોય સકામા, અવર અકામા જીવે રે. તાપેં૦-૨
 અનશન ઊનોદરી રસ ત્યાગો, કીજિયે વૃત્તિ સંશ્લેષો રે;
 સંલીનતા કરી કાય કિલેશો, ટલે કર્મના લેશો રે. તાપેં૦-૩
 પાયચ્છિત વિનય વેચાવચ્ચ, સંજ્ઞાયો વરજ્ઞાણુ રે;
 કાઉસચ્ચ કીજે જેણે ભવિ જન, તસ તપ મુક્તિ નિદાન રે. તા૦-૪

અથ નવમી ધર્મ ભાવના

ઢાળ અગ્નીચારમી .

(૩૬)

રાગ કેદારી ગોડી.

ધર્મથી જીવને જય હોયે, ધર્મથી સવિ દુઃખ નાશ રે;
રોગને શોક ભય ઉપશમે, ધર્મથી અમર ઘરેં વાસ રે. ધર્મ૦-૧
દુર્ગતિ પાતથી જીવને, ધર્મ વિણ નવિ ઘરે કોઈ રે;
વાંછિત દિયે સુરતરૂ પરેં, દાન તપ શીલથી જોઈ રે. ધર્મ૦-૨
ધર્મ વર સાધુ શ્રાવક તણેં, આદર્યો ભાવ શું જોઈ રે;
સર્વ સુખ સર્વ મંગલ તણું, આદર્યું કારણ તેહ રે. ધર્મ૦-૩

અથ દશમી દાન ભાવના

ઢાળ બારમી

(૩૭)

રાગ રામગીરી.

જે નરા સાધુ આધાર વર દાયકા,
તે નરા ધન્ય જગ વિબુધ ગાયા;
જે છતે યોગીવર સાધુને નવિ દિયે,
તે કાસ કુસુમ પરેં કૈક જાયા. જે૦ ૧
નિમંલો મુક્તિનો માર્ગ જિનશાસને,
સાધુ વિણ દાન વિણ ક્ષણ ન ચાલે;
પામતો મનુજ જે સાધુને નવિ દિયે,
સો કરે કપિલા દાસી હવાલે. જે૦ ૨

અકલનું ઢાટ નર મુક્તિની વાટ નર,
 નાટ તું મ કર તપ પુણ્ય કેરો;
 કર્મનો કાટ ઉંતારી નરભવ લહી,
 ઘાટ મમ ખોલ ભવ વારિ કેરો. જે૦ ૩

જ્ઞાન વિજ્ઞાન આચારપદ નરભવો, પામિયો પૂર્વભવ પુણ્ય યોગે;
 પુણ્ય વિણ પશુ ભવે જીવ પરવશ પડ્યો,
 શસ્ત્ર શું મારિયોં અધમ લોગે. જે૦ ૪

જીવ તેં નર ભવેં અશુભ ભવેં પશુ પણે,
 જીવતાં જીવની કોડિ મારી;
 પુણ્ય વિણ પશુ ભવેં રાસલા દુખેં રહે,
 મલ ભણે પૂઠે વલી ગુણી ધારી. જે૦ ૫

જીવહિંસાદિ સવિ પાપ એ જીવડે,
 પાપીયેં આદર્યાં જીવ સાટે;
 ખાટકી ઢાટ તે વિવિધ પરેં કાટિયેં,
 અગ્નિમાં દાટિયેં પાપ માટે. જે૦ ૬

પુણ્યથી દૈવે તુજ દેહ રૂડો ઘડ્યો,
 આણીયો જૈન કુલ પુણ્ય કાળે;
 ધર્મ નર જન્મ જો જીવ હારીશ તું;
 ઘસીસ શિશ નિજ હાથડા અશુભ રાળે. જે૦ ૭

દાન તપ શીલ સંયમ દયા ધર્મથી,
 સર્વ સુખ ઋદ્ધિ જો તું વિચારી;
 સર્વ શુભ યોગ હારીશ જો તું પછેં,
 ઘસીસ જિમ હાથ હાર્યોં જીઆરી. જે૦ ૮

જિસીઅ ગણિકા તણી ખાટ સાધારણી,
 તિસિઅ મિથ્યામતિ જોં ન રૂડી;
 ત્યજિઅ હિંસા કુધર્માદિ સવિ પાપ તું,
 વિશ્વમાં મોકલે કીર્તિ રૂડી. જે૦ ૯

પાટ મમ રાખજે પાપ આચારનો,
 ફાટ મમ પાડજે ધર્મ વાટે;
 બાટ પરે અણુ વિમાર્યું કિશું મમ કરે.
 ખોટ મમ પાડજે ધર્મ હાટે. જે૦ ૧૦

જો તુજ સુખ ગમે સર્વ દુઃખ નવિ ગમે,
 વિષય સોવીરરસ ત્યજિય ખાટો;
 પાઠાંતર-વિષય સોવીર ત્યજિય ગાઠો;
 આત્મ અધ્યાત્મ વર ધ્યાનકુંજે રમી,
 ધર્મ વર ભાવના અમૃત ચાટો. જે૦ ૧૧

અથ અગિયારમી શમરસ ભાવના

ઢાળ તેરમી

(૩૯)

રાગ વૈરાડી

લવિક જીવ પૂછે નિજ ગુરૂને, અશુભ કર્મ કિમ કાટે;
 શ્રમણુધર્મે નિઃસંગી જીવો, જો સમતારસ ચાટે રે.
 લવિકા શમરસ અમૃત ચાટો.—૧
 કુવ્યસન મૂકો મનનો આંટો, સદોષ પિંડે મ ભરો ઠાઠો;
 પર સુખ દેખી મમ વાટો રે, લવિકાં એ આંકણી.

વિંધ્યો જીવ કર્મ વિષ કાંટે, પીડ્યો ચાર ગતિ કાંટે;
 શુભધ્યાને દેતાં દઢ પાટે, કર્મ ગુંબડું કાટે રે. ભ૦ શ૦ ૨
 પાપ પિંડ સખ મંસ ત્યજે જો, જો કષાય મદ દાટે;
 નિખિલ પાપ નિઃસંગી જીવો, રહે તો સમ દુઃખ કાટે રે. ભ૦ શ૦ ૩
 જનના સુખ શુભ ધ્યાન સુલેશ્યા, દુકાલ મૂસો કાટે;
 દાન પુણ્ય જનનાં સખ તેણે, વાદલ પરેં સખ કાટે રે. ભ૦ શ૦ ૪
 રોગ શમે જેમ અમૃત છાંટે, હૃદય પડે નવિ આંટે;
 ધર્મ કરતાં ભવિક જીવને, શિવ સુખ આવે આંટે રે. ભ૦ શ૦ ૫
 ગુણ વિણ કિમ શિવ ગિરિવર ચઢિયેં, હીણુ પુણ્ય જન રાંટે;
 ખેસે જો જિન ગુણમણિ સાટે, તો સખ ભવ દુઃખ કાટે રે. ભ૦ શ૦ ૬

અથ ખારમી લોક ભાવના દાળ ચૌદમી

(૩૯)

રાગ પરજયો

જ્ઞાન નયન માંહે ત્રિભુવન રૂપે. જેણેં જિન દીઠો લોગો;
 નીંધણીઆતો ષટ દ્રવ્યરૂપો, પ્રણમો તસ જિન યોગો. ૧
 મુનિવર ધ્યાવો અઢિયદ્રીપ નર લોગો. એ આંકણી.
 જિહાં જિન મુનિવર સિદ્ધ અનંતા, તિહાં નહીં જ્ઞાન વિયોગો.

મુનિવર૦ ૨

આપેં સીદ્ધો કેણેં ન કીધો, જસ નહીં આદિ અંતો;
 લીધો કેણુ ન જાયેં ભુજ ખલેં, ભરિયો જંતુ અનંતો. મુનિ૦ ૩
 અનેક પર્યાય પરિવર્તન, અનંત પરમાણું સકંધે;
 જેમ દીસે તેમ અકલ અરૂપી, પંચદ્રવ્ય અનુસંધે. મુનિ૦ ૪

અચલપણે ચલનં પ્રતિ કારણ, ધર્માસ્તિકાય પ્રદેશો,
સ્થિર હેતુ અધર્માસ્તિકાયથી, લોકાકાશ અતિ દેશો. મુનિં ૫
મંધ્યે એક રજ્જુ ત્રસ નાડી, ચઉદશ રજ્જુ પ્રમાણો;
અનંત અલોકીં ગોટિં વીંટયો, મસ્તકી સિદ્ધ અહિંકાણો.
મુનિં ૬

અધો લોક છત્રાસન સમ વાડી, ત્રીછો ઝલ્લરી જાણો.
ઉદ્ધલોક મૃદંગ સમાણો, ધ્યાન સકલ મુનિ આણો. મુનિં ૭

ઈતિ મહામહોપાધ્યાય શ્રીસકલચંદ્ર

ગણિ વિરચિત બાર ભાવનાની

સજ્ઞાય સમાપ્ત.

શ્રી જિનહર્ષસૂરિ કૃત
શ્રી અવંતિસુકુમારની તેર ઢાળની
સંજ્ઞાય

દોહા

પાસ જિનેસર સેવીયે, ત્રેવીશમો જિનરાય;
વિધ્ન નિવારણ સુખકરણ, નામે નવનિધિ થાય. ૧
ગુણ ગાઉ ખંતે કરી, અવંતિસુકુમાર
કાન દેઈને સાંભળો, જેમ હોય મંગળમાળ. ૨

ઢાળ પહેલી

(૪૦)

મુનિવર આર્યસુહસ્તિરે, કિણહિક અવસરે;
નયરી ઉજ્જયણી સમોસયાં એ.-૧
ચરણ કરણ વ્રત ધાર રે, ગુણમણિ આગર;
બહુ પરિવારે પરિવર્યાં એ.-૨
વન વાડી આરામ રે, લેઈ તિહાં રહ્યા;
હોય મુનિ નગરી પાઠવીયા એ.-૩
થાનક માગણ કાજ રે, મુનિવર મલપતા;
ભદ્રાને ઘેર આવીયા એ.-૪
શેઠાણી કહે તામ રે, શિષ્ય તુમે કેહના;
શા કાજે આવ્યાં ઇહાં એ.-૫

આર્યસુહસ્તિના શિષ્ય રે, અમે છીએ શ્રાવિકા;
 ઉદાને ગુરૂ છે તિહાં એ.-૬
 માગું છું તુમ પાસ રે, રહેવા સ્થાનક;
 પ્રાશુક અમને દીજીયે એ.-૭
 વાહન શાળ વિશાળ રે, આપી લાવશું;
 આવી ઈહાં રહીજીએ એ.-૮
 સપરિવાર સુવિચાર રે, આચારજ તિહાં;
 આવી સુખે રહે સદા એ.-૯
 નલિનીગુહમ અધ્યયન રે, પહેલી નિશા સમે;
 ભણે આચારજ એકદા એ.-૧૦
 ભદ્રા સુત ગુણવંત રે, સુખી સુરોપમ;
 રૂપવંત રળીયામણા એ.-૧૧
 અવંતિસુકુમાર રે, સાતમી ભૂમિકા;
 પામ્યો સુખ વિલસે ઘણું એ.-૧૨
 નિરૂપમ નારી બત્રીશ રે, રૂપે અપચ્છરા;
 શશિવયણી મૃગલોચની એ.-૧૩
 કહે જિનહર્ષ વિનોદ રે, પરમ પ્રમોદશું;
 લીલા લાડે અતિ ઘણી એ.-૧૪

દોહા

પ્રથમ નિશા સમયે મુનિ, કરી પડિચ્છમણું સાર;
 આલોચણ આલોચતાં, કુમર સુણ્યો તેણિ વાર.-૧
 રાગ રંગે ભીનો રહે, અવર નહીં કોઈ કાજ;
 દેવો દેવો માતા વશું, કુમર વડો શિરતાજ.-૨

દાળ ખીજ

(૪૧)

મધુર સ્વરે મુનિવર કહે, હોજી સૂત્ર તણી સંઝાચ;
શ્રવણે સુ પરે સાંભળી, હોજી આવી કુમરને દાય.

અવંતિસુકુમાર સુણી ચિત્ત લાય.-૧

વિષય પ્રમાદ તજી કરી, હોજી તન મન વચન લગાય;
એ સુખ મેં કિહાં અનુભવ્યાં, હોજી જે કહે મુનિવર રાય.

અવંતિ૦-૨

કુમર કરી એમ શોચના, હોજી ખેઠો ધ્યાન લગાય;
હૃદયમાંડી વિચારતાં, રોમ રોમ ઉલ્લસિત થાય.

અવંતિ૦-૩

ઈમ ચિતવતાં ઉપન્યું, હોજી જ્ઞતિસમરણજ્ઞાન;
આવ્યો તિહાં ઉતાવળો, હોજી ધરતો મન શુભ ધ્યાન.

અવંતિ૦-૪

ગુફનાં ચરણકમળ નમી, હોજી ખેઠો મનને કોડ;
ભગવંત ભદ્રા સુત અછું, હોજી પૂછું એ કર જોડ.

અવંતિ૦-૫

નલિનીગુદમ વિમાનનાં, હોજી તુમ સુખ જાણો કેમ;
સૂરિ કહે જિનવચનથી, હોજી અમે જાણું છું એમ.

અવંતિ૦-૬

પૂરવ ભવે હું ઉપન્યો, હોજી નલિનીગુદમ વિમાન;
તે સુખ મુજને સાંભળ્યું, હોજી જ્ઞતિસમરણજ્ઞાન.

અવંતિ૦-૭

તે સુખ કહો કેમ પામીયે, હોજી કેમ લહીયે તે ઠામ;
કૃપા કરી મુજને કહો, હોજી માહરે તેહ શું કામ.

અવંતિ૦-૮

એ સુખ મુજને નવિ ગમે, હોજી અપૂરવ સરસ વિમાન;
ક્ષારોદધિ જળ કિમ ગમે, હોજી જેણે કીધો પય પાન.

અવંતિ૦-૯

એટલા દિન હું જાણતો, હોજી મેં સુખ લદ્યાં શ્રીકાર;
મુજ સરીખો જગ કો નહીં, હોજી સુખીયો ઇણે સંસાર.

અવંતિ૦-૧૦

હવે મેં જાણ્યાં કારમાં, હોજી એ સુખ ફળ કિંપાક;
કહે જિનહર્ષ હવે કહો, હોજી કિમ પામું તે નાક.

અવંતિ૦-૧૧

દોહા

એ સંસાર અસાર છે, સાચો સ્વર્ગનો દાર;
તીન જ્ઞાન ઘટમેં વસે, સુખ તણો નહીં પાર. ૧
રચણુ મોતી તિહાં જળહળે, કૃષ્ણાગર ધમકાર;
તાલ મૃદંગં હુંહુલિ તણા, નાટકનો નહીં પાર. ૨

દાળ ત્રીજી

(૪૨)

સંયમથી સુખ પામીયે, જાણો તુમે નિરધાર; કુમરજી.
મુર સુખનું કહે કિશું, લહીયે શિવ સુખ સાર. કુમરજી.

સંયમથી૦-૧

નર સુર સુખ એણે જીવડે, પામ્યાં અનંતી વાર; કુમરજી.
 નરપતિ સુરપતિ એ થયો, ન લહી તૃપ્તિ લગાર. કુમરજી.
 સંયમથી૦-૨

કુણુ લિખોળી પ્રિય કરે, પરિહરી મીઠી દ્રાખ; સુગુરજી.
 નલિનીગુહમ વિમાનનો, મુજને છે અલિલાખ. સુગુરજી.
 સંયમથી૦-૩

તે ભણી મુજ શું કરી મયા, ઘો ગુરજી ચારિત્ર; સુગુરજી.
 ઠીલ કિશી હવે કીજીયે, લીજીયે વ્રત સુપવિત્ર. સુગુરજી.
 સંયમ૦-૪

શ્રી આચારજ એમ કહે, હજીય અછે તું ખાજ; કુમરજી.
 તું ભદ્રાનો લાડણો, કેળિ ગર્ભ સુકુમાર. કુમરજી.
 સંયમ૦-૫

દીક્ષા દુષ્કર પાળવી, પંચ મહાવ્રત ભાર; કુમરજી.
 માથે મેરૂ ઉપાડવો, તરવો જળધિ અપાર. કુમરજી.
 સંયમ૦-૬

મીણુ તણે દાંતે કરી, લોહ ચણા કુણુ ખાય; કુમરજી.
 અગ્નિ સ્પર્શ કોણુ સહી શકે, દુષ્કર વ્રત નિરમાય. કુમરજી.
 સંયમ૦-૭

કુમર કહે પ્રભુ સાંભળો, દુઃખ વિણુ સુખ કિમ થાય; સુગુરજી.
 અદ્ય દુઃખે બહુ સુખ હુવે, તે તો દુઃખ ન ગણાય. સુગુરજી.
 સંયમ૦-૮

તપ કરવો અતિ દોહિલો, સહેવા પરિસહ ઘોર; કુમરજી.
 કહે જિનહર્ષ સુભટ થઈ, હજીવાં કર્મ કઠોર. કુમરજી.
 સંયમ૦-૯

દોહા

કુમર કહે મુનિરાયને, વંદું જે કર જોડ;
 શૂરા નરને સોહલું, ઝૂંઝે રણમાં દોડ. -૧
 તે માટે મુજ દીજીએ, સંયમ ભાર અપાર;
 કર્મ ખપાવું સદશુર, પામું ભવજળ પાર -૨.

ઢાળ ચોથી

(૪૩)

કર જોડી આગળ રહી રે, કુમર કહે એમ વાણ;
 શૂરાને શું દોહિલું, જે આગમે નિજ પ્રાણ. મુનિસર,
 માહરે વ્રત શું કાજ.
 મુજને દીઠાં નવિ ગમે રે, ઋદ્ધિ રમણી એ રાજ. મુનિસર૦-૧.
 સાચાં કરી જાણ્યાં હતાં રે, કાચાં સહુ સુખ એહ;
 જ્ઞાન નયણ પ્રગટ્યાં હવે રે, હવે હું છંડીશ તેહ.
 મુનિસર૦-૨.

હુકકર વ્રત ચિર પાળવાં રે, તે તો મેં ન ખમાય;
 વ્રત લેઈ અણુસણુ આદરું રે, કળ્પ અલ્પ જેમ થાય.
 મુનિસર૦-૩.

જો વ્રત લીધે સુશુર કહે રે, તો સાંભળ મહાભાગ;
 ઘેર જઈ નિજ પરિવારની રે, તું તો અનુમતિ માગ.
 મુનિસર૦-૪.

ઘેર આવી માતા ભણી રે, અવંતિસુકુમાર;
 કોમળ વચણે વીનવે રે, ચરણે લગાડી ભાળ.
 માતાજી, માહરે વ્રત શું કામ-૫.
 અનુમતિ ઘો વ્રત આદરું રે, આર્યસુહસ્તિ શુરપાસ;

નિજ નરભવ સફળો કરે રે, પૂરો માહરી આશ. માતાજી. ૬
 મૂરખ નર જાણે નહીં રે, ક્ષણ લાખેણી જાય;
 કાળ આચિતો આવશે રે, શરણુ ન કોઈ થાય. માતાજી. ૭
 જેમ પંખી પંજર પડ્યો રે, વેઠે હુઃખ નિશદીશ;
 માયા પંજરમાં પડ્યો રે, તેમ હું વિશવાવીશ. માતાજી. ૮
 એ અંધન મુજને નવિ ગમે રે, દીઠાં પણ ન સુહાય;
 કહે જિનહર્ષ અંગજ ભણી રે, સુખીયો કર મોરી માય. મા. ૯

દોહા

મા કાયા અસાશ્વતી, સંધ્યા જેહવો વાન;
 અનુમતિ આપો માતજી, પામું અમર વિમાન. -૧
 કેનાં છોઈ કેનાં વાછરૂં, કેહનાં માય ને બાપ;
 પ્રાણી જાશે એકલો, સાથે પુણ્ય ને પાપ. -૨

દાળ પાંચમી

(૪૪)

માય કહે વત્સ સાંભળો, વાત સુણાવી એસી રે;
 સો વાતે એક વાતડી, અનુમતિ કોઈ ન દેસી રે. માય૦-૧
 વ્રત શ્યું તું છે નાનડા, એ વાત પ્રકાશી રે;
 ઘર જાએ જિણુ વાતથી, તે કિમ કીજે હાંસી રે. માય૦-૨
 કેણે ધૂતારે ભોળવ્યો, કે કેણે ભૂરકી નાંખી રે;
 બોલે અવળા બોલડા, દીસે છપી મુખ અંખી રે. માય૦-૩
 તું નિશદીન સુખમાં રહ્યો, ખીજી વાત ન જાણી રે;
 ચારિત્ર છે વત્સ દોહિલું, હુઃખ લેવું છે તાણી રે. માય૦-૪
 ભૂખ તૃષ્ણા ન ખમી શકે; પાણી વિણુ પળ ન જાય રે;
 અરસ નિરસ જળ ભોજને, બાળવી છે નિજ કાય રે. માય૦-૫

ઈહાં તો કોમળ રેશમી, સૂલું સેજ તળાઈ રે;
 ડાલ સંથારો પાથરી, ભૂંચે સૂલું છે ભાઈ રે. માય૦-૬
 આછાં પહેરણુ પહેરવાં, વાઘા દિન દિન નવલા રે;
 તિહાં તો મેલાં કપડાં, ઓઠવાં છે નિત્ય પહેલાં રે. માય૦-૭
 માથે લોચ કરાવવો, રહેલું મલિન સદાઈ રે;
 તપ કરવા અતિ આકરા, ધરવી મમતા ન કાંઈ રે. માય૦-૮
 કઠિણ હોવે તે એ સહે, તે દુઃખ તેં ન ખમાય રે;
 કહે જિનહર્ષ ન કીજયે; જિણ વાતે દુઃખ થાય રે. માય૦-૯

દોહા

કુમર કહે જનની સુણો, મુનિ ચક્રી બળદેવ;
 સંયમથી સુખ પામીયા, તે સુણજે સુખ હેવ. ૧
 અભુનમાળી ઉદ્ધર્યો, દઠપ્રહારી સોય;
 પરદેશી વળી રોહિણો, માત સુણાવું તોય. ૨
 સમદષ્ટિ હુએ સમકિતી, સંયમ સુર સુખ લીન;
 કેઈ તર્યા વળી તારશે, મુજ મન હુએ પ્રવીન. ૩
 એકજ અંગજ માહરે, તું પણ આદરે એમ;
 કિમ આપું હું અનુમતિ, સ્નેહ તુટે કહો કેમ. ૪

દાળ છઠ્ઠી

(૪૫)

હવે કુમર ઈશ્યું મન ચિંતવે, મુજને કોઈ ન આપે શિક્ષારે;
 જો જાઉં છું વિણ અનુમતે, તો ગુરૂ પણ ન દીયે દીક્ષા રે. હવે૦ ૧
 નિજ હાથે કેશ લોચન કીયો, ભલો વેષ મુનિનો લીધો રે;
 ગૃહવાસ તજ્યો સંયમ ભજ્યો, નિજ મન માન્યો તેમ કીધો રે.

હવે૦ ૨

ભદ્રા દેખી મન ચિંતવે, એ તો વેષ લેઈને એઠા રે;
 એહને રાખ્યાં હવે શું હોવે, જમીયે મીઠા ભણી એઠા રે. હવે ૦ ૩
 વત્સ સાંભળ તેં એ શું કીયો, મુજ આશાલતા ઉન્મૂળી રે;
 તુજ મુખ દેખી સુખ પામતી, દેઈ જાય છે દુઃખની શૂળી રે. હવે ૦ ૪
 તુજ નારી ખત્રીશે ખાપડી, અખળા જોખનવંતી રે;
 કુળવંતી રહેતી નિશદિને, તુજ મુખ સામું નિરખંતી રે. હવે ૦ ૫
 રંગે રહેતી તાહરે મન ઉપરે, તુજ વચણ કદિનવિ લોખ્યો રે;
 અવગુણ પાખેએ નારી શું, કહેને શા માટે કોખ્યો રે. હવે ૦ ૬
 એ દુઃખ ખમ્યું જાશે નહીં, પણ જોર નહીં તુજ કેટે રે;
 જિનહર્ષ ભદ્રા નારી મળી, આંખડીયે આંસુ રેટે રે. હવે ૦ ૭

દોહા

ખત્રીશે નારી મિલી, કહે પિયુને સુવિચાર;
 વચ લઘુતા રૂપે ભલા, શો સંયમનો ભાર.—૧
 વ્રત છે કરવત સારીખાં, મન છે પવન સમાન,
 ખાવીશે પરિસહ સહે, વચન અમારો માન.—૨
 મયગળ દંત જે નીકળ્યા, તે કિમ પાછા જાય;
 કરમ સુભટ દૂરે કરી, પહોંચવું શિવપુર ઠાય.—૩

ઢાળ સાતમી

(૪૬)

અનુમતિ દીધી માથે રોવતાં, તુજને થાઓ કોડ કલ્યાણ રે;
 સફળ થાઓ તુજ આશડી, સંયમ ચડજો સુપ્રમાણ રે.

અનુમતિ ૦-૧

કુમર તણાં વાંછિત કૃષ્ણાં, હરખ્યો નિજ ચિત્ત મોઝારે;
આવ્યો ગુરૂ પાસે ઉમહો, સાથે પરિવાર અપાર રે.

અનુમતિ૦-૨

સદગુરૂનાં ચરણ કમળ નમી, ભાંખે કરજોડી કુમારો રે;
પ્રવહણ સમ ગુરૂ મુજ ભણી, સંસાર સમુદ્રથી તારો રે.

અનુમતિ૦-૩

આચારજે ઉચ્ચરાવીયાં, વ્રત પંચ વિધે સહુ સાખે રે;
ધન ધન એવાં સુખ જેણે તજ્યાં, નરનારી મળી એમ ભાખે રે.

અનુમતિ૦-૪

ભદ્રા કહે આચારજ ભણી, તુમને કહું છું કર જોડ રે;
ભળવજો એને રૂડી પરે, મુજ કાળજડાંની કોર રે.

અનુમતિ૦-૫

તપ કરતાં એને વારજો, ભૂખ્યાની કરજો સારો રે;
જન્મારે દુઃખ જાણ્યું નથી, અહમિંદ્ર તણો અવતારો રે.

અનુમતિ૦-૬

માહરે આથી પોથી એ હતી, દીધી છે તુમ ચે હાથ રે;
હવે જિમ જાણો તિમ જાણજો, વહાલી મહારી એ આથ રે.

અનુમતિ૦-૭

સાંભળ સુત જો વ્રત આદર્યું, તો પાળજે નિરતિચાર રે;
દૂષણ મ લગાડીશ વ્રત ભણી, તો પામીશ ભવનો પાર રે.

અનુમતિ૦-૮

એમ કહી ભદ્રા પાછી વળી, દુઃખણી વહુઅરો લેઈ સાથ રે;
જિનહર્ષ અલ્પ જળ માછલી, ઘેર આવી થઈ છે અનાથ રે.

અનુમતિ૦-૯

દોહા

ઘેર આવી સાસુ વહુ, મન માન્યો ઉદાસ;
 દીપક વિણ મંદિર કીશો, પિયુ વિણ સ્ત્રીની રાશ.—૧
 પિયુ વિણ પલક ન રહી શકું, સેજ લાગે મુજ ખાય;
 પત્થર પડે ભુજંગકોં, તડક તડક જીવ જાય.—૨

ઢાળ આઠમી

(૪૭)

સદ્ગુરુ જી હો કહું તુમને કરજોડ, ચિર ચારિત્ર પળે નહીં; સદ્ગુરુ
 તપ કિરિયા નવિ થાય, કર્મ ખપે જેહથી સહી. સદ્ગુરુ જી હો ૦-૧
 તુમચી અનુમતિ થાય, તો હું અણસણ આદરું; સદ્ગુરુ જી હો;
 થોડા કાળ મોઝાર, કષ્ટ કરી શિવ પદ વરું. સદ્ગુરુ જી હો ૦-૨
 મુનિવર જી હો, જેમ સુખ થાયે તુમ, તેમ કરો દેવાણુપિયા; મુનિ
 ગુરુને ચરણે લાગી, સહુ શું ખામણુડાં કીયાં. મુનિવર જી હો ૦ ૩
 આંચો જિહાં સમશાન, બળે મૃતક વનિહ ધગધગે. મુનિ
 ણિહામણો વિકરાળ, દેખતાં મન ઊભગે. મુનિવર જી હો ૦ ૪
 પિતૃવન ઇણે નામે, દીસે યમ વન સારીખો. મુનિ
 કાંટાળાં તિહાં રૂખ, કૂર કંથેરી સારીખો. મુનિવર જી હો ૦-૫
 આંચો તિણુ વન માંહે, તિહાં આવી અણસણ કયું; મુનિ
 કાંટા વીંધાણુ પાય, તતક્ષણુ લોહી જરહયું. મુનિવર જી હો ૦ ૬
 પગ પીંડી પરનાળ, લોહી પાવસ ઉન્નહો; મુનિ
 સોલાગી સુકુમાર, કઠિણુ પરિસહ આદર્યો. મુનિવર જી હો ૦ ૭
 શકસ્તવ તિણિ વાર, કીધો અરિહંત સિદ્ધને; મુનિ
 ધર્માચારજ ધ્યાન, ધયું જિનહર્ષ ભલે મને. મુનિવર જી હો ૦ ૮

દોહા

વંદન આવી ગોરડી, પ્રાતઃસમય ગુરૂ પાસ;
કરજોડી સુખથી વદે, નાહ ન દીસે તાસ.-૧
મુનિ કહે અનુમતિ લહી, કાઉસગ રહ્યો સમશાન;
પણ ઇચ્છા ઘર પામીયો, પહોંત્યો દેવ વિમાન.-૨

ઢાળ નવમી

(૪૮)

તિણુ અવસર એક આવી જંબુકીરે, સાથે લેઈ પોતાનાં બાળ રે;
ભક્ષ કરવાને દશ દિશે ફિરેરે, અવળી સવળી દેતી ક્ષાળરે. તિણુ૦-૧
ચરણુ રૂઘિરની આવી વાસનારે, બાળ સહિત આવી વનમાંહરે;
પૂરવ વૈર સંભાળી શોધતીરે, બાવા લાગી પગશું સાહિરે. તિણુ૦ ૨
ચટચટ ચૂંટે દાંતે ચામડી રે, ગટગટ ખાથે લોહી માંસરે;
ભટભટ ચર્મ તણું ભરેરે, ત્રટત્રટ ત્રોડે નાડી નસરે. તિણુ૦-૩
પ્રથમ પ્રહરે તે જંબુક જંબુકીરે, એક ચરણનું ભક્ષણ કીધરે;
તો પણ તે વેદનાથે કંપ્યો નહીં રે, બીજે પ્રહરે બીજે પગ
લીધરે. તિણુ૦-૪

ખાથે પિંડી સાથળ તોડીને રે, પણ તે ન કરે તલ ભર રીવરે;
કાયા માટી ભાંડ અશાશ્વતીરે, તૃપ્ત થાઓ એહથી જીવરે.

તિણુ૦-૫

ત્રીજે પ્રહરે પેટ વિદારીયું રે, જાણે કર્મ વિદાર્યાં એણુ રે;
ચોથે પ્રહરે પ્રાણુ તણુ કરીરે, નલિનીગુદમ લહ્યાં સુખ તેણુ રે.

તિણુ૦-૬

સુર વંદીને તાસ શરીરનો રે, મહિમા કરે અનેક પ્રકાર રે;
કહે જિનહર્ષ તેણે અવસર મળી રે, વંદન આવી સઘળી નારરે.

તિણુ૦-૭

દોહા

ગોરી સવિ ઝાંખી થઈ, આવી નગરી મોઝાર;
 મુખ કરમાણું માલતી, સાસુ દેખે તેણિ વાર. -૧
 કુળમાં કોળાહળ થયો, મંદિર ખાવા ધાય;
 તન ભોગી ભોગી હુઓ, કરમ કરે તે થાય. -૨

ઢાળ દશમી

(૪૯)

વાંદી પૂછે ગુરૂ ભણી, અમચો દીસે નહીં ભરતાર; પૂજ્યજી.
 ક્રિકાં ગયો મુનિ તે કહો, ઉપયોગે કહે તેણિ વાર. કામિની૦-૧
 આઠ્યા હતા પહોત્યા તિહાં, દુઃખ પામી મરણ સુણેય; કામિની૦
 હા હા કરી ધરણી ઠળી, આંસુડાં છૂટયાં નયણેય. કામિની૦-૨
 હીયડું પીટે હાથશું, ઉખાડે શિરના કેશ; કામિની૦
 વિલપે પિયુ વિણ પદમણી, સસનેહી પામે કલેશ. કામિની૦-૩
 દિલાસો અમ દિલમાં હતો, વ્રતધારી હતો ભરતાર; પૂજ્યજી.
 એટલુંહી સુખ અમ તાણું, સાંખ્યુંનહીં કિરતાર. પૂજ્યજી. વાંદી૦-૪
 અમે મનમાંહે જાણતી, દેખશું દરિશણ નિત્ય; પૂજ્યજી.
 ચરણકમળ નિત્યે વાંદશું, ચિંતવતી ઈણી પરે ચિત્ત. પૂજ્યજી.
 વાંદી૦-૫
 દેવે દીધ રંડા પાણું, હવે અમે થયાં અનાથ; પૂજ્યજી.
 મનનાં દુઃખ કહીયે કેહને, અમચા પડયા ભૂંઈ હાય. પૂજ્યજી.
 વાંદી૦-૬
 શું કહીએ કરીએ કિશ્યું, અમને હૂઓ સંતાપ; પૂજ્યજી.
 દુઃખ કહીએ કેહને હવે, અમચાં પૂરણ પાપ. પૂજ્યજી.
 વાંદી૦-૭

ભણી પસ્તાવો કરે, નાંખતી મૂખ નિશ્વાસ; કામિની
કહે જિનહર્ષ ઘરે ગઈ, બત્રીશે થઈ નિરાશ. કામિની
વાંદી૦-૮

દોહા

ઈણિ પરે જૂરે ગોરડી, તિમ જૂરે વળી માય;
મોહ તણી ગતિ વંકડી, જોડથી દુર્ગતિ થાય.-૧
જિમ જિમ પિયુ ગુણ સાંભરે, તિમ તિમ હૃદય મોઝાર;
દુઃખ વિરહે સુખ હોય કિહાં, નિષ્કુર થયો કિરતાર.-૨

દાળ અગ્નીચારમી

(૫૦)

દુઃખ ભર બત્રીશે રોવતી રે, ગદ ગદ બોલે વચન;
પરલોકે પહોંત્યા સહી રે, સાસુ તુમ પુત્ર રતન.
દેજો મુજને મુજરો રે, અરે સાસુના બાયા;
અરે નણુદીના વીરા, અરે અમૂલક હીરા;
અરે મોહનગારા, અરે પ્રીતમ પ્યારા.દેજો મુજનેમુજરોરે.

એ આંકણી૦-૧

ભદ્રા સુણી દુખણી થઈ રે, પુત્ર મરણુની વાત;
ચાર પહોર દુઃખ નિર્ગમી રે, પહોતી તિણે વન પરભાત.

દેજો૦-૨

કંથેરી વન હુંઠતાં રે, પુત્ર કલેવર દીઠ;
નારી માય રોઈ પડી રે, નયણે જળધારા નીઠ. દેજો૦-૩
હીયડા કાટે કાં નહીં રે, જીવી કાંઈ કરેશ;
અંતરબમી વાલહો રે, તેતો પહોંત્યો પરદેશ. દેજો૦-૪

હીયડા તું નિહુર થયું રે, પહાણુ જડયું કે લોહ;
 શ્રીટ પાપી ફાટયું નહીં રે, વહાલા તણે વિછોહ. દેજો-૫
 હીયડું હણું કટારીયે રે, ભુંભું અંગારે દેહ;
 સાંભળતાં ફાટયું નહીં રે, ખોટો તાહરો નેહ. દેજો-૬
 ઇણી પરે જૂરે ગોરડી રે, તિમહી જ જૂરે માય;
 પિયુ પિયુ મુખથી કરી રહી રે, અપૈડા મેહ જિમ જનય. દે-૭
 દુઃખ ભર સાયર ઉલટયો રે, છાતીમાં ન સમાય;
 પ્રેતકારજ સુતનું કિયું રે, જિનહર્ષ હિયે અકળાય. દેજો-૮

દોહા

વૈરાગે મન વાળીયો, સમજવે તે આપ;
 હૈયો હટકયો હાથ કર, હવે મત કરો વિલાપ.-૧
 એક નારી ઘેર રાખીને, સાસુ સહિત પરિવાર;
 ગુરૂનાં ચરણુ નમી કરી, લીધો સંયમ ભાર.-૨

દાળ ખારમી

(૫૧)

ક્ષિત્રા તટે ઊભી રહે રે, માય ચિતા બળતી જ્વેય;
 આંસુ ભીનો કંચુઓ તિહાં, રહે નિચોય નિચોય.
 મોરી વહુઅર, એ શું થયું રે અકાજ; ગયો મુજ ઘરથી રાજ.
 મોરી૦

હું દુઃખણી થઈ છું આજ. મોરી વહુઅર૦-૧
 એ ઘર મંદિર કેહનાં રે, કેહની એ ધન રાશિ;
 પુત્ર વિના સૂનાં સહુ રે, કેહી જીવિત આશ. મોરી૦-૨
 દીસે સહુ એ કારમાં રે, વિણસંતાં કાંઈ વાર;
 સંધ્યા રંગ તણી પરે રે, કારમો સહુ પરિવાર. મોરી૦-૩

બાળ બાળગર તણી રે, દીસતી જેમ અમૂલ્ય;
 દિવસ ચારકા પેખણા રે, અંતે ધૂળકી ધૂળ. મોરી૦-૪
 માતા પિતા સુત કામિની રે, સંયોગે મળીયાં આય;
 વાયે મળ્યાં જેમ વાદળાં રે, વાયે વિખરી નય. મોરી૦-૫
 સુપનમાંહે જેમ રાંકડો રે, ધન પામી હુઓ શેઠ;
 બગી નિહાળે ઠીકડું રે, ભાંગ્યું માથા હેઠ. મોરી૦-૬
 સ્વપ્ન જેમ અશાશ્વતાં રે, સહુ દેખાય છે એઠ;
 કહે જિનહર્ષ વૈરાગીયાં રે, સાસુ વહુઅર તેઠ. મોરી૦-૭

ઢાળ તેરમી

(૫૨)

ભદ્રા ઘર આવી એમ ભાળે, ગર્ભવતી ઘર રાખે રે;
 અન્ય વધુ પહોંતી ગુરૂ પાસે, વ્રત અમૃત રસ ચાખે રે. ભદ્રા૦-૧
 પંચ મહાવ્રત સૂઘાં પાળે, દૂષણ સઘળાં ટાળે રે;
 દુઝ્કર તપ કરી કાયા ગાળે, કળિમળ પાપ પખાળે રે. ભદ્રા૦-૨
 અંતકાળે સહુ અણસણ લેઇ, તણ ઔદારિક દેહી રે;
 દેવલોકનાં સુખ તે લેહી, ચારિત્રનાં ડૂળ એહી રે. ભદ્રા૦-૩
 કેડે ગર્ભવતી સુત નયો, દેવળ તેણે કરાયો રે,
 પિતા મરણને ઠામે સુહાયો, અવંતિપાસ કહેવાયો રે. ભદ્રા૦-૪
 પાસ જિણેસર પ્રતિમા સ્થાપી, કુમતિલતા જડ કાપી રે;
 કીર્તિ તેહની ત્રિભુવન વ્યાપી, સૂરજ જેમ પ્રતાપી રે. ભદ્રા૦-૫
 સંવત સત્તર એકતાળીશે, શુકલ આષાઠ કહીશે રે;
 વાર શનિશ્વર આઠમ દિવસે, કીધી સજ્જાય જગીશે રે. ભદ્રા૦-૬
 અવંતિસુકુમાર મલાવે, મધુર સ્વરે ગુણુ ગાવે રે;
 જિનહર્ષ દીપે વડ દાવે, શાંતિહર્ષ સુખ પાવે રે. ભદ્રા૦-૭

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત
શ્રી અવંતિસુકુમારની સજ્જાય
(૫૩)

મનોહર માળવદેશ, તિહાં બહુ નયર નિવેશ;
આજ હો અછે રે, ઉજ્જેણી નયરી સોહતીજી.— ૧
તિહાં નિવસે ધન શેઠ, લચ્છી કરે જસ વેઠ;
આજ હો ભદ્રા રે તસ ધરણી મનડું મોહતીજી.— ૨
પૂરવભવે ઝખ એક, રાખ્યો ધરીય વિવેક;
આજ હો પાખ્યો રે તેહ પુણ્યે સોહમકલ્પમાંજી.— ૩
નલિનીગુલ્મ વિમાન, લોગવી સુખ અભિરામ;
આજ હો તે ચવી ઉપન્યો રે ભદ્રા કુખેજી.— ૪
નામે અવંતિસુકુમાર, પુત્ર અતિ સુકુમાર;
આજ હો દીપે રે જીપે નિજ રૂપે રતિપતિજી.— ૫
રંભાને અનુકારી, પરણ્યો ખત્રીશ નારી;
આજ હો ભોગી રે ભામિનીશું ભોગ જ ભોગવેજી.— ૬
નિત્ય નવલા શણુગાર, સોવન જડિત સકાર;
આજ હો પહેરે રે સુંવાળાં ચીવર સામટાંજી.— ૭
નિત્ય નવલાં તંબોળ, ચંદન કેસર ઘોળ;
આજ હો ચરચેરે જસ અંગે આંગી પુટડીજી.— ૮
એક પખાળે અંગ, એક કરે નાટક ચંગ;
આજ હો એક જ રે સુંવાળી સેજ સમારતીજી.— ૯
એક ખોલે સુખ આખ, મીઠી જાણે દ્રાખ;
આજ હો લાવણ્યે લટકાળા રૂડા ખોલડાજી.— ૧૦
એક કરે નયન કટાક્ષ, એક કરે નખરાં લાખ;
આજ હો પ્રેમે રે પનોતી પિયુ ઉચ્ચરેજી.— ૧૧

એક પીરસે પકવાન્ન, એક સમારે પાન;
 આજ હો પીરસે રે એક સારાં સારાં સાલણાંજી.-૧૨
 એક વળી ગુંથે કૂલ, પંચ વરણુ બહુ મૂલ;
 આજ હો જામે રે કેસરીએ કસ એક બાંધતીજી.-૧૩
 એક કહે જીજીકાર, કરતી કામ વિકાર;
 આજ હો રૂઠી રે રઠીયાળી વીણુ બજવતીજી.-૧૪
 ઈલાહિક બહુ ભોગ, વિલસે સ્ત્રી સંયોગ;
 આજ હો જાણે દોગંદુક પૃથ્વી મંડલેજી.-૧૫
 એવે સમે સમતાપૂર, શ્રી આર્યમહાગિરી સૂર;
 આજ હો આન્ધ્યા રે ઉજેણીપુરને પરિસરેજી.-૧૬
 વસતિ અનુગ્રહ હેત, ચેલા ચતુર સંકેત;
 આજ હો મેલે રે ભદ્રા ઘર સ્થાનક યાચવાજી.-૧૭
 વાડ વાહન યાળ, પોઠી વળી પટશાળ;
 આજ હો આપે રે ઉતરવા કાળે સાધુનેજી.-૧૮
 શિષ્ય કથન સુણી એમ, સપરિવાર ધરી પ્રેમ;
 આજ હો પુણ્યે રે પટશાળે આવી ઉતર્યાજી.-૧૯
 સકળ મુનિ સમુદાય, કરે પોરિસી સજ્જાય;
 આજ હો સુણીયાં રે શ્રવણે સુખ નલિનીગુહમનાંજી.-૨૦
 તેહ સુણી વૃતાંત, જાતિસમરણ વંત;
 આજ હો ચિંતે રે ચિત્તમાંહિ એ કેમ પામીએજી.-૨૧
 પૂછે ગુરૂને નેહ, કેમ લહીએ સુખ એહ;
 આજ હો ભાંખે રે ગુરૂ તવ વચણુ સુધારસેજી.-૨૨
 ચરણથી નિશ્ચયે મોક્ષ, જો પાળે નિર્દોષ;
 આજ હો અથવા રે સરાગે વૈમાનિકપણુંજી.-૨૩

કહે ગુરૂને દીથો દીખ, ગુરૂ કહે વિશુ માય શીખ;
 આજ હો ન હોવે અનુમતિ વિશુ સંયમ કામનાજી.-૨૪
 તિહાં માતા આલાપ; સ્ત્રીના વિરહ વિલાપ;
 આજ હો કહેતાં રે તે સઘળો પાર ન પામીએજી.-૨૫
 આપે પહેરે વેષ, લહી આગ્રહ સુવિશેષ;
 આજ હો ધારે રે તિહાં પંચમહાવ્રત ગુરૂ કનેજી.-૨૬
 નિજ કર્મ ખેરૂ થાય, દાખો તેહ ઉપાય;
 આજ હો આપે રે ઉપયોગ ગુરૂ પરિસહ તિહાંજી.-૨૭
 કંથેરી વનમાંહી, પહોતો મન ઉત્સાહી;
 આજ હો કરે રે કાઉસગ્ગ કર્મને તોડવાજી.-૨૮
 માછી ભવની નાર, કરી ભવભ્રમણ અપાર;
 આજ હો તે થઈ રે શિયાલણી વાઘણની પરેજી.-૨૯
 નવ પ્રસૂતિ વિકરાળ આવી વનહ વિચાલ;
 આજ હો નિરખી રે તે મુનિને રીસે ધડકડેજી.-૩૦
 નિશ્ચળ મને મુનિ તામ, કર્મ દહનને કામ;
 આજ હો ભૂખે ભડભડતી ચરણે ચડેજી.-૩૧
 ચાર પહોર નિશિ જ્ઞેર, સઘો પરિસહ ધોર;
 આજ હો કરડી રે શિયાલણે શરીર વલુરીયુંજી.-૩૨
 ધરતો ધર્મનું ધ્યાન, નલિનીગુલ્મ વિમાન;
 આજ હો પહોંતો રે પનોતો પુણ્ય પ્રભાવથીજી.-૩૩
 સુરભિ કુસુમ જળવૃષ્ટિ, સુર કરે સમકિતદંષ્ટિ;
 આજ હો મહિમા રે તે ઠામે સખળો સાચવેજી.-૩૪
ભદ્રાને સવિ નાર, પ્રભાતે તિણુ વાર;
 આજ હો આવી રે ગુરૂ વાંદી પૂછે વાતડીજી.-૩૫

ગુરુ કહે એક રાત માંહિ, સાધ્યા મનના ઉત્સાહ;
 આજ હો નિસુણી રે દુઃખ વારે સંયમ આદરેજી.-૩૬
 ગર્ભવતી એક પુત્ર, તેણે રાજ્યું ઘર સૂત્ર;
 આર્જી હો થાયે રે મુનિ કાઉસગ્ગ ઠામે સુંદરંજી.-૩૭
 તે મહાકાળ પ્રાસાદ, આજ લગે જસવાદ;
 આજ હો પાસ જિનેશ્વર કેરો રૂપડો તિહાંજી.-૩૮
 ધનધન તે મુનિરાજ, સાધ્યા આતમ કાજ;
 આજ હો વરશે રે શિવરમણી ભવને આંતરેજી.-૩૯
 ધીરવિમલ કવિ શિષ્ય, લળી લળી નાંમે શીશ;
 આજ હો તેહ રે નયવિમળ ગાવે ગુણોજી.-૪૦

શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત

વચરકુમારની સજ્ઞાય

(૫૪)

સાંભળજો તુમે અદ્ભુત વાતો, વચરકુમાર મુનિવરની રે.
 ખટ મહિનાના ગુરુ ઝોળીમાં, આપે કેલિ કરતાં રે;
 ત્રણ વરસના સાધવી મુખથી, અંગ અગ્યાર ભણુંતારે. સાં૦-૧
 રાજસભામાં નહિ ક્ષોભાણા, માત સુખલડી દેખી રે;
 ગુરુએ દીધો ઓઘો મુહપત્તિ, લીધા સર્વ ઉવેખી રે. સાં૦-૨
 ગુરુ સંઘાતે વિહાર કરે મુનિ, પાળે શુદ્ધ આચાર રે;
 બાળપણથી મહા ઉપયોગી, સંવેગી શિરદાર રે. સાં૦-૩
 કોળાપાકને ઘેબર ભિક્ષા, દોય ઠામે નવિ લીધી રે;
 ગગનગામિણી વૈકિયલખિધ, દેવે જોહને લીધી રે. સાં૦-૪

દશ પૂરવ લણીયા રે જે મુનિવર, લદ્રગુપ્ત ગુરૂ પાસે રે;
 ક્ષીરાસ્ત્રવ પ્રમુખ જે લખિધ, પરગટે જાસ પ્રકાશે રે. સાં૦-૫
 કોડિ સેંકડા ધનને સંચે, કન્યા રૂકિમણી નામે રે;
 શેઠ ધનાવો દીયે પણ ન લીયે, વધતે શુભ પરિણામે રે. સાં૦-૬
 દેઈ ઉપદેશને રૂકિમણી નારી, તારી દીક્ષા આપી રે;
 યુગપ્રધાન જે વિચરે જગમાં, સૂરજ તેજ પ્રકાશી રે. સાં૦-૭
 સમકિત શિયળ તુંબ ધરી કરમાં, મોહસાયર કર્યો છોટો રે;
 તે કેમ યુદે નર નદીમાં, એ તો મુનિવર મહોટો રે. સાં૦-૮
 જેણે દુર્ભિક્ષે સંઘ લેઈને, મૂક્યો નગર સુકાળ રે;
 શાસનશોભા ઉન્નતિ કારણુ, પુષ્પ પદ્મ વિશાળ રે. સાં૦-૯
 ઐદ્ધરાયને પણ પ્રતિબોધ્યો, કિધો શાસનરાગી રે;
 શાસનશોભા જયપતાકા, અંબર જઈને લાગી રે. સાં૦-૧૦
 વિસર્યો સુંઠ ગાંઠીયો કાને, આવશ્યક વેળા જાણ્યો રે;
 વિસરે નહિ પણ એ વિસરીઓ, આયુ અદ્ય પિછાણ્યો રે. સાં૦-૧૧
 લાખ સોનઈએ હાંડી ચડે જળ, ખીજે દિન સુકાળ રે
 એમ સંભળાવી વજ્રસેનને, જાણી અણુસણુ કાળ રે. સાં૦-૧૨
 રથાવર્ત્તગિરિ જઈ અણુસણુ કીધું, સોહમ હરિ તિહાં આવે રે;
 પ્રદક્ષિણા પર્વતને દેઈને, મુનિવર વંદે ભાવે રે. સાં૦-૧૩
 ધનસિંહગિરિસૂરી ઉત્તમ જેહના, એ પટધારી રે.
 પદ્મવિજય કહે ગુરૂ પદ્મપંકજ, નિત્ય નમિએ નરનારી રે. સાં૦ ૧૪

શ્રી જ્ઞાનસાગરજી કૃત
શ્રી ધત્રાજીની સજ્ઞાય
(૫૫)

શિયાળામાં શીત ઘણી રે ધન્ના, ઉનાળે લૂ વાય;
ચોમાસે જળ વાદળાં રે ધન્ના, એ દુઃખ સહું ન જાય.

હું તો વારી ધનજી આજ નહિ સો કાલ. ૧
વનમેં તો રહેવું એકલું રે ધન્ના, કોણુ કરે તારી સાર;
ભૂખ પરિસહ હોહલો રે ધન્ના, મત કર એસી વાત રે
હો ધનજી મત લીયો સંચમ ભાર. ૨

વનમેં તો મૃગ એકલો રે માતા, કોણુ કરે ઉનકી સાર;
કરણી તો જેસી આપકી રે માતા, કોણુ ખેટા કુણુ બાપ રે;
હો જનની, હું લેઉં સંચમ ભાર. ૩

પંચ મહાવ્રત પાળવો રે ધન્ના, પાંચ મેરૂ સમાન;
બાવીસ પરિસહ જિતવારે ધન્ના, સંચમ ખાંડાની ધાર રે.

હો ધનજી મત૦-૪

નીર વિનાની નદી કીસી રે ધન્ના, ચંદ વિના કિસી રાત;
પિયુ વિના કેસી કામિની રે ધન્ના, વદન કમળ વિલખાય રે

હો ધન૦ મત૦-૫

દ્વીપક વિના મંદિર કિસ્ચાં રે ધન્ના, કાન વિના કિસો રાગ;
નયણુ વિના કિસ્ચું નિરખવું રે ધન્ના, પુત્ર વિના પરિવાર રે

હો ધન૦ મત૦-૬

તું મુજ અંધા લાકડી રે ધન્ના, સો કોઈ ટેકો રે હોય;
જો કોઈ લાકડી તોડશે રે ધન્ના, અંધો હોશે ખુવાર રે.

હો ધન૦ મત૦-૭

રત્નજડિત કો પિંજરો રે માતા, તે સૂડો જાણે અંધ;
કામ ભોગ સંસારનાં રે માતા, જ્ઞાનીને મન કંદ રે જનની.

હું લેઉં-૮

આયુ તો કંચન ભર્યો રે ધન્ના, રાઈ પરવત જેમ સાર;
મગર પચ્ચીશી અસતરી રે ધન્ના, કર નહિ સંચમ વાત રે.

હો ધન૦ મત૦-૯

નિત્ય ઉઠી ઘોડલે કરતો રે ધન્ના, નિત્ય ઉઠી બાગમાં જાય;
એસી ખુબી પરમાણે રે ધન્ના, આમર ઢાળાયા જાય રે.

હો ધન૦ મત૦-૧૦

ચોડી પાલખીએ પોઠતો રે ધન્ના, નિત્ય નઈ ખુબી માણુ;
એ તો બત્રીશ કામિની રે ધન્ના, ઊભી કરે અરદાસ રે.

હો ધન૦ મત૦-૧૧

નારય સકારા હું ગયો રે માતા, કાને આયો રાગ;
મુનિશ્વરની વાણી સુણીરે માતા, આ સંસાર અસાર રે

જનની, હું લેઉં-૧૨

હાથમેં લેવો પાતરો રે ધન્ના, ઘેર ઘેર માગવી ભીખ;
કોઈ ગાળ જ દેઈ કાઢશે રે ધન્ના, કોઈ દેશે શીખ રે હો

ધન૦ મત૦-૧૩

તજ દીયાં મંદિર માળિયાં રે માતા, તજ દિયો સખ સંસાર
તજ દીની ઘરકી નારીયો રે માતા, છોડ ચલ્યો પરિવાર રે

હો જનની, હું-૧૪

જૂઠાં તો મંદિર માળીયાં રે માતા, જૂઠો તે સખ સંસાર;
જીવતાં ચૂટે કાળજી રે માતા, મૂવાં નરક લેઈ જાય રે

હો જનની, હું-૧૫

રાત્રિલોજન છોડ દે હો ધન્ના, પરનારી પરચખાણુ;
પરધન શું દૂરે રહો રે ધન્ના, એહ જ સંચમ ભાર રે
હો ધન૦ મત૦-૧૬

માત પિતા વરજો નહિ રે ધન્ના, મત કર એસી વાત;
એહ ખત્રીશે કામિનીરે ધન્ના, એસી દેગી શાપ રે હો
ધન૦ મત૦-૧૭

કર્મ તણાં દુઃખ મેં સહ્યાં રે માતા, કોઈ ન જાણે લેદ;
રાગ દ્રેષ કે પૂંછડે રે માતા, વધ્યાં વૈર વિરોધ રે હો
જનની, હું૦-૧૮

સાધુપણામાં સુખ ઘણાં રે માતા, નહિ દુઃખનો લવ લેશ;
મળશે સોઈ ખાવશું રે માતા, સોઈ સાધુ ઉદેશ રે હો
જનની, હું૦-૧૯

એકલો ઉઠી જાવશે રે માતા, કોઈ ન રાખણુહાર;
એક જીવના કારણે રે માતા, ક્યું કરે એટલો વિલાપ રે
હો જનની, હું૦-૨૦

ન કોઈ ધન્નો મર ગયો રે માતા, ન કોઈ ગયો પરદેશ;
ઉગ્યા સોઈ અથમે રે માતા, કુલ્યા સો કરમાય રે હો
જનની, હું૦-૨૧

કાળ ઓચીંતો મારશે રે માતા, કોણુ છોડાવણુ હાર,
કર્મ કાટ મુકતો ગયા રે માતા, દેવલોક સંસાર રે હો
જનની, હું૦-૨૨

જેસી કરણી જે કરે રે માતા, તિણે તેસાં ક્ષણ હોય;
દયા ધરમ સંચમ વિના રે માતા, શિવ સુખ પામે ન
કોય રે હો૦ હું૦-૨૩

શ્રી ધન્ના અણુગારનું પંચઢાળીયું ઢોઢા

કર્મ રૂપ અરિ જીતવા, ધીર પુરૂષ મહાવીર;
પ્રણમું તેહના પયકમલ, એક ચિત્ત સાહસ ધીર.-૧
ગુણ ધન્ના અણુગારના, કહેતાં મનને કોડ;
સાન્નિધ્ય કરજો શારદા, જાપે થાયે જોડ.-૨

ઢાળ પહેલી

કાકંદી નયરી કેરો, જિત શત્રુ રાય ભલેરો હો; રાય જિન
ગુણ રાગી.

ભુજ બળે કરી અરિયણ જીપે, તેજે કરી દિનકર દીપે હો.
રાય૦૧

તેહ નયરીમાંહે નિરાબાધ, વસે ભદ્રા સારથવાહી હો;
સુંદર સોભાગી.

ધન સોવન બત્રીસ કોડી, કોઈ ન કરે તેહની જોડી હો.
સુંદર૦-૨

તસ સુત ધન્નો ઈણે નામે, અનુક્રમે યૌવન વય પામે હો; સુંદર૦
એક લગને બત્રીશ સારી, પરણાવી માયે નારી હો.
સુંદર૦-૩

સોવનવરણી શશિવયણી, મૃગનયણી ને મનહરણી; સુંદર૦
લહી વિલસે સુખ સંયોગ, ઢોગઢુકની પેરે ભોગ હો.
સુંદર૦-૪

એહવે શ્રી જિન મહાવીર, વિચરંતા ગુણ ગંભીર હો;
જિનજી સોભાગી.

આવ્યા કાકંદીને ઉદ્યાને, પહોંત્યા પ્રભુ નિરવઘ સ્થાને હો.
જિન૦-૫

વનપાળકે વીનવ્યે રાય, પધાર્યાજિન સુખદાય હો; જિનજીં
ત્રણ લોક તણા હિતકાર, ભવિજનને તારણુદાર હો.
જિનજીં-૬

પ્રીતિદાન હરખ શું દેઈ, ચતુરંગી દળ સાથે લેઈ હો;
રાય જિન ગુણુરાગી.
પંચ અભિગમને જિન વંદે, સુણે દેશના મન આણુદે હો.
રાય-૭

પરિવાર શું પાળે ધન્નો, આવ્યે વંદણુને મન્નો હો;
સુંદર સોભાગી.
સુણી દેશના અમીય સમાણી, વૈરાગી થયે ગુણુખાણી હો.
સુંદર-૮

ઘેર આવી અનુમતિ માગે, ધન્નો સંચમને રાગે હો;
કુમાર સોભાગી.

ઈમ સુણીને મૂર્છા ખાઈ, ભગી કહે ભદ્રામાઈ હો. કુમાર-૯
તું યૌવન વય સુકુમાળ, વત્સ ભોગવ ભોગ રસાળ હો; કુમાર-૧૦
અનુમતિ વત્સ કોઈ ન દેશે, પાડોશી સંચમ લેશે હો.
કુમાર-૧૦

એહવે તિહાં ખત્રીશે આવી, ભામિની નીર ભરી આંખે હો;
પિયુડા સોભાગી.
ગદગદ વચને કહે ગુણુવંતી, આગળ ખોળા નાંખે હો;
પિયુડા-૧૧

ખખસો ગુનાહ અખળા તુમચી, પ્રીતમ પ્રાણુધાર હો; પિયુડા-૧૨
વિણુ અપરાધે વહાલા એહવે, કાં ઘો ટાઢો માર હો.
પિયુડા-૧૨

ભર યૌવનમાં ભરતાર, મૂકો છે કહો કુણ માટ હો; પિયુડાં
પન્નિનીને પીડા ઉપાઈ, કોણે કહી મુગતિની વાટ હો.

પિયુડાં-૧૩

શાને તો પરણી પિયુ અમને, ચિહું લોક તણી મળી સાખી
હો; પિયું

જો છોડી છે તો પિયુ અમચો, તુમે અવગુણ કોઈક દાખો
હો. પિયુડાં-૧૪

પાલવ બાલી પ્રેમ વિશુદ્ધિ, ગોરી કહે ગુણગેહ હો; પિયુડાં
ઉંડો બાણીને આદરીયો, છીલર થઈને દીધો છેહ હો.

પિયુડાં-૧૫

દાળ ખીલ

(૫૭)

કહે ધન્નો કામિની પ્રતે, કાજ ન આવે કોય રે;
પરભવ જાતાં જીવને, મેં વાત વિચારી જોય રે. કહે૦-૧
માત પિતા બંધન સહુ, પુત્ર કલત્ર પરિવારો રે;
સ્વારથનાં સહુકો સગાં, મિલીયાં છે સંસારો રે. કહે૦-૨
નારી નરકની દીવડી, દુર્ગતિની દાતારો રે;
વીરે વખાણી વખાણમાં, મેં આજ સુણ્યો અધિકારો રે. કહે૦-૩
તિણે રતિ એ ઘરવાસમાં, હું રહેતાં નથી સુખ લહંતો રે;
સુખ પામીશ સંયમ થકી, અરિહંતની આણા વહંતો રે. કહે૦-૪
માતાને માનની હવે, વડ વૈરાગી જાણે રે;
અનુમતિ આપે દીક્ષા તણી, પ્રીતિ ન હોવે પરાણે રે. કહે૦-૫

ઢાળ ત્રીજી

(૫૮)

ગઈ ભદ્રા લેઈ લેટણું, નૃપ જિતશત્રુ પાસ;
 નરપતિને પ્રણમી કહે રે, અવધારો અરદાસો રે. વૈ૦ થયો.— ૧
 મહારો નાનડીયો સુકુમાળ, વીર વચન સુણી;
 ચારિત્ર લે ઉજમાળો રે. વૈરાળી થયો.— ૨
 તિણે પ્રભુ તુમને વીનવું, કરવા ઓચ્છવ કાજ;
 છત્ર ચામર દીયો રાઉલા, વળી નોખતનો સાજો રે. વૈરા૦— ૩
 તે સુણીને રાજ કહે, સુણુ ભદ્રા સસનેહ;
 ઓચ્છવ ધન્નાનો અમે, કરશું દીક્ષાનો એહો રે. વૈરા૦— ૪
 જિતશત્રુ રાજ હવે, આપ થઈ અસવાર;
 ભદ્રાને ઘેર આવીયો, જિહાં છે ધન્નકુમારો રે. વૈરા૦— ૫
 ધન્નાને નવરાવીને, પહેરાવી શિણુગાર;
 સહસવાહક સુખપાળમાં, ખેસાર્યો તેણી વારો રે. વૈરા૦— ૬
 છત્ર ધરી ચામર કરી, વાજાં વિવિધ પ્રકાર;
 આડંબરથી આણીયો, જિન કને વનહ મોઝારો રે. વૈરા૦— ૭
 તિહાં શિખિકાથી ઉતરી, કોણ ઇશાને આઈ;
 આભરણો દેઈ માતને, લોચ કરે ચિત્ત લાઈ રે. વૈરા૦— ૮
 વાંદી ભદ્રા વીરને, કહે સુણો કણ્ણાવંત;
 દીઉં હું ભિક્ષા શિષ્યની, વહોરો ત્રિભુવન કંત રે. વૈરા૦— ૯
 શ્રીમુખે શ્રીજિન વીરજી, પંચમહાવ્રત હેવ;
 ધન્નાને ત્રિભુવન ધણી, ઉચરાવે તતખેવ રે. વૈરા૦— ૧૦
 પંચ મહાવ્રત ઉચરી, કહે ધન્નો અણુગાર;
 આજ થકી કલ્પે હવે, સુણો પ્રભુ જગદાધાર રે. વૈરા૦— ૧૧

છઠ્ઠું તપ આંગિલ પારણે, કરવો જવજીવ;
 ઈણું માંહે એછો નહીં, એ તપ કરવો સદૈવ રે. વૈરા૦-૧૨
 ભદ્રા વાંદીને વજ્યાં, કરતાં વીર વિહાર;
 નયરી રાજગૃહી અન્યદા, પહોંત્યા બહુ પરિવારે રે. વૈરા૦-૧૩
 ભાવ સહિત ભક્તિ કરી, શ્રી શ્રેણિક ભૂપાળ;
 વાંદીને શ્રી વીરને, પૂછે પ્રશ્ન રસાળો રે. વૈરા૦-૧૪
 ચૌદ સહસ્ર અણુગારમાં, કુણુ ચઢતે પરિણામ;
 કહો પ્રભુજી કર્ણા કરી, નિરૂપમ તેહનું નામ રે. વૈરા૦-૧૫

ઢાળ એથી

(૫૯)

શ્રેણિક સુણુ સહસ્ર ચૌદમાં, ગુણુવંતો હો ગિરુઓ છે જેહ કે;
 ચારિત્રિયો ચઢતે ગુણે, તપે બળીયો હો તપસી માંહે એહ કે.
 તે મુનિ૦-૧

તે મુનિવર જગ વંદીએ, એકજ ધન્ય હો ધન્નો અણુગાર કે;
 કાયા તે કીધી કોચલો, બળ્યો બાવળ હો બળે દીસે છાર કે.
 તે મુનિ૦-૨

છઠ્ઠું તપ આંગિલ પારણે, લીયે અરસ હો વિરસ તિમ આહાર કે;
 માખી ન વંછે તેહવો, દીયે આણી હો દેહને આધાર કે.
 તે મુનિ૦-૩

વેલિથી નીલુ' તુંબડું, તોડીને હો તડકે ધમ્યું જેમ કે;
 સૂકવી લીલરીયો વળી, તે ઋષિનું હો માથું થયું તેમ કે.
 તે મુનિ૦-૪

આંખો બે ઉંડી તગતગે, તારા તણી હો પરે દીસે તાસ કે;
 હોઠ બે સૂકા અતિ ઘણા, જીભ સૂકી હો પાનડલું પલાસ કે.
 તે મુનિ૦-૫

ધ્રુવચરણગારુડસચ્ચરોઞ્ચેરિકપ્પગભગ્ગાવોદરવરુપમ્ય ચ્યૂલભાવ

કાચસ્થંથલી

પુરુજામણસ્થમી

જ્ઞાસણજતીય

ગોપુરચાસણજતી

ધ્યાનજતી

બંધાસણજતી

મુનીકરાબંધો

મુન્યાસણજતી

ફોટોના — શ્રી ધન્ના અણુગારનું અણુસણુ : પૃષ્ઠ ૬૯

ચિત્રની ઉપરના ભાગમાં એક વૃક્ષ તળે ધન્ના અણુગાર અણુસણુ કરીને સૂતેલા છે અને ત્રિલુક મહારાજ તથા મંત્રી અભયકુમાર અને પાછળ હલ્લેલી રાણી ચેલણા તેઓને વંદન કરે છે. નીચેના ભાગમાં બુદ્ધાબુદ્ધા યોગનાં આઠ આસનો ચીતરેલાં છે.

જુજૂઠ દીસે આંગળી, કેાંણી યે હો નિસર્યાં તિહાં હાડ કે;
જંઘા યે સૂકી કાખની, દીસે જાણે હો કે જીરણુ તાડ કે.
તે મુનિ૦-૬

આંગળી પગની હાથની, દીસે સૂકી હો જિમ મગની શીંગ કે;
ગાંઠા ગણાયે જુજૂઆ, તપસી માંહિ હો ઘોરી એહ દિંગ કે.
તે મુનિ૦-૭

ગોચરી વાટે ખડખડે, હીંડતાં હો જેહનાં દીસે હાડ કે;
ઉંટનાં પગલાં સારીખાં, દોઈ આસન હો ખેઠાં થઈ ખાડ કે.
તે મુનિ૦-૮

પીંડી સૂકી પગ તણી, થઈ જાણે હો ધમણુ સરીખી ચામ કે;
ચાલે તે જીવ તણે જળે, પણ કાયની હો જેહને નથી હામ કે.
તે મુનિ૦-૯

પરિહરી માયા કાયની, સોસવાને હો રૂધિરને માંસ કે;
અનુત્તરોવવાઈસૂત્રમાં; કરી વીરે હો ઋષિની પરશંસા કે.
તે મુનિ૦-૧૦

ગુણુ સુણી શ્રી અણુગારના, દેખવાને હો જાય શ્રેણિકરાય કે;
હીંડે તે વનમાં શોધતો, ઋષિ જીભો હો પણ નવિ ઓળખાય કે.
તે મુનિ૦-૧૧

જેતાં રે જેતાં ઓળખ્યો, જઈ વંદે હો મુનિના પાય ભૂપ કે;
જેહવું વીરે વખાણીયું, દીહું તેહવું હો તપસીનું રૂપ કે.
તે મુનિ૦-૧૨

વાંદી સ્તવી રાજ વજ્યો ઋષિ કીધો હો અણુસણુ તિહાં હેવ કે;
વૈભારગિરી એક માસનો, પાળીને હો ચવી ઉપન્યો દેવ કે.
તે મુનિ૦-૧૩

ઢાળ પાંચમી

(૬૦)

ધન ધન ધન્નો ઋષિસર તપસી, ગુણ તણો ભંડારજી
 નામ લેવંતા પાપ પણાસે, લહીએ ભવનો પારજી. ધન૦-૧
 તપીયાને જવ અણુસણુ સીધ્યું, ડાંડો ઉપકરણને લેઈજી;
 સાધુ આવીને જિનજીને વંદે, ત્રણ્ય પ્રદક્ષિણા દેઈજી. ધન૦-૨
 પ્રભુજી શિષ્ય તુમારો તપસી, જે ધન્નો અણુગારજી;
 હમણાં કાળ કિયો તિણુ મુનિવરે, અમે આવ્યા ઈણુ વારજી.

ધન૦-૩

સાંભળી વૃદ્ધ વજર પ્રભુના, શ્રી ગૌતમ ગણુધારજી;
 પૂછે પ્રશ્ન પ્રભુને વાંદી, કર જોડી તિણુ વારજી. ધન૦-૪
 કહો પ્રભુજી ધન્નો ઋષિ તપસી, તે ચારિત્ર નવ માસજી;
 પાળીને તે કિણુ ગતિ પહોંત્યો, તેહ પ્રકાશો ઉલ્લાસજી. ધન૦-૫
 સુણુ ગૌતમ શ્રીવીર પચાંચે, જિહાં ગતિ ચિતિ શ્રીકારજી;
 સર્વાર્થસિદ્ધ નામ વિમાને, પામ્યો સુર અવતારજી. ધન૦-૬
 આયુ સાગર તેત્રીશતું પાળી, ચવી વિદેહે ઉપજશેજી;
 આર્યકુળે અવતરીને કેવળ, પામી સિદ્ધ નિપજશેજી. ધન૦-૭
 એહવા સાધુ તણા પગ વંદી, કરીએ જન્મ પ્રમાણુજી;
 જીંહા સફળ હોવે ગુણુ ગાતાં, પામીજે કલ્યાણુજી. ધન૦-૮
 રહી ચોમાસુ સત્તર એકવીશે, ખંભાત ગામ મોઝારજી;
 શ્રાવણુ વદી તિથિ ખીજ તણે દિન, ભૃગુનંદન ભલો વારજી.

ધન૦-૯

મુજ ગુરૂ શ્રી માણુકસાગર, પામી તાસ પસાયજી;
 ઈમ અણુગાર ધન્નાના, જ્ઞાનસાગર ગુણુ ગાયજી. ધન૦-૧૦

શ્રી ભાવરતનજ કૃત.

શ્રી આપાઠભૂતિનું પંચઢાળીયું

ઢાળ પહેલી

(૬૧)

શ્રી શ્રુતદેવી હડે ધરી, સદગુરને સુપ્રસાદ; સાધુજી.
માયાપિંડ લેતાં થકાં, આપાઠભૂતિ સંવાદ સાધુજી. માયાપિંડ
ન લીજીએ-૧

વચ્છપાટણુમાંહે વસે, શેઠ કમળ સુ વિભૂતિ; સાધુજી.
તાસ યશોદા ભારજી, તસ સુત આપાઠભૂતિ સાં માયાં૨
વરસ અગ્યારમે વ્રત ગ્રહો, ધર્મરૂચિ ગુરૂ પાસ; સાધુજી.
ચારિત્ર ચોખું પાળતાં, કરતો જ્ઞાન અભ્યાસ. સાં માયાં-૩
ગુરૂને પૂછી ગૌચરી, ગયો આપાઠો તેહ; સાધુજી.
ભમતો ભમતો આવીયો, નાટકીયાને જેહ. સાં માયાં ૪
લાડુ વહોરી આવીયો, ઘર આહીર સમીક્ષ; સાધુજી.
લાડુ એ ગુરૂનો હોશે, સાહમું જ્ઞેશે શિષ્ય. સાં માયાં ૫
રૂપ વિદ્યાએ ફેરવે, લાડુ વહોરે પંચ; સાધુજી.
ગોખે ખેઠાં નિરખીયો, નાટકીએ એ સંચ. સાં માયાં ૬
પાય લાગીને વીનવે, અમ ઘેર આવજો નિત્ય; સાધુજી.
લાડુ પાંચ વહોરી જજો, ન આણુશો મનમાં ભીત. સાં
માયાં-૭

લાલચ લાગી લાડુએ, દિન પ્રત્યે વહોરી જાય; સાધુજી.
ભાવરતન કહે સાંભજો, આગળ જેહવું થાય. સાં માયાં ૮

દાળ ખીજી

(૬૨)

નિજ પુત્રીઓને કહે રે, નાટકીયો નિરધાર રે; મોહનિયા.
ચિંતામણિ સમ છે યતિ રે, કરો તુમે ભરતારરે. મોહનિયા.-૧
મધ્યાન્હે મુનિ આવીયો રે, લાગ્યો વહોરણુ કાજ રે; મોહનિયા.
તાત આદેશે તિણે કર્યા રે, સવિ સિણુગારના સ્નાન રે.
મોહનિયા.-૨

ભુવનસુંદરી જયસુંદરી રે, રૂપયૌવન વય રેહ રે; મોહનિયા.
મુનિવરને કહે મલપતી રે, તુમને સોંપી દેહ રે. મોહનિયા.-૩
ઘરઘર ભિક્ષા માંગવી રે, સહેવાં દુઃખ અસરાળરે; મોહનિયા.
કૃષ્ણી કાયા તુમ તણી રે, દોહિલી દિનકર ઝાળ રે. મોહનિયા.-૪
મુખ મરકલડે બોલતી રે, નયણુ વયણુ ચપળાસી રે; મોહ૦
આરિત્રથી ચિત્ત ચૂકવ્યો રે, વ્યાખ્યો વિષય વિલાસરે. મોહનિયા-૫
જળ સરીખો જગમાં બુઝ્યો રે, પાડે પાષાણુમાં વાટ રે; મોહ૦
તિમ અખળા લગાડતી રે, ધીરાને પણ વાઢ રે. મોહનિયા.-૬
મુનિ કહે મુજ ગુરૂને કહી રે, આવીશ વહેલો આંહી રે; મોહ૦
ભાવરતન કહે સાંભળો રે, વાટ બુઝ્યે ગુરૂ ત્યાંહી રે. મોહ૦-૭

દાળ ત્રીજી

(૬૩)

ગુરૂ કહે એવડી વેળા રે ચેલા કિહાં થઈ,
ત્રટકી બોલ્યો તામ તે ભાષાસમિતિ ગઈ;

ઘર ઘર ભિક્ષા માગવી દુઃખ અપાર એ,
 ઉપર તુમ વચન ખાંડાની ધાર એ.- ૧
 આજ નાટકણી જે મળી મુજ જલવું તિહાં,
 તુમચી અનુમતિ લેવા હું આવ્યો છું ઈહાં;
 ગુરૂ કહે નારી કૂડ કપટની ખાણુ એ,
 કિમ રાચ્યો તું મિચ્છત વચણે સુજાણુ એ.- ૨
 ગરજ પડે દુર્ગતિમાં પરને પાડતી,
 કરી અનાચાર જે પતિને પાયે લગાડતી;
 ખાયે રે જૂઠા સમને ભાંજે તણુખલાં,
 તોડે રે દોરા દાંતમેં ઘાલે ડાંખળાં.- ૩
 એકને ધીજ કરાવે એકણુ શું રમે,
 તે નારીતું રે મુખડું દીહું કિમ ગમે;
 અનેક પાપની રાશિ રે નારી પણું લહે,
 મહાનિશિથે વીર જિણેસર ઈમ કહે.- ૪
 અતિ અપયશનો ઠામ નારીનો સંગ એ,
 તે ઉપર ચેલા કિમ ધરીએ રંગ એ;
 એમ ગુરૂની શિખામણુ ન ધરી સાર એ,
 તવ ગુરૂ તેહને મદિરા માંસ નિવાર એ.- ૫
 નાટકણીને ઘેર તિહાંથી આવીયો,
 પરણી નારી જે ને અભક્ષ વરાવીયો;
 વિલસે લોગ ભૂખ્યો જિમ ખાયે ઉતાવળે,
 ધન ઉપાવે વિવિધ વિદ્યા નાટક બળે.- ૬
 વ્રત છંડાવીયો ઘર મંડાવીયો જુઓ જુઓ;
 ભાવરતન કહે નારી અથાગ કપટ કૂઓ.- ૭

ઢાળ ચોથી

(૬૪)

સુખ વિલસતાં એકણુ દિને, નાટકીયા પરદેશી રે;
 આવી સિંહરથ ભૂપને, વાત કહે ઉદેશી રે. સુખ૦-૧
 જિત્યા નટ અનેક અમે, ખાંધ્યાં પૂતળાં એહો રે;
 તુમ નટ હોય તો તેડીયે, અમ શું વાહે જે હોય રે. સુખ૦-૨
 રાયે આપાઢો તેડીયો, જીત્યા સઘળા નટો રે;
 છોડાવ્યાં તસ પૂતળાં, ઘર આવ્યાં ઉદભટો રે. સુખ૦-૩
 કેડેથી નારીએ કર્યાં, મદિરા માંસના આહારો રે;
 નગન પડી વમન કરી, માખીના ભણુકારો રે. સુખ૦-૪
 દેખી આપાઢો ચિંતવે, અહો અહો નારી ચરિત્રો રે;
 ગંગાએ ગઈ ગદ્દલી, ન હોય કદીયે પવિત્રો રે. સુખ૦-૫
 ઘરથી એક ઘડી ગયો, તવ એહના એ ઠંગો રે;
 નારી ન હોયે કેહની, ગુરૂ વચણે ધરો રંગો રે. સુખ૦-૬
 નૃત્ય દેખાડી રાયને, સસરાને ધન આપ્યો રે;
 ભાવરતન કહે સાંભળો, આપાઢે મન વાજ્યો રે. સુખ૦-૭

ઢાળ પાંચમી

(૬૫)

પાંચસેં કુમારને મેલીયા રે, નાટક કરવા રે જેહ;
 લેઈ આપાઢો આવીયો રે, ગુરૂ પાસે ગુણુ ગેહો રે.
 ગુરૂ આજ્ઞા ધરો.
 માયા પિંડ નિવારો રે, મમતા પરિહરો.-૧
 આપાઢે વ્રત આદર્યાં રે, પાંચસેં વળી રે કુમાર;
 પાપ આલોઈ આપણાં રે, પાળે નિરતિચારો રે. ગુરૂ-૨

દે ભવિયણુને દેશના રે, વિચરે દેશ વિદેશ;
 પાંચસેં મુનિ શું પરિવયો' રે, તપ જપ કરે અશેષો રે. ગુરૂ-૩
 અણુસણુ લેઈ અનિમિષ થયો રે, આપાઢો મુનિ તેહ;
 પિંડવિશુદ્ધિની વૃત્તિમાં રે, ઈમ સંબંધ છે એહો રે. ગુરૂ-૪
 માયાપિંડ ન લીજ્યે રે, ધરીએ ગુરૂનાં વયણુ;
 જુઓ આપાઢા તણી પરે રે, ફરી લહે રચણો રે. ગુરૂ-૫
 શ્રીપૂનમગચ્છ ગુણુનિલો રે, પ્રધાન શાખા કહેવાય;
 શ્રુત અભ્યાસ પરંપરા રે, પુસ્તકના સંપ્રદાયો રે. ગુરૂ-૬
 વિચક્ષણુ શ્રાવક શ્રાવિકા રે, સાંભળે શ્રુત નિશદ્દિશ;
 શ્રીમહિમાત્રલ સૂરીનો રે, ભાવરતન સુજગીશો રે. ગુરૂ-૭

શ્રી વજ્રસ્વામીની સજ્જાય ઢાળ પહેલી.

(૬૬)

જરે જરે સ્વામી સમોસર્યા-એ રાગ

અરધ ભરતમાંહિ સોભતો, દેશ અવંતિ ઉદારો રે;
 વસવા થાનક લચ્છિનો, સુખીયો લોક અપાર રે. અરધ-૧
 ઇલ્યપુત્ર ધરમાતમા, ધનગિરી નામ સુહાવે રે;
 કાય મન વચનેં કરી, ધરમી ઝોપમ પાવે રે. અરધ-૨
 અનુક્રમે યૌવન પામીઓ, યોગિ જિમ ઉપશમ ભરીઓ રે;
 માત પિતા સુત કરણુઈ, વિવાહનો મત ધરીઓ રે. અરધ-૩
 તૃપતો ભોજનની પરઈ, માત પિતાનેં વારે રે;
 દિક્ષા લેઈશ હું સહી, ખીજું કામ ન મ્હારે રે. અરધ-૪

કન્યા માત પિતા ભણી, વાર્યા ધનગિરી ધર્મી રે;
કેઈ ન દેશો મુજને સુતા, હું છું નહીં ભોગકર્મી રે. અરધ૦-૫
તત્વાતત્વ વિસમંથી, તેહના તે માવિત્રો રે;
સુતનર્ધ નિષેધે હઠ કરી, જિનહર્ષ બેહ પવિત્રો રે. અરધ૦-૬

ઢાળ ખીજી

(૬૭)

મમ કરો માયા કારમી એહનો-એ રાગ

શેઠ ધનપાલની નંદની, નામે સુનંદા સુરૂપ રે;
ધનગિરી વિણ પરણું નહીં, ખીજો વર કેઈ અનૂપ રે. શેઠ૦-૧
માત પિતા અણવાંછતો, પરાણું પરણાવીઓ ત્યાંય રે
ભોગ કર્મઈ સુખ ભોગવે રે, તિવ્ર વાધઈ નહીં આસ રે. શેઠ૦-૨
સુર ભવ થકી કેઈ દેવતા, પુણ્યથી ચવી તિણુ વાર રે;
હંસ માનસસર જિમ લિયો, તાસ કૂખઈ અવતાર રે. શેઠ૦-૩
ગર્ભવતી થઈ જાણીનઈ, ધનગિરી આપણી નારી રે;
જેરે આપે પ્રિયા આજ્ઞા, આદરું સંયમ ભાર રે. શેઠ૦-૪
કર્મ જોગે હુતો માહરે, એતલા દિન અંતરાય રે;
હવે વ્રત લેઈ સફલો કરું, નરભવ ફેકટ જાય રે. શેઠ૦ ૫
વચન સુણી ભરતારના, કહે તિણિ વાર તે નારી રે;
એ જિનહર્ષ તુમહેં શું કહ્યું, મહારા પ્રાણુ આધાર રે. શેઠ૦-૬

ઢાળ ત્રીજી

(૬૮)

આજ નિહોજે રે દીસે નાહલો-એ રાગ

નારી સુનંદા રે રોતી ઈમ કહે, સુણો પ્રીતમ મુજ વાત;
નર વિણુ નારી રે પિઉ શોભે નહીં, ચંદ્ર વિના જિમ રાત.

નારી૦-૧

હજિય સમાહરે કોઈ આઝો નહીં, સુત પુત્રી સંતાન;
ભારીયે ભમેં રે જાઝો મૂકીને, કિમ લહસ્યો સનમાંન.

નારી૦-૨

પુત્ર નિહાલો રે પ્રીતમ આપણો, પૂરો તેહના રે કોડ;
મોટો થાવે રે મુઝનેં સુખ થયઈ, થાયઈ તમારી રે જોડી.

નારી૦-૩

ધર્મ કરતાં રે વારીજે નહીં, પિણુ જોવો ઘર સુત;
હું તો નારી રે અખલા શું કરું, હજિય ઉદર મારે સુત.

નારી૦-૪

સૂખણી મુકી રે મુઝનઈ એકલી, કિમ જાશો મોરા કંત;
ભલો ન દીસઈ રે નારી છોડતાં, સાંભલ તું ગુણવંત.

નારી૦-૫

રાખીશ તુઝને રે પાલવ ઝાલીનઈ, સુખ ભોગવી મુઝ સાથ;
સંજમ લેજો રે અનુમતિ માહરી, કરી જિનહર્ષ સનાથ.

નારી૦-૬

ઢાળ ચોથી

(૬૯)

રસીયાની દેશી

જિમ તિમ કરી સમજવી નારીનઈ, સિંહગિરી ગુરૂનઈ રે
પાસ રે; વૈરાગી.

આર્યસુમતિ ભાઈ નિજ નારીનો, સહાધ્યાયી હૂઝો તાસ રે.
વૈરાગી જિ૦-૧

સુત્ર અરથ સઘલોહી સંગ્રહો, કેહીઈ સુનંદા રે નારી રે; વૈરાગી.
સુખઈ સમાધઈ ગર્ભનઈ પાલતી, દિન થયા પૂર્ણ તે વાર રે.

વૈ૦ જિ૦-૨

સુદિન સુનંદા નંદન જનમીઓ, જિમ પૂરવ દિશી ભાણુ રે; વ૦
ઉત્તમ લક્ષણુ ગુણુ કરી પૂરીયો, પ્રગટી સુખની ખાણી રે.

વૈ૦ જિ૦-૩

મંગલ ગીત જનમનાં ગોરડી, ગાવઈ ઝીણુઈ રે સાદ રે; વરાગી.
દેવભુવન બાણુઈ દેવાંગના, સુનંદા તણુઈ રે પ્રાસાદ રે.

વૈ૦ જિ૦-૪

ફરસી ફરસી અંગ કુમર તણો, ઈણી પરે ખોલઈ નારી રે; વૈરાગી.
પહિલો તાહરો તાત ઘરે નહીં, સંયમ કેરે રે આરગ રે.

વ૦ જિ૦-૫

તો તાહરો જનમ ઓચ્છવ ખહુ પરઈ, હોત સહી સું રે ખાલ રે;
વૈરાગી.

નાર સાધના નર વીણુ સ્યું કરઈ, કરઈ જિનહર્ષ પ્રતિપાલ રે.
વૈ૦ જિ૦-૬

ઢાલ પાંચમી

(૭૦)

જંબુદ્વિપ મોઝારે પૂર હથિણાહરે-એ રાગ.

સાંલક્ષી વનિતાના ખોલ ઉહાપોહથી,
બતિસમરણુ ઉપનો એ;

હવે ખાલક મન માંહે એહવું ચિંતવઈ,

ચારિત્ર લઉં થઈ એક મનો એ. -૧

મુજ ગુણુ દેખી માત મુનિનઈ ઘે નહીં,

દ્વેષ ભિષ્ણક માયનઈ એ;
 રૂદન કરઈ નિસદ્દીસ રાખ્યો રહે નહીં,
 રાખઈ હાલરડું ગાઈને એ. -૨
 પાલણુકઈ પઉઠાલઈ હિ'ટોલઈ ઘણું,
 મીઠા બોલ સુણાવતી એ;
 સુઈ ન શકઈ કિણિવાર કામ ના કરી શકઈ,
 સુખ પામે નહીં એક રતિ એ. -૩
 વડિલ્યા ઈમિ ષટ માસ તેહનઈ રોવતાં,
 તાસ સુનંદા ચિંતવે એ;
 પુત્ર જણ્યો સુખ કાળે જાણ્યું પાલસ્યે,
 બાળસે મુજનઈ હવઈ એ. -૪
 હમણાં થાઈ દુઃખ શું કરસ્યઈ આગઈ,
 ખરે સંતાપી મુજ ભણી એ;
 એ સુતથી જાણું માહરઈ મનમાહઈ;
 મુજથી સુખિણી વાંઝણી એ. -૫
 ઈણુ અવસર મુનિરાય ધનગિરી આદિક,
 શ્રી સિંહગિરી તિહાં આવીયાં એ;
 સમવસર્યા ઉદ્યાન બહુ પરિવાર શું,
 કહઈ જિનહર્ષ સુહાવિયા એ. -૬

ઢાલ છટ્ટી

(૭૧)

કુમતિ એ છંડી કિહાં રાખીએ.-એ રાગ.

ધનગિરી આર્થસમિત સંઘાતઈ, નમિ શ્રી ગુરૂના પાય;

સંસારિક વંદાવા કાજઈ, ગુરૂ પૂછે મુનિરાયા રે.—૧
મુનિવર સુણુજે વચન વિચાર.

શકુન કાંઈક તતકાલ વિચારી, વાણી કહઈં ગણુધાર રે;
લાલ હોશે તુમને આજ મોટો, તિહાં જાતાં ઋષિરાય.
અચિત્ત સચિત્ત મિલઈં જે તુમનઈં, તે લેજ્યો ચિત્ત લાય રે.
મુનિ૦-૨

પહૂંતા ઘેર સુનંદા કેરે, હોય મુનિસર તેહ;
દેખી તાસ સાહેલી લાખઈં, ધનગિરી આયા એહ રે.
મુનિ૦-૩

બહેની સાંભલને વાત, આપ લાણી બહુ આદર કરીને, આપ
પુત્ર દુઃખ દાઈં;
રાત દિવસ તુઝનઈં સંતાપઈં, શાતા નહીં તુજ કાંઈ રે.
બહેની૦-૪

નારી સુનંદા પિણુ દેખીનઈં, સુત વેદન પીડાણી;
પુત્ર લેઈનઈં ધનગિરી આગઈં, જોલઈં મીઠી વાણી રે.
મુનિ૦-૫

એતલા દિવસ લગઈં એ બાલક, દુખઈં કરી મઈં પાલ્યો;
મુજ જિનહર્ષ ઈણુઈં સુત વધરી, દુઃખ ઘણો દિખાલ્યો રે.
મુનિ૦-૬

દાલ સાતમી

(૭૨)

દાલ બિદલિની

કહઈં સુનંદા નારી, તુમે તો નિરપૃહ અણુગારી રે હો.
ઋષિજી પુત્ર ગ્રહો.

પીતા ન પીઠં સુતથી, ઉતારઈ ન હેત ચિતથી હો. ઋષિ૦-૧
એતો રેતો ન રહઈ કિમજી, એતલા દિન ગમીયા ઇમહિ હો; ઋષિ
મુખ મલકે ધનગિરી ભાખઈ, ગુરૂ વચન હિયામાં રાખી હો.

ઋષિ૦-૨

સુણ સુંદરી વચન તું માંરૂં, તુમઈ કરીવો અવસ્ય વિચારી હો;
સુંદરી વચણ સુણો.

હાંસી કરતાં છે મુઝને, પરતાવો થાશે તુઝનઈ હો. સુણ૦-૩
પોતાને હાથે દીધો પાછો નવિ જસ્યઈ લીધો હો; સુંદરી૦
કરીએ નિજ કામ વિચારી, પૂછો વલી કોઈ નર નારી હો.

સુણ૦-૪

આપઈ તો કરી કોઈ સાખી, હું તો ન લઉં તે પાખઈ
હો; સુંદરી૦

મુગધાએ પિણુ તિમહી જ કીધો, લેઈ પુત્ર પિતાનઈ દીધો હો.

સુણ૦ ૫

ઝેલીમાંહે લેઈ ધરીઓ, ખાલક દેખી મન ઠરીઓ હો; સુંદરી૦
તતકાલ રહ્યો રેવતો, જિનહર્ષ કહે ગુણવંતો હો. સુણ૦-૬

લાલ આઠમી

(૭૩)

લાલ અલખેલાની

ગુરૂ આદેશ પાળી કરી રે લાલ, મુનંદા ધરથી તામ;
નિસિહી કહી પાછા વર્યા રે લાલ, આવ્યા ગુરૂનઈ હામ.

ગુરૂ૦-૧

ગુરૂ ધનગિરીનઈ દેખીને રે લોલ, આંહ નમંતી ભાર; ગુરૂ૦

ઝોલી દે મુજનઈ કહઈ રે લાલ, લ્યેા વિસામો વિચાર.

ગુરૂ-૨

તિણે દીધો ગુરૂનઈ તદા રે લાલ, પુત્ર રતન તેજવંત રે; ગુરૂ
ભાર ઘણે તે બાલમાં રે લાલ, ગુરૂનો હાથ નમંત.

ગુરૂ-૩

નીજથી અધિકો જાણીઓ રે લાલ, તેહનાં લક્ષણુ નિહાલ; ગુરૂ
સુરતી અમૃત સારીખી રે લાલ, ગુરૂ હરખ્યા તતકાલ.

ગુરૂ-૪

બાળ થકી બળ એહવો રે લાલ, એહની કાંતિ સુરૂપ; ગુરૂ
યુગપ્રધાન થાશે સહી રે લાલ, જિનશાસનનો ભૂપ.

ગુરૂ-૫

વજ્ર નામ દીધો ગુરૂઈ રે લાલ, ભારે વજ્ર સમાન; ગુરૂ
જતનઈ રાખો એહને રે લાલ, જિમ જિનહર્ષ નિધાન.

ગુરૂ-૬

લાલ નવમી

(૭૪)

મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણો.-એ રાગ.

સચ્ચાતરી નારી લણી, દીધો પાલણુ કાળે લાલ રે;

હોડા હોડે કામિની, પાલઈ શિષ્ય શિરતાજ લાલ રે. સચ્ચા-૧

ધવરાવઈ માની પરે, ખેલાવઈ ધરી પ્રેમ લાલ રે;

મજ્જન સ્નાન વિલેપનઈ, જોખા જોખઈ એમ લાલ રે. સચ્ચા-૨

સ્વણુ રતનની કંઠીકા, વજ્ર કંઠઈ સોહંત લાલ રે;

ક્રીડા અનુદિન તે કરઈ, સહુનાં મન મોહંત લાલ રે. સચ્ચા-૩

દેખી દેખી લોચણ ઠરઈ, સુનંદા નારી બાળ લાલ રે;
 માગઈ તે શ્રાવિકા કનઈ, મુજ અંગજ ઘો સાર લાલ રે. સખ્યા૦-૪
 તે કહે અમ્હે બાણું નહીં, તુજનઈ કિમ દેવરાય લાલ રે;
 દીધો છે એ પાલવા, અમ્હનઈ શ્રી ગુરુરાય લાલ રે. સખ્યા૦-૫
 નાકારો સુણી તે થઈ, નારી સુનંદા નિરાશ લાલ રે;
 સાખા બ્રષ્ટ મર્કટ પરઈ, થઈ જિનહર્ષ ઉદાસ લાલ રે. સખ્યા૦-૬

દાળ દશમી

(૭૫)

કૃપાનાથ મુજ વિનતી અવધારી. એ રાગ.

તિહાં થકી ગુરુ પાંગર્યાંજી, વિચરઈ દેશ મોઝાર;
 વજ્ર થયો એક વરસનોજી, ફરી આવ્યા તિણી વાર. ૧
 સુનંદા માગઈ પુત્ર રતનનઈ.

ધનગિરી મુનિવરનઈ કહેજી, સુત વિષુ ન રૂચઈ અન્ન;
 સુનંદા૦

ભોલી ક્ષેકટ બોલમાંજી, રોયાં ન આવે રાજ;
 સાક્ષી દેઈ માગતાંજી, તુજનઈ ન આવઈ લાજ.

સુનંદા૦-૨

ઝગડો માંહે માંહે કરેજી, સાધુ સુનંદા નાર;
 બાળ વજ્ર લેઈ કરીજી, આવ્યા નૃપ દરબાર.

સુનંદા૦-૩

વામ પાસ રાજ તણઈજી, રહી સુનંદા તામ;
 શ્રીસંઘ બઈઠો દક્ષિણઈજી, વજ્ર લેવાનઈ કામ.

સુનંદા૦-૪

બોલાવો બાળક લણીજી, બશે જેહનઈ પાસી;

રાય કહઈ સુત તેહનોજી, એહ જ ન્યાય વિમાસી.

સુનંદા૦-૫

રાય સુનંદાનઈ કહઈજી, બાઈ તું એહને બોલાવ;

નૃપ વચને બોલાવીઓજી, કહે જિનહરે માય.

સુનંદા૦-૬

ઢાળ અગિયારમી

(૭૬)

છાડ હો પ્રિયે છાડ હો.—એ રાગ.

તેડે રે વાલ્હા તેડે સુનંદા તામ, આવોરે વાલ્હા આવો લઈ
તુજ ભામણાજી;

માહરો રે વાલ્હા માહરો રે, માહરો જીવનપ્રાણ;

સાંભલ રે વાલ્હા સાંભળ, બોલો બોલ સોહામણાજી.—૧

મોહ કર વાલ્હા મોહ કરવા તુજ, ખારેક રે વાલ્હા ખારેક
ખુરમા હે સમીજી;

પિસ્તાં રે વાલ્હા પિસ્તાં દ્રાખ ખજુર, ભાવઈ રે વાલ્હા ભાવ-
ઈરે લો ન હોવે કાં કમીજી.—૨

આવો રે વાલ્હા આવો રે માહરે ગોહ, દડારે વાલ્હા રૂડા
લ્યો રમકડાંજી;

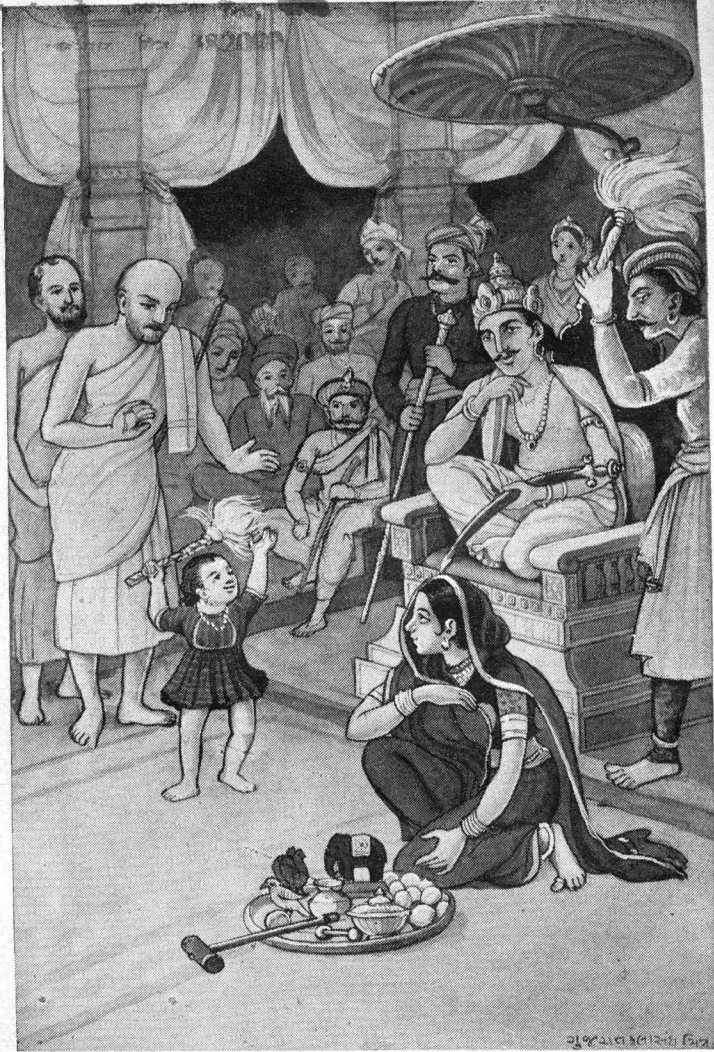
ઘોડારે વાલ્હા ઘોડારે હાથી એહ, રમવારે વાલ્હા રમવારે લો
ગેડીદડાજી.—૩

તુજ વીણ રે વાલ્હા જે દિન જાયે, લેખે રે વાલ્હા લેખે તે
ગણજો મતિજી;

તાહારો રે વાલ્હા તાહરો રે મુજ મન ધ્યાન, સુતારે વાલ્હા
સુતારે વલી જગતાંજી.—૪

श्री वज्रस्वामीजीनी सन्जय : पृष्ठ ८४-८५

રાખ્યો રે વાલ્હા રાખ્યો રે મેં છ માસ, તુજનેરે વાલ્હા
 તુજનેરે બહુ જતને કરણ;
 તુંતોરે વાલ્હા તુંતોરે થયો નિઃસનેહ, તુજને વાલ્હા તું જિનહર્ષ
 બેઠો ફરીણ.—૫

ઢાલ ખારમી

(૭૭)

વાત મ કાઢો વ્રત તણી.—એ રાગ.

હવઈ રાજ ધનગિરી ભણી, કહઈ હવઈ તુમ્હે યોલાવો રે;
 ઓઘાનેા જો ખપ હોવે, અમ્હ પાસે આવો રે. હવઈં ૦ ૧
 ચતુર ચિંતામણિ જિમ ગ્રહઈં, રજોહરણ તિમ લીધો રે;
 શીશ ચઢાવી નાચીઓ, હવઈં વંછિત મુજ સિધો રે. હવઈં ૦૨
 થઈ સુનંદા હુમણી, જુઓ પુત્ર સનેહો રે;
 તુજ સમો જોયો નહીં, મુનિ શું બાંધ્યો નેહો રે. હવઈં ૦૩
 ઘરે આવી પોતા તણઈં, મનમાં કરઈં વિચારો રે;
 ભાઈએ વ્રત પહેલો લીધો, પછી લીધો ભરતારો રે. હવઈં ૦૪
 સુત પણ વ્રત લેશે હવઈં, મુજનઈં કુણ આધારો રે;
 ઈમ ચિંતવી શ્રીગુરૂ કનહઈં, લીધો સંચમ સારો રે. હવઈં ૦૫
 સાધવી મુખશ્રી સાંભળી, ભણ્યા અગ્યારઈ અંગો રે;
 સુતાં રમતાં પાલણઈં, કહઈં જિનહર્ષ અભંગો રે. હવઈં ૦૬

ઢાલ તેરમી

(૭૮)

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર.—એ દેશી

આઠ વરસનઈં દિક્ષા લીધી, ભદ્રગુપ્ત સુપસાયણ;

વચરકુમાર ભણ્યા દશ પૂરવ, ગુરૂનર્થ આવ્યો દાયજી.

આહો—૧

પાટ દીધી સિંહગિરી આચારજી, વચરકુમારનો મિત્રજી;
ઓચ્છવ જલક સુરવર કીધો, કુસુમ વૃષ્ટિ સુપવિત્રજી.

આહો—૨

પંચ સય મુનિવર પરિવારજી, પુહવિ કરજી વિહારજી;
પાટલીપૂર ધન વણિકની પુત્રી, રૂકમણી રૂપ ઉદારજી.

આહો—૩

વચરસ્વામીના ગુણ સાંભલીઆ, પ્રવર્તની મુખથી જેણેજી,
પરણું તો શ્રી વચરકુમારને, અભિગ્રહ કીધો તેણેજી.

આહો—૪

વિહરંતા આવ્યા તિણે નગરે, કોડી અનેક ધન લેઈજી,
ધન વણિક કન્યા સંઘાતજી, આવી વચન કહે એહજી.

આહો—૫

લ્યો ધન એહ કન્યાને પરણો, પૂરો એહની આશજી.
તુમ વિણ અગ્નિ શરણુ ઈણિ કીધો, કરો જનહર્ષ વિલાસજી.

આહો—૬

ઢાલ ચૌદમી

(૭૯)

એટલા દિન હું નહીતી રે હાં. એ રાહ.

વચરસ્વામી એહવું કહઈ રે હાં, અજ્ઞાની મતિ હિત;
સાંભળ સહીજી.

વ્રત સામ્રાજ્ય તજી કરી રે હાં, કુણુ થાયે ભવ આધિન.
સાંભળ—૧

વિષ સંસારિક સુખ સહુ રે હાં, એ તો ભોગ ભુજંગ; સાં
 નારી વિષની વેલડી રે હાં, પંડીત ન કરઈ સંગ. સાં—૨
 એહ વિવહે ભમઈ ઘણું રે હાં, લહઈ દુર્ગતિ સંસાર;
 ક્ષણ કિંપાક સમા કહ્યાં રે હાં, સેવઈ વિષય ગમાર. સાં—૩
 એ મુજ ઉપરઈ ઘણો રે હાં, એહ કન્યાનો રે રાગ. સાં
 તો સંયમ દ્યે મુજ કન્હે રે હાં, આણી મન વૈરાગ. સાં—૪
 થોડા સુખનઈ કારણે રે હાં, કુણુ મેલઈ સંયોગ; સાં
 મોક્ષ મૂકી કુણુ આદરે રે હાં, ભોગવધારણુ રોગ. સાં—૫
 એહવું સાંભલી રૂકિમણી રે હાં, વ્રત લીધો તતકાલ; સાં
 ઉત્તમ પાલે પ્રીતડી રે હાં, ઇમ જિનહર્ષ રસાલ. સાં—૬

ઢાલ પંદરમી

(૮૦)

સુખદાઈ રે સુખદાઈ દાદા પાસજ, એ રાગ.

વૈરાગી રે વૈરાગી રે, શ્રી વચરકુમાર નિરાગી રે;
 સંયમ શું જેહ સરાગી રે, ધ્યાનામૃત શું લય લાગી રે.

વૈરાગી૦—૧

જિનશાસન જેણે દીપાવ્યો રે, દુરભિક્ષમાં સંઘ જીવાડ્યો રે;
 બૌદ્ધ દરસની શરણે લાવ્યો રે, જિનભકતો તામ ઉપાયો રે.

વૈરાગી૦—૨

પ્રભાવિક પુરૂષ કહાયો રે, ત્રિભુવનમેં સુજસ સવાયો રે;
 પરમાનંદે આયુ વિતાયો રે, અણુસણુ કરી સુર પદ પાયો રે.

વૈરાગી૦—૩

રૂપે મોહે સુર નર નારી રે, મોટો મુનિ ખાલ બ્રહ્મચારી રે;

श्री संध लष्पी हितकारी रे, सहु ज्व तणा उपगारी रे.
वैरागी०—४

सतरेसं नव पयासं रे, सुदि पडवो आसो भासे रे;
थर्ध ढाल पंहर उलासं रे, लणुतां सुणुतां सुण थारो रे.
वैरागी०—५

श्रीजिनचंद्रसूरि गुणायारे, भरतरगरुछ जिणे शोलाव्यारे;
वाचक शांतिदर्ष पसाया रे, जिनदर्षे वयर गुणुगायारे.
वैरागी०—६

संवत् १८९१ ना वर्षे शाके १६१७ प्रवर्त्तमाने
भासोत्तम भासे शुक्लपक्षे श्रावण
सुदी ८ सोमवारे विष्णितं
भारोट दाभा गुलाबचंद्र
पादलिप्त नगरे! आदिनाथ
प्रासादात् ॥ शुभंभवतु ॥

શ્રી જિનહર્ષસૂરિ કૃત

શીયલની નવ વાડની સજ્જાય

કુંડા

શ્રીનેમિસર ચરણુ યુગં, પ્રણુમું ઉઠી પ્રભાત;
 બાવીશમે જિન જગતગુરૂ, પ્રહ્નચારી વિખ્યાત. -૧
 સુંદરી અપછરા સારિખી, રતિ સમય રાજકુમાર;
 ભરં યૌવનમેં જૂગતિસું, છોડી રાજુલ નાર. -૨
 પ્રહ્નચર્ય જેણે પાલીયો, ધારક હુકર જેહ;
 તેહ તણા ગુણુ વરણુવું, જિમ હોય પાવન દેહ. -૩
 સુરગુરૂ જે પોતે કહે, રસના સહસ બનાઈ;
 પ્રહ્નચર્યનાં ગુણુ ઘણા, તેા પણુ કહ્યા ન બઈ. -૪
 ગલિત પલિત કાયા થઈ, તેાહી ન સુક આશ;
 તરૂણુ પણે જે વ્રત ધરઈ, હું બલિહારી તાસ. -૫
 જીવ વિમાસી જોય તું, વિષય મ રાચ ગમાર;
 થોડા સુખનઈ કારણે, મૂરખ ઘણો ન હાર. -૬
 દશ દષ્ટાંતે હોહિલો, લાધો નર ભવ સાર;
 પાલી સિયલ નવ વાડશું, સફલ કરો અવતાર. -૭

ઢાળ પહેલી

(૮૧)

શીયલ સુરંગી ચુંદડી -એ રાગ.

શીયલ સુર તરૂવર સેવીઈં, વ્રતમાંહિ ગિરૂઓ જેહ રે;
 દંભ કદાગ્રહ છોડીને, ધરીએ તિણુસું નેહ રે. શીયલ૦-૧

જૈન શાસન વન અતિ ભલો, નંદનવન અનુહાર રે;
 જિનવર વનપાલક તિહાં, કરૂણારસ ભંડાર રે. શીયલ૦-૨
 મન થાણે તરૂ રોપીઓ, બીજ ભાવના બંભ રે;
 સરધા સારણ તિહાં વહે, વિમલ વિવેક તે અંભ રે. શી૦-૩
 મુલ સુદઢ સમકિત ભલો, ખંધે નવતત્ત્વ દાખી રે;
 શાખા મહાવ્રત તેહની, અણુવ્રત લઘુ શાખી રે. શીયલ૦-૪
 શ્રાવક સાધુ તણા ઘણા, ગુણગણ પત્ર અનેક રે;
 મહોર કરમ શુભ ખંધનો, પરિમલ ગુણ અનેક રે. શીયલ૦-૫
 ઉત્તમ સુર સુખ કૂલડાં, શિવ સુખ તે ફલ બાણો રે;
 જતન કરી વૃક્ષ રાખવો, હીયડે અતિ ઘણો રંગ રે. શીયલ૦-૬
 ઉત્તરાધ્યયને સોલમેં, અંભસમાહી ઠાંણુ રે;
 કીધી તિણે તરૂ પાખતી, એ નવ વાડ સુબાણુ રે. શીયલ૦-૭

હુહા

હવે પ્રાણી બાણી કરી, રાખ પ્રથમ એ વાડ;
 જો એ ભાણુ પેસસી, પ્રમદા કેરી ધાડ. -૧
 જે હડને હડ ખલકતી, પ્રમદા ગય મહંત;
 શીયલ વૃક્ષ ઉપાડશી, વાડી વિતાડી તુરત. -૨

ઢાલ બીજ

(૮૨)

નારદની દેશી

ભાવ ધરી નિત પાલીઈં, ગિરૂઓ ધ્રુહાવ્રત સાર હો; ભવિયણુ.
 જેણુથી શિવ સુખ પામીઈં, સુંદર તનુ શિણુગાર હો. ભવિયણુ.-૧
 સ્ત્રી પશુ પંડગ જિહાં વસે, તિહાં રહેવો નહીં વાસ હો;
 ભવિયણુ.

એહની સંગતિ નિવારીએ, વ્રતનો કરે વિનાશ હો. ભવિયણુ.—૨
 મંબરી સંગતિ રમે, કુકડ મૂસ ગમાર હો; ભવિયણુ.
 કુશલ કિહાંથી તેહને, પામઈ દુઃખ અઘોર હો. ભવિયણુ—૩
 અગનિકુંડ પાસે રહ્યો, પ્રજલે ધૃતનો કુંભ હો; ભવિયણુ.
 નારી સંગતે પુરૂષનો, રહે કિસી પરે ખંભ હો. ભવિયણુ.—૪
 સિંહ ગુફાવાસી યતિ, રહ્યો કોશા ચિત્રસાલ હો. ભવિયણુ.
 તુરત પડયો વસ તેહને, ગયો દેશ નેપાલ હો. ભવિયણુ.—૫
 વિકલ અઘ્ઘલ વિણુ ખાપડા, પંખી કરતાં કેલિ હો. ભવિયણુ.
 દેખી લક્ષ્મણા મહાસતી, રૂલી ઘણું ધણુ મેલ હો. ભવિયણુ.—૬
 ચિત્ત અંચલ પંડગ નરા, વરતે ત્રીજે વેદ હો; ભવિયણુ.
 તને સંગત નિત તેહની, કહે જિનહર્ષ ઉમેદ હો. ભવિયણુ.—૭

દુહા

અથવા નારી એકલી, ભલી ન સંગતિ તાસ;
 ધર્મકથા પણ ન કહેવી, એસી તેહને પાસ.—૧
 તેહથી અનર્થ હોવે ઘણા, શંકા પામે લોક;
 આવે અછતો આળ શિર, ખીજી વાડ વિલોક.—૨

ઢાળ ત્રીજી

(૮૩)

દેશી ગીતના

જો જો જાતિ રૂપ કુલ દેશની રે, રમણી કથા કહે જોહ;
 તેહનો પ્રહ્લવ્રત કિમ રહે રે, કેમ રહે વ્રત સું નેહ રે.
 પ્રાણી ! નારી કથા નિવાર, તું તો ખીજી વાડ સંભાળરે.

પ્રાણી૦-૧

ચંદ્રમુખી મૃગલોચની રે, વેણી નાણુઈ ભુજંગ;
 દીપ શિખા સમ નાસિકા રે, અધર પ્રવાલી રંગરે. પ્રાણી૦-૨
 વાણી કોચલ જેહવી રે, વારણુ કુંભ સરોજ;
 હંસગમની કૃશ હરિ કટી રે, કરચુગ ચરણુ સરોજ રે. પ્રાણી૦-૩
 રમણી રૂપ ઈમ વરણુવે રે, આણી વિષય મનરંગ;
 મુગ્ધ લોકને રીઝવે રે, વાઘઈ અંગ અનંગ રે. પ્રાણી૦-૪
 અપવિત્ર મલની કોથળી રે, કલહ કાજલનો ઠામ;
 ખાર સ્ત્રોત વહે સદા રે, ચરમ દીવડી નામ રે. પ્રાણી૦-૫
 દેહ ઔદારિક કારમે રે, ક્ષણમે લંગુર થાય;
 સપ્ત ધાતુ રોગ કોથળી રે, જતન કરંતા નય રે. પ્રાણી૦-૬
 ચક્રી ચોથો નાણીએ રે, દેવે દીઠો આય;
 તે પણ ખિણુમાં વિણુસીઓ રે, રૂપ અનિત્ય કહેવાય રે. પ્રાણી૦-૭
 નારી કથા વિકથા કહી રે, જિનવર ધીજે અંગ;
 અનર્થ દંડ અંગ સાતમે રે, કહે જિનહર્ષ પ્રસંગ રે. પ્રાણી૦-૮

કુંડા

બ્રહ્મચારી જોગી જતિ, ન કરે નારી પ્રસંગ;
 એકણુ આસન ઊસતાં, થાયે વ્રતનો ભંગ.-૧
 પાવક ગાલે લોહને, જો રહે પાવક સંગ;
 ઈમ નાણી રે પ્રાણીયા, તણુ આસન ત્રિયા રંગ.-૨

દાળ ચોથી

(૮૪)

થેં સોદાગર લાલચણુ-એ રાગ

ત્રીજી વાડ હવે ચિત્ત વિચારો, નારી સહ ઊસવો નિવારો
 હો લાલ.

એકે આસન કામ દીવાવે, ચોથા વ્રતને દોષ લગાવે હો લાલ.

ત્રીજી-૧

ઇમ બેસંતા આસંગો થાય, આસંગો ફરસાવે હો લાલ;

કાયા ફરસે વિષય રસ જાગે, તેહથી અવગુણુ થાએ આગે

હો લાલ. ત્રીજી-૨

બુવે શ્રીસંભુત પ્રસિદ્ધો, તનુ ફરસે નિયાણો કીધો હો લાલ;

દશમો ચક્રી અવતરીયો, ચિત્તે પ્રતિબોધ તેહને દીધો હો

લાલ. ત્રીજી-૩

તેહને તિહાં ઉપદેશ નવિ લાગો, વિરતિનો કાયર થઈ ભાગો

હો લાલ;

સાતમી નરક તણાં દુઃખ સહીયાં, સ્ત્રી ફરસે ઈમ અવગુણુ કહ્યો

હો લાલ. ત્રીજી-૪

કામ વિરામ વધઈ દુઃખ ખાણી, નરક તણી સાચી સહિ નાંણી

હો લાલ;

એકઈ આસન દૂષણુ જાણી, પરિહરો નિજ આતમ હિત આણી

હો લાલ. ત્રીજી-૫

માય બહેન જે બેટી થાય, તે બેસીનઈ જીડી જાય હો લાલ;

કલપઈ એક મુહૂરત પછઈ હો લાલ. ત્રીજી-૬

દુહા

ચિત્ર આલેખિત જે પુતલી, તે પણ જોવી નહીં;

કેવલજ્ઞાની ઈમ કહે, દશવૈકાલિક માંહિ.-૧

નારી વેદ નરપતિ થયો, ચક્રુ કુશીલ કહાય;

લખ ભવ ચોથી વાડ તજી, રૂલીયો ઋષિ રાય.-૨

ઢાળ પાંચમી

(૮૫)

મોહન મુદ્દરી લે ગયો.—એ રાગ.

મનોહર રૂપ નારી તણાં, દીઠાં વાધઈ વિકાર;
વાગુર કાંમી મૃગ લાણી હો, પાશ રચ્યો કિરતાર.—૧
સુગુણુ રે નારી રૂપ ન જોઈએ, જોઈએ નહીં ધરી રાગ,
સુગુણુ૦—આંકણી.

નારી રૂપઈ દીવડો, કામી પુરૂષ પતંગ;
જંખઈ સુખનઈ કારણે હો, દાઝઈ અંગ સુરંગ. સુગુણુ૦—૨
મન ગમતી રમણી હોયઈ, ઉર કુચ વદન સુરંગ;
નર હર લોગી ડસ્યા હો, જોવંતા વ્રતનો ભંગ. સુગુણુ૦—૩
કામણુગારી કામિની રે, જિતો સયલ સંસાર;
આખી આણીકો ન રહ્યો હો, સુરનર ગયા સહુ હારી.

સુગુણુ૦—૪

હાથ પાવ છેઘા હુવઈ, કાન નાક વિણુ જોહ;
તોપિ સો વરસાં તણી હો, બ્રહ્મચારી તજે તેહ. સુગુણુ૦—૫
રૂપઈ રંભા સારીખી, મીઠા જોલી નાર;
તો કિમ જોવઈ એહવી હો, ભર યોવન વ્રત ધાર.

સુગુણુ૦—૬

અબલા ઈંદ્રી જોવતાં, મન થાયે વશ કેમ;
રાજિમતિ દેખી કરી હો, તુરત ડચ્યો રહનેમ.

સુગુણુ૦—૭

રૂપ કૂપ દેખી કરી, માંહિ પડે કામાંધ;
મૂરખ મન જાણઈ નહીં કો, કહઈ જિનહર્ષ પ્રબંધ.

સુગુણુ૦—૮

કુહા

સંજ્ઞેગી પાસઈ રહઈં, બ્રહ્મચારી નિશિદ્ધીસ;
કુશલ નહીં તેહના વ્રત ભણી, ભાંજઈં વિસવાવીસ. -૧
વસઈં નહીં કુટ અંતરઈં, શીલ તણી હોવઈં હાણુ;
મન વચન વશ રાખવા, હીયઈંધરો જિન વયણુ. -૨

ઢાળ છઠ્ઠી

(૮૬)

એને શી કહેવી.-એ રાગ.

વાડ હવઈ સુણો પંચમી રે, શીલ ભણી રખવાલ રે;
ચૂરો પડસી તો સહી રે, વ્રત થાશી વિસરાલ રે. વાડ૦-૧
પરિચય ભિંતનઈં અંતરે રે, નારી રહઈં તિહાં રાત્રિ રે;
કેલિ કરઈં નિજ કંત સું રે, વિરહ મરોઈં ગાત્ર રે. વાડ૦-૨
કેયલ જિમ ટહુકઈં લવે રે, ગાવઈં મધુરેં સાહ રે;
મહમાતી રાતી થકી રે, સુરત સરસ ઉનમાહ રે. વાડ૦-૩
રોવઈં વિરહાકુલ થઈ રે, દાધી દુઃખ દવ આળ રે;
દીન હીન બોલઈં રે, કામ જગાવે આળ રે. વાડ૦-૪
કામ વશે ખડખડ હસેં રે, પ્રિય મેટો તન તાપ રે;
વાહ કરઈં તન મન હરે રે, વિરહીણી કરઈં વિલાપ રે. વાડ૦-૫
રાગ વિષમ સુણિ હસે રે, હાસ્યેં અનરથ હોય રે;
રામ ઘરણી હાંસી થકી રે, રાવણુ વધ થયો ભેય રે. વાડ૦-૬
વ્રતધારી નવિ સાંભળઈ રે, એહવા વિરહી વયણુ રે;
કહઈં જિનહર્ષ ધીર મ ટલઈં રે, ચિત્ત ચલઈં સુણિ સેણુરે.

વાડ૦-૭

હુહા

છટ્ટી વાડ ઈમ કહી, ચંચલ મન મનાઈ
 આઘો પીઘો વિલસીયો, તિણુ સુ ચિત્ત મ લાઈ.-૧
 કાંમ લોગ સુખ પ્રારથ્યા, આપઈ નરક નિગોદ;
 પરતક્ષનો કહેવો કિસું, વિલસે જેહ વિનોદ.-૨

ઢાળ સાતમી

(૮૭)

આજ નિહેને રે કીસે નાહલો. એ રાગ.

ભર યૌવન ધન સામગ્રી લહી, પામી અનુપમ ભોગોળ;
 પાંચે ઈન્દ્રિયનઈ વશૈ સુખ ભોગવ્યાં, પાંચે ભોગ સંભોગોળ.

ભર૦-૧

તે ચિતવઈ બ્રહ્મચારી નહીં, ધુરિ ભોગવીયાં સુખોળ;
 આસી વિષ સમી છે ઉપમા, ચિંતવ્યા દે દુઃખોળ.

ભર૦-૨

શેઠ માકંઠી અંગજ નાણીએ, જિનરક્ષિત ઈણુ નામોળ;
 યક્ષ તણી શિક્ષા સહુ વિસરી, વ્યામોહિત વસિ કામોળ.

ભર૦-૩

રયાણાદેવી સનમુખ ભેઠયો, પૂરવ પ્રીતિ સંભાળીળ;
 તો તીખી તરવાલઈ વીંધીયો, નાખ્યો જલધિ મોઝાશેળ.

ભર૦-૪

જીવો જિનપાલિત તે પંડિત થયો, ન કીયો તાસ વિશ્વાસોળ;
 મૂલગી પણ પ્રીતિ મન ન ધરી, સુખ સંયોગી વિલાસોળ.

ભર૦-૫

સેલગ યક્ષર્ષ તતક્ષણ ઉધર્યો, મિલિયો નિજ પરિવારો;
કહઈ જિનહર્ષ પૂરવ કેલિયા, ન સંભારઈ નર નારો.

ભર૦-૬

દુહા

ખાટાખારા ચરસં, મીઠા લોજન જેહ;
મધુરા મોલ કસાયલા, રસના સહુ રસ લેહ.-૧
જેહની રસના વશ નહીં, ચાહઈ સરસ આહાર;
તે પામઈ દુઃખ પ્રાણીયા, ચઉગતિ રૂલે સંસાર.-૨

દાળ આઠમી

(૮૮)

ચરણ્વી ચામુંડ રે ચઠઈ.-એ દેશી.

પ્રહ્લચારી સાંભળી વાતડી, નિજ આતમમું હિત જાણી રે;
વાડ મ ભાંજઈ સાતમી, સુણે જિનવરની વાંણી રે. પ્રહ્લ૦-૧
કવલ ઝરઈ ઉપાડતાં, ઘૂત ણિંદુ સરસ આહારો રે;
તે આહાર નિવારીએ, જિણુથી વધઈ વિકારો રે. પ્રહ્લ૦-૨
સરસ રસવતી આહારંઈ, દૂધ દહીં પકવાનો રે;
પાપ શ્રમણુ તેહનઈ કહ્યો, ઉત્તરાધ્યયને માનો રે. પ્રહ્લ૦-૩
ચક્રવર્તિની રસવંતી, રસિક થયો ભૂદેવો રે;
કામ વિટંબણા તિણે લહી, વરજ વરજ નિત્યમેવો રે. પ્રહ્લ૦-૪
રસનાના અતિ લોહુપી, લંપટ ઈણુ સવાહો રે;
મંગુ આચારજની પરઈ, પામઈ કુગતિ વિષાદોરે. પ્રહ્લ૦-૫
ચારિત્ર છાંડી પ્રમાદીયો, નિજ સુતની રાજધાની રે;
રાજ રસવંતી વશે પડયો, જોઈ સેલગ મદ પાની રે. પ્રહ્લ૦-૬
સખલ આહારઈ બલ વધઈ, બલ ઉપશમઈ ન વેદો રે;
વેદઈ પ્રહ્લનત ખંડિત હુવઈ, કહઈ જિનહર્ષ ઉમેદો રે. પ્રહ્લ૦-૭

દુહા

અતિ આહારથી દુખ હોયઈ, ગલઈ રૂપ બલ ગાત્ર;
આલસનઈ પ્રમાદી ઘણો, દોષ અનેક કહાત.—૧
ઘણઈ આહારઈ વિષ ચઢે, ઘણઈ જ ફાટે પેટ;
ધાન અમાંમે ચોરતાં, હાંડી ફાટઈ નેટ.—૨

ઢાળ નવમી

(૮૯)

જ'બુદ્ધીય મોઝાર—એ રાગ.

પુરૂષ કવલ બત્રીશ, લોજન વિધિ કહી, અઠ્ઠાવીશ નારી લણીએ;
પંડગ કવલ ચોવીશ, અધિકે દૂષણ હોઈ, અશાતા અતિ
ઘણી એ.—૧

બ્રહ્મવ્રત ધરે નરનારી, થાઈ તેહનઈ ઉણોદરીઈ ગુણ ઘણા એ;
જીમઈ બસક જેહ, તેહનઈ ગુણ નહીં, અતિચાર બ્રહ્મવ્રત
તણા એ.—૨

જોઈ કુંડરીક મુણિદ, સહસ વરસ લગઈ તપ, કરી કરી
કાયા દહી એ;

તેણે ભાગ્યો ચારિત્ર, આયો પાછો રાજમઈ, અતિ માત્રા રસ-
વંતી લહી એ.—૩

મેવાનઈ મિષ્ટાન્ન, લોજણ નવનવા, સાલદાલિ ધૂત ચૂરમા એ;
લોજન કરી ભરપૂર, સૂતો નિશિ સમઈ, હોઈ તાસ વિશ્વચિકા
એ.—૪

વેદના સહી અપાર, આરતિ રૂદ્રમઈ, મરી ગયો તે સાતમી એ;
કહઈ જિનહર્ષ પ્રમાંણુ, ઓછો જિમીઈ, વાઠ કહી એ આઠમી
એ.—૫

દોહા

નવમી વાડ વિચારીને, પાલો સદા નિદોષ;
પામીશ તતક્ષણ પ્રાણીયા, અવિચલ પદવી મોક્ષ.—૧
અંગ વિભૂષણ તે કરઈ, જે સંભોગી હોય;
બ્રહ્મચારી તન શોભા નહીં, તે કારણ નવિ કોય.—૨

દાળ દશમી

(૯૦)

વીરા બાહુબલી વીર તુમ્હે ગજ થકી હેકા ઉતરો.—એ રાગ

શોભા ન કરવી દેહની, ન કરઈ તન શિણુગાર;
ભિગટણ ભીષી વલી, ન કરઈ કિણુહી વાર.—૧
સુણ ચેતન સુણ તું તો મોરી વીનતી, તુંનઈ શીખ કહું
હિતકારી.—સુણ૦

ઉંહા તાઠા નીરશું, ન કરે અંગ અંધાલ;
કેસર અંદન કુમકુમઈ, ખાંતે ન કરે ખેલ. સુણ૦—૨
વણાં મેલાનઈ ઉજલાં, ન કરઈ વસ્ત્ર વણાવ;
ઘાતઈ કામ મહાબલી, ચોથા વ્રતનઈ ઘાવ. સુણ૦—૩
કંકણ કુંડલ સુદ્રી, માલા મોતી હાર;
પહેરઈ નહીં શોભામણી, જે થાયઈ વ્રતધારી. સુણ૦—૪
કામોદીપન જિનવરે કહ્યાં, ભૂષણ દૂષણ એહ;
અંગવિભૂષા ટાળવી, કહઈ જિનહર્ષ સનેહ. સુણ૦—૫

દાળ અગિયારમી

(૯૧)

આપ સવારથ જગ સહુ રે.—એ રાગ.

શ્રીવીરે હો ખાર પરષદામઈ, ઉપદેશ્યો ઈમ શીલ;

જે પાલશે નવ વાડ શું, તે લહે શિવ સંપદ લીલ.—૧

શીલ સદા તુમ્હે સેવજે.

શીલ સદા તુમ્હઈ સેવજે, ફલ જેહનાં હો અતિ સરસ અક્ષીણુ;
આઠ કરમ અરિયણુ હણી, તે પામ્યાં હો તતક્ષણુ સુપ્રવીણુ.

શીલ૦—૨

જલ જલણુ અરિ કરિ કેસરી, ભય જલે સઘલાં ભાગ;
સુર અસુર નર સેવા કરે, મનવંછિત હો સીજે સહુ કાજ.

શીલ૦—૩

જિનભુવન નિપાવઈ નવો, કનક તણો નર કોઈ;
સોવન તણી કોડી દાન ઘઈ, શીલ સમોવડ હો તોહી પુન્ય
ન હોઈ. શીલ૦—૪

નારીનઈં દૂષણુ નર થકી, તિમ નારીથી નર દોષ;
એ વાડ બિહુનઈં સારિખી, પાળવી હો મન ધરીય સંતોષ.

શીલ૦—૫

નિધિ નયન સુર શશિ ભાદ્રપદ્ર, વદિ ખીજ આલસ છાંડી;
જિનહર્ષ દઢવ્રત પાલજે, વ્રતધારી હો જુગતે નવ વાડ.

શીલ૦—૬

લેખકની પ્રશસ્તિ:—

મોરખી મધ્યે લિખિતં ઋષી નાંનજી, સંવત ૧૮૪૦

વરસે મિતી કાગુણુ વદિ તેરસ શુકરવારે

પારેખ અમરચંદ પઠનાર્થ.

શ્રી લખિધવિજયજી કૃત

શ્રી ઇલાચીકુમારની સજ્જાય

(૯૨)

નામ ઇલાપુત્ર જાણીએ, ધનદત્ત શેઠનો પુત્ર;
નટવી દેખીને મોહીયો, નવિ રાખ્યું ઘર સૂત્ર.

કરમ ન છુટે રે પ્રાણીયા.- ૧

કરમ ન છુટે રે પ્રાણીયા, પૂરવ નેહ વિકાર;
નિજ કૂળ છંડી રે નટ થયો, ન આણી શરમ લગાર. કરમ૦- ૨

માત પિતા કહે પુત્રને, નટ નવિ થઈ એ રે જાત;
પુત્ર પરણાવું રે પદમણી, સુખ વિલસો દિન રાત. કરમ૦- ૩

કહેણુ ન માન્યું રે તાતનું, પૂરવ કર્મ વશેક;
નટ થઈ શીખ્યો રે નાચવા, ન મિટે લખીયારે લેખ. કરમ૦- ૪

એક પુર આવ્યો રે નાચવા, ઉંચો વાંસ વિશેષ;
તિહાં રાય જોવા રે આવીયો, મળીઆ લોક અનેક. કરમ૦- ૫

દોચ પગ પહેરી રે પાવડી, વાંસ ચડ્યો ગજ ગેલ;
નિરાધાર ઉપર નાચતો, ખેલે નવ નવા ખેલ. કરમ૦- ૬

ઢોલ જાળવે રે નટવી, ગાવે કિન્નર સાદ;
પાય તલ ઘુઘરા રે ઘમઘમે, ગાજે અંખર નાદ. કરમ૦- ૭

નટવી રંભા રે સારીખી, નચણે દેખી રે જામ;
જો અંતેઉરમાં એ રહે, જનમ સફળ મુજ તામ. કરમ૦- ૮

ઇમ તિહાં ચિંતે રે ભૂપતિ, લુખધ્યો નટવીની સાથ;
જો નટ પડે રે નાચતો, તો નટવી મુજ હાથ. કરમ૦- ૯

કર્મ વશે રે હું નટ થયો, નાચું છું નિરાધાર;
 મન નવિ માને રે રાયનું, તો શું કરવો વિચાર. કરમ૦-૧૦
 દાન ન આપે રે ભૂપતિ, નટ જાણે નૃપ વાત;
 હું ધન વાંછું રે રાયનું, રાય વાંછે મુજ ઘાત. કરમ૦-૧૧
 દાન લહું જો હું રાયનું, તો મુજ જીવિત સાર;
 એમ મનમાંહે રે ચિંતવી, ચઢીયો ચોથી રે વાર. કરમ૦-૧૨
 થાળ ભરી શુદ્ધ મોદકે, પદમણી ઊભેલાં ખાર;
 લ્યો લ્યો કહે છે લેતાં નથી, ધન્ય ધન્ય મુનિ અવતાર. કરમ૦-૧૩
 એમ તિહાં મુનિવર વહોરતા, નટે દેખ્યા મહાભાગ;
 ધિક ધિક વિષયા રે જીવને, ઈમ નટ પાગ્યો વૈરાગ. કરમ૦-૧૪
 સંવર ભાવે રે કેવળી, થયો તે કર્મ ખપાય;
 કેવળ મહિમા રે સુર કરે, લખિધવિજય ગુણ ગાય. કરમ૦-૧૫

શ્રી માલમુનિ વિરચિત

શ્રી ઇલાચીકુમારનું છ ઢાળીયું.

ઢોહા

માત મયા કરો સરસતી, આપો અવિચળ વાણી;
 નિજ ગુરૂ ચરણ નમું સદા, આણુંદ હિત ચિત્ત આણી. -૧
 દાન શિયળ તપ ભાવના, ધર્મના ચાર પ્રકાર;
 તે માંહી શિર સેહરો, ભાવ વડો સંસાર. -૨
 ચારે જીવ તર્કા અછે, ભાવ થકી કહું તેહ.
 એલાચી ગુણ ગાવતાં, પામી જે શિવ જેહ. -૩

ઢાળ પહેલી

(૯૩)

કિસકે ચેલે કિસકે પુત.-એ રાગ.

જ'બુદ્ધીપના ભરતમાં જાણુ, એલાવર્ધનપુર સોહે વખાણુ;
ભવિ સાંભળો.

વસે વ્યવહારી ધનદત્ત તામ, તસ ઘર ભારજા ધારણી નામ.
ભવિ૦- ૧

તસ સુત ઇલાચી ગુણવંત, ભણી ગણી યોવન ઉલસંત; ભવિ૦
એક દિન આઠ્યા તિણુપુર માંહ, નાટકીયા ઘરી હર્ષ ઉચ્છાહ.
ભવિ૦- ૨

નાટક માંડયો ઢોલ વાજંત, લોક મળ્યા જ્ઞેવાને ખંત; ભવિ૦
ઇણુ અવસર ઇલાચીકુમાર, નાટક જ્ઞેવા આઠ્યો ઉદાર.
ભવિ૦- ૩

નાટકણીનું નાટક ખેખ, ઇલાચી ઉપન્યો રાગ વિશેષ; ભવિ૦
નાટકીયાની પૂત્રી અનુપ, રૂપે રંભા દેવ સરૂપ.
ભવિ૦- ૪

ઈંદ્રાણી સમ એ આકાર, કે અપસરા ઉર્વશી નાર; ભવિ૦
રૂપ સંપદા ચતુરાઈ દેખ, ઇલાકુમાર લલચાણો વિશેષ.
ભવિ૦- ૫

જે મુજ હોવે એ ઘર નાર, સરૂળ હુવે તો આ અવતાર; ભવિ૦
નાટકણીશું લોભાણું નેણુ, વીંધાણો વળી સાંભળી વેણુ.
ભવિ૦- ૬

તૃપ્તિ ન પામે દેખી રૂપ, ફરી ફરી જ્ઞેવે અંગ અનૂપ; ભવિ૦

સ્નેહ બંધાણો જે મોહ વિકાર, નવિ મૂકાએ તેહ લગાર.
લવિ૦- ૭

નાટક જોઈવળીયા સહુ તેહ, જિમતિમ તે આવ્યો નિજ ગેહ; લ૦
આમણુ દૂમણો જઈ ઘર માંહ, તૂટે ખાટલે સૂતો ત્યાંહ.
લવિ૦- ૮

ભોજન વેળા તાતે તે વાર, જાઈ ઉઠાડયો ઈલાકુમાર; લવિ૦
શુ' છે પુત્ર કિમ થયો દિલગીર, લજ્જા મૂકી કહે તાતને ધીર.
લવિ૦- ૯

પરણાવો પુત્રી નટની ઉચ્છાહ, તો અન્ન પાણી લેઉં ઘર માંહ; લ૦
અઘટીત કિમ કરો પુત્રજી વાત, પરણાવું ઉત્તમ કુળની સાત.
લવિ૦-૧૦

પણુ નવિ કંઈ હું એવી અનિત, કુળ મરજાદા ન મૂકું રીત; લવિ૦
ફરી નવિ જોલ્યો ઈલાકુમાર, છાના તેડયા નટો તે વાર.
લવિ૦-૧૧

પુત્રી પરણાવો તમે મુજ એહ, તો ઘન આપું અસંગ્ય અછેહ; લ૦
કહે નાયક સુણો શેઠ સુબાણુ, પુત્રી ન લાવ્યો વેચવા આણુ.
લવિ૦-૧૨

એ અમ પુત્રી અક્ષય નિધાન, ભૂમિમાં પામીએ એહથી માન; લ૦
જો પરણાવું તુમને આજ, તો અમ કુળમાં લાગે લાજ.
લવિ૦-૧૩

મુજ પુત્રી વટલે તુમ સંગ, એહવી વાત ન કીજે મન રંગ; લવિ૦
સાહસિક કાયર ન મજે મેળ, ભાત કુભાત કિમ થાયે ભેળ.
લવિ૦-૧૪

સાહસિક કહીએ અમચી જાત, તમે વણિક છો કાયર તાત; લ૦

અમે અમારી નાતમાં એહ, પરણાવશું પુત્રી ગુણ ગેહ,
ભવિ૦-૧૫

કુળ રીતિએ નર ચાલે બેહ, તો જગ જશ બહુ પામે તેહ; ભવિ૦
નટની સુણી એહવી વાણ, બોલ્યો ઈલાકુમાર સુબણ.
ભવિ૦-૧૬

કોઈ પ્રકારે તુમ પુત્રી એહ, પરણાવો મુજને અધિક સનેહ; ભવિ૦
પહેલી ઢાળ એ રંગ રસાળ, માલ મુનિ કહે થઈ ઉજમાળ.
ભવિ૦-૧૭

દોહા

નાટકીયો કહે કુમારને, બે અમ પુત્રી આશ;
અમ સાથે ચાલો તુમ્હે, નાટકકળા અભ્યાસ. -૧
નાટક દેખાડી તુમે, રીઝવો કોઈ રાજન;
તેહનું દાન લેઈ કરી, પોષો નાતને માન. -૨
તો પુત્રી પરણાવીએ, તુમે થાઓ ભરતાર;
સંસારીક સુખ ભોગવો, સફળ કરો અવતાર. -૩

ઢાળ બીજી

(૯૪)

કપૂર હોવે અતિ ઉજળો રે—એ રાગ.

કરમવશે જે જીવને રે, યુદ્ધિ પણ ઉપજે તેહ;
વિષય વિકારને કારણે રે, મૂક્યા માય તાયને ગેહ રે
પ્રાણી જીવ્યો જીવ્યો કર્મની વાત. —૧
છાનો નિશાએ નીકળ્યો રે, જઈ ભજ્યો ટોળા માંહ;
કુળની લાજ મૂકી કરી રે, થયો નાટકીયો ઉચ્છાહ રે. પ્રા૦ ૨

કુળ છોડી નીચ કુળ ગ્રહો રે, કાચ પહેરી થયો સાથ;
 વાંસ ટોપલામાં ફૂકડા રે, લેઈ ચાલ્યો બકરાં હાથ રે. પ્રાં ૩
 પાછળ બાંધી ટોપલી રે, વંશ આગળ બાંધ્યો ઢાલ;
 કાવડ લેઈને ચાલીયો રે, માંગતો ભીખ નિટોલ રે. પ્રાં ૪
 ટોળામાં ફરતાં થકાં રે, નાટ્યકળા સવિ લીધ;
 ઘાત કળા શીખી ઘણી રે, ઉઘમે થઈ સહુ સિદ્ધ રે. પ્રાં ૫
 નાયક કહે ટોળું લેઈ રે, વળી કુમરી લેઈ સાથ;
ખેનાતટ નગરે જઈ રે, રાજવી કરો તુમે હાથ રે. પ્રાં ૬
 દાન રૂડું લેઈને તુમે રે, આવળે વહેલા આંહિ;
 જમણુ જમાડી નાતને રે, પરણાવું પુત્રી ઉછાંહિ રે. પ્રાં ૭
 સઘળો સાથ લેઈ કરી રે, **ખેનાતટ** પુર થાટ;
 રાજને જઈ મળ્યો રે, **ધલાકુમાર** ગહઘાટ રે. પ્રાં ૮
 નરપતિ નાયકને કહે રે, ભલે આવ્યા તુમે આંહિ;
 નામ સુણ્યો હતો તુમ તણોરે, કાંઈક મહીયલ માંહિ રે. પ્રાં ૯
 નાટક કરજો હવે એહવો રે, નવિ દીઠો કોઈ વાર;
 મન રીઝવશો જો માહરું રે, તો આપું દ્રવ્ય અપારરે. પ્રાં ૧૦
 ઈમ સાંભળી **ધલાચી**એ રે, નાટક કરવા કાજ;
 શુદ્ધ કરાવી ભૂમિકા રે, કરી વળી સઘળો સાજ રે. પ્રાં ૧૧
 જુગતે નાટક જોવા ભણી રે, અંતેઉર પરિવાર;
 નગર લોક સહુ આવીયા રે, વળી બહુ નરને નાર રે. પ્રાં ૧૨
 અંબર તળ પહોંચે ઈરિયો રે, વચ્ચે આરોપ્યો વંશ;
 ચિહું દિશિ બાંધ્યા હોરડાં રે, ખસે નહીં એક અંશ રે. પ્રાં ૧૩
 વંશ ઉપર એક પાટીયું રે, માંડયું તેણી વાર;
 ઉપર ખીલો રાખીને રે, તે ઉપર પગ સાર રે. પ્રાં ૧૪

ખડગ ધર્યો જમણી દિશા રે, પાવડી પહેરી પાય;
ડાખી કોરે ઢાલ જ ગ્રહી રે, હોરે ચાલ્યો બાય રે. પ્રા० ૧૫
અંગુઠા વચ્ચે ધરી પાવડી રે, વંશ મથાળે આવ્યો તેહ;
ખીજ ઢાળે રમતો થકો રે, માલમુનિ કહે એહ રે. પ્રા० ૧૬

હોહા

હોર થકી અવળે મુળે, ઉલટી ગુલટી ખાય;
પુંગીએ હુટી રાખીને, ઘુમરી ફરતો બાય. -૧
શસ્ત્ર ઉપર શિર રાખીને, ઉંઘે મસ્તક ઠરાય;
કટાર ખાંધી પગ તળે, અણીયે ચાલ્યો બાય. -૨
નાટકડી રંભા જિસી, ઇંદ્રાણી અનુહાર;
વંશ તળે ઊભી રહી, કરી સોળે શણગાર. -૩
વારૂ વળવે ઢાલકી, ગાહા તે ગોરી ગાય;
વંશ પાછળ ફરતી થકી, મનમાં પ્રીતમ ધ્યાય. -૪

ઢાળ ત્રીજ

(૯૫)

હવે ન બહુ મહી વેચવા રે લાલ— એ રાગ.

હવે નાટકણી મન ચિતવે રે લો, પ્રભુ પૂરજો એહની આશ;
મહારા બહાલાજી હો.

મહેલ મૂક્યા મુજ કારણે રે લો, વંશ ચડયો આકાશ.

મહારા બહાલાજી હો, હું તુજ ઉપર વારણે રે લો.

એ આંકણી.—૧

માત પિતા છોડી કરી રે લો, છોડી આપનો સહુ સાથ; મહારા
દેતો દાન જે બહુ પરે રે લો, તે માગે લાંબો કરી હાથ.

મહારા—૨

બહુમૂલાં વસ્ત્ર જે પહેરતો રે લો, કાચ પહેરીને નાચે
તેહ; મહારા૦
નવી નવી રસવાંતી જિમતો રે લો, માગે ઘરો ઘર એહ.
મહારા૦—૩

જે નાટક કરી ઉતરશે રે લો, એલાચી ગુણુગેહ; મહારા૦
તો મુજ પિતા પરણાવશે રે લો, આણી અધિક સનેહ.
મહારા૦—૪

હવે મહીપતિ મન ચિંતવે રે લો, નાટકણીને નિહાળ; મહારા૦
એ વિધિએ હાથે ઘડી રે લો, ન ગમે ખીજ કો ખાળ.
મહારા૦—૫

અહો એહની લાવણ્યતા રે લો, અહો એહની ચાલ; મહારા૦
જે વશ આવે માહરે રે લો, તો ખીજ મૂકું ટાળ.
મહારા૦—૬

એ પાખે એકે ઘડી રે લો, જાય છે તે જમવાર; મહારા૦
કુળદેવીની પૂજા કરું રે લો, એ મેળવો કિરતાર. મહારા૦—૭
જે નાટકીયો વંશથી રે લો, પડી મરે નિરધાર; મહારા૦
તો પટરાણી એહને રે લો, હું કરું પ્રાણાધાર. મહારા૦—૮
એહવે તે ઘલાચીઓ રે લો, રમતો હસતો ચડી દોર; મહારા૦
ઉતરી આવી ભૂપાળને રે લો, પ્રણુમ્યો ચતુર ચકોર. મહારા૦—૯
લોક સહુ રાજ વિના રે લો, પામ્યા કૌતુક પ્રેમ; મહારા૦
એ નાટક એવી કળા રે લો, કિહાં શીખ્યો હશે કેમ.
મહારા૦—૧૦

તવ નૃપ કહે નાયક સુણો રે લો, તુમે છો ચતુર સુજાણ;
મહારા૦

નાટક મેં નિરખ્યો નહીં રે લો, રાજકાજમાં ધ્યાન.

મહારા૦—૧૧

તો નાટક ફરીને કરો રે લો, હવે દેઉં તુમ દાન; મહારા૦

ખીલ વાર વંશે ચડ્યો રે લો, કરવા નાટક તાન. મહારા૦—૧૨

ઘાતકળા ખેલી ઘણી રે લો, વિષયે વ્યાખ્યો કરે કામ; મહારા૦

તિમ ખીલ વાર તે ઉતરી રે લો, કરે નૃપને પ્રણામ.

મહારા૦—૧૩

મહીપતિ મનમાં ચિંતવે રે લો, હલ ન થયો મુજ કામ; મહારા૦

ક્ષેમકુશળે કેમ આવિયો રે લો, એકે ન પહોતી હામ.

મહારા૦—૧૪

એ નાટકણી માહરે રે લો, આવે તે કેણે પ્રકાર; મહારા૦

ઢાળ ત્રીલ કહી ભાવશું રે લો, માલ મુનિ મુખકાર.

મહારા૦—૧૫

હોહા

નાટક તેં કીધો હશે, મેં નવિ દીઠો લગાર;

તે માટે ફરીને કરો, જોઉં હવે ધણિ વાર.—૧

લોક સહુ મન દુઃખ ધરે, વિષય વિલુધો રાય;

નાટકણી લેવા લણી, કરવા માંડ્યો ઉપાય.—૨

કામાતુર નર જે થયો, ન ગણે કાજ અકાજ;

તિમ એ સુંદરી દેખીને, મન ચળીયો મહારાજ.—૩

ઢાળ ચોથી

(૯૬)

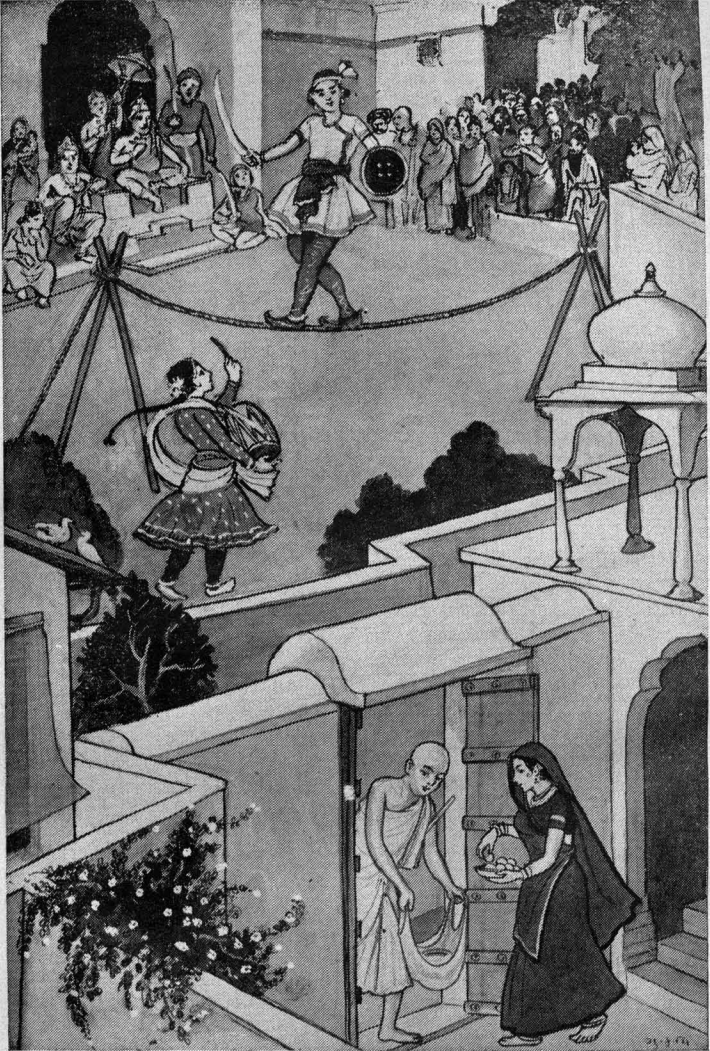
ન્હાનો નાહલો રે. એ રાગ.

ટોળું નાટકીયા તાણું રે, ગાયે કરતું શોર, અચરિજ સાંભળો રે.

ઢિંગ ઢિંગ વાજે ઢોલડો રે, ઠમ ઠમ કરીને જોર. અચરિજ ૦ ૧

હુમ હુમ કરી ઠેકો દીએ રે, ઉંચા તે અસમાન; અચરિજ૦
 કરી ખ્યાલ ગાવે લલા રે, કદી ન સાંભળ્યા કાન. અચ૦-૨
 વળી લલા લલા મુખ ઉચ્ચરે રે, નાટકણી વારંવાર; અચરિજ૦
 નાટકીયા શિર સેહરો રે, થે મુજ પ્રાણુ આધાર. અચ૦-૩
 તુમે મુજ જીવન આતમા રે, ખ્યારા વાલમ છો પ્રેમ; અચ૦
 સાહસધીર તુમે સાહિબા રે, શું હારી ખેઠા છો એમ. અચ૦-૪
 ફરી નાટક દેખાડીને રે, રીઝવો રાય ઉદ્ધાસ; અચરિજ૦
 દાન આપેજો ભૂપતિ રે, તો સવિ પહોંચે આશ. અચ૦-૫
 ઇલાચી મન ઉમહો રે, હરખ ધરીને અપાર; અચરિજ૦
 નાટક કરવા કારણે રે, વંશ ચડ્યો ત્રીજી વાર. અચ૦-૬
 રમી કરી તિમ ઉતર્યો રે, આવી નમ્યો નૃપ પાય; અચરિજ૦
 નાટક મેં નવિ નિરખીયો રે, નાટક હિત ચિત્ત લાય. અચ૦-૭
 રાણીએ નૃપ વાણી સુણી રે, કોપ ચઢ્યો તતકાળ; અચરિજ૦
 નાટકણી શું મોહીયો રે, ઘિક ઘિક એ ભૂપાળ. અચ૦-૮
 ઢોલ ધમઝા વાજતે રે, ચડીયો ચોથી વાર; અચરિજ૦
 અનેક કળા ખેલી કરી રે, ઉતરીયો તેણી વાર. અચરિજ૦-૯
 રાયે ઉત્તમ ઈમ લાખીયો રે, દેખું હવે નૃત્ય ફેર; અચરિજ૦
 લોલ વશે જે એ થયો રે, મોહ મદન લીયો ઘેર. અચ૦-૧૦
 નાટકણી વળતું કહે રે, અનોપમ નાટક રીત; અચરિજ૦
 દેખાડી હવે ભૂપને રે, રીઝવો એહનું ચિત્ત. અચ૦-૧૧
 ઈલાકુમાર ચડીયો ભલો રે, પાંચમી વાર નિરાખાધ; અચ૦
 વંશ મથાળે જઈ રહ્યો રે, તવ દીઠો એક સાધ. અચ૦-૧૨
 એ નગરી માંહે આવતો રે, ગોચરીએ અણુગાર; અચરિજ૦
 માલમુનિ કહે અતિ ભલી, ચોથી ઢાળ ઉદાર. અચ૦-૧૩

શ્રી ઈલાચીકુમારની સન્ન્યાસ : ૧૧૧-૧૧૨

દોહા

- કરતો આહારને કારણે, આવ્યો ધનપતિ ગેહ
 તસ ઘરણી રૂપસુંદરી, દીઠી એકલી તેહ. -૧
- રૂપે રંભા હરાવતી, ચાલંતી ગજગેહ;
 સોળ શણુગાર સન્ધ્યા લલા, જાણી એ મોહનવેહ. -૨
- અહ્ભુત રૂપ તે દેખીને, થોભે શશિને સૂર;
 સાધુ નારી એ ખેહુ જણા, ચડતે જોખન પૂર. -૩
- સાત આઠ પગ સામા જઈ, જળ દીઠા મુનિરાય;
 વાંઘા ખે કર જોડીને, આણુંદ અંગ ન માય. -૪
- આજ સફળ દિન માહરો, ચડ્યો ચિંતામણી આજ;
 તુમ દરિસણે પાવન થઈ, તારણુ તરણુ જહાજ. -૫
- મોહક લેઈ માનિની, થાળ ભરી મનોહાર;
 મધુરાં વચનો જોલતી, વિનવે વારંવાર. -૬
- અનુગ્રહ કરો અણુગારજી, મુનિ માંહે શિરદાર;
 ચતુરા ચોક માંહે રહી, વહોરાવે તેણિ વાર. -૭
- નીચી નજર સાધુ તણી, માન્ય કરો મહાનુભાવ;
 વંશ ઉપરથી નિરખીયો, ઇલાચી તિણુ પ્રસ્તાવ. -૮

દાળ પાંચમી

(૯૭)

આદિ જિણુંદ મયા કરો.-એ રાગ.

ઇલાચી ચિત્ત ચિંતવે, ઇંદ્રાણી અવતારો રે;
 ધન્ય ધન્ય એ મુનિરાયને, નવિ જીવે નયન વિકારો રે. ઇલા૦-૧

અહો અહો સમતા એહની, અહો નિરલોભી નિર્ઐથ રે;
 નિરખે નહીં એ નારીને, અહો અહો સાધુનો પંથ રે. ઇલા૦-૨
 એ કુળવંતી સુંદરી, કંચનવરણી કાયા રે;
 અદ્ભુત રૂપ ઊભી અછે, પણ મુનિ મન ન ડગાયા રે. ઇલા૦-૩
 એક માયે એહને જણ્યો, એક જનમ્યો મુજ માય રે;
 સરસવ મેરૂનો આંતરો, કિહાં હું એ મુનિરાયો રે. ઇલાચી૦-૪
 ભારેકમીં હું થયો, મેલી કુલ આચાર રે;
 નીચ નાટકણીને કારણે, છોડી દીધો વ્યવહાર રે. ઇલાચી૦-૫
 એ નારીના સંગથી, વંશ ચડ્યો હું આકાશ રે;
 જો ચલું એહના ધ્યાનથી, તો પહોચું નરકાવાસ રે. ઇલા૦-૬
 દાન લેવાને કારણે, કોડો કરં ઉપાય રે;
 તો એ પણ દેતો નથી, પડ્યો મોહકંદે રાય રે. ઇલા૦-૭
 સાધુને આપે શ્રાવિકા, મોહક મનને ઉલ્લાસ રે;
 લ્યો લ્યો કહેતાં લેતા નથી, તો ધન્ય એહને શાખાશ રે. ઇ૦-૮
 ધન્ય વેળા ધન્ય તે ઘડી, મૂકું મોહની જાળ રે;
 થઈએ મુનિવર સારીખો, છોડી આળ પંપાળ રે. ઇલા૦-૯
 મોહ તણે જોરે કરી, નાટક ફરી ફરી ક્રીધ રે;
 પાંચમી ઢાળ સોહામણી, માલે કહી સુપ્રસિદ્ધ રે. ઇલા૦-૧૦

દોહા

કાયા માયા કારમી, કારમો સહુ પરિવાર;
 ફૂડી રચના મેં કરી, ઘિક ઘિક વિષય વિકાર.—૧
 સંસારે ભમતાં થકાં, ખાંધ્યાં ખહુલાં કર્મ;
 તે છોડી હવે ધ્યાઈ શું, સાચો શ્રી જિનધર્મ.—૨

અનિત્ય ભાવના ભાવતો, પામ્યો કેવળનાથ;
વંશ ઉપર સિંહાસણે, થઈ બેઠો સુખ બાણ. ૩

ઢાળ છટ્ટી

(૯૮)

જીરણશેઠ ભાવના ભાવે રે.—એ રાગ.

હવે નરપતિ મન ચિંતવેજી રે, મેં ધ્યાયો માઠો રે ધ્યાન;
ધન્ય ઇલાચીકુમારને જી રે, પામ્યા પરમ નિધાન.

સુગુણનર, ભાવ વડો સંસાર.— ૧

નાટકણીના ધ્યાનથીજી રે, મેં બાંધ્યાં બહુલા પાપ;
કૂડાં વિચાર મેં ચિંતવ્યાજી રે, તે કિમ તરશું આપ. સુ૦— ૨
મેં કૃષ્ણલેશ્યાએ કરીજી રે, રૌદ્ર ધ્યાન ધર્યો એમ;
નરક તણાં દળ મેળવ્યાંજી રે, હાહા છૂટીશ હવે કેમ. સુ૦— ૩
અપકીર્તિ મેં નવિ ગણીજી રે, કુળની લોપી મેં લાજ;
કામ રાગ સ્નેહ બાંધીયોજી રે, કિમ પામીશ ભવ પાર. સુ૦— ૪
નરકની ખાણુ નારી અછેજી રે, નરકની દીવી છે સાર;
કૂડ કપટની કોથળીજી રે, મળ મૂત્રનો ભંડાર. સુ૦— ૫
શું મોહો તિણુ ઉપરેજી રે, ધિકધિક વિષય વિકાર;
એમ ચિંતવતાં રાયનેજી રે, ઉપન્યું કેવળ સાર. સુ૦— ૬
પટરાણી હવે ચિંતવેજી રે, જુઓ રાબની વાત;
મુજ સરખી રાણી ધરેજી રે, તો પણ વિષયને ધ્યાત. સુ૦— ૭
નાટકણી નીચ જાતનીજી રે, રાબએ કીધો મોહ;
વિષય વિકારના ધ્યાનથીજી રે, જાચ છે બે ભવ ખોહ. સુ૦— ૮
વાંક નહીં એ રાયનોજી રે, મોહે વિટંખ્યા નર વૃંદ;
નારીએ નર છેતર્યાજી રે, મહોટો માયાનો કંદ. સુ૦— ૯

મૂરખ જન મહારં ગણેજી રે, તહારં નથી જગ કોય;
 કેહનો રાજ કેહની રાણીયોજી રે, કો કેહનું નવિ હોય. સુ૦-૧૦
 ઘિક વિષય ઘિક મોહનીજી રે, ઘિક સંસાર અસાર;
 છાંડ્યો તે સુખીયા થયાજી રે, ધન્ય તાસ અવતાર. સુ૦-૧૧
 હવે સંયમ આવે ભલોજી રે, તો કારજ હોય સિદ્ધ;
 ઇમ ધ્યાતાં તિહાં ઉપન્યુજી રે, કેવળજ્ઞાન પ્રસિદ્ધ. સુ૦-૧૨
 હવે નાટકણી ચિંતવેજી રે, ઘિક ઘિક વિષય વિકાર;
 મુજ કારણ માત તાતનેજી રે, તબ્યાં એણે સંસાર. સુ૦-૧૩
 ઘિક મુજ કાયા કારમીજી રે, જેણે મોહો ભૂપાળ;
 અનરથકારી એ ઘણોજી રે, ઘિક રૂપની મોહ જાળ. સુ૦-૧૪
 તે ધન્ય માનવ ભવ લહીજી રે, જે કરે જન્મ પ્રમાણ;
 મૂકી મમતા મોહનેજી રે, સંયમ લીયે ગુણખાણ. સુ૦-૧૫
 મુજ રૂપે મોહો હતાજી રે, ઇલાચી વળી રાય;
 પાતક કેમ છૂટશુંજી રે, એમ જાણી પસ્તાય. સુ૦-૧૬
 નિજ આતમને નિંદતીજી રે, ધ્યાતી ધર્મનું ધ્યાન;
 નાટકણીને ઉપન્યુજી રે, ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન. સુ૦-૧૭
 શાસનદેવી આવીનેજી રે, વેષ આખ્યો તેણી વાર;
 કેવલ મહોત્સવ સુર કરેજી રે, આવીને તેણી વાર. સુ૦-૧૮
 કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાજી રે, ઉત્તમ જીવ એ ચાર;
 ઇમ જાણી ભાવ આદરોજી રે, તો પામો ભવ પાર. સુ૦-૧૯
 સંવત અદાર પંચાવનેજી રે, જેઠ માસે સુખકાર;
 ષટ ઠાળે કરી ગાઇયોજી રે, રહી ચોમાસો અંજાર. સુ૦-૨૦
 શ્રી પૂજ્ય શ્રી ખૂખચંદજી રે, તસ શાસન સુખદાય;
 પૂજ્ય નાથાજી પસાયથીજી રે, માલ મુનિ ગુણ ગાય. સુ૦-૨૧

શ્રી કવિયણ કૃત
શ્રી ખંધકકુમારની સજ્જાય
(૯૯)

ક્ષણ લાખેણી રે જય.—એ રાગ.

શ્રી સીમંધર પાય નમીજી, માગું એક પસાય;
ખંધકકુમાર ગુણ ગાવતાંજી, મારે હૃદયે અરખ અપાર.
મુનિવર જીએ ભગવંતનું રે જ્ઞાન.— ૧
સાવથથી નગરી સોહામણીજી, કનકકેતુ તિહાં રાય;
ખંધકકુમાર સોભાગીયોજી, મલી કુંવરી તેની માંય. મુનિ૦૨
વન જય મુનિવર વાંદવાજી, વચન સુણી વૈરાગ;
માતપિતાને એમ કહેજી, લેશું સંયમભાર. મુનિ૦— ૩
માતપિતા વળતાં ઈમ કહેજી, તું નાનડીયોરે યાજ;
ચારિત્ર છે વત્સ દોહીલોજી, જેસી ખાંડાની ધાર. મુનિ૦— ૪
પંચ મહાવ્રત પાળવાજી, પંચ મેરૂ સમાન;
દોષ એંતાલીશ ટાળવાજી, લેવો સુઝતો આહાર. મુનિ૦— ૫
મોહ દાવાનળ પ્રજળેજી, હૃદયે ઉઠી રે ઝાજ;
મહારો કુંવર છે નાનડોજી, રખે દુહડ્યો સુકુમાળ. મુનિ૦— ૬
રાય રાણીને વિનવેજી, રાણી કરો ને વિચાર;
પાંચશે જણ વતીં કરોજી, મેલો કુમારની સાથ. મુનિ૦— ૭
પાંચ સુમતિ તીન ગુપતિશુંજી, મુનિવર કરે રે વિહાર;
નગરી કુંતિ આવીયાજી, જન મન હરખ અપાર. મુનિ૦— ૮
નગરી તો બનેવી તણીજી, ડર નહિ એક લગાર;
નોકર તો કામે ગયાજી, એકલા રહ્યા સાધ. મુનિ૦— ૯

વહોરણુ વેળા પાંગર્યાંજી, નગરી કીયો રે પ્રવેશ;
 શીર દાઝે પાય બળેજી, મમતા નહિ લવ લેશ. મુનિ૦-૧૦
 રાય રાણી સોગઠે રમેજી, દષ્ટે દીઠો રે સાધ;
 મુજ અંધવ ઇમહી જ હતાજી, નયણુ વધુટયાં નીર. મુનિ૦-૧૧
 રાય રાણીને નીરખતાંજી, રાય મન હુઓ રે વીખવાદ;
 રાયે જન હંકારીયાંજી, જતીનો કરો પરીહાર. મુનિ૦-૧૨
 રાયના જન સાથે થયાજી, જતીની સાહી રે આંહ્ય;
 અમને રાયે આદેશીયાજી, અંધન દીધા રે સાધ. મુનિ૦-૧૩
 ધીરજ તો સાધુ ધરેજી, ન લીયે આપણો રે નામ;
 સમતાભાવે ચાલીયાજી, લેતાં ભગવંતનું રે નામ. મુનિ૦-૧૪
 સ્મશાન ભૂમિકા લેઈ ચાલ્યાજી, કોષ ચડ્યો તેણી વાર;
 ત્વચા ઉતારી દેહનીજી, ના આણ્યો રોષ લગાર. મુનિ૦-૧૫
 પરિસહ તો સાધુ સહેજી, અંતગડ કેવલી રે હોય;
 આઠ કર્મનો ક્ષય કરેજી, પહોંચ્યા મુકિત સોય. મુનિ૦-૧૬
 ઝાડે પંખી ઘુલ્યાંજી, રોયા રોઝ શિયાળ;
 ત્વચા ઉતારી જીવતાંજી, તે રાણીનો વીર. મુનિ૦-૧૭
 હાહાકાર નગરી હુઈજી, જોવા મળીયાં રે લોક;
 રાય રાણી જોવાં મળ્યાંજી, મળીયાં રાણો રાણુ. મુનિ૦-૧૮
 નોકર તો ચૌદીશે જોઈજી, ના દેખે મુનિના રે પાય;
 કયાંય તે દીસે નહિજી, હઈઠો મહારો ભરાય. મુનિ૦-૧૯
 હવે આમણુ દુમણુ નીકળ્યાજી, ચેડી પૂછે રે વાત;
 કીહાંથી આવ્યા કીહાં જશેજી, કુણુ તણુ રાજદૂત. મુનિ૦-૨૦
 સાવધથી નગરી અમે વસીયેજી, કનકકેતુ તિહાં રાય;
 અંધકકુમાર સંયમ લીયેજી, તેહની ચોકી થાય. મુનિ૦-૨૧
 વચન સુણી ચેડી તણાંજી, હઈઠે ઉઠી રે આળ;

हा हा में ये शुं कर्तुंल, उष्णीयो नानडीयो आण. मुनि०-२२
 परिसड तो साधु सडेल, अवर सद्यां नडि जय;
 आठ करमनो क्षय करील, पात्र्यां सुभ अनंत. मुनि०-२३
 राय राणीने विनवेल, राणी करो रे विचार;
 अंधवनां दुःख होडीलांल, ले शुं संयम लार. मुनि०-२४
 भणि माण्डेकने मोतीयांल, छोडयो रयणु लंडार;
 ममता मूडी रान्यनील, ले शुं संयम लार. मुनि०-२५
 ममता मूडी रान्यनील, छोडयो सधणो रे साथ;
 राय राणी संयम लीयेल, पांयसो ने परिवार. मुनि०-२६
 केवणज्ञानी समोसयांल, प्रश्न पूछे रे राय;
 आगे उतां के नवां आंधीयांल, ते लांणो ऋषिराय. मुनि०-२७
 धण्डे काणे आंध्या हुताल, ने नथी हुवा रे क्षय;
 शूर पण्डे परिसड सद्याल, पडोंच्या मुकित मोजार. मुनि०-२८
 वयन सुष्ठी केवणी तण्डाल, अधिके हुयो वैराग;
 आठ करमनो क्षय करील, पडोंच्या मुकित मोजार. मुनि०-२९
 कर जेडी कवियाणु लण्डेणु, सुणुजे लवीयणु लोक;
 कर्मतण्डां अंध मत करेणु, जज्यो शिवपुर लोक. मुनि०-३०

श्री सौभाग्यसागर कृत

जंयुस्वामीनुं चोढाणीयुं

होडा

सरसति पदपंकज नमी, पामी सुगुड पसाय;
 शुणु गातां जंयुस्वामीना, मुज मन हर्ष न माय.-१

યૌવનવય વ્રત આહરી, પાળે નિરતિચાર;
મન વચન કાયા સુદ્ધ શું, જાઉં તસ બલિહાર.—૨

ઢાળ પહેલી

(૧૦૦)

રાજગૃહી નગરી લલી રે લાલ, ખાર યોજન વિસ્તારરે; ભવિક જન.
શ્રિષ્ટિક નામે નરેસરૂ રેલાલ, મંત્રી અભયકુમાર રે.ભવિક જન.
ભાવ ધરી નિત્ય સાંભળો રે લાલ.—૧
ઋષભદત્ત વ્યવહારીયો રે લાલ, વસે તિહાં ધનવંત રે; ભવિક૦
ધારણી તેહની ભારજા રે લાલ, શીલાદિક ગુણવંત રે. ભા૦—૨
સુખ સંસારનાં વિલસતાં રે લાલ, ગર્ભ રહ્યો શુભદિન્ન રે; ભ૦
સુપન લહ્યું જંબુવૃક્ષનું રે લાલ, જનમ્યો પુત્ર રતન રે. ભાવ૦—૩
જંબુકુમાર નામ સ્થાપીયું રે લાલ, સ્વપ્ન તણે અનુસાર રે; ભ૦
અનુક્રમે યૌવન પામીયો રે લાલ, હુઓ ગુણભંડાર રે. ભા૦—૪
ગ્રામાનુગ્રામ વિચરતાં રે લાલ, આવીયા સોહમસ્વામી રે; ભ૦
પૂર જન વાંદવાં આવીયાં રે લાલ, સાથે જંબુ ગુણ ધામરે.ભા૦—૫
ભવિક જનના હિત ભણી રે લાલ, ભવ દુઃખ તારણુહાર રે; ભવિક૦
દેશના સુણી જંબુકુમારે રેલાલ, સંયમ લીધો મનકોડ રે.ભા—૬

ઢાળ બીજી

(૧૦૧)

ગુરૂ વાંદી ઘર આવીયા રે, પામી મન વૈરાગ;
માત પિતા પ્રત્યે વીનવે રે, કરશું સંસારનો ત્યાગ.
માતાજી અનુમતિ ઘો મુજ આજ.—૧
ચારિત્ર પંથ છે ઢોહીલો રે, વ્રત છે ખાંડાની ધાર;

લઘુવય છે વત્સ તુમ તણી રે, કેમ પજે પંચાચાર.
 કુમારજી વ્રતની મ કરો વાત, તું મુજ એકજ અંગ જાત. કુમા ૦ વ્રત-૨
 એકલા વિહારે વિચરવું રે, રહેવું વન ઉદ્યાન;
 ભૂમિસંથારે પોઠવું રે, ધરવું ધર્મનું ધ્યાન. કુમા ૦ વ્રત-૩
 પાય અડવાણે ચાલવું રે, ફરવું દેશ વિદેશ;
 નિરસ આહાર લેવો સદા રે, પરિસહ કેમ સહેશ. કુમા ૦ વ્રત-૪
 કુમાર કહે માતા વ્રતે રે, એ સંસાર અસાર;
 તન ધન યૌવન કારમું રે, જાતા ન લાગે વાર. માતા ૦ અનુ-૫
 માતા કહે આહ્વાદથી રે, વત્સ પરણો શુભ નાર;
 યૌવનવય સુખ લોગવી રે, પછી લેજો સંયમ ભાર. કુમા ૦ વ્રત-૬
 માતા પિતાએ આગ્રહ કરી રે, પરણાવી આઠ નાર,
 જળથી કમળ જેમ ભિન્ન રહે રે, તેમ રહે જંબુકુમાર. વ્રત-૭

ઢાળ ત્રીજી

(૧૦૨)

સનેહી પ્રીતમને કહે કામિની, સુણો સ્વામી અરદાસ, સુગુણી
 જન સાંલજો.

સનેહી અમૃતસ્વાદ મૂકી કરી, કહો કોણ પીવે છાશ. સુગુ ૦-૧
 સનેહી કામકળા રસ કેળવો, મૂકોજી વ્રતનો ધંધ; સુગુણી ૦
 સનેહી પરણીને શું પરિહરો, હાથ મેલ્યાનો સંબંધ. સુગુ ૦-૨
 સનેહી ચારિત્ર વેળુ કવળ જિશ્યું, તેમાં કિશ્યો સવાદ; સુગુણી ૦
 સનેહી લોગ સામગ્રી પામી કરી, લોગવો લોગ આહ્વાદ. સુ ૦-૩
 સનેહી લોગ તે રોગ અનાદિનો, પીડે આતમ અંગ; સુગુણી ૦
 સનેહી તે રોગ સમાવવા, ચારિત્ર છે રે રસાંગ. સુગુણી ૦-૪

સનેહી કિંપાકરૂળ અતિ કુટડાં, ભક્ષતાં લાગે મિષ્ટ; સુગુણી૦
 સનેહી વિષ પસરે જળ અંગમાં, ત્યારે હોવે અનિષ્ટ. સુ૦-૫
 સનેહી દ્વીપ ગ્રહી નિજ હાથમાં, કોણુ ઝંપાવે ક્રૂપ; સુગુણી૦
 સનેહી નારી તે વિષ વેલડી, વિષયકલ વિષ વિરૂપ. સુ૦-૬
 સનેહી એહવું બાણી પરિહરો, સંસાર છે માયાબળ; સુગુણી૦
 સનેહી જો મુજશું તુમ નેહ છે, તો વ્રત લ્યો થઈ ઉજમાળ. સુ૦-૭

ઢાલ ચોથી

(૧૦૩)

એહવે પ્રભવો આવીયો, પાંચસેં ચોરની સંગ રે;
 વિદ્યાએ તાળાં ઉઘાડીયાં, ધન લેવાને ઉમંગરે. નમો નમો શ્રી
જંબુસ્વામીને.-૧

જંબુએ નવપદ ધ્યાનથી, સ્થંભ્યા તે સવિ દંભ રે;
 સંથલ તણી પેરે સ્થિર રહ્યા, પ્રભવો પામ્યો અચંભ રે. ન૦-૨
 પ્રભવો કહે જંબુ પ્રત્યે, ઘો વિદ્યા મુજ એહ રે;
 જંબુ કહે એ ગુરૂ કને, છે વિદ્યાનું ગેહ રે. નમો નમો-૩
 પંચ સય ચોર તે બુઝવી, બુઝવ્યાં માય તાય રે;
 સાસુ સસરા નારી બુઝવી, સંયમ લેવા બાય રે. નમો-૪
 પંચ સયા સત્તાવીશ શું, પરવર્યો જંબુકુમાર રે;
 સોહમ ગણુધરની કને, લીચે ચારિત્ર ઉદાર રે. નમો ૦ ૫
 વીરથી વીશમે વરસે, થયા યુગપ્રધાનો રે;
 ચૌદ પૂર્વ અવગાહીને, પામ્યા કેવળજ્ઞાનો રે. નમો ૦ ૬
 વરસ ચોસઠ પદવી ભોગવી, સ્થાપી પ્રભવસ્વામી રે;
 અષ્ટ કર્મનો ક્ષય કરી, થયા શિવ ગતિ ગામી રે. નમો ૦ ૭

સંવત અઢાર તેરોત્તરે, રહ્યા પાટણ ચોમાસ રે;
ચરમ કેવળીને ગાવતાં, હોયે લીલ વિલાસ રે. નમો ૦ ૮
મહિમાસાગર સદ્ગુરૂ, તાસ તણે સુપસાય રે;
જંબુસ્વામી ગુણ ગાઈયા, સૌભાગ્યે ધરીય ઉત્સાહ રે. ન ૦ ૯

શ્રી હેતવિજયજૂત

શ્રી જંબુસ્વામીની સજ્જાય

(૧૦૪)

રાજથાડી નગરી વસે, ત્રકપલદત્ત વ્યવહારી રે;
તસ સુત જંબુકુમર નમું, બાળપણે પ્રહાર્યારી રે. ૧
જંબુ કહે જનની સુણો, સ્વામી સુધર્મા આવ્યા રે;
દીક્ષા લેશું તે કને, અનુમતિ ઘો મોરી માયા રે. જંબુ ૦ ૨
માતા કહે સુણો બેટડા, વાત વિચારી કીજે રે;
તરણુ પણે તરણી વરી, છાંડી કેમ છુટીજે રે. માતા ૦ ૩
આગે અરણિકુ મુનિવરા, ફરી પાછા ઘર આવ્યા રે;
નાટકણી નેહે કરી, આપાઠાભૂતિ ભોળાયા રે. માતા ૦ ૪
વેશ્યા વશ પડીઆ પછી, નંદિષેણુ નગીનો રે;
આદ્ર દેશનો પાટવી, આદ્રકુમાર કાંકીનો રે. માતા ૦ ૫
સહસ વરસ સંજમ લીઓ, તોયે પાર ન પાયા રે;
પૂરવને કરમે કરી, પછી ઘણું પસ્તાયા રે. માતા ૦ ૬
મુનિવર રહનેમિજી, નેમિ જિનેસર ભાઈ રે;
રાજિમતી દેખી કરી, વિષય તણી મતિ આઈ રે. માતા ૦ ૭
દીક્ષા છે વત્સ દોહીલી, પાળવી ખાંડાની ધાર રે;
સરસ નિરસ અન્ન જિમવું, ડાલ સંથારે સૂવું રે. માતા ૦ ૮

દીક્ષા છે વત્સ દોહિલી, કહ્યું હમારૂં કીજે રે;
 પરણો પનોતા પદમણી, પુરો મનોરથ ભાઈ રે. માતા૦ ૯
 જંબુ કહે જનની સુણો, ધન ધનો અણુગાર રે;
 મેઘ મુનિસર મોટકો, શાલિભદ્ર સંભાળો રે. જંબુ૦ ૧૦
 ગજસુકુમાલ ગુણે ભર્યો, આતમ સાધન કીનો રે;
 ષટમાસી તપને પારણે, ઠંઠણે કેવલ લીધો રે. જંબુ૦ ૧૧
 દશાણુભદ્રે કેવલ લહી, ઈંદ્રને પાયે લગાડ્યો રે;
 પ્રસન્નચંદ્ર કેવલ લહી, પામ્યા છે પરમ આણુંદો રે. જંબુ૦ ૧૨
 એમ અનેક બહુ મુનિવર હુવા, કહેતાં પાર ન પાવે રે;
 અનુમતિ ઘો મોરી માતાણ, ખીણુ લાખીણો બંધ રે. જંબુ૦ ૧૩
 પાંચસેં સતાવીસ સાથે, જંબુકુમર પરવરીઓ રે;
 પંચમહાવ્રત ઉચરી, ભવજલ સાચર તરીઓ રે. જંબુ૦ ૧૪
 જંબુ ચરમ જ કેવલી, તાસ તણા ગુણુ ગાયા રે;
 પંડિત લલિતવિજય તણા, હેતવિજય સુપસાયા રે. જંબુ૦ ૧૫

(૧૦૫)

સરસ્વતી સામિની વિનવું, સદ્ગુરૂ લાગુંજી પાય;
 ગુણુરે ગાશું જંબુસ્વામીના, હરખ ધરી મનમાંચ.

ધન ધન ધન જંબુસ્વામીને. ૧

ચારિત્ર છે વત્સ દોહિલું, વ્રત છે ખાંડાની ધાર;
 પાય અડવાણેજી ચાલવું, કરવાજી ઉચ વિહાર. ધન૦ ૨
 મધ્યાન્હ પછી કરવી ગોચરી, દિનકર તપે રે નિલાડ;
 વેળુ કવળ સમ કોળીઆ, તે કિમ વાળ્યા રે બંધ. ધન૦ ૩
 કોડી નવાણું સોવન તણી, તમારે છે આડેજી નાર;
 સંસાર તણાં સુખ સુણ્યાં નહિ, ભોગવો ભોગ ઉદાર. ધન૦ ૪

રામે સીતાને વિલેગડે, બહોત ક્રિયા રે સંત્રામ;
 છતી રે નારી તુમે કાંઈ તજ્જે, કાંઈ તજ્જે ધનને ધામ. ધન૦ ૫
 પરણીને શુંજી પરિહરે, હાથ મેલ્યાનો સંબંધ;
 પછી તે કરશેા સ્વામી ઓરતો, જિમ કીધો મેઘમુષિંદ. ધન૦ ૬
 જંબુ કહે રે નારી સુણો, અમ મન સંચમ ભાવ;
 સાચો સ્નેહ કરી લેખવો, તો સંચમ લો અમ સાથ. ધન૦ ૭
 તેણે સમે પ્રભવોજી આવીઓ, પાંચશે ચોર સંઘાત;
 તેને પણ જંબુસ્વામીએ બુઝવ્યો, બુઝવ્યા માતને તાત. ધ૦ ૮
 સાસુ સસરાને પણ બુઝવ્યા, બુઝવી આડે નાર;
 પાંચસેં સત્તાવીશ શું, લીધોજી સંચમ ભાર. ધન૦ ૯
 સુધર્માસ્વામી પાસે આવીયા, વિચરે છે મનને ઉદ્ધાસ;
 કર્મ અપાવી કેવળ પામીયા, પહોંચ્યા છે મુક્તિ મોઝાર. ધન૦ ૧૦

શ્રી શાંતિકુશલમુનિ કૃત

શ્રી સનતકુમાર ચક્રવર્તિની સજ્જાય

(૧૦૬)

સરસતિ સરસ વચન રસ માગું, તોરા પાથે લાગું;
 સનતકુમાર ચક્રી ગુણ ગાઉં, જિમ હું નિર્મળ થાઉં.
 રંગીલા રાણા રહો જીવન રહો રહો, મેરે સનતકુમાર,
 વિનવે સવિ પરિવાર.— ૧
 રૂપ અનુપમ ઈંદ્રે વખાણ્યું, સુર સુણી ઈમ વાચ્યા;
 બ્રાહ્મણ રૂપ કરી દોચ આયા, ફરી ફરી નિરખત કાયા. રંગી૦— ૨
 જેહવો વખાણ્યો તેહવો, રૂપ અનુપમ ભારી;
 સ્તવના સાંભળી મનમાં હરજ્યો, આણ્યો ગર્વ અપારી. રં૦— ૩

- અખ શુ' નિરખો લાલ રંગીલે, ખેળ ભરી મુજ કાયા;
 નાહી ઘોઈ જખ છત્ર ધરાવું, તખ જોજો મોરી કાયા. રં૦- ૪
- મુગટ કુંડળ હાર મોતીના, કરી શણુગાર બનાયા;
 છત્ર ધરાવી સિંહાસન ખેઠા, તખ ફરી પ્રાહ્મણુ આયા. રં૦- ૫
- દેખી જોતાં રૂપ પલટાણું, મુણુ હો ચક્રી રાયા;
 સોળ રોગ તેરી દેહમાં ઉપન્યા, ગર્વ મ કર કાચી કાયા. રં૦- ૬
- કળમળીયો ઘણું ચક્રી મનમાં, સાંભળી દેવની વાણી;
 તુરત તંખોલ નાંખીને જોવે, રંગ ભરી કાયા પલટાણી. રં૦- ૭
- ગઠ મઠ મંદિર માળીયાં મેલ્યાં, મેલી તે સવિ ઠકુરાઈ;
 નવનિધિ ચૌદ રતન સવિ મેલ્યાં, મેલી તે સકળ સજ્જઈ. રં૦- ૮
- હય ગય રથ અંતેઉરી મેલી, મેલી તે મમતા માયા;
 એકલડો સંયમ લેઈ વિચરે, કેડ ન મેલે રાણા રાયા. રં૦- ૯
- પાયે ઘુઘરી ઘમઘમ વાજે, ઠમ ઠમ કરતી આવે;
 દક્ષ આંગુલિયે ખે કરજોડી, વિનતી ઘણીય કરાવે. રં૦-૧૦
- તુમ પાખે મોઈ દિલકું દાજે, દિન કેહી પરે ગમીજે,
 એક લાખને બાણું સહસને, નયણે કરી નિરખીજે. રં૦-૧૧
- માત પિતા હેતે કરી જૂરે, અંતેઉર સવિ રોવે;
 એકવાર સન્મુખ જુઓ ચક્રી, સનતકુમાર નવિ જોવે. રં૦-૧૨
- ચામર ઢોળાવો છત્ર ધરાવો, રાજ્યમેં પ્રતપો રૂડા;
 છ ખંડ પૃથ્વી આણુ મનાવો, તે કિમ જાણ્યા ફૂડા. રં૦-૧૩
- છત્ર ધરે શિર ચામર ઢાળે, રાજન પ્રતપો રૂડે;
 છ ખંડ પૃથ્વી રાજ્ય ભોગવો, છ માસ લગેં ફરે કેડે. રં૦-૧૪
- તવ ફરી દેવ છગવા તે કારણુ, વેદ રૂપ લહી આવે;
 તપ શકિતએ કરી લખિ ઉપની, શુકે કરી રોગ સમાવે. રં૦-૧૫
- ખે લાખ વરસ મંડળીક ચક્રી, લાખ વરસની દીક્ષા;

પંદરમાં જિનવરને વારે, નરદેવ કરે જીવ રક્ષા. રં૦-૧૬
 શ્રીવિજયએનસૂરીશ્વર વાણી, તપગચ્છ રાજે બાણી;
 વિનયકુશળ પંડિતવરખાણી, તસ ચરણે ચિત્ત આણી. રં૦-૧૭
 સાતસેં વરસે રોગ સમાયો, કંચન સરખી કાયા;
 શાંતિકુશળ મુનિ એમ પયંપે, દેવલોક ત્રીજા પાયા. રં૦-૧૮

શ્રી ભરત ચક્રવર્તિની સજ્જાય

(૧૦૭)

આભરણ અલંકાર સઘળાં ઉતારી, મસ્તક સેંતી પાગી;
 આપો આપ થઈને બેઠા, તવ દેહ દીસે છે નાગી.

ભરતેશ્વર ભૂપતિ ભયો રે વૈરાગી.-૧

અનિલ ભાવના એસી રે ભાવી, ચાર કરમ ગયા ભાગી;
 દેવતાએ દીધો ઓઘો મુહપત્તિ, જેહ જિનશાસનના રાગી.

ભરતે૦-૨

સ્વાંગ દેખી ભરતેશ્વર કેરો, સહિયરો હસવાને લાગી;
 હસવાની અબ ખબર પડેગી, રહેજો અમશું આઘી. ભરતે૦-૩

ચોરાશી લાખ હયવર ગયવર, છન્નુ કોડ હૈ પાગી;
 ચોરાશી લાખ રથ સંગ્રામી, તતક્ષણ દીધા છે ત્યાગી. ભરતે૦-૪

ચાર કોડ મણુ અન્ન નિત્ય સીજે, દશ લાખ મણુ લુણુ લાગી;
 ચોસઠ સહસ્ર અંતે ઉરી ત્યાગી, સુરતા મોક્ષસેં લાગી. ભરતે૦-૫

અડતાલીશ કોસમાં લશ્કર પડે છે, દુશ્મન બચ છે ભાગી;
 ચૌદ રતન તો અનુમતિ માગે, મમતા સહુ શું ભાગી. ભરતે૦-૬

ત્રીન કોડ ગોકુળ ધણુ દુઝે, એક કોડ હળ ત્યાગી;
 ચોસઠ સહસ્ર અંતેઉરી ત્યાગી, મમતા સહુ શું ભાગી. ભરતે૦-૭

ભરી સભામાં ભરતેશ્વર યોલ્યા, ઉઠો ખડા રહો જાગી;
આ લોક ઉપર નજર ન દેશો, નજર દેજો તુમે આગી. ભરતે૦-૮
વચન સુણી ભરતેશ્વર કેરાં, દશ સહસ્ર ઉઠયા છે જાગી;
કુટુંબ કળીલો હાટ હવેલી, તતક્ષણ દીધાં છે ત્યાગી. ભરતે૦-૯
એક લાખ પૂરવ લગે, સંયમ કેવળ સાર;
શેષ અઘાતી કર્મ ખપાવી, પહોંત્યા મુક્તિ મોઝાર. ભરતે૦-૧૦

શ્રી રામવિજયજી કૃત

શ્રી ભરતબાહુબલીનું દ્વિઢાળીયું

દોહા

સ્વસ્તિ શ્રી સારદા ભણી, પ્રણમી ઋષભ જિણુંદ;
ગાશું તસ સુત અતિ બળી, બાહુબળી મુનિચંદ.- ૧
ભરતે સાઠ સહસ વરસ, સાધ્યા ષટ ખંડ દેશ;
અતિ ઉત્સવ આણુંદશું, વિનિતા કીધ પ્રવેશ.- ૨
ચક્રસ્ત્ર આવે નહીં, આયુદ્ધશાળા માંહ;
મંત્રીશ્વર ભરતને તદા, કહે સાંભળ તું નાહ.- ૩
સ્વામી તેં નિજ ભુજબળે, વશ કીધા ષટ ખંડ;
પણ બાહુબળી બ્રાતનો, નવિ દીઠો ભુજ દંડ.- ૪
સુર નર માંહે કેા નહિ, તસ જીપણ સમસ્તથ;
તો પ્રભુ તુમ બળ જાણશું, જો સહશો તુજ હત્ય.- ૫
સુણતાં મંત્રી વચણ ઈમ, ચક્રી હુવો સતેગ;
બાહુબળી ભણી મોઝલ્યો, નામે હૃત મુવેગ.- ૬
ભટ રથ હયવર ઠાંકશું, હૃતે કીધ પ્રયાણ;
શુકન હુવા બહુ બહુ વંકડા, પણ સ્વામીની આણ.- ૭

ધરા ઓલંઘી અતિ ઘણી, આવ્યો બહુલી દેશ;
 જિહાં કોઈ બાહુબળી વિના, બાણે નહિ નરેશ.- ૮
 તક્ષશિલા નગરી જિહાં, બાહુબળી ભૂમિંદ;
 હૃત સુવેગ જઈ તિહાં, પ્રણમ્યો પાય અરવિંદ.- ૯
 બાહુબળી પૂછે કુશળ, ભરત તણો પરિવાર;
 અતુરાઈ શું હૃત તવ, બોલે બોલ વિચાર.-૧૦
 આસન અડધું બેસવા, આપે સુરપતિ બસ;
 લક્ષ જક્ષ સેવા કરે, જગત કરે જસ આશ.-૧૧
 હેલે જિત્યા ખંડ ષટ, ખેદ ન હુતો કોય;
 ઋષભદેવ સાનિઘ્ય કરે, તસ કિમ કુશળ ન હોય.-૧૨
 પણુ પ્રભુ તુમ આવ્યા વિના, માને સકળ નિરત્ય;
 કામ નહિ હવે ઢીલનું, સેવો પ્રભુ સમરત્ય.-૧૩
 નહિ તો બે તે કોપશે, કોઈ ન રહેશે તીર;
 તસ ભુજ દંડ પ્રહાર એક, સહશે તુજ શરીર.-૧૪
 એ સેના વળી એ ઋદ્ધિ, તિહાં લગે બાણો સર્વ;
 જિહાં લગે એ કોપ્યો નહિ, મૂકો તે ભણી ગર્વ.-૧૫

ઠાળ પહેલી

(૧૦૮)

રાગ બંગાળી

ભરે શું તુજ માઈં હૃત, બાહુબળી બોલે થઈ ભૂત; રાબ
 નહિ નમે.

કોપે અડધો હું ત્હારો રે નાહિ, એક મુઠીયે ધરૂ ધરતી માંહિ.

રાબ૦—૧

હું તો બાણુતો તો તાતજી જેમ, ભાઈપણાનો હવે બાણુયો પ્રેમ; રાજા
એહ જ માહરો કહેજો ગુજ, જે બળ હોય તો કરજો ગુજ.

રાજા—૨

દેઈ અપેટા કાઠયો દૂત, વિલખો થઈ વિનીતાએ પહુંત; રાજા
સંભળાવ્યો સઘળો વૃતાંત, કોખ્યો ભરતપતિ જેમ કૃતાંત.

રાજા—૩

રણુલાંલા વજડાવી જામ, સેના સજ્જ હુઈ સઘળી તામ; રાજા
કોડ સવા નિજ પુત્ર સકજજ, રણુના રસિયા હુવા સજજ. રાજા—૪
લાખ ચોરાશી વર ગજરાજ, ઘોડા લાખ ચોરાશી સાજ; રાજા
લાખ ચોરાશી રથવાળા બાણુ, લાખ ચોરાશી ધૂરે નિશાણુ.

રાજા—૫

પાયક ઇન્દુ કોડિ ગુઝાર, વિદ્યાધર કિન્નર નહિ પાર; રાજા
એમ સુભટની કોડા કોડ, રણુ રસે બાંધી હોડા હોડ. રાજા—૬
પૃથ્વી કંપી સેનાને પૂર, રજશું છાયો અંબર સૂર; રાજા
સોળ લાખ વાજે રણુતુર, ચક્રી ચાલ્યો સેનાને પૂર. રાજા—૭
પહોંત્યો બહુળી દેશની સીમ, સુણી બાહુબળી થયો અતિ
ભીમ; રાજા

ત્રણુ લાખ બાહુબળીના રે પૂત, કોધે ચઢયા બાણુ જમનારે દૂત.

રાજા—૮

સેના સમુદ્ર તણુ અનુહાર, કહેતાં કિમહી ન આવે પાર; રાજા
ચક્રીશ્વરની સેના સર્વ, તૃણુ જેમ ગણુતો મહોટો ગર્વ. રાજા—૯
પહેરી કવચ અસવારી કીધ, બાહુબળી રણુ ડંકા દીધ; રાજા
ભરતે પહેર્યો વજ સનાહ, ગજ રતને ચઢયો અધિક ઉચ્છાહ.

રાજા—૧૦

पहेली त्रणु हारः भरत अने आडुअलिनां इंद्रयुद्ध
नीचेः मानत्याग करवा भाटे आह्मी अने सुंदरीनी आडुअलिने विनति

બેહુ સામાં આવ્યાં સેન, કંખ્યા ગગને પૃથ્વી જ્વેણુ; રાબ્બ ૦
 ઘોડે ઘોડા ગજે ગજરાજ, પાળે પાળા અડે રણુકાજ; રાબ્બ ૦-૧૧
 ઝળકે ભાલા ભીમ ખડગ, તીરે છાયો ગગનનો મગ; રાબ્બ ૦
 શૂર સુભટ લડે છે તેમ, નાંખે ઉલાળી ગજ કાંકરીજેમ. રા ૦-૧૨
 રૂધિર નદીયો વહે ઠામો ઠામ, બાર વરસ એમ ક્રીધો સંગ્રામ; રાબ્બ ૦
 બેહુમાં કોઈ ન હાયો જામ, ચમર સૌધમેંદ્ર આવ્યા તામ.

રાબ્બ ૦—૧૩

તાતજી સૃષ્ટિ કરી છે એહ, કાંઈ પમાડો તેહને છેહ; રાબ્બ ૦
 ભાઈ દોય ગ્રહો રણુ ભાર, જેમ ન હોય જનનો સંહાર. રા ૦-૧૪
 માન્યું વચન બે ભાઈએ જામ, દેવે થાખ્યા ત્યાં પંચ સંગ્રામ; રાબ્બ ૦
 દષ્ટિ વચન બાહુ મૂઠિ ને દંડ, બેહુ ભાઈ કરે યુદ્ધ પ્રચંડ.

રાબ્બ ૦—૧૫

દોહા

અનિમિષ નયણે જ્વેવતાં, ઘડી એક થઈ જામ;
 ચક્રીનાં નયણે તુરત, આવ્યાં આંસુ તામ. ૧
 સિંહનાદ ભરતે ક્રિયો, જાણે કુટ્યો પ્રહ્લાંડ;
 ગેંડા નાદ બાહુબળે, તે ઠાંક્યો અતિ ચંડ. ૨
 ભરતે બાહુ પસારીયો, તે વાજ્યો જિમ કંબ;
 વાનર જિમ હીંચે ભરત, બાહુબળી ભુજ લંબ. ૩
 ભરતે મારી મુષ્ટિકા, બાહુબળી શિર માંચ;
 જાતુ લગે બાહુબળી, ધરતી માંહિ જાચ. ૪
 ગગન ઉછાળી બાહુબળે, મૂકી એહવી મૂઠ;
 પેઠો ભરતેશ્વર તુરત, ધરતી માંહિ આકંઠ. ૫
 ભરત દંડે બાહુ તણો, ચૂર્યો મુગટ સહેર;

ભરત તણે આહુબળે, ક્રિયો કવચ ચક્રચૂર. ૬
 બોલ્યા સાખી દેવતા, હાર્યો ભરત નરેશ;
 આહુબળી ઉપર થઈ, કૂલવૃષ્ટિ સુવિશેષ. ૭
 ચક્રી અતિ વિલખો થયો, વાચા ચૂક્યો તામ;
 આહુબળી ભાઈ ભણી, મૂક્યું ચક્ર ઉદામ. ૮
 ઘરમાં ચક્ર ફરે નહિ, કરી પ્રદક્ષિણા તાસ;
 તેને ઝળહળતું થકું, આંચું ચક્રી પાસ. ૯
 આહુબળી કોપે ચઢ્યો, બળે કડું ચક્રચૂર;
 મૂઠી ઉપાડી મારવા, તવ ઉગ્યો દયા અંકુર. ૧૦
 તામ વિચારે ચિત્તમેં, કિમ કરી મારું ભ્રાત;
 મૂઠી પણ કિમ સંહરું, આવી બની દોય વાત. ૧૧
 હસ્તિ દંત જે નીકળ્યા, તે કિમ પાછા બચ;
 ઈમ બળી નિજ કેશનો, લોચ કરે નર રાય. ૧૨

દાળ બીજ

જિન વચને વૈરાગીયો હો ધનના—એ રાગ.

(૧૦૯)

તવ ભરતેશ્વર વિનવે રે ભાઈ, ખમો ખમો મુજ અપરાધ;
 હું આછો ને ઉછાંછળોરે ભાઈ, તું છે અતિહી અગાધ રે.

આહુબળી ભાઈ, યું ક્યું કીજે ખે....૧. એ આંકણી.

તું મુંજ શિરનો શેહરો રે ભાઈ, હું તુજ પગની રે ખેહ;
 એ સવિ રાજ્ય છે તાહરું રે ભાઈ, મને માને તસ દેય રે.

આહું યું ૦ ૨

હું અપરાધી પાપીઓ રે ભાઈ, કીધાં અનેક અકાળ;
 લોભવશે મુકાવીયાં રે ભાઈ, ભાઈ અઠાણુંના રાજ રે. આહું યું ૦ ૩

એક અંધવ પણ તું માહરે રે ભાઈ, તે પણ આદરે એમ;
તો હું અપજશ આગળો રે ભાઈ, રહીશું જગમાં કેમ રે.

બાહું યું ૪

કોડ વાર કહું તુજને રે ભાઈ, તાતજી ઋપભની આણ;
એક વાર હસી બોલને રે ભાઈ, કર મુજ જન્મ પ્રમાણ રે.

બાહું યું ૫

ગુનોહ ઘણો છે માહરો રે ભાઈ, બક્ષીસ કરીય પસાય;
રાખો રખે દુમણ કિશી રે ભાઈ, લળી લળા લાગું છું પાયરે.

બાહું યું ૬

ચકીને નયણે ઝરે રે ભાઈ, આંસુડાં કેરી ધાર;
તે દુઃખ જાણે તે ઉરે રે ભાઈ, કે જાણે કિરતાર રે. બાહું યું ૭

નિજ નયરી વિનીતા ભણી રે ભાઈ, જતાં ન વહે પાય;
હા! હા! મૂરખ મેં શું કિયું રે ભાઈ, ઈમ ઊલો પસ્તાય રે.

બાહું યું ૮

વિવિધ વચન ભરતેશનાં રે ભાઈ, સુણિ નવિ રાચ્યા તેહ;
લીધું વ્રત તે કયું ફિરે રે ભાઈ, જિમ હથેળીમાં રેહ રે.

બાહું યું ૯

કેવલ લહી મુગતે ગયા રે ભાઈ, બાહુબળી અણુગાર;
પ્રાતઃસમય નિત્ય પ્રણુમીયે રે ભાઈ, જિમ હોય જય જયકાર રે.

બાહું યું ૧૦

કુળશ

શ્રી ઋપભજિનના સુપસાય ઇણિ પરે, સંવત સત્તર ઇકોતરે,
ભાદ્રવા સુદિ પડવા તણે દિન, રવિવાર ઉલટ ભરે;

વિમળવિજય ઉવઆય સદ્ગુરૂ, શીશ તસ શ્રી શુભવરે,
બાહુબળી મુનિરાજ ગાતાં, રામવિજય જય શ્રી વરે. ૧૧

શ્રી જીવવિજયજી કૃત
શ્રી પૃથ્વીચંદ્ર અને ગુણુસાગરનું
ત્રિદાણિયું

દોહા

શાસન નાયક સુખકરં, વંદી વીર જિણુંદ;
પૃથ્વીચંદ્ર મુનિ ગાવશું, ગુણુસાગર સુખકંદ.-૧
ઉત્તમના ગુણુ ગાવતાં, ગુણુ આવે નિજ અંગ;
વાત ઘણી વૈરાગ્યની, સાંભળજો મન રંગ.-૨
શંખ કળાવતી ભવ થકી, ભવ એકવીશ સંબંધ;
ઉત્તરોત્તર સુખ ભોગવી, એકવીશમે ભવે સિદ્ધ.-૩
પણુ એકવીશમા ભવ તણો, અદ્વપ કહુંઃ અધિકાર;
સાંભળજો સનમુખ થઈ, આતમને હિતકાર.-૪

દાળ પહેલી

(૧૧૦)

કંત તમાકુ પરિહરો.—એ રાગ.

નગરી અયોધ્યા અતિ ભલી, રાજ્ય કરે હરિસિંહ; મેરે લાલ
પ્રિયા પદ્માવતી તેહને, સુખવિલસે ગુણુ ગેહ. મેરે લાલ.
ચતુર સનેહી સાંભળો. એ રાગ.-૧
સર્વારથથી સુર ચવી, તસ કુખે અવતાર; મેરે લાલ.
રૂપકળા ગુણુ આગળો, પૃથ્વીચંદ્ર કુમાર. મેરે લાલ. ચતુર-૨
સમ પરિણામી મુનિ સમો, નિરાગી નિરધાર; મેરે
પિતા પરણાવે આગ્રહે, કન્યા આઠ ઉદાર. મેરે ચતુર-૩

ગીત વિલાપની સંમ ગણુ, નાટક કાય કલેશ; મેરેં
આભૂષણ તનુ ભાર છે, લોગને રોગ ગણુશ. મેરેં ચતુર-૪
હું નિજ તાતને આગ્રહે, સંકટ પડીયો જેમ; મેરેં
પણુ પ્રતિબોધું એ પ્રિયા, માત પિતા પણુ એમ. મેરેં ચતુર-૫
જે સવિ સંયમ આદરે, તો થાયે ઉપકાર; મેરેં
એમ શુભધ્યાને ગુણુનિલો, પહોંલો ભવન મોઝાર. મેરેં ચતુર-૬
નારી આઠને ઈમ કહે, સાંભળો ગુણુની ખાણુ; મેરેં
લોગવતાં સુખ ભોગ છે, વિપાક કડવાં જાણુ. મેરેં ચતુર-૭
કિંપાક ક્ષણ અતિ મધુર છે, ખાધે છંડે પ્રાણુ; મેરેં
તેમ વિષય સુખ જાણુજે, એહવી જિનની વાણુ. મેરેં ચતુર-૮
અગ્નિ જે તૃપ્તિ ઈંધણુ, નદીએ જલધિ પૂરાય; મેરેં
તો વિષયસુખ ભોગથી, જીવ એ તૃપ્તો થાય. મેરેં ચતુર-૯
ભવ ભવ ભમતાં જીવડે, જેહ આરોગ્યાં ધાન; મેરેં
તે સવિ એકઠાં જે કરે, તો સવિ ગિરિવર માન. મેરેં ચતુર-૧૦
વિષયસુખ પરલોકમે, ભોગવીયાં ઈણુ જીવ; મેરેં
તો પણુ તૃપ્ત જ નવિ થયો, કાળ અસંખ્ય અતીવ. મેરેં ચ-૧૧
ચતુરાં સમજે સુંદરી, મુંઝો મત વિષયને કાજ; મેરેં
સંસાર અટવી ઉતરી, લહિયે શિવપુર રાજ. મેરેં ચતુર-૧૨
કુમરની વાણી સાંભળી, જુઝી ચતુર સુજાણુ; મેરેં
લઘુકર્મી કહે સાહિબા, ઉપાય કહો ગુણુખાણુ. મેરેં ચતુર-૧૩
કુમર કહે સંયમ ગ્રહો, અદ્ભુત એહ ઉપાય; મેરેં
નારી કહે એમ વિસરજે, સંયમે વાર ન થાય. મેરેં ચતુર-૧૪
કુમર કહે પડખો તુમે, હમણાં નહિ ગુરૂ જોગ; મેરેં
સદ્ગુરૂ જોગે સાધશું, સંયમ છંડી ભોગ. મેરેં ચતુર-૧૫

માત પિતા મન ચિંતવે, નારીને વશ નવિ થાય; મેરેં
 ઉલટી નારી વશ કરી, કુમરનું ગાયું ગાય. મેરેં ચતુરં-૧૬
 જે હવે રાજા કીજીએ, તે ભણશે રાજ્યને કાજ; મેરેં
 નરપતિ ધમ મન ચિંતવી, થાપે કુમરને રાજ. મેરેં ચતુરં-૧૭
 પિતા ઉપરોધે આદરે, ચિંતે મોહના ઘાટ; મેરેં
 પાળે રાજ્ય વૈરાગિયો, જેતો ગુફની વાટ. મેરેં ચતુરં-૧૮
 રાજ્યસભાએ અન્યદા, પૃથ્વીચંદ્ર સોહંત; મેરેં
 ઈણુ અવસર વ્યવહારીયો, સુધન નામ આવંત. મેરેં ચં-૧૯
 રાજા પૂછે તેહને, કોણુ કોણુ જોયા દેશ; મેરેં
 આશ્ચર્ય દીઠું જે તમે, ભાંખો તેહ વિશેષ. મેરેં ચતુરં-૨૦
 શેઠ કહે સુણુ સાહિબા, એક વિનોદની વાત; મેરેં
 સાંભળતાં સુખ ઉપજે, ભાખું તે અવદાત. મેરેં ચતુરં-૨૧

દોહા

કૌતુક જેતાં બહુ ગયો, કાળ અનાદિ અનંત;
 પણ તે કૌતુક જગ વડું, સુણુતાં આતમ શાંત.-૧
 કૌતુક સુણુતાં જે હુવે, આતમનો ઉપકાર;
 વક્તા શ્રોતા મન ગહગહે, કૌતુક તેહ ઉદાર.-૨

દાળ બીજી

(૧૧૧)

ગિરિ વૈતાઢ્યની ઉપરે. એ—રાગ

આવ્યા ગજપુર નયરથી, તિહાં વસે વ્યવહારી રે લો;
 અહો તિહાં વસે વ્યવહારી રે લો.
 રત્નસંચય તસ નામ છે, સુમંગળા તસ નારી રે લો;
 અહો સુમંગળા તસ નારી રે લો.-૧

ગુણસાગર તસ નંદનો, વિદ્યા ગુણનો દરીયો રે લો; અંવિં
 ગાખે બેઠો અન્યદા, જુએ તે સુખ ભરીયો રે લો. અંબુ૦-૨
 રાજપંથે મુનિ મલપતો, દીઠો સમતા ભરીયો રે લો; અંદી૦
 તે દેખી શુભ ચિંતવે, પૂરવ ચરણ સાંભળીયો રે લો. અંપૂ૦-૩
 માતપિતાને એમ કહે, સુખીયો મુજ કીજે રે લો; અંસુ૦
 સંયમ લેશું હું સહી, આજ્ઞા મુજ દીજે રે લો. અંઆ૦-૪
 માતપિતા કહે નાનડા, સંયમે ઉમાહ્યો રે લો; અંસં૦
 તો પણ પરણો પદમણી, અમ મન હરખાવો રે લો. અંઅ૦-૫
 સંયમ લેલો તે પછી, અંતરાય ન કરશું રે લો; અંઅં૦
 વિનયે વાત અંગીકરી, પછે સંયમ વરશું રે લો. અંપ૦-૬
 આઠ કન્યાના તાતને, ઈમ ભાખે વ્યવહારી રે લો; અંઈ૦
 અમ સુત પરણવા માત્રથી, થાશે સંયમધારી રે લો. અંથા૦-૭
 ઈમ સુણી મન ચમકિયા, વર ખીલો કરશું રે લો; અંવ૦
 કન્યા કહે નિજ તાતને, આ ભવ અવર ન વરશું રે લો; અંઆ૦-૮
 જે કરશે એ ગુણનિધિ, અમો તેહ આદરશું રે લો; અંઅ૦
 રાગી વૈરાગી હોયમેં, તસ આણા શિરે ધરશું રે લો. અંત૦-૯
 કન્યા આઠના વચનથી, હરખ્યા તે વ્યવહારી રે લો; અંહ૦
 વિવાહ મહોત્સવ માંડીયા, ધવળ ગાવે નારી રે લો. અંધ૦-૧૦
 ગુણસાગર ગિરજો હવે, વરઘોડે વર સોહે રે લો; અંવ૦
 ચોરી માંહે આવીયા, કન્યાનાં મન મોહે રે લો. અંક૦-૧૧
 હાથ મેળાવો હર્ષશું, સાજન જન સહુ મળિયા રે લો; અંસા૦
 હવે કુમર શુભ ચિત્તમેં, ધર્મધ્યાન સાંભળીયાં રે લો. અંધ૦-૧૨
 સંયમ લેઈ સદ્ગુરુ કને, શ્રુત ભણસું સુખકારી રે લો; અંશુ૦
 સમતા રસમાં ઝીલશું, કામ કષાયને વારી રે લો. અંકા૦-૧૩

ગુરૂ વિનય નિત્ય સેવશું, તપ તપશું મનોહારી રે લો; અન્તઃ
 દોષ ઝેંતાલીશ ટાળીશું, માયા લોભનિવારી રે લો. અન્માન્-૧૪
 જીવિત મરણે સમપણું, સમ તૃણ મણિ ગણશું રે લો; અન્સન્
 સંયમ યોગે ધિર થઈ, મોહરિપુને હણશું રે લો. અન્મોન્-૧૫
 ગુણુસાગર ગુણુશ્રેણિયે, થયા કેવળનાણી રે લો; અન્થન્
 નારી પણ મન ચિંતવે, વરીયે અમે ગુણુખાણીરે લો. અન્વન્-૧૬
 અમે પણ સંયમ સાધશું, નાથ નગીના સાથે રે લો; અન્નાન્
 એમ આઠે થઈ કેવળી, કર પિયુડા હાથે રે લો. અન્કન્-૧૭
 અંબર ગાજે હુંદુભિ, જ્ય જ્યારવ કરતા રે લો; અન્જન્
 સાધુવેષ તે સુરવરા, સેવાને અનુસરતા રે; અન્સેન્-૧૮
 ગુણુસાગર મુનિરાજના, માતપિતા તે દેખી રે લો; અન્માન્
 શુભ સંવેગે કેવળી, ઘાતી ચાર ઉવેખી રે લો. અન્ધાન્-૧૯
 નરપતિ આવે વાંદવા, મન આશ્ચર્ય આણી રે લો; અન્મન્
 શંખ કળાવતિ ભવ થકી, નિજ ચરિત્ર વખાણી રે લો.

અન્નિન્-૨૦

ભવ એકવીશ તે સાંભળી, ખુઝયા કેઈ પ્રાણી રે લો; અન્પુન્
 સુધન કહે સુણો સાહિબા, અત્ર આવ્યો ઉમાહી રે લો.

અન્અન્-૨૧

પણ તે કૌતુક દેખવા, મનડો મુજ હરખાયો રે લો; અન્મન્
 કેવળજ્ઞાની મુઝ કહે, શું કૌતુક ઉલ્લાસે રે લો. અન્શુંન્-૨૨
 એહથી અધિકું દેખશો, અયોધ્યા નામે ગ્રામે રે લો; અન્અન્
 તે નિસુણી મુનિ પાય નમી, આવ્યો ઈણુ ઠામેરે લો. અન્આન્-૨૩
 કૌતુક તુમ પ્રાસાદથી, જો શું સુજશકામી રે લો; અન્સુન્
 એમ કહીને સુધન તિહાં, ઊભો શિર નામીરે લો. અન્ઊન્-૨૪

દોહા

પૃથ્વીચંદ્ર તે સાંભળી, વાધ્યો મન વૈરાગ્ય;
 ધનધન તે ગુણસાગર, પામ્યો ભવજલ તાગ. -૧
 હું નિજ તાતને દાક્ષિણ્યે, પડિયો રાજ્ય મોઝાર;
 પણ હવે નીસરશું કદા, થાશું કબ અણુગાર. -૨

દાળ ત્રીણ

(૧૧૨)

પૂજ્ય પધારો હો નગરી અમ તણી. એ રાગ.

ધન ધન જે મુનિવર ધ્યાને રમે, કરતાં આતમ શુદ્ધ; મુનીસર.
 રાજ ચિંતે સદ્ગુરુ સેવના, કરશું નિર્મળ બુદ્ધ. ધનધન૦- ૧
 કબહુ શમ દમ સુમતિ સેવશું, ધરશું આતમધ્યાન; મુની૦
 ઇમ ચિંતવતાં અપૂરવ ગુણ ચઢે, શ્રેણિએ શુકલધ્યાન.

મુ૦ ધન૦- ૨

ધ્યાનબળે સવિ આવરણ ક્ષય કરી, પામ્યા કેવળજ્ઞાન; મુની૦
 હર્ષ ધરી સોહમપતિ આવીયા, દર્ષ વેશ વંદે બહુમાન.

મુ૦ ધન૦- ૩

સાંભળી માતપિતા મન સંભ્રમે, આવ્યા પુત્રની પાસ; મુની૦
 એ શું એ શું એણી પરે બોલતાં, હરિસિંહ હર્ષ ઉલ્લાસ.

મુ૦ ધન૦- ૪

દયિતા આઠ સુણી મન હર્ષથી, ઉલટ અંગ ન માય; મુની૦
 સંવેગ રંગ તરંગમે ઝીલતી, આઠે કેવળી થાય.

મુ૦ ધન૦- ૫

સારથ સુધન મન ચિંતવે, કોતુક અહ્ભુત દીઠ; મુની૦

નરપતિ પૂછે મુનિ ચરણે નમી, સ્નેહનું કારણ જિહ્વું.
મું ધન૦- ૬

કેવળી કહે પૂરવલવ સાંભળો, નયરી ચંપા જ્યરાય; મુની૦
સુંદરી પ્રિયમતિ નામે તેહને, કુસુમાયુધ સુત થાય.
મું ધન૦- ૭

સંપતિ સંયમ પાળી શુભ મના, વિજય વિમાન તે જાય; મુની૦
અનુત્તર સુખ વિલસી સુર તે ચવ્યાં, થયાં તુમે રાણી ને રાય.
મું ધન૦- ૮

કુસુમાયુધ પણ સંયમ સુર ચવી, થયો તુમ સુત તણે નેહ; મુની૦
માતપિતા પણ પૃથ્વીચંદ્રનાં, સુણી થયાં કેવળી તેહ.
મું ધન૦- ૯

સારથ પૂછે પૃથ્વીચંદ્રને, ગુણુસાગર તુમે કેમ; મુનીસર૦
મુનિ કહે પૂરવ લવ અમ નંદનો, કુસુમકેતુ તસ નામ.
મું ધન૦-૧૦

એહિ જ દયિતા દોયને તે લવે, સંયમ પાળી તે સાર; મુની૦
સમ ધર્મે સવિ અનુત્તર ઉપન્યા, આ લવ પણ થઈ નાર.
મું ધન૦-૧૧

સાંભળી સુધન શ્રાવક વ્રત લહે, બીજા પણ બહુ બોધ; મુની૦
પૃથ્વી વિચરે પૃથ્વીચંદ્રણ, સાદિ અનંત થયા સિદ્ધ.
મું ધન૦-૧૨

નિતનિત ઉઠી હું તસ વંદન કરું, જેણે જગ જિત્યોરે મોહ; મુની૦
ચડતે રંગે હો સમ સુખ સાગર, કરતો શ્રેણિ આરોહ.
મું ધન૦-૧૩

જગ ઉપકારી હો જગહેતુ વચ્છણુ, દીઠે પરમ કલ્યાણુ; મુની૦

વિરહ મ પડશે હો એહવા મુનિ તણો, જાવ લાહું નિરવાણ.

મુ૦ ધન૦-૧૪

મુનિવર ધ્યાને હો જન ઉત્તમ પદ વરે, રૂપ કળા ગુણ જ્ઞાન; મુની૦
કીર્તિ કમળા હો વિમળા વિસ્તરે, જીવવિજય ધરે ધ્યાન.

મુ૦ ધન૦-૧૫

શ્રી પૂજ્ય પાનાચંદ્ર કૃત

શ્રી સુખાહુકુમારની સજ્જાય

(૧૧૩)

આજ હજારી ઠોલા પ્રાહુણો.—એ રાગ.

હવે સુખાહુકુમાર એમ ચિતવે, અમે લેશું સંજમ ભાર;
માડી મોરી રે.

મા મેં વીરપ્રભુની વાણી સાંભળી, તેથી મેં જાણ્યો અથિર સંસાર.

માડી મોરી રે, હવે હું નહિ રાચું રે સંસારમાં.—૧
હારે જાયા સંજમ પંથ ઘણો આકરો, વ્રત છે ખાંડાની ધાર;
જાયા મોરા રે.

આવીસ પરીસહ જિતવા, કરવાજી ઉગ્ર વિહાર. જાયા મોરા રે
તુજ વિના ઘડીએ ન નીસરે.—૨

હારે જાયા તુજ વિના સુના મંદિરમાળીયાં, તુજ વિના સુનો.
સંસાર; જાયા૦

માણેક મોતીને મુદ્રિકા, કાંઈ ઋદ્ધિ તણો નહીં પાર. જા૦ તુ૦-૩

હારે માણ વનમાં તે રહે છે મરગલાં, તેની કોણુ કરે સંભાળ; માં
એ વન મૃગની પરે વિચરશું, અમે એકલડાં નિરધાર. માડી૦
હવે૦—૪

હારે માણ નરક નિગોદમાં હું ભમ્યો, કુંભીયે અનંતીવાર; માં
છેદન ભેદન મેં સહ્યાં, તે દુઃખ કહ્યો નવિ જાય. માડી૦ હ૦—૫
હારે જાયા પાંચશે પાંચશે નારીયો, કાંઈ રૂપે અખસરા સમાન; જાં
ઉંચા તે કુળની ઉપની, રહેવા પાંચશે પાંચશે મહેલ. જાયા૦
તુજ૦—૬

હવે પાંચશે વહુઓ એમ વિનવે, કાંઈ વડેરી કરે રે વિલાપ;
વાલમ મોરા રે.

તુમે તો સંયમ લેઈ ચાલશે, અમને કોણુનો ઘો છે આધાર.
વાલમ મોરા રે, વાલમ વિના કેમ રહી શકું.—૭

હારે માણ મુસાફર આવ્યો કોઈ પડ્ણલો, ફરી ભેગો થાય
કે ન થાય; માડી૦
એમ મનુષ્યલવ પામવો અતિ આકરો, ધર્મ વિના દુર્ગતિ
જાય. માડી૦ હવે૦—૮

હારે માણ કાચી તે કાયા કારમી, સડી પડી બગડી વીણસી
જાય; માડી૦
એમ જીવડો જાય ને કાયા પડી રહે, મુવા પછી બાળી કરશે રાખ.
માડી૦ હવે૦—૯

હારે માણ માતપિતાને ભાઈ બહેનડી, નારી કુટુંબ પરીવાર; માં
અંતકાળે સહુ અળગા રહે, એક જિન ધર્મ તારણુહાર. માં
હવે૦—૧૦

હવે ધારણી માતા એમ ચીંતવે, આ પુત્ર નહિ રહે સંસાર;
ભવિક જનરે.

એક દિવસનું રાજ લોગવી, સંજમ લીધો મહાવીર પાસ.

લવિક જનરે, સુખાહુકુમારે સંજમ આદર્યો.—૧૧

તપ જપ કરી કાયા શોષવી, આરાધક થઈ ગયા પહેલે દેવલોક;

લવિક૦

પંદર ભવ જ્યાં પુરા થશે, મહાવિદેહક્ષેત્રે જાશે મોક્ષ. લવિક૦

સુખાહુ૦—૧૨

સંવત અઠાર ત્રાણુ સાલમાં, વઢવાણુ શહેર મોઝાર; લવિક૦

પૂજ્ય ખુશાલજીના શિષ્ય ભણે, પાનાચંદ્રજી ક્રિયા ગુણગ્રામ.

લવિક૦ 'સુખાહુ૦—૧૩

શ્રી કવિયણુ વિરચિત

શ્રી અર્જુનભાળીની સજ્ઞાય

(૧૧૪)

કિસકે ચેલે કિસકે પૂત.—એ રાગ.

સદ્ગુરૂ ચરણે નમિ કહું સાર,

અર્જુનભાળી મુનિ અધિકાર; લવિ સાંભળો.

રૂડી રાજગૃહી પુરી જાણુ,

રાજ કરે શ્રેણિક મહિ રાણુ. લવિક૦— ૧

નગરી નિકટ એક વાડી અનુપ,

સકળ તરૂ જિહાં શોભે સરૂપ; લવિક૦

દીપે સુદ્દગરચક્ષ તિહાં દેવ,

અર્જુનભાળી કરે તસ સેવ; લવિક૦— ૨

અંધુમતિ ગૃહિણી તસ જાણુ,
 રૂપ યૌવને કરી રંભ સમાન; લવિ૦
 એકદા અર્જુનને ત્રિયા દેવ ગેહ,
 ગયા વાડીએ બિહુ ધરી નેહ. લવિ૦- ૩
 ગોઠિલ ષટ્ નર આવ્યા તે વાર,
 વિકળ થયા દેખી અંધુમતિ નાર; લવિ૦
 અર્જુનને બાંધી એકાંત,
 ભોગવી અંધુમતિ હો મનને ખાંત; લવિ૦- ૪
 અર્જુન ચિંતે સુદ્ગરપાણિ આજ,
 સેવકની તું કરજે સાજ; લવિ૦
 ઈમ નિસુણી ચક્ષુ પેઠો હો અંગ,
 અંધન તોડી ચાલ્યો મન રંગ. લવિ૦- ૫
 ગોઠિલ ષટ્ નર સાતમી નાર,
 સુદ્ગર શું મારીને ચાલ્યો તે વાર; લ૦
 દિન દિન ષટ્ નરને એક નાર,
 હણ્યા છ માસ લગે એક હજાર. લવિ૦- ૬
 ખસ્સે સાઠ વળી ઉપર જાણુ,
 હણ્યા તે માણસ સુદ્ગરપાણુ; લવિ૦
 વિસ્તરી નગરી માંહે તે વાત,
 લોક બીન્યા તે બહાર ન જાત. લવિ૦- ૭
 ઈણુ અવસર રાજગૃહી ઉદ્યાન,
 સમવસર્યા મહાવીર સુજાણુ; લવિ૦
 શેઠ સુદર્શન સુણી તતકાળ,
 વંદનને ચાલ્યો સુકુમાળ. લવિ૦- ૮

श्री अर्जुनभाणीनी सन्जय : पृष्ठ १४२-३

દેખી દોડ્યો યક્ષ હણવાને કાજ,
 શેઠે પ્રતિજ્ઞા કરી પંથમાં જ; ભવિં
 ઉપસર્ગથી જે ઉગરૂં ઈણુ વાર,
 પાણું નહિ તો જાવજીવ ચોવિહાર. ભવિં-૯
 કરી નમુત્યુણું ધરે હવે ધ્યાન,
 ઉપાડ્યો હણવા મુદ્ગરપાણુ; ભવિં
 ધર્મ પ્રભાવે હાથ થંભ્યા આકાશ,
 ગયો અર્જુન દેહથી યક્ષ નાશ. ભવિં-૧૦
 ધરતી ઉપર પડ્યો અર્જુન દેહ,
 ચિત્ત વજ્યું ઘડી એકને છેહ; ભવિં
 શેઠ પ્રતિજ્ઞા અર્જુન પેખી,
 કિહાં જાશે પૂછે સુવિશેષ. ભવિં-૧૧
 વંદવા જાણું શ્રી મહાવીર,
 સાંભળી સાથે થયો તે ધીર; ભવિં
 વાણી સુણી ઉપજ્યો વૈરાગ,
 લીધું ચારિત્ર અર્જુને ધરી રાગ. ભવિં-૧૨
 કીધાં રે કર્મ ખપાવવા કાજ,
 રાજગૃહી પાસે રહ્યા રૂષિરાજ; ભવિં
 યક્ષ રૂપે હણીયા જે જીવ,
 તેહનું વૈર વાળી મારે સદૈવ. ભાવિં-૧૩
 થપાટ પાટુને મૂડીના માર,
 નિવિદ્ધ જોડા ને પત્થર પ્રહાર; ભવિં
 આપટ ઈંટ કોરડા નહિ પાર,
 હણે લાઠી કેઈ નર હજાર. ભવિં-૧૪

શુભ પરિણામે સાધુ સહે સદૈવ,
 ત્હારાં ક્રીધાં તું લોગવે જીવ; ભવિં-
 અભ્યાસે આંણી શુભ ધ્યાન,
 કેવળ લહી પામ્યા શિવ થાન. ભવિં-૧૫
 સંવત સત્તર સુડતાળે ઉલ્લાસ,
 શહેર રાણકપુર કર્યું ચોમાસ; ભવિં
 કહે કવિયણુ કરજોડી હેવ,
 મુકિત તણા ફળ દેજ્યો દેવ. ભવિં-૧૬

શ્રી કવિયણુ વિરચિત

શ્રી ધન્નાશાલિભદ્રની સન્ન્યાય

(૧૧૫)

રાજગૃહી નગરી મોઝારોજી, વણુઝારા દેશાવર સારોજી;
 ઇણુ વણુજેજી, રતનકંબળ લેઈ આવીયાજી.- ૧
 લાખ લાખની વસ્તુ લાખેણી, એ વસ્તુ છે અતિ ઝીણી;
 કાંઈ પરિમલજી, ગઠમઠ મંદિર પરિહરીજી.- ૨
 પૂછે ગામને ચોતરે, લોક મળ્યા વિધવિધ પરે;
 જઈ પૂછેજી, શાલિભદ્રને મંદિરેજી.- ૩
 શેઠાણી ભદ્રા નિરખેજી, રતનકંબળ લેઈ પરખેજી;
 લેઈ પહોંચાડીજી, શાલિભદ્રને મંદિરેજી.- ૪
 તેડાંચેા ભંડારીજી, વીશ લાખ નિરધારીજી;
 ગણી દેજોજી, એહને ઘર પહોંચાડોજી.- ૫

રાણી કહે રાજા, આપણું રાજ કિશે કાજા;
 મુજ કાજા, એક ન લીધી કાંમળી.— ૬
 સુણ હો એલણા રાણી, એ વાત મેં નાણી;
 પીછાણી, એ વાતનો અચળો ઘણા.— ૭
 દાતાણુ તો જળ કરશું, શાલિભદ્ર મુખ નેશું;
 શણુગારેણ, ગજ રથ ઘોડા પાલખી.— ૮
 આગળ કુંતલ હીચાવંતા, પાછળ પાત્ર નચાવંતા;
 રાય શ્રેણિકા, શાલિભદ્ર ઘેર આવીયા.— ૯
 પહેલે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
 કાંઈ નેનેણ, આ ઘર તો ચાકર તણાં.—૧૦
 બીજે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
 કાંઈ નેનેણ, આ ઘર તો સેવક તણાં.—૧૧
 ત્રીજે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
 કાંઈ નેનેણ, આ ઘર તો દાસી તણાં.—૧૨
 ચોથે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
 કાંઈ નેનેણ, આ ઘર તો શ્રેણિકા તણાં.—૧૩
 રાજા શ્રેણિકાની મુદ્રિકા, ખોવાઈ ખોળ કરેણ કાં;
 માય ભદ્રાણ, થાળ ભરી તવ લાવીયાં.—૧૪
 જાગો જાગો મોરા નંદનણ, કેમ સૂતા આણુંદણ;
 કાંઈ આંગણેણ, શ્રેણિકા રાય પધારીયાં.—૧૫
 હું નવિ જાણું માતા ખેલમાં, હું નવિ જાણું માતા તોલમાં;
 તુમે લેનેણ, જેમ તમને સુખ ઉપજેણ.—૧૬
 પૂર્વે કદી પૂછંતાં નહિ, તો આમાં શું પૂછો સહિ;
 મોરી માતાણ, હું નવિ જાણું વણજમાં.—૧૭

રાય કરિયાણું લેજેજી, મહેા માગ્યા દામ દેજેજી;
 નાણાં ચૂકવીજી, રાય ભંડારે નંખાવી દીયેજી.-૧૮
 વળતી માતા ઈમ કહે, સાચ નંદન સદ્કે;
 કાંઈ સાચેજી, શ્રેણિક રાય પધારીયાજી.-૧૯
 ક્ષણમાં કરે કાંઈ રાજ્યો, ક્ષણમાં કરે યેરાજ્યો;
 કાંઈ ક્ષણમાંજી, ન્યાય અન્યાય કરે સહિજી.-૨૦
 પૂર્વે સુકૃત નવિ ક્રીધાં, સુપાત્રે દાન નવિ દીધાં;
 મુજ માથેજી, હજી પણ એહવા નાથ છે જી.-૨૧
 અળ તો કરણી કરશુંજી, પંચવિષય પરિહરશુંજી;
 પાળી સંચમજી, નાથ અનાથ થશું સહિજી.-૨૨
 ઈંદુયત અંગ તેજી, આવે સહુને હેજી;
 નખશિખ લગેજી, અંગોપાંગ શોભે ઘણાંજી.-૨૩
 મુકતાફળ નિમ ચળકેજી, કાને કુંડલ ઝળકેજી;
 રાજ શ્રેણિકેજી, શાલિભદ્ર ખોળે લીયેજી.-૨૪
 રાજ કહે સુણો માતાજી, તુમ કુમર સુખશાતાજી;
 હવે એહનેજી, પાછો મંદિર મોકલોજી.-૨૫
 શાલિભદ્ર નિજ ઘર આવ્યાજી, રાય શ્રેણિક મહેલ
 સિધાવીયાજી;
 પછી શાલિભદ્રજી, ચિંતા કરે મનમાં ઘણીજી.-૨૬
 શ્રીજિનનો ધર્મ આદરું, મોહ માયાને પરિહરું;
 હું છાંડુંજી, ગજ રથ ઘોડા પાલખીજી.-૨૭
 સુણીને માતા વિલખેજી, નારીયો સઘળી તલખેજી;
 તિણ વેળાજી, અશાતા પામ્યાં ઘણીજી.-૨૮
 માત પિતાને બ્રાતજી, સહુ આળ પંપાળની વાતજી;
 ઈણું જગમાંજી, સ્વારથનાં સરવે સગાંજી.-૨૯

હંસ વિના શાં સરૌવરિયાં, પિયુ વિનાં શાં મંદિરીયાં;
 મોહ વશ થકાંજી, ઉચાટ એમ કરે ઘણાંજી.-૩૦
 સર્વ નીર અમૂહ્યજી, વાટકડે તેલ કુલેલજી;
 શાહ ધન્નેજી, શરીર સમારણ માંડીઓજી.-૩૧
 ધન્ના ઘેર સુભદ્રા નારીજી, ખેઠા મહોલ મોઝારીજી;
 શરીર સમારંતાંજી, એકજ આંસું ખેરીયુંજી.-૩૨
 ગોભદ્ર શેઠની ખેટડી, ભદ્રાખાઈ તોરી માવડી;
 સુણ સુંદરીજી, તેં કેમ આંસું ખેરીયુંજી.-૩૩
 શાલિભદ્રની ખેનડી, બત્રીશ લોબઈની નણુદડલી;
 તે તાહરેજી, શા માટે રોવું પડેજી.-૩૪
 જગમાં એક જ ભાઈ માહરે, સંયમ લેવા મન કરે;
 નારી એક એકજી, દિન દિન પ્રત્યે પરીહરેજી.-૩૫
 એ તો મિત્ર કાયરૂ, શું લે સંયમ ભાયરૂં;
 જીભલડીજી, મુખ માથાની જુદી જાણવીજી.-૩૬
 કહેવું તો ઘણું સોહલું, પણ કરવું અતિ દોહલું;
 સુણો સ્વામીજી, એહવી ઋદ્ધિ કુણુ પરીહરેજી.-૩૭
 કહેવું તો ઘણું સોહલું, પણ કરવું અતિ દોહલું;
 સુણુ સુંદરીજી, આજથી ત્યાગી તુજનેજી.-૩૮
 હું તો હસતી મલકીને, તુમે કિયો તમાસો હલકીને;
 સુણો સ્વામીજી, અખ તો ચિંતા નવિ ધરંજી.-૩૯
 ચોટી અંબોઠો વાળીને, શાહ ધન્નો ઉઠ્યા ચાલીને;
 કાંઈ આવ્યાજી, શાલિભદ્રને મંદિરેજી.-૪૦
 ઉઠો મિત્ર કાયરૂ, સંયમ લઈએ ભાયરૂં;
 આપણુ દોય જણાજી, સંયમ શુદ્ધ આરાધીયેજી.-૪૧

શાલિભદ્ર વૈરાગીયા, શાહ ધન્નો અતિ ત્યાગીયા;
 દોનુ વૈરાગીયાળ, શ્રીવીર સમીપે આવીયાળ.—૪૨
 સંયમ મારગ લીનોળ, તપસ્યાએ મન લીનોળ;
 શાહ ધન્નોળ, માસખમણુ કરે પારણાંળ.—૪૩
 તપ કરી દેહને ગાળીળ, દુષણુ સઘળાં ટાળીળ;
 વૈભારગિરિળ, ઉપર અણુસણુ આદર્યોળ.—૪૪
 અઢતે પરિણામે સોયળ, કાળ કરી જણુ દોયળ;
 દેવગતિયેળ, અનુત્તર વિમાને ઉપન્યાળ.—૪૫
 સુર સુખને તિહાં ભોગવી, ત્યાંથી દેવ દોનું અવિ;
 મહાવિદેહેળ, મનુષ્યપણું તેહ પામશેળ.—૪૬
 સુધો સંયમ આદરી, સકળ કર્મને ક્ષય કરી;
 લહી કેવળળ, મોક્ષગતિને પામશેળ.—૪૭
 દાન તણાં ફળ દેખેળ, ધન્નો શાલિભદ્ર પેખેળ;
 નહિ લેખેળ, અતુલ સુખ તિહાં પામશેળ.—૪૮
 ઇમ જાણી સુપાત્રને પેખેળ, જિમ વેગે પામે મોક્ષેળ;
 નહિ ધોખેળ, કદીયે જીવને ઉપજેળ.—૪૯
 ઉત્તમના ગુણુ ગાવેળ, મનવંછિત સુખ પાવેળ;
 કહે કવિયાણુળ, શ્રોતા જન તુમે સાંભળોળ.—૫૦

વાચક શ્રી સમયસુંદરજી વિરચિત

શ્રી ધન્નાશાલિભદ્રની સંજ્ઞાય

(૧૧૬)

પ્રથમ ગોવાળીયા તણા લવેળ રે, દીધું મુનિવર દાન;

નયરી રાજગૃહી અવતર્યોળ, રૂપે મયણુ સમાન.

સોભાગી રે, શાલિભદ્ર ભોગી રે હોય.—૧
 બત્રીશ લક્ષણુ ગુણે ભર્યોળ રે, પરણ્યો બત્રીશ નાર;
 માણસને ભવે દેવનાંળ રે, સુખ વિલસે સંસાર. સોભાગી૦-૨
 ગોભદ્ર શેઠ તિહાં પૂરવેળ રે, નિત નિત નવલા રે ભોગ;
 કરે સુભદ્રા આવારણાંળ રે, સેવા કરે બહુ લોક. સોભા૦-૩
 એક દિન શ્રેણિક રાજિઓળ રે, જોવા આવ્યો રે રૂપ;
 શરીર સુકોમળ અતિ ઘણુંળ રે, દેખી હરણ્યો ભૂપ. સો૦-૪
 વત્સ વૈરાગે ચિંતવેળ રે, મુજ શિર શ્રેણિક રાય;
 પૂરવ પુણ્ય મેં નવિ કર્યાંળ રે, હવે તપ આદરશું માય.

સોભાગી૦—૫

ઇણે અવસરે શ્રી જિનવરૂળ રે, આવ્યા નયરી ઉદાન;
 શાલિભદ્ર મન ઉજમ્યોળ રે, વાંઘા પ્રભુના પાય. સોભા૦-૬
 વીર તણી વાણી સુણીળ રે, તૂંચો મેહ અકાળ;
 એકેકી દિન પરિહરેળ રે, જિમ જળ છંડે રે પાળ. સો૦-૭
 માતા દેખી ટળવળેળ રે, જિમ માછલડી વિણુ નીર;
 નારી સઘળી પાયે પડેળ રે, મમ છંડો સાહસ ધીર. સો૦-૮
 વહુઅર સઘળી વીનવેળ રે, સાંભળો સાસુ વિચાર;
 સર છંડી પાળે ચઢ્યોળ રે, હંસલો જીડણુહાર. સોભા૦-૯
 ઇણુ અવસર તિહાં નહાવતાંળ રે, ધન્ના શિર આંસુ પડંત;
 કવણુ દુઃખ તુજ સાંભર્યુંળ રે, ઉચું જોઈ કહે કંત. સો૦-૧૦
 ચંદ્રમુખી મૃગલોચનીળ રે, બોલાવી ભરતાર;
 બંધવની વાત મેં સાંભળીળ રે, નારીનો પરિહાર. સોભા૦-૧૧
 ધન્નો ભણે સુણુ લેલડીળ રે, શાલિભદ્ર પૂરો ગમાર;
 જો મન આણ્યું છંડવાળ રે, વિલંબ ન કીજે લગાર. સો૦-૧૨

કર જોડી કહે કામિનીજી રે, અંધવ સમો નહીં કોય;
 કહેતાં વાતજ સોહીલીજી રે, કરતાં દોહીલી હોય. સો૦-૧૩
 બા રે જો તેં ઇમ કહુંજી રે, તો મેં છંડી રે આઠ;
 પિઉડા મેં હસતાં કહુંજી રે, મૂકો છો શા માટ. સોભા૦-૧૪
 ઘરણી વચને ધન્નો નીકર્યોજી રે, જાણે પંચાયણ સિંહ;
 જઈ સાળાને સાદજ કર્યોજી રે, ઘેલા ઉઠ અખીહ. સો૦-૧૫
 કાળ આહોડી નિત્ય ભમેજી રે, પૂઠે મ જોઈશ વાટ;
 નારી અંધન દોરડીજી રે, તોડી લે શુભ વાટ. સોભાળી૦-૧૬
 જિમ ધીવર તિમ માછલોજી રે, ધીવરે નાંખી રે જાળ;
 પુરુષ પડે જિમ માછલોજી રે, તિમહી અચિત્યો કાળ. સો૦-૧૭
 જોખનભર ખેડુ નીસર્યાંજી રે, પહોંચ્યા વીરજીની પાસ;
 દીક્ષા લીધી રૂઝડીજી રે, પાળે મન ઉલ્લાસ. સોભાળી૦-૧૮
 માસખમણને પારણેજી રે, પૂછે શ્રી જિનરાજ;
 અમને શુદ્ધ જ ગોચરીજી રે, લાલ દેશે કુણુ આજ, સો૦-૧૯
 માતા હાથે પારણુંજી રે, થાશે તુમને રે આજ;
 વીર વચન નિશ્ચય કરીજી રે, સામી મળી તેણિ વાર. સો૦-૨૦
 ઘર આઠ્યાં નવિ ઝોળખ્યાજી રે, ફરીયા નગરી મોઝાર;
 મારગ જાતાં મહીયારડીજી રે, સામી મળી તેણિ વાર. સો૦-૨૧
 મુનિ દેખી મન ઉલ્લસ્યુંજી રે, વિકસિત થઈ તસ દેહ;
 મસ્તક ગોરસ સૂઝતોજી રે, પડિલાભ્યો ધરી નેહ. સો૦-૨૨
 મુનિવર વહોરી ચાલીયાજી રે, શ્રીજિન પાસે રે આય;
 મુનિ સંશય જઈ પુછીયોજી રે, દાન ન દીધું માય. સો૦-૨૩
 વીર કહે તુમે સાંભળોજી રે, ગોરસ વહોર્યો રે જોહ;
 મારગ મળી મહીયારડીજી રે, પૂર્વ જન્મ માય એહ. સો૦-૨૪

પૂરવ ભવ જિન મુખ લહેજી રે, એકત્ર ભાવે રે હોય;
 આહાર કરી મુનિ ધારીયોજીરે, અણસણ શુદ્ધ જ હોય. સો૦-૨૫
 જિન આદેશ લહી કરીજી રે, ચઢીયા ગિરિ વૈભાર;
 શિલા ઉપર જઈ કરેજી રે, હોય મુનિ અણસણ ધાર. સો૦-૨૬
 માતા ભદ્રા સંચર્યાજી રે, સાથે બહુ પરિવાર;
 અંતેઉર પુત્ર જ તણેજી રે, લીધો સઘજો લાર. સો૦-૨૭
 સમવસરણે આવી કરીજી રે, વાંઘા વીર જગ તાત;
 સકળ સાધુ વંદી કરીજી રે, પુત્ર જ્ઞેવે નિજ માત. સો૦-૨૮
 જ્ઞેઈ સઘજી પરખદાજી રે, દીઠા ન હોય મુનિરાય;
 કરજેડી કરે વીનતીજી રે, ભાજે શ્રી જિનરાય. સો૦-૨૯
 વભારગિરિ જઈ ચઢ્યાજી રે, મુનિ દરિસણ ઉમંગ;
 સહ પરિવારે પરિવર્યાજી રે, પહોંત્યા ગિરિવર શ્રંગ. સો૦-૩૦
 હોય મુનિ અણસણ ઉચ્ચરીજી રે, ઝીલે ધ્યાન મોઝાર;
 મુનિ દેખી વિલખાં થયાંજી રે, નયણે નીર અપાર. સો૦-૩૧
 ગદગદ શબ્દે બોલતીજી રે, મળી બત્રીશે રે નાર;
 પિઉડા બોલો બોલડાજી રે, જિમ સુખ હોય અપાર. સો૦-૩૨
 અમે તો અવશુણ ભર્યાજી રે, તુમે સહી શુણ ભંડાર;
 મુનિવર ધ્યાન ચૂક્યા નહિજી રે, તેહના વચને લગાર. સો૦-૩૩
 વીરા નયણે નિહાજીએજી રે, જિમ મન થાય પ્રમેહ;
 નયણુ ઉઘાડી જ્ઞેઈએજી રે, માતા પામે મોહ. સો૦-૩૪
 શાલિભદ્ર માતા મોહથીજી રે, પહોંત્યા અમર વિમાન;
 મહાવિદેહે સીઝશેજી રે, પામી કેવળજ્ઞાન. સો૦-૩૫
 ધન્નો ધર્મી મુગતે ગયોજી રે, પામી શુકલધ્યાન;
 જે નર નારી ગાવશેજી રે, સમયમુંદરની વાણ. સો૦-૩૬

શ્રી મનકવિજયજી વિરચિત શ્રી ગજસુકુમાલનું દ્વિઢાળીયું

ઢાળ પહેલી

(૧૧૭)

સરસતિ સમરૂં શારદા રે, પભાણું સુગુરૂં પસાય;
 ગજસુકુમાળ ગુણે ભર્યાં રે, ઉલટ અંગ સવાય.
 મોરા જીવન, ધર્મ હૈયામાં ધાર. -૧

દીપે નગરી દારિકા રે, વસુદેવ નરપતિ અંદ;
 શ્રી કૃષ્ણ રાજ્ય કરે તિહાં રે, પ્રગટયો પુનિમઅંદ. મો૦-૨

ન્યાયવંત નગરી ઘણી રે, બળીયો બળભદ્ર વીર;
 સર્વ કળા ગુણે કરી રે, આપે અતિ મન ધીર. મો૦-૩

સ્વામી નેમિ સમોસર્યા રે; સહસાંત્રવન મોઝાર;
 બહુ પરિવારે પરિવર્યા રે, ગુણમણિના ભંડાર. મો૦-૪

વંદન આળ્યા વિવેકથી રે, કૃષ્ણાદિક નર નાર;
 વાણી સુણાવે નેમિજી રે, ખેડી પર્ષદા બાર. મો૦-૫

ગજસુકુમાળ ગુણે ભર્યાં રે, આળ્યા વંદન એહ;
 વિનય કરીને વાંદીયાં રે, ત્રિકરણ કરીને તેહ. મો૦-૬

દો દેશના પ્રભુ નેમિજી રે, આ છે અથિર સંસાર;
 એક ઘડીમાં ઉઠ ચલે રે, કોઈ નહિ રાખણહાર. મો૦-૭

વિધ વિધ કરીને વીનવું રે, સાંભળો સહુ નર નાર;
 અંતે કોઈ કેહનું નહિ રે, આખર ધર્મ આધાર. મો૦-૮

સ્વામીની વાણી સાંભળી રે, ગજસુકુમાળ ગુણવંત;
 વૈરાગ્યે મન વાળીયું રે, આણુવા ભવનો અંત. મો૦-૯
 આંચા ઘેર ઉતાવળા રે, ન કર્યો વિલંબ લગાર;
 માતા મુજ અનુમતિ દીધો રે, લેશું સંયમ ભાર. મો૦-૧૦

ઠાળ બીજી

(૧૧૮)

કહે માતા કુમારને રે લાલ, સાંભળો ગજસુકુમાળ રે;
 પ્રવીણુ પુત્ર.

દીક્ષા દુષ્કર પાળવી રે લાલ, તું છે નહાનો બાળ રે. પ્રવીણુ૦
 અનુમતિ હું આપું નહિ રે લાલ. ૧
 સાંભળો સુત સુખ ભોગવો રે લાલ, મણિ માણેક ભંડાર રે; પ્ર૦
 સુખ ઈહાં છે સુણો હાથમાં રે લાલ, તુમે પરિહરો કવણુ પ્રકાર રે.
 ચાર મહાવ્રત કહ્યાં નેમિજી રે લાલ, મેંઘાં મૂલ્ય જેવાં હોય હો;
 મોરી માત.

નાણું દીધે તે નહિ મળે રે લાલ, સુણ્યા અવલ મુજ એહ હો.

મોરી માત, દીધો અનુમતિ દીક્ષા લઉં રે લાલ.
 સાંભળો સુત સંયમ ભણી રે લાલ, પંચ પારધી જેહ રે; પ્ર૦
 આઠ કરમ આવી નહે રે લાલ, તેહને તું કેમ જિતેશ રે. પ્ર૦ અ૦
 મન નિર્મળ નાળે કંઈ રે લાલ, જ્ઞાનના ગોળા જેહ હો; મોરી૦
 ઉપસર્ગ અગ્નિ દાડૂ દીયું રે લાલ, ઉડાડી દેઉં એહ હો. મો૦ દ્વિ૦
 ચાર ચોર અતિ આકરા રે લાલ, લોંઠા લૂંટી જાય રે; પ્રવીણુ૦
 દશ દુશ્મન વળી તાહરા રે લાલ, આઠા દેવે ઘાય રે. પ્ર૦ અ૦
 ક્ષેમ ખજનો માહરો રે લાલ, લૂંટ્યો કેણે ન લૂંટાય હો; મો૦

શિયળ સેના સુધી કંઈ રે લાલ, મહારા દુશ્મન દૂરે જાય હો. મોંદિં
 મોહ મહીપતિ જેહ મોટકો રે લાલ, ધીરજ કેમ ધરેશ રે; પ્રં
 જલિમ એ જુગતે નડે રે લાલ, તેહને તું કેમ જિતેશ રે. પ્રં
 કોમળ મન કમાનથી રે લાલ, ભાવ ભાથો ભરપૂર હો; મોં
 ત્રિકરણ મન તીર જ કંઈ રે લાલ, મોહ મહીપતિ કંઈ દૂર હો. મોં
 ભોજન ભલી ભલી ભાતનાં રે લાલ, સુખડી સાતે ભાત રે; પ્રં
 સરસ નિરસ આહાર આવશે રે લાલ, તે આશો કેમ કરી ખાંત રે.
 સમકિત સાતે સુખડી રે લાલ, મન સ્થિર મોતીચૂર હો; મોં
 ગગન ગાંઠીયા જ્ઞાનના રે લાલ, ભાવ ભલો ભરપૂર હો. મોં દિં
 સોવનથાળ સોહામણો રે લાલ, શાળ દાળ ધૃત ગોળ રે; પ્રં
 સરવે ભોજન મન ભાવતાં રે લાલ, ઉપર મુખ તંબોળ રે. પ્રં
 અકિંચન થાળી કાચલી રે લાલ, સમતા શાળ ધૃત ગોળ હો; મોં
 સરસ ભોજન સંતોષનાં રે લાલ, સ્થિર મન મુખ તંબોળ હો. મોં
 ઉપસર્ગ તુજને અતિ ઘણા રે લાલ, પરિસહ વળી બાવીશ રે; પ્રં
 ખમી ન શકે તું ખરો રે લાલ, પછી પસ્તાવો કરીશ રે. પ્રં
 ઉપસર્ગ જે મુજ ઉપજે રે લાલ, તે ક્ષમાયે કરીને ખમીશ હો; મોં
 પ્રીતે કરી પરિસહ સહુ રે લાલ, બળીયા જે કોઈ બાવીશ હો. મોં
 વચન સુણી વૈરાગ્યનાં રે લાલ, મૂર્છાણી તવ માત રે; પ્રવીણું
 નયણે તે આંસુ નીતર્યાં રે લાલ, સાંભળ સુત સુન્નત રે. પ્રં
 માન વચન માતા તણાં રે લાલ, તુજને કહું છું હું એહ રે;
 સોભાળી સુંદર.

સુશુભ સુતા સોભલ તણી રે લાલ, પરણો પનોતા એહ રે.

ધર્મ હૈયામા શું ધરો રે લાલ. સોં ધં

માત મનોરથ પૂરવા રે લાલ, ન કહશો મુખ નકાર રે; સોભાં

ઓચ્છવ મહોચ્છવ કરી ઘણા રે લાલ, પરણાવું પુત્ર કુમાર રે. સોં
કહે કુમાર માતા લણી રે લાલ, સાંભળો મોરી માય હો;
મોરી માત.

મન મહાડું વૈરાગ્યમાં રે લાલ, એક ક્ષણ લાખેણી જાય હો. મોં
માતા વિચારે ચિત્તમાં રે લાલ, રાખ્યો ન રહે એહરે; પ્રવીં
આશિષ આપી અતિ ઘણી રે લાલ, લિયો દીક્ષા ધરી નેહ રે. પ્રં
ધર્મ હૈયામાંહી ધરો રે લાલ.

ખેસાર્યા સેવકો સુત લણી રે લાલ, ઓચ્છવ કીધો અપાર રે; સોં
આવ્યા નેમિજી આગળે રે લાલ, ભાવે લે સંયમ સાર રે. સોં
માતા કહે નિજ પુત્રને રે લાલ, સાંભળ સુત સુબળુ રે; સોં
સંયમ સુધો પાળજો રે લાલ, પામજો પદ નિર્વાણુ રે. સોં ધં
એમ આશિષ માતા દિયે રે લાલ, આવ્યાં સહુ ઘેર એહ રે; સોં
આવ્યા નેમિજી આગળે રે લાલ, ગજસુકુમાળ ગુણ ગેહ રે.
આજ્ઞા આપો શ્રી નેમિજી રે લાલ, કાઉસગ કઈ સ્મશાન રે; સોં
મન સ્થિર રાખીશ માહરું રે લાલ, પામવા પદ નિર્વાણુ રે. સોં
આજ્ઞા આપી નેમિજીયે રે લાલ, આવ્યા જિહાં સ્મશાન રે; સોં
મન સ્થિર રાખી આપણું રે લાલ, ધરવા લાગ્યા ધ્યાન રે. સોં
સોમલ સસરે દેખીયા રે લાલ, ઉપન્યું મનમાં પૂરવ વૈર રે; સોં
કુમતિ સોમલ કોધે ચડ્યો રે લાલ, મનમાં ન આણી મહિર રે.
શિર ઉપર બાંધી સુણો રે લાલ, માટી કેરી પાળ રે; સોં
ખેર અંગારા ઘગઘગતા રે લાલ, તે મૂકયા તતકાળ રે. સોં ધં
ફટફટ કુટે હાડકાં રે લાલ, તટતટ ત્રુટે ચામ રે; સોં
અસંતોષી સસરો મળ્યો રે લાલ, તુરત સાચું તેણું કામ રે. સોં
સોભાગી શુકલધ્યાને ચઢયા રે લાલ, ઉપન્યું કેવળનાણુ રે; સોં
ક્ષણમાં કર્મ અપાવીને રે લાલ, મુનિ મુગતે ગયા જાણુ રે. સોં

ગજસુકુમાળ મુગતે ગયા રે લાલ, વંદુ વારંવાર રે; સોં
 મન સ્થિર રાજ્યું આપણું રે લાલ, પામ્યા ભવનો પાર રે. સોં ધં
 શ્રીવિજયધર્મસૂરી તણુરે લાલ, રાજવિજય ઉવઝાયરે; સોં
 તસ શિષ્ય લક્ષણુ ગુણુ કરી રે લાલ, પલણુ તે સુગુરૂ પસાય. સોં
 સોળસેને આસઠ સંવતે રે લાલ, નગર સાંગાનેર મોઝાર રે; સોં
 ગુણુ ગાયા માસ ક્ષાગુણુ રે લાલ, શુકલ પક્ષ છઠ સોમવાર રે. સોં
 કહે મનક મોહન તણુ રે લાલ, સાધુ તણી સન્ન્યાય રે; સોં
 ભણુને ગણુને ભલી ભાતશું રે લાલ, પામને ભવનો પાર રે.
 સોં ધં-૩૩

શ્રી સિદ્ધસૌભાગ્યજી વિરચિત શ્રી ગજસુકુમાલની સન્ન્યાય (૧૧૯)

સોરઠ દેશ મોઝાર, દ્રારિકા નગરી અતિસાર;
 આજ હો વસુદેવ રાન્ત રાજ્ય કરે તિહાંજી.- ૧
 ભાઈ દશે દસાર, ખળભદ્ર કાન્હ કુમાર;
 આજ હો દીસે રે સોહાગણુ રાણી દેવકીજી.- ૨
 તસ લઘુ પુત્ર રસાળ, નામે ગજસુકુમાલ;
 આજ હો માતપિતાને વહાલો પ્રાણુથીજી.- ૩
 એક દિન નેમિજિણુંદ, સાથે સુર નર વૃંદ;
 આજ હો શિવસુખદાયક સ્વામી સમોસર્યાજી.- ૪
 વંદન કાજ કુમાર, આવે પ્રેમ અપાર;
 આજ હો અમિય સમાણી વાણી સાંભળીજી.- ૫

પારથો મન વૈરાગ, ચારિત્ર ઉપરી રાગ;
 આજ હો દોય કર જોડી માતને વિનવીજી.- ૬
 જિન વચનામૃત પાન, કીધો સુખ નિધાન;
 આજ હો મોહ સૂરાનો મદ તે મુજ ઉતર્યોજી.- ૭
 જાણ્યો અધિર સંસાર, લેશું સંજમભાર;
 આજ હો માત મયા કરી અનુમતિ આપશેજી.- ૮
 વચન અપૂરવ જેહ, શ્રવણ ન સુણે એહ;
 આજ હો જળ ભરી નયણે જોલે દેવકીજી.- ૯
 સુણ વંતસ તું લઘુ વેશ, હું કીમ દેઉં આદેશ;
 આજ હો સંયમ અસિ ધારા ઉપરી ચાલવોજી.-૧૦
 તે પુત્ર નવ લે દીખ, માંગી સહયુગ્ શીખ;
 આજ હો ઘર ઘર ભમવો ફરી દોહીલોજી.-૧૧
 કુસુમ સેજ મોઝાર, તુજ નાવે નિંદ લગાર;
 આજ હો સન્નરે સંથારે, સુખ કીમ પામશેજી.-૧૨
 સાલી દાલી ઘૃત જોલ, પરિહરવો તંબોલ;
 આજ હો આહાર તે કરવો છે તિહાંજી કાયલીજી.-૧૩
 પીવો નીર સમીર, સહવો હુઃખ શરીર;
 આજ હો સુત રે તરવો સાયર દોહીલોજી.-૧૪
 ખાઉલ દેવી ખાથ, લોહ ચણા લેઈ હાથ;
 આજ હો મીણને દાંતે ચાવવા દોહીલાજી.-૧૫
 તિમ એ સંયમ ભાર, દોહીલો છે નિરધાર;
 આજ હો એહલું જાણીને ધરે સુખ ભોગવોજી.-૧૬
 વળતો અકલ અળીલ, વચન વદે થઈ સિંહ;
 આજ હો કાયરના હઈડા કંપે ઈમ સુણીજી.-૧૭

તુમ અંગજ શૂર, પાળી સંચમ પૂર;
 આજ હો મોહ મહીપતિ જીપી જયવડજી.-૧૮
 ઈંદ્ર ચંદ્ર નરેંદ્ર, દાનવ દેવ મુણિંદ્ર;
 આજ હો અથિર સંસાર એ સહૂ આથમ્યોજી.-૧૯
 તીર્થકર ગણુધાર, વાસુદેવ ચક્રધાર;
 આજ હો એ નર ઉત્તમ જો નવિ સ્થિર રહ્યાજી.-૨૦
 તું અમર કુણુ માત, ઈમિ અવધારો વાત;
 આજ હો મોહ નિવારો મોરી માવડી માહરોજી.-૨૧
 માતા કહે સુણો પુત્ર, તું મુજ ઘર છે સુત;
 આજ હો સુત પાળે માવડી કિમ રહેજી.-૨૨
 તુઝ શું પ્રેમ અપાર, તું મુઝ છે આધાર;
 આજ હો મનોરથ પૂરવો માહરોજી.-૨૩
 રૂપ કળા ગુણુ પાત્ર, નિરૂપમ નિલ હો ગાત્ર;
 આજ હો સોમલની બેટી પરણો પદમણીજી.-૨૪
 પછે સંચમભાર, આદરજો આધાર;
 આજ હો લાડી રે લાખીણી પરણો લાડકાજી.-૨૫
 પરિણુતી મનહ ધરેહ, પાણિત્રહણુ કરેહ;
 આજ હો અનુમતિ માગે માત પીતા કનેજી.-૨૬
 માતા અમૃત વાણુ, સુતનો નિશ્ચય જાણુ;
 આજ હો આશિષ દેઈ તે સુતનાં લેતી લામણાંજી.-૨૭
 દુક્કર દુક્કર કાર, પંચ મહાત્રત સાર;
 આજ હો બાવીશ પરિસહ સહ બળવંત જીપજોજી.-૨૮
 ધરજો ધરમનો ધ્યાન, દિન દિન ચઢતે વાન;
 આજ હો સિંહુ થઈને સંચમ પાળજોજી.-૨૯

નેમિ જિણેસર પાસ, સંયમ લેઈ ઉલ્લાસ;
 આજ હો સુગુરૂ સમીપે આગમ અભ્યાસીયાળ.—૩૦
 દ્વારિકા નગરી પ્રવેશ, એક દિન જિન આદેશ;
 આજ હો રિષિ રે સમશાને કાઉસગ્ગ કરી રહ્યોળ.—૩૧
 દીઠા સાસરે તેમ, સોમલ ચિંતે એમ;
 આજ હો વૈર ઉલ્લસીઉં પૂરવ ભવ તણુંળ.—૩૨
 જલજલતા અંગાર, શિર ઉપર દુખકાર;
 આજ હો પાળ તે બાંધી માટી કેરડીળ.—૩૩
 મુનિ ચઢ્યો શુભ ધ્યાન, પામી કેવળજ્ઞાન;
 આજ હો કરમ સવિનાશી મુનિ મુક્તે ગયાળ.—૩૪
 પંડીત સુરસૌભાગ્ય, સેવક સિદ્ધસૌભાગ્ય;
 આજ હો એહને સમરે એ મુનિ રાજિઓળ.—૩૫

શ્રાવક કવિ શ્રીઋષભદાસ વિરચિત

શ્રી સ્થૂલિભદ્રની સજ્ઞાય

(૧૨૦)

શ્રીસ્થૂલિભદ્ર મુનિ ગણમાં શિરદારને, ચોમાસું આવ્યા કોશ્યા
 આગાર ને; ચિત્રામણુ શાળાએ તપ જપ આદર્યા ને.—૧
 આદરીયાં વ્રત આવ્યા છો અમ ગેહ ને, સુંદરી સુંદર અંપક—
 વરણી દેહ ને;
 અમ તુમ સરીખો મેળો આ સંસારમાં ને.—૨
 સંસારે મેં નેયું સકળ સ્વરૂપ ને, દર્પણની છાયામાં જેલું રૂપ ને;
 સુપનાની સુખલડી ભૂખ ભાગે નહિ ને.—૩

ના કહેશે તો નાટક કરશું આજ ને, બારવરસની માયા છે
 મુનિરાજ ને;

તે છોડી કેમ જાઉં હું આશા ભરી ને.-૪
 આશા ભરીયો ચેતન કાળ અનાદિ ને, ભમ્યો ધરમને હીણ
 થયો પરમાદી ને;

ન જાણી મેં સુખની કરણી યોગની ને.-૫
 યોગી તો જંગલમાં વાસો વસિયા ને, વેશ્યાને મંદિરીયે
 ભોજન રસિયા ને;

તુમને દીઠા એવા સંયમ સાધતાં ને.-૬
 સાધ શું સંયમ ઇચ્છા રોધ વિચારી ને, કુર્માપુત્ર થયા
 નાણી ધરખારી ને;

ધાણી માંહે પંકજ કોરું જાણીયે ને.-૭
 જાણી એ તો સઘળી તુમારી વાત ને, મેવા મીઠા રસવંતા
 બહુ ભાત ને;

અંબર ભૂષણ નવ નવલી ભાતે લાવતા ને.-૮
 લાવતાં તો તું દેતી આદરમાનને, કાયા જાણું રંગ પતંગ સમાનને;
 ઠાલીને શી કરવી એવી પ્રીતડી ને.-૯
 પ્રીતલડી કરતાં તે રંગભર સેજ ને; રમતાંને દેખાડંતા ઘણું હેજને
 રીસાણી મનાવી મુજને સાંભરે ને.-૧૦
 સાંભરે તો મુનિવર મનડું વાળે ને, ઠાંકયો અગ્નિ ઉઘાડયો
 પરજાળે ને;

સંયમમાંહી એ છે દૂષણ મોટકું ને.-૧૧
 મોટકું આંબુનું હતું નંદનું તેડું ને, જાતાં ન વળે કાંઈ તમારું;
 મનડું ને;

મેં તુમને તિહાં કોલ કરીને મોકલ્યા ને.-૧૨

રથિકકલા અને કોશાનૃત્ય

મોકલ્યા તો મારગ માંહિ મળિયા બે, સંભુતિ આચારજ
જ્ઞાને બળીયા બે;

સંયમ દીધું સમકિત તેણે શીખવ્યું બે.-૧૩

શીખવ્યું તો કહિ દેખાડો અમને બે, ધરમ કરતાં પુણ્ય
ઘણેરું તમને બે;

સમતાને ઘેર આવી વેશ્યા ઈમ કહેબે.-૧૪

વદે મુનિશ્વર શંકાને પરિહાર બે, સમકિત મૂલે શ્રાવકનાં
વ્રત બાર બે;

પ્રાણાતિપાતાદિક સ્થુલથી ઉચ્ચરે બે.-૧૫

ઉચ્ચરે તો વીત્યું છે ચોમાસું બે, આણા લઈને આવ્યા
ગુરૂની પાસે બે;

શ્રુતજ્ઞાની કહેવાણા ચૌદે પૂરવી બે.-૧૬

પૂરવી થઈને તાર્યા પ્રાણી થોક બે, ઉજવળ ધ્યાને તેહ ગયા
દેવલોક બે;

ઋષભ કહે નિત્ય કરીએ તેહને વંદના બે.-૧૭

શ્રી રૂપવિજયજી કૃત

શ્રી સ્થૂલિભદ્રજીની સજ્ઞાય

(૧૨૧)

આંખો મોરચો હે આંગણે, પરિમલ પુહવી ન માય;

પાસે કુલી હે દેતકી, ભ્રમર રહ્યો હે લુભાય. આંખો-૧

આવો સ્થૂલિભદ્ર વાહલા, લાઇલદેના હો નંદ;

તુમ શું મુજ મન મોહીયું, જિમ સાચરને હો ચંદ. આંખો-૨

મુગુણા સાથે હો પ્રીતડી, દિનદિન અધિકી હો થાય;

ખેઠો રંગ મજીકનો, કદીએ ચટકી ન જાય. આંખો-૩

નેહ વિહુણાં રે માણસાં, જેહવાં આવળ કૂલ;
 દીસંતાં રળીયામણાં, પણ નવિ પામે હો મૂલ. આંખો૦-૪
 કોયલડી ટહુકા કરે, આંખે લેહકે રે લુખ;
 સ્થૂલિભદ્ર સુરતરૂ સારીખો, કોશ્યા કણુયર કંખ. આંખો૦-૫
 સ્થૂલભદ્રે કોશાને ખુઝવી, દીધો સમકિત સાર;
 રૂપવિજય કહે શીલથી, લહીએ સુખ અપાર. આંખો૦-૬

શ્રી ક્ષમાકલ્યાણકૃત વિરચિત

શ્રી સ્થૂલિભદ્રની સજ્જાય

(૧૨૨)

શ્રી મહાવીર જિનેસરૂ, ત્રિભુવન ગુરૂ;
 તસુ અષ્ટમ પટધાર, શ્રી સ્થૂલિભદ્ર નમો.-૧
 પાટલિપુત્ર સોહામણું, મહિમંડણું; તિહાં પાયો અવતાર.-૨
 નંદનરિંદ મંત્રીશ્વરૂ, ગુણુઆગરૂ; શ્રી સકડાલ સુપુત્ર.-૩
 લાઘલહેનંદન ભલો, મુનિ ગુણુનિલો, નાગરદ્વિજ કૂલદીપ.-૪
 શ્રી સંભુતિવિજય ગુરૂ, પૂરવધરૂ, વ્રત લીધું તસુ પાસ.-૫
 કોશા વેશ્યા પ્રતિબોધવે, સુગુરૂ તવે, દુકર દુકરકાર.-૬
 ચારપૂરવશિષ્યો વળી, શ્રુતકેવળી, શ્રીભદ્રખાહુ સમીપ.-૭
 સંચમ ખાજ્યો નિર્મળો, ત્રિવિધે ભલો, જંગમ યુગપ્રધાન.-૮
 પંચમાસ પંચદિન સહી, ઉપર કહી, વરસ નવાણું આય.-૯
 કરી અણુસણુ આરાધના, શુભવાસના, પહોંચ્યા સ્વર્ગ મોઝાર.

શ્રી૦-૧૦

ચોરાશી ચોવીશી લગે, જસ ઝગમગે, રહેશે જેતું નામ.-૧૧

૮ ૨ ૧
 વસુયુગ ચંદ્ર સંવત્વરે, પાટલીપુરેજી, જસુ પદ્મ થાપના કીધ.-૧૨
 વાયક અમૃતધર્મનો, થુણે શુભ મનોજી, શિષ્ય ક્ષમાકલ્યાણ.
 શ્રી૦-૧૩

શ્રી રૂપવિજયજી કૃત શ્રી નેમ રાજુલની સજ્ઞાય

(૧૨૩)

નદી યમુનાકે તીર ઉડે દોય પ'ખીયાં-એ રાગ
 પિયુજી પિયુજી રે નામ જ્યુ' દિન રાતીયાં,
 પિયુજી ચાલ્યા પરદેશ તપે મોરી છાતીયાં;
 પગપગ જોતી વાટ વાલેસર કળ મિલે,
 નીર વિછોયાં મીન કે તે જ્યુ' ટળવળે.-૧
 સુંદર મંદિર સેજ સાહિબ વિણુ નવિ ગમે,
 જિહાં રે વાલેસર નેમ તિહાં માઈ મન ભમે;
 જો હોવે સજ્જન દૂર તોહી પાસે વસે,
 કિહાં પ'કજ કિહાં ચંદ દેખી મન ઉઠ્ઠસે.-૨
 નિ:સ્નેહી શું પ્રિત મ કરજો કેા સહી,
 પતંગ જલાવે દેહ દીપક મનમેં નહીં;
 વહાલા માણસનો વિયોગ ન હોજો કેહને,
 સાલે રે સાલ સમાન હેયામાં તેહને.-૩
 વિરહ વ્યથાની પીડ યોવન વયે અતિ દહે,
 જેનો પિયુ પરદેશ છે તે માણસ દુઃખ સહે;

ઝુરી પંજર કીધ કાયા કમલ જિસી,
 હજિઅ જુએ ન નયણેં હસી.-૪
 જેહને જેહ શું રાગ ટાલ્યો તે તો નવિ ટલે,
 ચકવી રચણી વિજ્ઞેગ તે તો દિવસે મલે;
 આંગા કેરો સ્વાહ લીંબુ તે તો નવિ કરે,
 જે નાદ્યા ગંગા નીર તે છિલ્લર જલ કિમ તરે.-૫
 જે રમ્યા માલતી ફૂલ તે ધંતૂરે કિમ રમે,
 જેહને ધૃતશું પ્રેમ તે તેલે કિમ જમે;
 જેહને ચતુરશું નેહ તે અવરને શું કરે,
 નવ યૌવના તણ નેમ વરાગી થઈને ફરે.-૬
 રાજુલ રૂપનિધાન પોહોતી સહસાવને,
 જઈ વાંઘા પ્રભુ નેમ સંજ્ઞમ લેઈ એક મનેં;
 પામ્યાં કેવલજ્ઞાન પહોંતી મનની રહી,
 રૂપવિજય પ્રભુ નેમ, લેટે આશા ફલી.-૭

શ્રી ધર્મવિજયણ કૃત.

(૧૨૪)

હલકો હાંકોને સ્વામી હાથીયો હો લાલ, હું આલું તુમારી
 પાસ રે; નગીના નેમ.
 ત્યારે તમે ત્યાંથી ચાલ જો હો લાલ, મુજને મળવાની ઘણી
 હોંશ રે. ન૦ હલકો-૧
 લેળા થઈને મુજને ભાવથી હો લાલ, વળતી વનમાંહિ ભવ રે;
 તોરણથી શું પાછા વળો હો લાલ, ભંગ કરીને મારા ભાવ રે.
 ન૦ હલકો-૨

દયા બાણી તિર્યચની હો લાલ, તેવી બાણી મુજ નાથ રે;
આશા પૂરણ કરો આ સમે હો લાલ, હેતે ગ્રહીને મારો હાથ રે.

ન૦ હલકો૦-૩

દયાળુ થઈને દીલમાં હો લાલ, દૂર કરો માંડું દુઃખ રે; ન૦
હુંશ ઘણી છે હૈયા વિષે હો લાલ, તુમ શું ભોગવવા મુખ રે.

ન૦ હલકો૦-૪

પોંચી ચતુરા તિહાં ચોંપથી હો લાલ, કરતી અતિ ઉચાટ રે;
આગળ આવી ભભી રહી હો લાલ, રોકી રસીલાની વાટ રે.

ન૦ હલકો૦-૫

પકડી કરને કોઠે કરગરે હો લાલ, જોવંતી જોડીને હાથ રે;
અપરાધ શો અબળા તણો હો લાલ, નકકી કહો તમે નાથ રે.

ન૦ હલકો૦-૬

કહ્યું માન્યું નહિ કોઈનું હો લાલ, જ્યારે તમે જહુરાય રે;
ત્યારે પડ્યું મારે આવલું હો લાલ, એકલા આલીને પાય રે.

ન૦ હલકો૦-૭

રાખોને રાજવી માહરો હો લાલ, આગ્યા તણો ઈતખાર રે;
ઘણી થઈ છે વાતો ગામમાં હો લાલ, કહું શું વારંવાર રે.

ન૦ હલકો૦-૮

પરણોને પિયુ પાછા વળી હો લાલ, અંદેશો તજી ઉર રે; ન૦
દીન દારા દુલવો નહિ હો લાલ, જક જવા ઘો દૂર રે.

ન૦ હલકો૦-૯

ના કહેતાં નહિ થાય છુટકો હો લાલ, કર જોડીને કહું કંથ રે;
આજું કરો તો યાદવપતિ હો લાલ, આપું નહિ જવા પંથ રે.

ન૦ હલકો૦-૧૦

આઠ ભવની પિયુ પ્રીતડી હો લાલ, નવમે ભવ તણ નાર રે;
ગિરિ ગિરનાર પર પામીયા હો લાલ, ધર્મપસાયે ભવપાર રે.

ન૦ હલકો૦-૧૧

શ્રી રૂપવિજયણ કૃત

રાજુલનો પત્ર

(૧૨૫)

રાગ સામેરી

સ્વસ્તિ શ્રી રેવયગિરિવરા, વહાલા નેમણ જીવન ગ્રાણુ;
લેખ લખું હોંસે કરી, રાણી રાજુલ ચતુર સુજાણુ.
વહેલા ઘેર આવજો, મહારા જીવન યાદવરાય, વાર મ લાવજો.-૧
મેં તો લિખ્યા હોંશે લેખ, મનમાં લાવજો;
વળી જે હોય વેધક જાણુ, તાસ સંભળાવ જો. વ૦ મહા૦-૨
ક્ષેમકુશળ વરતે ઈહાં, વહાલા જપતાં પ્રભુજીવું નામ;
સાહિય સુખ શાતા તણો, મુજ લીખજો લેખ તામ. વ૦-૩
સાવ સોવન કાગળ કરું, વહાલા અક્ષર રચણુ રચંત;
મણી માણેક મોતી લેખણુ જડું, હું તો પિયુ ગુણુ પ્રેમે લખંત.
વહેલા૦-૪

જેહ તોરણથી પાછા વળ્યા, તેહને કાગળ લખું કઈ રીત;
પણુ ન રહે મન માહરું, મુને સાલે પૂરવ પ્રીત. વહેલા૦-૫
દિવસ જેમ તેમ કરી નિર્ગમું, મુને રચણી વરસ હજાર;
જો હોય મન મળવા તાણું, તો વહેલા કરજો સાર. વહેલા૦-૬
નવચૌવને પિયુ ઘર નહીં, વસવું તે દુરજન વાસ;
જોલે જોલ દાખવે વહાલા, ઉંડા મર્મ વિમાસ. વહેલા૦-૭

સહુકો રમે નિજ માળીએ, વહાલા કામિની ક'થ સહેજ;
 થર થર ધૂળે મહારી દેહડી, મહારી સુની દેખીને સેજ. વ૦-૮
 વીતી હશે તે જાણશે, વહાલા વિરહની વેદના પૂર;
 ચતુર ચિત્તમાં સમજશે, શું લહે મૂરખ ભૂર. વહેલા૦-૯
 પતંગ રંગ દીસે ભલો, વહાલા ન ખમે તાવડ રીઠ;
 ફાટે પણ ફીટે નહીં, હું તો વારી ચોળ મજાઠ. વહેલા૦-૧૦
 ઉત્તમ સંજ્ઞન પ્રીતડી, જેમ જળમાં તેલ નિરધાર;
 છાંચડી ત્રીજા પહોરની, તે તો વડ જેવી વિસ્તાર. વહેલા૦-૧૧
 દૂર થકી ગુણ સાંભળ્યા, વહાલા મન મળવાને થાય;
 વહાલેસર મુજ વિનતી, તે તો જિહાં તિહાં કહી ન જાય.

વહેલા૦-૧૨

એક મહેલી ખીજે મળે, વહાલા મનમાં નહિ તસ નેહ;
 લીધા મૂકી જે કરે, તે તો આખર આપે છેહ. વહેલા૦-૧૩
 જે મન તે તેહ મિલી રહ્યા, વહાલા ઉત્તમ ઉપમ તાસ;
 જે જે તિલ ફૂલની પ્રીતડી, તેહની જગમાં રહી સુવાસ. વ૦-૧૪
 ખાવા પીવા પહેરવા, વહાલા મન ગમતા શણગાર,
 ભર યૌવન પિયુ ઘર નહિ, તેહનો એજે ગયો અવતાર. વ૦-૧૫
 બાળપણે વિદ્યા ભણે, ભર યૌવન ભાવે ભોગ;
 વૃદ્ધ પણે તપ આદરે, તે તો અવિચળ પાળે યોગ. વ૦-૧૬
 કાગળ જગ ભલે સરજ્યો, વહાલા સાચો તેમિત્ર કહાય;
 મનમુ દુઃખ માંડી લખું, તે તો આંસુડે ગળી ગળી જાય.

વહેલા૦-૧૭

લેખ લાખેણો રાજીલે લખ્યો, વહાલા નેમજી ગુણ અભિરામ;
 અક્ષરે અક્ષર વાંચજો, મહારી કોડા કોડ સલામ. વહે૦-૧૮

નેમ રાજુલ શિવપુરી મજ્યાં, પૂગી તે મન કેરી આશ;
શ્રી વિનયવિજય ઉવઝાયનો, શિષ્ય રૂપ સદા સુખ વાસ.
વહેલા૦-૧૯

કવિશ્રી લાવણ્યસમય વિરચિત
શ્રી નેમરાજુલની સંજ્ઞાય

(૧૨૬)

સરસતિ સામીણી વીનલું, ગોયમ લાગું રે પાય;
રાજુલ નારી રે વીનવે, બે કર જોડી રે આય.- ૧
તેં મન મોહું રે નેમજી, બોલે રાજુલ નાર;
કંતા કાં રથ વાળીઓ, આવ્યો તોરણ બાર. તેં૦- ૨
બે કર જોડી વીનલું, પ્રીતમ લાગું રે પાય;
નારી નવ ભવ કેરડી, કાં મુજ મેલીને જાય. તેં૦- ૩
ગજ રથ ઘોડા રે છે ઘણા, પાયક સંખ્યા ન પાર;
જોતાં જન તુમારડી, હીયડે હર્ષ અપાર. તેં૦- ૪
કુંડળ સોવન કેરડાં, હૈયડે નવસેરો હાર;
ચઢીને ગયવર ઉપરે, સોહે સખ શણુગાર. તેં૦- ૫
મંડપ મોટાં રે માંડીયા, નાચે નવલાં રે પાત્ર;
થાનક થાનક થોકડે, જોવા સરખી છે જન. તેં૦- ૬
માને બળભદ્ર કાનજી, માને મહોટા રે ભૂપ;
સુર નર સેવે રે સામટા, તાહરું અકળ સ્વરૂપ. તેં૦- ૭
તવ સુરંજી રે સાસરું, પીયર પનોતી માય;
કર્મે લખ્યું જે તિમ કરું, પિયુનું યોવન જાય. તેં૦- ૮

यादव कोडीओ रे परिवर्था, आथे दशे दस्यार;
नेम गयवर यदीया, आंव्या तोरणुभार. ते०-६
 स्वामी पूछे रे सारथी, ओ शा लरीया रे वाड;
 तुम प्रभाते रे परगडो, होशे पशुडानो घात. ते०-१०
 डरणी ओले रे डरणुला, ते कां कीधो रे चोकार;
 रडे रडे छानो रे छुटशुं, आंव्यो नेमि कुमार. ते०-११
 साभर ओले रे साभरी, सांलण सुंदरी वात;
 जया जेशुं रे आपणां, आंव्यो त्रिभुवन तात. ते०-१२
 रोज लणे सुणु रोजडी, घडी घडी उथलं न थाय;
 आंव्यो देव दयाणुओ, डैयडे डर्षं न माय. ते०-१३
 काणो घोडो रे काणलो, सामणीओ असवार;
नेम घोडो रे वाणीओ, जर्ध यठया गढ गिरनार. ते०-१४
 स्वामी पूछे सुणु सारथी, आशा लरीया रे वाड;
 साभर मूकया रे मोकणा, वेगे वरी रथ वाण. ते०-१५
 निज निज हांमे रे ते गया, ओले मधुरी रे वाणु;
 कोडी वरसां रे लवजे, राणुल प्रीति निर्वाणु. ते०-१६
नेम जिनिसर वीनवे, नहि संसारनुं काम;
 ओक स्त्रीने रे कारणे, ओवडो पशुओनो घात. ते०-१७
 वरसीदान ज वरसीयो, पृथ्वी उरणु कीध;
 यदीओ गिरनारे जर्ध, तारक्यारित्र वीध. ते०-१८
 गाणु वाणु रे गडगडयो, वरयो गढ गिरनार;
सडसावन सरोवर लर्थुं, तरसी राणुल नार. ते०-१९
 डयवर डीसे रे डंसला, गयवर णांध्या रे भार;
 लोग लली परे लोगवो, इडी राणुल नार. ते०-२०

કહો કેમ કીજે રે સાજના, કર્મને દીજે રે દોષ;
 કારણ વિહૂણી રે પરહરી, એ શું એવડો રે રોષ. તેં૦-૨૧
 આપે કીધો રે ઓરતો, લોપી અવિચળ વાટ;
 પાપ તો કીધાં રે મેં ઘણાં, ધર્મ ન વાહી રે વાત. તેં૦-૨૨
 રંભા સરખી રે અંગના, તે કાં મૂકી રે નેમ;
 પંચ વિષય સુખ ભોગવો, બોલે શિવાદેવી એમ. તેં૦-૨૩
 રાખી માતા રે માહલે, રાખી નહિ હાં રે કીધ;
 રાખે રાજુલ કેટલાં, રાખે બલભદ્ર બ્રાત. તેં૦-૨૪
 સુણ સુણ મહારી રે માવડી, એમ બોલે જિનવર નેમ;
 કારમો રંગ પતંગનો, તે રંગ ધરીએ કેમ. તેં૦-૨૫
 રાજુલ જઈ નેમને મળે, વહે પ્રભુના પાય;
 સ્વામીજી સંયમ આપીયે, જિણ વેષે સુખ થાય. તેં૦-૨૬
 પૂઠે પહોતી રે પદ્મિની, નયણે નિરખંત નાર;
 લાવણ્યસમય મુનિ એમ લણે, જેમ તરીએ સંસાર. તેં૦-૨૭

શ્રી વિરવિજયજી કૃત

નેમરાજુલના ખાર માસા.

(૧૨૭)

સખી તોરણ આઈ કંથ ગયા નિજ મંદિરે,
 જે નજર મેળાવો કીધ તે મુજ સાંભરે,
 ઘર લાવત ઝાલી હાથ, હું હેઠં ઉતરી,
 પણ કરી વરઘોડો આત, છપીલો છેતરી;
 મધુબિંદુ સમો સંસાર, મુંઝાણા મહાલતા,
 સંસારે સુખી અણુગાર, જિનેશ્વર બોલતા.- ૧

सभ्णी शारे कहुं अवहात, वियोगी दुःभी तण्णा,
 हुनियामां हुण्णं लोक, हांसी करे धण्णा;
 भीठी लागे परणी वात, अगन पण ना लडे,
 केनां मोल युवे केनां नेव, ते मुण्ण ना कडे. मधु०- २
 सभ्णी श्रावणु छठे भेली, महीयरीया तणे,
 छट्टी छट्टी वारधी वेव, वाणी नहि वणे;
 काम वरती इरती धरती, अरती वाहणी,
 गये श्रावणु भास निराश, राणुल अेकत्री. मधु०- ३
 सभ्णी भादरवे लरथार, विना केम रीअीअे,
 विरहानल उठी आज, धुंवा विणु दाअीअे;
 इण पाक्यां वर्षणु शाण, न भाईअे भेलीअे,
 होत दुःभना दडाडा भे यार, आधा ठेलीअे. मधु०- ४
 भेन आसो भासे सेव, सुंवाणी सुभडी,
 गया दसरै दशेराना दिनन, दिवाणी दुंकडी;
 सभ्णी लांघणु करीअे लाण, सरस नवि लोअना,
 रंग तानने नाटक शाण, पियु विना पेण्णां. मधु०- ५
 भास ऊर्तिके डेलि करे, नरनारी भागमां,
 जेणु भासे टणुके टाढ, कुमारी रागमां,
 जेना वालम गया विदेश, सदेशा भोकले,
 मारे गाम धण्णी धरवट, वसे पियु वेगणे. मधु०- ६
 सभ्णी भागशीरे भागणुना, मनोरथ पूरता,
 मने भेली भाणे वेश, यतुर गुणु यूरता;
 सभ्णी डोईरे सदेशो लेई, आपी जय मुण्ण कने,
 तेने देड रे भोतनके डार, अमुलभ लूषणु. मधु०- ७

પોષ માસે પોતાની છંડી, શિયાળે ચાલીયા,
 વાલેસર વિના વેરણુ રાત, સૂના મહેલ માળીયાં;
 જય જોખનીયું ભરપૂર, અરણ્ય જેમ માલતી,
 જેના પિયુ રે ગયા પરદેશ, દુઃખે દીન કાઠતી. મધુ૦-૮
 પિયુ મહા માસે મત જાઓ રે, હિમાળો હાલશે,
 રચણી એક વરસ સમાન, વિયોગી સાલશે;
 લંકાથી સીતા ષટ માસે, રામ ઘર લાવીયા,
 એવા વહી ગયા સાતે માસ, પ્રીતમ ઘેર ન આવીયા. મ૦-૯
 હલકારો હસંત વસંત, આકાશથી ઉતર્યો,
 માનું દ્રાગણુ સુર નર રાય, મળીને નોતર્યો;
 હોળી ખેલે ગોપી ગોવિંદ, હમુ ઘર આવતી,
 અતિ કેસુઆં ઝંપાપાત, વિયોગે માલતી. મધુ૦-૧૦
 સખી ચૈતરે ચિત્ત થકી, વિછોહી વાલમે,
 આવા દુઃખના દહાડા કિમ જય, ઉગે રવિ આથમે;
 આંખ મીંચાણે મળી જય રે, ઉઘાડે વેગળો,
 સામળીઓ સિદ્ધ સરૂપ, સુપનમાં આગળો. મધુ૦-૧૧
 રમે હંસયુગલ શુક મોર, ચક્રોર સરોવરે,
 નિજ નાથ સહિયરને સાથ, સુખે રમે વન ઘરે;
 મુખ મંજરી આંખા ડાળે, કોયલ ટહુકતી,
 સખી વાતમાં વીત્યો વસંત, રૂએ રાજિમતી. મધુ૦-૧૨
 સખી વૈશાખે વનમાંહે રે, હીંચોળા હીંચતાં,
 કદલીઘર કૂલ ગિછાય, ખુશીથી નાચતા;
 સરોવર જળ કમળે કેલ, કરંતા રાજવી,
 મુજ સરખી છખીલી નાર, લગન લેઈ લાજવી. મધુ૦-૧૩

जेठ मासे जुलमना ताप, तपंती भूतणा,
 आठ मासनेो मेघ वियोग, जणे तइ कुतणा;
 पशु पंथी विसाभा आय रे, शीतण छाया तइ;
 मारे पियु विना नडि विसराम, नातीने नोतइं. मधु०-१४

सणी आवीयो मास आषाढ, लरे जण वादणी,
 गरजरवे टहुके मोर, जणुके वीजणी;
 वरसाहे वसुधा नवपदव डरीआं धरे,
 नदी नाणे लरीआं नीर, अपैयो पियु पियु करे. मधु०-१५

योभासे करी तइ भाणा, रमतां पंथीदां,
 ओम वीत्या आरे मास, प्रीतम वेर न आवीया;
 श्रावण सुदी छुके स्वामी, गया सडसावने,
 वेध संयम डेवणी थाय, हीन पंथावने. मधु०-१६

नेम सुअथी राजुल नव लव, नेड निडाणती,
 वैराग सुधारस हीन, सदा मन वाणती;
 काणांतरे नेम हयाण, तिडां देशना हीजे,
 प्रभु हाथ साडेवी साथ, राजुल हीक्षा वीजे. मधु०-१७

लठ डेवण करी परीसाटन, जेहु सुगति गया,
 अनी प्रीत ते साही अनंत, लाज्ये लेणां थयां;
 शुभ वीरविजय सुअ वील, भगन विशेषता,
 लोकनाणनी नाटक शाण, समयमां देणता. मधु०-१८

શ્રી ભક્તિવિજયજી વિરચિત.

શ્રી હીરવિજયસૂરિ સજ્જાય

(૧૨૮)

એ કર જોડી વિનવુંજી, સારદા લાગુંજી પાય;
વાણી આપો નિર્મળીજી, ગાથું તપગરજી રાય.
તેં મન મોહું રે હીરજી.-૧

અકબર કાગળ મોકલે, હીરજી વાંચે ને જોય;
તુજ મળવા અલજો ઘણો, ખીરબલ કરનોજી જોય. તેં-૨

અકબર કરેજી વિનતિ, ટોડરમલ લાગેજી પાય;
પૂજ્ય ચોમાસું ઈહાં કરો, હોશે ધર્મ સવાય. તેં-૩

તેજ ઘોડાજી આતે અતિ ઘણા, પાયક સંખ્યા નહિ પાર;
મહાજન આયેજી અતિ ઘણા, થાનસિંહ શાહ ઉદાર.તેં-૪

પહેલું ચોમાસુંજી આગરે, ખીણું લાહોર માંહિ;
ત્રીણું ચોમાસું ક્ષત્રેપુરે, અકબર કરેરે ઉત્સાહિ. તેં-૫

ડામર સરોવર છોડીયાં, છોડયાં બંદીનાં બંધ;
છોડયાં પંખીને મૃગલાં, અકબર દે બહુમાન. તેં-૬

તપગરજીનાયક રાજિઓ, શ્રીવિજયસેન સૂરીંદ;
તાસ શિષ્ય ભક્તિ ભણે, હોજો મુજ આનંદ. તેં-૭

શ્રી રાજરતનજી વિરચિત
શ્રી નેમરાણુલના ખાર માસા .
(૧૨૯)

સનેહી વીરજી જ્યક્ષરી રે—એ રાગ.

- ચૈત્ર માસે તે ચતુરા ચિંતે રે, નેમ જઈ વસ્યા એકાંત રે;
મનની કેમ ભાગે ભ્રાંત.
દયાળુ નેમજી દીલ વસીયો રે, એ તો શિવરમણીને
રસીયો. દયાળુ— ૧
- વૈશાખે વનિતા વિલખેરે; હુઃખ દેખીને મનડું કલખે રે;
પિયુ મળવાને તનડું તલખે. દયાળુ— ૨
- જેઠે યૌવન યુવતિ લાજે રે, તડકા લૂ ઉના વાજે રે;
વિરહી દીલ ભી તર દાજે. દયાળુ— ૩
- અખળા એકેલી આપાઢે રે, વેલહી વળગી છે વાડે રે;
કયા પંખીએ માળા ઝાડે. દયાળુ— ૪
- શ્રાવણુ સુંદર સોભાગી રે, વરસે ઝરમર ઝરમર ઝડ લાગી રે;
પીડ મોર મધુર સ્વર રાગી. દયાળુ— ૫
- ભલી ભામિની ભાદરવા માસેરે, પિયુને મળવાની આશે રે;
દીન રેન ગમે વિશ્વાસે. દયાળુ— ૬
- આસો એ તો અવનિ આપે રે, તરૂણીની શોભા લોખે રે;
રાણી રાણુલ રતિય ન કોખે રે. દયાળુ— ૭
- કહે કાર્તિકે કામિની કાતી રે, પિયુ વિરહે દાજે છાતી રે;
દીસે શુભ તણી પરે રાતી. દયાળુ— ૮

માગશીરે માનની મહમાતી રે, કોકિલ સમ કઠે ગાતી રે;
 દીપે કનકલતા તનુ ભાતી રે. દયાળુ૦-૯
 પોષે પ્રેમ સવાયો કીજે રે, અકળાયો અંત ન લીજે રે;
 ઉપશમ રસ અમૃત પીજે. દયાળુ૦-૧૦
 મહા મહીને મનોહર નારી રે, ઉગ્રસેન ધૂઆકની સારી રે;
 વાલમ તમે જુઓ વિચારી. દયાળુ૦-૧૧
 ક્રાદ્યુને કેસુ વન ક્ષીઆં રે, નેમજી રાજુલને મળીઆં રે;
 ભવભવનાં પાતિક ટળીઆં. દયાળુ૦-૧૨
 ખાર માસ ભલી પરે ગાયા રે, આજ અધિકાનંદ મેં પાયા રે;
 રાજરતન રસુલપુર ઠાયા, દયાળુનેમજી દીલ વસીયો રે.-૧૩

શ્રી નેમજીના સાત વાર

(૧૩૦)

રાગ ઉપર મુજબ

રવિવારે તે હો રઢીયાળા રે, આદિત્યની આકરી ઝાળા રે;
 એમ રાજમતિ કહે વહાલા, પ્રભુજી માનીએ અરદાસ રે,
 વિસરી ન મૂકો નિરાશ. પ્રભુ૦-૧
 સોમ સોળે કળાએ પૂરો રે, શશિ અંદ નહીં અધૂરો રે;
 તે માટે ચિંતા ચૂરો. પ્રભુ૦-૨
 ભોમ મંગળ ભાગ્ય નિધાન રે, જેણે દૂર કર્યું અભિમાન રે;
 નમીએ નેમજી ભગવાન. પ્રભુ૦-૩
 બુધે પ્રભુ યોધ વધાર્યો રે, જેણે સંસારનો ભય વાર્યો રે;
 ભવ્ય જીવને પાર ઉતાર્યો રે. પ્રભુ૦-૪
 ગુરૂ બૃહસ્પતિ હાર્યો રે, જેણે મોહ મત્સર મદ માર્યો રે;
 જીવન જમ ભયથી ઉગાર્યો. પ્રભુ૦-૫

ભૃગુ શુક્ર થકી લય ભાગો રે, જેમ નાહર આગે છાગો રે;
નિજ થાનક ભેવા લાગો. પ્રભુ૦-૬

શનિશ્ચર ચીડ કહી જે રે, સ્થિર સ્થાનક વાર લહીજે રે;
પ્રભુ ગુણ અવગુણ પરખીજે. પ્રભુ૦-૭

સાતવાર એ રાજુલ રાણી રે, કહે રાજરતન એમ વાણી રે;
પ્રભુ ગુણ ગાયે સુખીયા પ્રાણી. પ્રભુ૦-૮

રાજુલની પંદર તિથિ

(૧૩૧)

રાગ ઉપર મુજબ

પડવે પિયુ પ્રીતજ પાળો રે, પ્રેમદા શું અબોલા ટાળો રે;
નેહ કરીને નજરે ભાળો, મનોહર મળવું સુધારસ તોલે રે.

રાણી રાજુલ એણી પરે બોલે. મનોહર૦-૧

ખીજે ખીજે નેહ ન કીજે રે, છોગાળા છેહ ન દીજે રે;
ખોટી વાતનો અંત ન લીજે. મનોહર૦-૨

ત્રીજે તે તમને નમીએ રે, પિયુ પરદેશ કિમ લમીએ રે;
નિજ સ્વામીની સંગે રમીએ. મનોહર૦-૩

ચોથે ચિત્ત ચોકખું કીધું રે, જેણે દાન અલય જગ દીધું રે;
તેણે જીવિતવું ફળ લીધું. મનોહર૦-૪

પાંચમે પંચમ જગપતિ બેઈ રે, ભાખે કેસરની ખુશબોઈ રે;
કીમ કાઠી નંખાયે ઘોઈ. મનોહર૦-૫

છઠ્ઠે પડવિધ જીવના માતા રે, જિમ આઠે પ્રવચન માતા રે;
એ તો સાચે કરમ વિધાતા. મનોહર૦-૬

ગયો શોક સાતમ તિથી સારી રે, નેમ નિરંજન ધ્રુવચારી રે;
તેના નામની જાઉં બલિહારી. મનોહર૦-૭

આવી આઠમ આનંદકારી રે, હું તો આઠ ભવાંતર નારી રે;
વાલમ મત મૂકો વિસારી. મનોહર૦-૮

નોમે નવમો ભવ સારો રે, નેમ રાજુલનો આધારો રે;
નેહ નિર્વાહી પાર ઉતારો રે. મનોહર૦-૯

દશમે પ્રભુ દયા ધરી જે રે, અબજાની આશિષ લીજે રે;
તે માટે દરિશણુ દીજે. મનોહર૦-૧૦

અગિયારમે એકલી નારી રે, પિયુ મેલી તમે નિરધારી રે;
પ્રીતમ તમે પર ઉપકારી. મનોહર૦-૧૧

બારસના બોલ સંભાળો રે, આડો આવ્યો વરસાળો રે;
મોહન કીમ ભરીએ ઉચાળો. મનોહર૦-૧૨

તેરશે તોરણથી ફરીઆ રે, ગીરનાર ભણી સંચરીઆ રે;
નેમ રાજિમતી નહિ વરીયા. મનોહર૦-૧૩

ચૌદશથી ચિંતા ભાંગી રે, સુત સમુદ્રવિજય લય લાગી રે;
પ્રભુ થઈ બેઠા નિરાગી. મનોહર૦-૧૪

પુનમે તો પરમ પદ ધારી રે, થયા જન્મ મરણુ ભય વારી રે;
પ્રભુએ રાજુલને તારી. મનોહર૦-૧૫

પંદર તિથિ પૂરી ગાઈ રે, કહે રાજરતન સુખદાઈ રે;
તેજ બેટકપુરમાં સવાઈ. મનોહર૦-૧૬

શ્રી વીરવિજયજી વિરચિત

રાજિમતી અને રહનેમિનો સંવાદ

(૧૩૨)

વાયા વાયા ઉત્તર દિશિના વાય ને.-એ રાગ.

રહનેમિ અંખર વિણુ રાજુલ દેખી ને,
મદનોદય મોઢ્યા મુનિ ચિત્ત ગવેષી ને;
કહે સુંદરી સુંદર મેળા સંસારમાં ને.- ૧

સંસારી મેળા આવે શા કાજ ને,
ચીર ધરી કહે રાજુલ તુમે મુનિરાજ ને;
આજ કિશું સંભાળો મેળા વિસયાં ને.- ૨

વિસરે નહિ રાગીને પૂરવ પ્રીત ને,
પ્રીત કરી રહે દૂર એ મૂરખ રીત ને;
ચતુર શું ચિત્ત મેળાવો ચતુરને સાંભળે ને.- ૩

સાંભળે પણ હમશું તુમ શો મેળાપ ને,
દીયર ભોભઈ પણાની જગમાં છાપ ને;
તેમાં શો ચિત્ત મેળો ફેગટ રાગનો ને.- ૪

ફેગટ રાગે રેતાં તુમે ઘરમાંહી ને,
તજી તુમને મુજ ભાઈ ગયા વનમાંહી ને;
અમે તુમ ઘેર નિત વાત વિસામે આવતાં ને.- ૫

આવતાં તો હું દેતી આદરમાન ને,
પ્રીતમ લઘુ અંધવ મુજ ભાઈ સમાન ને;
કંત વિયોગે તુમશું વાત વિસામતી ને.- ૬

વિસામા વનિતાને વલ્લભ કેરા જો,
 અણુ પરણી કન્યાને કંત ઘણેરા જો;
 એક પખો જે રાગ તે ધરવો નવિ ઘટે જો.- ૭
 નવિ ઘટે સતીઓ જે નામ ધરાવે જો,
 ખીજે વર વરવા ઈચ્છા નવિ ભાવે જો;
 ન ફરે પંચની સાખે જે તિલકે ધર્યો જો.- ૮
 તિલક ધરે તે તો સામાન્ય ઠરાય જો,
 મંગળ વરતે કર મેળાપક થાય જો;
 માય પછી વોળાવે કન્યા સાસરે જો.- ૯
 સાસરીયે કુમારી જમવા જાય જો,
 વસ્તુ સામાન્ય વિશેષે લઈ સમજાય જો;
 કર મેળાવા પહેલાં મન મેળા કરે જો.-૧૦
 મેળા કરવા અમે તુમ ઘેર આવતાં જો,
 ભૂષણ ચીવર મેવા ફળ લાવતાં જો;
 તુમ લેતાં અમને થઈ આશા મોટકી જો.-૧૧
 મહોટી આશા શી થઈ તુમ દીલમાંહી જો,
 દેવર જાણી હું લેતી ઉચ્છાંહી જો;
 સસરાનું ઘર લહી ન ધરી શંકા અમે જો.-૧૨
 અમે જાણ્યું પતિ વિણુ રાજુલ આશિયાળી જો,
 એહને પરણી સુખ ભર પ્રીતડી પાળી જો;
 દંપતિ દીક્ષા લેશું ચૈવનમાં નહિ જો.-૧૩
 નહિ આશિયાળી હું જગમાં કહેવાણી જો,
 ત્રણુ જગતના રાજની હું રાણી જો;
 ભૂતળ સ્વર્ગે ગવાણી પ્રભુ ચરણે રહી જો.-૧૪

રહી ચરણે તો સુખ સંસાર ઠંગાણી જો,
 ચંપકવરણી તુમ કાયા શોષાણી જો;
 તપ જપ કષ્ટ જે કરવું તે વૃદ્ધાપણે જો.-૧૫
 વૃદ્ધાપણે મુનિને નવિ થાય વિહાર જો,
 થિર વાસે એક ઠામ રહે અણુગાર જો;
 જે જે કારજ કરવું તે જોખન વચે જો.-૧૬
 જોખન વચ અગમગતી તુમ હમ જોગ જો,
 આલો ઘેર જઈ વિલસીયે સુખ લોગ જો;
 વાત બની એકાંતે શુક્રામાં પુણ્યથી જો.-૧૭
 પુણ્યે દીક્ષા લીધી પ્રભુની પાસ જો,
 સંયમથી સુર મુગતિ તણા સુખવાસ જો;
 વિડ્યા વિષ ક્ષણ ખાવા ઇચ્છા શી કરો જો.-૧૮
 શી કરો તો પાસ પ્રભુ અણુગાર જો,
 ઉપદેશે ઘર છંડી થશે મુનિ ચાર જો;
 તે ભવ મોક્ષ સુણીને કિમ જઈ ઘરે વસ્યા જો.-૧૯
 ઘરે વસ્યા પણ મુનિ દીઠા તપ કરતા જો,
 પશ્ચાતાપ કરી ફરી સંયમ ધરતા જો;
 પરિશાટન કરી પરમાતમ પદવી વચાં જો.-૨૦
 વરી પદવી પણ ભુક્તલોગી થઈ તેહ જો,
 તુમ ઉપર અમને પૂરવનો નેહ જો;
 અધુરાને દુક્કર સંયમ સાધન વિધિ જો.-૨૧
 વિધિએ વ્રત ધરી થાવચ્યાકુમાર જો,
 સિદ્ધગિરિ સિધ્યા સાથે સાધુ હનર જો;
 વીરને વારે અધમુક્તા મુગતે જશે જો.-૨૨

જશે ખરા પણ ખાળપણામાં ભોગી બો,
 વાત ન બોલે સા સંસારિક ભોગી બો;
 ભુગત ભોગી થઈ અંતે સંયમ સાધશું બો.-૨૩
 સાધશું અંતે સંયમ તે સવિ ખોટું બો,
 જરા પણાતું દુઃખ સંસારે મહોટું બો;
 વ્રત ભાંગીને જીવ્યા તે નરકે ગયા બો.-૨૪
 ગયા નરકે તે જેણે ફરી વ્રત નવિ ધરીયા બો,
 ભાંગે પરિણામે સંયમ આચરીયા બો;
 ચારિત્રે ચિત્ત ઠરશે ઇચ્છા પૂરણે બો.-૨૫
 ઇચ્છા પૂરણ કોઈ કાળે નવિ થાવે બો,
 સ્વર્ગ તણા સુખ વાર અનંતી પાવે બો;
 ભવભય પામી પંડિત દીક્ષા નવિ તજે બો.-૨૬
 નવિ તજે તો પૂરવધર કિમ ચૂકયા બો,
 રહી ઘર વાસે તપ જપ વેષ જ મૂકયા બો;
 અરિહા વાત એકાંતે શાસન નવિ કહે બો.-૨૭
 કહે એકાંતે બ્રહ્મચર્ય જિનવરીયા બો,
 વ્રત તજી પૂરવધર નિગોદે પડીયા બો;
 વિષ ખાતાં સંસારે કુણુ સુખીયા થયા બો.-૨૮
 થયા જિનેશ્વર સુખ વિલસી સંસારે બો,
 કેવળ પામી પછી જગતને તારે બો;
 દીક્ષા લેશું આપણે સુખ લીલા કરી બો.-૨૯
 કિરીયા સંયમ જિન આણા શિર ધારે બો,
 ચળચિત્ત કરીને ચરણુ તણું કૃણ હારે બો;
 વમન ભખંતાં શ્વાન પરે વાંછા કરે બો.-૩૦

કર્યો અમને તુમે શ્વાન ધરાગર સાચો જો,
 તો તુમશું હવે રાગ તે ધરવો કાચો જો;
 લાગ્યો તમાચો શિક્ષાનો મુજને ઘણો જો.-૩૧
 મુજને ઘણો છે દ્વીયરીઆનો નેહ જો,
 તેણે કહું છું અગંધન કૂળના નાગ જો;
 અગનિ પડે પણ વિષ વમીયું ચૂસે નહિ જો.-૩૨
 ચૂસે નહિ તિર્યંચ પશુ વિખ્યાત જો,
 તેથી ભુંડો હું નર ક્ષત્રિય જાત જો;
 તમે ગુરૂ માતા વાત કિહાં કરશે નહિ જો.-૩૩
 કરશે નહિ પણ જાણે જિનવર જ્ઞાની જો,
 જ્ઞાની આગળ વાત ન જગમાં છાની જો;
 પ્રભુ પાસે આલોચણુ લઈ નિર્મળ થાવું જો.-૩૪
 નિર્મળ થાવા જઈશું પ્રભુની પાસે જો,
 મિચ્છામિદુકકડં તુમશું શુભ વાસે જો;
 કૂપ પડંતાં તુમે કર આલી રાખીયો જો.-૩૫
 રાખે આતમ પોતાનો મુનિરાયા જો,
 સ્વામી સહોદર માત શિવાના જાયા જો;
 રહનોમ સંયમે ઠરીયા ઈમ સાંભળી જો.-૩૬
 સાંભળી જઈ પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવી જો,
 આલોચણુ લઈ ઉજવલ ભાવના ભાવી જો;
 કેવળ પામી શિવ પદવી વરીયા સુખે જો.-૩૭
 સુખે રહ્યા ધરમાં શત વરસ તે ચાર જો,
 એક વરસ છન્નસ્થે રાજુલ નાર જો;
 એક વિહુણું પાંચશે વરસ જ કેવળી જો.-૩૮

કેવળી થઈને વિચર્યા દેશ વિદેશ જો,
 બહુ જન તાર્યા દેઈ વર ઉપદેશ જો;
 શિવ સુખ સજ્જાય પોઠયા અગુરુલધુ ગુણેજો.—૩૯
 ગુણે કરી દોય ગાથા સુણજો સયણાં જો,
 એક એક ગાથા અંતર યેહુનાં વચણાં જો;
 શ્રીશુભવીર વિવેકી નિત્ય વંદન કરે જો.—૪૦

શ્રી ઉત્તમચંદ્ર વિરચિત.

શ્રીરાજિમતિ રહનેમિની સજ્જાય

(૧૩૩)

એક દિવસ વિષે રહનેમિ રહ્યા કાઉસગ્ગ ધ્યાને;
 રાજુલ રહી તસ ગુફામાંહી, ચીવર સૂકાવે છાને. એ આંકણી.
 ઋષિ રાજુલ દેખીને ગળીયા છે, કાઉસગ્ગ કરવાને બળીયા છે;
 મુનિ માંહીથી ચળીયા છે. એક૦-૧

રહનેમિ હૃષં હૈડે લાવે, પેખી રાજિમતી બહુ સુખ પાવે,
 મન ચિંતવે રાજુલ પ્રિયે આવે, ઓ વહુઅરજી,
 અમ સાથે સંસાર તણાં સુખ માણો; સો પરિહરીજી,
 પ્રેમ પ્રિય કે અંધવ ઉપર આણો. એક૦-૨

આપણે સંસાર સફળ કરશું, પછી વૃદ્ધ પણે વળી વ્રત ધરશું;
 લેઈ સંયમ ભવસાગર તરશું. ઓ વહુઅરજી—૩

ઈમ નિસુણી વચન રાજુલનારી, દે સાર શિખામણ સુખકારી;
 કહે ઉત્તમ વાણી હિતકારી, ઓ દેવરજી,
 વ્રત ભૂદ્યાં ભમશે લહેશે ભવ ભારી.—૪

વ્રત ચૂકીને દુર્ગતિ અવતરશો, પરમાધામીને વશ પડશો;
 જો આળ હમારી તુમે કરશો. ઓ દેવરજી૦-૫
 તેં નિજ કૂળની લાજ્જ મૂકી, અતિચાર ગયો સંયમ ચૂકી;
 કુણુ નિરખે હો મુનિ નિજ ચૂકી. ઓ દેવરજી૦-૬
 એહ વાત તુંને નવિ છાજે છે, ઈમ જપંતાં ચદુકૂળ લાજે છે;
 વળી મહાવ્રત તમારાં ભાજે છે. ઓ દેવરજી૦-૭
 જીઓ અમ સરખી રાણી રૂડી, ભર યૌવન તુમ બ્રાતે છોડી;
 તોય મૂરખ પ્રીતિ કિસી જોડી, ઓ રહનેમિ;
નેમિ તણી હું નારી તે જોને વિચારી, અતિ હિતકારી;
 ગુરૂ અંધવની નારી તે જનની તહારી.-૮
 પ્રતિબોધ ઈત્યાદિક ઈમ આપી, દેવરતું દિલડું સ્થિર સ્થાપી;
 દેઈ મિથ્યા દુષ્કૃત અધ કાપી. ઓ રહનેમિ૦-૯
 તવ તે તિહાંથી તુરત જ વળીયા, કહો ઉત્તમ જન પંથે ભળીયા;
રહનેમિ રાજીલ જિનને મળીયા. ઓ રહનેમિ૦-૧૦
 સહસાવન સંયમ નિરધારી, શિવ પહોંત્યા જિન રાજીલ નારી;
 એ અવિચળ જોડ ચદુ અવતારી, પ્રભુ સુખકારી,
 લેઈ સંયમ રહનેમિ વર્યા શિવનારી, ભવિ ઉપગારી,
નેમિ નવ ભવ નેહ પ્રથમ પ્રિય તારી.-૧૧
રહનેમિ સંસાર જણાવ્યો છે, રાજીલ શુદ્ધ માર્ગ સુણાવ્યો છે;
 ઈહાં એ અધિકાર બનાવ્યો છે. પ્રભુ ઉપગારી૦-૧૨
 સંવત પંચોતેર અઢારે, કાર્તિક સુદી બીજ સવિવારે;
 ચિત્ત ચોકસ ચાર ચતુર ધારે. પ્રભુ ઉપગારી૦-૧૩
 ગુરૂ ગૌતમ નામે જસ પાયો, તસ શિષ્ય ખુશાલવિજય ભાયો;
 તસ શિષ્ય ઉત્તમચંદ ગુણુ ગાયો. પ્રભુ ઉપગારી૦-૧૪

શ્રી વસતા મુનિ વિરચિત

(૧૩૪)

કાઉસગ્ગ થકીરે રહનેમિ, રાજુલ નિહાળી, ચિત્તકું ચળીયું;
તવ ઊલે રાજુલ નાર રે, દેવરીયા મુનિવર ધ્યાનમાં રહેજે;
ધ્યાન થકી હોય ભવનો પાર રે. દેવરીયા૦—૧

ઉત્તમકુળના યાદવકુળને અબુવાળી, લીધો છે સંયમભાર રે; દે૦
હું રે ત્રતી રે તું છે સંયમધારી, જશો સર્વે ત્રતહારી રે. દેવ૦—૨
વિષધર વિષ વમી આપ ન લેવે, કરે પાવક પરિચાર રે; દેવ૦
તુજ રે બાંધવ નેમજીએ મુજને રે વમી, વમ્યો ન ઘટે તુમને
આહાર રે. દેવ૦—૩

નારીઅછેરે જગમાં વિષની રે, વેલી, નારી છે અવગુણનો ભંડારરે; દે૦
નારી મોહે રે મુનિવર જેહ વિગૂતા, તે નવિ લહે ભવનો પાર રે.
દેવરીયા૦—૪

નારીનું રૂપ દેખી મુનિને ન રહેલું, એ છે આગમમાં અધિકારરે; દે૦
નારી નિઃસંગી તે તો મુનિવર કહીએ, ન કરે ફરી સંસાર રે.
દેવરીયા૦—૫

એરે સતીનાં મુનિવર વચન સુણીને, પામ્યા તવ પ્રતિબોધરે; દે૦
નેમજી ભેટીને ફરી સંયમ લીધો, કર્યો છે આતમ શોધ રે. દે૦—૬
ધન્ય રે સતી જેણે મુનિપ્રતિબોધ્યા, ધન્ય ધન્ય એ અણુગાર રે; દે૦
એ રે વસતામુનિના વચન સુણીને, ફરી ન કરે સંસાર રે.
દેવરીયા૦—૭

श्री विमण्डीप विरचित श्री वरदत्तकुमारनी सञ्जाय

(१३५)

वियरंता नेमि जिण्णुसर आवीयारे, गढ गिरनार सहसावन जय;
सहस अठार संधाते साधु शोभता रे, धर्म प्रकाशे पर्षदाभांय.
धनधन दडाडो रे धन घडी आजनी रे.—१

वनपाणकनी सुष्णी वधाभणी रे, हरण्या कृष्णादिके नरनार;
हय गय रथ पायक परिवारशुं रे, वांद्दीने सकृण कर्यो अवतार. ध०
होय दश आवत्ते करी वंदना रे, नेमि जिनेसर ने मुनिराय;
शत्रुमित्र सवे सभलावशुं रे, ते सुष्णि हरि मन हर्षित थाय.

धन०—३

सोण शणुगार सल्ल सहु सुंदरीरे, शियणवंत सत्यलामा
इकिमणी नार;

प्रभुने वांद्दीने चूरतां कर्मने रे, निरभतां प्रभुने देहार. ध०—४
कोर्ध मुनि ध्यान धरे जोगासने रे, कोर्ध मुनि करता ते ज्ञान अल्यास;
कोर्ध मुनि तप जप किरिया आदरे रे, करवा आत्म निज
उपगार. धन०—५

भवज्जण तारणी सुष्णीने देशना रे, वरदत्त कुमारने राणुल नार;
सहस पुश्पशुं संयम आदर्यो रे, करवा शिवरमणी शुं भेणाप.
धन०—६

पंच आचार निवारे कोधने रे, कृष्ण निरोधी संभण लेजे सार;
अहुवा मुनिराजने कइ वंदना रे, विमण्डीप कडे तेष्णि वार.
धन०—७

શ્રી રૂપવિજયજી વિરચિત. શ્રી રહેનેમિની સંજ્ઞાય

(૧૩૬)

કાઉસગ્ગધ્યાને મુનિ રહેનેમિ નામે, રહ્યા છે ગુફામાં શુભ
પરિણામ રે;
દેવરીયા મુનિવર ધ્યાનમાં રહેજે, ધ્યાન થકી હોય ભવનો પારરે. દે૦
વરસાદે ભીનાં ચીર મોકળાં કરવા, રાજુલ આઠ્યા તિણે ઠામરે.
દેવ૦—૧

રૂપે રતિરે વસ્ત્રે વર્જિત યાજા, દેખી ખોલાણો તેણે કામરે; દેવ૦
દિલડું ખોલાણું જાણી રાજુલ ભાખે, રાખો સ્થિર મન ગુણના
ધામ રે. દેવ૦—૨

જાદવકૃપામાં જિનજી નેમ નગીનો, વમન કરી છે મુજને
તેણુ રે; દેવ૦
અંધવ તેહના તમે શિવાદેવીના જાયા, એવડો પટંતર કારણુ
કેણુ રે. દેવ૦—૩

પરદારા સેવી પ્રાણી નરકમાં જાય, દુર્લભખોધી હોય પ્રાય રે; દે૦
સાધવી સાથે ચૂકી પાપ જે ણાંધે, તેહનો છુટકારો કહીય ન
થાય રે. દેવ૦—૪

અશુચિ કાયા રે મજા મૂત્રની કચારી, તમને કેમ લાગી એવડી
ખ્યારી રે; દેવ૦
હુંરે સંયમી તમે મહાવ્રત ધારી, કામે મહાવ્રત જાશે હારીરે. દે૦
લોગ વચ્ચા રે મુનિ મનથી ન ઈચ્છે, નાગ અગંધન ફૂલની
જેમ રે; દેવ૦

ધિક્ક કૂળ નીચા થઈ નેહથી નિહાળે, ન રહે સંયમ શોભા
 એમ રે. દેવ૦—૬
 એવા રસીલા રાજુલ વયણ સુણીને, ખુઝ્યા રહનેમી પ્રભુજી
 પાસ રે; દેવ૦
 પાપ આલોઈ ફરી સંયમ લીધું, અનુક્રમે પામ્યા શિવ વાસ રે.
 દેવ૦—૭
 ધન્ય ધન્ય જે નરનારી સંયમ પાળે, સમુદ્ર તર્યા સમ વ્રત છે
 એહ રે; દેવ૦
 રૂપ કહે તેહના નામથી હોવે, અમ મન નિર્માળ સુંદર દેહ રે. દેવ૦

શ્રી જિનહર્ષસૂરિ કૃત

શ્રી રાજમતિની સજ્જાય

(૧૩૭)

કેસર વરણે હો કાઠ. કસુંબો મારા લાલ.—એ રાગ

કાંઈ રીસાણા હો નેમ નગીના, મારા લાલ.
 તું પર વારી હો ખુદ્દે લીના; મારા લાલ.
 વિરહ વિછોહી હો, ઊભી છોડી, મારા લાલ.
 પ્રીતિ પુરાણી હો કે, તેં તો તોડી. મારા લાલ.—૧
 સયણ સનેહી હો કે, કહ્યું પણ રાખો, મારા લાલ.
 જે સુખ લીણા હો કે, છેહ ન દાખો; મારા લાલ.
 નેમ ન હોજે હો, કે નિપટ નિરાગી, મારા લાલ.
 કયે અવગુણે હો, કે મુજને ત્યાગી. મારા લાલ.—૨

સાસુ જાયા હો, કે મંદિર આવો, મારા લાલ.
 વિરહ ખુઝાવો હો, કે પ્રેમ ખતાવો; મારા લાલ.
 કાંઈ વનવાસી હો, કે કાંઈ ઉદાસી, મારા લાલ.
 જોખન જાસી હો, કે ફેર ન આસી. મારા લાલ.—૩
 જોખન લાહો હો, કે વાલમ લીજો, મારા લાલ.
 અંગ ઉમાહો હો, કે સફળ કરી જો; મારા લાલ.
 હું તો દાસી હો, કે આઠ ભવાંરી, મારા લાલ.
 નવમે ભવ પણ હો, કે કામણુગારી. મારા લાલ.—૪
 રાજુલ ત્રીક્ષા હો, કે લહી દુઃખ વારે, મારા લાલ.
 દીયર રહનેમિ હો, કે તેહને તારે; મારા લાલ.
 નેમ તે પહેલાં હો, કે કેવળ પામી, મારા લાલ.
 કહે જિનહર્ષે હો, કે મુક્તિ ગામી. મારા લાલ.—૫

શ્રી વંકયૂલની સંજ્ઞાય

(૧૩૮)

કોઈ લો પર્વત ધૂંધલો રે લાલ. એ રાગ

જંબુદ્રીપમાં દ્વીપતું રે લાલ, ક્ષેત્ર ભરત સુવિશાળ રે; વિવેકી.
 શ્રીપુર નગરનો રાજ્યો રે લાલ, વિમળયશા ભૂપાળ રે. વિં
 આદરજો કાંઈ આખડી રે લાલ.—૧ એ આંકણી.
 સુમંગલા પટરાણીએ રે લાલ, જનમ્યા તે યુગલ અમૂલ રે; વિં
 નામ ઠયું હોય ખાળનું રે લાલ, પુષ્પચૂલા વંકયૂલ રે.
 વિવેકી. આ૦—૨
 અનુક્રમે ઉદ્ધત થયો રે લાલ, લોક કહે વંકયૂલ રે; વિં

दोऊ वयनथी भूपति रे लाव, डाढयो सुत वंङ्क्यूल रे.
विवेकी. आ०-३

पुण्पयूला लघु भेनडी रे लाव, पव्वीमां गयो वंङ्क्यूल रे; वि०
पव्वीपति कयो बिद्धडे रे लाव, धर्म थकी प्रतिकूण रे.
विवेकी. आ०-४

सात व्यसन सरसें रमे रे लाव, न गमे धर्मनी वात रे; वि०
घाड पाडे ने योरी करे रे लाव, पांयसे तेणी संग्गाथ रे.
विवेकी. आ०-५

गणपुरपति द्वीये द्वीकरी रे लाव, राभवानगरनुं राण रे; वि०
सिंहगुक्का तिण्णे पव्वीमां रे लाव, निर्लय रडे बिद्ध राण रे.
विवेकी. आ०-६

सुस्थित सह्गुत्थी तेण्णे रे लाव, पाम्या नियम ते यार रे; वि०
इण अण्णयुं काग भांसनो रे लाव, पटराणी परिहार रे.
विवेकी. आ०-७

सात अरण्ण ओसया विना रे लाव, न देवो रिपु शिर धाव रे;
अनुकमे ते यारे नियमना रे लाव, पारणां लडे बिद्धराय रे.
विवेकी. आ०-८

वंङ्क्यूले यारे नियमना रे लाव, इण लोगव्यां प्रत्यक्ष रे; वि०
परलवे सुर सुभ पाभीयो रे लाव, आगण लडसे भोक्ष रे.
विवेकी. आ०-९

कष्ट पडे ने साडसी रे लाव, न दोपे निज सीम रे; वि०
कडे भति नीकी तेडनी रे लाव, जेड करे धर्म नीम रे.
विवेकी. आ०-१०

શ્રી મેઘરથ રાજની સજ્જાય

(૧૩૯)

દશમે ભવે શ્રી શાંતિજી, મેઘરથ જીવડો રાય; રૂડા રાજ.
પોષધ શાલામાં એકલા, પોસહ લીયો મન લાય. રૂડા રાજ.
ધન્ય ધન્ય મેઘરથ રાયજી, જીવદયા ગુણખાણુ. ધર્મી રાજ.
ધન્ય૦-૧

ઈશાનાધિપ ઈંદ્રજી, વખાણ્યો મેઘરથ રાય; રૂડા રાજ.
ધર્મે ચળાવ્યો નવિ ચળે, મહાસુર દેવતા રાય. રૂડા૦ ધન્ય૦-૨
પારેવું સીંચાણા મુખે અવતરી, પડીયું પારેવું ખોળામાંય; રૂડા૦
રાખ રાખ મુજ રાજવી, મુજને સીંચાણો ખાય. રૂડા૦ ધન્ય૦-૩
સીંચાણો કહે સુણો રાજયા, એ છે માહરો આહાર; રૂડા૦
મેઘરથ કહે સુણુ પંખીયા, હિંસાથી નરક અવતાર. રૂં.ધ૦-૪
શરણે આવ્યું રે પારેવડું, નહીં આપું નિરધાર; રૂડા૦
માટી મંગાવી તુજને દેઉં, તેહનો તું કર આહાર. રૂડા પંખી.
ધન્ય૦-૫

માટી ખપે મુજ એહની, કાં વળી તાહરી દેહ; રૂડા રાજ.
જીવદયા મેઘરથ વશી, સત્ય ન મેલે ધર્મી તેહ. રૂં ધ૦-૬
કાતી લેઈ પિંડ કાપીને, લે માંસ તું સીંચાણુ; રૂડા પંખી.
ત્રાજવે તોળાવી મુજને દીઓ, એ પારેવા પ્રમાણુ. રૂં ધ૦-૭
ત્રાજવું મંગાવી મેઘરથ રાયજી, કાપી કાપી મૂકે છે માંસ; રૂં
દેવ માયા ધારણુ સમી, નાવે એકજી અંશ. રૂડા રાં ધ૦-૮
ભાઈ સુત રાણી વલવલે, હાથ આલી કહે તેહ; ઘેલા રાજ.
એક પારેવાને કારણે, શું કાપો છો દેહ. ઘેલા રાજ. ધ૦-૯

મહાજન લોક વારે સહુ, મ કરો એવડી વાત; રૂડા રાજ.
મેઘરથ કહે ધર્મકેળ ભલાં, જીવદયા મુજ ઘાત. રૂં ધ૦-૧૦
 ત્રાજવે ખેડા રાજવી, જે ભાવે તે ખાય; રૂડા પંખી.
 જીવથી પારેવો અધિકો ગણ્યો, ધન્ય પિતા તુજ માય. રૂડા
 રાજ. ધન્ય૦-૧૧

ચડતે પરિણામે રાજવી, સુર પ્રગટયો તિહાં આય; રૂડા રાજ.
 ખમાવે બહુવિધે કરી, લળી લળી લાગે પાય. રૂં ધ૦-૧૨
 ઈંદ્રે પ્રશંસા તાહરી કરી, તેહવો તું છે રાય; રૂડા રાજ.
મેઘરથ કાયા સાજી કરી, સુર પહોતો નિજ ઠાય. રૂં ધ૦-૧૩
 સંયમ લીધો **મેઘરથ** રાયજી, લાખ પૂરવતું આય; રૂડા રાં
 વીશસ્થાનક વિધિએ સેવીયાં, તીર્થકર ગોત્ર અંધાય. રૂં ધ૦-૧૪
 ઇંચારમે ભવે શ્રીશાંતિજી, પહોતા સર્વાર્થસિદ્ધ; રૂડા રાજ.
 તેત્રીસ સાગર આઉખું, સુખ વિલસે સુર રિદ્ધ. રૂં ધ૦-૧૫
 એક પારેવાની દયા થકી, જે પદવી પામ્યા નરિંદ; રૂડા રાજ.
 પાંચમા ચક્રવર્તિ જાણીએ, સોળમા શાંતિ જિજ્ઞુંદ. રૂં ધ૦-૧૬
 ખારમા ભવે શ્રીશાંતિજી, અચિરા ક્રૂપે અવતાર; રૂડા રાજ.
 દીક્ષા લેઇને કેવળ વયાં, પહોતા મુગતિ મોઝાર. રૂં ધ૦-૧૭
 ત્રીજે ભવે શિવસુખ લહ્યા, પામ્યા અનંતુ જ્ઞાન; રૂડા રાજ.
 તીર્થકર પદવી લહી, લાખ વર્ષ આયુ જાણુ. રૂડાં ધ૦-૧૮
 દયા થકી નવનિધિ હોવે, દયા તે સુખની ખાણુ; રૂડા રાજ.
 ભવ અનંતની એ સગી, દયા તે માતા જાણુ. રૂં ધ૦-૧૯
 ગજ ભવે સસલો રાખીઓ, **મેઘકુમાર** ગુણુખાણુ; રૂડા રાં
શ્રેણિકરાય સુત સુખ લહ્યાં, પહોતો અનુત્તર વિમાન. રૂં ધ૦-૨૦
 એમ જાણી દયા પાળજે, મનમાંહિ કરૂણા આણુ; રૂડા રાજં
સમયસુંદર એમ વીનવે, દયાથી સુખ નિરવાણુ. રૂં ધ૦-૨૧

શ્રી ભાણુચંદ્રજી વિરચિત

શ્રી સંગ્રામસોનીની સંજ્ઞાય

(૧૪૦)

રાગ વેલાવળ

ઢોહા

શ્રી શંખેશ્વર પાય નમી, શારદ માત પસાય;
 સોની શ્રી સંગ્રામના, ગુણુગાયે નવનિધિ થાય.—૧
 માંડવગઢનો રાજિયો, ગ્યાસુદ્દીન પાતશાહ;
 એક દિન બહાર ખેલવા, ચાલ્યો ધરી ઉછાહ.—૨
 સાથે સીતેર ખાન છે, બહોંતેર ઉમરાવ બાણુ;
 સોની પણ સંગ્રામ છે, તેહનાં કંઈ વખાણુ.—૩

ઢાળ

મારગ માથે આમવૃક્ષ, ઉગ્યો અતિ સાર;
 તે દેખી કોઈ દુષ્ટ જીવ, ખોલ્યો તેણિ વાર.—૧
 એ આંખા હૈ વાંઝીયા, સુણો સાહિબ મેરા;
 ભૂપ કહે તુમ દૂર કરો, રાખો મત નેડા. મારગ૦—૨
 વળતો સોની ઉચરે, હું કંઈ અરદાસ;
 આંખો મુજને સાન કરે, કહો તો બહોં પાસ. મારગ૦—૩
 હુકમ લેઈને ત્યાં ગયો, દીયે આંખા શું કાન;
 માંડી વાત છાની કહી, આવ્યો તે ખુદ્દિનિધાન, મારગ૦—૪
 સુણો સુલતાન આંખે કહી, મુજને એક વાત;
 આવતા વર્ષે બે નવિ ક્ષુણું, તો કરજો મુજ ઘાત. મારગ૦—૫

ग्यासुदीन जाणी कहे, जूठे हो संत्राम;
 में शुं न जोले इणडा, यड णकालके काम. मारण०-६
 वणतुं सोनी उचरे, न इणे जे अडे;
 अने करतां ते तमे, मुजने करणे तेड. मारण०-७
 निजनिज स्थानक सहु वट्या, सोनी करे उपाय;
 देव गुइनी पूज करे, आंभा पासे जय. मारण०-८
 प्रेम सहीत गडूंली करे, समरे गुइदेव,
 जे मुज धर्मनी आसता, इणजे नितमेव.

पुण्ये वछित सण इणे.-६

अनुकमे आंभा मोरियो, माणी आवी वधावे;
 सर्व आंभा पहेलां इण्यो, सोनी तिडां आवे. पुण्ये०-१०
 पुत्र जेसाडी हाथीजे, कर सोवन थाण;
 आंभ लरी पादशाडने, मूक्या रे रसाण. पुण्ये०-११
 इमाल पाछे करी पूछीयो, तुम आंभके तांछ;
 गाजते वाजते डरभ शुं, कया करी णडाछ. पुण्ये०-१२
 वणतो सोनी उचरे, वांजीया सडकार;
 तेजे में पक कसी करी, आणी डर्ष अपार. पुण्ये०-१३
 ग्यासुदीन घोडे चडी, साथे सण परिवार;
 जे आंभा इत्या कुट्या, देणी डर्ष अपार. पुण्ये०-१४
 ग्यासुदीन जाणी कहे, न इत्या जे आम;
 तेरी जे श्रद्धा इली, जे सण धर्मका काम. पुण्ये०-१५
 सोनेरी वाधा सवे, पहेराव्या सहु साथ;
 धन धन तेरी मातकुं, धन्य धन्य तेरी जत. पुण्ये०-१६

કેતા દિન વીલ્યા પછે, ઉત્તમ ભગવતીસૂત્ર;
 ગુરુ કને જઈ સાંભળે, કરે જનમ પવિત્ર. પુણ્યે૦-૧૭
 મેલે સોનૈયા પ્રશ્ન પ્રતે, જગ ઉત્તમ નામ;
 છત્રીશ સહસ સંખ્યા હુવે, ક્રીધાં ધર્મનાં કામ. પુણ્યે૦-૧૮
 સકલ વાચક શિરોમણી, ભાનુચંદ્ર કહાવે;
 તસ શિષ્ય ભાણુચંદ્ર ભણે, ભણે દોલત પાવે. પુણ્યે૦-૧૯

શ્રી લખ્ધિવિજયજી વિરચિત.

શ્રી મનક મુનિની સજ્જાય

(૧૪૧)

નમો નમો મનક મહામુનિ, બાળ પણે વ્રત લીધો રે;
 પ્રેમ પિતાશુ' રે પરડીયો, માયશુ' મોહ ન ક્રીધો રે.
 નમો નમો૦-૧
 પૂરવ ચૌદ પૂરવ ધણી, સિજ્જંભવ જસ તાતો રે;
 ચોથો પટોધર વીરનો, મહીયલ માંહી વિખ્યાતો રે. નમો૦-૨
 શ્રી સિજ્જંભવ ગણધરે, ઉદ્દેશી નિજ પુત્રો રે;
 સકળ સિદ્ધાંતથી ઉદ્ધર્યો, દશવૈકાલિક સૂત્રો રે. નમો૦-૩
 માસ છએ પૂરણ ભણ્યો, દશ અધ્યયન રસાળો રે;
 આળસ અંગથી પરીહરી, ધન ધન એ મુનિબાળો રે. નમો૦-૪
 ચારિત્ર ષટ માસ વાડલા, પાળી પુણ્ય પવિત્રો રે;
 સ્વર્ગ સમાધે સ્ત્રીધાવીયો, કરી જગ જનને મિત્રો રે. નમો૦-૫

પુત્ર મરણ પામ્યા પછી, સિજ્જ'ભવ ગણધારો રે;
 બહુશ્રુત દુઃખ મનમાં ધરે, તેમ નયને જળધારો રે. નમો૦-૬
 પ્રભુ તુમે બહુ પ્રતિષ્ઠાધીયા, સમ સંવેગીયા સાધ રે;
 અમે આંસુ નવિ દીઠડાં, તુમ નયણે નિરાખાધ રે. નમો૦-૭
 અમને એ મુનિ મનકલો, સુત સંબંધથી મળીયો રે;
 વિષુસે અર્થ કહ્યાં થકાં, પણ કેણે નવિ કળીયો રે. નમો૦-૮
 શું કહીએ સંસારીને, એ એહવી સ્થિતિ દીસે રે;
 તન દીઠે મન ઉલ્લસે, જોતાં હિયડલું :હીસે રે. નમો૦-૯
 લલિધ કહે ભવિયણ તુમે, મ કરો મોહ વિકારો રે;
 તો તુમે મનક તણી પરે, પામો સદ્ગતિ સારો રે. નમો૦-૧૦

શ્રી ધર્મસિંહજી વિરચિત.

શ્રી દેવકીના છ પુત્રની સજ્જાય

(૧૪૨)

છણ અવસર એક આવી જ'ભુકી રે.-એ રાગ.

મનડું તે મોહું મુનિવર માહરું રે, દેવકી કહે સુવિચાર રોતીજી;
 ત્રણ વાર આવ્યા તુમે રે, મહારો સફળ કર્યો અવતાર રે.

મનડું૦-૧

સાધુ કહે સુણુ દેવકી રે, અમે છીએ છએ ભ્રાત રે;
 ત્રણ સંઘાટે ધર તાહરે રે, લેવા આહારની દાત રે. મનડું૦-૨

સરખી વય સરખી કળા રે, સરખાં રૂપ શરીર રે;
 તન વાન શોભે સરીખાં રે, દેખી ભૂલી ધીર રે. મનડું૦-૩

પૂરવ નેહ ધરી દેવકી રે, પૂછે સાધુને વાત રે;
 કોણ ગામ વસતાં તુમે રે, કોણ પિતા કોણ માત રે. મનકુંઠ-૪
 ભદ્રીલપુર વસે પિતા રે, નાગ ગાહાવઈ સુલસા માત રે;
 નેમિ જિણુંદની વાણી સુણી રે, પામ્યા વૈરાગ્ય વિખ્યાત રે.
 મનકુંઠ-૫

બત્રીશ કોડી સોવન તણ રે, તણ બત્રીશ બત્રીશ નાર રે;
 એક દિવસે સંયમ લીયો રે, બાણી અથિર સંસાર રે. મ-૬
 પૂરવ કર્મને ટાળવાં રે, અમે ધર્યો 'છકું તપ ઉદાર રે;
 આજ તે છકુંને પારણે રે, આઠ્યા નગર મોઝાર રે. મન-૭
 નહાનાં મહોટાં બહુ ઘરે રે, ફરતાં આઠ્યા તુજ વાસ રે;
 એમ કહી સાધુ વળ્યા રે, પહોલ્યા નેમિજિણુંદની પાસ રે. મ-૮
 સાધુ વચન સુણી દેવકી રે, ચિંતવે હૃદય મોઝાર રે;
 બાળપણે અધમુત્તે મુજને કહ્યું રે, મથુરા નગરીમાંહિ સાર રે. મ-૯
 આઠ પુત્ર હોશે તાહરે રે, તેહવા નહિ જન્મે અનેરી માતરે;
 આ ભરતક્ષેત્રમાં બાણ જે રે, તે તો જુકી નિમિત્તની વાત રે.
 મનકુંઠ-૧૦

એ સંશય નેમિ જિન ટાળશે રે, જઈ પૂછું પ્રશ્ન ઉદાર રે;
 રથમાં બેસી ચાલ્યાં દેવકી રે, જઈ વાંઘાં નેમિ જિણુંદને
 સાર રે. મ-૧૧

નેમિ જિણુંદ કહે દેવકી રે, સુણો પુત્ર કેરી વાત રે;
 છ અણુગાર દેખી તિહાં રે, તવ ઉપન્યો રનેહ વિખ્યાત રે. મ-૧૨
 દેવકીએ છએ સુત તાહરા રે, તેં ધર્યાં ઉદર નવ માસ રે;
 હરિણુગમેષી દેવતા રે, જન્મતાં હર્યાં તુજ પાસ રે. મન-૧૩

સુલસાની પાસે ઠંઠ્યાં રે, પહોંતી સુલસા કેરી આશ રે;
 પુણ્ય પ્રભાવે તે પામીયાં રે, સંસારના લોગ વિલાસ રે. મન-૧૪
 નેમિ જિણુંદની વાણી સુણી રે, પામી હૃષ્ ઉલ્લાસ રે;
 છએ અણુગાર જઈ વાંદીયા રે, નિરખે નેહ ભર તાસ રે. મન-૧૫
 પાનો પ્રગટયો તિહાં કને રે, વિકશ્યા રોમ કુપ દેહ રે;
 અનિમિષ નયણે નિરખીયા રે, ધરી પુત્ર પ્રેમ સનેહ રે. મન-૧૬
 વાંદી નિજ ઘર આવીયાં રે, હોંશ પુત્ર રમાડણુ જાસ રે;
 કૃષ્ણુજીએ દેવ આરાધીયોરે, માતાને સુખ ઉલ્લાસ રે. મન-૧૭
 ગજસુકુમાળ ખેલાવતી રે, પહોંતી કાંઈ દેવકીની આશરે;
 કર્મ ખપાવી મુગતે યયા રે, છ અણુગાર સિદ્ધવાસ રે. મન-૧૮
 સાધુ તણા ગુણ ગાવતાં રે, સકળ હોવે નિજ આશ રે;
 ધર્મસિંહ મુનિવર કહે રે, સુણતાં લીલ વિલાસ રે. મન-૧૯

શ્રી ભાવરત્નસૂરિ વિરચિત

ઝંઝરીયા મુનિનું ચોઢાળીયું

(૧૪૩)

ઢાળ પહેલી

સુણુ અહેની પિચુડો પરદેશી.-એ રાગ.

સરસ્વતી ચરણે શિશ નમાવી, પ્રણમી સદગુરૂ પાયા રે;
 ઝંઝરીયા ઋષિના ગુણ ગાતાં, ઉલટ અંગ સવાયા રે. ભન- ૧
 ભવિજન વદો મુનિ ઝંઝરીયો, સંસાર સમુદ્ર જે તરીયો રે;
 શિયળ સન્નાહ પહેરી મન શુદ્ધ, શિયળ રચણે કરી ભરીયોરે.

ભવિજન-૦- ૨

પછઠાણપુરે મકરદંવળ રાજ, મદનસેના તસ રાણી રે;
સુત મદનશ્રી આલુડો, કીર્તિ જાસ કહેવાણી રે. ભવિન- ૩
બત્રીશ નારી સુકોમળ પરણ્યો, ભર યૌવન રસ લીનો રે;
ઈંદ્ર મહોત્સવે ઉઘાને પહોંત્યો, મુનિ દેખી મન લીનો રે.

ભવિન-૪

ચરણુકમળ પ્રણમી સાધુના, વિનય કરીને બેઠો રે;
દેશના ધર્મની દે સાધુજી, વૈરાગે મન પેઠો રે. ભવિન-૫
માત પિતાની અનુમતિ માગી, સંસાર સુખ સવિ છંડી રે;
સંયમ મારગ સુધો લીધો, મિથ્યામતિ સવિ છંડી રે. ભ- ૬
એકલડો વસુઘાતળ વિચરે, તપ તેજે કરી જીવે રે;
જેખન વય જોગીસર બળીયો, કર્મ કટકને જીપે રે. ભવિન- ૭
શિયળ સન્નાહ પહેરી જેણે સબળી, સુમતિ ગુપતિ ચિત્ત
ધરતો રે;

આપ તરે ને પર ને તારે, દરિસણે દુર્ગતિ હરતો રે. ભ- ૮
ત્રંબાવતી નગરી મુનિ પહોંત્યો, ઉગ્ર વિહાર કરતો રે;
મધ્યાન્હે ગોચરી સંચરતો, નગરીમાં મુનિ ભમતો રે. ભ- ૯

ઢાળ ખીજી

(૧૪૪)

આધા આમ પધારો પૂજ્ય અમ ઘેર વહોરણુ વેળા.-એ રાગ
એણે અવસરે તરૂણી તાતરણી, ગોરડી ગોખે બેઠી;
નિજ પતિ ચાહ્યો છે પરદેશે, વિષય સમુદ્રમાં પેઠી.
વિરૂઈ મદન ચઢાઈ રાજ, જેણે તેણે જિતી ન જાવે.- ૧
સોળ શ્રંગાર સજી સા સુંદરી, ભર જોખન મદમાતી;
ચપળ નયન ચિહું દિશિ ફેરવતી, વિષયરસ રંગ રાતી. વિ- ૨

આચરે ચોવટે ચિહું દિશિ ભેતાં, આવંતો ઋષિ દીઠો;
 મલપંતો ને મોહનગારો, મન શું લાગ્યો મીઠો. વિરૂઠ્ઠ- ૩
 રાજકુમાર કોઈક છે રૂઠો, રૂપે અનોપમ દીસે;
 ભોખન વય મલપંતો ભોગીસર, તે દેખી ચિત્ત હીસે. વિરૂઠ્ઠ- ૪
 તવ દાસી ખાસી તેડાવી, લાવો એહને ખોલાલી;
 શેઠાણીનાં વચન સુણીને, દાસી તેડણુ આવી. વિરૂઠ્ઠ- ૫
 એણે ઘરે આવોને સાધુજી, વહોરણુ કાજે વહેલા;
 ભોળે ભાવે મુનિવર આવે, શું જાણે મન મેલા. વિરૂઠ્ઠ- ૬
 થાળ ભરી મોદક મીઠાઈ, મુનિવરને કહે વહોરો;
 મેલાં કપડાં ઉતારીને, આછા વાઘા પહેરો. વિરૂઠ્ઠ- ૭
 આ મંદિર માળીયાં મ્હોટાં, સુંદર સેજ બિછાઈ;
 ચતુર નારી મુજ સાથે મુનિવર, સુખ વિલસો લય લાઈ. વિ- ૮
 વિરહ અગ્નિએ કરી હું દાઝી, પરમ સુધારસ સ્ત્રીચો;
 પ્યારાં વયણુ સુણીને મુનિવર, વાત આઘી મત ખીંચો. વિ- ૯
 વિષય વયણુ સુણી વનિતાનાં, સમતા રસમાં ડાલે;
 ચંદનથી પણ શીતલ વાણી, મુનિ અંતરથી ખોલે. વિરૂઠ્ઠ-૧૦
 તું બાળક દીસે છે ભોળી, ખોલતાં નવિ લાજે;
 ઉત્તમ કુળમાં જેહ ઉપન્યા, તેહને એ નવિ છાજે. વિરૂઠ્ઠ-૧૧
 એ આચાર નહીં અમ કુળમાં, કુળ દૂષણ કેમ દીજે;
 નિજ કુળ આચારે ચાલીજે, તો જગમાં જશ લીજે. વિરૂઠ્ઠ-૧૨
 વાત અછે જગમાં જે મ્હોટી, જાનીને વળી ચોરી;
 એણે ભવ અપજસ બહુ પામે, પરભવ દુઃખ અધોરી. વિરૂઠ્ઠ-૧૩
 શિયળ ચિંતામણિ સરખું છંડી, વિષયા રસ કોણુ રીઝે;
 વર્ષાકાળે મંદિર પામી, ઉઘાડો કોણુ ભીંજે. વિરૂઠ્ઠ-૧૪

મન વચન કાયાએ કરીને, વ્રત લીધું નવિ ખંડું;
ધ્રુવ તણી પરે અવિચળ પાળું, અમે ઘરવાસ ન મંડું. વિ૩૦-૧૫

ઢાળ ત્રીજી

(૧૪૫)

વિંધ્યાની દેશી.

હારે લાલ શીખ સાધુની અવગણી,

જાણે વહી ગઈ ઘટ નાળ રે લાલ;

કામ વશે થઈ આંધળી, કરે સાધુ તણી તે આળ રે લાલ.

મુનિ પાયે અંઝર રણુએ.-૧

મુનિ પાયે અંઝર રણુએ, આવી પેહું સાધુને પાય રે લાલ;

વેલ તણી પરે સુંદરી, વળગે સાધુને ખાંહ રે લાલ. મુ૦-૨

હારે લાલ જ્ઞેર કરી જ્ઞેરાવરે, નીકળ્યો તિહાંથી મુનિરાય રે લાલ;

તવ પોકાર પૂઠે સુણ્યો, ધાજે એણે કીધો અન્યાય રે લાલ. મુ૦-૩

હારે લાલ તિહાંથી મુનિવર ચાલીયો, પાયે અંઝરને

અમકાર રે લાલ;

લોક બહુ નિંદા કરે, માઠા છે એ અણુગાર રે લાલ. મુનિ૦-૪

હારે લાલ ચોખારે બેઠા રાજવી, નજરે જોવે અવદાતરે લાલ;

દીધો દેશવટો નારીને, મુનિ જશ તણી થઈ વાત રે લાલ. મુ૦-૫

હારે લાલ તિહાંથી મુનિવર ચાલીયા, આળ્યા કંચનપુર

ગામ રે લાલ;

રાજ રાણી બે પ્રેમશું, બેઠા ગોખે આરામ રે લાલ. મુનિપાયે૦-૬

હારે લાલ રાણી મુનિવર દેખીને, આંસુડે વૂઠી ધાર રે લાલ;

રાજ દેખી મન કેપિઓ, સહી એહનો પૂરવ જાર રે લાલ.

મુનિપાયે૦-૭

હારે લાલ રાજ ગયો રચવાડીએ, તેડાવ્યો ઋષિને ત્યાંહી રે લાલ;
ખાડ ખણી ઉંડી ઘણી, ખેસાડયો ઋષિને માંહી રે લાલ. મુ૦-૮

ઢાળ ચોથી

(૧૪૬)

દેવ તણી ઋષિ ભોગવી આવ્યો. એ રાગ.

અણુસણુ ખામણુ મુનિ તિહાં કરે, સમતા સાચરમાં ઝીલે;
ચોરાશી જીવાયોનિ ખમાવે, પાપ કર્મને પીલે રે.

મુનિવર તું મોરે મનવસીયો.- ૧

ઉદય આવ્યાં નિજ કર્મ આલોઈ, ધ્યાન જિનેશ્વર ધ્યાવે;
ખડગ હણુંતાં કેવળ પામી, અવિચળ ઠામે જાવે રે. મુ૦- ૨
શરીર સાધુનું અસિએ હણ્યાથી, હાહાકાર ત્યાં થઈયો;
ઓઘો વસ્ત્ર લોહીએ રંગાણાં, અતિ અન્યાય રાયે કરીઓ રે.

મુનિવર૦- ૩

સમળી ઓઘો લેઈ ઉડંતાં, રાણી આગળ પડીયો;
ખંધવ ફેરો ઓઘો દેખીને, હૃદયકમળ થરથરીયો રે. મુ૦- ૪
અતિ અન્યાય જાણીને રાણી, અણુસણુ પોતે લીધો;
પરમારથ જાણ્યો રાજાએ, હાહા એ શું મેં કીધો રે. મુ૦- ૫

ઋષિ હત્યાનું પાતક લાગ્યું, તે કેમ છૂટ્યું જાવે;
આંસુડાં નાખંતો રાજ, મુનિ કલેવર ખમાવે રે. મુનિવર૦- ૬

ગદ્ગદ સ્વરે રોવંતો રાજ, મુનિવર આગળ ખેઠો;
માન મેલીને ખમાવે રે ભૂપતિ, સમતાસાચરમાં પેઠો રે. મુ૦- ૭

ફરી ફરી ઉઠીને પાચ જ લાગે, આંસુડે પાચ પખાળે;
ભૂપતિ ઉગ્રલાવના લાવતો, કર્મપડળ સવિ ટાળે રે. મુ૦- ૮

કેવળજ્ઞાન લહું રાજ્યએ, લવો લવ વૈર ખમાવે;
 ઝાંઝરીયા ઋષિના ગુણ ગાતાં, પાપ કરમને સમાવે રે. મુ૦- ૯
 સંવત સત્તર છપ્પન કેરા, આઘાઠ સુદ ધીજ સોહે;
 સોમવારે સજ્જાય એ કીધી, સાંભળતાં મન મોહે રે. મુ૦-૧૦
 શ્રીપુનમગચ્છ ગુરૂ બિરાજે, મહિમાપ્રભસૂરિંદા;
 ભાવરત્ન સુશિષ્ય એમ પભણે, સાંભળજે સહુ વૃંદા રે. મુ૦-૧૧

શ્રી રામવિજયજી વિરચિત.

શ્રી મેતારજમુનિની સજ્જાય

(૧૪૭)

સાંભળજે તુમે અદ્ભુત વાતો.-એ રાગ.

ધન ધન મેતારજ મુનિ, જેણે સંયમ લીધો;
 જીવદયાને કારણે, તેણે કોપ ન કીધો. ધન૦- ૧
 માસ ખમણને પારણે, ગોચરીએ જાય;
 સોવનકાર તણે ઘરે, પહોંતા મુનિરાય. ધન૦- ૨
 સોવન જવ શ્રેણિકેના, ઋષિ પાસે મૂકી;
 ઘર ભીતર નર તે ગયો, તે વાતને ચૂકી. ધન૦- ૩
 જવ સઘળા પંખી ગણે, મુનિવર તે દેખે;
 તવ સોની પાછો આવીયો, જવ તિહાં ન દેખે. ધન૦- ૪
 કહો મુનિવર જવ કિહાં ગયા, કહોને કોણે લીધા;
 મુનિ ઉત્તર આપે નહીં, તવ અપેટા દીધા. ધન૦- ૫
 મુનિવર ઉપશમ રસ ભર્યો, પંખી નામ ન ભાસે;
 કોપ ધરીને સોની ઈમ કહે, જવ છે તુમ પાસે. ધન૦- ૬

જવ ચોર્યાં રાજ તણા, તું તો મહોટો ચોર;
આળાં ચર્મ તણો કરી, બાંધ્યો મસ્તકે દોર. ધન૦- ૭

નેત્રયુગ્મ તેણી વેદના, નિકળીયાં તતકાળ;
કેવળજ્ઞાન તે નિર્મળું, પામી ક્રીધો કાળ. ધન૦- ૮

શિવનગરી તે જઈ ચઢ્યો, એહવો સાધુ સુબલુ;
ગુણવંતના ગુણ જે જપે, તસ ઘર કોડ કલ્યાણ. ધન૦- ૯

નવ કન્યા તેણે તણ, તણ કંચન કોડિ;
નવ પૂરવધર વીરના, પ્રણમું કર બેડી. ધન૦-૧૦

સિંહ તણી પરે આદરી, સિંહની પરે શૂરો;
સંયમ પાળી શિવ લહી, જસ જગમેં પૂરો. ધન૦-૧૧

ભારી કાષ્ટ તણી તિહાં, ઉચેથી નાખે;
ઘડકી પંખી જવ વમ્યા, તે દેખી આખે. ધન૦-૧૨

તવ સોની મન ચિંતવે, કીધું ખોટું કામ;
વાત રાજ જે બલુશે, તો ટાળશે ઠામ. ધન૦-૧૩

તવ તે મનમાં ચિંતવે, ભયથી જિન હાથે;
સોવનકાર દીક્ષા લીયે, નિજ કુટુંબ સંગાથે. ધન૦-૧૪

શિવનગરી તે જઈ ચઢ્યો, એવો સાધુ સુબલુ;
ગુણવંતના ગુણ જે જપે, તસ ઘર કોડી કલ્યાણ. ધન૦-૧૫

શ્રીકેનકેવિજય વાચકવડ, શિષ્ય જેપે રામ;
સાધુ તણા ગુણ ગાવતાં, લહીએ ઉત્તમ ઠામ. ધન૦-૧૬

શ્રી રાજવિજયજી વિરચિત શ્રી મેતારજની સંજ્ઞાય (૧૪૮)

જીવ રે તું શીલ તણો કર સંગ.-એ રાગ.

શમ દમ ગુણના આગરજી, પંચ મહાવ્રત ધાર;
માસખમણને પારણેજી, રાજગૃહી નગરી મોઝાર.

મેતારજ મુનિવર ! ધન ધન તુમ અવતાર.- ૧

સોનીના ઘેર આવીયાજી, મેતારજ ઋષિરાય;
જવલા ઘડતો ઉઠીયોજી, વંદે મુનિના પાય. મેતારજ- ૨

આજ ફળ્યો ઘર આંગણેજી, વિણ કાળે સહકાર;
લ્યો ભિક્ષા છે સૂઝતીજી, મોદક તણો એ આહાર. મેતા- ૩

કૌચ જીવ જવલા ચણ્યોજી, વહોરી વળ્યા ઋષિરાય;
સોની મન શંકા થઈજી, સાધુ તણાં એ કામ. મેતારજ- ૪

રીસ કરી ઋષિને કહેજી, ઘો જવલા મુજ આજ;
વાધર શીશે વીંટીયુંજી, તડકે રાખ્યા મુનિરાજ. મેતારજ- ૫

ફટ ફટ પુટે હાડકાંજી, તડ તડ ત્રુટે રે આમ;
સોનીડે પરિસહ દીયોજી, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ. મેતારજ- ૬

એહવા પણ મોટા યતિજી, મન્ન ન આણે રોષ;
આતમ નિંદે આપણોજી, સોનીનો શો દોષ. મેતારજ- ૭

ગજસુકુમાળ સંતાપીયાજી, બાંધી માટીની પાળ;
ખેર અંગારા શિર ધર્યાંજી, મુગતે ગયા તતકાળ. મેતારજ- ૮

વાઘણે શરીર વલુરીયુંજી, સાધુ સુકોશલ સાર;
 કેવળ લહી મુગતિ ગયાજી, ઈમ અરણિક અણુગાર. મે૦-૯
 પાલક પાપી પીલિયાજી, ખંધકસૂરિના શિષ્ય;
 અંખડ ચેલા સાતશેજી, નમો નમો તે નિશદિશ. મે૦-૧૦
 એહવા ઋષિ સંભારતાંજી, મેતારજ ઋષિરાય;
 અંતગડ હુઆ કેવળીજી, વંદે મુનિના પાય. મેતારજ૦-૧૧
 ભારી કાષ્ટની સ્ત્રીએ તિહાંજી, લાવી નાંખી તિણિ વાર;
 ધખકે પંખી જાગીયેજી, જવલા કાઠયા તિણે સાર. મેતા૦-૧૨
 દેખી જવલા વિદ્યામાંજી, મન લાજ્યો સોનાર;
 ઓઘો મુહપત્તિ સાધુનાંજી, લેઈ થયો અણુગાર. મેતાર૦-૧૩
 આતમ તાર્યો આપણેજી, ચિર કરી મન વચ કાય;
 રાજવિજય રંગે ભણેજી, સાધુ તણી એ સજ્ઞાય. મે૦-૧૪

શ્રી નંદિષેણુમુનિનું ત્રિદાળિયું

દાળ પહેલી

(૧૪૯)

રાજગૃહી નગરીનો વાસી, શ્રેણિક સુત સુવિલાસી હો;
 મુનિવર વૈરાગી.
 નંદિષેણુ દેશના સુણી ભીનો, ના ના કહેતાં વ્રત લીનો હો. મુ૦-૧
 ચારિત્ર નિત્ય ચોખું પાળે, સંયમ રમણીશું મહાલે હો; મુ૦
 એક દિન જિન પાયે લાગી, ગૌચરીની અનુમતિ માગી હો. મુ૦-૨
 પાંગળીયો મુનિ વહોરવા, ક્ષુધાવેદની કર્મ હરેવા હો; મુનિ૦
 હંચ નીચ મધ્યમ કૂળ મહોટા, અટતો સંયમ રસ લોટા હો. મુ૦-૩

એક ઉંચુ ધવલધર દેખી, મુનિવર પેઠી શુદ્ધ ગવેષી હો; મુનિ૦
તિહાં જઈ દીધો ધર્મલાલ, વેશ્યા કહે ઈહાં અર્થલાલ હો. મુ૦-૪
મુનિ મન અભિમાન જ આણી, ખંડ કરી નાંખ્યો તરણું
તાણી હો; મુનિ૦
સોવનવૃષ્ટિ હુઈખાર કોડી, વેશ્યા વનિતા કહે કર જોડી હો. મુ૦-૫

ઢાળ ખીલ

(૧૫૦)

થારે માથે પચરંગી પાગ, સોવનરો છાગલો માણ. -એ રાગ.
થેં તો ઊભા રહીને અરજ અમારી સાંભળો, સાધુલ.
થેં તો મ્હોટા કૂળના જાણી ઘો આમળો; સાધુલ.
થેં તો લેઈ જાઓ સોવન કોડિ ગાડાં ઊંટે ભરી, સાધુલ.
નહિ આવે અમારે કામ ગ્રહો પાછા ફરી. સાધુલ.-૧
થારાં ઉજવળ વસ્ત્ર દેખી મન મોહે માહરં, સાધુલ.
થારો સુરપતિથી પણ અધિક રૂપ છે વાહરં; સાધુલ.
થારાં મૃગ સમ સુંદર નેત્ર દેખી હર્ષ લાગણો, સાધુલ.
થારો નવલો જોખન વેશ વિરહ દુઃખ ભાજણો. સાધુલ.-૨
એ તો જંત્ર જડીત કપાટ કુંચી મેં કર ગ્રહી, સાધુલ.
મુનિ વળવા લાગ્યો જામ આડી ઊભી રહી; સાધુલ.
મેં તો ઓછી સ્ત્રીની જાતિ મતિ કહી પાછળે, સાધુલ.
થેં તો સુશુભ ચતુર સુજાણ વિચારો આગળે. સાધુલ.-૩
થેં તો ભોગ પુરંદર હું પણ સુંદરી સારી, સાધુલ.
થેં તો પહેરો નવલા વેશ ઘરણાં જરતારી; સાધુલ.
મણિ મુગતાઈળ મુગટ વિરાજે હેમના, સાધુલ.
અમે સજીયે સોળ શણગાર કે પિયુરસ અંગના. સાધુલ.-૪

જે હોય ચતુર સુખણુ તે કદિય ન ચૂકશે, સાધુજી.

એહવો અવસર સાહિબ કદિય ન આવશે; સાધુજી.

એમ ચિંતે ચિત્ત મોઝાર નંદિષેણુ વાહલો, સાધુજી.

રહેવા ગણિકાને ધામ કે થઈને નાહલો. સાધુજી.-૫

દાળ ત્રીજી

(૧૫૧)

ભોગ કરમ ઉદય તસ આંચો, શાસન દેવીએ સંભળાંચો હો;
મુનિવર વૈરાગી.

રહ્યો ખાર વરસ તસ આવાસે, વેશ મેલ્યો એકણુ પાસે હો. મુનિ-૧

દશ નર દિન પ્રતિ પ્રતિબોધે, દિન એક મૂરખ નવિ ખૂઝે હો; મુનિ
ખુઝવતાં હુઈ બહુ વેળા, ભોજનની થઈ અવેળા હો. મુનિ-૨

કહે વેશ્યા ઉઠો સ્વામી, એ દશમો ન ખૂઝે કોઈ હો; મુનિ
વેશ્યા વનિતા કહે ધસમસતી, આજ દશમા તુમેહી જ હસતી હો.

મુનિ-૩

એહ વયણુ સુણીને ચાલ્યો, ફરી સંચમ શું મન વાળ્યો હો; મુનિ
ફરી સંચમ લીયો ઉલ્લાસે, વેશ લેઈ ગયો બિન પાસે હો.

મુનિ-૪

ચારિત્ર નિત્ય ચોખું પાળી, દેવલોક ગયો દેઈ તાળી હો; મુનિ
તપ જપ સંચમ કીરિયા સાધી, ઘણા જીવને પ્રતિબોધી હો.

મુનિ-૫

જયવિજય ગુરૂશિષ, તસ હર્ષ નમે નિશદીન હો; મુનિ
મેરૂવિજય ઈમ બોલે, એહવા ગુરૂને કુણુ તોલે હો. મુનિ-૬

શ્રી મહિમાસાગરગણિ વિરચિત
શ્રી અર્હનક મુનિનું અષ્ટઠાળીયું
(૧૫૨)

ધડર આંખા આંખલી રે.

સરસ્વતી સામિણી વિનવું રે, પ્રણમું શ્રી ઋષિરાજ;
સાધુ શિરોમણી ગુણનિલો રે, અર્હનક ઋષિરાજ. મુનીસર.
ગાવશું ગુણ ગંભીર, મેરૂ તણી પરે ધીર.

મુની૦ ગા૦-૧

તુંગીયા નગરી સુંદર રે, જિતશત્રુ નામે રાય;
રાજનીતિ આલે સદા રે, આણુ ન લોપી જાય. મુની૦-૨
તિણુ નગરી વ્યવહારીયો રે, દત્ત વસે શુભ અંગ;
દત્તા નારી તેહની રે, પિયુ શું રાતી રંગ. મુની૦-૩

અર્હનક સુત વાલહો રે, ચંદ્રવદન સુકુમાળ;
લક્ષણુ બત્રીશે શોભતો રે, લીલા લચ્છી ભૂપાળ. મુની૦-૪

ધણુ અવસર તિહાં આવીયો રે, અર્હનક મિત્ર સૂરીશ;
દત્ત શેઠ વંદન ચલ્યો રે, ધર્મ સુણે મન હિશ. મુની૦-૫

વૈરાગે મન વાળીયું રે, દોહિલો એ અવતાર;
આર્યદેશ કૂળ મોટકે રે, દોહિલો જન્મ વિચાર. મુની૦-૬

જૈનધર્મ તે દોહિલો રે, દોહિલો સાધુ સંયોગ;
રાજ ઋદ્ધિ પામી ઘણી રે, ભવભવ ભામિની લોગ. મુની૦-૭

દત્ત સુણી તે દેશના રે, મન ભીન્યો વૈરાગ;
ઘર આવી ઘરણી ભણી રે, તેહ સુણાવે લાગ. મુની૦-૮

વળતી બોલી વાલહી રે, સાંભળો જીવન પ્રાણ;
 પિયુ પાખે કોણ માહરે રે, સુખ દુઃખ કેરો જાણ. મુની૦-૯
 બાળક સુત સાથે કરી રે, લીધો સંયમ ભાર;
 પંખ વિના શી પંખીણી રે, કંથ વિના શી નાર. મુની૦-૧૦
 ખાંડા ધાર તણી પરે રે, સંયમ સુધો પંથ;
 આરાધે જિન આણુશું રે, દત્ત નામે નિર્ઘ્ન. મુની૦-૧૧
 કોમળ કાયા નહાનડો રે, અહર્નક ઋષિ રાય;
 પ્રેમ ધરી પાળે પિતા રે, આપ ગોચરીયે જાય. મુની૦-૧૨
 બાળક સુત બેઠો રહે રે, તાવડ ન ક્ષણ ખમાય;
 વૈયાવચ્ચ કરે તાતની રે, મોહ ન જિત્યો જાય. મુની૦-૧૩
 ઈણુ અવસર દત્ત સાધુજી રે, ચારિત્ર પાળી નિરતિચાર
 પરલોકે પહોંચ્યા સહી રે, બાળક કોણ આધાર. મુની૦-૧૪

દોહા

અહર્નક છાનો રહે, હાથ થકી સુખ ભીડ;
 પણ જે નયણાં નીંગળે, તેહ જણાવે પીડ.

ઢાળ બીજી

(૧૫૩)

પ્રવહણુ તિહાંથી પૂરીયાં રે લાલ-એ રાગ.

અહર્નક ચિત્ત ચિંતવે રે લાલ,
 કોણ કરશે મુજ સાર રે હો તાતજી;
 ઘણી ટળી રણીયો થયો રે લાલ,
 અવર ન કોઈ આધાર રે હો તાતજી. અ૦-૧
 પુત્ર પરે સઘળું ટળ્યું રે લાલ,
 બેઠો રહેતો તો જેહ રે હો તાતજી;

મુનિવર વહોરણુ પાંગર્યાં રે લાલ,
સાધુ સંઘાતે તેહ રે હો તાતળ. અ૦-૨

ખરે ખપોરે ગોચરી રે લાલ,
નગર તણા પંથ દૂર રે હો તાતળ;
તડતડતા તડકા પડે રે લાલ,
સ્વેદ તણા વહે પૂર રે હો તાતળ. અ૦-૩

શ્વાસ ભરાણો સાધુજી રે લાલ,
ધગ ધગ ધગતે પાય રે હો તાતળ;
તડકે તન રાતું થયું રે લાલ,
જોવન સોવન કાય રે હો તાતળ. અ૦-૪

પાછું ફરી જોવે નહિ રે લાલ,
આગળનો અણુગાર રે હો તાતળ;
આજ પિતા હોય માહરો રે લાલ,
તો પડખે એણીવાર રે હો તાતળ. અ૦-૫

અહીં-નકે થાક્યો ઘણો રે લાલ,
ખેઠો: હેઠ આવાસ રે હો તાતળ;
ગોખે ધનવંત સુંદરી રે લાલ,
દીઠો પ્રેમ વિલાસ રે હો તાતળ. અ૦-૬

દોહા

તિણુ અવસર તેણે ગોખમેં, ખેડી દીડી નાર;
તરૂણી તન મન ઉલ્લસ્યું, નયણે ઝળક્યો રે નેહ.-૬

ढाण त्रीण

(१५४)

नंभुद्धीपना भरतमां रे—अे राग.

ते तइणी चित्त चिंतवे, पियु आढ्ये परदेशे रे;
 विरड दडे नवयौवना, प्राणी प्राणु शुं लेशे रे.
 मुनिवर हेणी मन अण्ये।— १
 इपे दीठो इयडो, अडते जेअन वारो रे;
 नयणु वयणु करीनिर्मणो, मयणु तणु अनुसारो रे. सु०— २
 भर यौवन धर अेकलां, लक्ष्मी तणु नडि पारो रे;
 अतुर त्रिया चित्त चिंतवे, रडेवुं स्वेच्छाचारो रे. सु०— ३
 आठ गणो नरथी कळो, नारी विषय विकारो रे;
 लाज अड गुणी चित्त धरे, साडसनो लंडारो रे. सु०— ४
 काज करे कुंजर समा, डीडी हेणी डरपे रे;
 नकुले नारी जीडी पडे, साप सीराये अडपे रे. सु०— ५
 मन मधुकर लमतो थडो, राणी न शडे कोरि रे;
 पणु मालती क्षणु लोअने, वनवन लमतो जेअ रे. सु०— ६
 आण साडेली मोकली, तेडाव्ये ऋषिराये रे;
 ततक्षणु ते ळिणी थरि, प्रमदा लागे पाये रे. मुनि०— ७
 शुं भागो स्वामी तुमे, कवणु तुमारो देशो रे;
 इपवंत रणीयामणु, दीसो जेअन वेशो रे. मुनि०— ८
 तात नथी जे साधुनी, अमने लिक्षा कान्ने रे;
 लमर तणी परे आअइं, देश विदेशनां रान्ने रे. मुनि०— ९
 तव धरणी धरमां गरि, हीयडे जेअ न भावे रे;
 सिंडु केसरीया साधुने, मोदक लेअ वडारारे रे. मुनि०— १०

નેહ દષ્ટે સનમુખ જીવે, આજસ મોડે અંગો રે;
 અખળા તે આતુર થઈ, પ્રગટ કીયો મન રંગો રે. મુનિ૦-૧૧
 હે ગુણવંતા સાધુજી, ભમવું ઘર ઘર બારો રે;
 દીક્ષા દુષ્કર પાળવી, વિસમો તુમ આચારો રે. મુનિ૦-૧૨
 મ્હોટાં મંદિર માળીયાં, અટવી માંહે વાસો રે;
 સુખે રહો મેલી કરી, પર ઘર કેરી આશો રે. મુનિ૦-૧૩
 કિહાં હિંડોળા સોહામણાં, ફૂલ તણા મહકારો રે;
 કિહાં ધરણી તલ પોઠવું, કાંકરાશું વ્યવહારો રે. મુનિ૦-૧૪

દોહા

સુગુણ સલુણા સાધુજી, ભમવું દેશ વિદેશ
 રમો જો મંદિર માળીયે, જીવન લાહો લેશ.-૧
 બોલ સુણી અખળા તણા, જિસ્થા મોર કિંગાર;
 ડાહ્યો પણ ભૂલ્યો ઘણું, અહીંનકે અણુગાર.-૨

દાળ ચોથી

(૧૫૫)

યાકો વીરો ચારિત્ર લીયે.-એ રાગ.

મહોલ પધારો મન રળી, બલિહારી તુમ વેશ; મુનિવર.
 ગોદ બિછાવું પાયે પડું, ચાલશે તો ચાલણુ ન દેશ.

મુનિ૦મહોલ૦- ૧

લાજ ન કીજે હો લાડલા, સરખો લહી સંયોગ; મુનિવર.
 બાળાપણું છે દોહિલું, કેમ છીજે વિણુ લોગ. મુનિ૦મ૦- ૨
 એ મંદિર એ માળીયાં, એ હિંડોળા ખાટ; મુનિ૦
 એ મોતીનાં ઝુમખાં, રચણુ જડયા એ પાટ. મુનિ૦મ૦- ૩

એ સોવનનાં સાંકળાં, રૂપેરી રંગ રોળ; મુનિં
 એ ચોખારે ચિહું દિશે, હેમ જડિયા હિંડોળ. મુનિંમં- ૪
 એ લાખીણુ ઓરડા, રચણુ જડયા પરસાળ; મુનિં
 એ ધન ચૌવન તુમ વસુ, આણુંદ લીલ ભૂપાળ; મુંમં- ૫
 મુનિવર ચઢીયા માળીયે, ચાલી ગયા અણુગાર; મુનિં
 ભામિનીશું ભીનો રહે, વિરૂઓ વિષય વિકાર. મુનિંમં- ૬
 ક્ષણુ ચૌખારે માળીયે, ક્ષણુ હિંડોળા ખાટ; મુનિં
 ક્ષણુ લાખીણુ ઓરડે, પૂરે મનની આશ. મુનિંમંહોલ- ૭
 ક્ષણુ ચાખડીયે ચાલતો, ઠમકે ઠવતો પાય; મુનિં
 મુખ મરકલડા મેલતો, માનીની મોહ ઉપાય. મુનિંમં- ૮
 અખળા આસંગે ચડી, ક્ષણુ વિરહો ન ખમાય; મુનિં
 જે જેહને મનમાનીયા, તે તેહને મન રાય. મુનિંમંહોલ- ૯
 ખેલે કૂલ તળાઈએ, મેલી સરવે રીત; મુનિં
 આસંગા આઘા થયા, છાંડી ગુરૂ શું પ્રીત. મુનિંમંહોલ-૧૦
 ગોચરીયે ચાલ્યો હતો, જે આગળ અણુગાર; મુનિં
 તેણે પાછું જોયું જિસે, તિસે ન દીઠો લગાર. મુનિંમં-૧૧
 ઉંચું ન જોયું આગળે, પાછળ જોયું ન જોય; મુનિં
 અર્હનક દીસે કિહાં, નારી ભોળવ્યો સોય. મુનિંમં-૧૨

દોહા

નારી નયણે ભોળવ્યા, ભૂલા પડ્યા અછેહ;
 હરિહર પ્રદ્ધા સારીખા, હજીય ન લાધ્યા તેહ.-૧

ઢાળ પાંચમી

(૧૫૬)

જે જે મુનિ વિહરણુ પાગરીયાંજ.-એ રાગ.

તેણે રે અણુગારે ઋષિ જ્ઞેયો ઘણું રે, નયણે ન દીઠો

કિણુહી ઠામ રે;

આચારજ આગળ આવી કહે રે, હું અપરાધી હુઓ સ્વામ રે.

માહરો અહર્નનકે કિણે દીઠો નહિ રે. -૧

ભગવાન અહર્નનકે ભૂલો પડ્યો રે, વાત સુણી તે મુનિની માય રે;

રોતી દુઃખ ભરી છાતી કાટતી રે, જીવન સુતને જ્ઞેવા

બય રે. માહરો ૦-૨

મોહ તણી ગતિ દીસે દોહલી રે, રોતી ને જ્ઞેતી હી'કે ગામ રે;

ભાદરવો લાગ્યો નયણું ની'ગણે રે, મુખથી મૂકે ન સુતનું

નામ રે. માહરો ૦-૩

ભૂખ ન લાગે તૃષા ભાગી ગઈ રે, ક્ષણક્ષણ ખટકે હૃદય મોઝાર રે;

વિરહ વિલુધો પીડ ન કો લહે રે, જેહ મા દુઃખ વહે

નિરધાર રે. માહરો ૦-૪

ઘરઘર પૂછે વિલખાણી થઈ રે, દીઠો કોઈ નાનડીયા વેશે રે;

ખાંધે તસ લાખીણી લોખડી રે, મુનિવર રૂપ તણે।

સન્નિવેશ રે. માહરો ૦-૫

શેરીયે શેરીયે જ્ઞેયો સાધવી રે, ફરી ફરી ફરીને સો વાર રે;

હેરી હેરી ઘરઘર માળીયે રે, ઘેરી ઘેરી પૂછે નાર રે. મા ૦-૬

ખાળ વિછોહી હરિણી જેહવી રે, દુઃખભર સેતી ઘેલી થાય રે;

મોહ વિછોહા એણી પરે દોહિલા રે, રયણી દિન ટળવળતાં

બય રે. માહરો ૦-૭

ઠાહા

અહંનક એકણુ સમય, પ્રમદા પાસે લેઈ;
ગોખ ઝરૂખે મહાલતો, પાસા રમત કરેઈ.—૧

ઠાળ છઠ્ઠી

(૧૫૭)

જયતસિરિ પારધીયાની.—એ રાગ

નાંખે દાવ સોહામણા રે, પાસા રણુઝણુકાર રે; રંગરાતો.
તેહવે તિહાં ગઈ સાધવી રે, સુતની લેતી સાર રે. રંગરાતો.— ૧
કોલાહલ સુણી સામટો રે, હેઠે નિહાજ્યું જામ રે; રંગરાતો.
રડતી પડતી સાધવી રે, માતા દીઠી તામ રે. રંગરાતો.— ૨
જેવે જાતાં આવતાં રે, લોક મજ્યા લખ કોડ રે; રંગરાતો.
અહંનક ચિત્ત ચિંતવે રે, રમત રમણી છોડ રે. રંગરાતો.— ૩
હા ! હા ! ઘિક મુજને પડો રે, મેં કીધું કોણુ કામ રે; રંગરાતો.
ગુરૂ છાંડી ગોખે રમું રે, માતા ટળવળે આમ રે. રંગરાતો.— ૪
કેહનાં મંદિર માળીયાં રે, કેહનાં રમણી રંગ રે; રંગરાતો.
જાવું દૂર વિદેશડે રે, ચાર દિવસનો સંગ રે. રંગરાતો.— ૫
વાલેશર પણુ આપણા રે, ઉઠી આઘા જાય રે; રંગરાતો.
કો કો કેહને પડખે નહિ રે, શીખ ન માંગે કાંચ રે. રંગરાતો.— ૬
ક્ષણુ દીસે વ્યવહારીયો રે, તે ક્ષણુ માંહે નિરાશ રે; રંગરાતો.
ક્ષણુ હિંડોળે ખેલવું રે, ક્ષણુ સ્મશાને વાસ રે. રંગરાતો.— ૭
તન ધન જોખન કારમાં રે, મૂઠ કરે અહંકાર રે; રંગરાતો,
આઠે મદ્યું આલતાં રે, તે પણુ ગયા નિરઅહંકાર રે.
રંગરાતો.— ૮

રાવણુ સરીખા રાજવી રે, લંકા સરીખો કોટ રે; રંગરાતો.
 રૂઠે કર્મે રોળવ્યા રે, રામચંદ્રજી કી ચોટ રે. રંગરાતો - ૯
 જે મૂછે વળ ઘાલતાં રે, કરતા મોડા મોડ રે; રંગરાતો.
 તેહ મસાણે સંચર્યા રે, માન અધુરા છોડ રે. રંગરાતો.-૧૦
 હું ભૂલ્યો ભલે આપથી રે, એહ ન જાણી રીત રે; રંગરાતો.
 આતમ હિત છાંડી કરી રે, પર શું માંડી પ્રીત રે. રંગરાતો.-૧૧

દોહા

અહીંનક ઉઠી ગયો, ખેલ અધુરો છોડ;
 કામિની ટળવળતી રહી, માય નમે કર જોડ.-૧
 હું અપરાધી તુમ તણો, માય ખમાવું તેહ;
 મોહ તણો વશ માળીએ, ભમતો નવલે તેહ.-૨

દાળ સાતમી

(૧૫૮)

કપૂર હોવે અતિ ઉજ્જો.—એ રાગ.

વતસ તણાં સુણી વયણડાં રે, રોમાંચિત થઈ દેહ;
 વિકળપણું વેગે ગયું રે, દૂધે વુઢયા મેહ રે. નંદન, શું કીધું
 તેં એહ.-૧

સ્વારથ સહુને વાલહો રે, સ્વારથ સુધો સંગ;
 સોહી સ્વારથ અણુ પુગતે રે, સહુ આપણુડે રંગ રે. નં૦-૨
 નિ:સ્નેહામુખ મીઠંડાં રે, ન આપે મનનો હેત;
 કાચી કળી કણેર તણી રે, તન રાતો મન શ્વેત રે. નં૦-૩
 કાજ સર્યા દુઃખ વીસર્યા રે, એ પ્રમદાની પ્રીત;
 જનમ જીવિત જેહને દહે રે, તે વિરલાની નીત રે. નં૦-૪

પ્રેમ તણાં કૃણ પાડુઆં રે, પ્રત્યક્ષ દીસે દાહ;
 પ્રાણુ તપે નિંદ્રા અપે રે, નિત્ય નવો ઉમાહ રે. નં°-૫
 રૂપે ન રાયો રૂચડા રે, ગુણે રાયો ગુણુવંત;
 ઈંદ્રવારૂણી કૃણ પુટડાં રે, ઝેર ભર્યાં એકાંત રે. નં°-૬
 અંતરબની આપણાં રે, જીવ સમાણા જ્યેય;
 તે પશુ વોળાવી વળે રે, સાથ ન આવે કોય રે. નં°-૭
 સાથ ન આવે સુંદરી રે, સાથ ન આવે આથ;
 ઉઠી બહું એકલું રે, ઠાલા લેઈ બે હાથ રે. નં°-૮
 કરકંડુ જે જેહને રે, અહ્મદત્ત ચક્રવર્તિ જ્યેય;
 ચિત્ત વચન માન્યું નહિ રે, સાતમી પહોંત્યો સોય રે. નં°-૯
 જે આરાધે જિન તણો રે, સુરતરૂ ધર્મ સુબાણુ;
 કૃણ અજરામર તે લહે રે, મીઠાં અમિય સમાન રે. નં°-૧૦

દોહા

સંવેગી શિર સેહરો, વૈરાગે મન વાળી;
 છોડી મંદિર નવલખાં, ઉઠી ચાલ્યો તત્કાળી.-૧
 તે તરૂણી તલશી રહી, મેલી ગયો મુનિંદ;
 મેહ વિના જેમ વેલડી, જેમ ચકોરી ચંદ.-૨

ઠાળ આઠમી

(૧૫૯)

વરસાળાની દેશી.

અર્હનનક ઉતાવળો જઈ, ભેટચો ગુરૂ રાય વિચાર;
 દીક્ષા શિક્ષા ફરી ગ્રહી, ફરી લીધોરે મારગ નિરતિચાર કે.
 ભેટચોરે ગુરૂરાજ, તેણે સાર્યાં રે આપણુડાં કાજ કે. ભેટચો-૧

ગુરુ દ્વીયે શિક્ષા સાધુને રે, પાળે નિરતિચાર;
 પ્રેમખંધન છે પાડુઆં, તેણે કીજે ઉદમ વિચાર કે. લે૦-૨
 ગિરી વન ખંડ સાધુજી, સાધી રે સંયમ યોગ;
 ગાળી એ જ્ઞેવન આપણું, નહિ ધરીયે રે ચિંતા ને શોકકે. લે૦-૩
 લોળપણે લોગીસર થયો, આતમ વાર અનંત;
 ભામિનીશું ભીનો રહ્યો, નવિ આંચોરે આજ લગે અંત કે. લે૦૪
 પ્રણમીને પ્રભુ શું કહે, સ્વામી સુણો અરદાસ;
 કાયા કાયર માહરી, મુજ દીજે અણસણની આશ કે. લે૦-૫
 લાખ ચોરાશી ખામીને, તેણે લીધો અણસણ સાર;
 અનુક્રમે પાળી આઉખું, અવતરીયોરે સુર વિમાન મોઝાર કે.

લેટચો૦-૬

જિન તણી શીખ સોહામણી, જે કરે કુળ અવતંસ;
 તે લહે લીલા આણુંદ શું, જેમ વિલસે રે ગંગાજળ હંસકે. લે૦૭
 સંવત સત્તર ચિમોત્તરે, વડ ખરતરગચ્છ વાસ;
 ગણિ મહિમાસાગર હિત વડે, આણુંદે રે કહ્યો રાસ
 વિલાસ કે. લેટચો૦-

શ્રી રૂપવિજયજી વિરચિત

(૧૬૦)

અરણિક મુનિવર આઢ્યા ગોચરી, તડકે દાઝે શીશોજી;
 ખાય અડવાણે રે વેણુ પરજળે, તન સુકુમાળ મુનીશોજી.
 અરણિક૦-૧

મુખ કરમાણું રે માલતી કૂલ જ્યું, ઊભો ગોખની હેઠોજી;
 ખરે ખપોરે રે દીઠો એકલો, મોહી માનિની મેટોજી.
 અરણિક૦-૨

વયણુ રંગીલી રે નયણુ વીંધીયો, ઋષિ થંભ્યો તેણુ ઠાણુણુ;
દાસીને કહે જા રે ઉતાવળી, ઋષિ તેડી ઘર આણુણુ.

અરણિક૦- ૩

પાવન કીજે રે ઋષિ ઘર આંગણુ, વોહરો મોદક સારોણુ;
નવયૌવન રસ કાયા કાં દહો, સકૂળ કરો અવતારોણુ.

અરણિક૦- ૪

અંદ્રવદનીએ ચારિત્રથી ચૂકવ્યો, સુખ વિલસે દિન રાતોણુ;
બેઠો ગોખે રે રમતો સોગઠે, તવ દીડી નિજ માતોણુ.

અરણિક૦- ૫

અરણિક અરણિક કરતી મા ફરે, ગલીએ ગલીએ બનરોણુ;
કહો કેણુ દીઠો રે મહારો અરણીઓ, પૂછે લોક હનરોણુ.

અરણિક૦- ૬

હું કાયર છું રે મહારી માવડી, ચારિત્ર ખાંડાની ધારોણુ;
ધિગ્ ધિગ્ વિધાયા રે મહારા જીવને, મેં કીધો અવિચારોણુ.

અરણિક૦- ૭

ગોખથી ઉતરીરે જનનીને પાય પડ્યો, મન શું લાભ્યો અપારોણુ;
વત્સ તુજ ન ઘટે રે ચારિત્રથી ચૂકવું, જેહથી શિવ સુખ સારોણુ.

અરણિક૦- ૮

એમ સમજવી રે પાછો વાળીઓ, આણ્યો ગુરૂની પાસેણુ;
સદ્ગુરૂ દીએ રે શીખ ભલી પરે, વૈરાગે મન વાસેણુ.

અરણિક૦- ૯

અગ્નિ ધખંતી રે શિક્ષા ઉપરે, અરણિકે અણુસણુ કીધોણુ;
રૂપવિજય કહે ધન્ય તે મુનિવર, જેણુ મનવાંછિત લીધોણુ.

અરણિક૦-૧૦

શ્રી સમયસુંદરજી કૃત શ્રી નમિરાજની સજ્જાય (૧૬૧)

- જંબુદ્વીપમાં દીપતું, નયર સુદરશન ભાય;
 હોજી મણિરથ રાજ કરે તિહાં, કીધો સખળ અન્યાય.-૧
 હોજી યુગખાહુ બંધવ મારીઓ, મયણુરેહા ગઈ નાસ;
 હોજી જીયો પુત્ર ઉદ્યાનમેં, પડીય વિદ્યાધર પાસ.-૨
 પણ શીલે રાજ્યો સાવતો, પદમરથ ભૂપાળ;
 હોજી ઘોડે અપહર્યો આત્રીયો, તીણે તે લીધો બાળ.-૩
 હોજી પુત્ર પાળી મોટો કીધો, શત્રુ નમ્યા સહુ આય;
 હોજી નમિ એવું નામ થાપીયું, થયો મિથિલાનો રાય.-૪
 હોજી સહસ્ર અતેઉર શું રમે, દાહજવર ચઢ્યો દેહ;
 હોજી કરમ થકી છુટે નહીં, અથિર સહુ રિદ્ધિ એહ.-૫
 હોજી વૈશગે મન વાળીયું, તવ તે ઉતર્યો તાપ;
 હોજી નમિ રાજ સંચમ લીયો, ઇંદ્રે પરજ્યો આપ.-૬
 હોજી ચડતે પરિણામે ચઢ્યો, પ્રણમ્યા સુર નર રાય;
 હોજી સમયસુંદર કહે સાધુના, નિત્ય નિત્ય પ્રણમું પાય.-૭

શ્રી નીગઈરાયની સજ્જાય (૧૬૨)

- પુંડપુરવર્ધન રાજ્યો, મહાંકી સહીયર સિંહરથ નામ નરિંદરે;
 એક દિને ઘોડે અપહર્યો મહાંકીં પડીઓ અટવી માંહિ રે.-૧
 પરવત ઉપર પેખીયો, મહાંકીં શત ભૂમિઓ આવાસ રે;
 કનકમાળા વિદ્યાધરી, મહાંકીં પ્રણમી પ્રેમ ઉલ્લાસ રે.-૨

નગરી ભણી રાજા નીસર્યા, મહાંકીં નીગર્થ રૂપનિધાન રે;
 મારગમાં આંગેો મિલ્યો, મહાંકીં સુંદર રૂળ ફૂલ પાન રે.-૩
 કોયલ કરે ટહુકડા, મહાંકીં માંજર રહી મહકાય રે;
 રાજા ઇંક માંજર ગ્રહી, મહાંકીં નિરખે ચિત્ત લગાય રે.-૪
 તાપ થકી કરમાઇ તે, મહાંકીં બેઈ વિનાશે ભૂપ રે;
 શોભા સઘળી કારમી, મહાંકીં બાણી ખૂઝયો શૂર રે.-૫
 બલિસ્મરણ પામીયો, મહાંકીં સંયમ પાળે શુદ્ધ રે;
 સમયસુંદર કહે સાધુને, મહાંકીં ચોથા પ્રત્યેક ખુદ્ધ રે.-૬

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત

શ્રી દેવકુંજર ઋષિની સજ્ઞાય

(૧૬૩)

સહજ સુંદર મુનિ પુરંદર, વંદીએ ધરી ભાવ રે;
 ભવ મહોદ્ધિ તરણ પ્રવહણ, સાધુ વંદન નાવ રે. સ૦-૧
 રૂપ મનહર વર ગુણાકર, દેવકુંજર ભૂપ રે;
 કનક વાનો રૂપિવર એ, રાજહંસ સરૂપ રે. સહજ૦-૨
 અન્ય દિન ઉદ્યાનમાંડી, ગયા કીડન કાજ રે;
 અરૂણ ઉદયે તેજ હેજે, વિકસિતાંખુજ રાજ રે. સહજ૦-૩
 સંત વિલસે એમ વસંતે, કરી નવનવા રંગ રે;
 એમ કરંતાં સાંજ સમયે, પ્રગટીઓ ખહુ રંગ રે. સહજ૦-૪
 કમળ કાનન મ્લાન દેખી, થયાં તરૂ વિધાય રે;
 ચક્રવાકી વિરહ આતુર, વિસ્તર્યું ભૂધાય રે. સહજ૦-૫
 તેહ દેખી નૃપતિ ચિંતે, અહો રંગ શુ' એહ રે;
 સંધ્યા વાદળ પરિવિસ્તર્યું, અથિર તનુ ધન ગેહ રે. સ૦-૬

ધર્મ અનિત્ય ભાવ રૂપે, લલ્યો ભાવ ઉદાસ રે;
 લલ્યું કેવળનાણુ ઉજ્જવળ, સાધુ વેશ પ્રકાશ રે. સહજ૦-૭
 સહસ દશ નિજ પુત્ર સાથે, પરિવર્યા વિચરંત રે;
 ભવિક જન ઉદ્ધાર કરતાં, જ્ઞાનવિભળ મહંત રે. સ૦-૮

શ્રી ક્ષમાકલ્યાણકૃત

શ્રી સુદર્શનશેઠની સજ્જાય

(૧૬૪)

શીળ રતન જતન કરો રે લો, જેહથી સહુ સુખ થાય રે; સલુણા.

શેઠ સુદર્શનની પરે રે લો, સંકટ સહુ મીટ જાય રે. સલુણા.

શીળ૦- ૧

અંગદેશ અંપાયુરી રે લો, દાધવાહન ભૂપાળ રે; સલુણા.

અભયા પ્રમુખ અંતેઉરી રે લો, સુંદર તનુ સુકુમાળ રે. સલુણા.

શીળ૦- ૨

શેઠ સુદર્શન તિહાં વસે રે લો, નારી મનોરમા કંત રે; સલુણા.

કામ સમો રૂપે કરી રે લો, વ્રત ધારી ગુણવંત રે. સલુણા.

શીળ૦- ૩

અભયા રાણી એકદારે લો, કેળવી કપટ મંડાણુ રે; સલુણા.

કાઉસગ્ગ કરતા શેઠજી રે લો, અણાંચા નિજ ઠાણુ રે. સલુણા.

શીળ૦- ૪

ઉપસર્ગ ક્રીધા આકરા રે લો, પણ નવિ ચૂકયા તેહ રે. સલુણા.

આળ અલિક દીયો તિણુ રે લો, નૃપ નહીં સદહે એહ રે. સલુણા.

શીળ૦- ૫

શેઠ ભણી પૂછે ઇચ્છું રે લો, કહો એ કવણુ વૃત્તાંત રે; સલુણા.

શેઠ મુખે બોલે નહીં રે લો, રૂઠચો ભૂપ અત્યંત રે. સલુણા.

શીળ૦- ૬

મારણુ હુકમ દીયો તદ્દા રે લો, ક્રીધી વિટંબના ભૂર રે; સલુણા.

તસ વરણી કાઉસગ્ગ રહી રે લો, કષ્ટ કરવા દૂર રે. સલુણા.

શીળ૦- ૭

શાસનસૂરી સાનિધ્ય કરે રે લો, પ્રગટચો પુણ્ય પંડૂર રે; સલુણા.

શૂળીનું સિંહાસન થયું રે લો, શીલ પ્રભાવ સનુર રે. સલુણા.

શીળ૦- ૮

રાજ બહુ આદર કરી રે લો, પહોંચાડે નિજ ગેહ રે; સલુણા.

સર્વ અપરાધ ખમાવીયા રે લો, વ્યાખ્યો સુજશ અછેહ રે.

સ૦ શીળ૦-૯

અનુક્રમે સંયમ આદરી રે લો, સાર્યા આતમ કાજ રે; સલુણા.

કેવળ લહી મુગતે ગયા રે લો, શેઠ સુદર્શન સ્વામ રે. સ૦

શીળ૦-૧૦

મગધદેશ પાટલિપુરે રે લો, વંદે શ્રીમુનિ ભાણુ રે; સલુણા.

અમૃતધર્મ સંયોગથી રે લો, શિષ્ય ક્ષમાકેદયાણુ રે. સ૦

શીળ૦-૧૧

શ્રી લક્ષ્મીરતનજીકૃત

શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સજ્જાય

(૧૬૫)

ભવિક ધારણે રે.-એ રાગ.

રાજ છોડી રળીયામણો રે, બાણી અથિર સંસાર;

વૈરાગે મન વાલીયો રે, હરખે લીધો સંયમ ભાર.

૧૫

પ્રસન્નચંદ પ્રણમું તુમારા પાય, તું મોટો મુનિરાય. પ્રસન્ન૦-૧
 વનમાં કાઉસગ લઈ રહ્યા રે, પગ ઉપર પગ ચઢાય;
 બાંહ બેઉ ઉંચી કરી રે, સૂર્ય સામી દષ્ટિ લગાય. પ્રસન્ન૦-૨
 દૂરમુખ દૂત વચન સુણી રે, ક્રોધ ચઢ્યો તતકાળ;
 મનસું સંગ્રામ માંડીઓ રે, મુનિ પડ્યો માયાબળ. પ્રસન્ન૦-૩
 શ્રેણિકે પ્રશ્ન પૂછીઓ રે, હમણાં શી ગતિ જાય;
 વીર કહે હમણાં ચવે, એતો સાતમી નરકે જાય. પ્રસન્ન૦-૪
 ક્ષણેક અંતર પૂછીઓ રે, મુનિ સર્વારથ વિમાન;
 વાગી દેવની હુંદુભિ રે, રિષિ પામ્યો કેવળજ્ઞાન. પ્રસન્ન૦-૫
 પ્રસન્નચંદ મુગતે ગયા રે, શ્રી મહાવીર પ્રભુના શિષ્ય;
 લક્ષ્મીરતન ઈમ વિનવે, મેં તો દેખ્યો સૂત્ર પરતક્ષ. પ્રસન્ન૦-૬

શ્રી સમયસુંદરજીવૃત

શ્રી દુમૂહરાયની સજ્જાય

(૧૬૬)

ધડર આંબા આંબલી રે.—એ રાગ.

નયરી કપિલાનો ધણી રે, જયરાજ ગુણ જાણ,
 ન્યાય નીતિ પાળે પ્રજા રે, ગુણુમાળા પટરાણી.
 દુમૂહરાય ખીજે પ્રત્યેક બુધ,
 વૈરાગે મન વાળીઓ રે, સમકિત પાળે શુદ્ધ. દુમૂહ૦-૧
 ધરતી ખણતાં નીસર્યો રે, મુગટ એક અભિરામ;
 ખીજે પ્રતિબિંબીયો તિણે નામ. દુમૂહ૦-૨
 મુગટ લેવા ભણી માંડીઓ રે, ચંદ્રપ્રદીપ સંગ્રામ;
 પણ અન્યાય કુગિલીઓ રે, કિમ સરે તેહનાં કામ. દુમૂહ૦-૩

ઈંદ્રધ્વજ અતિ શણુગારીઓ રે, જ્ઞેતાં તૃપ્તિ ન થાય;
 ખલક લોક ખેલે રમે રે, મહોત્સવ માંડ્યો રાય. દુમ્હ૦-૪
 તિહાં જઈ ઈંદ્રધ્વજ દેખીયો રે, પડ્યો મલ મૂત્ર મોઝાર;
 હા હા શોભા કારમી રે, એ સહુ અથિર સંસાર. દુમ્હ૦-૫
 વૈરાગે મન વાળીઓ રે, લીધો સંયમભાર;
 તપ જપ કીધાં આકરાં રે, પામ્યા ભવનો પાર. દુમ્હ૦-૬
 ખીજા પ્રત્યેક ખુદ્ધ એ રે, દુમ્હ૦ નામે રીષિરાય;
 સમયસુંદર કહે સાધુના રે, નિત નિત પ્રણમું પાય. દુમ્હ૦-૭

શ્રી મૃગાપુત્રની સજ્ઞાય

(૧૬૭)

(દોહરા)

પ્રણમી પાસ જિણુંદને, સમરી સરસ્વતી માય;
 નિજગુરૂ ચરણ નમી કરી, ભણશું મહા મુનિરાય.-૧
 રાજઋદ્ધિ લીલા પરિહરી, લીધો સંયમ ભાર;
 તેહ મૃગાપુત્ર ગાઈશું, સુણજો સહુ નરનાર.-૨
 સંશ્લેષે કરી વણુંવું, સૂત્રે છે વિસ્તાર;
 ભણતાં સુણતાં ધ્યાવતાં, લહીએ ભવનો પાર.-૩
 ભોગી નરમાં ભમરલો, ઋષિમાંહી શિરદાર;
 તસ ગુણ વણુંવતાં થકાં, તૂટે કર્મ અપાર.-૪

દાળ

સુગ્રીવ નગર સોડામણુંજી, બળભદ્ર તિહાં રાય;
 તસ ઘર ઘરણી મૃગાવતીજી, તસ નંદન યુવરાય.

હો માવડી, ક્ષણ લાખેણી રે જાય.-૧

બળશ્રી નામે લલોજી, મૃગાપુત્ર પ્રસિદ્ધ.
 માતાને નામે કરીજી, ગુણ નિષ્પન્ન તસ દીધ. હો માવડી૦-૨
 લણી ગણી પંડીત થયોજી, યૌવન વય જળ આય;
 સુંદર મંદિર કરાવીયાંજી, પરણાવે નિજ માય. હો માવડી૦-૩
 તવ વય રૂપે સારીખીજી, પરણ્યા બત્રીશ નાર;
 પંચ વિષય સુખ ભોગવેજી, નાટકના ધમકાર. હો માવડી૦-૪
 રત્નજડિત સોહામણાજી, અદ્ભુત ઉંચા આવાસ;
 દેવ દોગંદુકની પરેજી, વિલસે લીલ વિલાસ. હો માવડી૦-૫
 એક દીન બેઠા માળીયેજી, નારીને પરિવાર;
 મસ્તક પગ દાઝે તળાંજી, દીઠા શ્રી અણુગાર. હો માવડી૦-૬
 મુનિ દેખી ભવ સાંભર્યોજી, વસીયો મન વૈરાગ;
 ઉતર્યો આમણ હુમણોજી, જનનીને પાયે લાગ. હો માવડી૦-૭
 પાય લાગીને વીનવેજી, સુણ સુણ મોરી માય;
 નટુવાની પરે નાચીયાજી, લખ ચોરાશી માંય. હો માવડી૦-૮
 પૃથ્વી પાણી તેઉમાંજી, ચોથી રે વાઉકાય;
 જન્મ મરણ દુઃખ ભોગવ્યાંજી, તેમ વનસ્પતિ માંય. હો માવડી૦-૯
 વિગલેંદ્રિ તિર્યચમાંજી, મનુષ્ય દેવ મોઝાર;
 ધર્મ વિહુણો આતમાજી, રડવડીયો સંસાર. હો માવડી૦-૧૦
 સાતે નરકે હું ભમ્યોજી, અનંત અનંતી રે વાર;
 છેદન ભેદન ત્યાં સહ્યાંજી, કહેતાં ન આવે પાર. હો માવડી૦-૧૧
 સાચરના જળથી ઘણાંજી, મેં પીધાં માયનાં થાન;
 તૃપ્તિ ન પામ્યો આતમાજી, અધિક આરોગ્યાં ધાન.
 હો માવડી૦-૧૨
 ચારિત્ર ચિંતામણિ સમોજી, અધિક મ્હારે મન થાય;

તન ધન જોખન કારમાંજી, ક્ષણ ક્ષણ ખૂટે આય.

હો માવડી૦-૧૩

માતા અનુમતિ આપીયેજી, લેઈશું સંયમ ભાર;
પંચ રતન મુજ સાંભર્યાંજી, કરશું તેહની સાર. હો માવડી૦-૧૪
વયણુ સુણી ખેટા તણાંજી, જનની ધરણી ઢળાંત;
ચિત્ત વળ્યું તવ આરડેજી, નયણે નીર ઝરંત.

રે જાયા, તુજ વિણુ ઘડી રે છ માસ.-૧૫

વળતી માતા ઈમ લણેજી, સુણુ સુણુ મોરા રે પુત્ર;
મનમોહન તું વાલહોજી, કાંઈ ભાંગે ઘર સૂત્ર. રે જાયા૦-૧૬
મ્હોટા મંદિર માળીયાંજી, રાન સમોવડ થાય;
તુજ વિણુ સહુ અળખામણાંજી, કિમ જાવે દિન રાય.

રે જાયા૦-૧૭

નવ મસવાડા ઉદર ધર્યોજી, જન્મ તણાં દુઃખ દીઠ;
કનક કચોખે પોપીયેજી, હવે હું થઈ અનીઠ. રે જાયા૦-૧૮
યોવન વય નારી તણાજી, ભોગવો બહુજા રે ભોગ;
યોવન વય વીત્યા પછીજી, આદરજો તપ યોગ. રે જાયા૦-૧૯
પડ્યો અખાડી જિમ હાથીયોજી, મૃગલો પડીયો રે પાસ;
પંખી પડીયો જિમ પાંજરેજી, તેમ કુમર ઘર વાસ. રે જાયા૦-૨૦
ઘર ઘર ભિક્ષા માગવીજી, સરસ નિરસ હોય આહાર;
આરિત્ર છે વત્સ હોહિલુંજી, જેવી ખાંડાની ધાર. રે જાયા૦-૨૧
પંચ મહાવ્રત પાળવાંજી, પાળવા પંચ આચાર;
દોષ ખેંતાલીશ ટાળીનેજી, લેવો સૂઝતો આહાર. રે જાયા૦-૨૨
મીણુ દાંતે લોહમય ચણાજી, કિમ ચાવીશ કુમાર;
વેગુ સમોવડ કોળીયાજી, જિને કહ્યો સંયમભાર. રે જાયા૦-૨૩

પલંગ તળાઈએ પોઠતોજી, કરવો ભૂમિ સંધાર;
 કનક કચોળાં છાંડવાંજી, કાચલીએ વ્યવહાર. રે જાયા૦-૨૪
 મસ્તકે લોચ કરાવવાજી, તું સુકુમાર અપાર;
 બાવીશ પરિસહ જીતવાજી, કરવા ઉગ્ર વિહાર. રે જાયા૦-૨૫
 પાય અડવાણે ચાલવુંજી, શિયાળે શીત વાય;
 ચોમાસું વત્સ દોહિલુંજી, ઉનાળે લૂ વાય. રે જાયા૦-૨૬
 ગંગા સાચર આદે કરીજી, ઉપમા દેખાડી રે માય;
 દુક્કર ચારિત્ર દાખીયુંજી, કાચર પુરૂષને થાય. રે જાયા૦-૨૭
 કુમર ભણે સુણ માવડીજી, સંયમ સુખ ભંડાર;
 ચૌદરાજ નગરી તણાજી, ફેરા ટાળણહાર. હો માવડી૦-૨૮
 અનુમતિ તો આપુંજી, કુણ કરશે તુજ સાર;
 રોગ જબ-આવી લાગશેજી, નહિ ઔષધ ઉપચાર. રે જાયા૦-૨૯
 વનમાં રહે છે મૃગલાંજી, કુણ કરે તેહની સાર;
 વનમૃગની પેરે વિચરશુંજી, એકલડા નિરધાર. હો માવડી૦-૩૦
 અનુમતિ આપે માવડીજી, આવ્યા વનહ મોઝાર;
 પંચ મહાવ્રત આદર્યાંજી, પાળે સંયમ ભાર.

મુનિસર, ધન ધન તુમ અવતાર.-૩૧

મૃગાપુત્ર ઋષિ રાજિયોજી, ષટકાયા ગોવાળ;
 એ સમો નહિ વૈરાગીયોજી, જિણે ટાળ્યો આતમ સાલ.

મુનિ૦-૩૨

ભણ્યો અધ્યયન ઝોગણીશમેજી, મૃગાપુત્ર અધિકાર;
 તપ જપ કીરીચા શુદ્ધ કરીજી, આરાધી પંચાચાર. મુનિ૦-૩૩
 સંયમ દુક્કર પાળીયુંજી, કરી એક માસ સંધાર;
 કર્મ ખપાવી કેવળ લહીજી, પહોંચ્યા મુગતિ મોઝાર. મુનિ૦-૩૪

શ્રી સમયસુંદરજી કૃત

શ્રી અનાથી મુનિની સજ્જાય

(૧૬૮)

શ્રેણિકિ રચવાડી ચઢ્યો, પેખીયો મુનિ એકાંત;
વર રૂપ કાં તે મોહીયો, રાય પૂછે રે કહોને વૃત્તાંત.
શ્રેણિકરાય ! હું રે અનાથી નિર્ઝંથ; તિણે મેં
લીધો રે સાધુજનો પંથ. શ્રેણિક૦-૧

ઈણે કોસાંખી નયરી વસે, મુજ પિતા પરિગળ ધનન;
પરિવાર પૂરે પરિવર્યો, હું છું તેહનો રે પુત્ર રતનન. શ્રેણિક૦-૨
એક દિવસ મુજને વેદના, ઉપની તે ન ખમાય;
માત પિતા ઝુરી રહ્યા, પણ કિણુહી રે તે ન લેવાય. શ્રેણિક૦-૩
ઝોરડી ગુણ મણિ ઝોરડી, ચોરડી અખળા નાર;
કોરડી પીડા મેં સહી, ન કોણે કીધી રે મોરી સાર. શ્રેણિક૦-૪
બહુ રાજવૈદ્ય ખોલાવીયા, કીધલા કોડી ઉપાય;
ખાવનાચંદન ચરચીયા, પણ તોહી રે સમાધિ ન થાય. શ્રેણિક૦-૫
જગમાં કો કેહનો નહિ, તે ભણી હું રે અનાથ;
વીતરાગના ધર્મ સારીખો, નહિ કોઈ ખીજે રે મુક્તિનો સાથ.
શ્રેણિક૦-૬

જો મુજ વેદના ઉપશમે, તો લેઉં સંયમ ભાર;
ઈમ ચિંતવતાં વેદના ગઈ, વ્રત લીધું મેં હર્ષ અપાર. શ્રેણિક૦-૭
કર જોડી રાજ ગુણુ સ્તવે, ધન ધન એહ અણુગાર;
શ્રેણિક સમકિત પામીયો, વાંદી પહોંચ્યો રે નગર મોઝાર.
શ્રેણિક૦-૮

મુનિ અનાથી ગુણ ગાવતાં, ત્રુટે કર્મની કોડ;
 ગણિ સમયસુંદર તેહના, પાય વંદે રે બે કર જોડ. શ્રેણિક૦-૯
 શ્રી રામવિજયજી કૃત
 (૧૬૯)

આઘાકર્મી આહાર ન લીજે.—એ રાગ.

મગધાધિપ શ્રેણિક સુવિચારી, સાથે બહુ પરિવારી;
 હય ગય રથ પાયક પાલખી શું, પહોંચ્યો વનહ મોઝારી.

રાજન રચવાડી સંચરીયો.—૧

રાજન રચવાડી સંચરીયો, ખાયક સમકિત વરીયો કે; રાજન૦
 પદ્મનાભ તીર્થકર થાશે, ઉપશમ રસનો દરીયો કે. રા૦-૨
 વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, જો તો વનનાં ઠામ;
 ચંપકતરૂ તળે મુનિવર દીઠો, બેઠો કરી પ્રણામ કે. રા૦-૩
 ધ્યાને લીનો મુનિવર મહોટો, ચંપકવણી કાયા;
 લૂંચ્યા કેશ યૌવન વેશે, તજી સંસારની માયા કે. રા૦-૪
 પૂછે રાજ શ્રેણિક મુનિને, કિમ લૂંચ્યા તુમે કેશ;
 યૌવને વૈરાગ્ય કહો કેમ લીધો, દીસો છો લઘુ વેષ કે. રા૦-૫
 તરૂણ પણે તરૂણી કાં છંડી, એ માયા કાં મંડી;
 કંચનવરણી કાયા દંડી, એ શી કીધ ઘમંડી કે. રાજન૦-૬
 રૂપવંત તું ગુણવંત દીસે, સુંદર તુમ આકાર;
 શશી સમ વદન વિરાજે તાહરું, નયન પંકજ અનુહાર કે. રા૦-૭
 ધન જોબન રૂણ લાહો લીજે, કીજે બહુળા ભોગ;
 સંપતિ સારૂ દાન તે દીજે, અવસરે લીજે યોગ કે. રા૦-૮
 કુટુંબ તણો મોહ કિમ મૂક્યો, કિમ મૂક્યો ધન પરિવાર;
 કવણ નગરના કહો તુમે વાસી, કિમ લીધો સંયમ ભાર કે.
 રાજન૦-૯

સયલ લક્ષણુ તુમ અંગે નિરખ્યાં, અવગુણુ એક ન દીઠો;
કૃપા કરી યોગીસર સાચો, ઉત્તર ઘો મુજ મીઠો કે. ૨૦-૧૦
ખોલે મુનિવર સુણ હો રાજ, ઉત્તર દેઉં હું સાચો;
મુખનો મટકો નયણુનો લટકો, કાયા પિંડ તે કાચો કે.

રાજન, સુણુજો વચન અનાથી.-૧૧

નાથ વિના જીવે દુઃખ પામ્યાં, માહરે નહિ કોઈ નાથ;
તિણુ કારણુ મેં દીક્ષા લીધી, હવે હું હુઓ સનાથ કે. ૨૦-૧૨
નાથ અછું હું મુનિવર ત્હારો, એહવો અર્થ વિચારો;
નાથ અછે કોઈ ત્હારે રાજ, ખોલ્યો ખોલ અવિચાર્યો કે. ૨૦-૧૩
નાથ તણો અરથ જો જાણો, તો થાઓ મુજ નાથ;
નાથ નહિ કોઈ નૃપ તુમારે, આવળ ઘો છો બાથ કે. ૨૦-૧૪
માતા મયગળ હય હૈષારવ, સુણુ મગધાધિપ રાજ;
કંચન કોડી જોડી ખાંધવની, માય તાય સુખ સાજ કે. ૨૦-૧૫
મ્હોટા કુળની મ્હોટી વધૂટી, ખોડી નહિ મન માંહી;
સિંહ કટિ હંસગમની ખાળા, થોડા ખોલી પ્રાહી કે. ૨૦-૧૬
શશીવયણી મૃગનયણી નારી, ચિત્ત હરખી ભરતાર;
હાવભાવ વિભ્રમ જે કરતી, તે મૂકી નિરધાર કે. ૨૦-૧૭
ઇંદ્ર તણી જાણે ઇંદ્રાણી, એહવી મુજ ઘેર રાણી;
કેતાં ગુણુ હું કહું હો રાજ, શિયળ ગુણુની ખાણી કે. ૨૦-૧૮
પાન સમારે ખીડું વાળી, માંહી કપૂરનો વાસ;
પ્રેમ કરી મુજ પદમણી આપે, તે મૂકી નિરાશ કે. ૨૦-૧૯
પંચવિષય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો;
એકદિવસ મુજરોગ ઉપન્યો, ન વિસમે તે ચિત્તઆણ્યો કે. ૨૦-૨૦
કાકા કાકી કુઆ ભાણુજી, મામા માસા મામી;

નેહ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે. ૨૧૦-૨૧
 માય તાય બંધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાય;
 નારી મુખ વિલપંતી જોલે, તે દુઃખ અમ ન સહાય કે. ૨૧૦-૨૨
 તિણુ વેદની મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે;
 મંત્ર ચંત્ર કીધા ઘણેરા, તો પણુ દુઃખ નવિ જાવે કે. ૨૧૦-૨૩
 વૈદ્ય જાણુ તેડયા તિણિ વારે, દીધા બહુલા ઠામ;
 ઔષધ-લેષજે ગુણુ નવિ થાયે, વિલખાણુ તે તામ કે. ૨૧૦-૨૪
 ચિત ચોખો કરી મેં રે વિચાર્યું, એકલડો વનવાસી;
 એ સંસાર તણાં દુઃખ વિઝ્યાં, ગઈ વેદના તવ નાસી કે. ૨૧૦-૨૫
 દિનકર ઉગે તમ જિમ નાસે, તિમ મુજ વેદના ભાગી;
 સંચમ વરીયો વેદના ઠરીયો, સમતાશું લય ભાગી કે. ૨૧૦-૨૬
 મગધાધિપ હરજ્યો મનમાંહી, વચન કહે રે વિચારી;
 નાથ પાણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તયાં પર તારી કે.

રાજન, પંચ મહાવ્રત ધારી.-૨૭

શીશ નમાવી પાય ભાગીને, પૂછી છોડ્યું મિથ્યાત;
 યોગીસરને ધ્યાને લીનો, અજુઆજે કુળ જાત કે. ૨૧૦-૨૮
 ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંત્યા શિવપુર ઠામ;
 કનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઈમ જોલે મુનિ રામ કે.

રાજન૦-૨૯

શ્રી સમયસુંદરજી કૃત

શ્રી કરકંડુ પ્રત્યેક બુદ્ધની સજ્ઞાય

(૧૭૦)

ચંપાનગરી અતિ ભલી, હું વારી લાલ. દાંધવાહન ભૂપાલરે;
 હું વારી૦

પદ્માવતી કુખે ઉપન્યો, હું વારી૦ કર્મે ક્રીધો ચંડાળ રે. હું-૧

કરકંડુને કઈ વંદના, પહેલો પ્રત્યેકયુક્ત રે, હું વારી૦

ગિરવાનાં ગુણ ગાવતાં, હું વારી૦ સમકિત થાયે શુદ્ધ રે.

હું વારી૦-૨

લીધી તે વાંસની લાકડી, હું વારી૦ થયો કંચનપુર રાય રે; હું-૦

બાપશું સંગ્રામ માંડીયો, હું વારી૦ સાધવી દીધો સમજાય રે.

હું વારી૦-૩

વૃષભરૂપ દેખી કરી, હું વારી૦ પ્રતિબોધ પામ્યો નરેશ; હું-૦

ઉત્તમ સંયમ આદર્યો, હું વારી૦ દેવતાએ દીધો વેષ રે. હું-૦-૪

કર્મ બપાવી મુગતે ગયા, હું વારી૦ કરકંડુ ઋષિરાય રે; હું-૦

સમયસુંદર કહે સાધુને, હું વારી૦ પ્રણમ્યાં પાતક જાય રે.

હું વારી૦-૫

શ્રી પ્રીતિવિમલજી કૃત

શ્રી મેઘકુમારની સંખ્યા

(૧૭૧)

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને, તું મુજ એકજ પુત્ર;

તુજ વિણ જાયા રે ! સુના મંદિર માળીયાં રે, રાખો રાખો

ઘર તણાં સૂત્ર. ધારણી૦-૧

તુજને પરણાવું રે આઠ કુમારીકા રે, સુંદર અતિ સુકુમાળ;

મલપતી ચાલે રે જેમ વન હાથણી રે, નયણ વયણ સુવિશાળ.

ધારણી૦-૨

મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, રમાડીશ વહુનાં રે બાળ;

દૈવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે, ઉપાયો એહ જંજળ.

ધારણી૦-૩

ધણુ કણુ કંચન રે ઋદ્ધિ ઘણી અછે રે, લોગવો લોગ સંસાર;
છતી ઋદ્ધિ વિલસો રે જાયા ઘર આપણે રે, પછી લેજો
સંયમભાર. ધારણી૦-૪

મેઘકુમારે રે માતા પ્રતિબુઝવી રે, દીક્ષા લીધી વીરજની પાસ;
પ્રીતિવિમળ રે ઇણિ પરે ઉચ્ચરે, પહોતી મહારા મનડાની
આશ. ધારણી૦-૫

શ્રી પૂનાજ કૃત

(૧૭૨)

સુગ્રીવનગર સોહામણુજ. એ રાગ.

વીર જિણુદે સમોસર્યાજ, વંદે મેઘકુમાર;

વાણી સુણી વૈરાગીયોજ, એહ સંસાર અસાર.

હો માડી, અનુમતિ ઘો મોરી માય.-૧

વત્સ તુને કિણે લોજવ્યોજ, શ્રેણિક તાત નરેશ;

કિમ દીસે આમણુ દૂમણોજ, કિણે દીયો એ ઉપદેશ.

રે જાયા, સંયમ વિષમ અપાર.-૨

આદિ નિગોદે હું રૂપ્યોજ, ત્યાં સહ્યાં દુઃખ અનંત;

સાસ ઉસાસ બહુ પૂરિયોજ, હજુએ ન પામ્યો અંત.

હો માડી૦-૩

હમણાં તું વત્સ નાનડોજ, જોળનભર રે કુમાર;

આઠ રમણી પરણાવીયોજ, લોગવો લોગ સંસાર. રે જા૦-૪

જનમે મરણુ નરક જ તણાંજ, તે દુઃખ સહ્યાં ન જાય;

વીર જિણુદે વખાણીયાંજ, તે મેં સુણીયાં આજ. હો૦-૫

વત્સ કાછલીએ જિમવોજ, સરસ નિરસ હોય આહાર;

ભૂં પાળો નિત્ય આલવોજ, તું છે અતિ સુકુમાજ. રે જા૦-૬

શિવકુમાર કિમ પરિહરીજી, લોગવી પાંચસેં નાર;
 શાલિભદ્ર જંબુ તજીજી, સૂતા નહિ સંસાર. હો ૦-૭
 શિયાળે શિત લાગશેજી, ઉનાળે ઉની લૂ વાય;
 વરસાદે મેલાં કપડાંજી, આગે તું સુકુમાળ. રે જાયા ૦-૮
 સુખાહુ પ્રમુખ દશ હુઆજી, પાંચશેં પાંચશેં નાર;
 રાજકુદ્ધિ રમણી તજીજી, સૂતા નહીં સંસાર. હો મા ૦-૯
 યોવન વય દીક્ષા વરીજી, આર્દ્રકુમાર સુબળ;
 નંદિષેણુ આદે પડયાજી, વિષય વિલુધા જાણુ રે. જા ૦-૧૦
 ભમતો જીવ સંસારમાંજી, ધરમ દોહિલો હો માય;
 જરા આવે ઈંદ્રિય ખસેજી, તવ કિમ કરીને થાય. હો ૦-૧૧
 મૃગનયણી ધર ધરહડેજી, નયણે નીર પ્રવાહ;
 ભર જોખનમાં છોડ નહીંજી, મૂકી નિપટ નિરાશ. રે જા ૦-૧૨
 સ્વારથ સખ જગવાલહોજી, સગો નહી કીસકો કોય;
 વિષયસુખ વિષ સારીખાંજી, કિમ લોગવું એ લોગ. હો માડી ૦-૧૩
 હંસ તુલાની સેજડીજી, રૂપેં રમણી રસ લોગ;
 એહ સુંવાળી સેજડીજી, કિમ આદરશે જોગ. રે જાયા ૦-૧૪
 ખમો ખમો કિરપા કરોજી, ઘો મુજને આદેશ;
 ઘો અનુમતિ જિમ હોઉં સુખીજી, વીર ચરણુ લેઉં દીખ.
 હો માડી ૦-૧૫
 તન કાટયો લોચન ઝરેજી, દુઃખ નહીં સહેણો રે જાય;
 થાઓ સુખી વત્સ તિમ કરોજી, અનુમતિ દીધી માય. રે જા ૦-૧૬
 મણિ માણેક મોતી તજ્યાંજી, તોડયો નવસર હાર;
 સુકુલીણી આઠે ભણેજી, તુમ વિણુ કિસો શિણુગાર.
 હો સ્વામી, સંયમ સુખ અપાર.-૧૭

કુમર ભણે સુખ પામવાળ, છોડું એ સંસાર;
નેહ તુમારો બાણશુંળ, જે લીધો સંયમ ભાર.

હો પ્યારી, સંયમ સુખ અપાર.—૧૮
રથ શિબિકા સહુ સજ્જ કરેળ, કુમર ધારણીળ માય;
શ્રેણિકરાય મહોત્સવ કરેળ, ચારિત્ર ઘો બિનરાય.

હો સ્વામી, સંયમ સુખ અપાર.—૧૯
તપ તનુ શોષી દેહડીળ, ગયા અનુત્તર વિમાન;
મહાવિદેહમાં સીદ્ધશેળ, પામશે કેવળજ્ઞાન. હો સ્વામી૦—૨૦
ઈમ વૈરાગ સદા ધરોળ, સાંભળજે નરનાર;
કર જેડી પૂનો ભણેળ, તવ પામો ભવ પાર. હો સ્વામી૦—૨૧

શ્રી વીરવિજયળકૃત

શ્રી દશ શ્રાવકની સજ્જાય

(૧૭૩)

સાહેબા મોતીડો હમારો.—એ રાગ.

સકળ ઉપાસકમાં શિરદારા, સૂત્ર ઉપાસકે મધ્ય વિચારા.
નામ સ્તવન સુજલાગત પ્યારા, તિણે થુણશું દસ સમકિત ધારા;
સાહિબા દશ શ્રાવક એહા, મોહના ગુણુ ગેહા.—૧
ગાથાપતિ આણુંદ વિચારી, ચક્ર ગોકુળ શિવાનંદા નારી;
દ્વાદશ કોડિ હિરણ્ય ધનવંતા, અવધિનાણુ કહે ભગવંતા.
સકલ૦—૨

કામદેવ શુભ ભદ્રા નાર, પટ ગોકુળ ધન કોટિ અઠાર;
ગોકુળ આઠ સુ સામા જેડી, ચુલણિપિયા ધન ચોવીશ કોડી.
સકલ૦—૩

સૂરદેવ વનિતા જસ ધન્ના, ચુલદશતક બહુળા એક મન્ના;

कुंडकोणिक पुंसा सम धर्मे, अे त्रय्य श्रावकने अनुकमे.

सकल०-४

कोडि अढार हिरण्य ञस धरमे, षट गोकुण अनुकूण ञिनधर्मे;
सकडाणपूत्र कह्या कुंलकार, अेक गोकुण तीन कोडी हीनार.

सकल०-५

महाशतक अउ गोकुण घेर, रेवंती आदे कही वधु तेर;
बोवीश कोडी हिरण्य परिमाणु, अते पाभ्या अवधिनाणु.

सकल०-६

अश्विनीनारीनेनंदनीपिया, इंदुगुणी वल्ल सादणीपिया;
अे होय श्रावकने धरभार, भार कोडी धन गोकुण आर. स०-७
धेनु दश डगर ञ ञणु, अेक गोकुणनुं अे परिमाणु;
हंसणु वय आदि अगियार, पडिमा श्रावकनी वही सार. स०-८
वीश वरस श्रावक धर ञय, दश श्रावक सोडम सुर थाय;
अंभु सुणु धम सोडम वाणी, हे शुल वीरविजय शिवराणी.

सकल०-९

श्री क्षमाकल्याणुकण कृत

श्री अष्टमितामुनिनी सज्जाय

(१७४)

श्री अष्टमिता मुनिवरणुकी, करणीकी भलिहारी वे;
अट वर्षनकेसंजम लीनो, वीर वयन चित्त धारी वे. श्री०-१
विजय नृपति श्रीदेवी नंदन, पोलासपुर अवतारी वे;
अंग अग्यार पढे गुणु आहर, त्रिविध त्रिविध अविहारी वे. श्री०-२
तप गुणु रयणु संवत्सर आहिक, करके काय उद्धारी वे;
अणु आदेशे विपुलायण पर, करी अणुसणु अति लारी वे. श्री०-३

કેવળ પાય મુક્તિ ગયે મુનિવર, કર્મ કલંક નિવારી વે;
 અઠારસે અડતાળે તિહિગિરિ, ક્રીની થાપના સારી વે. શ્રી૦-૪
 વાચક અમૃતધર્મ સુગુર કે, સુપસાયે સુવિચારી વે;
 શિષ્ય ક્ષમાકલ્યાણ હરખ ધર, ગુણ ગાવે જયકારી વે. શ્રી૦-૫

શ્રી અર્ધમુક્તાકુમારનું ત્રિઢાળીયું

(૧૭૫)

ઢાળ પહેલી

વીરજ આઠ્યા રે અંપાવનકે ઉદ્યાન.-એ રાગ.

શાસન સ્વામીરે, નિરમળ નામી;

શિવગતિ ગામીરે, વીર જિજ્ઞેશ્વર.- ૧

નગર પોલાસે રે, ભવિક ઉલ્લાસે;

શ્રીવન ઉદ્યાને રે, સ્વામી સમોસર્થા.- ૨

રાજ તિહાં રાજે રે, ચઢતે દિવાજે;

રાજ સમાજે રે, વજય નરેસર.- ૩

ગુણમણિ ખાણી રે, શ્રીદેવી રાણી;

અર્ધમુક્ત નામે રે, નંદન તેહને.- ૪

કુમર કુમારી રે, ખહુ સુકુમારી;

તેહ સંગાથે રે, નિજ ઉછરંગશું.- ૫

ઈંદ્રધ્વજ ઠામે રે, કૌતુક કામે;

કુમર અર્ધમુક્તો રે, રમતો આવીયો.- ૬

પ્રભુ આણા પામી રે, જૈતમસ્વામી;

ગોચરી આઠ્યા રે, તિહાં કણે તે સમે.- ૭

કુમર અર્ધમુક્તે રે, નિર્મળ ચિત્તે;

જૈતમ પાસે રે, આવી ઈમ કહું.- ૮

कुण्ड तुम नामे रे, इरो किलु कामे;
तव कहे गौतम रे, वाणी अति बली.- ६

साधु आचारी रे, अमे प्रह्वयारी;
गोचरी लभीये रे, देवाणुपिया.-१०

मुज धर आवो रे, लिखा पावो;
धम कही आंशुली रे, अली गुइ तणी.-११

जिन धर लावे रे, हिल सुभ पावे;
श्रीदेवी निरभी रे, डरभी अति धणी.-१२

आसन छोडी रे, जे कर जेडी;
वांटी पडीलाली रे, गुइ जेलावीया.-१३

ढाण भीण

(१७६)

आवी रे पनाती नरासंधने.-अे राग.

तव कहे कुमर गौतम लणी, किहां वसो छो तुमे रवाभी रे;
गौतम कहे पूर परिसरे, जिहां अम गुइ गुणुधाम रे.
वीर जिनवर त्रिभुवन धणी.-१

कुमर कहे हुं पणु प्रभुजने, वांटीशुं आज तुम साथ रे;
जिम सुभ तिम करो गुइ कहे, आवे ते जिहां जगनाथ रे.
वीर०-२

विनय करी कुमर जेसे तिहां, सेवतो प्रभु तणा पाय रे;
धर्मदेशना जिनवर हिये, सांलणी हर्षित थाय रे. वीर०-३

कुमर कहे मात पिता लणी, पूछी लेशुं संयम भार रे;
प्रभु कहे जिम सुभ तिम करो, म करो प्रतिबंध लगार रे. वी०-४

કુમર ઘર આવી કહે માતૃ, તાતૃ કરી કૃપા સાર રે;
 અનુમતિ દીજીયે મુજ ભણી, લેઈશ હું સંચમ ભાર રે. વીર૦-૫
 માતા કહે વત્સ તું બાળ છે, શું સમજે વ્રત વાત રે;
 કુમર કહે જોહ જાણું અહું, તે નવિ જાણું તું માત રે. વીર૦-૬
 જોહ વળી હું ન જાણું અહું, જાણું છું માતૃ તેહ રે;
 ઇમ સુણી માતા પિતા ભણે, કહે કિમ બાળક એહ રે. વીર૦-૭

ઠાળ ત્રીજી

(૧૭૭)

ધનના લોભી વાણીયા.—એ રાગ.

કુમર કહે જાણું સહી, જાયે જીવ મરેવો રે;
 નવિ જાણું કિણ કાળમેં, કિણ ઠામે વળી કેવો રે.

માત સુણો મુજ વાતડી.—૧

નવિ જાણું કિણ કમંથી, જીવ ભમે સંસારો રે;
 પણ જાણું નિજ કમંથી, જીવ ભમે સંસારો રે. માત૦-૨
 તિણ કારણ સંચમ ભણી, અનુમતિ મુજને દીજે રે;
 આતમ કારજ સાધતાં, મુજને વિલાંબ ન કીજે રે. માત૦-૩
 વિવિધ વચને કરી ભોળવ્યો, પણ નિજ ભાવ ન છંટે રે;
 માત પિતા તવ વેગશું, ઓચ્છવ કરવા મંટે રે. માત૦-૪
 કુમર અધમુત્તે આદરી, પ્રભુ પાસે જઈ દીક્ષા રે;
 ગુણ રચણાદિક તપ કર્યાં, અંગ અગિયારે શીખ્યા રે. માત૦-૫
 સિદ્ધ થયા વિપુલાચળે, અધમુત્તો મુનિરાયા રે;
 અકૃમ અંગથી ઉદ્ધરી, લેશ મુનિ ગુણ ગાયા રે. માત૦-૬

એહવા શ્રી મુનિરાયનો, અમૃતધર્મ ઉદારો રે;
શિષ્ય ક્ષમાકદયાણુની, વંદના વારંવારો રે. માત૦-૭

શ્રી કવિયણુ વિરચિત

શ્રી અમરકુમારની સજ્જાય

(૧૭૮)

રાજગૃહી નગરી ભલી, તિહાં શ્રેણિક રાજ રે;
જિનધર્મનો પરિચય નહીં, મિથ્યામત માંહે રાચ્યા રે.

કર્મ તણી ગતિ સાંભળો.-૧

કર્મ તણી ગતિ સાંભળો, કર્મ કરે તે હોય રે;
સ્વારથનાં સહુ કેા સગાં, વિણુ સ્વારથ નહીં કોય રે. ક૦-૨

રાજ શ્રેણિક એકદા, ચિત્રશાળા કરાવે રે;
અનેક પ્રકારે મંડણી, દેખતાં મન મોહે રે. કર્મ તણી૦-૩

દરવાજે ગિર ગિર પડે, રાજ મન પસ્તાવે રે;
પૂછે જોષી પંડીતા, બ્રાહ્મણ એમ બતાવે રે. કર્મ તણી૦-૪

બાળક બત્રીશ લક્ષણો, હોમી જે ઈણુ ઠાણો રે;
તો એહ મહેલ પડે નહીં, ઈમ ભાષે વચણુ અજ્ઞાનો રે. ક૦-૫

રાજ ઠંઢેરો ફેરીયો, જે આપે બાળ કુમારો રે;
તોલી આપું બરોબરી, સૌનેયા ધન સારો રે. કર્મ તણી૦-૬

ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ તિહાં વસે, ભદ્રા તસ ઘરણી જાણો રે;
પુત્ર ચાર સોહામણા, નિર્ધનીયો પુણ્ય હીણો રે. કર્મ૦-૭

ઋષભદત્ત કહે નારને, આપો એક કુમારો રે;
ધન આવે ઘર આપણે, થઈએ સુખીયાં સારો રે. કર્મ૦-૮

નારી કહે વેગે કરો, આપો અમરકુમારો રે;
 મહારે મન અણુભાવતો, આંખ થકી કરો અળગો રે. કર્મ-૯
 વાત જણાવી રાયને, રાજા મનમાં હરખ્યો રે;
 કહે માંગે તે આપીને, લાવો બાળ કુમારો રે. કર્મ-૧૦
 સેવક પાછા આવીયા, ધન આપ્યો મન માન્યો રે;
 અમર કહે મોરી માતણ, મુને મત આપીજો રે. કર્મ-૧૧
 માતા કહે તુને શું કરું, મહારે લાવે તું મુઓ રે;
 કામ કાજ કરે નહીં, ખાવાને જોઈએ સારો રે. કર્મ-૧૨
 આંખે આંસુ નાંખતો, બોલો બાળ કુમારો રે;
 સાંભળો મોરા તાતણ, તુમે મુજને રાખો રે. કર્મ-૧૩
 તાત કહે હું શું કરું, મુજને તો તું પ્યારો રે;
 માતા વેચે તાહરી, માહરો નહીં જોરો રે. કર્મ તણી-૧૪
 કાકો પણ પાસે હતો, કાકી મુજને રાખો રે;
 કાકી કહે હું શું જાણું, માહરે તું શું લાગે રે. કર્મ તણી-૧૫
 બાળક રોતો સાંભળી, માસી કૂઆ તે આવે રે;
 બહેન તિહાં ઊભી હતી, કિણહી મુજને રાખો રે. કર્મ-૧૬
 જુઓ જુઓ ધન અનર્થ કરે, ધન પડાવે વાટો રે;
 ચોરી કરે ધન લોભીયા, મરીને દુર્ગતિ જાવે રે. કર્મ-૧૭
 હાથ પકડીને લેઈ ચાલ્યા, કુમર રોવણુ લાગ્યો રે;
 મુજને રાજા હોમશે, બાળક ઈમ બહુ ખૂરે રે. કર્મ-૧૮
 બાળક તવ લેઈ ચાલ્યા, આવ્યા ભર બજારે રે;
 લોક સહુ હા હા કરે, વેચ્યો બાળ ચંડાળો રે. કર્મ-૧૯
 લોક તિહાં બહુજા મિલ્યા, જોવે બાળ કુમારો રે;
 બાળ કહે મુજ રાખી લ્યો, થાશું દાસ તુમારો રે. કર્મ-૨૦

શેઠ કહે રાખું સહી, ધન આપી મેં માગ્યો રે;
 રાયે મંગાવ્યો હોમવા, તે તો નહીં રખાય રે. કર્મ૦-૨૧
 બાળકને તે લેઈ ગયા, રાજાજીની પાસે રે;
 ભટજી પણ ખેઠા હતા, વેદશાસ્ત્રના જાણો રે. કર્મ તણી૦-૨૨
 ભટજીને રાજા કહે, દેખો બાળ કુમારો રે;
 બાળકને શું દેખવો, કામ કરો મહારાજા રે. કર્મ તણી૦-૨૩
 બાળ કહે કર જોડીને, સાંભળો શ્રી મહારાજા રે;
 પ્રજ્ઞના પિયર તુમે, મુજને કિમ હોમીજે રે. કર્મ૦-૨૪
 રાજા કહે મોલે લીયો, મહારો નહીં અન્યાયો રે;
 માતપિતાએ તુંને વેચીયો, હોમવા આણ્યો આજે રે. કર્મ૦-૨૫
 ગંગોદકે નવરાવીને, ગજે ઘાલી કૂલની માળા રે;
 કેસર ચંદન ચરચીને, પ્રાદ્મણુ ભણે તવ વેદો રે. કર્મ૦-૨૬
 અમરકુમાર મન ચીંતવે, મુજને શીખવીયો સાધુ રે;
 નવકાર મંત્ર છે મોટકો, સંકટ સહુ ટળી જશે રે. કર્મ૦-૨૭
 નવ પદ ધ્યાન ધરવા થકી, દેવ સિંહાસણુ ક'ખ્યો રે;
 ચાલી આવ્યો ઉતાવળો, જિહાં છે બાળ કુમારો રે. કર્મ૦-૨૮
 અગ્નિ બાળ ઠંડી કરી, કીધો સિંહાસણુ ચંગો રે;
 અમરકુમારને ખેસાડીને, દેવ કરે ગુણુ ગ્રામો રે. કર્મ૦-૨૯
 રાજાને ઉંધો નાંખીયો, મુખે છૂટયાં લોહી રે;
 પ્રાદ્મણુ સહુ લાંબા પડયા, જાણે સુકાં કાળો રે. કર્મ તણી૦-૩૦
 રાજસભા અચરિજ થઈ, એ બાળક કોઈ મહોટો રે;
 થગ પૂજીએ એહના, તો એ સૂતા ઉઠે રે. કર્મ તણી૦-૩૧
 બાળકે છાંટો નાખીયો; ઉઠયો શ્રેણિક રાજા રે;
 અચરિજ દીઠો મોટકો, એ શું હૂવો કાળે રે. કર્મ તણી૦-૩૨

બ્રાહ્મણ પડીઆ દેખીને, લોક કહે પાપ જૂઓ રે;
 બાળહત્યા કરતા હતા, તેહનાં કૃણ છે એહો રે. કર્મ ત૦-૩૩
 બ્રાહ્મણ સહુ ભેળા થયા, દેખે એમ તમાસો રે;
 કનક સિંહાસણ ઉપરે, એહો અમરકુમારો રે. કર્મ ત૦-૩૪
 રાજ સહુ પરિવાર શુ, ઉઠ્યો તે તતકાળો રે;
 કર જોડી કહે કુમારને, એ રાજ્યઋદ્ધિ સહુ તહારી રે. કર્મ૦-૩૫
 અમર કહે સુણો રાજવી, રાજ શુ નહિ મુજ કાળે રે;
 સંયમ લેશુ સાધુનો, સાંભળો શ્રી મહારાજે રે. કર્મ૦-૩૬
 રાય લોક સહુ ઈમ કહે, ધનધન બાળ કુમારો રે;
 ભટણ પણ સાજા હુવા, લાજ્યા તે મન માંહે રે. કર્મ૦-૩૭
 જ્ય જ્યકાર હુવો ઘણો, ધરમ તણે પરસાદો રે;
 અમરકુમાર મન સોચતો, જાતિસ્મરણ જ્ઞાનો રે. કર્મ૦-૩૮
 અમરકુમારે સંયમ લીયો, કરે પંચમુષ્ટિ લોચ રે;
 બાહીર જઈ સમશાનમેં, કાઉસગ્ગ રહ્યો શુભ ધ્યાને રે. કર્મ૦-૩૯
 માતપિતાએ બાહીર જઈને, ધન ધરતીમાંહે ઘાલ્યો રે;
 કાંઈક ધન વહેંચી લીયો, જાણે વિવાહ મંડાણો રે. કર્મ૦-૪૦
 એટલે દોડ્યો આવીને, કોઈક બાળ કુંવારો રે;
 માત પિતાને ઈમ કહે, અમરકુમારની વાતો રે. કર્મ૦-૪૧
 માત પિતા વિલખાં થયાં, ભૂંડો થયો એ કામો રે;
 ધન રાજ લેશે સહુ, કાંઈક કરીએ ઉપાયો રે. કર્મ ત૦-૪૨
 ચિંતાતુર થઈ અતિ ઘણી, રાતે નિંદ્ર ન આવે રે;
 પૂરવ વૈર સંભારતી, પાપણી ઉઠી તિણ વારો રે. કર્મ૦-૪૩
 શસ્ત્ર હાથ લેઈ કરી, આવી બાળક પાસો રે;
 પાળીએ કરીને પાપીણી, માર્યો બાળ કુંવારો રે. કર્મ૦-૪૪

શુકલધ્યાન સાધુ ધર્યો, શુભ મન આણી ભાવો રે;
 કાળ કરીને અવતર્યો, આરમા સ્વર્ગ મોઝારો રે. કર્મ૦-૪૫
 ખાવીશ સાગર આઉખો, લોગવી વાંછિત લોગો રે;
 મહાવિદેહમાં સીદ્ધશે, પામશે કેવળનાણો રે. કર્મ૦-૪૬
 હવે તે માતા પાપીણી, મનમાં હરખ અપારો રે;
 ચાલી જાય આણુંદમાં, વાઘણ મળી તિણ વારો રે. કર્મ૦-૪૭
 કૃદ્દેડી નાંખી તિહાં, પાપીણી મૂઈ તિણ વારો રે;
 છઠ્ઠી નરકે ઉપની, ખાવીશ સાગર આયુ રે. કર્મ તણી૦-૪૮
 જો જો મંત્ર નવકારથી, અમરકુમાર શુભ ધ્યાનો રે;
 સુરપદવી લહી મોટકી, ધરમ તણે પરસાદો રે. કર્મ ત૦-૪૯
 નરભવ પામી જીવડા, ધરમ કરી શુભ ધ્યાનો રે;
 તો તુમે અમર તણી પરે, સિદ્ધ ગતિ લેશે સારી રે. કર્મ-૫૦
 કરજોડી કવિયાણુ લણે, સાંભળો લવિજન લોકો રે;
 વૈર વિરોધ કોઈ મતિ કરો, જિમ પામો ભવ પારો રે. કર્મ૦-૫૧
 શ્રી જિનધર્મ સુરતરૂ સમો, જેહની શીતળ છાંયો રે;
 જેહ આરાધે ભાવશુ, સીજે વાંછિત કામો રે. કર્મ તણી૦-૫૨

શ્રી ઋષભદાસજી વિરચિત

શ્રી હરિકેશી મુનિની સજ્જાય

(૧૭૯)

સોવાગ કુળમાં ઉપન્યા, હો મુનિવર, ગુણ તણા ભંડાર;
 સમતાધારી સાધુજી, હો મુનિવર, લીધો સંયમ ભાર.

ધન ધન તપસીજી, હો મુનિવર, હરિકેશી અણુગાર.

એ આંકણી.- ૧

ઈંદ્રિય દમન તપ આદર્યો, હો મુનિવર, ધ્યાવે અરિહંત દેવ;
તિંદુક વૃક્ષ વાસી દેવતા, હો મુનિવર, સારે નિત નિત સેવ.

ધન ધન૦- ૨

માસખમણને પારણે, હો મુનિવર, યગન પાડાની રે માંચ;
મેલાં કચુવાં લુગડાં, હો મુનિવર, સમોસર્યા ઋષિ ત્યાંચ.

ધન ધન૦- ૩

પ્રાહ્મણ દ્વેષે પાછા વાળીયા, હો મુનિવર, જાઓ અનેરે ઠામ;
તુજ લાયક લોજન નહીં, હો મુનિવર, આંહી દિજનો કામ.

ધન ધન૦- ૪

ચક્ષુ પ્રભાવે મુનિ ખોલીયા, હો પ્રાહ્મણ, મેં જીવ તણા રખવાળ;
તુજ અર્થે અન્ન નિપજે, હો પ્રાહ્મણ, મહારે ભિક્ષા તણો છે

કાળ. ધન ધન૦- ૫

ઉંચ નીચ વસે ભૂમિકા, હો પ્રાહ્મણ, જિહાં નિપજે ધાન;
ઉંચ નીચ ગણે નહીં, હો પ્રાહ્મણ, દાતાર દેવે દાન

ધન ધન૦- ૬

હેજે નિંદે સાધુને, હો પ્રાહ્મણ, ક્રોધી પેલે પાર;
કુશળરાયની દીકરી, હો પ્રાહ્મણ, ખેડી મહોલ મોઝાર.

ધન ધન૦- ૭

જક્ષ પ્રભાવે મુજ પિતા, હો પ્રાહ્મણ, પરણાવી ઈણુ સાથ;
મને કરી વંછી નહીં, હો પ્રાહ્મણ, મત કરજો વિખવાદ.

ધન ધન૦- ૮

ગિરિ મતિ ખણો નખ થકી, હો પ્રાહ્મણ, પગે મતિ સ્પર્શો આગ;

લોહ જવ ખાતાં દાંત ભાગશે, હો પ્રાહ્મણુ, મતિ છેડો

મહાભાગ. ધન ધન૦-૯

સાધુ મારણુને ઉઠીયા, હો પ્રાહ્મણુ, જક્ષ કોખ્યો તેણિ વાર;
મારી કૂટી કીધા પાંસરા, હો પ્રાહ્મણુ, મુખ વહે રૂઘિરની

ધાર. ધન ધન૦-૧૦

કીધાનાં ફળ પામીયાં, હો પ્રાહ્મણુ, જક્ષ પહોંત્યો નિજ ઠામ;
પ્રાહ્મણુ વળી સખ વિનવે, હો મુનિવર, પર ઉપગારી સ્વામ.

ધન ધન૦-૧૧

વિપ્ર કહે મુનિરાયને, હો મુનિવર, જોડી દોતું હાથ;
ચગન આજ સફળ કરો, હો મુનિવર, તારણુ ઋષિ જહાજ.

ધન ધન૦-૧૨

વળતા મુનિવર જોલીયા, હો પ્રાહ્મણુ, મેં પાણું પટકાય;
કીડી કુંજર સમ ગણું, હો પ્રાહ્મણુ, ચાલું મારગ ન્યાય.

ધન ધન૦-૧૩

અવસર દેખી મુનિ વહોરીયો, હો મુનિવર, તારણુ તારણુ જહાજ;
પંચ દિવ્ય પ્રગટ હુવા, હો મુનિવર, વાજે દેવકુંડલી નાદ.

ધન ધન૦-૧૪

પ્રાહ્મણુને પ્રતિજોષીયા, હો મુનિવર, ટાળી આતમદોષ;
ઋપભદાસ ઈમ વિનવે, હો મુનિવર, જાઈ ખિરાજ્યા

મોક્ષ. ધન ધન૦-૧૫

શ્રી ઋષભવિજયજી કૃત

શ્રી ખંધકમુનિની સંખ્યાય

દોહા

(૧૮૦)

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન નમુ, ચરણ યુગલ કર જોડી;
 સાવત્થિપુર શોભતું, અરિ સખળા બળ તોડી.— ૧
 જિતશત્રુ મહીપતિ તિહાં, ધારણી નામે નાર;
 ગૌરી ઈશ્વર સૂતુ સમ, ખંધક નામે કુમાર.— ૨
 સ્વવત્સા પુરંદરા મનહરૂ, રૂપે જિત્યો અનંગ;
 દિનકર ઈંદુ ઉતરી, વસીયો અંગોપાંગ.— ૩
 કુંભકાર નયરી ભલી, દંડકે રાય વરિકું;
 જીવ અભવ્યને દુષ્ટધી, પાલકે અમાત્ય કુધિકું.— ૪
 માત પિતા સવિ મળી કરી, પુરંદર કન્યા જોહ;
 આપી દંડકરાયને, પામી રૂપનો છેહ.— ૫
 એક દિન વિહરતાં પ્રભુ, સાવત્થિ ઉદ્યાન;
 વીશમા ભવિ પ્રતિબોધતા, સમોસર્થા જિન ભાણ.— ૬
 સુણી આગમ ખંધક વિભુ, નમે ભગવંતને આય;
 સુણી દેશના દર્શન લહી, નિજ નિજ સ્થાનક બાય.— ૭
 કુંભકાર નયરી થકી, કોઈકે રાયને કાજ;
 પાલકે સાવત્થિ ભણી, આવ્યો સભાએ રાજ.— ૮
 પાલકે ખોલે સાધુડા, અવગુણના ભંડાર;
 નિસુણી ખંધકે તેહને, શિક્ષા દીધી લગાર.— ૯

પાલકે ખંધકે ઉપરે, થયો તે ક્રોધાતુર;
પછી તે નિજ સ્થાનક ગયો, દંડકરાયને પૂર.-૧૦
એહવે મુનિસુવ્રત કને, નમી ખંધકે લીયે વ્રત;
પંચ શત નરની સંગતે, બહુલ કર્યું સુકૃત.-૧૧

ઢાળ પહેલી

(૧૮૧)

ખંધકે સાધુ વિચાર, આપે વાચના સાર;
આજ હો, એક દિન પૂછે મુનિસુવ્રતનેજ.- ૧
સ્વામી સાધુ સવેશ, બહિ બહેનને દેશ; આ૦
જે પ્રભુજી આજ્ઞા હુવેજી.- ૨
કહે જિન સાધુ સર્વ, મરણ્યાંત હોશે ઉપસર્ગ; આ૦
નિસુણી ખંધકે વિનવેજી.- ૩
નવિ જીવિત અમ દુઃખ, સહેશું મોક્ષનાં સુખ; આ૦
લોક લાયક અમે પામશુંજી.- ૪
સ્વામી કહે તે વાર, તુજ વિજી સવિ પરિવાર; આ૦
દુઃખિત તે બહુ થાયશેજી.- ૫
તે સુણી મુનિ પંચ શત, સહ આલ્યો ધૂરે આદિત્ત; આ૦
અનુકમે નયરી પામીયોજી.- ૬
પૂરવ વૈર સંભાર, ગોપવ્યાં સહસ હથિયાર; આ૦
પાલકે તે ઝટ ગહનમાંજી.- ૭
ઉઠ તું વાંદવા કાજ, ભાપે અમાત્ય મહારાજ; આ૦
કાં તુજ ધારણા કિહાં ગઈજી.- ૮
પાંચશે સુભટને સાજ, લેવા આવ્યો તે રાજ; આ૦
વેષ ધરી સાધુ તણો એ.- ૯

પ્રગટ કરી તે શસ્ત્ર, વાંદવા બંધશ તત્ર; આં

હણી તુજ લેશે રાજ્યનેજી.-૧૦

જેવા આવે રાય, શસ્ત્રની ધોરની ખતાય; આં

સ્થાનકે કટકજ કેળવ્યાંજી.-૧૧

દોહા

દેખી ચિંતે રાજ્યો, કો ધે દીસે તપ્ત;
સર્વ ચતિ જન આંધીને, સોંખ્યા પાલક ગુપ્ત.-૧
કહે રાજ મંત્રી વરૂ, જે રૂચે તે ધાર;
હરખ્યો પાલક પામીને, ઉંદર જિમ માંબર.-૨

દાળ બીજ

(૧૮૨)

તવ પાલક સુખ પામતો પ્રભુ ધ્યાવો લાલ; સમીપ રે પ્રભુ
કુવચનને તે બોલતો, પ્રભુ પીલીશ ચંત્ર તનુ દીપ રે.

પ્રભુ- ૧

કહે છે તે મંત્રીશ્વરૂ, પ્રભુ અકેક શ્રમણને ચંત્રે રે; પ્રભુ
ઘણી ઘાલી પીલતો, પ્રભુ માઠી બુદ્ધિ અભ્યાંતર રે. પ્રભુ- ૨

ખંધક શિષ્યોને પીલતાં, પ્રભુ દેખી દાઝે દેહ રે; પ્રભુ
પાલકે ખંધક નિર્બાહથી, પ્રભુ બાંધ્યો ઘાણીએ તેહ રે.

પ્રભુ- ૩

તે સાધુનાં ઉછળે, પ્રભુ રૂધિર કેરાં બિંદુ રે; પ્રભુ
પાપ તે દેખી અંબરે, પ્રભુ કંપે સૂરજ અંદ રે. પ્રભુ- ૪

ખંધક તો મન લેખવે, પ્રભુ તે અમૃતરસ બિંદુ રે; પ્રભુ
દુષ્ટત દેખી સુર નરા, પ્રભુ થર થર કંપે ઈંદ્ર રે. પ્રભુ- ૫

શાતા વચને શિષ્યને, પ્રભું નિર્યામે સમતાવંત રે; પ્રભું
જીવ તે શરીરથી ભિન્ન છે, પ્રભું ધરશે નહીં દુઃખ સંત રે.

પ્રભું- ૬

એ ઉપસર્ગને પામીયા, પ્રભું તે પૂરવકૃત કર્મ રે; પ્રભું
સુખ કારણ એ ભોગવો, પ્રભું કોઈ ન કરશે ગર્વ રે. પ્રભું- ૭
નિર્મમત્વ મન જોડનાં, પ્રભું નિર્યામે સદ્ભગવંત રે; પ્રભું
જિમ જિમ પીલે પાપીયો, પ્રભું તિમ તિમ સમતાવંત રે.

પ્રભું- ૮

ઉજવળ ધ્યાને ધ્યાવતાં, પ્રભું પામે કેવળ તૂર્ત રે; પ્રભું
એમ તે મંત્રીએ હણ્યા, પ્રભું મુનિ એક ઉણ પંચ શત રે.

પ્રભું- ૯

ખંધકજોલે બાળ એ, પ્રભું દેખી દુઃખ ન ખમાય રે; પ્રભું
તે કારણ મુજ પ્રથમ તું, પ્રભું હણ પછી એહની કાય રે.

પ્રભું-૧૦

પાપી પાલક સાંભળી, પ્રભું દેવાને ઘણું દુઃખ રે; પ્રભું
ગુરૂ દેખતાં શીઘ્ર પણે, પ્રભું પીલે પાલક મન સુખ રે.

પ્રભું-૧૧

કેવળ પામી મોક્ષને, પ્રભું વરીયો બાળક શિષ્ય રે; પ્રભું
દેખી ખંધક મુનિવરા, પ્રભું કરે કલ્પાંત મુનિશ રે. પ્રભું-૧૨

દોહા

લિખિત ભાવ ટળે નહીં, ચળે યદી જો ધ્રુવ;
કર્મ રેખા અપિ નવિ ટળે, કહે વીતરાગ એ ધ્રુવ.-૧

દાળ ત્રીજી

(૧૮૩)

આળક માહરે વચનથી રે, ન રાખ્યો ક્ષણ માત્ર;
 કરમની જુઓ ગતિ રે, વિપરીત છે કિરતાર. કરમ૦-૧
 સંપરિકર મુજ શિષ્યને રે, માર્યા એણે કષ્ટ; કરમ૦
 રાબ હણવો મંત્રીને રે, ભરીયો કોપે કષ્ટ. કરમ૦-૨
 જો તે ક્ષણ મુજને હોવે રે, તો દાહક કરનાર; કરમ૦
 થાજો ભવ મુજ આવતે રે, નિયાણું કર્યું ધરી ખ્યાર. કરમ૦-૩
 તવ મૃત ખંધક મુનિવરા રે, હુઆ અગ્નિકુમાર; કરમ૦
 વાત સુણી એમ ચિંતવે રે, પુરંદરયશા નાર. કરમ૦-૪
 ઓઘો ખરડયો રક્તથી રે, બાણી ભક્ષને હેત; કરમ૦
 અંખર ચડીય ગીધ ચંચથી રે, પડીયો સ્વસા છે જોત. કરમ૦-૫
 રજોહરણુ તે ઓળખી રે, નિજ ભ્રાતનો તે બાણ; કરમ૦
 એ શું કીધું કારમું રે, રાબ પાપી અબાણ. કરમ૦-૬
 વ્રત ગ્રહી પરલોક સાધીયો રે, પુરંદરયશા દેવ; કરમ૦
 અવધિએ બાણે કરી રે, અગ્નિમ મૃત્યુ સચિવ. કરમ૦-૭
 દંડકરાયનો દેશ જે, કરે પ્રચંડ અગણધાર; કરમ૦
 એક ઉણા પાંચશે' રે, પરિસહ સહે તિહાં સાર. કરમ૦-૮

કળશ

વધ પરિસહ ઋષિયે ખમ્યા, ગુરૂ ખંધક જેમ એ,
 શિવ સુખ ચાહો જો જંતુઆ, તમે કરશે કોપ ન એમ એ;
 સંવત સમ મુનિશ્વરે, વસુ ચંદ્ર વર્ષે પોસ એ,
 માસ ષષ્ટિ પ્રેમ રામે, ઋષભવિજય જગ ભાખ એ.-૯

શ્રી નિત્યલાભજી વિરચિત

શ્રી ચંદનખાલાનું ત્રિઢાળીયું

ઢાળ પહેલી

(૧૮૪)

અરણિક મુનિવર ચાહ્યા ગાચરી.—એ રાગ.

શ્રી સરસતિના રે પાય પ્રણમી કરી, થુણુશું ચંદનખાળાજી;
જેણે વીરનો રે અભિગ્રહ પૂરીયો, લાધી મંગળમાળાજી
દાન ઉલટ ધરી ભવિયણુ દીજીએ.— ૧

દાન ઉલટ ધરી ભવિયણુ દીજીએ, જેમ લહીએ જગ માનોજી;
સ્વર્ગ તણાં સુખ સહેજે પામીએ, નાસે દુર્ગતિ થાનોજી. દાન૦— ૨

નયરી કોશાંખી રે રાજ કરે તિહાં, નામે સતાનિક રાજાજી;
મૃગાવતી રાણી રે સહિયર તેહની, નંદી નામે વખાણુંજી.

દાન૦— ૩

શેઠ ધનાવો રે તિણુ નગરી વસે, ધનવંતમાં શિરદારોજી;
મૂળા નામે રે ઘરણી જાણીએ, રૂપે રતિ અવતારોજી. દાન૦— ૪

એણે અવસર શ્રીવીર જિણેશ્વર, કરતાં ઉચ્ચ વિહારોજી;
પોષ વદ પડવે રે અભિગ્રહ મન ધરી, આઠ્યા તિણુ પુર

સારોજી. દાન૦— ૫

રાજ સુતા હોય મસ્તક ક્ષોર કરી, કીધા ત્રણુ ઉપવાસોજી;
ધગમાં ઝેડી રે રોતી દુઃખ ભરે, રહેતી પર ધર વાસોજી. દાન૦— ૬

ખરે રે અપોરે રે ઝેઠી ઉંબરે, એક પગ બાહિર એક માંહેજી;
સુપડાને ખૂણે રે અડદના બાકળા, મુજને આપે ઉચ્છાંહેજી.

દાન૦- ૭

એહવું ધારીરે મન માંહે પ્રભુ, ફરતા આહારને કાજેજી;
એક દિન આવ્યા રે નંદીના ઘરે, ધર્યાસમિતિ વિરાજેજી. દાન૦- ૮
તવ સા દેખી રે મન હુષિંત થઈ, મોદક લેઈ સારોજી;
વોહરાવે પણ પ્રભુજી નવિ લીએ, શ્રીરી ગયા તેણી વારોજી.

દાન૦- ૯

નંદી જઈને રે સહિયરને કહે, વીર જિનેશ્વર આવ્યાજી;
લિક્ષા કાજે રે પણ લેતા નથી, મનમાં અભિગ્રહ લાવ્યાજી.

દાન૦-૧૦

તેહના વચણુ સુણી નિજ નગરમાં, ઘણા રે ઉપાય કરાવેજી;
એક નારી તિહાં મોદક લેઈ કરી, એક જણી ગીત જ ગાવેજી.

દાન૦-૧૧

એક નારી શ્રૃંગાર સોહામણા, એક જણી બાળક લેઈજી;
એક જણી મૂકે રે વેણી જ મોકળી, નાટક એક કરેઈજી. દાન૦-૧૨

એણી પરે રામા રે રંગ લરી, આણી હરખ અપારોજી;
વહોરાવે બહુ ભાવ લક્ષિત કરી, તોહિ ન લીયો આહારોજી. દાન૦-૧૩

ધન્ય ધન્ય પ્રભુજી વીર જિનેશ્વર, તુમ ગુણનો નહિ પારોજી;
દુષ્કર પરિસહ ચિત્તમાં આદરીયો, એહ અભિગ્રહ સારોજી.

દાન૦-૧૪

એણી પરે ફિરતાં રે માસ પંચ જ થયા, ઉપર દિન પચવીસોજી;
અભિગ્રહ સરીખો રે જોગ મજે નહિ, વિચરે શ્રીજગદીશોજી.

દાન૦-૧૫

ઢાળ ળીજી

(૧૮૫)

નમો નમો મનક મહામુનિ.—એ રાગ.

તેણે અવસર તિહાં જાણીયે, રાય સત્તાનિક આવ્યો રે;
 ચંપા નગરીની ઉપરે, સેના ચતુરંગ દળ લાવ્યો રે. તેણે-૧
 દધિવાહન નજાો થયો, સેના સઘળી નાઢી રે;
 ધારણી ધુઆ વસુમતી, બંધ પડયા થઈ માઢી રે. તેણે-૨
 મારગમાં જતાં થકાં, સુભટને પૂછે રાણી રે;
 શું કરશે અમને તમે, કરશું ઘરણી ગુણુખાણી રે. તેણે-૩
 તેહ વચન શ્રવણે સુણી, સતીય શિરોમણી તામ રે;
 તતક્ષણુ પ્રાણુ તબ્યા સહિ, જોજો કર્મનાં કામ રે. તેણે-૪
 વસુમતી કુમરી લેઈ કરી, આવ્યો નિજ ઘર માંહિ રે;
 કોપ કરે ઘરણી તિહાં, દેખી કુમરી ઉત્સાહિ રે. તેણે-૫
 પ્રાતઃસમય ગયો વેચવા, કુમરીને નિરધારો રે;
 વેશ્યા પૂછે મૂલ તેહનો, કહે શત પંચ દીનારો રે. તેણે-૬
 એહવે તિહાં કણે આવીયો, શેઠ ધનાવો નામ રે;
 તે કહે કુમારી લેશું અમે, ખાસા આપીશ દામ રે. તેણે-૭
 શેઠ વેશ્યા જગડે તિહાં, માંહો માંહે વિવાદો રે;
 ચક્રેસરી સાનિધ કરી, વેશ્યા ઉતાર્યો નાદો રે. તેણે-૮
 વેશ્યાથી મૂકાવીને, શેઠ તેડી ઘર આવે રે;
 મનમાં અતિ હર્ષિત થઈ, પુત્રી કહીને ખોલાવે રે. તેણે-૯
 કુમરી રૂપે રૂચડી, શેઠ તણું મન મોહે રે;
 અભિનવ જાણે સરસ્વતી, કળા ચોસઠ સોહે રે. તેણે-૧૦

કામકાળ ઘરનાં કરે, બોલે અમૃત વાણી રે;
 ચંદનબાળા તેહનું, નામ દીધું ગુણ બાણી રે. તેણે૦-૧૧
 ચંદનબાળા એક દિને, શેઠ તણા પગ ધોવે રે;
 વેણી ઉપાડી શેઠજી, મૂળા બેઠી બેઠી બેવે રે. તેણે૦-૧૨
 તે દેખીને ચિતવે, મૂળા મન ઉપનો સંદેહ રે;
 શેઠજી રૂપે મોહીયા, કરશે ઘરણી એહ રે. તેણે૦-૧૩
 મનમાં ક્રોધ કરી ઘણો, નાવીને તેડાવી રે;
 મસ્તક ભદ્ર કરાવ્યું, પગમાં બેઠી જડાવી રે. તેણે૦-૧૪
 આરડા માંહિ ઘાલીને, તાણું દઈને બવે રે;
 મૂળા મન હર્ષિત થઈ, બીજે દિને શેઠ આવે રે. તેણે૦-૧૫
 શેઠ પૂછે કુમરી કિહાં, ઘરણીને તિણુ વેળા રે;
 તે કહે હું બાણું નહિ, એમ તે ઉત્તર આપે રે. તેણે૦-૧૬
 એમ કરતાં દિન ત્રણ થયા, તોહી ન બાણુ વાત રે;
 પાડોશણુ એક ડોકરી, સઘળી કહે તેણુ વાત રે. તેણે૦-૧૭
 કાઠી બહાર ઉઘાડીને, ઉંખરાં વચ્ચે બેસારી રે;
 આપ્યા અડદના બાકળા, સુપડા માંહે તિણુ વારી રે. તેણે૦-૧૮
 શેઠ લુહાર તેડણુ ગયો, કુમરી ભાવના ભાવે રે;
 ઈણુ અવસર વહોરાવીયે, બે કોઈ સાધુજી આવે રે. તેણે૦-૧૯

દાળ ત્રીજી

(૧૮૬)

બેડલે ભાર ઘણો છે રાજ.-એ રાજ.

એણે અવસર શ્રી વીર જિનેસર, જંગમ સુરતરૂ આયા;
 અતિ ભાવે તે ચંદનબાળા, વંદે જિન સુખદાયા.

આઘા આમ પધારો પૂજ્ય, અમ ઘેર વહોરણુ વેળા.- ૧
 આજ અકાળે આંખો મો'ર્યો, મેહ અમીરસ વુઠંચા;
 કર્મ તણા ભય સર્વે નાઠા, અમને જિનવર તુઠંચા.
 આઘા આમ પધારો વીર, મુજને પાવન કીજે.- ૨
 એમ કહીને અડદના બાકળા, જિનજીને વહોરાવે;
 યોગ્ય જાણીને પ્રભુજી વહોરે, અભિગ્રહ પૂરણુ થાવે. આઘા૦- ૩
 ખેડી ટળીને ઝાંઝર હુઆ, મસ્તકે વેણી રૂડી;
 દેવ કરે તિહાં વૃષ્ટિ સોવનની, સાડી બારહ કોડી. આઘા૦- ૪
 વાત નગરમાં સઘળે વ્યાપી, ધન લેવા નૃપ આવે;
 મૂળાને પણ ખબર થઈ ને, તે પણ તિહાં કણે જાવે. આઘા૦- ૫
 શાસનદેવી સાનિધ્ય કરવા, ખોલે અમૃત વાણી;
ચંદનખાલાનું છે એ ધન, સાંભળ ગુણુમણી ખાણી. આ૦- ૬
ચંદનખાળા સંયમ લેશે, તવ એ ધન ખરચાશે;
 રાજને એણી પરે સમજાવે, મનમાં ધરી ઉલ્લાસે. આઘા૦- ૭
 શેઠ ધનાવો કુમરી તેડી, ધન લેઈ ઘર આવે;
 સુખ સમાધે તિહાં કણે રહેતાં, મનમાં હર્ષ ન માવે. આ૦- ૮
 હવે તેણે કાળે વીર જિણુંદજી, હુવા કેવળનાણી;
ચંદનખાળા વાત સુણીને, હૈડામાં હરખાણી. આઘા૦- ૯
 વીર કને જઈ દીક્ષા લીધી, તતક્ષણુ કર્મ ખપાવ્યાં;
ચંદનખાળા ગુણુહ વિશાળા, શિવમંદિર સિધાવ્યાં. આ૦-૧૦
 એહવું જાણી રૂડા પ્રાણી, કરજો શિયળ જતન્ન;
 શિયળ થકી શિવ સંપદ લઈએ, શિયળ રૂપ રતન્ન. આઘા૦-૧૧
 ૨ ૮ ૧૭
 નયન વસુ સંજમને ભેદે, સંવત સુરત મોઝારે;
 વદિ આષાઠ વણી છઠ દિવસે, ગુણુગાયા રવિવારે. આઘા૦-૧૨

શ્રી વિંધાસાગર સૂરિ શિરોમણી, અચળગચ્છ સોહાયા;
મહીયલ મંદિમા અધિક ધિરાજે, દિન દિન તેજ સવાયા. આ૦૧૩
વાચક સહજસુંદરનો સેવક, હરખ ધરી ચિત્ત આણી;
શીલ ભલી પરે પાળો ભવિયણ, કહે નિત્યલાભ એ વાણી.

આધા૦-૧૪

શ્રી કલાવતિની સંજ્ઞાય

(૧૮૭)

નગરી કોસંખીનો રાજા રે જાણો, નામે જયસિંહ રાય;
એન ભણી ઘેરખડાં મોકલીઆ, કરમે તે ભાઈ ના કહેવાય રે.

કલાવતિ સતી રે શિરોમણી નાર.-૧

પહેલીને રાત્રે રાજા મહેલે પધાર્યા, પૂછે ઘેરખડાંની વાત;
કહોને સ્વામી ઘેરખડાં કોણે ઘડાવ્યા, સરખી ના રાખી દોષ
નાર રે. કલા૦-૨

બીજીને રાત્રે રાજા મહેલે પધાર્યા, પૂછે ઘેરખડાંની વાત;
કહોને ઘેરખડાં તમને કોણે મોકલીઆ, નહિ શીળવંતી નાર રે.

કલા૦-૩

ઘણું રે જીવો જોણે ઘેરખડાં મોકલીઆ, અવસર આવ્યો રે જોહ;
અવસર જાણીને ઘેરખડાં મોકલીઆ, તે મેં પહેર્યો છે હાથ રે.

કલા૦-૪

મારે મન એહને એને મન હુંય, અવસર આવ્યો રે જોહ;
રાત દિવસ મુજ હાઈઠે ન વીસરે, દીઠડે પ્રેમ આનંદ રે.

કલાવતિ૦-૫

તેણે અવસરે રાજ રોષે ભરાણો, તેડાવ્યા સુભટ બે ચાર;
સુક્રી નદીમાં છેદનીઆ કરાવોને, કર કાપી લાવો આંહી રે.

કલાવતિ૦—૬

સુક્રી નદીઓમાં રેલ રે થાય, વૃક્ષ નવપલ્લવ થાય;
કર નવા આવેને પુત્ર ધવરાવે, શીયળ તણે સુપસાય રે. કલા૦—૭
બેરખડાં વાંચીને મનમાં વીમાસે, મેં ક્રીધા રે અકાજ;
વિણ અપરાધે મેં છેદનીઆ કરાવ્યા, હઈડે ન વીમાસી વાત રે.

કલા૦—૮

તેણે અવસરે રાજ ધાન ન ખાયને, મોકલ્યા સુભટ બે ચાર;
વનમાં જઈને ખબર કઠાવો, બે આવે શીલવંતી નાર રે.

કલાવતિ૦—૯

તેણે અવસરે શ્રીમહાવીર પધાર્યા, પૂછે પર ભવની વાત;
કહોને પ્રભુજી મેં શા ક્રીધાં પાપ, તે ઉદય આવ્યા છે મુજ
આજ રે. કલાવતિ૦—૧૦

તું હતી બાઈ રાજની કુંવરી ને, એ હતો સુડલાનો જીવ;
તેણે અવસરે એહની પાંખ છેદાવી, તે ઉદય આવ્યા છે આજ રે.

કલાવતિ૦—૧૧

તમે તમારી વસ્તુ સંભાળોને, અમે લઈશું સંજમ ભાર;
દીક્ષા લીધી શ્રીમહાવીરજીની પાસે, પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર રે.

કલાવતિ૦—૧૨

શ્રી ઈષુકાર કમલાવતીની સજ્જાય

(૧૮૮)

મહોલે તે બેઠાં રાણી કમલાવતી, ઉડે છે જેણેરી ખેહ,
સાંભળ હો દાસી.

જોઈને તમાસો ઇષુકાર નગરીનો, મનમાં તે ઉપન્યો સંદેહ.
સાંભળ હો દાસી, આજરે નગરીમાં ખેપટ અતિ ઘણી.—એરાગ.૧
કાં તો દાસી પ્રધાનનો દંડ લીયો, કાં લુંટયાં રાજ્યે ગામ; સાં
કાં કેહનાં ધનનાં ગાડાં નીસર્યાં, કાં કોઈની પાડી રાજ્યે મામ.

સાં આં-૨

નથીરે બાઈજી પ્રધાનનો દંડ લીયો, નથી લુંટયાં રાજ્યે ગામ;
સાંભળ હો બાઈજી.

નથી કેહનાં ધનનાં ગાડાં નીસરીયાં, નથી કોઈની પાડી રાજ્યે મામ.
સાંભળ હો બાઈજી, હુકમ કરો તો ગાડાં અહિં ધરું.—૩
ભૃગુ પુરોહિતને જસા ભારજી, વળી તેહનાં દોય કુમાર; સાંબ્રાં
સાધુ પાસે જઈ સંયમ આદરે, તેહનો ધન લાવે છે આજ.

સાં હું-૪

વચણ સુણીને માથું ધુણાવીયું, બ્રાહ્મણ પામ્યો વૈરાગ્ય; સાં દાં
તેહની ઋદ્ધિ લેવી જુગતિ નહિ, રાજનાં મોટાં છે ભાગ્ય.
સાંભળ હો દાસી, રાજનો મત એહ જુગતો નહિ.—૫
મહોલેથી ઉતર્યાં રાણી કમલાવતી, આંબ્યા ત્યાંઈ ઠેઠ હજુર;
સાં હો રાજ.

વચન કહે છે ઘણાં આકરાં, જાણે કોપથી ચઢીયો ખોલે સુર.
સાંભળ હો રાજ, બ્રાહ્મણની છંડી ઋદ્ધિ મત આદરો.—૬
વચ્યાં તે આહારની ઈચ્છા કુણ કરે, કરે વળી શ્વાન ને કાગ;
સાં રાં

પહેલું જે દાન દીધું હાથશું, તે પાછું ન લેતાં આવે લાજ. સાંબ્રાં
કાં તો રાણી તને ઝોલો લાગીયો, કાં કોઈએ કીધી મતવાળ;
સાં હો રાણી.

કાં કોઈ ભૂત વ્યંતરે છળી, કાં કોઈએ કીધી વિકરાળ.

સાંભળ હો રાણી, રાબને કઠણ વચણ નવિ કીજીએ.-૮
નથી રે મહારાબ જોલો લાગીયો, નથી કોઈએ કીધી મતવાળ;
સાં ૨૦

નથી કોઈ ભૂત વ્યંતરે છળી, નથી કોઈએ કીધી વિકરાળ. સાં ૦૫૦-૯
જગ સઘળાનું લેણું કરી, લાવે તારા ઘર માંય; સાં હો રાબ.
તો પણ તૃણા છીપે નહિ, એક ત્હારે ધર્મ સહાય. સાં ૦૫૦-૧૦
અગ્નિ થકી વન પરજળે, પશુખળે તેહની માંય; સાં હો રાબ.
દુષ્ટ પંખી એમ ચિતવે, આહાર કરું ચિત્ત લાય. સાં ૦૫૦-૧૧
એમરે અજ્ઞાની આપશું, રાગ દ્વેષ ચિત્ત લાય; સાં હો રાબ.
કામલોગને વશ થઈ, ધન લેવા લપટાય. સાં ૦૫૦-૧૨
એક દિન એહ ધન છાંડવું, પર ભવ સગું નહિ કોય; સાં
પર ભવ જાતાં આ જીવને, ધર્મ સખાઈ જ હોય. સાં ૦૫૦-૧૩
તન ધન જોખન સ્થિર નાહ, ચંચળ વિજળી સમાન; સાં હો રાબ.
ક્ષણમાં રે આઉખું ઘટે, જિહાં મૂરખ કરે રે ગુમાન. સાં ૦૫૦-૧૪
ખગ મુખ માંસ લેઈ નિસરે, ઈર્ષ્યા કરે ખગ તામ; સાં હો રાબ.
તિમ પર ધન ઋદ્ધિ દેખીને, લોભી ચિત્ત ધરે રે ગુમાન. સાં ૦૫૦-૧૫
ગરૂડ દેખી જિમ સર્પહી, ભયે સંકોચે રે દેહ; સાંભળ હો રાબ.
તિમ અનિત્ય ધન જાણીને, લાલચ છંડો રે એહ. સાં ૦૫૦-૧૬
અરે સંસાર અસાર છે, કાળ ચપેટા રે દેત; સાંભળ હો રાબ.
ઓચિંતાનો લેઈ જાયશે, ચેતી શકે તો ચેત. સાં ૦૫૦-૧૭
એવાં વચણ સમજવતાં, રાણી વૈરાગ્યમાં આય; સાંભળ હો રાબ.
સંયમ લેવાને ઉતાવળી, આકુળ વ્યાકુળ થાય.
સાંભળ હો રાબ, આજ્ઞા આપો તો સંયમ આદરૂં.-૧૮

હાથીરે જિમ બંધન તજે, તિમ તબ્બું કુટુંબ પરિવાર; સાંરાબ. જો અનુમતિ ઘો રાજવી, ઠીલ ન ક્ષણ લગાર. સાં આ૦-૧૯
 રતનજડિત રાય તાઈ પાંજરૂં, માંહી સૂડલો મને બાણુ; સાં રાબ. હુંરે ખેઠી તિમ તહારા રાજમાં, રહેતાં ન પામું કલ્યાણુ. સાંઆ૦૨૦
 મેળવ્યું ધન રહેશે ઈહાં, થોડું પણુ આવે ન સાથ; સાં રાબ. આગળ જ્ઞેશો તેા પાધરૂં, સંબળ લેજે રે સાથ. સાં આ૦-૨૧
 રાણીનાં વયણુ સુણી કરી, ખુઝ્યા કાંઈ ઇષુકાર; સાંબળો એક ચિત્તે.

તન ધન જોખન બાણ્યાં કારમાં, બાણ્યો સંસાર અસાર. સાંબળો એક ચિત્તે, છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો.-૨૨
 ભૂગુ પુરોહિત જશા ભારબ, વળી તેહના દોય કુમાર; સાં એક ચિત્તે.

રાબ સહિત રાણી કમલાવતી, લીધો કાંઈ સંયમ ભાર. સાં છએ૦-૨૩
 તય જય કરી સંયમ પાળતા, કરતા કાંઈ ઉગ્ર વિહાર; સાં એકચિત્તે.

કર્મ ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોંત્યા કાંઈ મુક્તિ મોઝાર. સાં છએ૦-૨૪

શ્રી સુભદ્રાસતીની સજ્જાય

(૧૮૯)

મુનિવર સોધે રે ઈરિબ, જીવનાં જતન કરંત;
 તરાણું ખુત્યું આંખમાં, નયણે નીર ઝરંત. ૧

કલ્પવૃક્ષ જેણે ઓળખ્યો, આંગણે ઊભો રે જેહ;
 જીભે તરાણું કાઢીયું, સાસુને પડ્યો સદેહ. ૨
 તે સંજ્ઞન શું કીજીએ, જેણે કૂળ લાગે લાજ;
 પુત્ર વહુ સોના સમી, નહિ અમારે કાંઈ કાજ. ૩
 ગુણવિણુ શી ગુણ લાકડી, ગુણ વિણુ નાર કુનાર;
 મન ભાંગ્યું ભરતારનું, નહિ અમારે ધરનાર. ૪
 પિયુ વચન શ્રવણે સુણી, સતી મન ચિતવે એમ;
 જિન ધર્મ કલંક જાણી કરી, કાઉસગ્ગ કીધો રે તેમ. ૫
 શાસન સુરી આસન ચડ્યું, સતી શિર આવ્યું રે આજ;
 પોળ જડાવું નગરની, તો રે ઉતરશે આજ. ૬
 ભૂંગળ તો ભાગે નહિ, ઘણુ ન લાગે ઘાય;
 અંપા પોળ ન ઉઘડે, આકુળ વ્યાકુળ થાય. ૭
 આકાશે ઊભા દેવતા, બોલે એહવા બોલ;
 સતી જળ સીંચે ચાલણી, તો રે ઉઘડશે પોળ. ૮
 રાજા મન આણુંદીયો, નગર ઘણી છે નાર;
 અંતેઉર છે માહરં, સતીય શિરોમણી સાર. ૯
 અંતેઉર કર્યું એકહું, કૂવા કાંઠે નહિ માગ;
 કાચે તાંતણે ચાલણી, તુટી જાયે ત્રાગ. ૧૦
 અંતેઉર થયું દયામણું, રાજા થયો નિરાશ;
 માટી પાણું મનમાં રહ્યું, ઘિક પડ્યો ધરવાસ. ૧૧
 નગર પડહ વજડાવીયો, વસ્તી દીસે હેરાન;
 પ્રબને પીડા ઘણી, કોઈ દિયો જીવિતદાન. ૧૨
 પડહ આવ્યો ઘર આંગણે, નગરી હાલમડોલ;
 જે માતા અનુમતિ દિયો, તો હું ઉઘાડું રે પોળ. ૧૩

વળી વળી વહુવર શું કહું, નહિ નિલંબને લાજ;
 નવ કૂળ નાગ નાશી ગયા, આવ્યું કાકિડે રાજ. ૧૪
 દોષ દીજે નિજ કર્મને, કલંક ચઢાવ્યું રે માય;
 પડહ છખી ઊભી રહી, જઈ સંભળાવો રાય. ૧૫
 વેગે તે ગઈ વધામણી, રાજ મન નહિ વિશ્વાસ;
 પ્રત્યક્ષ જુએ એ પારખું, ત્યાં જઈ કરે તપાસ. ૧૬
 સુખાસન બેસી કરી, આવ્યો જિહાં છે રે કૂપ;
 વદન તે પૂનમ ચંદલો, દેખી હરખ્યો ભૂપ. ૧૭
 રાજ મન આણુંદીયો, હૈડે હર્ષ ન માય;
 પ્રબને પીડા ઘણી, સાર કરો મોરી માય. ૧૮
 અવર પુરૂષ અંધવ પિતા, સતી મન માંહિ સોય;
 માનવ સહુ મેડીયે ચઢી, સતીને જુએ સહુ કોય. ૧૯
 કાચે તાંતણે ચાલણી, સતી કળા ચઢી સોળ;
 કામિની કૂપ જળે ભરી, ઉઘાડી ત્રણ પોળ. ૨૦
 કોઈ પિયર કોઈ સાસરે, કોઈ હોશે માને મોસાળ;
 ચોથી પોળ ઉઘાડશે, જે હશે શિયળ ચોસાળ. ૨૧
 ચોથી પોળ ઉઘાડશે, જે હશે શિયળ નિઃકલંક;
 સુર નર હોજે સાખીયા, સુભદ્રાએ ટાળ્યું કલંક. ૨૨
 નાક રહું નગરી તણું, ગામ ઉતારી રે ગાળ;
 રાય રાણા પ્રશંસા કરે, સતીય શિરોમણી સાર. ૨૩
 જે નર નારી પાળશે, તે તરશે સંસાર;
 સિદ્ધિ તણાં સુખ પામશે, અમર તણો અવતાર. ૨૪
 સંઘો કહે શિયળે સતી, મહીલાયે રાખ્યું માન;
 વાઘણ કેરાં દૂધડાં, રહેશે સોના કે રે ઠામ. ૨૫

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત
શ્રી મનોરમા સતીની સજ્જાય

(૧૯૦)

મોહનગારી મનોરમા, શેઠ સુદર્શન નારી રે;
શીળ પ્રભાવે શાસન સુરી, થઈ જસ સાનિધ્યકારી રે. મો૦-૧
દધિવાહન નૃપની પ્રિયા, અભયા દીએ કલંક રે;
કોપ્યો અંપા પતિ કહે, શૂળી રોપણુ વંક રે. મોહન૦-૨
તે નિસુણીને મનોરમા, કરી કાઉસગ્ગ ધરી ધ્યાન રે;
દંપતી શીલ જો નિર્મળું, તો વાઘે શાસન મામ રે. મો૦-૩
શૂળી સિંહાસન થઈ, શાસનદેવી હજુર રે;
સંયમ ગ્રહી થયાં કેવળી, દંપતી દોયે સતુર રે. મો૦-૪
જ્ઞાનવિમળ ગુણુ શીળથી, શાસન સોહ ચઢાવે રે;
સુર નર સવી તસ કિંકરા, શિવમુંદરી તે પાવે રે. મો૦-૫

શ્રી રૂપવિજયજી કૃત
સોળ સતીની સજ્જાય

(૧૯૧)

સરસતિ માતા પ્રણમું મુદા, તું તુઠી આપે સંપદા;
સોળ સતીનાં લીજે નામ, જિમ મનવંછિત સીએ કામ.-૧
આદ્વી મુંદરી મુલસા સતી, જપતાં પાતક ન રહે રતી;
કૌશલ્યા કુંતિ સતી સાર, પ્રભાવતી નામે જયકાર.-૨
ભગવતી શીળવતી ભય હરે, સુખ સંપતી પદ્માવતી કરે;

દ્રૌપદી પાંડવ ઘરણી જેહ, શિયળ અખંડ વખાણ્યું તેહ.-૩
 ચુલા દમયાંતી હુઃખ હરે, શિવાદેવી નિત્ય સાનિધ્ય કરે;
 ચંદનખાળા ચઢતી કળા, વીર પાત્ર દીધા ખાકૂળા.-૪
 રાજિમતી નવી પરણ્યા નેમ, તેાચે રાખ્યો અવિહડ પ્રેમ;
 સીતા તણું શીયળ જ્યો, અગ્નિ ટળીને પાણી થયો.-૫
 ધન્ય ધન્ય સતી સુભદ્રા ધીર, કાચે તાંતણે ચાલણી નીર;
 અંપા પોળ ઉઘાડી અંગ, મૃગાવતી પ્રણમું મન રંગ-૬
 પ્રહ ઉઠી સતી જપીયે સોળ, જિમ લહીયે ઋદ્ધિવૃદ્ધિ ધૃત ગોળ;
 શ્રીવિનયવિજયવાચક સુપસાય, રૂપવિજય લાવે ગુણ ગાય.-૭

શ્રી સમયસુંદરજી કૃત

શ્રી ચેલાણાસતીની સજ્જાય

(૧૯૨)

વીરે વખાણી રાણી ચેલાણાજી, સતીય શિરોમણી બહુ;
 ચેહા રાજની સાતે સુતાજી, શ્રેણિક શિયળ પ્રમાણુ.
 વીરો-૧ એ આંકણી.
 વીર વાંદી ઘેર આવતાંજી, ચેલાણાચે દીઠો રે નિગ્રંથ.
 વન માંહે રાતે કાઉસગ્ગ રહ્યો જી, સાધતો મુગતિનો પંથ. વી-૨
 શીત ઠાર સખજો પડે જી, ચેલાણા પ્રીતમ સાથ;
 ચારિત્રીયો ચિત્તમાં વશ્યોજી, સોડ બાહિર રહ્યો હાથ. વી-૩
 ઝખકી બગી કહે ચેલાણાજી, કેમ કરતો હશે તેહ;
 કામિનીને મન કોણ વશ્યોજી, શ્રેણિક પડયો રે સંદેહ. વી-૪
 અંતેઉર પરબળજોજી, શ્રેણિક દીયો રે આદેશ;
 ભગવંતે સંશય ભાંજ્યોજી, ચમકિયો ચિત્ત નરેશ. વી-૫
 વીર વાંદી વળતાં થકાં રે, પેસતાં નગર મોઝાર;

ધુમાંધ તિહાં દેખી કહેજી, જા જા ભુંડા અભયકુમાર. વી૦-૬
તાતનું વચન તે પાળવાજી, વ્રત લીધો અભયકુમાર;
સમયસુંદર કહે ચેલણાજી, પામશે ભવ તણો પાર. વી૦-૭

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત

શ્રી નંદાસતીની સજ્ઞાય

(૧૯૩)

બેનાતટ નયરે વસે, વ્યવહારી વડ મામ રે;
શેઠ ધનાવહ નંદની, નંદા ગુણમણિ ધામ રે.

સમકિત શીળ ભૂષણ ધરો.-૧

સમકિત શીળ ભૂષણ ધરો, જિમ લહો અવિચળ લીલ રે;
સહજ મજે શિવસુંદરી, કરીય કટાક્ષ કલ્લોલ રે. સમકિત૦-૨
પ્રસેનાજીત નરપતિ તણો, નંદન શ્રેણિક નામ રે;
કુમાર પણે તિહાં આવીયો, તે પરણી ભલે મામ રે. સમ૦-૩
પંચ વિષયસુખ ભોગવે, શ્રેણિક શું તે નાર રે;
અંગજ તાસ સોહામણો, નામે અભયકુમાર રે. સમ૦-૪
અનુકમે શ્રેણિક નૃપ થયો, રાજગૃહી પુરી કેરો રે;
અભયકુમાર આવી મળ્યો, તે સંબંધ ઘણેરો રે. સમ૦-૫
ચઉવિહ બુદ્ધિ તણો ઘણી, રાજ્ય ધુરંધર બાણી રે;
પણ તેણે રાજ્ય ના સંગ્રહ્યું, નિસુણી વીરની વાણી રે. સ૦-૬
બુદ્ધિમજે આજ્ઞા ગ્રહી, ચેલણાને અવદાત રે;
કહે શ્રેણિક જા ઈહાં થકી, એહની તે ઘણી વાત રે. સ૦-૭
નંદા માતા સાથશું, લીધો સંયમભાર રે;
વિજય વિમાને ઉપન્યા, કરશે એક અવતાર રે. સમકિત૦-૮

શ્રેણિક કોણિક તે થયા, વૈર તણાં અનુબંધ રે;
 તે સવિંઅભય સંયમ પછી, તે સવિ કર્મ સંબંધ રે. સ૦-૯
 જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ વીરજી, આણુ ધરે જે શિષ્ય રે;
 તે નિત્ય નિત્ય લીલા લહે, જાગતી જાસ જગીસ રે. સ૦-૧૦

શ્રી દેવાનંદાની સંજ્ઞાય

(૧૯૪)

જિનવર રૂપ દેખી મન હરખી, સ્તનસે દૂધ ઝરાયા;
 તખ ગૌતમકુ લયા અચલા, પ્રશ્ન કરનકુ આયા.

ગૌતમ એ તો મેરી અમ્મા.- ૧

તસ કૂખે તુમે કાહુ ન વસીયા, કવણુ કિયા ઈણુ કર્મા.

ગૌતમ૦- ૨

ત્રિશલાદે દેરાણી હુતી, દેવાનંદા જેઠાણી;
 વિષય લોભ કરી કાંઈ ન જાણ્યો, કપટ વાત મન આણી.

ગૌતમ૦- ૩

એસા શ્રાપ દીયા દેરાણી, તુમ સંતાન ન હોજે;
 કર્મ આગળ કોઈનું નવિ ચાલે, ઈંદ્ર ચકવર્તિ જે જે.

ગૌતમ૦- ૪

દેરાણીકી રતન દાખડી, બહુલા રતન ચોરાયાં;
 અઘડો કરતાં ન્યાય હુઝો તખ, તખ કહુ નાણાં પાયાં.

ગૌતમ૦- ૫

ભરતરાય જખ ઋષભને પૂછે, એહમાં કોઈ જિણુંદા;
 મરિચી પુત્ર ત્રિદંડી તેરો, હોશે ચોવીશમો જિણુંદા.

ગૌતમ૦- ૬

કૂળનો ગવં ક્રિયો મેં ગૌતમ, ભરતરાય જબ વંદ્યા;
મન વચન કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આણુંદા.

ગૌતમ૦- ૭

કર્મ સંયોગે ભિક્ષુકૂળ આયા, જનમ ન હોવે કબહું;
ધંદ્ર અવધિએ જોતાં અપહર્યો, દેવ ભુજંગમ બાંહે.

ગૌતમ૦- ૮

ત્રાશી દિન તિહાં કને વસીયો, હરિણુગમેષા જબ આયા;
સિદ્ધારથ ત્રિશલાદે રાણી, તસ કૂખે છટકાયા.

ગૌતમ૦- ૯

ઋષભદત્તને દેવાનંદા, લેશે સંયમ ભારા;
તવ ગૌતમ એ મુગતે જશે, ભગવતીસૂત્ર અધિકારા.

ગૌતમ૦-૧૦

સિદ્ધારથ ત્રિશલાદે રાણી, અચ્યુત દેવલોક જશે;
બીજે ખંડે આચારાંગે, તે સૂત્રે કહેવાશે.

ગૌતમ૦-૧૧

તપગચ્છ શ્રી હીરવિજયસૂરી, દીધો મનોરથ વાણી;
સકલચંદ્ર પ્રભુ ગૌતમ પૂછે, ઉલટ મનમાં આણી.

ગૌતમ૦-૧૨

શ્રી જિનહર્ષસૂરિ વિરચિત

શ્રી ઢંઢણુઋષિની સજ્ઞાય

(૧૯૫)

ઢંઢણુઋષિજીને વંદણા, હું વારી લાલ, ઉત્કૃષ્ટો અણુગાર રે; હુંવા૦
અભિગ્રહ લીધો આકરો, હું વારી૦ લખ્યે લેશું આહાર રે. હું
વારી૦-૧

દિન પ્રત્યે જાવે ગોચરી, હું વારીંન મિલે શુદ્ધ આહાર રે; હુંવાં
 ન લિયે મૂળ અસુઝતો, હું વારીંપિંજર હુઓ ગાત્ર રે.હું વાં-૨
 હરિ પૂછે શ્રીનેમિને, હું વારીંમુનિવર સહસ અઠાર રે; હું વાં
 ઉત્કૃષ્ટો કોણુ એહમેં, હું વારીંમુજને કહો કૃપાળ રે. હું વાં-૩
 ઠંઠણુ અધિકો દાખીયો, હું વારીંશ્રીમુખ નેમિ જિણુંદ રે;
 હું વારીં

કૃષણુ ઉમાહ્યો વાંદવા, હું વારીંધન્ય જાદવકૂળ અંદરે. હું વાં-૪
 ગણિઆંરે મુનિવર મળ્યા,હું વારીંવાંદે કૃષણુ નરેશ રે; હું વાં
 કિણુહી મિથ્યાત્વી દેખીને, હું વારીં આંચો ભાવ વિશેષ રે.
 હું વારીં-૫

આવો અમ ઘર સાધુજી, હું વારીંલ્યો મોદક છે શુદ્ધ રે; હું વાં
 ઋષિજી લેઈ આવીયા,હું વારીં પ્રભુજી પાસ વિશુદ્ધ રે. હુંવાં૬
 મુજ લખ્યે મોદક મિલ્યા,હું વારીંમુજને કહો કૃપાળ રે, હું વાં
 લખિંધ નહિ વત્સ તાહરી, હું વારીં શ્રીપતિ લખિંધ નિહાળ રે.
 હું વારીં-૭

તો મુજને લેવો નહિ, હું વારીંચાલ્યો પરઠણુ કાજ રે; હું વાં
 ઇંટ નિભાડે જાઈને, હું વારીંચૂરે કર્મ સમાજ રે. હું વાં-૮
 આવી શુદ્ધ ભાવના, હું વારીં પામ્યા કેવળનાણુ રે; હું વારીં
 ઠંઠંણુઋષિ મુગતે ગયા, હું વારીં કહે જિનહર્ષ મુજણુ રે.
 હું વારીં-૯

બાહુબલીની સજ્જાય

(૧૯૬)

બહેની બોલે હો, બાહુબલ સાંભળોજી; રૂડા રૂડા રંગનિધાન;
 ગયવર ચઢીયા હો, કેવળ કેમ હુવેજી. જાણ્યું જાણ્યું પુરૂષ
 પ્રધાન. બાં-૧

શ્રી બાહુબલીજીની સન્માય : પૃષ્ઠ ૨૭૨-૨૭૩

તુમ સમ ઉપશમ જગમાં કુણુ ગણેજી, અકળ નિરંજન દેવ;
ભાઈ ભરતેસર વહાલા વીનવેજી, પ્રગટયા પુણ્ય અંકૂર. બ૦-૨
ભર વરસાળો હો મનમાં વેઠીઓજી, જિહાં ઘણાં પાણીનાં પૂર;
ઝરમર ઝરમર વરસે મેહુલો ઘણોજી, પ્રગટયા પુણ્ય અંકૂર. બ૦-૩
ચિહું દિશિ વીંટચો હો વેલડીએ ઘણુંજી, જેમ વાદળ છાયો સૂર;
શ્રીઆદિનાથે હો અમને મોકલ્યાંજી, તુમ પ્રતિબોધન નૂર.

બ૦-૪

વર સંવેગ રસે હો મુનિવર ભર્યાંજી, પામ્યું પામ્યું કેવળનાણુ;
માણેક મુનિ જસ નામે હો હરખયો ઘણુંજી, દિન દિન ચઢતો
છે વાન. બ૦-૫

શ્રી પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સંજ્ઞાય

(૧૮૭)

મારગમાં મુનિવર મળ્યો, ઋષિ એ રૂડો

સાધતો મુક્તિનો પંથ, ઋષિશ્વર એ રૂડો;

ઉત્કૃષ્ટી રચણી રહે, ઋષિં સૂઘો સાધુ નિર્ઘંથ. ઋષિં-૧
એક પગે ઊભો રહ્યો, ઋષિં સૂરજ સામી દષ્ટિ; ઋષિં
બોલાવ્યો બોલે નહીં, ઋષિં ધ્યાન ધરે પરમેષ્ટિ. ઋષિં-૨
શ્રેણિક કહે સ્વામી સુણો, ઋષિં બે મરે તો બવે કેથ; ઋષિં
સ્વામી કહે બવે સાતમી, ઋષિં તીવ્ર વેદન છે તેમ. ઋં-૩
વાગી દેવની હુંદલિ, ઋષિં ઉપન્યું કેવળજ્ઞાન; ઋષિં
શ્રેણિકને સમજાવીઓ, ઋષિં અશુભ અને શુભ ધ્યાન. ઋં-૪
પ્રસન્નચંદ્ર સરખી મળે, ઋષિં તો હું તરૂં તતકાળ; ઋષિં
દુષમકાળે દોહીલો, ઋષિં સમયસુંદર મન વાળ. ઋષિં-૫

શ્રી સમયસુંદરણ કૃત

માયાની સંખ્યા

(૧૯૮)

માયા કારમી રે, માયા મ કરો ચતુર સુજાણુ. માયા૦-આંકણી
 માયાએ વાહ્યા જગત વિલુદ્ધા, દુઃખીયા થાએ અજાણુ. મા૦-૧
 નાના મોટા નરને માયા, નારીને અધિકેરી;
 વળી વિશેષે અતિ ઘણી વ્યાપે, ઘરડાને ઝાઝેરી. માયા૦-૨
 યોગી જંગમ યતિ સન્યાસી, નમ્ર થઈ પરવરીયા;
 ઉંધે મસ્તક અગ્નિ ધખંતી, માયાથી નવિ ડરીયા. માયા૦-૩
 માયા મેલી કરી ખહુ ભેળી, લોભે લક્ષણુ જાય રે;
 ચોર ડરે ધરતીમાં ઘાલે, ઉપર વિસહર થાય. માયા૦-૪
 માયા કારણુ દૂર દેશાંતર, અટવી વનમાં જાય રે;
 પ્રવહણુ ઝેસી દ્વીપ દ્વીપાંતર, સાચરમાં ઝંપાય. માયા૦-૫
 શિવભૂતિ સરીખા સત્યવાદી, સત્યઘોષ કહાવે;
 રતન દેખી મન તેહનું ચળીયું, મરીને દુર્ગતિ જાવે. મા૦-૬
 લાઙ્ગિદદત્ત માયાએ નડીયો, પડીયો સમુદ્ર મોઝાર રે;
 મુખ માખણીઉં થઈને મરીયો, પડીયો નરક દુવાર. મા૦-૭
 ઇંદ્રે તો સિંહાસન થાપી, શંભૂએ માયા રાખી;
 નેમિસર તો માયા મેલી, મુગતીના થયા સાખી. મા૦-૮
 મન વચન કાયાએ માયા, મહેલી વનમાં જાય રે;
 ધન્ય ધન્ય એ મુનિસર જેહના, ત્રણ ભુવન ગુણુ ગાય. મા૦-૯
 એવું જાણીને ભવિ પ્રાણી, માયા મૂકે અજાણી;
 સમયસુંદર કહે સાર છે જગમાં, ધર્મ રંગ શું વળગી. મા૦-૧૦

મુનિ શ્રી દાનવિજયજી કૃત કર્મની વિડંબનાની સજ્ઞાય

કપૂર હોયે અતિ ઉજળો રે. એ રાગ

(૧૯૯)

સુખ દુઃખ સરજ્યા પામીયે રે, આપદ સંપદ હોય.
લીલા દેખી પર તણી રે, રોષ મ ધરજો કોય રે;
પ્રાણી મન ન આણો વિખવાદ, એ તો કર્મ તણો પરસાદ રે.
પ્રાણી૦-૧

ફળને આહારે જીવીયા રે, બાર વરસ વન રામ;
સીતા રાવણુ લઈ ગયો રે, કર્મ તણું એ કામ રે. પ્રા૦-૨
નીર પાખે વન એકલો રે, મરણ પામ્યો સુકુંદ;
નીચ તણે ઘર જળ વહ્યો રે, શીશ ધરી હરિશ્ચંદ્ર રે. પ્રા૦-૩
નળે દમયંતી પરિહરી રે, રાત્રિ સમય વન બાળ;
નામ ઠામ કૂળ ગોપવી રે, નળે નિરવાહ્યો કાળ રે. પ્રા૦-૪
રૂપ અધિક જગ જાણીએ રે, ચક્રી સનતકુમાર;
વરસ સાતસેં ભોગવી રે, વેદના સાત પ્રકાર રે. પ્રાણી૦-૫
રૂપે વળી સુર સારીખા રે, પાંડવ પાંચ વિચાર;
તે વનવાસે રડવડયા રે, પામ્યા દુઃખ સંસાર રે. પ્રાણી૦-૬
સુર નર જસ સેવા કરે રે, ત્રિભુવનપતિ વિખ્યાત;
તે પણ કર્મે વિટંબીયા રે, તો માણુસ કેઈ માત્ર રે. પ્રા૦-૭
દોષ ન દીજે કેહને રે, કર્મ વિડંબણુ હાર;
દાનમુનિ કહે જીવને રે, ધર્મ સદા સુખકાર રે. પ્રાણી૦-૮

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત શ્રી વણુઝારાની સજ્જાય (૨૦૦)

નરલવ નચર સોહામણો વણુઝારા રે, ન્યાયે વણુજ કરેય;
અહો મોરા નાયક રે.
ભાર ભરે શુભ વસ્તુને, વણું અતિહિ અમૂલક લેય. અહો-૧
સાત પાંચ પોઠી ભરે, વણું સંબલ લેજે સાથ; અહો
વહોરત વાડ રાખજે, વણું શેઠ સું સૂધો વ્યવહાર. અ-૨
સહરો રહેજે સાથમાં રે, વણું વશ કરજે ચારે ચોર; અહો
પાંચ પાડોશી પાડુઆ, વણું આઠે મદકો દોર; અહો-૩
વાટ વિષમ ભવ પાછલે, વણું રાગ દ્રેષ દો લીલ; અહો
ચોકસ ચોકી તે કરે, વણું પામીશ અવિચળ લીલ. અ-૪
કાયા કામિની ઈમ કહે, વણું સુણુ તું આતમરામ; અહો
જ્ઞાનવિમળ નરલવ થકી, વણું પામીશ અવિચળ ઠામ. અ-૫

મુનિશ્રી પ્રેમવિજયજી વિરચિત સતી સીતાની સજ્જાય

(૨૦૧)

ગાથા—

સરસ્વતી ભગવતી ભારતી, પ્રણુમી તેહના પાય રે;
સીતાના ગુણુ ગાવશું, જિમ મુજ આણુંદ થાય રે.-૧

ઉથલો—

આણુંદ થાયે ગુણુ જ ગાતાં, જનકરાય સુતા સહી;
અયોધ્યાપતિ દશરથ નંદન, વરી રામે ગહ ગહી.—૨
અતિરૂપ સીતા ત્રિજગ વદ્દીતા, તસ ઉપમ નહિ રતિ;
કર્મવશે વનવાસ પામ્યા, રામ સીતા દંપતિ.—૩

ગાથા—

લંકા ગઢને જે રાવણુ ધણી, જેહને દશ શીશ સોહાય રે;
સતી રે સીતા તેણે અપહરી, જગ સઘળે તેહ કહેવાય રે.—૪

ઉથલો—

કહેવાય સીતા હરીય રાવણુ, લંપટ પણ લાવ્યો સહી;
શ્રીરામે યુદ્ધ કરીય હણીઓ, પાછી લાવ્યા ગહગહી.—૫
અયોધ્યા આવે બહુ સુખ થાવે, હર્ષ વિષાદ અતિ ઘણો;
લોકાપવાદ સુણ્યો શ્રવણે, સહી રામે સીતા તણો.—૬

ગાથા—

સહુ મનમાંહે ચિંતવે, લોક તણી મુખ બોલજી;
તિણે વચને મન દુઃખ ધરે, ચિંતા અને અતિ શોકજી.—૭

ઉથલો—

શોક ધરે રાજ રામ લક્ષ્મણુ, ચિંતવે તેહ ઉપાય;
અમ બોલજી નિષ્કલંક થાયે, તો સહી આણુંદ થાય.—૮
તિણુ સમે સીતા હાથ ભેડી, રામ ચરણે શીશ નામે વળી;
રઘુનાથ નંદન ધીજ કરાવો, જિમ પહેંચે મનની રળી.—૯

ઢાળ

રામ સીતાને ધીજ કરાવે રે, સુરનર બહુ ભેવાને આવે;
આવે ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી ભેડી રે, અમરી કુમરી બહુ કોડી.—૧૦

મળીયા તિહાં રાણો રાણી રે, નરનારી ચતુર સુભણુ;
 મહાધીજ સીતા તિહાં મંડે રે, દેખી શૂર સુભટ સત ઇંડે.-૧૧
 કાયર નર કેતા નાસે રે, જઈ રહ્યા ગુફા વનવાસે;
 ત્રણસેં હાથની ખાઈ ખોદાવે રે, લેઈ અગર ચંદને ભરાવે.-૧૨
 માંહે વિશ્વાનળ પરબળે રે, ઉપર નામે ધૃતની ધારો;
 જવાળા તે દશેા દિશિ બાયે રે, સહુ આકુળ વ્યાકુળ થાય.-૧૩
 તિહાં અગ્નિ દીસે વિકરાળ રે, બાણે ઉગતો સૂરજ બાળ;
 બાળતો તરૂવરની તે ડાળ રે, બાણે કેપે ચઢ્યો વિકરાળ.-૧૪
 તેણે સમે સીતા ઇમ ખેલે રે, રૂડા વયણ અમીરસ તોલે;
 રામ વિના અવર મુજ ભાઈ રે, તિહાં કીધી અગ્નિ સખાઈ.-૧૫
 ઇમ સહુ કેને સંભળાવે રે, સીતા અગ્નિકુંડમાં ઝંપલાવે;
 મુખ નવકાર ગણુંતી ગેલે રે, સીતા શીતળ જળમાં ખેલે.-૧૬
 જળના તિહાં ચાલે કલ્લોલ રે, જલચર છવ કરે રંગરોળ;
 ચક્રવાક સારસ તિહાં ખેલે રે, હંસ હંસ તણી ગતિ ખેલે.-૧૭
 તિહાં કનક કમળ દળ સોહે રે, ઉપર ખેડી સીતા મન મોહે;
 અગ્નિકુંડ થયો પુષ્કરણી રે, જીવો શીલ તણી એ કરણી.-૧૮
 જળકીડા કરી તટે આવે રે, સુરનર નારી ગુણુ ગાવે;
 પંચ પુષ્પ વૃષ્ટિ શીર કીધી રે, સીતા ત્રિભુવન હુઈ પ્રસિદ્ધી.-૧૯
 સુરનર નારી તિહાં નાચે રે, દેખી સીતાના ગુણુ સાચે;
 દેવ દાનવ વાજિંત્ર વાજે રે, ઇંદ્રાદિક અધિક ઉમાહે.-૨૦
 ઘરઘરનાં વધામણાં આવે રે, માણેક મોતીયે થાળ ભરાવે;
 સતી સીતાને સર્વ વધાવે રે, સોહાગણુ મંગળ ગાવે.-૨૧
 ભામંડળ શત્રુઘન હોઈ રે, બાંધવ સીતાના દોઈ;
 રૂપે અલિ જ કરે ગુણુ ગ્રામ રે, તું છે અમ કૂળ તિલક સમાન.-૨૨

શશિ વરસે કિમ વિષધારા રે, ગંગાજલ ન હોયે ખારા;
 સાયર કેમ ઓલંઘાય રે, મેરૂ ત્રાજવે કેમ તોળાય.—૨૩
 ચિતામણી ન હોયે કાચે રે, ક્રીમ પાંગળો નાટક નાચે;
 કામધેનુ કાલી કિમ કહીએ રે, આકાશ માન કિમ લહીએ.—૨૪
 ઈંદ્રને ઘેર દારિદ્ર ન આવે રે, પુણ્યહીનો તે કિમ સુખ પાવે;
 મહિષ ઐરાવણુ કિમ જીપે રે, વંશ પુત્ર વિના નવિ દીપે.—૨૫
 માનસરોવર તેહ ન સૂકે રે, સાયર મર્યાદા નવિ મૂકે;
 ધુનો તારો કદી નવિ ચાલે રે, મંદરગિરિ કખહી ન હાલે—૨૬
 સાચો હીરો કહો કિમ ચૂરે રે, આકાશે આડ કોણુ પૂરે;
 હરિશ્ચંદ્ર વાચા નવિ લોપે રે, કહો મુનિ ગાળ દીયે નવિ કોપે.—૨૭
 વાંઝણી નારી જણે ખેટો રે, સુત્રને કહો કોણુ કહે મોટો;
 સિંહને કોણુ કહે શિયાળ રે, નવ નંદ ન હોય દયાળ.—૨૮
 સૂર્ય ઉગ્યો પશ્ચિમ કિમ પેખોરે, દયા વિના ધર્મ નવિ લેખો;
 શેષનાગ ધરણી કિમ મૂકે રે, તે સીતા શીયળ કિમ ચૂકે.—૨૯
 રઘુપતિ કહે રથ ખેસીજે રે, અયોધ્યા પવિત્ર કરીજે;
 સીતા કહે નીમ લગાર રે, શિર લોચ કિયો તતકાળ.—૩૦
 પાળી સંયમ ખાંડા ધાર રે, કરી અણસણુ વિકટ ઉદાર;
 ખારમે દેવલોકે થયા સ્વામી રે, સીતા ઈંદ્રની પદવી પામી.—૩૧
 શીલે દુઃખ દારિદ્ર જાય રે, શીલે સહુ લાગે આવી પાય;
 શીલે સો પરિચા તારે રે, તે તો ત્રિભુવનને શણુગારે.—૩૨
 તપગચ્છ વિજયસેનસૂરિ રાચા રે, ખોલે વિમલહર્ષ

ઉવઝાયા;

મુનિ પ્રેમવિજય મન ભાવે રે, સતી સીતાના શુભુ ગાવે.—૩૩

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત શ્રીસુંદરીની સજ્જાય (૨૦૨)

રૂડે રૂપેરે શીળ સોહાગણુ સુંદરી
 સુંદરી સુલલિત વયણુ રૂડે, પંકજદળ સમ નયણુ રૂડે. એ રાગ.
 સાઠ સહસ્ર વર્ષ દિગ્વિજય કરીને, ભરત અયોધ્યાએ આવ્યા;
 ખાર વરસ જિહાં ચક્રી પદને, અભિષેકે નહવરાવ્યા. રૂડે૦ -૧
 એક દિન ચક્રી સુંદરી દેખે, બાહુબળીની બહેન;
 દિનકર તેજે ચંદ્રકળા જિમ, રૂપકાંતિ થઈ ખીણુ. રૂડે૦ -૨
 વૈદ્ય પ્રમુખા સવિ તેડી કહો, કિર્યું ઉણું તાત વંશ;
 ઘર તેડીને તમે દાખો જે જોઈએ, તે પૂરું સદંશ. રૂડે૦ -૩
 એ વહાલી સુંદરી કિમ કૃશ તનું, તેહ નિદાન કહીજે;
 સાઠ હજાર વરસ થયાં એહને, આંખિલનું તપ કીજે. રૂડે૦ -૪
 દીક્ષા લેતાં તુમહી જે વારી, સ્ત્રી રચણુની ઈહા;
 તસ નયથી દુર્હર તપ કીધાં, ધન ધન એહના દીહા. રૂડે૦ -૫
 એમ નિસુણી કહે તાત અપત્યમાં, તુંહિ જ સુકુટ સમાણી;
 વિષયદશાથી એણિ પરે વિરમી, માત સુનંદા જાણી. રૂડે૦ -૬
 અમે તો વિષય પ્રમાદે નડીયાં, પડીયાં છીએ સંસાર;
 નરપતિ:ઉત્સવ સાથે તે, પ્રભુ હાથે લીયે વ્રત ભાર. રૂડે૦ -૭
 યુદ્ધે ચક્રી હારી મનાવી, બાહુબળી લીયો દીખ;
 વરસ સમે આહી સુંદરીયે, કહેવરાવે પ્રભુ શીખ. રૂડે૦ -૮
 ગજ ચઢયાં કેવળ ન હોયે વીરા, એમ સુણી માન ઉતારે;
 પય ઉપાડી કેવળ પામ્યા, મહોટા અણુગાર પ્રભુ પાસે પાઉધારે. રૂડે૦

અનુક્રમે કેવળ સાધી સાધવી, આહ્વા સુંદરી જોડી;
જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ ઋષભની બેટી, પ્રભુસું હું કરજોડી. ૩૬૦-૧૦

શ્રી મોહનવિજયજી કૃત

શ્રી રૂકિમણીની સજ્જાય

(૨૦૩)

આછેલાલની દેશી.

કહે સીમંધર સ્વામી, નારદ પ્રત્યે તિણ ઠામ;
આછેલાલ, સાંભળજે તુજને કહું. —૧

પૂરવ ભવ હરિ નાર, આહ્વાણી ઘર અવતાર;
આછેલાલ, રૂપ કળા ગુણ આરડી. —૨

અમરીને અનુહાર, અભિનવ રતિ અવતાર;
આછેલાલ, હતાં સુંદર સુંદરી. —૩

ચાલે પતિ આજ્ઞાય, ગૃહિણી તે કહેવાય;
આછેલાલ, પિયુ મન અહિયું પાણિમાં. —૪

લોળી ટોળી સંગ, ગત વન ધરીય ઉમંગ;
આછેલાલ, કોઈ કમિની લલી મળી. —૫

રમે રામા કરી હોડ, લેવે કુદરડી દોડ;
આછેલાલ, કેઈ ધુમરી ધાલતી. —૬

ગાવે મધુરાં ગીત, સુણતાં ઉપજે પ્રીત;
આછેલાલ, નારી નિકાચિત નાચતી. —૭

ન ધરે કોઈની ખીક, પિયુ પણ નહીં નજીક;
આછેલાલ, મયગલ જ્યું મઘ પીધલો. —૮

થાકી સઘળી નાર, બ્રાહ્મણી પણ તિણ વાર;
 આછેલાલ, જઈ બેઠી તરૂ હેઠલે. —૯
 મોરડી જ તિણ ઠાય, મૂક્યાં ધરીને ઉમાહ;
 આછેલાલ, ઈંડાં સુંદર તરૂ હેઠલે.—૧૦
 માણસ સણ સણ જાણ, મૂકણ લાગી ઠાણ;
 આછેલાલ, ભય ધરી ઉડી મોરડી.—૧૧
 કૌતુક દેખણ કાજ, બ્રાહ્મણી સુણીને સાદ;
 આછેલાલ, ઈંડાં મૂક્યાં જોઈને.—૧૨
 કુમકુમ ખરડે હાથ, ઈંડાં લીધાં સાથ;
 આછેલાલ, અરૂણ વરણ ઈંડાં થયાં.—૧૩
 મૂક્યાં તિણહીજ ઠાય, મનમેં ધરી ઉમાહ;
 આછેલાલ, ફરી પાછી આવી ગ્રહે.—૧૪
 મોરડી ઈંડાં પાસ, આવી થઈ ઉદાસ;
 આછેલાલ, અરૂણ નિરખી નવિ સંગ્રહ્યાં.—૧૫
 દેખી કરે એ પોકાર, નયણે આંસુ ધાર;
 આછેલાલ, દુઃખ ધરતી મન મોરડી.—૧૬
 સોળ ઘડી પર્યંત, આકુળી હુઈ અત્યંત;
 આછેલાલ, પંખીનો શો આશરો.—૧૭
 તિણ અવસર ઘનઘાટ, ગાજે કરી ગડગડાટ;
 આછેલાલ, કાજળ સરખી કંઠલા.—૧૮
 વરસે જળધર જોર, ભરીયાં સર નદી ઠોર;
 આછેલાલ, ઉટે અખકતી વીજળી.—૧૯
 જળ વહે ઠામો ઠામ, મોરડી ઈંડાં તામ;
 આછેલાલ, જળથી ધોવાઈ ઉજવળ હુઆં.—૨૦

ઉજવળ દેખી તેહ, હઠડે હૃષ્ સમેત;
 આછેલાલ, ઈંડાં પાછાં આદર્યા.—૨૧
 બ્રાહ્મણુ નારી જેહ, હરિ ગૃહીણી થઈ તેહ;
 આછેલાલ, પૂરવ કર્મ વશે કરી.—૨૨
 પામી પુત્ર વિછોહ, ઉપન્યો ચિત્ત અંદોહ;
 આછેલાલ, સોળ વરસ લગે એહને.—૨૩
 ઘડી એક વરસ વિચાર, બાણી વિરહની ઠાર;
 આછેલાલ, વિયોગપણે દુઃખ હોયે ઘણું.—૨૪
 સાંભલી જિનની વાણી, સંયમ લેઈ કેઈ બાણી;
 આછેલાલ, સમકિત ધારી કેઈ થયા.—૨૫
 નિસુણી નારદ તામ, જિનને કરીય પ્રણામ;
 આછેલાલ, મોહન વચને સંચુણ્યો.—૨૬

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કૃત

શ્રી રોહિણીની સન્ન્યાય

(૨૦૪)

ભરતનૃપ ભાવશું એ...એ રાગ.

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણુંદના એ, મઘવા સુત મનોહાર;
 જ્યે તપ રોહિણીએ.
 રોહિણી નામે તસ સુતાએ, શ્રીદેવી માત મહાર.
 જ્યો તપ રોહિણીએ, કરે તસ ધન અવતાર.—૧
 પદ્મપ્રભુના વચણથી એ, દુર્ગધા રાજકુમાર; જ્યો
 રોહિણી તપથી તેભવે એ, સુજસ સુગંધ વિસ્તાર. જ્યો ૦કરે ૦—૨

નરદેવ સુરપદ લોગવી એ, તે થયો અશોક નરિંદ; જયો ૦
રોહિણી રાણી તેહની એ, દોયને તપ સુખકંદ. જયો ૦ કરે ૦-૩
દુરભિગંધા કામિની એ, ગુરૂ ઉપદેશ સુભૂંત; જયો ૦
રોહિણી તપ કરી દુઃખ હરો એ, રોહિણી ભવ સુખવંત.

જયો ૦ કરે ૦-૪

પ્રથમ પારણા દિન ઋષભના એ, રોહિણી નક્ષત્ર વાસ; જયો ૦
ત્રિવિધે કરી તપ ઉચ્ચરો એ, સાત વરસ સાત માસ.

જયો ૦ કરે ૦-૫

કરો ઉજ્જમણુ પૂરણુ તપે એ, અશોક તરૂ તલ ઠાય; જયો ૦
મિંબ રચણુ વાસુપૂજ્યનું એ, અશોક રોહિણી સમુદાય.

જયો ૦ કરે ૦-૬

એકસો એક મોહક ભલા એ, રૂપા નાણાં સમેત; જયો ૦
સાત સત્યાવીશ કીજીયે એ, વેશ સંઘભક્તિ હેત. જયો ૦ કરે ૦-૭
આઠ પુત્ર ચારે સુતા એ, રોગ સોગ નવિ દીઠ; જયો ૦
પ્રભુ હાથે સંયમ લહું એ, દંપતિ કેવળ દીઠ. જયો ૦ કરે ૦-૮
કાંતિ રોહિણીપતિ જિસી એ, રોહિણી સુત સમરૂપ;
એ તપ સુખ સંપદ દીયે એ, વિજયલક્ષ્મીસૂરિ ભૂપ.

જયો ૦ કરે ૦-૯

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત

શ્રી કૌશલ્યાજીની સજ્ઞાય

(૨૦૫)

ભામિનીને ભરતાર મનાવે.—એ રાગ.

દશરથ નૃપ કૌશલ્યાને કહે, તું ભામિની કિમ હુહવાણી.
કે આ જોને રે. તું ૦

પ્રાણુ થકી અધિકી છે વહાલી, રામ માતા ગુણખાણી.

કે આ૦ રામ૦

કે ના જો કે નહિ જો કે શાને કે શા માટે, નારે વહાલા
નહિ ખોલું તુમ્હ સાથે રે,

તુમ શું અખોલડા લીધા.-૧ એ આંકણી.

ગળાફાંસો રમણીના ગળાથી, છોડવે આપણે હાથે; કે આ૦
સામું જોઈ દુઃખ કહે મુજને, એમ કહી ગ્રહી બાથે. કે આ૦

કે ના જો-૨

અષ્ટોત્તર વિધિ સ્નાત્ર કરાવ્યાં, મંત્ર નહવણનાં પાણી; કે આ૦
અમ્હ વિણુ તે સઘળા મોકલાવ્યાં, ત્યારે પ્રીતિ જાણી. કે

આ૦, કે ના જો-૩

પતિ સુતવંતી જે કુલવંતી, તે સવિ સરખે દાવે; કે આ૦
શોકચવેધ હોય શૂળી સમાના, તે કિમ ખમીયા જાવે. કે

આ૦, કે ના જો-૪

કહે દશરથ નૃપ સ્નાત્ર તણું જળ, મોકલીયું છે પહેલાં; કે આ૦
કર કંકણને શો આરીસો, શાખોલો છે ઘહેલાં. કે આ૦ કે

ના જો-૫

પ્રેમ કલહ કરતાં એક આવી, જળ લેઈ દાસી જરતી; કે આ૦
તુરત આગમન નવિ થયું જરાથી, એમ અવસ્થા કરતી. કે

આ૦ કે ના જો-૬

ઈણુ નિમિત્તે ભવ સંવેગ આવ્યો, દેહ અધિરતા જાણી; કે આ૦
દંપતિ મળ્યાં રસ રંગે, લીયે સંયમ નૃપને રાણી. કે આ૦

કે ના જો-૭

કે હોવે જિહાં રે વાલહા, હવે યોતું તુમહ સાથ રે,
 ઈમ સંબંધ છે પદ્મચરિત્રે, રામને રાજની વેલી; કે આ૦
 જ્ઞાનવિમળ ગુરૂથી તે લહ્યો, કહ્યો મુક્તિને મેલી. કે આ૦
 કે ના જો૦-૮

શ્રીકલ્યાણવિમલજી કૃત

શ્રી સુલસા શ્રાવિકાની સજ્જાય

(૨૦૬)

ઈણ અવસર એક આવી જ'ણુકીરે. એ રાગ.

ધન સુલસા સાચી શ્રાવિકાજી, જેહને નિશ્ચળ ધર્મ'તું ધ્યાન રે;
 સમકિતધારી નારી જે સતીજી, જેહને વીર દીયો બહુમાનરે.

ધન૦ —૧

એકદિન અંબડ તાપસ પ્રતિબોધવાજી, જ'પે એહવું વીર જિનેશરે;
 નયરી રાજગૃહી સુલસા લણીજી, કહેજે અમારો ધર્મ સંદેશ રે.

ધન૦ —૨

સાંભળી અંબડ મનમાં ચિંતવેજી, ધર્મલાલ ઈશોજી વચણ રે;
 એહવું કહાવે જિનવર જે લણીજી, કેવું રૂડું દઢ તસ સમકિત
 રચણ રે. ધન૦ —૩

અંબડ તાપસ પરીક્ષા કારણેજી, આવ્યો રાજગૃહીને ખાર રે;
 પહેલું પ્રહ્મારૂપ વિકુર્ચુજી, વૈક્રિય શક્તિ તણે અનુસાર રે.

ધન૦ —૪

પહેલી યોગે પ્રગટચો પેખીનેજી, ચૌમુખ પ્રહ્મા વંદન કોડ રે;
 સઘળી રાજ પ્રજા સુલસા વિનાજી, તેણે આવી નમે કર જોડ રે.

ધન૦ —૫

ખીજે દિન દક્ષિણ પોજે જઈજી, ધર્યો કૃષ્ણ તણો અવતાર રે;
આવ્યા પૂરજન તિહાં સઘળા મળીજી, નાવી સુલસા સમકિત
ધારી રે. ધન૦ — ૬

ત્રીજે દિવસ પશ્ચિમ ખારણેજી, ધરીયું ઈશ્વર રૂપ મહંતરે;
તિમહી જ ચોથે પચવીશમોજી, આવી સમવસર્યો અરિહંતરે.
ધન૦ — ૭

તો પણ સુલસા ન આવી વાંદવાજી, તેહનું જાણી સમકિત સાચરે;
અંખડ સુલસાને પ્રણમી કરીજી, કર જોડી કહે એહવી વાચરે.
ધન૦ — ૮

ધન્ય તું સમકિત ધારી શિરોમણીજી, ધન્ય તું સમકિત
વિશવાવીશ રે;
એમ પ્રશંસી કહે સુલસા લણીજી, જિનજીએ કહી છે ધર્મ
આશિષ રે. ધન૦ — ૯

નિશ્ચળ સમકિત દેખી સતી તણુંજી, તે પણ હુઓ દઢ મનમાંચરે;
ધણિ પરે શાંતિવિમળ કવિરાયનોજી, બુદ્ધ કદ્યાણુવિમળ
ગુણ ગાયરે. ધન૦—૧૦

શ્રી ઇંદ્રવિજયજી કૃત

શ્રી કૃષ્ણવાસુદેવની સજ્જાય

(૨૦૭)

નગરી દ્વારિકામાં નેમિ જિનેસર, વિચરંતાં પ્રભુ આયે;
કૃષ્ણ નરેસર વધાઈ સુણીને, જિત નિશાન બજાયે.

હોપ્રભુજી! નહિ જાઉં નરક ગેહે, નહિ જાઉં નહિ જાઉં હો
પ્રભુજી નહિ જાઉં નરક ગેહે.—૧

અઠાર સહસ્ર સાધુજીને વિધિશું, વાંઘા અધિક હરખે;
 પછી નેમિ જિનેસર કેરાં, ઊભા મુખમાં નિરખે. હો પ્રભુ-૨
 નેમિ કહે તુમે ચાર નિવારી, ત્રણ તણાં દુઃખ રહીયાં;
 કૃષ્ણ કહે હું ફરી ફરી વાંદું, હર્ષ ધરી મન હઈયાં. હો પ્ર-૩
 નેમિ કહે એહ ટળ્યા ન ટળે, સો વાતે એક વાત;
 કૃષ્ણ કહે મહારા ખાળ બ્રહ્મચારી, નેમિ જિનેસર ભ્રાત. હો પ્ર-૪
 મહોટા રાજની ચાકરી કરતાં, રાંક સેવક બહુ રણશે;
 સુરતરૂ સરીખા અક્ષય જશે ત્યારે, વિષ વેલડી કેમ ફળશે. હો-૫
 પેટે આવ્યો તેહ ભોરંગ વેઠે, પુત્ર કુપુત્ર જ જાયો;
 ભલો ભૂંડો પણ જાહવકૂળનો, તુમ બંધવ કહેવાયો. હો-૬
 છપ્પનકોડ જાહવનો રે સાહિયો, કૃષ્ણ જ નરકે જશે;
 નેમિ જિનેસર કેરો રે બંધવ, જગમાં અપજશ થાશે. હો-૭
 શુદ્ધ સમકિતની પરીક્ષા કરીને, ખોલ્યા કેવળનાણી;
 નેમિ જિનેસરે દીયો રે દિલાસો, ખરો રૂપેયો જાણી. હો-૮
 નેમિ કહે તુમે ચિંતા ન કરશો, તુમ પદવી અમ સરખી;
 આવતી ચોવીશીમાં હોશો તીર્થકર, હરિ પોતે મન હરખી.
 હો પ્રભુ-૯

જાહવકૂળ અજવાળ્યું રે નેમજી, સમુદ્રવિજય કૂળ દીવો;
 ઇંદ્ર કહે રે શિવાદેવીના નંદન, કોડ દિવાળી જીવો. હો પ્ર-૧૦

શ્રી કવિયણ વિરચિત

શ્રી પાંચપાંડવની સજ્જાય

(૨૦૮)

હસ્તિનાપુર વર ભલું, જિહાં પાંડુરાજ સાર રે;

તસ ઘરણી કુંતા સતી, વળી માહેંદ્રી બીજી નાર રે. વળી૦
પાંડવ પાંચે વંદતા મન મોહિરે, મન મોહિ મોહનવેલિ;
ત્રિજગ માંહે દીપતા અતિ સોહિ રે. એ આંકણી.- ૧
પાંચ પાંડવ કુંતા તણા તેમાં જગત વિખ્યાત હોય રે;
પાંચ સહોદર સારીખા, નળ કુબેર સરીખા હોય રે.

નળ૦પાંચ૦- ૨

એક દિન સ્થવિર પધારીયા, પાંચ બાંધવ વાંદવા બાય રે;
દેશના સુણી મન ગહગહ્યા, ભાઈ સમય બાય છે આય રે.

ભાઈ૦પાંચ૦- ૩

જિનવર ચક્રવર્તી જે હુઆ, સ્થિર ન રહ્યા કોઈ દેવ ભૂપ રે;
તન ધન બોબન કારમાં, સંસારનું વિષમ સ્વરૂપ રે. સં૦પાં૦- ૪
સંસાર માંહે પલેવડું લાગ્યું, તે કિમ ઓલાય રે;
જિનવર વાણી સ્ત્રીચતાં, આપણાં ભવ ભવનાં દુઃખ બાય રે.

આ૦પાંચ૦- ૫

પાંડવ પાંચે વિચારીયું, આપણુ લેશું સંયમભાર રે;
પુત્રને રાજ્ય સોંપી કરી, દ્રૌપદીશું કરે વિચાર રે. દ્રૌ૦પાંચ૦- ૬
દ્રૌપદી વળતું એમ કહે, અમે પણ મેલશું સંસારનો પાસ રે;
કંથ વિના શી કામિની, મુજ ભલો નહિ ઘર વાસ રે.

મુજ૦પાંચ૦- ૭

પાંચે આવી ગુરને કહે, અમે લેશું સંયમ ભાર રે;
માનવભવ અતિ દોહિલો, અમે પાળશું સંયમ સાર રે.

અમે૦પાંચ૦- ૮

ગુરુ કહે પાંડવ સુણો, તુમે રાજપુત્ર સુકુમાર રે;
ચારિત્ર પંથ અતિ દોહિલો, તમે કેમ સહેશો ભૂપાળ રે.

તમે૦પાંચ૦- ૯

ઘર ઘર ભિક્ષા માગવી, વળી હીંડવું ઘર ઘર આર રે;
પાય અડવાણે ચાલવું, વળી પાલવું ખાંડાની ધાર રે.

વળી૦પાંચ૦-૧૦

સંયમ મારગ આદરી, ઋષિ પાળે નિરતિચાર રે;
દોષ જેતાલીશ ટાળતા, સાધુ લે છે શુદ્ધ આહાર રે.

સાધુ૦પાંચ૦-૧૧

તપ તપે રે અતિ આકરા, માસખમણ મન રંગ રે;
જિહાં લગી નોમને વંદીયે, અભિગ્રહ કરીયો મન ચંગ રે.

વંદી૦પાંચ૦-૧૨

હસ્તિશીર્ષપુર પધારીયા, પારણાનો દિવસ તે બાણ રે;
નગરમાં ફરતાં ગોચરી, સુણ્યું નેમિ તણું નિર્વાણ રે.

સુ૦ પાંચ૦-૧૩

આહાર વહોર્યો તે લઈ વળ્યા, આઠ્યા નિજ ગુરૂની પાસ રે;
ગુરૂને કહે અમે સાંભળ્યું, નેમિ પહોંત્યા શિવપુર વાસ રે. ને૦-૧૪
અમ મનોરથ મનમાં રહ્યા, નવિ પહોંત્યા ગઢ ગિરનાર રે;
આહાર લેવો બુગતો નહિ, અમે લઈશું અણસણ સાર રે.

અ૦પાંચ૦-૧૫

માસખમણનું પારણું, નવિ કીધું મુનિવર કોઈ રે;
આહાર પરઠવ્યો કુંલશાળીએ, પાંચે ચઢયા વિમળગિરી;
હોય રે. પાં૦પાં૦-૧૬

તિહાં જઈ અણસણ આદર્યું, પાદોપગમન સાર રે;
શિલા ઉપર સંચારડો, ઋષિ પોઢયા જિમ વૃક્ષ ડાળ રે.

ઋ૦પાં૦-૧૭

દોય માસની સંલેખના, અંતે પામ્યા કેવળ સાર રે;
પાંડવ પાંચ મુગતે ગયા, તવ હુવો જય જયકાર રે.

તવ૦પાંચ૦-૧૮

શ્રી હીરવિજયસૂરી રાજિઓ, તપગચ્છ ઉદ્યોતકાર રે;
કરનેડી કવિયણુ ભણે, મુજ આવાગમન નિવાર રે.

મુ.૦પાં૦-૧૯

શ્રી નાગેશ્વરી બ્રાહ્મણીની સજ્જાય

(૨૦૯)

અંપાનગરી સોહામણીરે લાલ, ભરતક્ષેત્ર મોઝાર હો; ભવિકબ્જન.
સોમલ બ્રાહ્મણુ તિહાં વસેરે લાલ, નાગેશ્વરી ઘરનાર હો.

ભવિં સાધુને વહોરાવ્યું કડવું તુંબડું રે લાલ.-૧

સાધુને વહોરાવ્યું કડવું તુંબડું રે લાલ, કીધો ન મન વિચાર
હો; ભવિં

તેણે કાળે તેણે સમે રે લાલ, ધર્મધોષ અણુગાર હો.
સાધુ૦-૨

તેહના શિષ્ય અતિ દીપતા રે લાલ, ધર્મરૂચિ મુનિરાય
હો; ભવિં

માસ માસ તપ આદરે રે લાલ, રહે ગુરૂની લાર હો. ભ૦
સાધુ૦-૩

માસખમણુને પારણે રે લાલ, લેઈ ગુરૂની આણુ હો; ભવિક૦
નાગેશ્વરી ઘર આવીયા રે લાલ, દીધો ઘણો સન્માન હો.

ભ૦ સાધુ૦-૪

તે તો ઘરમાં જઈને રે લાલ, હરખશું લાઈ ઉઠાઈ હો; ભવિક૦
કડવાં તુંબડાનો સાલણો રે લાલ, સવિ દીધો વહોરાય હો.

ભ૦ સાધુ૦-૫

આહાર પુરો જાણી કરી રે લાલ, આંબ્યા ગુરૂજની પાસ હો; લ૦
એહવો આહાર વત્સ મત કરો રે લાલ, હોશો જીવ વિનાશ હો.

લ૦ સાધુ૦- ૬

આહાર લેઈ મુની ચાલીયા રે લાલ, ગયા વન મોઝાર હો; લવિ૦
એક બિંદુ તિહાં પરઠ્યો રે લાલ, હુવો જીવ સંહાર હો.

લ૦ સાધુ૦- ૭

એક બિંદુને નાંખવે રે લાલ, હુવો જીવનો વિનાશ હો; લવિક૦
જીવ દયા મન ચિંતવી રે લાલ, કીધો સઘળો આહાર હો.

લ૦ સાધુ૦- ૮

એક મુદૂતને અંતરે રે લાલ, પરિણમ્યો આહાર અસાર હો; લ૦
અતુલ વેદના ઉપની રે લાલ, તુંબા તણે પ્રાસાદ હો.

લ૦ સાધુ૦- ૯

સંચારા ગાથા પઠી કરી રે લાલ, ત્યાગ્યો સર્વ આહાર હો; લ૦
પાપ અઠાર પચ્ચમી રે લાલ, કાળ કીધો તેણિવાર હો.

લ૦ સાધુ૦-૧૦

સાધુ આણી મન ભાવના રે લાલ, ગયા અનુત્તર વિમાન હો; લ૦
મહાવિદેહમાં જન્મશે રે લાલ, પામશે કેવળજ્ઞાન હો.

લ૦ સાધુ૦-૧૧

પ્રાહ્મણ સુણીને કોપીયો રે લાલ, નાગેશ્વરીને દીધી કાઠ હો; લ૦
સોળ જાતિના રોગ ઉપન્યા રે લાલ, વેદના પીડી અપાર હો.

લ૦ સાધુ૦-૧૨

સાતે નરકમાં જઈ કરી રે લાલ, ફરી અસંખ્યાતો કાળ હો; લ૦
હુઃખ અનંતાં ભોગવ્યાં રે લાલ, કર્મ તણાં ફળ જ્યેય હો.

લ૦ સાધુ૦-૧૩

શેઠ તણે ઘેર અવતરી રે લાલ, ચંપા નગરી મોઝાર હો; ભવિકં
સુકુમારીકા નામે ભલી રે લાલ, રૂપે રંભા અવતાર હો.

ભ૦ સાધુ૦-૧૪

શેઠે કુમરી પરણાવી રે લાલ, કુમર અતિ સુકુમાળ હો; ભવિકં
તત્કાળ તે છોડી ગયો રે લાલ, લાગી અગ્નિની આળ હો.

ભ૦ સાધુ૦-૧૫

શેઠ શેઠણ ઘેર આવીયો રે લાલ, એલંભો દીધો તેણિવાર હો; ભ૦
વિષ્ણુ અવગુણ પરિહરી રે લાલ, તુમ મન કોણ વિચાર હો.

ભ૦ સાધુ૦-૧૬

શેઠણ પુત્રને એમ કહે રે લાલ, તેં કીધું કાંઈ પુત્ર હો; ભવિકં
પાછા જાવો એહને ઘરે રે લાલ, રાખો શેઠ ઘર સુતા હો.

ભ૦ સાધુ૦-૧૭

પુત્ર કહે પિતા સુણો રે લાલ, કહો તો ખૂડું જળમાંય હો; ભવિ૦
કહો તો અગ્નિમાં બળી મરું રે લાલ, કહો તો પડું વૃક્ષે ચઠિ હો.

ભ૦ સાધુ૦-૧૮

કહો તો ડુંગરથી પડી મરું રે લાલ, કહો તો હું વિષ ખાઉં હો; ભ૦
કહો તો કાંસી ખાઈ મરું રે લાલ, કહો તો પરદેશે જાઉં હો.

ભ૦ સાધુ૦-૧૯

કહો તો શસ્ત્ર ઘોચી મરું રે લાલ, કહો તો લેઉં સંયમ ભાર હો; ભ૦
તાત વચન લોપું નહિ રે લાલ, પણુ નહિ વંછું એ નાર હો.

ભ૦ સાધુ૦-૨૦

શેઠ સુણી ઘેર આવીયા રે લાલ, કુમરી ઉપર બહુ કોડ હો; ભ૦
હુમક પુરૂષ અણાવીયો રે લાલ, તે પણુ ગયો તેને છોડ હો.

ભ૦ સાધુ૦-૨૧

કુમરી મન ચિંતા થઈ રે લાલ, કાંઈ સરભઈ કિરતાર હો; ભ૦
ક્રીધાં પાપ મેં અતિ ઘણાં રે લાલ, ઉદય હુવા ઈણિ વાર હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૨

દાન દેવા તિહાં માંડીયું રે લાલ, દિન દિન પ્રત્યે પ્રભાત હો; ભ૦
ગોવાળીકા સાધવી પધારીયાં રે લાલ, પૂછે મનની વાત હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૩

કર જોડી વિનતી કરે રે લાલ, મુજશું કરો ઉપકાર હો; ભવિક૦
મુજ ભરથાર વાંછે નહિ રે લાલ, કાંઈ કરો ઉપચાર હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૪

એહ વચન તિહાં સાંભળી રે લાલ, સાધવી કરે ધર્મ ઉપદેશ હો.
ધર્મ સુણાવ્યો મોટકો રે લાલ, જેથી પામે સુખ અનંત હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૫

ધર્મકથા હેતશું સુણી રે લાલ, શ્રાવકનાં વ્રત ખાર હો; ભવિક૦
એ ધર્મ મુજને તારશે રે લાલ, એ સંસાર અસાર હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૬

અનુમતિ લેઈ પિતા તણી રે લાલ, લીધો સંયમ ભાર હો; ભ૦
ચાર મહાવ્રત ઉચર્યાં રે લાલ, રહે ગુરૂણીની લાર હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૭

કર જોડી વિનતી કરે રે લાલ, ઘો મુજને આદેશ હો; ભવિક૦
વન માંહી કાઉસગ્ગ કરું રે લાલ, લેશું આતાપના તેમ હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૮

ગુરૂણી વચન લેઈ કરી રે લાલ, ગઈ ખાગ મોઝાર હો; ભવિક૦
છઠ છઠ તપ કાઉસગ્ગ કરે રે લાલ, હીઠી તિહાં ગણિકા નાર હો.
ભ૦ સાધુ૦-૨૯

ગણિકા દેખી નિયાણું કરે રે લાલ, હોઈ પાંચ પુરૂષની નાર હો; ભ૦
અધમાસની સંલેહણા કરી રે લાલ, ખીજે સ્વર્ગ અવતાર હો.

ભ૦ સાધુ૦-૩૦

નવ પલ આયુષ્ય લોગવી રે લાલ, દેવી ગણિકા નાર હો; ભ૦
દ્રુપદ રાજા ઘેર અવતરી રે લાલ, ચુલણી કૂખે દ્રૌપદી નામ હો.

ભ૦ સાધુ૦-૩૧

પાંચ પાંડવ ઘેર ભારજા રે લાલ, હુઈ અતિ સુજાણુ હો; ભ૦
સંયમ લેઈ સ્વર્ગે ગઈ રે લાલ, પછી જાશે નિર્વાણુ હો.

ભ૦ સાધુ૦-૩૨

મહાવિદેહમાં સિદ્ધશે રે લાલ, પામશે કેવળજ્ઞાન હો; ભ૦
પાંચે પાંડવ મુગતિ ગયા રે લાલ, પહોંચ્યા અવિચળ ઠાણુ હો.

ભ૦ સાધુ૦-૩૩

શ્રી કનકવિજયજી વિરચિત

નિંદ્રાની સજ્ઞાય

(૨૧૦)

નિંદ્રાની વેરણુ હુઈ રંછી, કીમ કીજે હો સા પુરૂષ નિદાન કે,
ચોર કરે ચિહું પાસથી, કિમ સુતા હો કાંઈ દિનને રાત કે. નિં૦-૧

વીર કહે સૂણા ગોયમા, મત કરજે હો એક સમય પ્રમાદ કે;
જરા આવે યૌવન ગણે, કિમ સુતા હો કાંઈ કવણુ સવાદ કે. નિં૦-૨

અઉદ પૂરવધર મુનિવરા, નિદ્રા કરતા હો ગયા નરક નિગોદ કે;
અનંતો અનંત કાલ તિહાં રહે, ઇમ બગડે હો કાંઈ ધરમનો
મોદકે. નિં૦-૩

જોરાવર ઘણા જાલીમી, યમરાજ હો કાંઈ સખલ કરૂં કે;
નિજ સેના લેઈ ચિહ્નું દિશે, કિમ જગતા હો નર કહિયે
સૂર કે; નિં૦-૪

જાગતડાં ગંજે નહિ, છેતરાયે હો નર સુતો નેટકે;
સૂંતારીણી પાડા જણ્યા, કિમ કીજે હો સા પુરુષની
લેટકે. નિં૦-૫

શ્રીવીરે ઈમ લાખીયું, પંખી ભારંડ હો ન કરે પરમાદ કે,
તેહ તણી પરે વિચરજે, પરિહરજે હો ગોયમ પરમાદ કે.
નિં૦-૬

વીર વચન ઈમ સાંભળી, પરિહરીયો હો ગોયમ પરમાદ કે;
લીલા સુખ લીધાં ઘણાં, ચિર રહીયો હો જગમાં જસવાદ કે.
નિં૦-૭

નિંદ્રા નિંદ્રડી મત આણજે, સૂઈ રહેજે હો સાવધાન કે;
ધ્યાન ધરમ હિયે ધારજે, ઈમ લાખે હો મુનિ કનક નિદાન કે.
નિં૦-૮

શ્રી લખિંધવિજયજી કૃત

શ્રી જીભલડીની સજ્જાય

(૨૧૧)

ખાપલડીરે જીભલડી તું, કાં નવિ ખોલે મીહું;
વિરૂવાં વચન તણાં રૂળવિરૂવાં, તે શું તેં નવ દીહું રે. આપ૦-૧
અન્ન ઉદક અણુગમતાં તુજને, જો નવિ રૂચે અનીકાં;
અણુ ખોલાવ્યો તું શા માટે, ખોલે કુવચન ધીકાં રે. આપ૦-૨

અગ્નિ દાઝ્યો તે પણ ખાળે, કુવચન દુર્ગતિ ઘર ઘાલે;
 અગ્નિ થકી અધિકું તેં કુવચન, તે તો ખીણુ ખીણુ સાલે રે. ખા૦-૩
 તે નર માન મોટપ નવિ પામે, જે નર હોય મુખ રોગી;
 તેહને તો કોઈ નવિ ખોલાવે, તે તો પ્રત્યક્ષ રોગી રે. ખા૦-૪
 તેહને કોઈ નવિ ખોલે, અભિમાને અણુગમતે;
 આપ તણો અવગુણુ નવિ દેખે, તે કીમ જાસે મુગતે રે. ખા૦-૫
 જનમ જનમની પ્રીત વિણુસે, એકણુ કડુએ ખોલે,
 મીઠાં વચન થકી વિણુ ગરથે, લેવો સખ જગ મોલે રે. ખા૦-૬
 આગમને અનુસારે હિત મતિ, જે નર રૂડું ભાખે;
 પ્રગટ થઈ પરમેશ્વર તેહની, લજ્જા જગતમાંહિ રાખે રે. ખા૦-૭
 સુવચન કુવચનનાં ક્ષણ જાણી, ગુણુ અવગુણુ મન આણી;
 વાણી ખોલો અમિય સમાણી, લાઘિધ કહે સુણુ પ્રાણી રે.

શ્રી સહજસુંદર વિરચિત

શ્રી નિંદા નિવારણુની સજ્ઞાય

(૨૧૨)

મ મ કર જીવડા રે નિંદા પારકી, મ મ કરજે વિખવાદ;
 અવગુણુ ઢાંકી રે ગુણુ પ્રગટ કરે, મૃગમદ જિમરે જખાદ. મ મ૦-૧
 ગુણુ છે પૂરા રે શ્રીઅરિહંતના, અવર દૂજા નહિ કોય;
 જગ સહુ ચાલે રે જિમ માદળ મઠયું, ગુણુવંત વિરલા રે કોય.
 મ મ૦-૨
 પૂંઠ ન સુઝે રે પ્રાણી આપણી, કિમ સુઝે પર પૂંઠ;
 મરમને મોસો રે કેહનો ન ખોલીએ, લાખ લહે ખાંધી મૂંઠ. મ૦-૩
 રાગ દ્વેષે સ્વામી હું ભર્યો, ભરીયો વિષય કષાય;
 રીસ ઘણેરી મુજ મન ઉપજે, કિમ પામું ભવ પાર. મ૦-૪

સેવા કીજે રે સુધા સાધુની, વહિએ જિનવર આણુ;
 પરાણે જઈને રે તેહ શું બોલીએ, જે હોવે તત્વના બાણુ. મ૦-૫
 જેહમાં જેટલા રે ગુણુ લો તેટલા, જિમ રાયણુની રે કોળી;
 સહજ કરો જીવ સુંદર આપણો, સહજસુંદરના રે બોલ. મ૦-૬

શ્રી ભાવસાગર વિરચિત

શ્રી લોભની સજ્જાય

(૨૧૩)

કંડર આંબા આંબલી રે. એ રાગ.

લોભ ન કરીએ પ્રાણીઆ રે, લોભ ખૂરો સંસાર;
 લોભ સમો જગમાં નહીં રે, દુર્ગતિનો દાતાર.

લવિક જન ! લોભ ખૂરો રે સંસાર.-૧

પરિહરજો તુમે નિરધાર, લવિક૦ લોભ ખૂરો રે સંસાર;
 જિમ પામો લવપાર, લવિક૦ લોભ ખૂરો રે સંસાર.એ આંકણી
 અતિ લોભે લક્ષ્મીપતિ રે, સાગર નામે શેઠ;
 પૂર પયોનિધિમાં પડયો રે, જઈ બેઠો તસ હેઠ. લવિક૦-૨
 સોવન મૃગના લોભથી રે, દશરથ સુત શ્રીરામ;
 સીતા નારી ગુમાવીને રે, ભમીયા ઠામો ઠામ. લવિક૦-૩
 દશમા ગુણુઠાણા લગે રે, લોભ તણું છે જોર;
 શિવપુર જાતાં જીવને રે, એહ જ મહોટો ચોર. લવિક૦-૪
 ક્રોધ માન માયા લોભથી રે, દુર્ગતિ પામે જીવ;
 પરવશ પડીયો બાપડો રે, અહોનિશ પાડે રીવ. લવિક૦-૫
 પરિગ્રહના પરિહારથી રે, લહીએ શિવ સુખ સાર;
 દેવ દાનવ નરપતિ થઈ રે, બશે મુગતિ મોઝાર. લવિક૦-૬

ભાવસાગર પંડિત લણે રે; વીરસાગર બુધ શિષ્ય;
લોભ તણે ત્યાગે કરી રે, પહોંચે સકળ જગીશ. ભવિક૦-૭

પંડીત શીલવિજય શિષ્ય વિરચિત

શિયળની ચૂનડીની સજ્ઞાય

(૨૧૪)

વીર કહે ગૌતમ સુણો. એ રાગ.

રે જીવ વિષય નિવારીએ, નારી સાથે શો નેહો રે;
મુંજ મૃણાલ તણી પરે, ઝટક દેખાવે છેહો રે. રે જીવ૦-૧
ષટખંડ કેરો રાજિઓ, આપ તણો અંગ જતો રે;
ચૂલણી ચૂકી મારવા, અવર કહું કિસી વાતો રે. રે જીવ૦-૨
જનમ લગે જે વાલહી, સૂરિકાંતા નારી રે;
કંઠે ઠવી અંગુઠહો, માર્યો નિજ ભરતારો રે. રે જીવ૦-૩
અંદ્રવદની મૃગલોચની, ચાલંતી ગજ ચાલી રે;
રૂપે દીસે રૂચડી, પણ તે વિષની વેલી રે. રે જીવ૦-૪
વિષયારસ વિષ વેલડી, શેલડી સેવો અંગો રે;
પંડીત જનને લોખવે, ક્ષણમાં દાખે ભંગો રે. રે જીવ૦-૫
નારી વિષય વિસાણીયો, દશકંધર દશ શીશો રે;
રાજ રમણી હારી કરી, નરક પડ્યો નિશદિશો રે. રે જીવ૦-૬
એક ઈંદ્રી પરવશ પણે, અંધન પામે જીવો રે;
મયગળ મોહ્યો હાથણી, અંધ પડ્યો કરે રીવો રે. રે જીવ૦-૭
મધુકર મોહ્યો માલતી, લેવા પરિમલ પૂરો રે;
કમળ મિલતે માંહી રહ્યો, જળ આથમીયો સૂરો રે. રે જીવ૦-૮

દીપ શિખા દેખી કરી, રૂપે મોઢ્યો પતંગો રે;
 સોના કારણ લોભીયો, હોમે આપણો અંગો રે. રે જીવ૦-૬
 નાદ વિનોદે વીંધીયો, હરણુ હણ્યો નિજ બાણો રે;
 રસના રસે માછલો, બાંધ્યો ધીવર બળો રે. રે જીવ૦-૧૦
 પંડીત શીળવિજય તણા, શિષ્ય દીયે આશિષો રે;
 શીળસુરંગી ચૂનડી, તે સેવો નિશદીશો રે. રે જીવ૦-૧૧

શ્રી ખુશાલરતન વિરચિત

હોકો નહિ પીવા વિષે સજ્જાય

(૨૧૫)

હોકો રે હોકો શું કરો રે, હોકો તે નરકનું ઠામ;
 જીવ હણાયે અતિ ઘણા રે, વાઉકાય અભિરામ.
 ભવિક જન મૂકો હોકાની ટેવ.-૧ એ આંકણી
 જ્યાં લગે હોકો પીજીએ રે, ત્યાં લગે જીવ વિનાશ;
 પાપ બંધાયે આકરાં રે, દયા તણી નહિ આશ. ભવિક૦-૨
 જે પ્રાણી હોકો પીયે રે, તે પામે બહુ દુઃખ;
 ઈમ બાણીને પરિહરો રે, પામે બહુલાં સુખ. ભવિક૦-૩
 ગજ લગે ધરતી બળે રે, જીવ હણાયે અનંત;
 જે નર હોકો મેલશે રે, તસ મળશે ભગવંત. ભવિક૦-૪
 દાવાનળ ઘણા પરજો રે, હોકાનાં ધણ એહ;
 નરકે બંશે બાપડા રે, ધર્મ ન પામે તેહ. ભવિક૦-૫
 એકેંદ્રી એઇંદ્રીમાં રે, ફિરે અનંતીવાર;
 છેદન ભેદન તાડના રે, તિહાં લહે દુઃખ અપાર. ભવિક૦-૬

વ્યસની જે હોકા તણા રે, તલપ લાગે જળ આપ;
 વનમાં વૃક્ષ છેદી કરી રે, અગ્નિ પ્રજ્વલિત કરાય. ભવિક૦-૭
 તિહાં ષટ્કાયનાં જીવની રે, હિંસા નિરંતર થાય;
 હોકાનું જળ જિહાં ઢાળીયે રે, તિહાં બહુ જીવ હણાય. ભ૦-૮
 પોતે પાપ પૂરણ કરે રે, અન્યને ઘે ઉપદેશ;
 વળી અનુમોહન પણ કરે રે, ત્રિકરણ થાયે ઉદ્દેશ. ભવિક૦-૯
 મુખ ગંધાયે પીનારનું રે, ઝેસી ન શકે કોઈ પાસ;
 જગમાં પણ રૂઠું નહિ રે, પુણ્ય તણો થાય નાશ. ભ૦-૧૦
 સંવત અઠારને છોંતેરે રે, ઉજવળ શ્રાવણ માસ;
 વાર બહસ્પતિ શોભતો રે, પૂનમ દિન શુભ ખાસ. ભ૦-૧૧
 તપગચ્છ મંડન સેહરો રે, દાનરતનસૂરિ રાય;
 મલૂકરતન શિષ્ય શોભતા રે, આનંદ હરખ ન માય. ભ૦-૧૨
 પ્રતાપ પૂરણ ગિરૂઆ ઘણી રે, શિવરતન તસુ શિષ્ય;
 હોકાનાં ફળ ઈમ કહ્યાં રે, ખુશાલરતન સુજગીશ. ભ૦-૧૩

શ્રી રૂપવિજયજી વિરચિત

શ્રી ઘડપણની સજ્ઞાય

(૨૧૬)

ઘડપણ કાં તું આવીયો રે, તુજ કોણ જીએ છે વાટ;
 તું સહુને અળખામણો રે, જેમ માંકણ ભરી ખાટ. ઘડ૦-૧
 ગતિ ભાગે તું આવતાં રે, ઉદમ ઉડી રે જાય;
 દાંતડલા પણ ખસી પડે રે, લાળ પડે મુખમાંય રે. ઘ૦-૨
 બળ ભાગે આંખો તણું રે, શ્રવણે સૂણ્યું નવિ જાય;
 તુજ આવે અવગુણ ઘણાં રે, વળી ઘોળી હોવે રોમ રાય રે.

ઘડપણ૦-૩

કેડ દુઃખે ગુડા રહે રે, મુખમાં શ્વાસ ન માય;
 ગાલે પડે કરચલી રે, રૂપ શરીરનું જાય રે. ઘડપણુ૦-૪
 જીલલડી પણ લડથડે રે, આણ ન માને કોય;
 ઘેર સહુને અળખામણો રે, સાર ન પૂછે કોય રે. ઘડપણુ૦-૫
 દીકરા તો નાશી ગયા રે, વહુઅર દે છે ગાળ;
 દીકરી ન આવે ઢુંકડી રે, સખળ પડયો છે જંજળ રે. ઘડપણુ૦-૬
 કાને તો ધાકો પડી રે, સાંભળે નહીય લગાર;
 આંખે તો છાયા વળી રે, એ તો દેખી ન શકે લગાર રે. ઘ૦-૭
 ઉંબરો તો ડુંગર થયો રે, પોળ થઈ પરદેશ;
 ગોળી તો ગંગા થઈ રે, તમે જુઓ જરાના વેશ રે. ઘ૦-૮
 ઘડપણુ વહાલી લાપશી રે, ઘડપણુ વહાલી ભિંત;
 ઘડપણુ વહાલી લાકડી રે, તમે જુઓ ઘડપણુની રીત રે. ઘ૦-૯
 ઘડપણુ તું અકહ્યાગરો રે, અણતેડયો મ આવેશ;
 જોખનિયું વહાતું રે, જતન હું તાસ કરેશ રે. ઘડપણુ૦-૧૦
 ક્ટક્ટ તું અભાગીયા રે, જોવનનો તું કાળ;
 રૂપ રંગને ભાગતો રે, તું તો મહોટો ચંડાળ રે. ઘડપણુ૦-૧૧
 નીસંસે ઉસ્સસમેં રે, તવને દીજીએ ગાળ;
 ઘડપણુ કાં તું સરજીયો રે, લાગ્યો માહરે નિલાડ રે. ઘ૦-૧૨
 ઘડપણુ તું સદા વડો રે, હું તુજ કંઈ રે જુહાર;
 જે મે કહી છે વાતડી રે, જાણજે તાસ વિચાર રે. ઘ૦-૧૩
 કોઈ ન વંછે તુજને રે, તું તો દૂર વસાય;
 વિનયવિજય ઉવઝાયનો રે, રૂપવિજય ગુણુ ગાય રે. ઘ૦-૧૪

શ્રી નવકારવાલીની સજ્જાય

(૨૧૭)

કહેજે ચતુર નર એ કોણુ નારી, ધરમી જનને પ્યારી રે;
 જેણે જાયા ખેટા સુખકારી, પણ છે બાળકુમારી રે. કહેજે૦-૧
 કોઈ ઘેર રાતી ને કોઈ ઘેર લીલી, કોઈ ઘેર દીસે પીળી રે;
 પંચરૂપી છે બાળકુમારી, મનરંજન મતવાળી રે. કહેજે૦-૨
 હૈડા આગળ ઊભી રાખી, નચણાશું બંધાણી રે;
 નારી નહિ પણ મોહનગારી, જોગીશ્વરને પ્યારી રે. કહેજે૦-૩
 એક પુરૂષ તસ ઉપર ઠાહે, ચાર સખીશું ખેલે રે;
 એક ખેર છે તેહને માથે, તે તસ કેડ ન મેલે રે. કહેજે૦-૪
 નવનવ નામે સહુ કો માને, કહેજે અર્થ વિચારી રે;
 ત્રિનયવિજય ઉવચાયનો સેવક, રૂપવિજય બુદ્ધિ સારી રે.
 કહેજે૦-૫

શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય વિરચિત

શ્રી કુચુરની સજ્જાય

(૨૧૮)

શુદ્ધ સંવેગી કીરિયા ધારી, પણ કુટિલાઈ ન મૂકે;
 બાહ્ય પ્રકારે કીરિયા પાળી, અભ્યંતરથી ચૂકે.
 જિણુદે કપટી કહીયા એહ, એહનું નામ ન લીજે. ૧
 રંગેલ કપડાં ખલે ધાબળી, કાખ દેખાડી ખાલે;
 તરૂણી સુંદર દેખી વિશેષે, પુસ્તક વાંચતાં ખાલે. જિણુદે૦-૨

પેંડા દેખી પડઘો કાઢે, પડઘો માન કરાવે;
 ખાળાં વહોરે ખાંતે કરીને, પૂરીને વોસિરાવે. જિણુદે૦-૩
 જ્ઞાન વિષે ઉપદેશ દેઈને, સૂક્ષ્મ પરિચ્છ રાખે;
 એ કપટીનું નામ ન લીજે, ઈમ ઉત્સૂત્ર જે ભાખે. જિણુદે૦-૪
 તાળી કુટવા સાથે ચાલી, શ્રાવિકા છે દશ ખાર;
 યાત્રાને મિષે એણી પરે વિચરે, દૂર રહ્યા આચાર. જિણુદે૦-૫
 પાશેર ઘીથી કરે પારણું, વળી ખાવે અધ શેર;
 તોહિ સાલા ઈણિ પરે ખોલે, ઉપવાસે આવે ફેર. જિણુદે૦-૬
 બગલાંની પરે પગલાં માંડે, આડું દોડું જોવે;
 મહિલા સાથે ખોલે મીઠું, સાધુ વેષ વગોવે. જિણુદે૦-૭
 આચારાંગે વસ્ત્રનો ભાંખ્યો, ચેતને માનોપેતે;
 તે તો મારગ દૂરે મૂક્યો, કપડાં રંગે હેતે. જિણુદે૦-૮
 બાણગર જિમ બાણ ખેલે, ઘિવર માંડે બળ;
 સ્ત્રવેગી સુધા મત બણો, એ સહુ આળ જંબળ. જિણુદે૦-૯
 ઉંચું ઘર અગોચર હોવે, માસ કલ્પ તિહાં કીજે;
 સુખ શાતાયે પડિલેહણ ચાલે, સુધા જન્મ ફળ લીજે. જિ૦-૧૦
 રાત્રિ જગાવે મહિલા મળીને, ગાવે ગીત રસાળ;
 ચાર વિકથાનાં કર્મ જ આંધે, મનમાં થઈ ઉજમાળ. જિ૦-૧૧
 મધ્યાન્હે મહિલાને તેડે, હસીને પૂછે વાત;
 અઠારમો ઉપાધાન વહોતો, અમ તુમ મળશે લાત. જિ૦-૧૨
 તવ તે કામિની હસીને ખોલે, સાચું કહો છો સ્વામ;
 ગચ્છવાસી ગુરૂ આવી તે વઢશે, તવ તુમ જશે મામ. જિ૦-૧૩
 નીચું જોઈને ઈણિ પરે ભાંખે, ભણવાનો ખપ કીજે;
 નહાની વય છે હજીય તુમારી, એક એક ગાથા લીજે. જિ૦-૧૪

ઘેટકની પરે પંથે ચાલે, શહેરમાં નીચું જાવે;
 ગડબડીયા ગાડાની પરે ચાલે, જિનશાસનને વગોવે. જિ૦-૧૫
 રૂમાલ પાઠાં રૂઠાં વેચે, જુનાં હાથમાં ઝાલે;
 તૃષ્ણા તોચે કિમહી ન મૂકે, વળી જાણે કોઈ ચાલે. જિ૦-૧૬
 છ કાય જીવનો દાહ કરાવે, ઠામ ઠામ પાપ બંધાવે;
 આંખિલ તપનું ઓહું લઈને, કાંઈ અમને વહોરાવે. જિ૦-૧૭
 કદાચહમાં પહેલા વ્રતનો, એહને લાગે દોષ;
 મૃધાવાદ તો પગ પગ ઝાલે, તેહનો ન કરે શોષ. જિ૦-૧૮
 અદત્ત વસ્તુ અજાણુ થઈને, સાધારણુ સીરાવે;
 ચોથા વ્રતની વાત મહોટી, તેહમાં કામ જગાવે. જિ૦-૧૯
 વિધવા પાસે વિફૂલ થઈને, કામ કુસંગી માગે;
 વાયસની પરે મૈથુન સેવે, ચોથાવ્રતને ભાગે. જિણુ'દે૦-૨૦
 મૈથુન સેવે પરિચ્છ રાખે, પ્રૌઠા પાતક બાંધે;
 રાસભની પરે લોટયા હીંડે, વળી ઉપાડે બાંધે. જિણુ'દે૦-૨૧
 છઠ અહુમાદિ ને અઠાઈ, નામ ધરાવે તપસી;
 મહિમા કારણુ રાત્રે ખાવે, પ્રગટે તવ હોય હાંસી. જિ૦-૨૨
 નગર પિંડોળીયા થઈને નિર્લજ, પાસત્યા થઈ ખેસે;
 ચોરાશી ગચ્છ વહોરી ખાવે, મોટા ઘરમાં પેસે. જિણુ'દે૦-૨૩
 મુખે મુહપત્તિ રાખી જોલે, હાથે કરે છે ચાળા;
 માંહો માંહે સાને સમજે, આંખે કરે છે ટાળા. જિ૦-૨૪
 એ કપટીનો સંગ નિવારો, જેણુ એ લેખ વિગોયો;
 લેખ ઉત્થાપી મહાએ ભુંડે, મનુષ્ય જન્મ ક્ષણ ખોયો. જિ૦-૨૫
 આદિ થકી અરિહંત આચારજ, ઉપાધ્યાયને સાધુ,
 ઘોળે લેખે સહુ ઇમ જોલે, વાઝને આરાધુ'. જિ૦-૨૬

મૂળ પંથ મિથ્યાત્વે ચાલે, સમજતો નહિ લેશ,
જિનમતનો મારગ છાંડીને, કલહો કરે વિશેષ. જિ૦-૨૭
આપમતિનો સંગ તણને, સાધુ વચને રહીએ;
વાચક જસ ઇમ યોલે, જિન આજ્ઞા શિર વહીએ. જિ૦-૨૮

શ્રી ગુણવિજયણ વિરચિત.

શ્રી સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનની સજ્જાય

(૨૧૯)

સુતસિદ્ધાર્થ ભૂપનો રે. એ રાગ.

જગદાનંદન ગુણનિલો રે, ત્રિશલાનંદન વીર;
છોડ્દની પરે શીખવે રે, પુણ્ય કરો નિશ દિશો રે.
પુણ્ય ન મૂકીએ.
જેહથી શિવ સુખ હોય રે, તે કેમ ચૂકીએ. ૧ એ આંકણી.
પુન્યે સર્વાર્થ સાધીએ રે, સુર નર સુખ અતીવ;
તે વિવરીને હું કહું રે, સાંભળજો ભવિ જીવો રે. પુણ્ય૦- ૨
સર્વાર્થસિદ્ધે અછે રે, ચંદરવો ચોસાળ;
મોતી ઝુમખો તિહાં વડો રે, ઓપે ઝાકઝમાળ રે. પુણ્ય૦- ૩
એક વચ્ચે મોતી વડું રે, ચોસઠ મણુનું માન;
ચાર મોતી તસ પાખતી રે, ખત્રીસ મણુનાં પ્રધાનો રે. પુ૦- ૪
સોળ મણુાં વળી શોભતાં રે, અઠ મુક્તાક્ષળ ચંગ;
આઠ મણુાં સોળ જ સુણો રે, આણી રંગ અલંગો રે. પુ૦- ૫

ચાર મણાં વળી ચિત્તહરૂં રે, સુક્રતાફળ બત્રીશ;
 બે મણુ કેરાં મનોહરૂં રે, ચોસઠ કહે જગદીશો રે. પુણ્ય૦- ૬
 એક મણુ વળી જાણુને રે, એકસોને અઠ્ઠાવીશ;
 તેહતું વણું ન સાંભળી રે, કોણુ ન ધૂણે શીશો રે. પુ૦- ૭
 સરવાળે સઘળાં મળી રે, દોયસેં ત્રેપન હોય;
 વલયાકારે જાણુને રે, તે મોતી સહુ કોય રે. પુણ્ય૦- ૮
 પવન લહેરશું પ્રેરીયાં રે, સમકાળે તે જામ;
 મુખ્ય મોતીશું આફળે રે, રણુણુ ઝણુણુ તામો રે. પુ૦- ૯
 મધુર નાદમેં સુંદરૂં રે, થાયે તેહ વિમાન;
 સુર રાજ તેહશું ઘણો રે, કુણુ કહે બુદ્ધિ નિધાન રે. પુ૦-૧૦
 તે માટે તે દેવતા રે, અતિ સુખીયા પુણ્યવંત;
 તિણે નાટક લીલા લહેરે, માને સુખ અનંતો રે. પુણ્ય૦-૧૧
 તેત્રીશ સાગર આઉખું રે, જાતું ન જાણે તેહ;
 સિદ્ધપાહુડે વીરજી રે, અવિતથ્ય ભાખ્યું એહો રે. પુ૦-૧૨
 છઠું તણો તપ હોત જો રે, તો પહોંચત નિરવાણુ;
 સિદ્ધશિલા તિહાંથી અછેરે, જોજન બાર પ્રમાણો રે. પુ૦-૧૩
 એક વાર ઈહાં અવતરી રે, દીક્ષા ગ્રહી ગુરૂં પાસ;
 કેવળજ્ઞાન લહી કરી રે, પહોંચે શિવ સુખ વાસો રે. પુ૦-૧૪
 તેત્રીશ સહસ વરસ પછી રે, ભૂખ તણી રૂચી હોય;
 તરત અમૃતમય પરિણમે રે, લવ સત્તમ સુર જોયો રે. પુ૦-૧૫
 પુણ્યે શિવસુખ સંપદા રે, પુણ્યે લીલ વિલાસ;
 ગુણુવિજય પ્રભુ શું કહેરે, પુણ્ય થકી ફળે આશો રે. પુ૦-૧૬

શ્રી પદ્મવિજયજી વિરચિત વણુઝારાની સંજ્ઞાય (૨૨૦)

નર ભવ નયર સોહામણું વણુઝારા રે, પામીને કરજે વ્યાપાર,
અહો મોરા નાયકરે.
સત્તાવન સંવર તણી, વણું પોઠી ભરજે ઉદાર. અહો૦-૧
શુભ પરિણામ વિચારતા, વણું કરિયાણાં બહુ મૂલ; અહો૦
મોક્ષ નગર જાવા ભણી, વણું કરજે ચિત્ત અનુકૂલ. અહો૦-૨
ક્રોધ દાવાનલ ઓલવે, વણું માન વિષય ગિરિરાજ; અહો૦
ઓલંઘજે હજવે કરી, વણું સાવધાન કરે કાજ. અહો૦-૩
વંશ જાલ માયા તણી, વણું નવિ કરજે વિસરામ; અહો૦
ખામી મનોરથ ભટ તણી, વણું પૂરણુતું નહિ કામ. અહો૦-૪
રાગ દ્વેષ હોય ચોરટા, વણું વાટમાં કરશે હેરાન; અહો૦
વિવિધ વીર્ય ઉલ્લાસથી, વણું તે હણુજે રે ઠાય. અહો૦-૫
એમ સવિ વિધન વિદારીને, વણું પહોંચજે શિવપુર વાસ; અં
ક્ષય ઉપશમ જે ભાવના, વણું પોઠે ભર્યાં ગુણુરાશ. અહો૦-૬
ખાયક ભાવે તે થશે, વણું લાભ હોશે તે અપાર; અહો૦
ઉત્તમ વણુજ જે એમ કરે, વણું પદ્મ નમે વારંવાર. અં-૭

શ્રી વીરવિજયજી વિરચિત સોદાગરની સંજ્ઞાય (૨૨૧)

લાવો લાવો ને રાજ મુંધાં મુલનાં મોતી.-એ રાગ.
સુણુ સોદાગર જે, દિલકી ખાત હમેરી,

તેં સોદાગર દૂર વિદેશી, સોદા કરનકું આયા;
 મોસમ આયે માલ સવાયા, રતનપુરીમાં ઠાયા. સુણુ૦-૧
 તિનું દલાલકું હર સમઝાયા, જિનસે ખહોત ન કાયા;
 પાંચું દીવાનું પાઉં જડાયા, એકકું ચોકી ખીઠાયા. સુણુ૦-૨
 નકા દેખ કર માલ ખહિરણાં, ચુઆ કટે ન ચું ધરનાં;
 દોનું દગાખાણુ દૂર કરનાં, દીપકી જ્યોતે ફિરનાં. સુણુ૦-૩
 એર દિન વલી મહેલમેં રહનાં, ખંદરકું નહિ લાનાં;
 દશ સહેરશેં દોસ્તીહિ કરનાં, ઉનસેં ચિત્ત મિલાનાં. સુ૦-૪
 જનહર તજનાં જિનવર ભજનાં, સજ્જના જિનકું દલાઈ;
 નવસરહાર ગલેમેં રખનાં, જખનાં લખકી કટાઈ. સુણુ૦-૫
 શિર પર મુગટ ચમર ઢોલાઈ, અમ ઘર રંગ વધાઈ;
 શ્રી શુભ વીરવિજય ઘર બાઈ, હોત સતાખી સગાઈ. સુ૦-૬

શ્રી રત્નતિલક મુનિ વિરચિત

કાયાની સજ્ઞાય

(૨૨૨)

કાયા રે વાડી કારમી, સીચંતાં રે સૂકે;
 ઉઠ કોડ રોમાવલી, ફલ ફૂલ ન મૂકે. કાયા૦-૧
 કાયા માયા કારમી, જોવંતાં બશે;
 મારગ લેજો મોક્ષનો, જીવડો સુખ પાશે. કાયા૦-૨
 અરિહંત આખો મોરીયો, સામાયિક થાણે;
 મંત્ર નવકાર સંભારજો, સમકિત શુદ્ધ ઠાણે. કાયા૦-૩
 વાડી કરો વિરતી તણી, સવિ લોભ નિવારો;
 શીલ સંયમ દોનું એકઠાં, ભલી પેરે પારો. કાયા૦-૪

પાંચ પુરૂષ દેશાવરી, બેઠા એણી ડાલી;
 કૂળ ચૂંટીને ચોરીઆ, ન કરી રખવાલી. કાયા૦-૫
 ઈણ વાડી એક સૂડલો, સુખ પિંજર બેઠો;
 બહુત જતન કરી રાખીઆ, જાતો કિણુહી ન દીઠો. કા૦-૬
 ભોળપણે ભવ હારીયો, મતી મોડી સંભાલી;
 રત્નચિંતામણી સારીખી, કાંઈ ગાંઠ ન વાલી. કાયા૦-૭
 રત્નતિલક સેવક ભણે, સુણે જે વનમાલી;
 વાડ ભલી પરે પાળજે, કરજે ઠંગ વાલી. કાયા૦-૮

શ્રી હર્ષમુનિ વિરચિત

હોંશીડાની સંજ્ઞાય

(૨૨૩)

હોંશીડા ભાઈ હોંશ ન કીજે મહોટી,
 વાવી છે બંટી બાજરી તો શાલી કેમ લહીયે મોટીરે; હોં૦
 જેણે દીધું તેણે લીધું જે દેશે તે લેશે;
 જેણે નવિ દીધું તેણે નવિ લીધું, દીધા વિના કેમ લેશેરે. હોં૦-૧
 વાવ્યા વિના કર્ષણ કેમ લહીયે, સેવ્યા વિના કેમ ઠરીયે;
 પુણ્ય વિના મનોરથ મોટા, દીધા વિણુ કેમ કરીયે રે. હોં૦-૨
 શીસાની અકોટી આપી, તરૂવાની ત્રોટી;
 તે સોનાર કને કેમ માગીશ, સોનાની કરી મોટી રે. હોં૦-૩
 શાલિભદ્ર ધન્નો કથવન્નો, મૂલદેવ ધનસાર;
 પુણ્ય વિશેષે પ્રત્યક્ષ પામ્યા, અલવેસર અવતાર રે. હોં૦-૪

એવું જાણી રૂઠું પામી, કરજો ધર્મ સખાઈ;
સાધુ હર્ષ કરજોડી વીનવે, દીધું લેશે ભાઈ રે. હોં૦-૫

શ્રી મધુખિંદુની સજ્ઞાય

(૨૨૪)

ઢાળ

સરસતી મુજ રે, માતા ઘો વરદાન રે,
પૂછે ગૌતમ રે, ભાખે શ્રી વર્ધ્ધમાન રે;
છંડો ગિરૂઆરે, વિરૂઆ વિષયનું ધ્યાન રે,
વિષયારસ રે, છે મધુખિંદુ સમાન રે.

ચુટક

મધુખિંદુ સરીખો વિષય નિરખો, જોઈ પરખો ચિત્તશું,
નર જનમ હાર્યો મોહ ગાર્યો, પિંડ ભાર્યો પાપશું;
કંતાર પડીયો નાગ નડીયો, કોઈ દેવાણ્ણિપિયો,
વડવૃક્ષ જડીયો વેગે ચડીઓ, રંક રડીઓ છપિયો.-૧

ઢાળ

વડ હેઠળ રે, ક્રૂપ અછે અસરાળ રે,
દોય અજગર રે, મગર જિશ્યા વિકરાળ રે;
ચિહું પાસે રે, ચાર ભુજંગમ કાળ રે,
વળી ઉપર રે, મોટો છે મહુયાલ રે.

ચુટક

મહુયાલ માખી રગત ચાખી, અંચુ રાખીને રહી,
ઢઢોલતો ગજરાજ ધાયો, પડત વડવાઈ અહી;

વડવાઈ કાપે ઉંદર આપે, તાપ સંતાપે ગ્રહ્યો,
મધુ થકી ગળીઓ ખિંદુ ઢળીયો, તેણે સુખ લીણો રહ્યો.-૨

ઢાળ

એહ સંકટ રે, છોડણુ દેવ દયાળ રે,
દુઃખ હરવા રે, ત્રિદાધર તતકાળ રે;
ઉદ્ધરવારે, ધરીયું તાસ વિમાન રે,
ઓ આવે રે, મધુખિંદુ કરે સાન રે.

ત્રુટક

મધુખિંદુ આપે વચન ભાખે, કર લાલચ લખ વળી,
વાર વાર રાખે સાન પાખે, રહો ક્ષણ એક પર રળી;
તસ ખેચર મળીયો વેગે વળીયો, રંક રળીયો તે નરુ,
મધુખિંદુ ચાટે વિષય સાટે, કહ્યો ઉપનય જગગુરુ.-૩

ઢાળ

ચોરાશી લખ રે, ગતિ વાસી કાંતાર રે,
મિથ્યામતિ રે, ભૂલો ભમે સંસાર રે;
જરા મરણુ રે, અવતરણુ એ કૂપ રે,
આઠ ખાણી રે, પાણી પગઈ સરૂપ રે.

ત્રુટક

આઠ કર્મ ખાણી હોય જાણી, તિરિય નિરયા અજગરા,
ચારે કષાયા મોહ માયા, લંબકાયા વિષહરા;
હોય પક્ષ ઉંદર મરણુ ગજવર, આયુ વડવાઈ વટા,
ચટકા વિયોગા રોગ શોગા, ભોગ યોગા સામિટા.-૪

ઢાળ

વિઢાઢર રે, સઢશુરૂ કરે સંભાળ રે,
તેણે ઢરીયું રે, ઢર્મ વિમાન વિશાળ રે;
વિષયારસ રે, મીઠો જેમ મહુચાલ રે,
પડખાવે રે, ખાળ યૌવન વય કાળ રે.

ત્રોટક

રહ્યો ખાળ યૌવન કાળ તરૂણી, ચિત્તહરણી નિરખતો,
ઢરભાર યુત્તો પંક ખુત્તો, મઢવિશુત્તો પોષતો;
આનંઢ આણી જૈન વાણી, ચિત્ત જાણી જાગીયે,
ચરણપ્રમોઢ સુશિષ્ય જાપે, અચળ સુખ એમ માગીયે.-૫

શ્રી ઢર્મસિંહમુનિ વિરચિત

શ્રી સામાયિકની સજ્ઞાય

(૨૨૫)

કર પડિઢ્કમણું ભાવશું, ઢોય ઢડી શુભઢ્યાન લાલ રે;
પરભવ જાતાં જીવને, સંખલ સાચું જાણુ લાલ રે. કર૦-૧
શ્રીવીર મુખે ઢમ ઉચ્ચરે, શ્રેણિક રાય પ્રત્યે જાણુ લાલ રે;
લાખ ખાંડી સોના તણી, ઢીયે ઢિન પ્રત્યે ઢાન લાલ રે. કર૦-૨
લાખ વરસ લગે તે વળી, એમ ઢીયે ઢ્રવ્ય અપાર લાલ રે;
એક સામાયિકને તોલે, ન આવે તેહ લગાર લાલ રે. કર૦-૩
સામાયિક ચઢવિસત્યો ભલું, વંઢન ઢોય ઢોય વાર રે;
વ્રત સંભાળો રે આપણા, તે ભવ કર્મ નિવાર લાલ રે. કર૦-૪
કર કાઉસગ્ગ શુભ ઢ્યાનથી, પરચખખાણુ સૂધું વિચાર લાલ રે;
ઢોય સંઢ્યાયે તે વળી, ઢાળો ઢાળો અતિચાર લાલ રે. કર૦-૫

શ્રી સામાયિક પ્રતાપથી, લહીયે અમર વિમાન લાલ રે;
ધર્મસિંહ મુનિ એમ ભણે, એ છે મુક્તિ નિદાન લાલ રે.કર૦-૬

શ્રી વિજયભદ્ર વિરચિત

શિયળ વિષે સંજ્ઞાય

(૨૨૬)

ઢાળ

એ તો નારી રે, ખારી છે દુર્ગતિ તણી,
છાંડ સંગત રે, મૂરખ તું પર સ્ત્રી તણી;
જીવ ભોળા રે, ડોળા તેહ શું મમ કરે,
શીખ માની રે, છાની વાત તું પરિહરે.-૧

મુટક

જો વાત કરીશ પરનારી સાથે, લોક સહુ હેરે અછે,
રાય રાંક થઈને રજ્યા રાને, સુખે નહીં બેસે પછે;
એ મદનમાતી વિષયરાતી, જેસી કાતી કામિની,
પહેલું તો વળી સુખ દેખાડે, પછે પછાડે ભામિની.-૨

ઢાળ

કર પગના રે, નયણ વચણ ચાળા કરી,
બોલાવી રે, નર લેઈ ધાયે સુંદરી;
ભોળાવી રે, હાવ ભાવ દેખાડશે,
પગે લાગી રે, મરકલડે મન પાડશે.-૩

સુટક

એ પાસ પાડે ધન ગમાડે, માન ખાંડે લે લઈ,
ખોલંતી રૂડી ચિત્ત કૂડી, કૂડ કપટની કોથળી;
એ નર અમૂલક વ્યસન પડીઓ, પછે ન પોસાય પાયકો,
દિવાન દાંડે માન ખાંડે, માર સહે પછે રાયકો.-૪

ઢાળ

છાંડી દેશે રે, વેશ્યાનાર લાંપટ નરા,
સહુ સધવા રે, વિધવા દાસી દૂરે કરા;
બા નાશી રે, રૂપ દેખી જીવ એહ તણું,
ઊભો રહી રે, એહ સામું મમ જો ઘણું.-૫

સુટક

ઘણું મ જોઈશ એહ સામું, કૂલ સ્ત્રી દીઠે નવિ ગમે,
જિમ શૂની પૂઠે શ્વાન હીંડે, તિમ પરનારી પૂઠે કાં ભમે;
જિમ બિલાડો દૂધ દેખે, ડોલે ડાંગ ન દેખે એ,
પરનાર પેંઘો પુરૂષ પાપી, ક્રીસ્યો ભય ન લેખે એ.-૬

ઢાળ

કૂલ વેણી રે, શિર સિંહર સેંથો ભર્યો,
તે દેખી રે, ક્રૂટ મૂરખ મન કાં કર્યો;
દેખી ઢીલાં રે, ઢીલી ઇંદ્રિય કરી ગહગહ્યો,
શિર રાખડી રે, આંખે દેઈ તું કાં રહ્યો.-૭

સુટક

કાં રહ્યો મૂરખ આંખે દેઈ, શણગાર ભાર એણે ધર્યો,
એ ઉલી જિજ્ઞા, આંખે પીયા કાન કૂપા મળ ભર્યો;

નારી અગ્નિ પુરૂષ માખણ, બોલ બોલતાં પીગળે,
સ્ત્રી દેહમાં શું સાર દીઠો, મૂઠ મોહીઆ કાં કરે.-૮

ઢાળ

ઇન્દ્રિય વાહ્યો રે, જીવ અજ્ઞાની પાપીઓ,
માને નરકહ રે, સ્વર્ગ કરી વિષ વ્યાપીઓ;
કાં ભૂલો રે, શણુગાર દેખી એહના,
બાણો પ્રાણી રે, એ છે દુઃખની અંગના.-૯

સુટક

અંગના તું છોડી છોડ રે, જસ કીર્તિ સઘળે લહે,
કુશીલતું જે નામ લીએ કે, પરલોક દુર્ગતિ દુઃખ સહે;
વિજયલદ્ર બોલે જે નવિ ડાલે, શિયળ થકી જે નરવરા,
તસ પાથે લાશું સેવા માશું, જે જગમાંહે જયકરા.-૧૦

શ્રી સમયમુંદર વિરચિત

ઘોખીડાની સંજ્ઞાય

(૨૨૭)

ઘોખીડા તું ઘોજે મનનું ઘોતીયું રે, રખે રાખતો મેલ લગાર રે;
એણે રે મેલે જગ મેલો કર્યો રે, અણુઘોયું ન રાખ લગાર
રે. ઘોખીડા૦-૧

જિનશાસન સરોવર સોહામણું રે, સમકિત તણી રૂડી પાર રે;
દાનાદિક ચારે બારણાં રે, માંહી નવતત્ત્વ કમળ વિશાળ રે.
ઘોખીડા૦-૨

તિહાં ઝીલે મુનિવર હંસલા રે, પીયે છે જપ તપ નીર રે;
શમ દમ આદે જે શિલા રે, તિહાં પખાલે આતમ ચીર રે. ઘોખીડા૦-૩

તપવજે તપ તડકે કરી રે, 'જળવજે નવ બ્રહ્મ વાડ રે;
છાંટા ઉડાડે પાપ અઠારના રે, એમ ઉજળું હોશે તતકાળ રે.

ઘોખીડા૦-૪

આલોચણુ સાબુડો સૂધો કરે રે, રખે આવે માયા સેવાળ રે;
નિવ્રજે પવિત્રપણું રાખજે રે, પછે આપણા નિયમ સંભાળ રે.

ઘોખીડા૦-૫

રખે મૂકતો મન મોકળું રે, પડ મેલીને સંકેલ રે;
સમચસુંદરની શીખડી રે, સુખડી અમૃતવેલ રે. ઘો૦-૬

શ્રીવિશુદ્ધવિમલ વિરચિત

યૌવનની અસ્થિરતાની સજ્જાય

(૨૨૮)

જે જે રે એ જોખનીયું મેં, જાણ્યું કેઈ દિન રહેશે રે;
ઘણા દિવસની પ્રીતડી કાંઈ, જાતું મુજને કહેશે રે. જો જો૦-૧
જોખનવય જીવતી રસ રાતો, ધન કારણુ બહુ ધાતો રે;
પુદ્ગલશું નિશદિન રહ્યો રાતો, કાળ ન જાણ્યો જાતો રે. જો૦-૨
જાતે રે પણે જોખનીયે, વળી જરા રાક્ષસી મેલી રે;
સર્વ લોહી ચૂસી લીયે એ, તિલને જિમ કરે તેલી રે. જો૦-૩
કાળા તે ઘોળા થયા એ, તનનો જેરો ભાંગ્યો રે;
ઈચ્છા અંધેર કરી બહુ વાધે, લોભ પિશાચ તે લાગ્યો રે. જો૦-૪
શ્રવણે કાંઈ સુણે નહિ એ, આંખે પણ નવિ સૂઝે રે;
લાખો ગમે લાળ ચૂવે, મૂરખ તોહિ ન ખુઝે રે. જો જો૦-૫
દાંત સવિ મુખથી ગયા એ, હાથ પગ નવિ હાલે રે;
ચિંત્યો કામ એ નવિ થાયે, એ ઘડપણુ બહુ સાલે રે. જો૦-૬

સજ્જન વર્ગ સહુ એમ ભાંડે, જડ તે શું એ બાણે રે;
 લવ લવ કરતો લાજ નહીંએ, કોણુ ગણે તૃણુ તોલે રે. જ્ઞે૦-૭
 વઠેલ વહુરો એણી પરે ખોલે, તાતયાડીયો તાણો રે;
 લાઠી લેઈ લૂંડીને હાંકે, એ વૃદ્ધ તણાં સુખ માણો રે. જ્ઞે૦-૮
 કટુક વચન સુણી એમ શ્રવણે, શિર ધુણે બહુ ઝુરે રે;
 જરાએ જીરણુ કર્યોએ, આંખે આંસુ ચૂવે રે. જ્ઞે જ્ઞે૦-૯
 સાત લલા આવી ચડયા એ, કેહને જઈને કહીએ રે;
 અવસરે તું ચેત્યો નહિ પ્રાણી, સમતાએ હવે સહીએ રે. જ્ઞે૦૧૦
 હૈ હૈ જન્મ એળે ગયો એ, સ્વજન કિણુ રંગ શું મોહીઓ રે;
 પાપ કરી આણીને યોખ્યો, નરભવ એળે ખોયો રે. જ્ઞે૦-૧૧
 જાણુતાં પણ કેઈ ભવિ પ્રાણી, કરિ જિમ કચરે ખૂંચે રે;
 મોહ મહાબલે ગુંથાણા, ખેલે મશક જિમ ધૂંચે રે. જ્ઞે૦૧૨
 એહવું જાણી ચિત્તમાંહિ આણી, પુણ્ય કરો ભવિ પ્રાણી રે;
 જન્મ જરા કરવું નહિ હોવે, ઈમ કહે કેવળનાણી રે. જ્ઞે૦૧૩
 પંડિત વીરવિમળ ગુરૂ સેવક, વિશુદ્ધ કહે ચિત્ત ધરજે રે;
 એ સંસાર અસાર મન આણી, ધર્મ તે વહેલો કરજે રે.
 જ્ઞે જ્ઞે૦-૧૪

શ્રી દેવવિજયજીવાચક વિરચિત

શ્રી અષ્ટમીની સંજ્ઞાય

(૨૨૯)

શ્રી સરસ્વતી ચરણે નમી, આપો વચન વિદ્યાસ; ભવિયણુ.
 અષ્ટમી ગુણુ હું વર્ણવું, કરી સેવકને ઉદ્દાસ. ભવિયણુ.-૧

અષ્ટમી તપ ભાવે કરો, આણી હૃષ્ ઊમેદ; ભવિયણુ.
 તો તુમે પામશો ભવ તણો, કરશો કર્મનો છેદ. ભવિ૦ અ૦-૨
 અષ્ટપ્રવચન તે પાળીએ, ટાળીએ મદનાં ઠામ; ભવિયણુ.
 અષ્ટ પ્રાતિહાર્ય મન ધરી, જપીએ જિનતું નામ. ભ૦ અ૦-૩
 એહવો તપ તુમે આદરો, ધરો મનમાં જિનધર્મ; ભવિયણુ.
 તો તુમે અપવાદથી છુટશો, ટાળશો ચિહું ગતિમર્મ. ભ૦ અ૦-૪
 જ્ઞાન આરાધન એહ થકી, લહીએ શિવ સુખ સાર; ભવિ૦
 આવાગમન જન નહિ હૂએ, એ છે જગ આધાર. ભ૦ અ૦-૫
 તીર્થકર પદવી લહે, તપથી નવે નિધાન; ભવિયણુ.
 જુઓ મદિલકુમરી પરે, પામે તે બહુ ગુણ જ્ઞાન. ભ૦ અ૦-૬
 એ તપના છે ગુણ ઘણા, ભાંખે શ્રી જિન ઇશ; ભવિયણુ.
 શ્રીવિજયરત્નસૂરીદનો, વાચક દેવસૂરીશ. ભવિ૦ અ૦-૭

શ્રી સહજસુંદર વિરચિત

શ્રી કાયાપુર પાટણની સજ્ઞાય

(૨૩૦)

કાયાપુર પાટણ રૂઝડો, પેખો પેખો નવ પોલ માન રે;
 હંસ રાજ રંગે રમે રાજિયો રે, મળીયો મળીયો મન પરધાન
 રે. કાયા કારમી.-૧
 જીવ જાણે જે સર્વ માહરં, ફૂડો ફૂડો કુટુંબ સંઘાત રે;
 રાત્રે જેમ પંખી એસે એકઠાં, ઉડી ઉડી જાય પ્રભાત રે. કા૦-૨
 એક જીવ તણી વેલડી, કરહલા હોય ચરંત રે;
 એક કાળોને ખીલે ઉજળો, દિન દિન વેળા ઘટંત રે. કા૦-૩
 એક તરૂવર ઘનરસ ચડે, એક પડે પીંપળ પાન રે;
 ચતુર પણુ જોળે પારખું, હીયડે ધરજો અરિહંત ધ્યાન રે.

કાયા૦-૪

ધણુ વાટે નથી બેઠા વાણીયા, વળી નથી હાટતું ઠામ રે;
એવું બાણી સાથે લેને સંબળો, વેગળું છે મુક્તિતું ગામ રે.

કાયા૦-૫

આપણો આતમા બાહુડો, સરસ જ્ઞેબન લહે વેષ રે;
મુક્તિ રમણી પરણાવને, સહજસુંદર ઉપદેશ રે. કા૦-૬

શ્રી લાભવિજયજી કૃત

ઘીના ગુણની સજ્જાય

(૨૩૧)

દોહા

ભવિજય ભાવ ઘણો ધરી, આણી ગુણની શ્રેણિ;
સૂપડાં સરખાં થાય જ્ઞે, ચાળણી પરે મહજ્ઞેણિ.—૧
સાપ તણા ગુણુ મ આણજ્ઞે, ગાય તણા ગુણુ આણુ;
જ્ઞુઓ ચાર નીરસ ચરી, આપે ધૃત અહિનાણુ.—૨
ધૃત તણા ગુણુ વર્ણવું, સાંભળજ્ઞે નર નાર;
વસ્તુ સઘળી જ્ઞેઈ સહી, ધૃત સમી નહિ સંસાર.—૩

ઢાળ ચોપાધની દેશી

ધૃત રૂપ વાઘે બળ કાંતિ, ધૃત ક્રોધે થાયે ઉપશાંતિ;
હુખું ધાન્ય તે દોહીલું પચે, ધૃત સહિત સહુ કોને પચે.—૪
કુકસ બાકસ જેહમાં ધૃત, તેહ ધાન્ય લાગે અમૃત;
વાણીયા બ્રાહ્મણુ સર્વ સુજ્ઞણુ, ધૃત પામે તે ધ્રુજે પ્રાણુ.—૫
હાથ પગ ઉતર્યા સંધાય, દીલ તણા તે ખોડા બનય;
ધૃતની પરે વિગલ કહેવરાય, એ ઉપમા ધૃતને દેવરાય.—૬

બાળકને ધૃત વહાલું સહી, રોઈને રોટી ધી લેહી;
 વળી લહે એક વાર તે રગે, ધૃત જિમે દેહી તગતગે.-૭
 ધૃત થકી નારાં પૂરાય, સુવાવડી પણ ધીઅ જ ખાય;
 બળદ પીએ તો માતો થાય, ધી ખાધે નબળાઈ જાય.-૮
 ઊભા રહીને ધી પીજીએ, તેજ સખળ આંખે કીજીએ;
 ગાયનું ધી હરે સવિ વાય, વ્યાધિ સર્વે ધીથી જાય.-૯
 શાક પાક થાય ભલાં ધીથી, ખીજીં એહલું એસડ નથી;
 ધીનો દીવો માંગલિક કહ્યો, ધીએ જમાઈ રીસાતો રહ્યો.-૧૦
 ન્હાના મહોટા કુલેર કરે, થીજીં હોય તો લખકો ભરે;
 સુંવાળું ગલગલ ઉતરે, સીહાંરી હોય તો માખણ હરે.-૧૧
 સાસુ જમાઈ કરવા મેળ, કેષ ઉપાડી કીધો ભેળ;
 ખલહળ નામે ભલી કહેવાય, ધી પીરસે તો પ્રીત જ થાય.-૧૨
 વરે પૂછે ધી કેતું વજ્યું, ધીઅ પખે તે લેખું કહ્યું;
 ધી સંચો રે વિવાહ અછે, ખીજી વસ્તુ લેશું પછે.-૧૩
 ધૃતદાને સમકિત આણીયે, ધન્નો સારથપતિ જગ જાણીયે;
 બ્રાહ્મણને ધી વખાણીયા, નિત્ય જમે પુણ્યવંત વાણીયા.-૧૪
 પામર ખાયે પર વિવાહે, કરખી ખાયે પર ઘર જાયે;
 ઉંદર સાપ વૃક્ષ તે થાય, ધન ઉપર પરડી રહે પાય.-૧૫
 બુધવારે ધી ટીલું કરે, શૂળ રોગ ઉપદ્રવ હરે;
 ઘરડાને ધી વહાલું સહી, જૂના હાડ રહે ધીથી લહી.-૧૬
 પાટી પીડેં ધી મૂકીએ, ઘાવ વળી ગુંમડ ત્રહ દીએ;
 ધી ખાધે તપ સોહિલો થાય, પગ બળ નયણે તેજ કહાય.-૧૭
 છતું ધીય જે પીરસે નહિ, નરનાં નામ તસ લીજે નહિ,
 સઘળા ઉપર ધૃત છે સાર, તે મત વારો વારો વાર.-૧૮
 ૨૧

ધીના ગુણને ઉત્તમનાં વચણ, એ જે સરખાં જણો સચણ;
શુભવિજય પંડીતથી લહ્યો, લાભવિજય ધીનો ગુણ કહ્યો.-૧૯

શ્રી હેતવિજયજી કૃત

અઢાર નાતરાંની સજ્જાય

ઢાળ પહેલી

(૨૩૨)

પહેલાંને સમરૂં પાસ પંચાસરો રે, સમરી સરસ્વતી માય;
નિજ ગુરૂ કેરાં રે ચરણ નમી કરી રે, રચશું રંગ સજ્જાય.-૧
ભવિતુમે જો જો એ સંસાર નાતરાં રે, એક ભવે હૂઆં અઢાર;
એહવું જાણીને દૂરે નિવારજો રે, જિમ પામો સુખ અપાર.

ભવિ૦-૨

નગરમાં મોટું રે મથુરા જાણીએ રે, તિહાં વસે રે ગણિકા એક;
કુખેરસેના રે નામ છે તેહનું રે, વિલસે સુખ અનેક. ભ૦-૩
એક દિન રમતાં પર શું પ્રેમમાં રે, ઉદરે રહ્યું એધાન;
પૂરણ માસે પ્રસવ્યું જોડવું રે, એક બેટો બેટી સુજાણ. ભ૦-૪
વેશ્યા વિમાસે આપણને ઘરે રે, કુણ જાળવશે એ બાળ;
ક્ષણ ક્ષણ જોવાં ધોવાં ને ધવરાવવાં રે, કુણ કરે સાર સંભાળ.

ભવિ૦-૫

એહવું વિમાસી રે પેટીમાં લઈ રે, ઘાલ્યાં બાળક દોય;
માંહે તે મેલી નામાંકિત મુદ્રિકા રે, નદીમાં ચાલવે સોય. ભ૦-૬
જમુનામાં વહેતી રે આવી શૌરીપુરી રે, વહાણું તે વાહ્યું તે વાર;
તવ તિહાં આવ્યા રે દોય વ્યવહારીયા રે, નદી કાંઠે હૃષ્ટ અપાર.

ભવિ૦-૭

ફરથી દીઠી રે પેટી આવતી રે, હૈડે વિમાસે દોય;
એહમાં જે હાશે રે તે આપણુ બેહુ રે, વહેંચી લેશું સોય.

ભવિ૦-૮

બોલ બંધ કીધા દોય વ્યવહારીયે રે, કાઠી પેટી તે બહાર;
પેટી ઉઘાડી રે છાની સોડમાં રે, લેઈ આવ્યા નગર મોઝાર.

ભવિ૦-૯

પેટી ઉઘાડીને નિહાળતાં રે, દીઠાં બાળક દોય;
મનમાં વિચારે રે દોય વ્યવહારીયા રે, શું બાણે પૂર કોય.

ભવિ૦-૧૦

જેણે સુત નહિ હતો તેણે બેટો લીયો રે, ખીજે બેટી હો લીધ;
મુદ્રિકા મેલ રે નામ કુબેરદત્ત લીયો રે, કુબેરદત્તા વળી લીધ.

ભવિ૦-૧૧

અનુક્રમે વાધ્યાં રે દોય ભણ્યાં ગણ્યાં રે, પામ્યા યૌવન સાર;
માત તાત બેઈને પરણાવીયાં રે, વિલસે સુખ અપાર. ભ૦-૧૨

ઢાળ બીજી

(૨૩૩)

એક દિન બેઠાં માળીયે રે લાલ, નરનારી મળી રંગ રે; રંગીલાકંત.
આવોને પિયુડા આપણુ, ખેલીયે રે લાલ, રમું છું ઘણી મનોહાર રે.

રંગીલા૦ એક૦-૧

હાસ્ય વિનોદ કરે ઘણાં રે લાલ, માને નિજ ધન્ય અવતાર રે; રં૦
સાર પાસે રમીયે સોગઠે રે લાલ, આણી મનમાં ઉમંગ રે.

રંગીલા૦ એક૦-૨

દીઠી નામાંકિત મુદ્રિકા રે લાલ, હિયડે વિમાસે નાર રે. રં૦-૩
રંગે રૂપે બેહુ સરીખાં રે લાલ, સરખાં વીટીંમાં નામ રે. રં૦
નારી વિચારે ચિત્તમાં રે લાલ, મેં કીધું અકામ રે. રં૦-૪

રમત મેલી પિયરમાં ગઈ રે લાલ, પૂછે માતાને વાત રે; રં૦
માત કહે હું જાણું નહિ રે લાલ, જાણે તાહરો તાત રે. રં૦-૫
તાત કહે સુણજે સુતા હો લાલ, સંક્ષેપે સઘળી વાત રે; રં૦
પેઠી માંહેથી વહેંચીયા રે લાલ, બાળક દોય વિખ્યાત રે. રં૦-૬
કુબેરદત્તા મન ચિંતવે રે લાલ, મેં કીધો અપરાધ રે; રં૦
ભાઈ વયો ને ભાઈ ભોગવ્યો રે લાલ, એ સવિ કર્મની વાત રે.

રંગીલા૦ એક૦-૭

એમ ચિંતવીને સંયમ લીયો રે લાલ, પાળે પંચાચાર રે; રં૦
સમિતિ ગુપ્તિનો અપ કરે રે લાલ, છ કાય રક્ષા સાર રે.

રંગી૦ એક૦-૮

કુબેરદત્ત મન ચિંતવેરે લાલ, એ નગર માંહે ન રહેવાય રે; રં૦
જેન વરીને ભોગવી રે લાલ, ઘર ઘર એ કહેવાય રે. રંગી૦ એ૦-૯

કુબેરદત્ત તિહાંથી ચાલીયો રે લાલ, આવ્યો મથુરા માંય રે; રં૦
વેશ્યા મંદિરમાં આવીયો રે લાલ, કરે વેશ્યા શું અન્યાય રે.

રંગી૦ એક૦-૧૦

કુબેરદત્ત નિજ માત શું રે લાલ, સુખ વિલસે દિન રાત રે; રં૦
એમ કરતાં સુત જનમીયો રે લાલ, એ સવિ કર્મની વાત રે.

રંગી૦ એક૦-૧૧

તપ જપ સંયમ સાધતાં રે લાલ, પાળતાં કિરિયા સાર રે; રં૦
જ્ઞાન અવધિ તિહાં ઉપન્યું રે લાલ, દીયે તિહાં જ્ઞાન વિચાર રે.

રંગી૦ એક૦-૧૨

અવધિજ્ઞાને સાધવીએ રે લાલ, દીઠો મથુરા મોઝાર રે; રંગી૦
નિજ જનની સુખ વિલસતો રે લાલ, ધિક ધિક તસ અવતાર રે.

રંગી૦ એક૦-૧૩

ગુરૂણીને પૂછી કરી રે લાલ, આવી મથુરાં જામ રે; રંગીલાં
વેશ્યા મંદિર જઈ ઉતરી રે લાલ, કરવા ધર્મનું કામ રે.
રંગીં એકં-૧૪

ઢાજ ળીજી

(૨૩૪)

ઢિણ અવસર નાનો બાલુઢો રે કાંઢ, પારણે પોઢયો જેઢ;
ગાઉં હાલરૂઆં.

હાલો હાલો કહી હુલરાવતી રે કાંઢ, સાધવી ચતુર સુજણુ.
ગાઉં હાલરૂઆં.- ૧

સગપણુ છે તાહરે માહરેરે કાંઢ, સાંલજ સાચી વાત; સુણુ તું બાં
કાકો ભત્રીજે પોતરો રે કાંઢ, દીકરો દેવર જેઢ.
સુણુ તું બાલુઢા.- ૨

સગપણુ છે તાહરે માહરેરે કાંઢ, ખટ ળીજી કહું તેઢ; સુણુ તું બાં
ખંધવ પિતા વડવો રે કાંઢ, સસરો સુત ભરતાર. સુણુ- ૩

સગપણુ છે તાહરે માહરેરે કાંઢ, ખટ ત્રીજી કહું તેઢ;
સુણુ તું માતાજી.

માતા કહું સાસુ કહું રે કાંઢ, વળી કહું શોક્ય લોજીઢ.
સુણુ તું માતાજી.- ૪

વડીએઢ વળી મુજ સગપણુ બહુ રે કાંઢ, તુજ મુજ સગપણુ એઢ;
સુણુ

એઢ સંખંધ સવિ સાંલજી રે કાંઢ, ઢરમાંથી આંબ્યા દોય.
સુણુ તું શ્રમણીજી.- ૫

અછતાં આળ ન દીલ્યએ રે કાંઈ, તુમ મારગ નહીં એહ;
સુણ તું શ્રમણીલ.

શ્રમણી કહે સુણો દોય જણાં રે કાંઈ, ખોટું નહિય લગાર.
સુણ તું માતાલ.— ૬

પેટીમાં ઘાલી મૂકીયાં રે કાંઈ, જસુનાએ વહેતાં દોય;
તુમે સાંભળજો.

શૌરીપુરી નગર તિહાં વળી રે કાંઈ, પેટી કાઠી સોય.
તુમે સાંભળજો.— ૭

ઈમ નિસુણી તે દોય જણે રે કાંઈ, સંયમ લીધો તેણિવાર; તુમે
સંયમ લેઈ તપ આદરી રે કાંઈ, દેવલોકે પહોતાં તેણિવાર રે.
રંગીલા.— ૮

તપથી સવિ સુખ સંપન્ને રે કાંઈ, તપથી પામે જ્ઞાનરે; ભવિકજન.
તપથી કેવળ ઉપન્ને રે કાંઈ, તપ મહોટું વરદાન રે.
ભવિકજન.— ૯

તપગરુછ પતિ ગુણુ ગાવતાં રે કાંઈ, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ ધર થાય; ભવિ
પંડિત દાનવિજય તણો રે કાંઈ, હેતવિજય ગુણુ ગાય.
ભવિકજન.— ૧૦

શ્રી મયાવિજયજી કૃત

મૂર્ખને પ્રતિબોધની સજ્જાય

(૨૩૫)

જ્ઞાન કદી નવ થાય, મૂર્ખને જ્ઞાન કદી નવિ થાય;
કહેતાં પોતાનું પણ જ્ઞય. મૂર્ખને૦-૧

શ્વાન હોય તે ગંગાજળમાં, સો વેળા ને નહાય;
 અડસઠ તીરથ ફરી આવે પણ, શ્વાન પણું નવિ જાય. મૂર્ખ૦-૨
 ફૂર સર્પ પયપાન કરતાં, સંત પણું નવિ થાય;
 કસ્તૂરીનું ખાતર ને કીજે, વાસ લસણ નવિ જાય. મૂર્ખ૦-૩
 વર્ષા સમે સુગ્રી તે પક્ષી, કપિ ઉપદેશ કરાય;
 તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુગ્રી ગૃહ વિંખાય. મૂર્ખ૦-૪
 નદી માંહે નિશદિન રહે પણ, પાષાણ પણું નવિ જાય;
 લોહ ધાતુ ટંકણ ને લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય. મૂર્ખ૦-૫
 કાગ કંઠમાં મુક્તાફળની, માળા તે ન ધરાય;
 અંદન અચિંત અંગ કરીજે, ગદંભ ગાય ન થાય. મૂર્ખ૦-૬
 સિંહ ચરમ કોઈ શિયાળ સુતને, ધારે વેષ બનાય;
 શિયાળ સુત પણ સિંહ ન હોવે, શિયાળ પણું નવિ જાય. મૂર્ખ૦-૭
 તે માટે મૂર્ખથી અળગા, રહે તે સુખીયા થાય;
 ઉખર ભૂમિ ખીજ ન હોવે, ઉલટું ખીજ તે જાય. મૂર્ખ૦-૮
 સમકિત ધારી સંગ કરીજે, ભવ ભય ભીતિ મિટાય;
 મયાવિજય સદ્ગુરુ સેવાથી, યોધિ ખીજ સુખ પાય. મૂર્ખ૦-૯

શ્રી માનવિજયજી કૃત

શ્રી આઠ મહાનિવારણની સજ્ઞાય

(૨૩૬)

મહ આઠ મહામુનિ વારીયે, જે દુર્ગતિના દાતારો રે;
 શ્રીવીર જિનેસર ઉપદીશે, ભાષે સોહમ ગણધારો રે. મહ૦- ૧
 હાંજી જાતિનો મહ પહેલો કહ્યો, પૂવે હરિકેશીએ કીધો રે;
 અંડાળ તંજે કૂળ ઉપન્યો, તપથી સવિ કારજ સીધ્યો રે. મ૦- ૨

હાંજી કૂળ મદ ખીજો દાખીયો, મરિચી લવે કીધો પ્રાણી રે;
કોડાકોડી સાગર લવમાં લમ્બો, મદ મ કરો ઈમ મન જાણી રે.
મદ૦- ૩

હાંજી બળ મદથી દુઃખ પામીયા, શ્રેણિય વસુભુતિ જીવો રે;
જઈ લોગવ્યાં દુઃખ નરક તણાં, મુખ પાડંતાં નિત રીવો રે.
મદ૦- ૪

હાંજી સનતકુમાર નરેસરૂ, સુર આગળ રૂપ વખાણ્યું રે;
રોમ રોમ કાયા બગડી ગઈ, મદ ચોથાનું એ ટાણું રે. મદ૦- ૫

હાંજી મુનિવર સંયમ પાળતાં, તપનો મદ મનમાં આયો રે;
થયા કૂરગડુ ઋષિ રાજિયા, પામ્યા તપનો અંતરાયો રે. મ૦- ૬

હાંજી દેશ દશારણુનો ધણી, રાય દશાર્ણુભદ્ર અભિમાની રે;
ઈંદ્રની ઋદ્ધિ દેખી ખૂઝીઓ, સંસાર તજી થયો જ્ઞાની રે. મ૦- ૭

હાંજી સ્થૂલિભદ્રે વિદ્યાનો કર્યો, મદ સાતમો જે દુઃખદાઈ રે;
શ્રુત પૂરણ અર્થ ન પામીયા, જુઓ માન તણી અધિકાઈ રે.
મદ૦- ૮

રાય સુભૂમ ષટ ખંડનો ધણી, લોભનો મદ કીધો અપાર રે;
હય ગય રથ સખ સાચર ગજ્યું, ગયો સાતમી નરક મોઝાર રે.
મદ૦- ૯

ઈમ તન ધન ચૌવન રાજ્યનો, મ ધરો મનમાં અહંકારો રે;
એ અથિર અસત્ય સવિ કારમું, વિણુસે ક્ષણમાં બહુ વારો રે.
મદ૦-૧૦

મદ આઠ નિવારો વ્રત ધરી, પાળો સંયમ સુખકારો રે;
કહે માનવિજય તે પામશે, અવિચળ પદવી નર નારી રે.
મદ૦-૧૧

મુનિ લાવણ્યસમય વિરચિત આત્મ પ્રબોધની સજ્ઞાય.

(૨૩૭)

એક ઘર ઘોડા હાથીયાળ રે, પાયક સંખ્યા ન પાર;
 મોટા મંદિર માળીયાંળ રે, વિશ્વ તણો આધારરે.
 જીવડા દીધાનાં ફળ જ્ઞેય, વિષ્ણુ દીધે કિમ પામીએજીરે;
 હૈડે વિમાસી જ્ઞેય રે, જીવડા દીધાનાં ફળ જ્ઞેય.—એરાગ-૧
 દોય નર સાથે જનમીયાજીરે, એવડો અંતર આજ;
 એક માથે ભારી વહેજી રે, એક તણે ઘેર રાજરે. જીવડા૦-૨
 આંગણે નારી મલપતીજી રે, મીઠા ખોલી રે નાર;
 એક ઘેર કાળી કુખડીજી રે, કાંઈ ન ચાલે ઘરખારરે. જીવડા૦-૩
 શેવ સુવાળી લાપશીજી રે, ભોજન કૂર કપુર;
 એક ઘેર કુકશ ઢોકળાંજીરે, પેટ નહીં ભરપૂર રે. જીવડા૦-૪
 એક ઘેર ખેટા રૂચડાજી રે, રાખે ઘરનો રે સૂત્ર;
 એક ઘેર દીસે વાંઝીઆજી રે, એક કુલખંપણ કુપુત્રરે. જીવડા૦-૫
 એક ઘોડે ચઢી હાલશેજી રે, એક આગળ ઉંજાય;
 એક નર પોઠે પાલખીજી રે, એક ઉલાસે પાય રે. જીવડા૦-૬
 દંભ વિના જો ગર્વ કરેજી રે, ભોળા મૂરખ ચાલ;
 જો વાવીજે કોદરાજી રે, તો કિમ લણીએ સાળ રે. જીવડા૦-૭
 માથે છત્ર ચમ્મર ઢળેજી રે, ઢમકે ઢાલ નિશાન;
 મુનિ લાવણ્યસમય ઇંમ લણેજી રે, પુણ્ય તણો પરિમાણ રે.
 જીવડા૦-૮
 ભાવ કરી જે આપશેજી રે, વળી વિશેષે રે દાન;
 ઇંદ્ર તણાં સુખ ભોગવેજી રે, પામે અમર વિમાનરે. જીવડા૦-૯

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત આત્માને શિષ્યામણુની સજ્જાય

(૨૩૮)

માહરા આતમ, એહિ જ શીષ્ય સાંભળો;
 કાંઈ કુમતિ કુસંગતિ ટાળો રે. માહરા૦—એ રાગ.
 સુશુર સુદેવ સુધર્મ આદરજો, દોષ રહિત ચિત્ત ધરજો;
 દોષ સહિત જાણી પરિહરજો, જીવદયા તું કરજો રે. મા૦-૧
 પાછલી રાતે વહેલો જાગે, ધ્યાન તણે લય લાગે;
 લોક વ્યવહાર થકી મત લાગે, કષ્ટ પડે મમ માગે રે. મા૦-૨
 દુઃખ આવે પણ ધર્મ મ મૂકે, કુળ આચાર મ ચૂકે;
 ધરતી જોઈને પગ તું મૂકે, પાપે કિમહી મ ઠૂકે રે. મા૦-૩
 સદ્ગુરુ કેરી શીષ્ય સુણીજો, આગમનો રસ પીજો;
 આળી રીશે ગાળ ન દીજો, આપ વખાણુ ન કીજો રે. મા૦-૪
 શક્તે વ્રત પચ્ચખાણુ આદરીયે, લાભ જોઈ વ્યય કરીયે;
 પર ઉપકારે આગળ થાયે, વિધિશું યાત્રાએ જઈયે રે. મા૦-૫
 સમકિતમાં મત કરજો શંકા, ધર્મે મ થાઈશ વંકા;
 છંડી સત્વ ન થાયે એ રંકા, સંતોષ સોવન ટંકા રે. મા૦-૬
 કિમહી જીહું વચણુ મ લાખો, જિન ભેટે લેઈ આખે;
 શીલરતન રૂડી પરે રાખે, હીણે દીણુ મ દાખે રે. મા૦-૭
 સમકિત ધર્મ મ મૂકે ઢીલો, વ્યસને મ થાઈશ વીલો;
 ધર્મ કાજે થાજે તું પહેલો, એહિ જ જસનો ઢીલો રે. મા૦-૮
 જ્ઞાન દેવ શુરુ સાધારણુનું, દ્રવ્ય રખોયું કરજો;
 પાંખંડી અન્યાય તણું દ્રવ્ય, સંગતિ દૂરે કરજો રે. મા૦-૯

વિનય કરજે ગુરૂ જન કેરો, પંચ પર્વ ચિત્ત ધરજે;
 હીન મહોદય અનુકંપાયે, દુઃખિયાને સાધારે. મા૦-૧૦
 શક્તિ પાખે મ કરીશ મોટાઈ, શુભ કામે ન ખોટાઈ;
 છોડીજે યુગલ ચોદાને, મળવું ન દુષ્ટથી કાંઈ રે. મા૦-૧૧
 ધર્મક્ષેત્રે નિજ ધનને વાવે, જિમ આગળ સુખ પાવે;
 પરનિંદા નિજ મુખે મત લાવે, આપે હીણું લાવે રે. મા૦-૧૨
 ઉદ્દેરી મત કરજે લડાઈ, આદરજે સાદાઈ;
 કુલાવ્યો ચિત્ત ન ધરે જડાઈ, પામીશ એમ વડાઈ રે. મા૦-૧૩
 વિધિશું સમજી વ્રત આદરજે, ત્રણકાળ જિન પૂજે;
 ખુધ પૂછીને ઉદમ કરજે, વ્યસન અવશ્ય પરિહરજે રે. મા૦-૧૪
 જ્ઞાનવિમળ ગુરૂ સેવા કરીયે, તે ભવસાગર તરીયે;
 શિવસુંદરીને સહજે વરીયે, શુદ્ધ મારગ અનુસરીયેરે. મા૦-૧૫

શ્રી લાભવિજયજી કૃત

મન ભમરાની સજ્ઞાય

(૨૩૬)

ભૂલ્યો મનભમરા તું ક્યાં ભમ્યો, ભમિયો દિવસ ને રાત;
 માયાનો બાંધ્યો પ્રાણિયો, ભમે પરિમલ જાત. ભૂલ્યો ૧૦-૧
 કુંભ કાચો રે કાચા કારમી, તેહનાં કરો રે જતનન;
 વિણસતાં વાર લાગે નહિ, નિર્મળ રાખોરે મનન. ભૂલ્યો ૧૦-૨
 કેનાં છોડૂ કેનાં વાછરૂં, કેનાં માય ને બાપ;
 અંતે જાવું છે એકલું, સાથે પુન્ય ને પાપ. ભૂલ્યો ૧૦-૩
 જીવને આશા ડુંગર જેવડી, મરવું પગલાં રે હેઠ;
 ધન સંચી સંચી કાંઈ કરો, કરો દૈવની વેઠ. ભૂલ્યો ૧૦-૪

ધંધો કરી ધન મેળવ્યું, લાખો ઉપર કોડ;
 મરણની વેળા માનવી, લીધો કંઠોરો છોડ. ભૂલ્યો ૧૦-૫
 મૂરખ કહે ધન માહરું, ધોખે ધાન ન ખાય;
 વસ્ત્ર વિના જઈ પોઠવું, લખપતિ લાકડા માંચ. ભૂલ્યો ૧૦-૬
 ભવસાગર દુઃખ જળ ભર્યો, તરવો છે રે તેહ;
 વિચમાં ભય સખળો થયો, કમ વાયરોને મેહ. ભૂલ્યો ૧૦-૭
 લખપતિ છત્રપતિ સવિ ગયા, ગયા લાખ બે લાખ;
 ગર્વ કરી ગોખે બેસતા, સર્વ થયા બળી રાખ. ભૂલ્યો ૧૦-૮
 ધમણ ધખંતી રે રહી ગઈ, ખુઝ ગઈ લાલ અંગાર;
 એરણકો ઠખકો મટ્યો, ઉઠ ચલ્યો રે લુહાર. ભૂલ્યો ૧૦-૯
 ઉવટ મારગ ચાલતાં, જાવું પેલે રે પાર;
 આગળ હાટ ન વાણીયો, સંબળ લેજો રે સાર. ભૂલ્યો ૧૦-૧૦
 પરદેશી પરદેશમેં, કુણુ શું કરો રે સ્નેહ;
 આયા કાગળ ઉઠ ચલ્યા, ન ગણે આંધી ને મેહ. ભૂલ્યો ૧૦-૧૧
 કેઈ ચાલ્યા રે કેઈ ચાલશે, કેઈ ચાલણુહાર;
 કેઈ બેટા રે ખુઠા ખાપડા, જાએ નરક મોઝાર. ભૂલ્યો ૧૦-૨૨
 જે ઘેર નોખત વાગતી, થાતાં છત્રીસે રાગ;
 ખંડેર થઈ ખાલી પડ્યાં, બેસણુ લાગ્યાં છે કાગ. ભૂલ્યો ૧૦-૧૩
 ભમરો આવ્યો રે કમળમાં, લેવા કમળતું કૂલ;
 કમળની વાંછાએ માંહિ રહ્યો, જિમ આથમતે સૂર. ભૂલ્યો ૧૦-૧૪
 રાતનો ભૂલ્યો રે માનવી, દિવસે મારગ આય;
 દિવસનો ભૂલ્યો રે માનવી, ફિરફિર ગોથાં ખાય. ભૂલ્યો ૧૦-૧૫
 સદ્ગુરૂ કહે વસ્તુ વોરિયો, જે કાંઈ આવે રે સાથ;
 આપણો લાભ ઉગારીએ, લેખું સાહિબ હાથ. ભૂલ્યો ૧૦-૧૬

શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય વિરચિત શ્રી અમૃતવેલીની સજ્જાય

(૨૪૦)

ચેતન જ્ઞાન અભુવાળી એ, ટાળીએ મોહ સંતાપ રે;
ચિતકું ઇમડોળતું રાખીએ, પાળીએ સહજ ગુણ આપરે. ચે૦-૧
ઉપશમ અમૃત રસ પીજીએ, કીજીએ સાધુ ગુણ ગાન રે;
અધમ વયણે નવિ ખીજીએ, દીજીએ સજ્જનને માન રે. ચે૦-૨
ક્રોધ અનુબંધ નવિ રાખીએ, ભાંખીએ વયણ સુખ સાચ રે;
સમકિત રત્ન રૂચિ જોડીએ, છોડીએ કુમતિ મતિ કાચ રે. ચે૦-૩
શુદ્ધ પરિણામને કારણે, ચારનાં શરણુ ધરે ચિત્ત રે;
પ્રથમ તિહાં શરણુ અરિહંતનું, જેહ જગદીશ જગમિત્ત રે.

ચેતન૦-૪

જે સમોસરણુમાં રાજતા, ભાંજતા ભવિક સંદેહ રે;
ધર્મનાં વચન વરસે સદા, પુષ્કરાવર્ત્ત જિમ મેહ રે. ચે૦-૫
શરણુ ખીજીું શિદ્ધતું, જે કરે કર્મ ચકચૂર રે;
ભોગવે સજ્જય શિવનગરનું, જ્ઞાન આનંદ ભરપૂર રે. ચે૦-૬
સાધુનું શરણુ ત્રીજીું ધરે, તેહ સાધે શિવ પંથ રે;
મૂળ ઉત્તર ગુણુ જે વર્યા, ભવ તર્યા ભવ નિર્ગથ રે. ચે૦-૭
શરણુ ચોથું ધરે ધર્મનું, જેહમાં વર દયા ભાવ રે;
જેહ સુખ હેતુ જિનવરે કહ્યું, પાપ જળ તરવા નાવ રે. ચે૦-૮
ચારનાં શરણુ એ પડિવહજે, વળી વહજે ભાવના શુદ્ધ રે;
દુરિત સ્ત્રવિ આપનાં નિંદીયે, જેમ હોયે સંવર વૃદ્ધિ રે. ચે૦-૯
ઈણુ ભવ પરભવ આચર્યા, પાપ અધિકરણુ મિથ્યાત રે;

જે જિન આશાતનાદિક ઘણાં, નિંદીયે તેહ ગુણ ઘાત રે. ચે૦-૧૦
 ગુર તણાં વચન તે અવગણી, ગુંથીઆ આપ મત બળ રે;
 બહુ પરે લોકને લોળવ્યાં, નિંદીયે તેહ જંબળ રે. ચે૦-૧૧
 જેહ હિંસા કરી આકરી, જેહ ખોલ્યા મૃષાવાદ રે;
 જેહ પરધન હરી હરખીયા, ક્રીધલો કામ ઉનમાદ રે. ચે૦-૧૨
 જેહ ધન્ય ધાન્ય મૂર્છા ધરી, સેવીયાં ચાર કષાય રે;
 રાગને દ્રેષને વશ હુવા, જે કલહ ઉપાય રે. ચેતન૦-૧૩
 બૂઠ જે આળ પરને દીયાં, જે કર્યા પિશુનતા પાપ રે;
 રતિ અરતિ નિંદ માયા મૃષા, વળીય મિથ્યાત્વ સંતાપ રે. ચે૦૧૪
 પાપ જે એહવા સેવીયાં, તેહ નિંદીયે ત્રિહું કાળ રે;
 સુકૃત અનુમોદના ક્રીજીએ, જિમ હોયે કર્મ વિસરાળ રે. ચે૦-૧૫
 વિશ્વ ઉપગાર જે જિન કરે, સાર જિન નામ સંયોગ રે;
 તે ગુણ તાસ અનુમોદિયે, પુણ્ય અનુબંધ શુભયોગ રે. ચે૦-૧૬
 સિદ્ધની સિદ્ધતા કર્મના, ક્ષય થકી ઉપની જેહ રે;
 જેહ આચાર આચાર્યનો, ચરણ વન સીંચવા મેહ રે. ચે૦-૧૭
 જેહ ઉવજાચનો ગુણ લલો, સૂત્ર સંન્યાય પરિણામ રે;
 સાધુની જે વળી સાધુતા, મૂળ ઉત્તર ગુણ ધામ રે. ચે૦-૧૮
 જેહ વિરતિ દેશ શ્રાવક તણી, જેહ સમકિત સદાચાર રે;
 સમકિતદષ્ટિ સુર નર તણો, તેહ અનુમોદિયે સાર રે. ચે૦૧૯
 અન્યમાં પણ દયાદિક ગુણા, જેહ જિનવચન અનુસાર રે;
 સર્વ તે ચિત્ત અનુમોદિયે, સમકિત ખીજ નિરધારરે; ચે૦-૨૦
 પાપ નવિ તીવ્ર ભાવે કરે, જેહને નવિ ભવ રાગ રે;
 ઉચિત સ્થિતિ જેહ સેવે સદા, તેહ અનુમોદવા લાગરે. ચે૦-૨૧
 થોડો પણ ગુણ પર તણો, સાંભળી હર્ષ મન આણુ રે;

દોષ લવ પણ નિજ દેખતાં, નિજ ગુણ નિજતમા જાણુરે.

ચેતન૦-૨૨

ઉચિત વ્યવહાર અવલંબને, ઇમ કરી સ્થિર પરિણામ રે;
ભાવિયે શુદ્ધ નય ભાવના, પાપ નાશક તણું ઠાણું રે. ચે૦-૨૩
દેહ મન વચન પુદ્ગલ થકી, કર્મથી લિન્ન તુજ રૂપ રે;
અક્ષય અકલંક છે જીવનું, જ્ઞાન આનંદ સરૂપ રે. ચે૦-૨૪
કર્મથી કલ્પના ઉપજે, પવનથી જિમ જળધિ વેલ રે;
રૂપ પ્રગટે સહજ આપણું, દેખતાં દષ્ટિ સ્થિર મેલ રે. ચે૦-૨૫
ધારતાં ધર્મની ધારણા, મારતાં મોહ વાડ ચોર રે;
જ્ઞાન રૂચિ વેલ વિસ્તારતાં, વારતા કર્મનું જોર રે. ચે૦-૨૬
રાગ વિષ દોષ ઉતારતાં જરતાં દ્રેષ રસ શેષ રે;
પૂર્વ મુનિ વચન સંભારતાં, સારતા કર્મ નિ:શેષ રે. ચે૦-૨૭
દેખીએ માર્ગ શિવ નગરનો, જે ઉદાસિન પરિણામ રે;
તેહ અણુછોડતાં ચાલીયે, પામીયે જિમ પરમ ધામરે. ચે૦-૨૮
શ્રી નયવિજય ગુરૂ શિષ્યની, શીખડી અમૃતવેલ રે;
એહ જે ચતુર નર આદરે, તે લહે સુજસ રંગ રેલ રે. ચે૦-૨૯

શ્રી લખિધવિજયજી કૃત

શ્રી જીવ હિતશિખામણીની સજ્ઞાય

(૨૪૧)

જોઈ જતન કર જીવડા, આયુ અન્નણ્યું જાય રે;
લે લ્હાવો લક્ષ્મી તણો, પછી કાંઈ નવિ થાય રે. જોઈ૦-૧
હલહો ભવ માણસ તણો, હલહો દેહ નિરોગી રે; ૨
હલહો દયા ધર્મ વાસના, હલહો સુગુરૂ સંયોગ રે. જોઈ૦-૨ ૨

દિન ઉગે દિન આથમે, ન વળે કોઈ દિન પાછો રે;
 અવસરે કાજ ન કીધલું, તે મનમાં રહેશે લાછો રે. જોઈ૦-૩
 લોભ લગે લખ સંચીયા, તેં પર ધન હરી લીધાં રે;
 કેડે ન આવે કોઈને, કેડે કરમ રહ્યાં કીધાં રે. જોઈ૦-૪
 માતા ઉદરે ઉઘો રહ્યો, કોડી ગમે દુઃખ દીકાં રે,
 યોનિ જનમ દુઃખ જે હુવે, તે તુજ લાગે છે મીકાં રે. જોઈ૦-૫
 હે હે ભવ એળે ગયો, એકો અરથ ન સાધ્યો રે;
 સદગુરૂ શીખ સુણી ઘણી, તો પણ સંવેગ ન વાધ્યો રે. જોઈ૦-૬
 માન મને કોઈ મતિ કરો, જમ જિત્યો નવિ કેણે રે;
 સુકૃત કાજ ન કીધલું, જે ભવ હાર્યો છે તેણે રે. જોઈ૦-૭
 જપ જગદીશનાં નામને, કાંઈ નચિંતો તું સુવે રે;
 કાજ કરે અવસર લહી, સવિ દિન સરીખા ન હુવે રે. જોઈ૦-૮
 જગ જાતો જાણી કરી, તિમ એક દિન તુજ જાવો રે;
 કર કરવો જે તુજને હુવે, પછી હોશે પસતાવો રે. જોઈ૦-૯
 તિથિ પવે તપ નવિ કર્યો, કેવળ કાયા તેં પોષી રે;
 પરભવ જાતાં ઇણુ જીવને, સંજળ વિણુ કિમ હોસે રે. જોઈ૦-૧૦
 સુણુ પ્રાણી પ્રેમે કહી, લભિધ લહી જિમ વાણી રે;
 સંજળ સાથે સંગ્રહો, ઇમ કહે કેવળનાણી રે. જોઈ૦-૧૧

શ્રી નયવિજયજી કૃત

શ્રી ચેતનને શિખામાણુની સજ્જાય

(૨૪૨)

ચેતન અખ કછુ ચેતીયે, જ્ઞાન નયન ઉઘાડી;
 સમતા સહજ પાણું ભજો, તજો મમતા નારી. ચેતન૦-૧

યા દુનિયા હે બાવરી, જેસી બાજગર બાજ;
 સાથ કીસીકે ના ચલે, જ્યું કુલટા નારી. ચેતન૦-૨
 માયા તરૂ છાયા પરે, ન રહે થિર કારી;
 બનત હે દિલમેજની, પણ કરી બિગારી. ચેતન૦-૩
 મેરી મેરી તું કયા કરે, કરે કોણ શું ચારી;
 પલટે એકણ પલકમાં, જ્યું ધન અંધીયારી. ચેતન૦-૪
 પરમાતમ અવિચળ ભજે, ચિદાનંદ ચાકરી;
 નય કહે નિચત સદા કરો, સબ જન સુખકારી. ચેતન૦-૫

પાંચ ઇંદ્રિયોની સજ્ઞાય

(૨૪૩)

કાયા રૂપી બન્યો પિંજરો, તેમાં પાંચ ભુજંગનો વાસ;
 તેહને છુટા મૂકે થકે, કરે અતિશે વિનાશ.
 હે મૂરખો, ન મેલો ઇંદ્રિય મોકળી.-૧
 જ્યોતે તે દીવો ઝળહળે, માંહી બળે કુદાં ને પતંગ;
 ચક્ષુ તણા રસ લોહુપી, બળી દીવા કેરે સંગ. હે મૂરખો-૨
 વીણા બજવે વનમાં પારધી, જેની સુરતા વીણામાં બય;
 શ્રોત્ર તણો રસ લોહુપી, મૃગનું બાણે શરીર વીંધાય. હે-૩
 જળમાં મહાલે રૂડી માછલી, તેની સુરતા તે લોટમાં બય;
 જીભ તણી રસ લોહુપી, તેનું ગળું કાંટે વીંધાય. હે-૪
 સાંજ પડે ને રવિ આથમે, ભમરો જઈ એસે કમળને છોડ;
 ઘ્રાણ તણો રસ લોહુપી, ગળે કીધો કમળને તોડ. હે-૫
 મયગળ માતો મદ ઝરે, તેની સુરતા હાથણીમાં બય;
 કામ તણો રસ લોહુપી, પડે આવી ખાડા માંચ. હે-૬

એક ઈંદ્રિય જેની વશ નહિ, તેહના એહ હવાલ; પાંચ ઈંદ્રિય જેની વશ નહિ, તેહના કવણુ હવાલ. હે૦-૭
પાંચ ઈંદ્રિય જેણે વશ કરી, જાણી અથિર સંસાર; તે પ્રાણી કર્મ ખપાઈ ને, પહોત્યાં કાંઈ મોક્ષ મોઝાર. હે૦-૮

શ્રી તત્ત્વવિજયજી વિરચિત

અનિત્ય સંબંધની સજ્જાય

(૨૪૪)

કહેનાં રે સગપણુ કેહની માયા, કેહનાં સજ્જન સગાઈ રે;
સજ્જન વરગ કોઈ સાથ ન આવે, આવે આપ કમાઈ રે. કહેનાં૦-૧
મહારં મહારં સૌ કહે પ્રાણી, તહારં કોણુ સગાઈ રે;
આપ સવારથ સહુને ંહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ માઈ રે. કહે૦-૨
ચુલણી ઉદરે બ્રહ્મદત્ત આયો, જુઓ માત સગાઈ રે;
પુત્ર મારણુને અગ્નિ જ ક્રીધી, લાખનાં ઘર નિપજઈ રે. ક૦-૩
કાષ્ટ પિંજરુ ઘાલીને મારે, શસ્ત્ર ગ્રહી હોડે ધાઈ રે;
કોણિકે નિજ તાત જ હણીયો, તો કિહાં રહી પુત્ર સગાઈ રે. ક૦૪
ભરત બાહુબળ આપે લડીયા, આપ આપે સજ્જ થાઈ રે;
બાર વરસ સંગ્રામ જ ક્રીધો, તો કિહાં રહી બ્રાત સગાઈ રે. ક૦૫
ગુરુ ઉપદેશથી રાય પ્રદેશી, સુધો સમકિત પાઈ રે;
સ્વારથ વિણુ સુરકાંતા નારી, માર્યો પિયુ વિષ પાઈ રે. ક૦-૬
નિજ અંગજનાં અંગ જ છેદે, જુહો રાહુ કેતુ કમાઈ રે;
સહુ સહુને નિજ સ્વારથ ંહાલો, કુણુ ગુરુને કુણુ ભાઈ રે. ક૦-૭
સુભુમ પરશુરામ જ હોઈ, માંહો માંહે વેર બનાઈ રે;
ક્રોધ કરીને નરકે પહોંચ્યા, તો કિહાં રહી તાત સગાઈ રે. ક૦-૮

ચાણાકથે તો પર્વત સાથે, કીધી મિત્ર ઠગાઈ રે;
મરણ પામ્યો તે મનમાં હરખ્યો, તો કિહાં રહી મિત્ર સગાઈ રે.

કહેનાં૦-૯

આપ સવારથ સહુને વહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ માઈ રે;
જમરાબનો તેડો આવ્યો, ટગમગ બેવે ભાઈ રે. કહેનાં૦-૧૦
સાચો શ્રી બિનધર્મ સખાઈ, આરોધો લય લાઈ રે;
દેવવિજય કવિનો શિષ્ય ઇણિપરે, કહે તત્ત્વવિજય સુખદાઈ
રે. કહેનાં૦-૧૧

શ્રી વિજયદેવસૂરિણ કૃત

શ્રી મુનિગુણની સજ્ઞાય

(૨૪૫)

અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી. એ રાગ.

નિતનિત વંદુ રે મુનિવર એહવા, જસ મુખ પંકજ પેખોણ;
તતુ રોમાંચિત હિયડો ઉલ્લસે, વિકસે નયણુ વિશેષોણ. નિ૦-૧
પંચ મહાવ્રત સુધાં જે ધરે, પાળે પંચ આચારોણ;
સુમતિ ગુપતિની બહુલી ખપ કરે, ગુણુ છત્રીશ ભંડારોણ. નિ૦-૨
પાંચે ઈંદ્રિય અહનિશ વશ કરે, પાળે નવવિધ શીખોણ;
ચાર કષાય ન સેવે સંચતી, લક્ષણુ સોહે શરીરોણ. નિ૦-૩
માસ શિયાળે રે બહુળી શીત પડે, વાયે શીતળ વાયોણ;
તપ ધરી પોઢયા રે સમતા સેજડી, સંચમ સરિષો ભાવોણ.

નિત૦-૪

ગ્રીષ્મ કાળે રે તરૂણો રવિ તપે, જીવ સહુ વાંછે છાંદ્યોણ;
સુરજ સાંભીરે લે આતાપના, ઉંચી કરી બેઉ બાંદ્યોણ. નિ૦-૫

પાઉસ કાળે રે મેલાં કપડાં, ઝરમર વરસે મેહોળ;
ડાંસ મચ્છરના રે પરિસહ આકરા, સહિયાં સહે મુનિ તેહોળ.

નિત૦-૬

ભાવીસ પરિસહ મુનિ અંગે ધરે, મહીયલ કરે વિહારોળ;
ક્ષમા ખડગ લેઈ મુનિવર કર ગ્રહી, ઉપસમ રસ ભંડારોળ.

નિત૦-૭

સમકિત માન સરોવર ઝીલતા, ચારિત્ર વન ખંડ વાસોળ;

તપ જપ સંયમ પાળે નિરમળાં, પાળે મનને ઉદ્ધાસોળ. નિ૦-૮

મધુકરની પરે મુનિવર ગોચરી, વહોરે શુદ્ધ જ આહારોળ;

તે વળી નીરસને વળી થોડલો, ઘે નિજ દેહ આધારોળ. નિ૦-૯

ખે કર ભેડી રે વીનવીશું વળી, સ્વામી શરણે રાખોળ;

હૈડે સાલે રે પાપ જ જે કર્યા, આળોઈશ ગુરૂ સાખોળ. નિ૦-૧૦

તીન પ્રદક્ષિણા દેઈ વાંદશું, હૈડે આનંદ પૂરોળ;

શ્રવણે સુણશું વાણી તસ તણી, કઠિણ કરમદલ ચૂરોળ. નિ૦-૧૧

વીર જિનેસર નીરતો ભાંખ્યો, તિહાં લગે જિનની આણોળ;

દુરુપસહ આચારજ સામી વખાણીયો, મહાનિશીથ સુઠા-

ણોળ. નિત૦-૧૨

તપ પડિવજશું રે વરતી નિરમળા, દૂરિત કરેશું દૂરોળ;

મનના મનોરથ સહુ એ પૂરશું, ભણે વિજયદેવસૂરોળ.

નિત૦-૧૩

શ્રી રૂપચંદળ વિરચિત (૨૪૬)

હક મરનાં હક જાનાં ચારો, મત કો કરો શુમાના. હક૦

ઓઢણ માટી પેરણ માટી, માટીકા સરાના;

વસતિમેં સે બહાર નિકાલા, જંગલ કિયા ઠીકાના. હક૦-૧

હાથી ચડતે ઘોડે ચડતે, ઝોર આગે નિશાના;
 નીલી પીલી ખેરખ ચલતી, ઉત્તર ક્રિયા પયાના. હક૦-૨
 નરપતિ હો કે તખત પર બેઠે, ભરીયા ભારી ખબના;
 સાંજ સવેરા મુજરા લેતે, ઉપર હાથ બે કાના. હક૦-૩
 પોથી પઠ પઠ હિંદુ ભૂલે, મુસલમાન કુરાના;
 રૂપચંદ કહે અરે ભાઈ સંતો, હરહમ પ્રભુ ગુણુગાના. હક૦-૪

શ્રી હંસમુનિ વિરચિત

(૨૪૭)

કોઈ કાજ ન આવેરે દુનિયાંકે લોકો, કોઈ કાજ ન આવે;
 જૂઠી ખાતકા આણી ભરોંસા, પીછેં સે પસ્તાવે રે. દુનિ૦ ૧
 મતલબકી સખ મલી લોકાઈ, બહોતહી રંગ બનાવે રે. હ૦ ૨
 અપના અર્થ ન દેખે સો તો, પલકમાં પીઠ દેખાવે રે. હ૦ ૩
 બાણગરકી બાણ જેસા, અજબ દિમાક દેખાવે રે. હ૦ ૪
 દેખો દુનિયાં સકલ ખીલી હૈ, ચુંહી મન લલચાવે રે. હ૦ ૫
 જિણે જાન્યા તિને આપ પિછાન્યા, બે બખરી દુઃખ પાવેરે. હ૦ ૬
 હંસ સયાને એક સાંઈશું ઠર, કાહેકું ચિત્ત ન લાગે રે. હ૦ ૭

શ્રી સમયસુંદર વિરચિત

(૨૪૮)

કિસીકું સખ દિન સરખે ન હોય;
 પ્રહ ઉગત અસ્તંગત દિનકર, દિનમેં અવસ્થા હોય. કિ૦ ૧
 હરિ બલભદ્ર પાંડવ નળરાજ, રહે ષટખંડ રિક્તિ ખોય;
 ચંડાળકે ઘર પાણી આણ્યું, રાજ હરિશ્ચંદ્ર જોય. કિ૦ ૨
 ગર્વ મ કર તું મૂઠે ગમારા, ચડત પડત સખ કોય;
 સમયસુંદર કહે ઈતર પરત સુખ, સાચો જિનધર્મ સોય. કિ૦૩

શ્રી કલ્યાણમુનિ વિરચિત

(૨૪૯)

પ્રાણી કાયા માયા કારમી, કૂડો છે કુટુંબ પરિવાર રે જીવલડા;
સમરણ કીજે સિદ્ધનું.

માઈ માઈ મ કરરે માનવી, પંથ વહેલું પેલે પારરે જીવલડા. સ૦૧
પ્રાણી સહુને વળાવે સાંકલ્યા, મળીયા છે મોહને સંબંધરે; જીવ૦
પ્રાણી આયુ ક્ષયે અળગા થયા, દીઠો એવો સંસારી ધંધ રે.

જીવ૦ સમ૦ ૨

પ્રાણી કાષ્ટ પરેરે કાયા બળે, વળી કેશ બળે જિમ ઘાસરે; જીવ૦
પ્રાણી માનવી મર્કટ વૈરાગીયા, વળી પડે માયા વિશ્વાસ રે.

જીવ૦ સ૦ ૩

પ્રાણી પડાઈ ઉડે જીવ ઉપરે, દોરી પવન બળે લેઈ જાયરે; જી૦
પ્રાણી તૂટી દોરી સંધાય છે, આઉણું તૂટયું ન સંધાય રે.

જીવ૦ સમ૦ ૪

પ્રાણી કાચે કુંભે પાણી કેમ રહે, હંસ ઉડી જાયે કાય રે; જી૦
પ્રાણી આશા અતિ ઘણી આદરે, થાવા વાળો તેહિ જ થાય રે.

જીવ૦ સમ૦ ૫

પ્રાણી જેણે ઘરે નોખત ગડગડે, ગાવે વળી પટ રાગ રે; જી૦
પ્રાણી ગોખે તેહને ધૂમતા, શૂન્ય થયે વળી ઉડે કાગ રે.

જીવ૦ સમ૦ ૬

પ્રાણી એમ સંસાર અસાર છે, સારમાં શ્રી જિનધર્મ સારરે; જી૦
પ્રાણી શાંતિ સમર સમતા ધરી, ચાર તજી વળી આદરો ચાર રે.

જીવ૦ સમ૦ ૭

પ્રાણી પાંચ તને ને પાંચ ભને, ત્રણ જીવો ત્રણ ગુણધારરે; જીવ૦

પ્રાણી રચણી લોજન પરિહરો, સાત વ્યસન તજ્ઞે સુવિચાર રે;
જીવં સમં ૮

પ્રાણી રક્ષા કરો છ કાયની, સાંભળો સદ્ગુણની વાણ રે; જીવં
પ્રાણી સાચી શિખામણ એહ છે, એમ કહે છે મુનિ કહ્યાણુ રે.

જીવં સમં ૯.

શ્રી મણિચંદ્રજી કૃત

શ્રી આત્મશિક્ષા સન્ન્યાય

(૨૫૦)

આત્મરામે રે મુનિ રમે, ચિત્ત વિચારીને જ્ઞેય રે.
તાહરં દીસે ન કોય રે, સહુ સ્વારથી મજ્યું તોય રે;
જન્મ મરણ કરે લોય રે, પૂઠે સવિ મળી રોય રે. આં ૧
સ્વજન વર્ગ સવિ કારમું, કૂડો કુટુંબ પરિવાર રે;
કોઈ ન કરે તુજ સાર રે, ધર્મ વિણુ નહીં આધાર રે.

જિણે પામે ભવપાર રે. આત્મં ૨
અનંત કલેવર મૂક્યાં, તેં કીયાં સગપણુ અનંત રે;
ભવ ઉદ્દેગે રે તું ભમ્યો, તોહી ન આંવ્યો તુજ અંત રે,

ચેતો હૃદયમાં સંત રે. આત્મં ૩
લોગ અનંતા તેં લોગવ્યા, દેવ મણુઅ ગતિ માંહિ રે;
તૃપ્તિ ન પામ્યો રે જીવડો, હજી તુજ વાંછા છે ત્યાંહિ રે,

આણુ સંતોષ ચિત્ત માંહિ રે. આત્મં ૪
ધ્યાન કરો રે આત્મ તણું, પર વસ્તુથી ચિત્ત વારી રે;
અનાદિ સંબંધ તુજ કો નહીં, શુદ્ધ નિશ્ચેઈમ ધારી રે,
ઈણુ વિધ નિજ ચિત્ત ઠારી રે, મણિચંદ્ર આત્મ તારી રે.

આત્મં ૫

શ્રી રૂપવિજયજી વિરચિત શ્રી આત્મબોધની સંખ્યાય (૨૫૧)

હો સુણુ આતમ મત પડ મોહ પંજર માંહે; માયા જાળ રે.
 ધન રાજ્ય જોખન રૂપ રામા, સુત સુતા ઘરખાર રે;
 હુકમ હોદ્દા હાથી ઘોડા, કારમો પરિવાર. માયા જાળ રે. હોં ૧
 અતુલખળ હરિ ચક્રી રામા, જુજો જિત મદમત રે;
 કૂર જમ જળ નિકટ આવે, ગણિત જાણે સત્ત. માયાં હોં ૨
 પુહવીને જે છત્ર પરે કરે, મેરૂનો કરે દંડ રે;
 તે પણુ હાથ ઘસતા ગયા, મૂકી સર્વ અખંડ. માયાં હોં ૩
 જે તખત બેસી હુકમ કરતા, પહેરી નવલા વેષ રે;
 પાઘ શેલા ધરત ટેઠા, મરી ગયા જમદેશ. માયાં હોં ૪
 મુખ તંબોલને અધર રાતા, કરત નવ નવા ખેલ રે;
 તેહ નર જળ પુણ્ય કાઠે, કરત પર ઘર ટેલ. માયાં હોં ૫
 ભજ સદા ભગવાંત ચેતન, સેવ ગુરૂ પદ પદ્મ રે;
 રૂપ કહે કર ધર્મકરણી, પામે શાશ્વત સદ્મ રે. માયાં હોં ૬

શ્રી પદ્મવિજયજી વિરચિત (૨૫૨)

સાંભળ સચણા સાચી સુણાણું, પૂરવ પુણ્યે તું પામ્યો રે ભાઈ;
 નરક નિગોદમાં ભમતાં નરભવ, તેં નિષ્કળ કેમ વામ્યો રે
 ભાઈ. સાંભળં ૧
 જૈન ધર્મ જ્યવંતો જગમાં, ધારી ધર્મ ન સાધ્યો રે ભાઈ;
 મેઘ ઘટા સરીખા ગજ સાટે, ગર્દભ ઘરમાં બાંધ્યો રે ભાઈ.
 સાંભળં ૨

કલ્પવૃક્ષ કુહાડે કાપી, ધંતુરો ઘેર ધારે રે ભાઈ;
ચિંતામણી ચિંતિત પૂરણ તે, કાગ ઉડાવણ ડારે રે ભાઈ.

સાંભળ૦ ૩

એમ જાણી જાવા નવિ દીજે, નરનારી નરભવને રે ભાઈ;
ઓળખી શુદ્ધ ધર્મને સાધો, જે માન્યો મુનિ મનને રે ભાઈ.

સાંભળ૦ ૪

જે વિભાવ પરભાવમાં ભજિયે, રમણ સ્વભાવમાં કરીયે રે ભાઈ;
ઉત્તમ પદ પદ્મને અવલંબી, ભવિયણ ભવજળ તરીયે રે

ભાઈ. સાંભળ૦ ૫

શ્રી લઙ્કિધવિજયજી વિરચિત

આત્માને શિખામણ

(૨૫૩)

કાંઈ નવિ ચેતો રે ચિત્તમાં જીવડા રે, આયુ ગળે દિન રાત;
વાત વીસારી રે ગર્ભાવાસની રે, કુણુ કુણુ તાહરી જાત. કાં૦-૧
દોહીલો દીસે રે માનવભવ તણો રે, શ્રાવક કૂળ અવતાર;
પ્રાપ્તિ પૂરી રે ગિરૂઆ ગુરૂ તણી રે, તુજ ન મળે વારંવાર.

કાંઈ૦-૨

તું મત જાણે રે એ ધન માહરૂં રે, કુણુ માત કુણુ તાત;
આપ સવારથે સહુ કો મિલ્યું રે, મ કર પરાઈ તું વાત. કાં૦-૩
પુણ્ય વિહુણા રે દુઃખ પામે ઘણા રે, દોષ દિયે કિરતાર;
આપ કમાઈ રે પૂરવ ભવ તણી રે, ન મિટે તેહ લગાર. કાં૦-૪
કડીણુ કરમને અહનિશ જે કરે રે, તેહનાં ફળ જે વિપાક;
હું નવિ જાણું રે કુણુ ગતિ તાહરી રે, તે જાણે વીતરાગ. કાં૦-૫

તેં દુઃખ સદ્યાં રે બહુ રમણી તણાં રે, અનંત અનંતી વાર;
લાઠિ કહે રે જે જિનને ભજે રે, તે પામે મોક્ષ દુવાર. કાં-૬

મુનિ લાવણ્ય સમય વિરચિત

આત્માને બોધ

(૨૫૪)

જીવ ક્રોધ મ કરજે, લોભ મ ધરજે, માન મ લાઈશ ભાઈ;
ક્રૂડાં કર્મ મ બાંધીશ, ધર્મ મ ચૂકીશ, વિનય મ મૂકીશ
ભાઈ રે જીવડા.

દોહિલો માનવભવ લીધો, તુમે કાંઈ કરીતત્તવને સાધો રે ભોળા.

દોહિ-૧

ધર પછવાડે દેરાસર જાતાં, વીશ વિમાસણ થાય;
ભૂખ્યો તરસ્યો રાઉલ રાતો, માથે સહેતો ધાય રે. જી-૨
ધર્મ તણી પોશાજે આદ્યા, સુણવા સદગુરૂ વાણી;
એક વાત કરે બીજે ઉઠી જાયે, નયણે નિંદ ભરાણી રે. જી-૩
નામે બેઠો લોભે પેઠો, ચાર પહોર નિશિ જાણ્યો;
બે ઘડીનું પડિલ્લમણું કરતાં, ચોકખો ચિત્ત ન રાખ્યો. જી-૪
આઠમ ચઉદશ પુનમ પાખી, પર્વ પર્યૂષણ સારો;
બે ઘડીનું પરચકખાણું કરતાં, એક બીજને વારો રે. જી-૫
કીર્તિ કારણ પગરણ માંડી, અરથ ગરથ સવિ લૂટે;
પુણ્ય ને કાજે પારકું પોતાનું, ગાંઠડીથી નવિ છૂટે રે. જી-૬
ધર ધરણીને ઘાટ ઘડાવ્યા, પહેરણ આછા વાધા;
દશ આંગળીએ દશ વેઠ જ પહેર્યા, નિર્વાણે જાવું છે નાગા રે.

જી-૭

વાંકો અક્ષર માથે મીંડું, નિલવટ આધો ચંદો;
મુનિ લાવણ્યસમય ઈમિ જોલે, એ ત્રણ કાલે વંદો. ૭૦-૮

શ્રી વીરવિજયજી વિરચિત સહજનંદીની સજ્ઞાય (૨૫૫)

ખીજ અશરણુ ભાવના.-એ રાગ.

સહજનંદી રે આતમા, સૂતો કાંઈ નિશ્ચિંત રે,
મોહ તણા રણીયા ભમે, જગ જગ મતિવંત રે;
લૂંટે જગતના જંત રે, નાખી વાંક અત્યંત રે,
નરકા વાસ ઈવંત રે, કોઈ વિરલા ઉગરંત રે. સહજનંદી ૦- ૧
રાગ દ્વેષ પરિણુતિ ભજી, માયા કપટ કરાય રે,
આકાશ કુસુમ પરે જીવડો, ફેગટ જનમ ગમાય રે;
માથે ભય ચમરાય રે, શો મન ગર્વ ધરાય રે,
સહુ એક મારગ જાય રે, કોણુ જગ અમર કહાય રે. સ૦- ૨
રાવણુ સરીખા રે રાજવી, નાગા ચાલ્યા વિણુ ધાગ રે,
દશ માથાં રણુ રણુવડયાં, ચાંચ દીએ શિર કાગ રે;
દેવ ગયા સવિ ભાગ રે, ન રહ્યો માનનો છાગ રે,
હરિ હાથે હરિ નાગ રે, જો જો ભાઈઓના રાગ રે. સ૦- ૩
કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતા ચાલણુહાર રે,
મારગ વહેતો રે નિત્ય પ્રત્યે, જોતાં લગ્ન હજાર રે;
દેશ વિદેશ સુધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે,
જતાં જમ દરખાર રે, ન જીવે વાર કુવાર રે. સહજ ૦- ૪

નારાયણ પુરી દ્વારિકા, બળતી મેલી નિરાશ રે,
 રોતાં રણમાં તે એકલા, નાદા દેવ આકાશ રે;
 કિહાં તરૂં છાયા આવાસ રે, જળ જળ કરી ગયો સાસ રે,
 બળભદ્ર સરોવર પાસ રે, સુણી પાંડવ શિવ વાસ રે. સ૦- ૫
 ગાળ ગાળ રે બોલતા, કરતાં હુકમ હેરાન રે,
 પોઢયા અગ્નિમાં એકલા, કાયા રાખ સમાન રે;
 બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણ રે, એ ઋદ્ધિ અધિર નિદાન રે,
 જેવું પીંપળ પાન રે, મ ધરો જૂઠું ગુમાન રે. સહજ૦- ૬
 વાલેસર વિના એક ઘડી, નવિ સોહાતું લગાર રે,
 તે વિણુ જનમારો વહી ગયો, નહિ કાગળ સમાચાર રે;
 નહિ કોઈ કોઈ નો સંસાર રે, સ્વાસ્થીયો પરિવાર રે,
 માતા માઝદેવી સાર રે, પહોંત્યા મોક્ષ મોઝાર રે. સ૦- ૭
 માત પિતા સુત બંધવા, અધિકો રાગ વિસાર રે,
 નારી અસારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે;
 બુઓ સૂરિકાંતા જે નાર રે, વિષ દીધો ભરતાર રે,
 નૃપ જિન ધર્મ આધાર રે, સજ્જન નેહ નિવાર રે. સ૦- ૮
 હસી હસી દેતા રે તાળીઓ, શય્યા કુસુમની સાર રે,
 તે નર અંતે માટી થયા, લોક ચણે ધર બાર રે;
 ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે, એહવું જાણી અસાર રે,
 છોડે વિષય વિકાર રે, ધન્ય તેહનો અવતાર રે. સહ૦- ૯
 થાવચ્યાસુત શિવ વર્યા, વળી ઈલાચીકુમાર રે,
 ઘિક ઘિક વિષયા રે ભવને, લઈ વૈરાગ્ય રસાળ રે;
 મહેલી મોહ જંબળ રે, ઘર રમે કેવળ બાળ રે,
 ધન્ય કરકંડુ ભૂપાળ રે. સહજનંદી૦-૧૦

શ્રી શુભવિજય સુગરૂ લહી, ધર્મ રચણુ ધરો છેક રે,
 વીર વચન રસ શેલડી, આખે ચતુર વિવેક રે;
 ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધર્મનો ટેક રે,
 ભવજળ તરીયા અનેક રે. સહજનંદી૦-૧૧

શ્રી જીવવિજયજી વિરચિત

આપ સ્વભાવની સજ્ઞાય

(૨૫૬)

આપ સ્વભાવમાં રે, અખધૂ સદા મગનમેં રહેના;
 જગત જીવ હે કરમાધીના, અચરીજ કષ્ટુઅ ન લીના. આ૦-૧
 તુમ નહિ કેરા કોઈ નહિ તેરા, કયા કરે મેરા મેરા;
 તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખ અનેરા. આપ સ્વભાવ૦-૨
 વપુ વિનાશી તું અવિનાશી, અખ હે ઇનકા વિલાસી;
 વપુ સંગ જખ દૂર નિકાસી, તખ તુમ શિવકા વાસી. આ૦-૩
 રાગ ને દ્રેસા હોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા;
 જખ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઇસા. આ૦-૪
 પારકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગ જન પાસા;
 તે કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખ વાસા. આપ૦-૫
 કખહીક કાજી કખહીક પાજી, કખહીક હુઆ અપભ્રાજી;
 કખહીક જગમેં કીર્તિ ગાજી, સખ પુદ્ગલકી બાજી. આ૦-૬
 શુદ્ધ ઉપયોગને સમતા ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી;
 કર્મ કલંકકું દૂર નિવારી, જીવ વરે શિવ નારી. આપ૦-૭

શ્રી ઉદયરત્નજી કૃત સંજ્ઞાયો

તપની સંજ્ઞાય

(૨૫૭)

ક્રીધાં કર્મ નિકંઠવા રે, લેવા મુક્તિ નિદાન;
હત્યા પાતિક છુટવા રે, નહિ કોઈ તપ સમાન.
ભવિક જન, તપ સરખું નહિ કોય.-૧

ઉત્તમ તપના યોગથી રે, સુર નર સેવે પાય;
લબ્ધિ અઠ્ઠાવીસ ઉપજે રે, મનવાંછિત ફળ થાય. ૯૦-૨

તીર્થકર પદ પામીયે રે, નાસે સઘળા રોગ;
રૂપ લીલા સુખ સાહેબી રે, લહીયે તપ સંયોગ. ૯૦-૩

અષ્ટકરમના ઓથને રે, તપ ટાલે તત્કાળ;
અવસર લહીને તેહનો રે, અપ કરજો ઉજમાલ. ૯૦-૪

તે શુ' છે સંસારમાં રે, તપથી ન હોવે જેહ;
મનમાં જે જે ઇચ્છીયે રે, સફળ ફળે સહી તેહ. ૯૦-૫

બાહ્ય અભ્યંતર જે કહ્યા રે, તપના બાર પ્રકાર;
હોજો તેની ચાલમાં રે, જેમ ધન્નો અણુગાર. ૯૦-૬

ઉદયરતન કહે તપ થકી રે, વાઘે સુજસ સનૂર;
સ્વર્ગ હોવે ઘર આંગણે ર, દુર્ગતિ નાસે દૂર. ભવિક૦-૭

શ્રી બલભદ્રમુનિની સંજ્ઞાય

(૨૫૮)

શાંભાટે બંધવ મુખથી ન બોલો, આંસુડે આનન ધોતાં મોરારી રે;
પુન્યયોગે દહીઓ એક પાણી, જડ્યો છે જંગલ જોતાં મો.-૧

ત્રીકમ રીસ ચઢી છે તુજને, વનમાંહે વનમાળી મોરારી રે;

વડી રે વારનો મનાવું છું ંહાલા, તું તો વચન ન બોલે
 ફરી વાર મોરારી રે. શા૦-૨
 નગરી રે દાઝીને શુદ્ધ ના લીધી, મ્હારી વાણી ન સુણું ંહાલા મો૦
 આ વેળામાં લીધો અબોલો, કાનજી કાં થયા કાલા મો૦ શા૦-૩
 શી શી વાત કહું સામળીયા, વિકૂલજી આ વેળા મોરારી રે;
 શાને કાળે મુજને સંતાપો, હરિ હસી બોલોને હેલાં મો૦ શા૦-૪
 પ્રાણ હમારા જાશે પાણી વિણ, અધઘડીને અણબોલે મોરારી રે;
 આરતી સઘળી જાયે અળગી, બાંધવ જો તું બોલે મો૦ શા૦-૫
 પદ્માસ લગી પાળ્યો છપીલો, હૈયા ઉપર અતિ હેતે મોરારી રે;
 સિંધુ તટે સુરને સંકેતે, હરિ દહન કરમ શુભ રીતે મો૦ શા૦-૬
 સંયમ લેઈ ગયો દેવલોકે, કવિ ઉદયરતન ઈમ બોલે મોરારી રે;
 સંસાર માંહે બળદેવમુનિને, કોઈ નવ આવે તોલે મો૦ શા૦-૭

શ્રી મૌનએકાદશીની સજ્જાય

(૨૫૯)

આજ મ્હારે એકાદશી રે, નણદલ મૌન કરી મુખ રહીએ;
 પૂછ્યાનો પડુત્તર પાછો, કેહને કાંઈ ન કહીએ. આજ૦-૧
 મ્હારો નણદોઈ તુજને ંહાલો, મુજને ત્હારો વીરો;
 ધુમાડાના બાચકા ભરતાં, હાથ ન આવે હીરો. આજ૦-૨
 ઘરનો ધંધો ઘણો કર્યો પણ, એક ન આંચો આડો;
 પરભવ જાતાં પાલવ ઝાલે, તે મુજને દેખાડો. આજ૦-૩
 માગસર સુદ્ધી અગીયારશ મ્હોટી, નેવુ જિનનાં નિરખો;
 દોઢસો કંદ્યાક મ્હોટાં, પોથી જોઈને હરખો. આજ૦-૪

સુખત શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક, મૌન ધરી સુખ રહીયો;
 પાવક પુર સઘળો પરબળ્યો, એહનો કાંઈ નદહીયો. આ૦—૫
 આઠ પહોર પોસો તે કરીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ;
 મન વચ કાયા બે વશ કરીએ, તો ભવસાગર તરીએ. આ૦—૬
 ધર્મીસમિતિ ભાષા ન બોલે, આડું અવળું પેખે;
 પડિકમણા શું પ્રેમ ન રાખે, કહો કિમ લાગે લેખે. આ૦—૭
 કર ઉપર તો માળા ફિરતી, જીવ ફરે વન માંહી;
 ચિત્તડું તો ચિહું દિશિયે દોડે, ઈણુ ભજને સુખ નાંહી. આ૦—૮
 યૌષધશાળે ભેગાં થઈને, ચાર કથા વળી સાંધે;
 કાંઈક પાપ મિટાવણુ આવે, બાર ગણું વળી બાંધે. આ૦—૯
 એક ઉઠંતી આળસ મરડે, બીજી ઉઠે ખેડી;
 નદીયોમાંથી કાંઈક નિસરતી, જઈ દરીયામાં પેડી. આ૦—૧૦
 આઈ બાઈ નણુંદ લોબઈ, નહાની મોટી વહુને;
 સાસુ સસરો માને માસી, શિખામણુ છે સહુને. આ૦—૧૧
 ઉદયરતન વાચક ઉપદેશે, જે નર નારી રહેશે;
 પોસા માંહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લહેશે. આ૦—૧૨

શ્રી વૈરાગ્યની સજ્જાય

(૨૬૦)

ઉંચા તે મંદિર માળીયાં, સોડચ વાળીને સુતો;
 કાઠો રે કાઠો સહુ કહે, જાણુ જનમ્યો જ નહોતો.

એક રે દિવસ એવો આવશે.—૧

એક રે દિવસ એવો આવશે, મને સબળોજી સાલે;
 મંત્રિ મળ્યા સર્વે કારમા, તેનું કાંઈ નવ ચાલે. એક૦—૨

સાવ સોનાનાં રે સાંકળાં, પહેરણુ નવ નવા વાધા;
 ઘોળું વસ્તર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગ્યા. એ૦- ૩
 ચર કઠાઈઆ અતિ ઘણા, ધીબનું નહિ લેખું;
 ખોખરી હાંલી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું. એ૦- ૪
 કેનાં છોડને કેનાં વાછરૂં, કેનાં માયને ખાપ;
 અંતકાળે બહુ જીવને એકલું, સાથે પુન્યને પાપ. એક રે૦-૫
 સગી રે નારી એની કામિની, ઊભી ડગમગ જોવે;
 તેનું પણ કાંઈ ચાલે નહિ, ખેડી ધ્રુસકે રૂવે. એક રે૦-૬
 ંહાલાં તે ંહાલાં શું કરો, ંહાલાં વોળાવી વળશે;
 ંહાલાં તેવનનાં લાકડાં, તે તો સાથેજ બળશે. એક રે૦-૭
 નહિ ત્રાપો નહિ તુંબડી, નથી તરવાનો આરો;
 ઉદયરતન પ્રભુ ઇમ ભણે, મને પાર ઉતારો. એક રે૦-૮

શ્રી શરીરના ગર્વની સજ્જાય

(૨૬૧)

ગર્વ ન કરશો રે ગાત્રનો, આખર એ છે અસાર રે;
 રાખ્યું કોઈનું નવિ રહે, કર્મ ન કરે કિરતાર રે.
 ગર્વ ન કરશો રે ગાત્રનો.- ૧
 સડણુ પડણુ વિધ્વંસણુ, સહવું માટીનું ભાંડ રે;
 ક્ષણુમાં વાગે રે ખોખરું, તે કેમ રહેશે અખંડ રે. ગર્વ૦- ૨
 મુખને પૂછી રે જે જમે, પાન ખાય ચૂંટી ચૂંટી ડીંટ રે;
 તે મુખ બંધાણુ ઝાડવે, કાગ ચરકતા વિષ્ટ રે. ગર્વ૦- ૩
 મુખ મરડે ને મોજે કરે, કામિનીશું કરે કેજિ રે;
 તે જઈ સુતા મશાણુમાં, મોહ મમતાને મેલી રે. ગર્વ૦- ૪

દિશો દિશી ઓલતા હેજમાં, નરનારી લખ કોડ રે;
 તે પરલવ જઈને પોદીયા, ધન કણુ કંચન છોડ રે. ગર્વ૦- ૫
 કોડ ઉપાય જો કીજિયે, તો પણ નવિ રહે નેટ રે;
 સજ્જન મિલિ સહુ તેહને, કરે અગ્નિને ભેટ રે. ગર્વ૦- ૬
 કૃષણુ સરીખો રે રાજવી, બળભદ્ર સરીખો છે વીર રે;
 જંગલમાં જૂઓ તેહને, તાકી માર્યું છે તીર રે. ગર્વ૦- ૭
 બત્રીશ સહસ અંતેઉરી, ગોવાળણી સોળ હજાર રે;
 તરશે તરફડે ત્રીકમો, નહિ કોઈ પાણી પાનાર રે. ગર્વ૦-૮
 કોટીશિક્ષા કર પર ધરી, ગિરીધારી થયા નામ રે;
 એકા ન થવાનું તે બળે, જુઓ જુઓ કર્મનાં કામ રે. ગર્વ૦-૯
 જન્મતાં કેણે નવિ જાણીયા, મરતાં નહિ કોઈ સોનાર રે;
 મહા અટવીમાંહિ એકલા, પડયા પડયા કરે પોકાર રે. ગર્વ૦-૧૦
 છબીલો છત્ર ધરાવતો, ફેરવતો ચૌદિશિ ફેજ રે;
 વનમાં વાસુદેવ જઈ વસ્યા, એસે જિહાં વનચર રોજ રે. ગ૦ ૧૧
 ગજે એસીને જે ગાજતો, થતી જિહાં નગારાની ઠોર રે;
 ઘુડ હોલા તિહાં ઘુઘવે, સાવજ કરતા તિહાં શોર રે. ગ૦-૧૨
 જરાકુમાર જંગલ વસે, ખેલે છે તિહાં શિકાર રે;
 હરિ પળે પદ્મ તે દેખીયો, મૃગની ભ્રાંતે તેણિ વાર રે. ગ૦-૧૩
 તીર માર્યો તેણે તાણીને, પગ તળે બળ પૂર રે;
 પગ ભેદીને તે નીસર્યો, તીર પડ્યો જઈ દૂર રે. ગર્વ૦-૧૪
 આપ બળે ઉડીને કહે, રે રે હું તો છું કૃષણુ રે;
 બાણે કોણે મને વીંધીયો, એવો કોણુ છે હુજાંન રે. ગ૦-૧૫
 શબ્દ તે કૃષણુનો સાંભળી, વૃક્ષ તળે જરાકુમાર રે;
 કાં હું વસુદેવ પુત્ર છું, રહું છું આ વન મોઝાર રે. ગ૦-૧૬

કૃષ્ણ રખોપાને કારણે, વર્ષ થયાં મુજ ખાર રે;
 પણ નવિ દીઠો કોઈ માનવી, આજ લગે તે નિરધાર રે. ગ૦-૧૭
 દુષ્ટ કર્મ તણે ઉદય, આંહી આઠ્યા તુમે આજ રે;
 મુજને હયા રે આપવા, વળી ખગાડવા લાજ રે. ગર્વ૦-૧૮
 કૃષ્ણ કહે આવો અંધવા, જિણ કાજ સેવો છો વન રે;
 તે હું કૃષ્ણ તેં મારીયો, ન મટે શ્રી નેમનાં વચન રે. ગ૦-૧૯
 ઈમ સુણી આંસુડા વરસાવતો, આઠ્યો કૃષ્ણની પાસ રે;
 મોરારી તવ ખોલીયા, લે આ કૌસ્તુભ ઉલ્લાસ રે. ગ૦-૨૦
 એ નિશાની પાંડવને આપજે, જા તું ઈહાંથી વેગ રે;
 નહિ તો ખળખદ્ર મારશે, ઉપજશે ઉદ્દેગ રે. ગર્વ૦-૨૧
 આ સમે કિમ જાઉં વેગજો, જો તુમે મોકલો મોરારી રે;
 ફરી ફરી પાછું જોતો થકો, વરસત આંસુ જળધાર રે. ગ૦-૨૨
 દ્રષ્ટિ અગોચર તે થયો, તેવીશમી ઢાળ રે;
 ઉદયરતન કહે એ થઈ, સહુ સુણજો ઉજમાળ રે. ગ૦-૨૩

સ્ત્રીને શિખામણની સજ્ઞાય

(૨૬૨)

નાથ કહે તું સુણને નારી, શિખામણ છે સારીજ;
 વચન તે સઘળાં વીણી લેશે, તેહનાં કારજ સરશે.

શાણાં થઈએજી.- ૧

જાત્રા જાગરણને વિવાહમાં, માતા સાથે રહીએજી;
 સાસરીયામાં જળ ભરવાને, સાસુ સાથે જઈએ. શાણાં૦- ૨
 દિશા અંધારીને એકલડાં, મારગમાં નવિ જઈએજી;
 એકલી જાણી આળ ચઢાવે, એવડું શાને કરીએ. શાણાં૦- ૩

વહાણામાં વહેલેરા ઉઠી, ઘરનો ધંધો કરીએજી;
 નણુંદ જેઠાણી પાસે જઈને, સુખ દુઃખ વાત ન કરીએ. શાં- ૪
 ચોકામાં ચતુરાઈએ રહીએ, રાંધતાં નવિ રમીએજી;
 સહુ કેને પ્રાસાદ કરાવી, પાછળ પોતે જમીએ. શાણાં- ૫
 ગાંઠે પહેરી ઘરમાં રહીએ, ખહાર પગ નવિ ધરીએજી;
 સસરા જેઠની લાજ કરીને, મોં આગળથી ટળીએ. શાં- ૬
 છુટે કેશે શિર ઉઘાડે, આંગણામાં નવિ જઈએજી;
 પુરૂષ તણે પડછાયો દેખી, મોં આગળ નવિ રહિએ. શાં- ૭
 એકાંતે દીયરીયા સાથે, હાથે તાળી ન લઈએજી;
 મૈમ તણી જે વાત કરે તો, મોં આગળથી ખસીએ. શાં- ૮
 આલરણુ પહેરી અંગ શોભાવી, હાથે દર્પણુ ન લઈએજી;
 પિયુડો જે પરદેશ સીધાવે, તો કાજળ રેખ ન દઈએ. શાં- ૯
 પિયુડા સાથે ક્રોધ ન કરીએ, રીસાઈ નવિ રહીએજી;
 છૈયાં છોડે છોકરાંને, તાડન કદીય ન કરીએ. શાણાં-૧૦
 ઉજડ મંદિર માંહી ક્યારે, એકલડાં નવિ જઈએજી;
 એકલી જાણી આળ ચઢાવે, એવડું શાને સહીએ. શાં-૧૧
 ફિરીચલ નારીનો સંગ ન કરીએ, તસ સંગે નવિ ફરીએજી;
 મારગ જતાં વિચાર કરીને, ઉંડો પાવ ન ધરીએ. શાં-૧૨
 ઉદયરતન વાચક ઈમ ખોલે, જે નર નારી ભણશેજી;
 તેહનાં પાતક દૂરે ટળશે, મુક્તિપુરીમાં મળશે. શાણાં-૧૩

શ્રી દેવલોકની સજ્જાય

(૨૬૩)

સુધર્મા દેવલોકમાં રે, વૈમાન ખત્રીશ લાખ;
 કેઈ લોળા શંકા કરે રે, એ તો ભગવતીસૂત્રની સાખ.
 પુણ્યનાં ફળ જેજે.-૧

સુધર્મા દેવલોકમાં રે, પાંચસે જ્ઞેજન મહેલ;
 સત્તાવીશ જ્ઞેજન ભોંઈતળીયાં રે ભાઈ, એ સુખ નહિ
 સહેલ રે. પુણ્ય૦-૨

વેગ ગતિ ચાલે દેવતા રે, લાખ જ્ઞેજન કરે દેહ;
 એકેકા વિમાનનો રે ભાઈ, નાવે છઠે મહિને છેહ રે. પુ૦-૩

હાવ ભાવ કરતી થકી રે, દેવીયો આવે હજુર;
 આ ઠામે આવી ઉપન્યાં રે, સ્વામી શા કીધાં પુણ્ય પૂર્વ રે. પુ૦-૪

નામ બતાવો ગુરૂ તણું રે, નિલોભી ઋષિરાય;
 ભવસાગરમાં બુડતાં રે, તુમ હાથ લિયો સંજાય રે. પુ૦-૫

નિરલોભી ન લાલચી રે, માગી બદામ ન એક;
 દુર્ગતિ પડતાં રાખીયો રે, મને મોકલીયો દેવલોક રે. પુ૦-૬

દેવ પ્રત્યે દેવીયો કહે રે, સુણો વલ્લભ મોરા નાથ;
 નાટક જુઓ એક અમ તણું રે, પછી જઈ કહેજો વાત રે. પુ૦-૭

એક નાટક કરતાં થકાં રે, ગયાં વર્ષ દોય હજુર;
 દેવતા મનમાં ચિંતવે રે, હવે કરવો કવણુ વિચાર રે. પુ૦-૮

સઘળું કુંડુંબ પુરું થયું રે, હવે કહેશું કેહને જાય;
 દુર્ગધ ઉડે મનુષ્ય લોકની રે, હવે જાય અમારી બલાય રે. પુ૦-૯

ઉદયરતન વાચક કહે રે, દેવલોકની સજ્જાય;
 ભણે ગણેને સાંભળો રે, તેનાં પાતક દૂરે પલાય રે. પુ૦-૧૦

શિયળની સજ્જાય

(૨૬૪)

ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરો.-એ રાગ.

શિયળ સમું વ્રત કેા નહિ, શ્રી જિનવર ભાષે રે;
 સુખ આપે જે શાશ્વતાં, દુર્ગતિ પડતાં રાખે રે. શિયળ૦-૧

વ્રત પરચખાણુ વિના જીઓ, નવ નારદ જેહ રે;
 એકજ શિયળ તણા બજે, ગયા મુક્તિ તેહ રે. શિયળ૦-૨
 સાધુ અને શ્રાવક તણા, વ્રત છે સુખદાયી રે;
 શિયળ વિના વ્રત બાણુજે, કુસકા સમ ભાઈ રે. શિયળ૦-૩
 તરવર મૂળ વિના જિર્યો, ગુણુ વિણુ લાલ કમાન રે;
 શિયળ વિના વ્રત એહલું, કહે શ્રી વીર ભગવાન રે. શિયળ૦-૪
 નવ વાડે કરી નિર્મણું, પહેલું શીળ જ ધરજે રે;
 ઉદયરત્ન કહે તે પછી, વ્રતનો ખપ કરજે રે. શિયળ૦-૫

ધર્મના ચાર પ્રકારની સજ્જાય

(૨૬૫)

શ્રી મહાવીરે ભાખીયા, સખી ધર્મના ચાર પ્રકાર રે;
 દાન શિયલ તપ ભાવના, સખી પંચમ ગતિ દાતાર રે. શ્રી૦-૧
 દાને દોલત પામીયે, સખી દાને કોઠ કહ્યાણો રે;
 દાન સુપાત્ર પ્રભાવથી, સખી કયવન્નો શાલિભદ્ર બાણો રે.

શ્રી૦-૨

શિયલે સંકટ સવી ટજે, સખી શિયલે વંછિત સિદ્ધ રે;
 શિયલે સુર સેવા કરે, સખી સોળ સતી પરસિદ્ધ રે. શ્રી૦-૩
 તપ તપો ભવિ ભાવશું, તપે નિર્મળ તન્ન રે;
 વર્ષોપવાસી ઋપભણુ, સખી ધન્નાદિક ધન્ય ધન્ય રે. શ્રી૦-૪

ભરતાદિક શુભ ભાવથી, સખી પામ્યા પંચમ દામ રે;
 ઉદયરત્ન મુનિ તેહને, સખી નિત્ય કરે પ્રણામ રે. શ્રીમ૦ ૫

શ્રી ભાવ વિષે સજ્ઞાય

ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરો—એ રાગ
(૨૬૬)

રે ભવિ ભાવ હૃદયે ધરો, જે છે ધર્મનો ધોરી;
એકલમદલ અખંડ જે, કાપે કર્મની દોરી. રે ભવિ ૧
દાન શિયલ તપ ત્રણ એ, પાતક મળ ધોવે;
ભાવ જે થોથો નવિ મળે, તો તે નિષ્કળ હોવે. રે ભવિ ૨
વેદ પુરાણ સિદ્ધાંતમાં, ષટ્દર્શન ભાંખે;
ભાવ વિના ભવ સંતતિ, પડતાં કોણ રાખે. રે ભવિ ૩
તારક રૂપ એ વિશ્વમાં, ઝંપે જગ ભાણ;
ભરતાદિક શુભ ભાવથી, પામ્યા પદ નિર્વાણ. રે ભવિ ૪
ઓષધ આય ઉપાય જે, ચંત્ર મંત્રને મૂળી;
ભાવે સિદ્ધ હોવે સદા, ભાવ વિણ સહુ ધૂળી. રે ભવિ ૫
ઉદયરત્ન કહે ભાવથી, કોણ કોણ નર તરીયા.
શોધી જે જે સૂત્રમાં, સજ્જન ગુણ દરીયા. રે ભવિ ૬

શ્રી ચેતનને શિખામણ

(૨૬૭)

આપ વિચારજો આતમા, બ્રાંતે શું ભૂલે;
અથિર પદારથ ઉપરે, ફેગટ શું પુલે. આપ ૧
ઘટ માંહે છે ઘર ઘણી, મેલો મનનો ભામે;
જોલે તે બીજે નથી, જોને ધારી તામે. આપ ૨
પામીશ તું પાસે થકી, ખાહિર શું જોજે;
જેસે કાં તું ખૂડવા, માયાને જોજે. આપ ૩
પ્રીછ્યા વિણ કેમ પામીયે, સુણ મૂરખ પ્રાણી;
પીવાયે કેમ પસલીયે, અંઝવાનાં પાણી. આપ ૪

આપ સ્વરૂપ ન ઓળખે, માયા માંહે ઝુલે;
 ગરથ પોતાની ગાંઠનો, વ્યાજમાં જિમ ડૂલે. આપ૦ ૫
 ભેતાં નામ ન જાણીએ, નહીં રૂપ ન રેખ;
 જગ માંહે તે કેમ જડે, અરૂપી અલેખ. આપ૦ ૬
 અંધ તણી પરે આક્રમે, સઘળા સંસારી;
 અંતરપટ આઠો રહે, કોણ જીવે વિચારી. આપ૦ ૭
 પહેલે પાછું કરી, પછી જોને નિહાળી;
 નજરે દેખીશ નાથને, તેહશું લે તાળી. આપ૦ ૮
 બાંધણુદારો કે નથી, નથી છોડણુદારો;
 પ્રવૃત્તે બાંધીએ પોતે, નિવૃત્તે નિસ્તારો. આપ૦ ૯
 ભેદા ભેદ યુદ્ધિએ કરી, ભાસે છે અનેક;
 ભેદ તજીને જો ભજે, તો દીસે એક. આપ૦ ૧૦
 કાળે ધોળું ભેળીએ, તો તે થાય બે રંગુ;
 બે બે રંગે બડે સહિ, મન ન રહે અંગુ. આપ૦ ૧૧
 મન મરે નહીં જિહાં લગી, ધૂમે મદ ઘેર્યો;
 તબ લગે જગ ભૂલો ભમે, ન મટે ભવ ફેરો. આ૦ ૧૨
 ઉંધ તણે જોરે કરી, શું મોહ્યો સુહણે;
 અજગી મેલી ઉંધને, ખોળી જોને ખૂણે. આપ૦ ૧૩
 ત્યારે જગમાં તુજ વિના, ખીજો નવિ દીસે;
 ભિન્ન ભાવ મટશે તદા, સહેજે સુ જગીસે. આ૦ ૧૪
 માંડ તાંડ નવિ કરે, સહુથી રહે ત્યારો;
 ઇણે એહી નાણે ઓળખ્યો, પ્રભુ તેહને પ્યારો. આ૦ ૧૫
 સિદ્ધ દિશાએ સિદ્ધને, મળીએ એકાંતે;
 ઉદયરતન કહે આત્મા, તો ભાગે ભ્રાંતિ. આ૦ ૧૬

નિંદ્રાની સજ્જાય

(૨૬૮)

ઘેટી મોહ નરિંદકી, નિંદ્રા નામે વિખ્યાત યે.
 ધર્મ દ્વેષણી પાપિણી, ન ગમે ધર્મની વાત યે;
 નિંદ્રા ન લહે જે સજ્જનાં, સજ્જનાં યે દુઃખલંબના યે. નિં ૧
 ઘેરે સઘળા જીવને, જિહાં જમનો પાસ યે;
 જા ઘડી નિંદ્ર ન પાઈયે, તા ઘડી પ્રભુકો વાસ યે. નિં ૨
 આળસ ઉમરાવ એહનો, જાલીમ જોદ્ધ જીવાન યે;
 દૂત બગાસું જાણ્યે, ચાલે આગે તાન યે. નિં ૩
 જાતિ પાંચ છે જેહની, પસરી વિશ્વ પ્રમાણ યે;
 કેવળી વિના એક જેહની, કોઈ ન લોપે આણુ યે. નિં ૪
 કર્મે ન આવે દુંકડી, ધર્મે પાડે ભંગાણુ યે;
 વાળં વાગે જિહાં ઉંઘનાં, તિહાં હોય સુખની હાણુ યે. નિં ૫
 ઉદયરત્ન કહે ઉંઘને, જિત્યાનો એહ ઉપાય યે;
 પહેલો આહાર જિતીએ, તો નિંદ્રા વશ થાય યે. નિં ૬

શ્રી ઉદયવિજયજી વિરચિત

શ્રી આત્મ શિક્ષા સજ્જાય

(૨૬૯)

ધ્યારી તે પિયુને ઈમ પ્રીછવે, પેખી નજીક પ્રયાણુ રે;
 પંથીડા બટાઉડા.
 આજનો વાસો રે, તું તો ઇહાં વસ્યો, કાલનાં કિહાં હોશે
 મેલાણુ રે. પંથીડા ૦ ૧
 ચાર દિશે રે ફરે ચોરટા, જીવન સુતો જાગરે; પંથી ૦ બટા ૦
 ચરણે ચારિત્ર ધર્મરાયને, લાગી શકે તો લાગ રે. પં ૦ બ ૦ ૨

રાંધણુ આદિ મહારોગ જે, લાગ્યા તાહરી લાર રે; પં૦ બ૦
 આવે છે તેડું તેડા ઉપરે, બહુ કાળનું તાહરે ખાર રે. પં૦ બ૦ ૩
 પરદેશી આણું પાછાં નહિ ફરે, સાસરવાસો સન્ય રે; પં૦ બ૦
 સાસ ચલંતે ભગવંતને, ભજી શકે તો ભન્ય રે. પં૦ બ૦ ૪
 માથે નગારાં વાજે મોતનાં, હાથે તે આવે સાથ રે; પં૦ બ૦
 ખાશે કુટુંબ ખોંખારા કરી, ખાકી તાહરી હાથ રે. પં૦ બ૦ ૫
 મદનો છાકયો રે ન લહે તું મને, ડગ ડગ દૈવની ડાંગ રે; પં૦ બ૦
 જે તું વાળેરે તો જાણું ખરો, ખોદ્યા ભવનાં ખાંગ રે. પં૦ બ૦ ૬
 સુખ તું માણે છે ઘણની સેજમાં, ઘણ તે ધૂતારી છે ધીઠ રે; પં૦બ૦
 ગરથ ખાઈને ગણિકાની પરે, આખર હોશે અદીઠ રે. પં૦બ૦ ૭
 મમતા વાહ્યોરે તું થઈ મોટકો, પરશું માંડે છે પ્રીત રે; પં૦ બ૦
 આપ સ્વરૂપ નવિ ઓળખે, અનેક ચલાવે અનીત રે. પં૦ બ૦ ૮
 ભૂત ભૂત માંડે જશે ભણી, દાવો રહેશે દામ રે; પં૦ બ૦
 બાહ્ય કુટુંબ મજ્યું છે બહુ, પણ કોઈ નઆવે કામ રે. પં૦ બ૦ ૯
 ચેતન જીવ પિયુને ચેતના, બાળા ખૂઝવે એમ રે; પં૦ બ૦
 અચેતન સાથે એહવી આશકી, કહોને કીજે કેમ રે. પં૦ બ૦ ૧૦
 ઉદય વદે જે અરિહંતના, આશક હોશે અતીવ રે; પં૦ બ૦
 પડશે નહિ જે મોહના પાશમાં, મુગતે જશે તે જીવ રે.
 પં૦ બ૦ ૧૧

આત્મ શિક્ષાની સંજ્ઞાય

(૨૭૦)

સમય સંભાળો રે આખર ચાલવું, સંબલ લેજે સાથ હોરે;
 હોરે સુણ પંથીડા.

સાથી તાહરા રે પંડે પરવયાં, તાળી લેઈ લેઈ હાથ હોરે.

હોરે સુણુ ૦ ૧

વહાલાં વોળાવી રે વળશે તાહરાં, વચમાં વસમી વાટ હોરે; હોરે ૦
વિણુ વિસામે રે પંથ ઓલંઘવો, ઉતરવો નકંનો ઘાટ હોરે.

હોરે ૦ ૨

આજનો વાસો રે ઇણુ મંદિર વસ્યો, વિષયનો માંઝ્યો વ્યાપાર

હોરે; હોરે.

કાલનાં ઉતારા રે કહો કિહાં હોશે, નહિ તેહનો નિરધાર હોરે.

હોરે ૦-૩

જિહાં તિહાં લાગે રે જમનો જીજિયો, ઝેસે ખહુ ઝેસરાણુ હોરે;
ઘરનાં ભાડાં રે વળી ભરવાં પડે, નિત્ય નવલા રહેઠાણુ હોરે.

હોરે ૦-૪

ડગલે ડગલે રે દાણુ ચૂકાવવું, નિત્ય નવલાં મહેલાણુ હોરે; હોરે ૦
પરવશ પણુ રે પંથે ચાલવું, નહિ કોઈ આગે વહાણુ હોરે.

હોરે ૦-૫

યૌવન સસલો રે જરા કુતરી, કાળ આહેરી કખાણુ હોરે;
ખાણુ પૂરીને રે પંથે ઝેસી રહ્યો, નહિ મહેલે નિરમાણુ હોરે.

હોરે ૦-૬

તું નહિ કેહનો રે કોઈ નથી તાહરું, લોભ લગે એહ છે લોક
હોરે; હોરે.

પરદેશી શું રે કોણુ કરે પ્રીતડી, કાં પડયા કંદમાં ક્રેક હોરે.

હોરે ૦-૭

વીરા વટાઉ રે સુણુ એક વીનતી, ચાલ તું મુક્તિને પંથ હોરે;
સદચરુ તુજને રે સંબલ આપશે, ભાગશે ભવની સહુ ભ્રાંતિ

હોરે. હોરે ૦-૮

કાસીદું કરતાં રે કાળ બહુ ગયો, તોહો નાવ્યો પંથનો પાર
હોરે; હોરે.
ઉદય કહે અરિહંતને ભલે સહી,તો તરશેો સંસાર હોંહોં-૯

સંસાર સ્વરૂપની સજ્જાય

(૨૭૧)

ઢાળ મયુષિંદુની

સંસારે જીવ અનંત ભવે કરી, કરે બહુલા રે સંબંધ ગતિ ચિહું
ફરી ફરી;
નવિ રાષે રે કોઈને તવ નિજ કર ધરી, સગાઈ રે કહો
કિણિ પરે કહીયે ખરી.-૧

ચુટકે

કહો ખરી કિણિ પરે એહ સગાઈ, કારમો સંબંધ એ,
સવિ મૃષા માતા પિતા બહેની, અંધુ નેહ પ્રબંધ એ;
ધરે તરણુ ધરણી રંગે પરણી, ત્રાણુ કારણુ તે નહીં,
મણિ કણુગ મુત્તિઅ ધન્ન ધાન્ય કણુ, સંપદા સખ સંગ્રહી.-૨

ઢાળ

એહ થાવર રે જંગમ પાતિક દોઈ કહ્યા,
જેહ કરતાં રે ચક્રગઈ દુઃખ જીવે સહ્યા;
તેહ ટાળો રે પાતિક દૂરે ભવિયણા,
જિમ પામો રે ઇહ પરભવ સુખ અતિ ઘણાં.-૩

ચુટકે

અતિ ઘણાં સુખ તે લહો ભવિયણુ, જૈન ધર્મ કરી ખરો,
પરદાર પરધન પરિહરી તિણે, જૈનધર્મ સમાચરો;
જે મદે માચે રૂપ રાચે, ધર્મ સાચે નવિ રમે,
અંજલિ જળ પરિ જનમ જાતો, મૂઠ તે રૂળ વિણુ ગમે.-૪

ઢાળ

અધ્યયને રે છઠ્ઠે શ્રી જિનવર કહે

શુભ દ્રષ્ટી રે તેહ ભલી પરે સદહિ;

સદહી રે તપ નિયમાદિક આદરે;

આદરતો રે કેવળ લચ્છી પણ વરે.-૫

સુટકે

લચ્છી વરે જિનધર્મ કરતો હલુઆકર્મી જે હુવે,

પાંચમો ગણધરસ્વામી જ'ણુ, પૂજીયો ઇણિ પરે કહે;

શ્રીવિજયદેવસૂરિ'દ પટધર, વિજયસિંહ મુણીસર,

તસ શિષ્ય વાચક ઉદય ઇણિ પરે, ઉપદિશે ભવિ હિતકર.-૬

શ્રી પ્રમાદવર્જન સજ્ઞાય

(૨૭૨)

મુનિ જન મારગ ચાલતાં. એ રાગ.

અજરામર જગ ડો નહીં, પરમાદ તે છાંડો રે;

મિથ્યામતિ મૂકી કરી, ગુણ આદર તે માંડો રે.-૧

શુદ્ધ ધરમનો અપ કરો, ટાળી વિષય વિકારો રે;

ચોથે અધ્યયને કહે, શ્રીવીર એહ વિચારો રે. શુદ્ધ૦-૨

પાપ કરમ કરી મેળવે, ધનના લખ જેહ રે;

મૂરખ ધન છોડી કરી, નરકે ભમે તેહ રે. શુદ્ધ૦-૩

અંધવ જનને યોષવા, કરે તે મરણ પરે પાપ રે;

તેહના ફળ દોહીલાં, સહે એકલો આપ રે. શુદ્ધ૦-૪

ખાતર તણે મુખે જિમ ગ્રહ્યો, એવો ચોર અનણુ રે;

નિજ કરંમેં દુઃખ દેખતાં, તેહનો કુણુ જાણુ રે. શુદ્ધ૦-૫

ઈમિ જાણી પુણ્ય કીજીયે, જેહથી સુખ થાય રે;
 દિન દિન સંપદ અનુભવી, વળી સુજસ ગવાય રે. શુદ્ધ૦-૬
 વિજયદેવ ગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહ મુણિદો રે;
 શિષ્ય ઉદય કહે પુણ્યથી, હુવે પરમ આણુંદો રે. શુદ્ધ૦-૭

શ્રી ઉદયરત્નજી વિરચિત તપની સજ્જાય

(૨૭૩)

ઈંડર આંખા આંખલી રે. એ રાગ

કીધાં કર્મ નીકંદવા રે, લેવા મુક્તિનું દાન;
 હત્યા પાતિક છુટવા રે, નહીં કોઈ તપ સમાન. ભવિકજન
 તપ કરજો મન શુદ્ધ.-૧

ઉત્તમ તપના યોગથી રે, સેવે સુરનર પાય;
 લખિધ અઠ્ઠાવીશ ઉપજે રે, મનવાંછિત ફળ થાય. ભવિક૦-૨
 તીર્થકર પદ પામીયે રે, નાસે સઘળા રોગ;

રૂપ લીલા સુખ સાહેબી રે, લહીએ તપ સંયોગ. ભ૦-૩
 તે શું છે સંસારમાં રે, તપથી ન હોવે જેહ;
 જે જે મનમાં કામિએ રે, સફળ ફળે સહી તેહ. ભ૦-૪

અષ્ટ કર્મના ઓઘને રે, તપ ટાળે તતકાળ;
 અવસર લહીને તેહનો રે, ખપ કરજો ઉજમાળ. ભ૦-૫
 બાહ્ય અભ્યંતર જે કહ્યા રે, તપના બાર પ્રકાર;

હોજો તેહની ચાલમાં રે, જેમ ધૂન્નો અણુગાર. ભ૦-૬
 ઉદયરત્ન કહે તપ થકી રે, વાધે સુજસ સનૂર;
 સ્વર્ગ હુવે ઘર આંગણે રે, દુર્ગતિ જાવે દૂર. ભવિક૦-૭

વૈરાગ્યની સજ્જાય

(૨૭૪)

યા મેવાસમે યે, મરદો મગન લયા મેવાસી.
 કાયા રૂપ મેવાસ બન્યો હૈ, માતા જ્યું મેવાસી;
 સાહેબકી શિર આણુ ન માને, આખર કયા લે જાસી. યા૦-૧
 ખાઈ અતિ દુર્ગંધ બજના, કોટમાં બહોંતેર કોઠા;
 વણુસી જાતાં વાર ન લાગે, જેસા જલ પરપોટા. યા૦-૨
 નવ દરવાજા વહે નિરંતર, દુઃખદાયી દુર્ગંધા;
 કયા ઉસમેં તલ્લીન લયા હૈ, રે રે આતમ અંધા. યા૦-૩
 છિનમેં છોટા છિનમેં મહોટા, છિનમેં છેડ દિખાસી;
 જબ જમડેકી નજર લગેગી, તબ છિનમેં ઉડ જાસી. યા૦-૪
 મુલક મુલકકી મલી લોકાઇ, બહોત કરે ફરીયાદી;
 પણુ મુજરો માને નહિ પાપી, અતિ છાકચો ઉન્માદી. યા૦-૫
 સારા મુલક મેલ્યા સંતાપી, કામ કિરાડી કોટો;
 લોભ તલાટી લોચા વાળે, તો કિમ નાવે ત્રોટો. યા૦-૬
 ઉદયરત્ન કહે આતમ મેરા, મેવાસી પણું મેલો;
 ભગવંતને લેટો ભલી ભાંતે, મુક્તિપુરી મેં ખેલો. યા૦-૭

શ્રી ક્રોધની સજ્જાય

(૨૭૫)

કડવાં ફલ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ ખાલે;
 રીસ લણો રસ જાણીએ, હળાહળ તોલે. કડવાં૦-૧

ક્રોધે ક્રોડ પૂરવ તણું, સંયમ ફળ જાય;
 ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય. કડવાં૦-૨
 સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ;
 શિષ્યના ક્રોધ થકી થયો, અંડકોશિયો નાગ. કડવાં૦-૩
 આગ ઉઠે જે ઘર થકી, તે પહેલું ઘર બાળે;
 જળનો જોગ જે નવિ મળે, તો પાસેનું પ્રજાળે. કડવાં૦-૪
 ક્રોધ તણી ગતિ એહવી, કહે કેવળનાણી;
 હાણુ કરે જે હિતની, જાળવજો ઈમ જાણી. કડવાં૦-૫
 ઉદયરતન કહે ક્રોધને, કાઠજો ગળે સાહી;
 કાયા કરજો નિર્મળી, ઉપશમ રસ નાહી. કડવાં૦-૬

શ્રી માનની સજ્જાચ

(૨૭૬)

રે જીવ માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવે રે;
 વિનય વિના વિદ્યા નહિ, તો કિમ સમકિત પાવે રે. રે જીવ૦ ૧
 સમકિત વિણુ ચારિત્ર નહિ, ચારિત્ર વિણુ નહિ મુક્તિ રે;
 મુક્તિ તણુ સુખ શાશ્વતા, તે કિમ લહીએ યુક્તિ રે. રે જીવ૦ ૨
 વિનય વડો સંસારમાં, ગુણમાં અધિકારી રે;
 ગર્વે ગુણુ જાએ ગળી, જીવો ચિત્તમાં વિચારી રે. રે જીવ૦ ૩
 માન કર્યું જે રાવણે, તે તો રામે માર્યો રે;
 દુર્યોધન ગર્વે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે. રે જીવ૦ ૪
 સૂકા લાકડાં સારીખો, દુઃખ દાઈ ખોટો રે;
 ઉદયરતન કહે માનને, દેજો દેશવટો રે. રે જીવ૦ ૫

શ્રી વીરવિજયજી વિરચિત
શ્રી દશાર્ણભદ્રની સજ્ઞાય

પંકજભૂતનયા નમી, શુભગુરૂ ચરણ પસાય;
વિશદ દશારણભદ્રજી, થુણસ્યું મહા મુનિરાય. ૧
માને માનવ દુઃખ લહે, ચરણ કરણ ગુણ કૌક;
આઠ શિખર આડાં વલે, નાવે વિમલાલોક. ૨
અહો માને મુનિવર હુઆ, છંડી રાજ્ય સમૃદ્ધ;
સંકંદન વંદન કરે, માન તજી સ્તવ કીધ. ૩

ઢાળ પહેલી

(૨૭૭)

(શ્રી યુગમંધરને કહેજ્યો એ દેશી.)

મુહિતા લોક વસે ઝાઝા, દશારણ નયર ઘણી માજ;
દેશ દશારણનો રાજ રે.
રમણીક ઋદ્ધિપતિ રાજે, ઉપમ લંકપતિ છાજે રે. ૨૦ ૧
ભૂપ દશારણભદ્ર લહ્યો, અરિજનનો ભય દૂર રહ્યો;
ધર્મી ધર્મ ભણી ઉમહ્યો રે. ૨૦ ૨
રાગને રોષ નહિ દિલમાં, રોગનો અંશ નહિ તનમાં;
વીર સમોસરીયા વનમાં રે. ૨૦ ૩
કોલાહલ સુરનો મચિયો, પ્રભુ આગલ નાચે શચિયો;
દેવે સમવસરણ રચિયો રે. ૨૦ ૪
રૂપાનન્ય અનુપ વેશે, શોભિત સિંહાસન ખેસે;
જલથલ કુસુમવૃષ્ટિ વિકસે રે. ૨૦ ૫
દેત વધાઈ વનપાલે, લાખ વધાઈ ભૂપાલે;
ઉઠી સભી સહુ તતકાલે રે. ૨૦ ૬

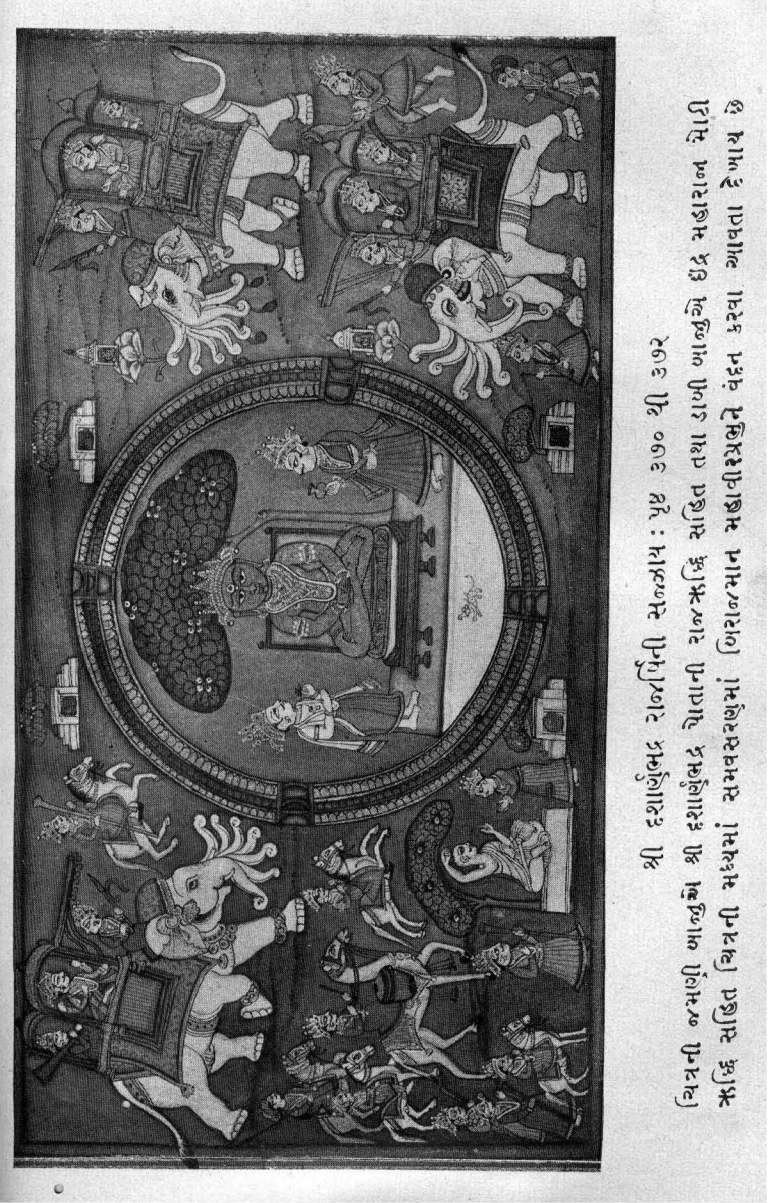
- ચલજ્ઞે સર્વ જના સાજે, જિનવર વંદનને કાજે;
એમ નગરે પડહો વાજે રે. ૨૦ ૭
- જિનવાણી સુણુતા રંજીયે, મિથ્યામલ દૂરે તજીયે;
હય ગય રથ ભૂષણુ સજીયે રે. ૨૦ ૮
- વીર ચરણ કજ અનુસરીએ, દક્ષણ પરદક્ષણા ફરીએ;
નરનારી એમ ઉચરીએ રે. ૨૦ ૯
- વંદુ ઋદ્ધિ લેઈ સરવે, જિમ કોઈ નવિ વંદા પૂરવે;
ભૂપચિંતે ઈણી પરે ગરવે રે. ૨૦ ૧૦
- વલી મનના સંશય વમશું, અનુભવ રંગ રસે રમશું;
શ્રી શુભવીર ચરણુ નમશું રે. ૨૦ ૧૧

ઢાલ ધીજી

(૨૭૮)

(સુત સિદ્ધારથ ભૂપનો રે-એ દેશી.)

- રાજા મનમોદે કરી રે, સૈન્ય સજે તિણિ વાર;
ભદ્રક જાતિ મદભર્યા રે, કુંજર સહસ અઢારો રે.
માન ગજે ચઢયો, દશારણુભદ્ર ભૂપાલો રે. માં ૧
- ચોવીસ લાખ તુરંગમાં રે, અશ્વ રતન અણુહાર;
રવિ રથ પરે હરિ જોતર્યા રે, રથ એકવીશ હજારો રે. માં ૨
- યુધિષ્ઠિર ભટ પાયકા રે, કોડ એકાણું સકાર;
એક હજાર અંતેઉરી રે, ખેડી સુખાસને સારો રે. માં ૩
- મુગટખંધ અવનીપતિ રે, પંચ સયા પરિવાર;
પંચ વરણુ ફરકે તિહાં રે, ધ્વજવર સોલ હજારો રે. માં ૪
- ચિહું દિશે ચામર ઢલે રે, ઉજવલ છત્ર ધરંત;
પદ્મ ગજે પૃથવીપતિ રે, ખેઠો લીલ કરંત રે. માં ૫
- નાટિક નાદ રસે ચઢયો રે, નિજ રિદ્ધિ સઘલી રે જોય;
મન ચિંતે મહિમાનિલો રે, મુજ સમ અવર ન કોય રે. માં ૬

श्री दशार्जुनद्र राजर्षिनी सन्नाय : पृष्ठ ३७० श्री ३७२
 चित्रनी नभर्णी गान्धुब्जे श्री दशार्जुनद्र योतानी राजर्क्षि सखित तथा दाणी गान्धुब्जे छिद्र मळारान् भोटी
 ऋक्षि सखित चित्रनी मध्यमां सभवसरणुमां गिरान्मान मळवीरप्रभुने वंदन करवा आवता हे भाय छे

श्री दशार्जुनसद राजपिनी सनजाय : पृष्ठ ३७२

સોહમપતિ અવધે કરી રે, ચિંતે અચરીજ દેખ;
 ભૂપતિ જિનવંદન કરે રે, પણ અભિમાન વિશેષ રે. માં ૭
 તીર્થકર અરિહા પ્રભુ રે, વંદિત અમર નરિંદ;
 કેવલનાથુ દિવાયરૂ રે, જગતશરણુ જિનચંદ રે. માં ૮
 ભરત સગર કેશવ વલી રે, પૂવે વંદા જિણુંદ;
 તે આગલ એ નરપતિ રે, જેમ રવિ આગે ચંદ રે. માં ૯
 સાહમીના સગપણુ લણી રે, સમજલું એક તાન;
 ટાલું જિન આશાતના રે, ગાલું એહતું માન રે. માં ૧૦
 ઐરાવણુ સુર તેડીયો રે, પરે પરે તસ સમગ્રાય;
 ઋદ્ધિ વિકુરવી અભિનવી રે, વીર નમન હરિ જય રે. માં ૧૧

દાળ ત્રીજી

(૨૭૯)

[વિમલજિન ! વિમલતા તાહરી જ-એ દેશી]

માન કરશ્યો નવિ માનવીજી, માનથી નીચ ગતિ જોય;
 ભૂપ ભર માન ભંજક લાણીજી, વિહિત વાસવ ખલ સોય. માં ૧
 ચઉસઠ સહસ્ર હસ્તી લલાજી, ઉન્નત અંગ મનોહાર;
 દંતી દંતી પ્રત્યે જૂજૂવાજી, મસ્તક પાંચસે ખાર. માં ૨
 શિર પ્રતે આઠ દંતુસલાજી, દંત પ્રત્યે વાપિકા આઠ;
 પુષ્કરિણી વાવ પ્રત્યેકમાંજી, કમલ કંચન મઈ આઠ. માં ૩
 પાંખડી લાખ પંકજ પ્રતેજી, શબ્દ નાટક તણા થાય;
 ગાયન ગીત સુર ગાવતાજી, દેવ હુંહુલી વજડાય. માં ૪
 કમલ વિચે ડોડક ઉપરેજી, ચિહું મુખે એક પ્રાસાદ;
 આઠ ઈંદ્રાણીશું સુરપતિજી, તિહાં રહ્યા લહત આલ્હાદ. માં ૫

ગણિત સંખ્યા સુણ્ણને હવેજી, એક એક ગજ પ્રતે સાર;
 સહસ્સ ચઉ છન્નુ દંતુસલાજી, રતન રવિકંતિ ઝલકાર. માં ૬
 પુષ્કરિણી ખત્રીસ સહસ છેજી, સાતસેં અડસઠ જ્ઞેય;
 કમલ લખ દો સહસ ખાસઠીજી, એકસો યુમાલિસ સોય. માં ૭
 કમલ પર ધવલ પ્રાસાદ છેજી, વીશ લાખ સતાણું હજાર;
 એકસો ખાવન હરિ તણીજી, અપચ્છરાનો પરિવાર. માં ૮
 દો સહસ છ સય એકવીશ છેજી, જોડજો કોડી ત્રીક ઠાણુ;
 લાખ યુમાલીસ સોહતીજી, પાંખડી કમલની જાણુ. માં ૯
 ખત્રીસખદ્ધ નાટક હુએજી, પંકજ દલ તણે અંક;
 ત્રીન લખ છત્રીસ સહસ છેજી, આત્મરક્ષક ભટ વંક. માં ૧૦
 ચઉસઠ સહસ ગુણી રિદ્ધિશુંજી, પરિવર્યો દેવનો રાય;
 જામ ભૂપાલ ઉપવેશીયોજી, પ્રણમે પરમેશ્વર પાય. માં ૧૧
 ઉધર્વ વદને કરી જોવતોજી, હૃદય ચિંતે ગર્ધ મામ;
 શુભવિધિ વીર વંદન કરેજી, સોહમ સ્વામી શિર નામ. માં ૧૨

દાલ ચોથી

(૨૮૦)

[સીમંધર તુજ મીલને દીલમેં રઠ લગી તારજી-એ દેશી.]

પ્રભુ આગલ નૃપ ખેઠો, ચિંતા સાયરમાં પેઠો રે;
 હરિ જીતણુને કાજે, મનડો અડે રહ્યો અભિમાને. ૧
 વલી જગમાં જસ કીરતિ, ઘણી વર ગાજે રે; મં
 માહરો ગર્વ ગવેષી, હરિએ મુજ રિદ્ધિ ઉવેખી રે. મં ૨
 તારક ચંદ વિવેક, રાજહંસ આગે લેક રે; મનડો
 અંધકાર ને ઉઘોત, જેમ સુરજ ને ખઘોત રે. મં ૩
 નંદનવન કાંતાર, પીતલ મુગતાફલ હાર રે; મનડો
 ગુરૂ ઉપમ હરિ રાય, લઘુ ઉપમ મુજ કહેવાય રે. મં ૪

હરિએ કીધી હાણુ, મુજ જીવિત તો અપ્રમાણુ રે; મનડોઠ
હવે કરવો કુણુ કાજ, સુરનરમાં રહે જેમ લાજ રે. મં ૫
માન થકી જગ પ્રાણી, અપમાન લહે ગુણુ હાણી રે. મનડોઠ
માન તજી મુનિરાયા, સુખીયા શિવ સૌધ સુહાયા રે. મં ૬
સંજમ લેઈ પ્રભુ હાથે, વિહરશું અરિહા સાથે રે; મનડોઠ
ચિંતવી હૃદયારામે, ઉઠી પ્રભુ પય શિર નામે રે. મં ૭
સર્વ વિરતિ મુજ આજ, ઉચ્ચરાવો અવિચલ રાજ રે; મનડોઠ
જિનવાણી રસ ગિદ્ધિ, વૈરાગે દીક્ષા લીધી રે. મં ૮
ઈંદ્ર તદા માન મોડી, મુનિ ચરણુ નમે કરનેડી રે; મનડોઠ
માન સકલ મુનિ વીત્યો, હું હાર્યો ને તું જીત્યો રે. મં ૯
હું માને કરી હહવાણો, મુનિ માન કરી તુમે જાણ્યો રે; મં
તુમ ઋદ્ધિ અખય ખજનો, મુજ રિદ્ધિ છાર સમાનો રે. મં ૧૦
જ્ઞાન ધ્યાન હય દંતી, શ્રુત તપ જપ બહુ પરતાંતી રે. મં
સહસ શીલાંગ અઠાર, રથ ઉપશમ ઋદ્ધિ નહિ પાર રે. મં ૧૧
કાજ સકલ મુજ વ્યક્તિ, વર ચરણુ ગ્રહણુ નહિ શક્તિ રે; મં
સમતાસાયર સાધ, મુજ ખમજે કૃત અપરાધ રે. મં ૧૨
એમ કહી ખિણુખિણુ વંદે, નિજ હુબ્ધૃત ખિણુ ખિણુ નિંદે રે; મં
વીર ચરણુ કજ સેવા, તુમે માંડી શિવફલ લેવા રે. મં ૧૩

ઠાળ-પાંચમી.

(૨૮૧)

[હુઓ ચારિત્ર જુતો-એ દેશી.]

ઉપશમ સુખકંદો, જ્ઞાનાનંદો, મોહના-વાઝળ.

સંસારે અલુદ્ધો, દંસણુ શુદ્ધો; સંજમી તાઝળ.

તમે નિજ ગુણુ રસિયા, ગુરૂકુલ વસિયા, મોહના-વાઝળ.

મનમોહન સ્વામી, ઇા વિસરામી. ભવ્યના-તાઝળ. ૧

પર પુદ્ગલ સંગે, માનને રંગે,	મો-વા૦
મેં રિદ્ધિ વિકુવીં, ઉવીં ગુવીં;	લોકમેં-તા૦
તુમે નિજ ઘટ રિદ્ધિ, પ્રકટજ કીધી,	મો-વા૦
શચિ સહજની શોભા, રહે થીર થોભા.	ભૂષણે-તા૦ ૨
સંવેગી ત્યાગી, તું સોભાગી,	મો-વા૦
વાર સો એક સાસે, વંદના તોસે;	માહરી-તા૦
અપરાધ ખમાવી, શિશ નમાવી,	મો-વા૦
નિજ નાક સધાવે, હરિ મુનિ ભાવે.	સંસ્તવી-તા૦ ૩
દમી શાંત પ્રશાંતો, બાહ્ય ને અંતો,	મો-વા૦
કૃતકર્મને ગાળે, સંજમ પાળે;	સાધુજી-તા૦
ક્રોધ કંડક ખંડે, ઉપશમ દંડે,	મો-વા૦
માન માયા ગાલી, વન્દિ પ્રબલી.	અજજવે-તા૦ ૪
તૃષ્ણા જલ શોષે, વૃષ તરૂ પોષે,	મો-વા૦
ભવ શ્રોતા વર્તા, મોહની ગર્તા;	લંઘીયા-તા૦
કામ ચિંતન ચુક્કા, કલિમલ મુક્કા,	મો-વા૦
કુક્ષિઅસંબલ પત્તા, મુનિ અપમત્તા.	ભાવશું-તા૦ ૫
ઉદ્દેસિક આદે, દુગવત્ર લેદે,	મો-વા૦
અનાચીરણુ નિહાલે, દશવઘકાલે;	તે કહ્યા-તા૦
ઈચ્છાદિક પાલે, દશ ચક્રવાલે,	મો-વા૦
પરિસહે ન ઉભગ્ગા, સુર ઉવસગ્ગા.	ઝીપીયા-તા૦ ૬
ખટ કારણુ આહારી, ખટ અણાહારી,	મો-વા૦
સામુદાણી ભિખ્યા, અલિકુસુમ સિખ્યા;	આચરે-તા૦
ભાવંત મુનીશા, જે પણુવીસા,	મો-વા૦
પણુવીસ અશુચિ, ભાવન રૂચિ.	નો કદા-તા૦ ૭

સિત્તરિ ગુણ ચરણે, સેવત કરણે,	મો-વા૦
વિકસંત ઉદાસી, શ્રુત અભ્યાસી;	અર્થથી-તા૦
ચક્રીને દાસ, પૂર વન વાસ,	મો-વા૦
અરિમિત્ત વિયોગો, હુઈ સંજોગો.	ઈષ્ટનો-તા૦ ૮
મણિ તરણું જેમ, પત્થર હેમ,	મો-વા૦
સમભાવ વિચારે, શિવ સંસારે;	સાધુને તા૦
ધર્મ ધ્યાનાસીનો, ખવગે લીનો,	મો-વા૦
મલ સંત વિનાસી, શ્રેણિ પ્રકાસી.	ખાયગો-તા૦ ૯
અપચ્ચ પચ્ચખાણી, ચઉ ચઉ જાણી,	મો-વા૦
સોલ પગઈ અંતર, આઠ ક્ષયંકર;	મૂલથી-તા૦
નપુ ઈત્થિ વેદો, ખટ હાસ લેદો,	મો-વા૦
નરવેદ ઉચ્છેદે, કોધને લેદે.	સંજવલો-તા૦ ૧૦
માન માયા ટાલી, લોભ પ્રજલી,	મો-વા૦
દુગ નિદ નસાવે, દુગ પય ધ્યાવે;	શુક્લના-તા૦
ખિણુ ચરમ સમયમાં, છેદત લયમાં,	મો-વા૦
નાણુ દંસણુ વિગ્ધા, વરણુજ સિગ્ધા.	ચઉદ જે-તા૦ ૧૧
ધૂર સમય સજોગી, કર્મ વિજોગી,	મો-વા૦
હુઆ કેવલનાણી, કેઈ ભવી પ્રાણી;	તારીયા-તા૦
પંચાસી વિનાસી, શિવપુર વાસી,	મો-વા૦
સુખ સિદ્ધ એકાંતે, સાદિ અનંતે.	ભંગશું-તા૦ ૧૨
અહો માનજ કરીયો, તો શિવ વરીયો,	મો-વા૦
જસ નામ રસાલા, મંગલ માલા;	સંધને-તા૦
ગુરૂ ખીમાવિજય જસ, શુભવિજયે તસ,	મો-વા૦
વન્હિ રસ દંતી, તિમ હિમકંતી. [૧૮૬૩] વત્સરે-તા૦ ૧૩	

મેર તેરસ વાસર, સાધુ સુહંકર,	મો-વા૦
ગુરુવારે ધ્યાયા, એ મુનિરાયા;	નામથી-તા૦
ભવ તાપ હરેજે, મંગલ હોજે,	મો-વા૦
કવિ વીરવિજયને, ઉત્તરાધ્યયનેથી.	-તા૦ ૧૪

કુળશ.

કૃતમાન વૃત્ત શિવદાન જ્ઞાન, દશાણ્વલદ્ર મુનિસર,
 લીંબડી-પુર પોરવાડવંશી, સકલ સંઘ સુહંકર;
 જેઠા સુત જયરાજ વોરા, પઠન હેતે સંભવી,
 કહે વીર મુનિ ગુણમાલ ગુથી, તાસ ક'ઠે મેં ઠવી. ૧૫

શ્રી ઉદયવિજય વાયકવિરચિત

શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રની સજ્જાય

પંડિત શિરોમણિ પંડિત શ્રી પશ્રી રંગવિજય ગણિ

ગુરુજ્યો નમઃ ॥

ઢાળ પહેલી

(૨૮૨)

શ્રી નેમિસર જિન તાણ્ણ. એ રાગ.

પવયણુ દેવી ચિત્ત ધરીણ, વિનય વખાંણી સંસાર;

જં'મુનઈ પૂછઈ કહ્યોણ, શ્રીસોહમ ગણધાર.-૧

ભવિકજન વિનય વહો સુખકાર.

પહિલઈ અધ્યયનઈ કહ્યોણ, ઉત્તરાધ્યયન મોઝાર,

સઘલા ગુણુમાંહિ મૂલગોણ, જે જિનશાસન સાર. ભવિક૦-૨

નાણુ વિનયથી પામીઈણ, નાણુઈ દરિસણુ સિદ્ધિ;

ચારિત્ર દરિસણુથી હોઈણ, ચારિત્રથી પુણુસિદ્ધિ. ભાવેક૦-૩

ગુરૂની આણુ સદા ધરઈજી, જાણઈ ગુરૂનો રે ભાવ;
 વિનયવંત ગુણરાગીઓજી, તે મુનિ સરલ સભાવ. ભવિક૦-૪
 કણનું કુંડું પરિહરિજી, વિષ્ટાસ્થું મનિ રાગ;
 ગુરૂ દ્રોહી તે જાણવાજી, સૂચર ઉપમા લાગ. ભવિક૦-૪
 કેહ્યા કાનની કૂતરીજી, ઠાંમ ન પામઈ રે જેમ,
 સીચલ હીણ અકહ્યાગરાજી, આહર ન લહઈ તેમ. ભવિક૦-૬
 ચંદ તણી પરિ જાજલીજી; કીરતિ તે લહંત;
 વિષય કષાય જિતી કરીજી, જે નર વિનય વહંત. ભવિક૦-૭
 વિજયદેવગુરૂ પાટવીજી, શ્રીવિજયસિંહસૂરિંદ;
 શિષ્ય ઉદય વાચક જાણેજી, વિનય સચલ સુખકંદ. ભવિક૦-૮
 ઈતિ શ્રી વિનયાધ્યયન પ્રથમ સજ્ઞાય.—૧

દાળ બીજી

(૨૮૩)

સરસતી સાર સુમયા કરી.—એ રાગ.

સોહમ સામિ જાણુ પ્રતિં, ઉપદિશિ ધર્મ સુવિચાર રે;
 ઉત્તરાધ્યયને બીજઈ કહ્યો, પરિસહ તણો અધિકાર રે.—૧
 ઈંદ્રીય જય તુમહે આહરો, જિમ લહો સુખ સંસાર રે;
 અનુકર્મિ નાણુ કિરિયા થકી, શાશ્વતાં સુખ લહો સાર રે.
 ઈંદ્રિય૦-૨

છુહ તૃષા સીતનઈ તાવડો, ડંસ અચેલ તિમ હોય રે;
 અરતિ રતિ નારી ચરયા વલી, નિસીહી સંજ્ઞા પુણુ જાય રે.
 ઈંદ્રિય૦-૩

તેમ આક્રોશ વધ જીવના, રોગ અલાલ તૃણુ ફાસ રે;
 મલસું સતકાર મતિ મૂઠતા, હોઈ સમકિત સુખવાસ રે. ઈં-૪

ઈહ બાવીસ પરિસહ કહ્યા, પ્રથમ તિહાં **ઋષભ જિણુંદ** રે;
 સાંસહી વરસ જાંહાં પામીએ, કેવલ રચણ સુખકંદ રે. ઈં૦-૫
 ઠંઠણુ મુનિવરઈ સાંસહ્યો, પરીસહ નામ અલાલ રે;
 તેહથી તેહનઈ ઉપનો, કેવલ સંપદા લાલ રે. ઈંદ્રીય૦-૬
 બહુવિધ પરીસહ સાંસહ્યા, શાસનનાયક વીર રે;
 તેહથી નાણુ અવિચલ લહ્યો, મેરૂગિરી સાહસ ધીર રે. ઈં૦-૭
 શ્રીવિજયદેવગુરૂ પાટવી, શ્રીવિજયસિંહસૂરિંદ રે;
 શિષ્ય વાચક ઉદયવિજયની, વાણિ સુણિં ભવિકવંદ રે. ઈં૦-૮
 ઇતિ શ્રી બાવીસ પરીસાહાધ્યયન સન્ન્યાય.-૨

ઢાળ ત્રીજી

(૨૮૪)

વીર માતા પ્રતિકારિણી.-એ રાગ.

પ્રથમ માનવલવ દોહિલો, સુણુવઈ ચિત આણો;
 પાલવું સદહણુ ખરી, ધરમ અંગ એહ બણો.-૧
 ચ્યાર શુભ અંગ ભવિ ધારીઈ, કહઈ **સોહમ** સ્વામી;
 ત્રીજઈ અધ્યયને સુણુઈ, જંખૂ શિર નાંમી. ચ્યાર૦-૨
 મણુઅ ભવ દુલ્લહંતા કારણિં, દસ હોઈ દષ્ટાંત;
 સાંભલવો વલી દોહિલો, જિનરાય સિદ્ધાંત. ચ્યાર૦-૩
 જઈવિ તે સાંભલવો મિલઈ, તોહિ રૂચિ કિહાં સાચી;
 કબહુ કિરિયા તણી રૂચિ હુઈ,બલ શકિત તોહિ કાચી. ચ્યાર૦-૪
 ભાગ્ય યોગે લઈ ચ્યાર એ, કોઈ ભવિચણુ પ્રાણી;
 ધર્મની આલસ મત કરો, તુમહે તેણુ હિત જાણિ. ચ્યાર૦-૫
 શ્રીવિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહ મુનિરાય;
 શિષ્ય તસ ઉપદિશે ઈણિ પરે, ઉદયવિજય ઉવજ્જાય. ચ્યાર૦-૬
 ઇતિ શ્રી ચતુરંગીયાધ્યયન સન્ન્યાય.-૩

ઢાળ ચોથી

(૨૮૫)

મુનિ જિન મારગ ચાલતાં.—એ રાગ.

અજરામર જગે કો નહીં, પરમાદ તે છાંડો રે;
 મિથ્યામતિ મૂકી કરી, ગુણ આદર માંડો રે.—૧
 શુદ્ધ ધર્મનો ખપ કરો, ટાલી વિષય વિકારો રે;
 ચઉથે અધ્યયનઈ કહઈ, વીર એહ વિચારો રે. શુદ્ધ૦—૨
 પાપ કરમ કરી મેલવઈ, ધનના લખ જેહ રે;
 મૂરખ ધન છાંડી કરી, નરકે લમઈ તેહ રે. શુદ્ધ૦—૩
 અંધવ જનને પોષવા, કરે જે નર પાપ રે;
 તેહ તણાં રે ફલ દોહિલાં, સહઈ એકલો અપાર રે. શુદ્ધ૦—૪
 ખાત્ર તણઈ મુખે જિમ ગ્રહ્યો, એક ચોર અન્નાણુ રે;
 નિજ કરમિં દુઃખ દેખતાં, તેહનિં કુણુ ત્રાણુ રે. શુદ્ધ૦—૫
 ઈમિ નાંણી પુણ્ય કીજઈ, જેહથી મુખ થાય રે;
 દિન દિન સંપદ અલિનવી, વલી સુજસ ગવાય રે. શુદ્ધ૦—૬
 શ્રીવિજયદેવગુરૂ પાટવી, શ્રીવિજયસિંહ મુણિં દોરે;
 શિષ્ય ઉદય કહઈ પુણ્યથી, હોઈ પરમાણુ દો રે. શુદ્ધ૦—૭
 ઈતિ શ્રી અસંખ્યાધ્યયન ચતુર્થ સન્ઝાચ. ૪

ઢાળ પાંચમી

(૨૮૬)

સકલ મનોરથ પૂરવઈ—એ રાગ.

પંચમ અધ્યયનઈ કહઈ, પંચમ ગણુધર નિય જીહઈ;
 સદ્દે જંખુસ્વામી તે સહી એ.—૧
 મરણુ સકામ અકામ એ, મૂરખ મરણુ અકામ એ;
 સકામ એ ખીજી નાણુપણુ થકી એ.—૨

પ્રથમ અનંતીવાર એ, જીવ લહઈ નિરધાર એ;
 સાર એ ખીજું પણિ કોઈક લહે એ.-૩
 ઈહ પરલોક ન સદહઈ, જે ભાવઈ તે મુખે કહઈ;
 નવિ રહઈ તત્વ તણી મન વાસના એ.-૪
 પાંચે આશ્રવ આદરે, વિવિધ પરિ માયા કરઈ;
 નવિ તરઈ તે અજ્ઞાની જીવડો એ.-૫
 સામાયિક પોસહ ધરઈ, સાધુ તણા ગુણ અનુસરઈ;
 નિસ્તરઈ તે પ્રાણી નાણી સહી એ.-૬
 ગુણ અવગુણ ઈમ જાણીએ, ગુણ ધરીઈ ગુણખાંણી એ;
 વિજયાસંહુગુરૂ શિષ્યની એ.-૭
 ઈતિ શ્રી અકામ સકામ મરણાધ્યયન પંચમ સંજ્ઞાય. ૫

ઢાળ છઠ્ઠી

(૨૮૭)

મધૂખિંડુઆની દેશી.

સંસારઈ રે, જીવ અનંત ભવે કરી,
 કરઈ બહુલા રે, સંબંધ ચિહુ ગતિ કિરી કિરી;
 નવિ રાખઈ રે, કોય ન તવ નિજ કરિ ધરી,
 સગાઈ રે, કહો કિણિ વિધિ કહીઈ ખરી.-૧

ત્રૂટક

કહો ખરી કિણિ પરિ એ સગાઈ, કારમો સંબંધ એ,
 સવિ મૃષા માતા પિતા બહિની બંધૂ નેહ પ્રબંધ એ;
 ધરિ તરૂણ ધરિણી રંગે પરણી, ત્રાણુ કારણુ તે નહીં,
 મણિ કણુગ મુત્તિય ધત્ત ધણુ કણુ સંપદા સવિ સંગ્રહી.-૨

ઢાળ

એહ થાવર રે, જંગમ પાતિક હોય કહ્યા,
જેહ કરતાં રે, ચક્રિગઈ દુઃખ જીવઈ સહ્યા;
તેહ ટાલો રે, પાતિક દૂરઈ ભવિજના,
જિમ પામો રે, ઈહ પરભવ સુખ અતિ ઘણા.-૩

ઢાળ

અતિ ઘણા રે, સુખ તુમહે લહો ભવિયણુ, જૈન ધર્મ કરી ખરો,
પરદાર પર ધન પરિહરી, તિણિ જૈન ધર્મ સમાચરો;
જે મદિં માચિં રૂપ રાચિ ધર્મ સાચિ નવિ રમેં,
અંજલિ જલ પરિ જનમ બતો મૂહ તે ફલ વિણુ ગમઈ.-૪

ઠુટકે

અધ્યયનેં રે, છટ્ટે શ્રી જિનવર કહે,
શુભ દ્રષ્ટિ રે, તેહ ભલો પરિસદહેં;
સદહતો રે, તપ નિયમાદિક આદરે,
આદરતો રે, કેવલલચ્છિ પણિ વરે.-૫

ઢાળ

લચ્છિ વરિ જિન ધરમ કરતો, હલૂ કરમી જે હુવઈ,
પંચમો ગણુધર સ્વામી જંબુ, પૂછીઓ ઈણિ પરિ કહઈ;
શ્રી વિજયદેવસૂરિંદ પટધર, શ્રીવિજયસિંહ મુનિસર,
તસ શિષ્ય વાચકઉદય ઈણિ પરિ ઉપદિસઈ ભવિ હિતકર.-૬
ઈતિ શ્રી નિગ્રંથીયાધ્યયન સંજ્ઞાય ૬.

ઢાળ સાતમી

(૨૮૮)

તે તરીયા ભાઈ તે તરીયા.-એ રાગ.

અજ જિમ કોઈક પોષઈ અંગણિ, પ્રાહુણુડાને હેતઈ રે;

તે અજ જવ મનગમતા ચરતો, તાસ વિપાક ન વેદે રે. -૧
શ્રી જિનવીર ઈણિ પરિ જંપઈ, વિષય વિકાર ન રાચો રે;
તપ જપ સંયમ કિરિયાનો ખપ, કીજઈ જે જગે સાચો રે.

શ્રી જિન૦-૨

મઘ માંસ આહાર કરતો, વિષય વિકાર ઉમાહ્યો રે;
નરક તણું આઉખું ખાંધઈ, અજ પરિં કરમેં વાહ્યો રે.

શ્રી જિન૦-૩

કોડી લોભઈ સહસ ગમાવઈ, મૂઠ મતિ જિમ કોઈ રે;
અંબ તણું ફલ કારણિં છાંડઈ, રાજ્યઋદ્ધિ ધર સોઈ રે. શ્રી૦-૪
મતિ નરભવ સુખ કારણિં છાંડઈ, અમર તણા સુખ ભોગો રે;
તિમ વલી મોક્ષ તણું ફલ મોટાં, કિમ પામે જડ ભોગો રે. શ્રી૦-૫
ઈણિ પરિ મૂઠપણું પરિહરીઈ, પંડીત ગુણ આદરીઈ રે;
વિજયસિંહ ગુરૂ શિષ્ય કહઈ ઈમ, ઉદય સદા સુખ વરીઈ રે.

શ્રી જિન-૦૬

ઈતીશ્રી એલકાધ્યયન સપ્તમ સ્વાધ્યાય.-૭

ઢાળ આઠમી

(૨૮૯)

૩૬મણિ અંગજ જનમીઓ.-એ રાગ.

કેવલનાણુ ગુણ પૂરીઓ, ચોર પાંચસઈ હેત રે;
સુધન કપિલો મુનિ ઉપદિશઈ, સુણો સુગુણ સચેત રે.-૧
વિષમ એ વિષય રસ પરિહરો, ધરો ધૈય મનમાંહિ રે;
કાયર નવિ છાંડી શકઈ, ત્યજઈ સૂર ઉચ્છાંહિ રે. વિષમ૦-૨
એહ સંસાર જલનિધિ સમો, કહ્યો દુઃખ ભંડાર રે;
વાહણુ સરસ એકજ સહી, તિહાં રાખણુ ધર્મ આધાર રે. વિ૦-૩

જેહ મન વચન કાયા કરી, જયણા કરઈ સાર રે;
 તેહ સઘલાં દુઃખ પરિહરી, લહે સુખ શ્રીકાર રે. વિષમ૦-૪
 લાલ જિમ હોઈ અતિ ઘણો, તિમ તિમ લોલ વાધંત રે;
 દોયમા સાધન કારણઈ, નવિ કોડી સરંત રે. વિષમ૦-૫
 પંચ સય એમ પ્રતિભોધીયા, ઋષિ રાય ઉપદેશિ રે;
 આઠમા એહ અધ્યયનનો, કહ્યો અર્થ લવલેશ રે. વિષમ૦-૬
 શ્રીવજ્યજ્ઞેવગુરૂ પાટવી, શ્રીવિજ્યસિંહસૂરિંદ રે;
 શિષ્ય તસ વાયક ઈમ લણઈ, ઉદયવિજ્ય સુખકંદ રે. વિ૦-૭
 ઈતિશ્રી કપિલ ઋષિનોઅધ્યયન સંજ્ઞાય.-૮

ઢાળ નવમી

(૨૯૦)

સુહવિ સુહાગણિ સુદરી સારી.-એ રાગ.

દેવ તણી ઋદ્ધિ લોગવી આંચો, મિથિલા નયરી નરિંદો;
 નમિ નામઈ જે ઈંદ્ર પરિખી, જાણ્યો શુદ્ધ મુણિંદો.-૧
 ભવિકા એહવા મુનિવર વંદો;
 સુખ સંપત્તિ નિજ હાથ કરીને, જિમ ચિરકાલે નંદો રે. ભ૦-૨
 ચારિત્ર લેઈ મિથિલા નાથો, સંવેગ રસમાં ભીનો;
 નમિરાય રિષિ પંથે ચાલઈ, રાગનઈ રોષ અદીનો રે.

ભવિકા૦-૩

તામ પરીક્ષા હેતઈ સુરપતિ, પ્રાહ્મણુ વેષઈ આવઈ;
 મિથિલા અગનિ જલંતી દેખાડી, સુરપતિ પૂછઈ ભાવઈ રે.

ભવિકા૦-૪

નિજ નગરી જલતી કાં મૂકો, તિમ વલી આથિ અનેરી;
 મુનિ કહઈ માહરૂં કાંઈ ન વિણુસઈ, કેહની ઋદ્ધિ ભલેરી રે.

ભવિકા૦-૫

વિપ્ર લણ્ણું નગરી સમરાવી, અરિયણુ સવિ વશ ક્રીજઈં;
 અનુક્રમઈં સંયમ મારગ લેઈનઈં, અવિચલ પદ સુખ
 લીજઈ રે. ભવિકા૦-૬
 મુનિ ખોલઈં જે અવિચલ નગરી, તાસ મંડાણુ કરીસ્યું;
 અથિર તણો પ્રતિબંધ તે છાંડી, ધિરસ્યું પ્રીતિ ધરીસ્યું રે. ભ૦-૭
 કોડી કટક જીતઈં જે તેહથી, મન જીતઈં તે ચૂરે;
 ઈમ પ્રશંસી હરિ સૂરલોકેં, પુહતો પુણ્યઈં પૂરે રે. ભવિકા૦-૮
 અવિચલ સુખ પામ્યો નમિરાજ, તે નવમેં અધ્યયનેં;
 વાત કહી કહઈં ઉદયવિજય એમ, વિજયસિંહ ગુરૂ
 વચનઈં રે. ભવિકા૦-૯

ઈતિશ્રી નમિરાજ પ્રવ્રજ્યાધ્યયન સંજ્ઞાય.-૯

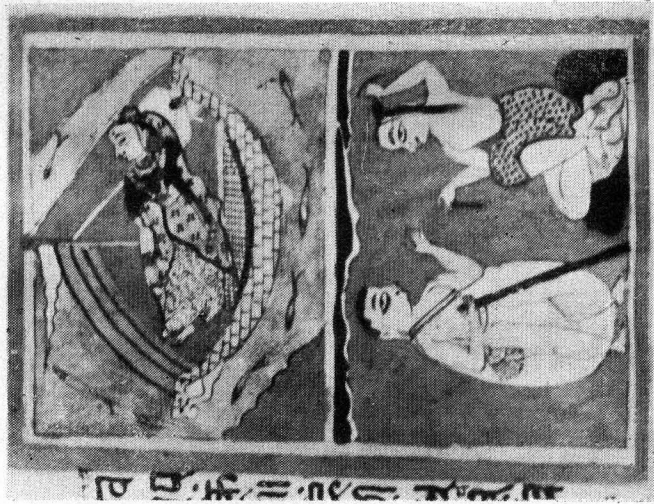
ઢાળ દશમી

(૨૬૧)

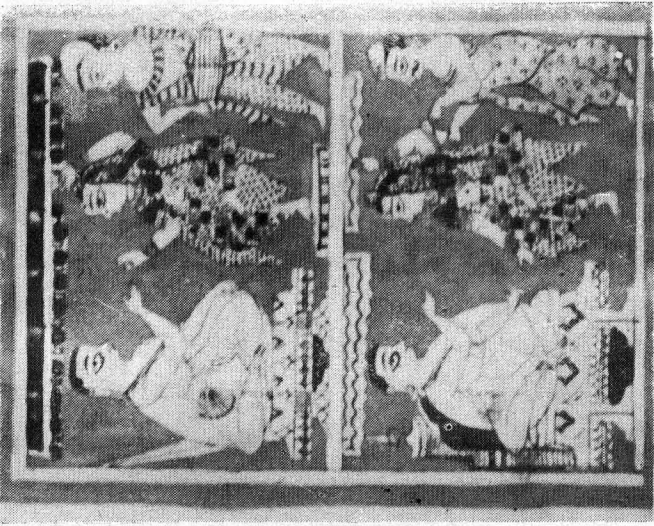
પ્રાણીયા પરતાતિ નવ ક્રીજઈં.-એ રાગ

પંડૂર પાંન થયઈં પરિપાકઈં, તરૂથી પડઈં કોઈક કાલે રે;
 તિમ ધન યૌવન જીવિત પણિ તું, ગૌતમ નાણુઈં નિહાલે રે.-૧
 ગૌતમનઈં શ્રીવીર પયંપઈં, મ કરીશ સમય પ્રમાદ રે;
 જિમ ઈહ પરલવ સુખ પામીજઈં, ટાલીજઈં વિખવાદ રે.
 ગૌતમ૦-૨

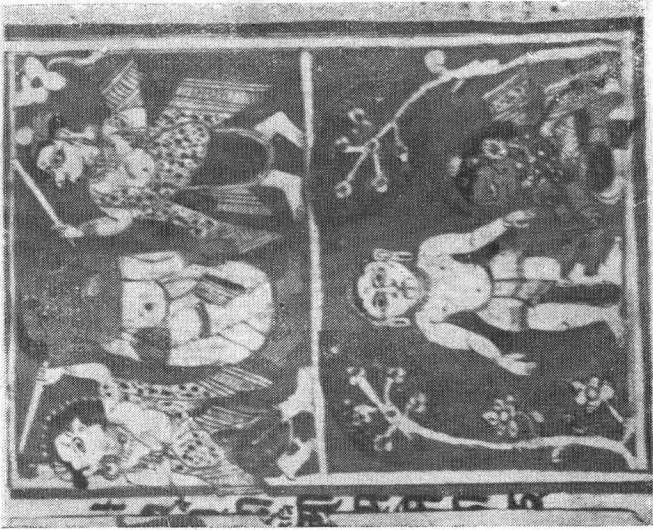
કાલ તણિં અણીયે જલકણિકા, જિમ હુઈં અથિર સલાવઈં રે;
 તિમ નરનાં આઉખાં જીણો, ધર્મ સદા ધિર ભાવઈં રે. ગૌ૦-૩
 ષટકાય માંહિ કાલ અનંતો, ભમીઓ દુઃખ સહંત રે;
 વલી જરા વલી કેસ પાડૂરા, ઈંદ્રિય સકતિ ન હુંત રે. ગૌ૦-૪
 તેહવા માંહિ જિન નવિ દીસઈં, પંચમકાલઈં ભરંતઈં રે;

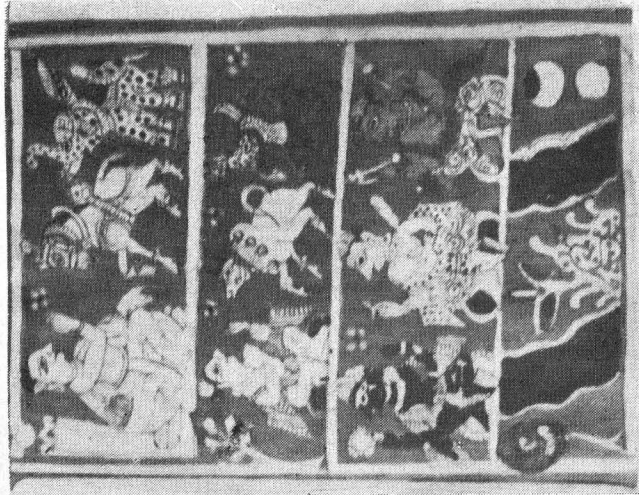
શ્રી ઉત્તરાધ્યાયનસૂત્રની સંભાષણ ૨૨ : પૃષ્ઠ ૩૮૯

શ્રી ઉત્તરાધ્યાયનસૂત્રની સંભાષણ ૨૩ : પૃષ્ઠ ૩૯૮

શ્રી ઉત્તરાધ્યાયનસ્મૃતની સંજ્ઞાય ૧૨ : પૃષ્ઠ ૩૮૬

શ્રી ઉત્તરાધ્યાયનસ્મૃતની સંજ્ઞાય ૧૧ : પૃષ્ઠ ૩૮૫

મતે મતે નવિ નવિ વાણી દીસઈ, ધર્મ તે કહો કિહાં વરતઈ રે.

ગીતમ૦-૫

જિનવાણી નિસુણી ઈમ ગૌતમ, અનુક્રમઈ કેવલનાણી રે;
દશમે અધ્યયનઈ ભાષે, વીર જિણેસર વાણી રે. ગી૦-૬
વિજયદેવ ગુરૂ પદ પ્રભાવક, વિજયસિંહ ગુરૂ શિષ્યો રે;
વાચક ઉદયવિજય ઈમ જ'પઈ, પુણ્યઈ પહોંચઈ સુજગીસોરે.

ગીતમ૦-૭

ઈતિ શ્રી દ્રુમ પત્રા દશમ અધ્યયન સંજ્ઞાય ૧૦

ઢાળ અગિયારમી

(૨૯૨)

સહગુરૂ ભેષ વાટડી.-એ રાગ.

વીર જિણુંદની દેશના, આગમ ગુણ દેખી;
જે બહુસુઅ તે વરણવી, અવિનિત ઉવેખી.

વીર જિણુંદની દેશના.-૧

જે જે ભાવ વખાણીયા, ભાવો તે ભવિ લોક;
જિમ ઈહભવે પરભવે હુઈ, તુમહ સુખ સંયોગ. વીર૦-૨

જે બહુસુઅ મુંનિવર હુઈ, તેહનઈ ઉપમાંન;
સુર તરૂ સાયર શશિ રવિ, ગજ રથ બહુમાંન. વીર૦-૩

અથ ચક્રી ચક્રી હરિ, ધન કોશનઈ સિંહ;
સીતા નદી મંદિરગિરી, જ'બુતરૂ લીહ. વીર૦-૪

ઈત્યાદિક ઉપમા ઘણી, બહુસુઅ અણુગાર;
અધ્યયન અગ્યારમઈ, સહુ એહ અધિકાર. વીર૦-૫

વિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહસૂરિંદ;
શિષ્ય ઉદય કહઈ સુઅધરા, પ્રતપો ધુ અંદ. વીર૦-૬

ઈતિ શ્રી શિક્ષા બહુશ્રુત ઈગ્યારમોધ્યયન સંજ્ઞાય. ૧૧

ઢાળ ખારમી

(૨૯૩)

જગવલ્લભ ગુરુશ્ચ તું વસ્યો મોરિં મનઈ. -એ રાજ.

ઋષિ વનવાસી સુરસેવિત, પાલઈ પંચ આચાર;
 પાંચઈ ઈંદ્રિયનઈ વશ કરતો, તપસી ઉચ્ચ વિહાર. - ૧
 મા તં ગ મુ નિ સ ર હ રિ કે શી ધન ધન્ન;
 સુધો મુનિવર જેહ કહાયો, કિરિયા ગુણ સંપન્ન. મા- ૨
 માસ તણો તપસી હરિકેશી, તિંદુરક યક્ષને ઢાણું;
 મલ શોભિત તનુ રહ્યો સંવેગી, નિરમલ કાઉસગ્ગ આણું.

માતંગ- ૩

રાજસુતા ભદ્રા તિહાં આવી, જક્ષનઈ નમવા કાંમ;
 ભમતી માંહિ મુનિવર દેખી, મુહ મચકોડઈ તાંમ. મા- ૪
 તે દેખી સુરવર તવ કોખ્યો, કન્યાં કીધી દુષ્ટ;
 ત્રોડઈ હારનઈ મોડઈ તનુ સા, પ્રલપઈ ભૂતાવિષ્ટ. મા- ૫
 નિસુણી રાજ તિહાં આવ્યો, કરઈ ઉપચાર અનેક;
 ખોલાવ્યો સુર કહઈ સુતા જે, પરણું મુનિ સુવિવેક. મા- ૬
 તો સાજી તતખિણુ એ થાયઈ, તે સુણી કન્યા તેહ;
 રાજએ મુનિનઈ પરણાવી, મૂકી જખનઈ ગેહ. મા- ૭
 રાતઈ મુનિ અવિચલ તિણુ દીઠો, આવી પ્રભાતે ગેહ;
 રિષિની ઋષિનઈ યોગ્ય કહી ઈમ, આણી પુરોહિતે તેહ. મા- ૮
 માંડઈ યાગ પુરોહિત એક દિન, વિપ્ર મિલ્યા લખ કોડી;
 માસખમણુ પારણું તિહાં મુનિ, આવ્યા મનને કોડી. મા- ૯
 આરંભી અવિવેકી પ્રાદ્યાણુ, ન લહઈ ધરમ વિચાર;
 મુનિ દેખી કહઈ કુણુ તુંરે દીસઈ, જા અત્યંજ અવતાર. મા-૧૦

જક્ષ તદા મુનિ મુખથી ઝોલઈ', યાગનું ફલ તુમ્હ એહ;
 શુદ્ધ પાત્ર ગોચરીઈ' પુંહોતો, હું તુમ્હ આરણ્યઈ' જેહ. મા૦-૧૧
 રોષઈં પ્રાક્ષણ સુત તવ મુનિનઈ', કરવા યષ્ટિ પ્રહાર;
 ઉઠયા તવ તે યક્ષઈં ક્રીધા, રૂઘિર વમંતા કુમાર. મા૦-૧૨
 પાય લાગી મુનિનઈ' તે ખામઈ', પુરોહિત સુત અપરાધ;
 પ્રતિલાભી પ્રતિઘોષી લઘ્યો તિણ્યઈ', ખાલકનઈ' થઈરે સમાધ.

માતંગ૦-૧૩

મુગતિં મુનિ પુંહોતો જઈ વરત્યા, એ અધિકાર અશેષ;
 અધ્યયનઈ' આરમઈ' વખાણો, શ્રી મહાવીર જિનેશ.

માતંગ૦-૧૪

વિજયદેવ ગુરૂ પાટ પ્રભાવક, વિજયસિંહ સૂરીરાય;
 તેહ તણો ખાલક ઈમ ઝોલઈ', ઉદયવિજય ઉવજ્ઞાય.

માતંગ૦-૧૫

ઈતિ શ્રી હરિકેશી ચંડાલનું અધ્યયન. ૧૨

ઢાળ તેરમી

(૨૮૪)

રાગ સામેરી. સકલ મનોરથ પૂરવઈ એ.-એ રાગ.

ચિત્ર અનઈ સંભૂત એ, ગજપુર માંહિ વિહરંત એ;

મહંત એ દોય માતંગ મુનિસરા એ.- ૧

એક દિન તેહનઈં વંદઈ એ, ચક્રી નિયમનઈં છંદઈં એ;

આણુંદઈ એ પટરાણી પણ વંદતી એ.- ૨

નારી રચણ તે દીઠી એ, કામ અગનિ અંગીઠી એ;

પઈઠીએ મનમાં તે સંભૂતનઈં એ.- ૩

ચક્રી તણું નિયાણ એ, કરે સંભૂતિ અબણ એ;

બાણે એ ચિત્રઈં વાયો નવિ રહઈં એ.- ૪

ચિત્ર નિયાણા વિણ શુદ્ધ, સંભૂતો મુનિ અવિશુદ્ધ;
 સુરઋદ્ધિ ભવ ખીજઈં દોય પામીઆં એ.— ૫
 ત્રીજે ભવઈ મુનિ સંભૂત, ચક્રી થયો નરપુર હુંત;
 ધનિ પૂત ચિત્ર પુરિમતાલઈં થયો એ.— ૬
 સુવિહિતનઈં તે અનુસરઈં, અનુક્રમઈં સંયમ આદરઈં;
 વિચરે એક દિન તે કંપિલપુરઈં એ.— ૭
 પુર કંપિલઈં દોય જણા, થયા એકઠા ખડું ગુણા;
 અતિ ઘણા ચક્રી કહઈં સુખ ભોગવો એ.— ૮
 ચિત્ર કહઈં લીજ એ દીક્ષ, તે ન લહઈં ચક્રી શીખ;
 સુપરીખ કર્મ તણી ગતિ એહવી એ.— ૯
 ચક્રી અપણઈં ઠાંણઈં એ, મુનિ નિજ પુણ્ય પ્રમાણઈં એ;
 ઠાંણ એ ઉત્તમ પદવી પામીઆ એ.—૧૦
 વિજયદેવ પદ ધારક, વિજયસિંહ પ્રભાવક;
 વાચક ઉદય કહઈં ગુણ મુનિ તણાં એ.—૧૧
 ઈતિ શ્રી નિયાણાના દોષ ઉપરઈં ચિત્ર સંભૂતિ અધ્યયન
 સન્ન્યાય.—૧૩

ઢાળ ચઉદમી

(૨૮૫)

દેવ તણી વાણી સુણી રે.—એ રાગ,
 દેવ તણી ઋદ્ધિ રે ભોગવી રે, પુર ઈષુકાર મઝારિ મોરા લાલ રે;
 ભૂગુ પુરોહિત કુલ આવીયા રે, સુર દોએ શુભ તિથિ વાર
 મોરા લાલ રે.—૧
 તે મુનિ ખાલક વાંદીએ રે, માત પિતાનઈં સાથઈં મોરા લાલ રે;
 દીક્ષા લઈં થયા કેવલી રે, વલી રાણી નર નાથ મોરા લાલ રે.
 તે મુનિ૦—૨

માવીત્રે ળીહાવીઆ રે, ઋષિ દેખી નાસંત મોરા લાલ રે;
તરૂ ચઢઈ તિણુઈ ઋષિ દીઠકા રે, તલઈ શુદ્ધ આહાર કરંત
મોરાં તે મુનિ૦-૩

બતિસમરણુઈ બણીઓ રે, પૂરવ ભવ વિરતંત મોરા લાલ રે;
માત પિતાનઈ ખૂઝવી રે, ચારિત્ર તે લહંત મોરા લાલ રે.
તે મુનિ૦-૪

માતા પિતા દીક્ષા લીચઈ રે, તિમ વલી રાણી રાય મોરા લાલ રે;
એ ષટ જણુ થયા કેવલી રે, પોહતા શિવપુર માંહિ મોરાં
તે મુનિ૦-૫

વિજયદેવ ગુરૂ પાટવી રે, શ્રી વિજયસિંહ મુનિરાય મોરાં
તેહ તણો શિષ્ય ઉપદિશઈ રે, ઉદયવિજય ઉવઝાય મોરાં
તે મુનિ૦-૬

ઈતિ શ્રી ઈષુકાર રાજનું અધ્યયન સંજ્ઞાય. ૧૪

ઢાળ પંદરમી

(૨૮૬)

રૂકમિણી રૂપઈ રંગીલી નારી-એ રાગ.

તપ કરતાં મુનિરાજિયા લાલા, ન કરઈ લોગ નિયાણુ;
મુનિ મારગ સૂધો ધરઈ લાલા, તે બોલ્યા ગુણુખાણુ.-૧
મુનિસર તે ભિક્ષાચર શુદ્ધ;

પંદરમા અધ્યયનમાં લાલા, ઈમ ભાખઈ સંખુદ્ધ. મુનિ૦-૨
મંત્ર તંત્ર કેલવઈ લાલા, તાસ ન રાગ ન રોષ;

શૂરા પરીસહ જીપવા લાલા, ચારિત્રના નહીં દોષ. મુનિ૦-૩
પરીચય નહીં ગૃહસ્થનો લાલા, અરસ વિરસ આહાર;

પૂજાદિક વાંછઈ નહીં લાલા, સાચા તે અણુગાર. મુનિ૦-૪

ઈણિ પરઈ મુનિગુણ સાંભળી લાલા, પરખી કિરિયા નાણુ;
 સાધુ પંથ તુમ્હઈ આદરો લાલા, ત્રિણુ તત્ત્વનાં જાણુ. મુનિ૦-૫
 વિજયદેવગુરૂ પાટવી લાલા, વિજયસિંહ ગુરૂ લીહ;
 શિષ્ય ઉદય કહઈ એહવા લાલા, મુનિ પ્રતપો નિસદ્દીહ. મુનિ૦-૬
 ઈતિશ્રીભિક્ષુ અધ્યયન સજ્જાય.-૧૫

ઢાળ સોલમી (૨૯૭)

હસ્તિનાગપુર વર ભહુ' -એ રાગ.

પ્રહ્લચર્યાના દશ કહીઆ, સ્થાનક શ્રીવીર જિણુદ રે;
 અધ્યયનઈ તે સોલમઈ, જેહ પાલઈ શુદ્ધ મુણિદ રે.-૧
 જેહ પાલઈ શુદ્ધ મુણિદ, સંવેગરસ ભાવીઆ ગુણુગેહ એ;
 ગુણુગેહ નિરીહ નિરાગ, વિષયદલ જીપતા શુચિ દેહ એ.-આંકણી.
 પશુ પંડગ નારી વિના, વસહી પહિલી નિરધાર એ;
 આસણુ તિણુ નવિ ખેસીઈ, ખેસઈ જિણુ આસણુ નારી રે.-૨
 ખેસઈ જિણુ આસણુ નારી, સંવેગરસ ભાવીઆ ગુણુગેહ એ
 નારીકથા નવિ કીજીએ, નવિ નિરખીએ ઈંદ્રીય તાસ રે,
 ભીંતિ પટંતર ટાલીએ, નવિ ચિત્તીએ પૂરવ અભ્યાસ રે.-૩
 નવિ ચિત્તીએ પૂરવ અભ્યાસ રે, સંવેગરસ ભાવીઆ ગુણુગેહ એ
 સરસ ભોજન નવિ કીજીએ, નવિ લીજીએ અધિક આહાર રે;
 ઉદભટ વેશ ન ધારીએ, તરીએ ઈણિ પરઈ સંસાર રે.-૪
 તરીએ ઈણિ પરઈ સંસાર રે, સંવેગરસ ભાવીઆ ગુણુગેહ એ
 ઉદયવિજય વાચક ભણુઈ, શીયલવંત તે પુરૂષ રતન રે;
 શ્રીવિજયદેવનો પાટવી, તે તો શ્રીવિજયસિંહ ગુરૂ ધન્ય રે.-૫
 તે તો શ્રીવિજયસિંહગુરૂ ધન્ય રે, સંવેગરસ ભાવીઆ ગુણુગેહએ.
 ઈતિશ્રી પ્રહ્લચર્યાની નવવાડપાલનાધ્યયન.-૧૬

ઢાળ સત્તરમી

(૨૯૮)

આદિત્ય ભેઈનઈ જીવડા-એ રાગ.

શ્રી જિનધરમ સુણી ખરો, લહી દિક્ષા સાર;
 નિય છંદઈ જે સંચરઈ, તે તો પુરૂષ ગમાર.-૧
 વીર જિનેશ્વર ઉપદિશઈ, પાપ શ્રમણુ જ તેહ;
 સત્તરમા અધ્યયનમાં, મુનિ ભાખ્યો જેહ. વીર૦-૨
 જ્ઞાનદાયક નિજ ગુરૂ તણો, લોપક જે સાધ;
 પંચપ્રમાદ વશઈ પડયો, ચારિત્ર નવ સમાધ. વીર૦-૩
 કંઠ લગઈ ભોજન ભલું, કરી સૂએ જેહ;
 રાત દિવસ વિકથા કરઈ, ગુણની નહીં રેહ. વીર૦-૪
 ભવ ખેહૂ ચૂકી કરી, કરઈ કાય કિલેશ;
 વિસમિસ તેહની પરીડરો, ધરો સુગુણ વિશેષ. વીર૦-૫
 વિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહ સૂરીશ;
 શિષ્ય ઉદય વાચક કહઈ, પુણ્યથી પુંડચઈ સુજગીશ. વીર૦-૬
 ઈતિશ્રી સત્તરમાધ્યયની સંજ્ઞાય.-૧૭

ઢાળ અઢારમી

(૨૯૯)

નવકારવાલી વંદીએ-એ રાગ.

કંપિલપુરનો રાજિઓ, જગ ગાજિઓ રે સંજય નરરાય કઈ
 પાય નમઈ નર જેહના, ઘણો તેહનો રે પુહવિ ભડવાય કઈ.-૧
 ધનધન સંજય મુનિવરૂ, જગ સુરત રે શાસન વનમાંહિ કઈ;
 ખાંહિ ગ્રહઈ ભવકૂપથી, દુઃખ રૂપથી રે જિનધર્મ સમાહિ કઈ.

ધન૦-૨

ધક દિન કેસરી કાનનઈ', રસ વાહ્યો રે જ્ય મૃગયા હેત કઈ';
ત્રાસ પમાડઈ જંતુનઈ', એક મૃગલોરે દૂહવ્યો તિણુઈ ખેત કઈ'.

ધન૦-૩

તીરની પીડાએ તડકડયો, પડયો હરણુલો રે મુનિવરની પાસે કઈ';
તે દેખી ચિંતા કરઈ', રાય પામતો રે મુનિ તેજઈ ત્રાસ કઈ'.

ધન૦-૪

રાય કહઈ મુનિરાયને, હું તો તુમહ તણો રે અપરાધી એહ કઈ';
રાખ રાખ જગખંધુ તું, મુજ લાખો રે જિનધર્મ સસનેહ કઈ'.

ધન૦-૫

ધ્યાન પારી મુનિવર લણુઈ', રાય કાં હણુઈ રે હરિણાદિક જીવ કઈ';
નિરપરાધી જે ખાપડા, પાડંતા રે દુઃખીઆ બહુ રીવ કઈ'.

ધન૦-૬

હંચ ગય રથ પાયક વલી, ધન કામિની રે કારમું સવિ જાણુ કઈ';
ધર્મજ એક સાચો અછઈ, ઈમ નિસુણી રે તેહ સંજય રાણુ કઈ'.

ધન૦-૭

ગર્દભાલિ પાસઈ લીચે, જિન દીક્ષા રે સંસારઈ સાર કઈ';
ગુરુ આદેશે અનુક્રમઈ', પુહવી તલઈ રે કરઈ ઉગ્ર વિહાર કઈ'.

ધન૦-૮

મારગઈ એક મુનિવર મિલ્યો, તેહ સાથઈ રે કરઈ ધર્મ વિચાર કઈ';
જિન દીક્ષા પામી તર્થા, ભરતેસર રે ચક્રી સનતકુમાર કઈ'.

ધન૦-૯

સગર મધવ સંતિ ઝરો, કુંથુ પદમ અનઈ હરિષેણુ
નરિંદ કઈ';

જયચક્રી નગગઈ નમિ, કરકંડુ રે દુમૂહ મુણિચંદ કઈ'.

ધન૦-૧૦

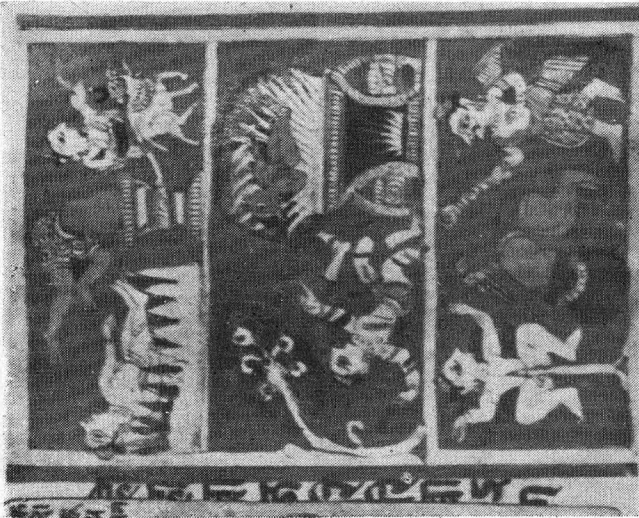
श्री उत्तरोध्ययनस्मृतनी संख्याय २० : पृष्ठ ३८४

श्री उत्तरोध्ययनस्मृतनी संख्याय २१ : पृष्ठ ३८६

શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રની સબ્બાય ૧૯ : પ્રૈટ ૩૯૩

શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રની સબ્બાય ૧૯ : પ્રૈટ ૩૯૩

મહાબલરાય ઉદાયનો, વલિ રાજા રે દશારણુભદ્ર કંઈ;
નાણુ કિરિયા પોતઈ કરી, એ તો તરીયા રે સંસાર સમુદ્ર કંઈ;
ધન૦-૧૧

વિજયદેવસૂરિસરૂ, પટોધર રે વિજયસિંહ ગુણુખાણુ કંઈ;
ઉદયવિજય કહઈ એ કહ્યું, અધ્યયન રે અઠારમઈ જાણુ કંઈ.
ધન૦-૧૨

ઇતિ શ્રી અઠારમાધ્યયની સજ્ઞાય. ૧૮

ઢાળ ઓગણીશમી

(૩૦૦)

સારદ બુધદાઈ સેવક નયજ્ઞાનંદ.-એ રાગ.

સુગ્રીવ નયર વર વનવાડી આરામ, બલભદ્ર નરેસર રાજકરઈ
ગુણુગ્રામ;

ઇંદ્રાણી સરિખી રાણી મૃગા અભિરામ, મકરધ્વજ સુંદર કુંઅર
બલસિરિ નામ.-૧

તું રે બલસિરિ નામ કુંઅર અતિ સુંદર, જિત્યો કામ વિકાર,
સંયમ લેઈ કરમ ખપાવી પામ્યો ભવજલ પાર. એ આંકણી.

ઓગણીશમાં અધ્યયનઈ, જિનવર વીર દીયે ઉપદેશ;
ભણુતાં ગુણુતાં ભાવે, ભવિનાં નાસઈ પાપ કિલેશ.-૨

એક દિન વર મંદિર અંતેઉર પરિવાર, પરવરીઓ પેખઈ
નયર મોઝાર કુમાર;

દીઠો તવ મુનિવર ઇરિયાઈ મલપંત, તસ ઉહાપોહઈ જાતિ-
સમરણુ હુંત તું૦-૩

જાતિસમરણુ પામી દેખઈ, પૂરવભવ સંખંધ;
પંચમહાવ્રત સંભારઈ વલી ચઉગઈ દુઃખ પ્રખંધ;

માતપિતા આગલ જઈ ઊલઈ દુઃખ અનંતીવાર;
 જે જે મઈ પામ્યાં તે કહેતાં કિમઈ ન આવે પાર. તું ૨૦-૪
 સંસાર અસાર એ દીસે મલભંડાર, સંબલ વિણુ વાટઈ ભતાં
 દુઃખ દાતાર;
 બહુ જનમ મરણુ ભય નરયતિરિય દુઃખ ઠાણુ, તિણુ બલતા
 ઘરથી સાર ગ્રહઈ તે બાણુ. તું ૨૦-૫
 સાર ગ્રહઈ તે બાણુ વિચારી આપણુપું તારેસ્યું,
 ઘો પ્રભુ અમ્હ આદેશ અમ્હે હવઈ સંયમ ગુણુ ધારેસ્યું;
 શીત તાપ છૂહ તૃષા અનંતી દુસ્સહ સંબલિ રૂકખ,
 પૂતલી અગનિવરણુ આલિંગી દીઠા નરકઈ દુકખ. તું ૨૦-૬
 દુઃખથી નીકલવા મૃગાપુત્ર નરસીંહ, માવિત્ર આદેશઈ દીક્ષા
 લીયઈ મુનિ લીહ;
 અનુક્રમઈ તે મુનિવર શિવપુર રાજ્ય લહંત, જિહાં નાણુ દરસણુ
 વલી પરમાણુંદ અનંત. તું ૨૦-૭
 પરમાણુંદ અનંત તે લહીએ સાધૂતણુ ગુણુ ધરતાં, શ્રીજિનશાસન
 ઉત્તમ પામી સૂધી કિરિયા કરતાં;
 તે કિરિયાનો આગર વિજયદેવ પટધાર, વિજયાસંહ ગુરૂ
 રાજવી રાજઈ શિષ્ય ઉદય જયકાર. તું ૨૦-૮
 ઈતિ એકોનવિંશતિ અધ્યયન સજ્જાય સમાપ્ત. ૧૯

ઠાણ વીસમી

(૩૦૧)

ભેતાં રે ભેતાં તેહજ કાનન.-એ રાગ.

મળધદેશ રાજગ્રહી નગરી, રાજા શ્રેણિક દીપઈ રે;
 ચતુરંગી સેના પરવરીઓ, તેજઈ દિનયર છપઈ રે.-૧

ધન ધન શ્રી ઋષિરાય અનાથી, રૂપે દેવ કુમાર રે;
 સંવેગ રંગ તરંગઈ ઝીલઈ, યૌવન વય અણુગાર રે. ધન૦-૨
 એક દિન કાનનઈ પહોતો શ્રેણિક, વાંધા શ્રીઋષિરાય રે;
 લઘુ વય દેખી હરખઈ પૂછઈ, પ્રભુ તુમ્હ કોમલ કાય રે. ધન૦-૩
 એ તુમ્હ રૂપ અનોપમ યૌવન, તરૂણી જન આધાર રે;
 ઈશ્વિ અવસર નારી રસ લીજઈ, વડપણઈ સંયમ ભાર રે. ધન૦-૪
 ધ્યાન પૂરઈ તવ મુનિવર બોલઈ, રાજન હું છું અનાથ રે;
 નાથ વિના મેં સંયમ લીધો, નૃપ કહઈ હું તુમ્હ નાથ રે. ધન૦-૫
 ભેદએ તે તુજનઈ હું પુરં, લ્યો તુમ્હ એ બહુ આથ રે;
 મુનિ કહઈ રાજન નાથ ન તાહરઈ, કિમ થાઈશ મુજ નાથ રે.

ધન ધન૦-૬

રાય કહઈ હય ગય રથ પાયક, મણિ માણિક ભંડાર રે;
 માહરઈ છઈ હું નાથ સહુનો, તવ બોલઈ અણુગાર રે. ધન૦-૭
 કોસંખી નયરીનો રાજ, મુજ પિતા ગુણવંત રે;
 તાસ કુંવર હું અતિહિ વલ્લભ, લઘુવય લીલાવંત રે. ધન૦-૮
 એક દિન મુજ અંગઈ થઈ વેદન, ન ટલઈ કોઈ ઉપાય રે;
 માતપિતા માહરઈ દુઃખઈ દુખીયાં, નારી હઈકું ભરાય રે. ધન૦-૯
 બહુલ વિલાપ કર્યાં તેણીએ, મુજ નવિ દુઃખ લેવાય રે;
 તવ મઈ એહવો નિર્ણય કીધો, ધર્મ જ એક સહાય રે. ધન૦-૧૦
 ઈમ ચિંતવતાં વેદન નાઠી, પ્રાતઃ મઈ સંયમ લીધો રે;
 નાથ અનાથ તણો એ વિવરો, સુણી નરનાથ પ્રસિધો રે. ધન૦-૧૧
 તે સુણી રાજ સમકિત પામ્યો, મુગતિ ગયો અણુગાર રે;
 વીસમઈ અધ્યયનઈ જિનવીરે, એહ ભાગ્યો અધિકાર રે. ધન૦-૧૨

શ્રીવિજયદેવસૂરીશ્વર પાટળં, વિજયસિંહ મુનિરાય રે;
ઉદયવિજય વાયક તસ બાલક, સાધુ તણા ગુણુગાય રે. ધ૦-૧૩

ઈતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રની વીશમી સજ્જાય.

ઢાળ એકવીશમી

(૩૦૨)

પૂજ્ય પધારો પાઠીએ.-એ રામ.

નયરી ચંપામાં વસઈ, એતો શ્રાવક પાલક નામે સજ્જની;
એક દિન પ્રવહણુ પૂરીઆં, પુહતો પિહુડપુર ઠામે સજ્જની.-૧
સમુદ્રપાલ મુનિવર જયો, એ તો સંવેગી વિજ્યાત સજ્જની;
અધ્યયનઈ એકવીસમઈ, એહ સયલ અવદાત સજ્જની. સમુ૦-૨
તે તિહાં ધન મેલી કરી, પરણ્યો વિદેશે નારી સજ્જની;
સગલાં નારી લેઈ ચઢ્યો, નિજ પુર આવણુ હાર સજ્જની. સમુ૦-૩
સમુદ્રમાંહિ સુત જનમીઓ, સમુદ્રપાલ તસ નામ સજ્જની;
પુત્ર કલત્ર લેઈ આવીઓ, પાલક ચંપા ઠામ સજ્જની. સમુ૦-૪
અનુક્રમે તે પરણાવીઓ, રૂકમિણી નારી સુરૂપ સજ્જની;
એક દિન ગોખઈ વિરાજતો, નિરખઈ નગર સરૂપ સજ્જની. સમુ૦-૫
એક ચોર તવ દીઠડો, તસ કંઠઈ કણુચર માલ સજ્જની;
ગાઠઈ અંધન આંધીઓ, લોગવઈ દુઃખ અસરાલ સજ્જની. સમુ૦-૬
તે દેખી તસ ઉપનો, મન વઈરાગ અપાર સજ્જની;
સમુદ્રપાલ તવ ચિંતવઈ, જૂઓ કઠિન કરમ વિકાર સજ્જની.

સમુ૦-૭

માવિત્રનઈ પૂછી લીચઈ, સંયમ ભાર કુમાર સજ્જની;
મુગતિ ગયો મુનિરાજીઓ, સુખ પામ્યો શ્રીકાર સજ્જની. સમુ૦-૮

વિજયદેવ પાટઈ જયો, વિજયસિંહ ગણુધાર સજની;
શિષ્ય ઉદય વાયક કહઈ, મુનિ ગુણુ મોહનગાર સજની. સમુ૦-૯
ઈતિ એકવીશમાઅધ્યયની સન્ન્યાય.-૨૧

ઢાળ બાવીશમી

(૩૦૩)

દેશી ક્ષાગની

સોરીઅપુર અતિ સુંદર શ્રીવસુદેવનરિંદ,
રોહિણી દેવકી રાણી રામ કેશવ દોય નંદ;
સમુદ્રવિજય વલી રાજિઓ, રાણી શિવાદેવી કંત,
મન આનંદન નંદન નેમિસર અરિહંત.-૧

સહસ અઠોત્તર સુંદર લક્ષણ અંગ અભંગ,
અનુક્રમઈ પામીઓ મોહન યોવન નવરસ રંગ;
એક દિન તેહ તણુઈ કારણુઈ ગોપિનો ભરતાર,
ઉત્રસેન પાસઈ માગઈ રાજુલ રાજકુમારી.-૨

મન અલિ માલતિ માલતી ચાલતી ગજગતિ ગેલિ,
મયણુ તાણી સેના જિસી વિકસી મોહનવેલિ;
વહ સોભાગિણી રાગણી ત્રિભુવન કેરો સાર,
જન લેઈ તે પરણુવા આવઈ નેમિકુમાર.-૩

ચાલઈ હલધર ગિરિધર અંધૂર અંધવ જોડિ,
રવિ શશિમંડલ જીપતા દીપતા હોડા હોડિ;
સિર સિંદુરીઆ સાથીઆ હાથિઆ માનું ગિરીંદ,
અંદીજન બિરુદાવલી બોલઈ નવનવ છંદ.-૪

ડંબરે અંબર ગાજે વાજઈ મંગલતુર,
ફેરીયફેરી ન ફેરીય ભેરીય ભૂંગલ ભૂરિ;

રાયઈ માયઈ નાયઈ જાયઈ સાયઈ પ્રેમ,
 ગુણમણિ ઓરડી ગોરડી મોરડી પાવસ જેમ.-૫
 કેઈ કરઈ સુકુમાલા બાલા ગીત કલ્લોલ,
 કેવિ સુભગ સિણુગારી ખ્યારી ચઈ ચકડોલ;
 ચતુર ચકોરડી ગોરડી લૂણ ઉતરાઈ એક,
 જયજય નાદ સુણાવતી આવતી ધરતી વિવેક.-૬
 હય ગય રથ પાયક વલી મિલીય યાદવની જાન, ઈણિ પરઈ
 બહુ આડંબઈ આવઈ ચહુ સુલતાન;
 ગ્રહ ગણ માંહિ શશિ પરઈ સોહઈ નેમિકુમાર, અનુકમઈ
 તોરણ બારણઈ પહોંતા સાથઈ મોરાર.-૭
 પશુવાડઈ પશુ દીઠાં નીઠા બંધન તાસ, સારથીનઈ પ્રભુ
 પૂછઈ કિમ મલી પશુ રાસ;
 ગોરવ કારણઈ તુમ્હ તણઈ તે ભણઈ એ સહુ આજ, તે સુણી
 પશુ મૂકાવી પાછા વલ્યા જિનરાજ.-૮
 સહસાવનઈ જઈ ખૂઝિયો ખૂઝિયો કર્મહ સાથઈ, વ્રત ધરી
 તપ કરી આદરી તીર્થકર તણી આથ;
 તે સુણી અતિ ઘણી વેચણ વેઈ રાજુલનાર, અનુકમઈ
 જિનવર નાણિ જાણિ ગઈ ગિરનાર.-૯
 દીખ લેઈ પ્રભુ પાસઈ અભ્યાસઈ ગુણ રંગઈ, એક દિન
 ગિરી ભણી જાતાં વૃષ્ટિ ભીનું અંગ;
 કંચુક ચીર ઊગવાવા પહોંતી ગિરી દરીમાંહિ, તખ મનઈ મીઠી
 દીઠી રહનેમિ ઉચ્છાહિ.-૧૦
 નગન નારી તે મન વશી ધસમસી બોલ્યો બોલ, તે મુનિ
 ચારિત્ર ચૂકતો મૂકતો લાજ નીટોલ;

સુષ્ટિ સુષ્ટિ સુંદરિ મંદિર ફિરી કરી પૂરીઈ વાસ, યોવન વય
 ફલ લીજીઈ કીજીઈ વિવિધ વિલાસ.-૧૧
 સતીય શિરોમણિ ભાખઈ આખઈ અણી મુજ શીલ, વાડિ ન
 દોપું તેહ તણી ચક્રગતિ જિમ હુઈ લીલ;
 તુઝ પણિ દેખી તરૂણી રમણી ચૂકસ્યઈ ચિત્ત, તો હઠં તરૂ પરિ
 હોસ્યઈ ચંચલ તુઝ ચારિત્ર.-૧૨
 એમ અગંધન કુલ તણી લણી લણી ઉપમા સાર, બાલ કુંઆરિઈ
 તારીઓ રહનેમિ અણુગાર;
 એહુ જણુ તે શિવપુર ગયા ગહ ગહ્યા સુખ અભંગ, અધ્યયનઈ
 ખાવીસમઈ એ અધિકાર સુચંગ.-૧૩
 ધન ધન ઉપની નિચ કુલ રાજુલ બાલ કુંઆરિ, ધન ધન
 નેમિ સહોદર રહનેમિ અણુગાર;
 વિજયદેવ ગુરૂ પટધર વિજયસિંહ મુનિરાય, તેહ તણો
 ઈમિ બાલક ઉદયવિજય ગુણુ ગાય.-૧૪
 ઈતિ ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ખાવીશમા અધ્યયની સંજ્ઞાય.-૨૨

ઢાળ ત્રેવીસમી

(૩૦૪)

મન મધુકર મોહી રહો.-એ રાગ.

શિષ્ય જિણેસર પાસના, કેસી કુમર મુણિંદ રે;
 ગોયમ વીર જિણુંદના, એક સૂરજ એક ચંદ રે.-૧
 ધન ધન દોય ગણુધાર રે, ગોયમ કેસી કુમાર રે;
 તિંદુક વનઈ ભેલા મિલી, કરઈ જિનધરમ વિચાર રે. ધન૦આંકણી
 સંઘાડા એહુ જણુ તણા, મનમાં આણુઈ સંદેહ રે;
 મુગતિ મારગ દોય જણુ કહઈ, તો કાં અંતર એહરે. ધ૦-૨

ચ્યાર મહાવ્રત કેસિનઈ, ગોયમ નિપુણ પંચ રે;
 કેસી પૂછઈ ગોયમો કહઈ, ઉત્તર પરપંચ રે. ધન૦-૩
 ઋણુ જડ પહિલા જિન તણા, અંતિમ વંક જડ હોય રે;
 જાણુ સરલ બાવીસના, તિણઈ હુઆ મારગ દોય રે. ધન૦-૪
 પરમારથ પણે જોવતાં, મારગ ભેદ મ જાણે રે;
 રૂડી મતિ તુઝ ગોયમા, કેસિ કહઈઈમિ વાણિ રે. ધન૦-૫
 અધ્યયનઈ ત્રેવીસમઈ, જે જે પૂછ્યું તેહ રે;
 ગોયમ સામિઈ સહુ કહ્યું, કેસિ ટલીયા સંદેહ રે. ધન૦-૬
 મુગતિ ગયા દોય ગણધરા, જિહાં સુખ બાણી અભંગ રે;
 શ્રી વિજયસિંહસૂરીસરૂ, શિષ્ય ઉદય રસ રંગ રે. ધન૦-૭
 ઇતિ ઉત્તરાધ્યયનના ત્રેવીશમા અધ્યયની સજ્જાય.

ઠાળ ચોવીશમી

(૩૦૫)

સુમતિ ગુપતિ સુધી ધરો, મન મોહન મેરે, ઈમ કહે જિનેશ; મં
 અધ્યયનઈ ચઉવીસમઈ, મનં એ અધિકાર અશેષ. મન૦-૧
 વાટઈ જોઈ ચાલીએ, મનં જુગ લગઈ જયણા કાજ; મન૦
 સત્ય મધુર હિતકારીઓ, મનં વચણ ભણો મુનિરાજ. મન૦-૨
 સુડતાલીશ નિવારીએ, મનં એષણા કેરા દોષ;
 પૂંજ લીજીએ દીજીએ, મનં જિમ હોય પુણ્યનો પોષ. મન૦-૩
 મલમૂત્રાદિક પરઠવો, મનં પડિલેહી સુદ્ધ ઠામ; મન૦
 મન પડતું ધિર કીજીએ, મનં જિમ સીઝઈ સવિ કામ. મન૦-૪
 મૌની મિતભાષી થાઓ, મનં નિશ્ચલ કાઉસગ્ગ ઝાણુ; મન૦
 સુમતિ ગુપતિ ઈમ જે ધરઈ, મનંતે સાચા જગઈ જાણુ. મન૦-૫
 વિજયદેવગુરૂ પાટવી, મનં શ્રીવિજયસિંહસૂરીશ; મન૦
 ઉદયવિજય વાચક ભણુઈ, મનં તસ બાલક સુજગીશ. મન૦-૬
 ઇતિશ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ચોવીશમા અધ્યયની સજ્જાય-૨૪

દાળ પચીશમી

(૩૦૬)

દેશી મધુકરની

વાણારસી નગરી વસઈ, વિજયઘોષ જયઘોષ હો; સુંદર.
અધ્યયનઈં પચવીશમઈં, દોય બ્રાહ્મણુ નિરદોષ હો. સુંદ૦-૧

એ દોય મુનિવર વંદીયેં, જિમ સીઝઈં સવિ કામ હો; સુંદર.
મુગતિપુરીમાં જે વસ્યા, ગુણુમણિ અવિચલ ધામ હો.

સુંદર એ દોય૦-૨

જયઘોષઈં દિક્ષા ગ્રહી, કરતો ઉગ્ર વિહાર હો; સુંદર.
એક દિન પુહતો વાણારસી, વિજયઘોષ જિહાં સાર હો.

સુંદર એ દોય૦-૩

વિજયઘોષઈં તિહાં માંડીઓ, યાગ તે મોટઈં મંડાણુહો; સુંદર.
વહોરવા મુનિવર તિહાં ગયો, ઉત્તર દિયે તે અબ્જ હો.

સુંદર એ દોય૦-૪

સમભાવઈં મુનિવર કહઈં, તે પ્રતિબોધવા કાજઈં હો; સુંદર.
વેદ ભણ્યો પણુ તેહ તણો, અરથ કહો કુણુ આજ હો.

સુંદર એ દોય૦-૫

યાગ અનઈં નક્ષત્રનું, મુખ કહો કવણુ કહાત હો; સુંદર.
ધરમ વચણુ કહો કેહવું, તવ કહઈં વિપ્ર વિખ્યાત હો.

સુંદર એ દોય૦-૬

સ્વામી તુમ્હે સહુ એ કહો, મુનિ તવ ભાખઈં પવિત્ર હો; સુંદર.
વેદ અગનિહોત્ર મુખ કહું, યાગનું મુખ ચારિત્ર હો.

સુંદર એ દોય૦-૭

ચંદ્ર તે નક્ષત્ર સુખ સહી, ધર્મનું વાસવ ઈંદ હો; સુંદર.
વિજયઘોષ ઈમ સમજાઓ, દોઈ ગયા મુગતિ મુષ્ટિંદ હો.

સુંદર એ દોય૦-૮

શ્રી વિજયદેવગુરૂ પાટવી, શ્રી વિજયસિંહસૂરિંદ હો; સુંદર.
શિષ્ય ઉદય કહઈ મુનિવરા, દોય પ્રતપો કુલચંદ હો.

સુંદર એ દોય૦-૯

ઈતિ શ્રી પચીશમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય.

દાળ છવીશમી

(૩૦૭)

નસ્યો તોહી રાખસ્યું.-એ રાગ.

દસ આચાર મુષ્ટિંદના, ખોલઈ વીર જિણુંદ લાલ રે;
ગોયમ સ્વામી સાંભલઈ, જેહથી સુખ અમંદ લાલ રે. દસ૦-૧
દસ આચાર સમાચરો, આણી મન વધરાગ લાલ રે;
મોક્ષ તણાં સુખ પામીએ, જે સેવઈ વડલાગ લાલ રે. દસ૦-૨
જાતાં આવસહી કહો, નિસિહી પઈસતાં હોય લાલ રે;
પૃચ્છા આપણુપઈ કરઈ, પડિ પૃચ્છા પર કોય લાલ રે. દસ૦-૩
પંચમઈ યાનકઈ છંદણા, ઈચ્છા છટ્ટે ઠાણુઈ લાલ રે;
સાતમઈ મિચ્છામિદુક્કડં, તહત્તિ આઠમઈ જાણુ લાલ રે. દ૦-૪
નવમઈ હોય નિમંત્રણા, ઉપ સંપદ તિમ જાણુ લાલ રે;
અધ્યયનઈ છવીશમઈ, એ શ્રી જિનવર વાણુ લાલ રે. દસ૦-૫
વિજયદેવગુરૂ પાટવી, શ્રી વિજયસિંહ ગણુધાર લાલ રે;
ઉદયવિજય કહઈ એહથી, લહીએ જય જયકાર લાલ રે. દ૦-૬

ઈતિ શ્રી છવીશમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય. ૨૬

ઢાળ સતાવીશમી

(૩૦૮)

મરૂદેવી માતા ઇમ લલુઈ.-એ રાગ.

વીર ગોયમનઈ ઇમ કહઈ, અવિનીત ઉવેખો શીશણ;
વાંકા બલદ તણી પરઈ, કામ વેલા આણુઈ રીષણ. વીર૦-૧
સમિલતઈ લાંજઈ જ્ઞેતયો, વલી સામા માંડઈ સીંગણ;
તિમ સામો ખોલઈ ઘણું, ઇમ અવિનયથી ગુણ લંગણ. વીર૦-૨
આલસૂઆ અકહ્યાગરા, છાંડી જયઈ નિજ નિજ છંદણ;
પોખ્યા ગુરૂએ વલી શીખવ્યા, પણ તે ન ધરઈ ગુણ વૃંદણ. વી૦-૩
બલદનઈ ઉવેખી રહઈ, જિમ સારથી સુખ સમાધીણ;
તિમ ગુરૂ પણ અવિનીતનઈ, ઉવેખી કારજ સાધઈણ. વીર૦-૪
શ્રીવિજયદેવગુરૂ પાટવી જ્યો, શ્રીવિજયસિંહ બણધારણ;
અધ્યયનઈ સગવીસમઈ કહ્યો, ઉદય કહઈ સુવિચારણ. વીર૦-૫
ઈતિ શ્રી સતાવીશમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય. ૨૬

ઢાળ અઠાવીશમી

(૩૦૯)

છેલ છપીલે છેતયાં.-એ રાગ.

વરૂંમાન જિનવર કહઈ, દંસણ નાણુ ચારિત્ર રે;
અધ્યયન અઠાવીશમઈ, જિણુ પાલઈ થાય પવિત્ર રે. ૧૦-૧
નાણુ પંચવિહ વરણુચું, આઠ તે સમકિત લેદ રે;
લેદ આઠ ચારિત્રના, તપ પુણુ આરહ લેદ રે. ૧૦-૨
નાણુઈ ભાવ સવે લહઈ, દંસણુ સદ્દઈ તેહ રે;
ચારિત્ર પાતિક આવતાં, આરઈ નિઃસંદેહ રે. ૧૦-૩

પાપ મેલ લાગ્યો હોયઈ, તે શોધઈ તપ શુદ્ધ રે;
 ઈમ એ ચ્યાર પ્રભાવથી, મુનિ હોયઈ પરમ વિબુદ્ધ રે. ૧૦-૪
 વિજયદેવ પટધર જ્યો, વિજયસિંહ મુનિરાય રે;
 તાસ શિષ્ય ઈમ વીનવઈ, ઉદયવિજય ઉવઝાય રે. ૧૦-૫
 ઈતિ શ્રી અઠ્ઠાવીશમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય. ૨૮

દાળ ઓગણત્રીશમી

(૩૧૦)

રાગ ધોરણી.

સોહમ જંબૂનઈ કહઈ, મઈ જિન પાસઈ વિચાર;
 સુણીઓ ઓગણત્રીશમઈ, અધ્યયનઈ સુખકાર રે. ૧
 સમકિત આદરો, તિહુત્તર યોલ ઉદાર રે, વલી કિરિયા
 ધરો.—આંકણી.

પ્રથમ યોલ સંવેગનો, ખીજે તે નિરવેદ;
 ત્રીજે રૂચિ ધર્મહ તણી, હવિ ચઉથાદિક ભેદ રે. સ૦- ૨
 ભગતિ ગુરૂ સાહમી તણી, પાપ પ્રકાશન નદ;
 ગરહણયા સામાઈયં, ચઉવીસતથો અમંદ રે. સમ૦- ૩
 વંદણ પડિઠ્ઠમણું વલી, કાઉસગ્ગ પચ્ચખાણુ;
 થયે સુઈ મંગલ ચઉદમો, યોલઈ તે નિજ મનિ આણુ રે.

સમકિત૦- ૪

ચ્યાર કાલ પડિલેહણા, ખામણા પ્રાયશ્ચિત;
 સંજ્ઞાય ભણવું પૂછવું, ગણવું ચિંતવવું ચિત્ત રે. સમ૦- ૫
 ધર્મકથા શ્રુત સેવના, મન એકાગ્ર નિવેશ;
 સંયમ તપનઈ નિર્જરા, નહિ હુહ સંજ્ઞાય પ્રવેશ રે. સ૦- ૬

ધરીએ અપ્રતિબદ્ધતા, સચણાસણ સુવિવેક;
 વિષય નિવૃત્તિ સંલોગિયા, પરચખાણની ટેક રે. સ૦- ૭
 ઉપધિ આહાર કષાય એ, જોગ સરીર સહાય;
 ભાતિ અતિ સદ્ભાવના, અડ પરચખાણઅમાય રે. સ૦- ૮
 થિવિર તણી પડિરૂવતા, વેચાવચ્ચ ગુણભૂરિ;
 વીતરાગતા પુણ ક્ષમા, મુત્તિ સરલતા અહૂરિ રે. સ૦- ૯
 માર્દવભાવ સુસલ્યતા, કરણયોગતા સાચ;
 મણ વચ કાય સુગુત્તા, શુભ મન કાય સુવાચ રે. સ૦-૧૦
 નાણ દંસણ ચારિત્ર તપનઈ, ઈદ્રિય જય કાર;
 ક્રોધ માંન માયા વલી, લોભ તણો પરિહાર રે. સ૦-૧૧
 પિજ દોસ મિચ્છત્તનો, જય કરવો નિરધાર;
 સૈલેસી અકમ્મયા, એ તેહુત્તરિ અવધાર રે. સમ૦-૧૨
 એહ ભોલ થકી લહઈ, સાધુ પરમ પદ સાર;
 વિજયસિંહ મુનિરાયનો, ઉદય કહઈ હિતકાર રે. સ૦-૧૩
 ઈતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ઓગણુત્રીશમા અધ્યયનની
 સળઝાય. ૨૯

દાળ ત્રીશમી

(૩૧૧)

નારી રે નિરૂપમ નાગલા એ.-એ રાગ.

શ્રીવીરઈ તપ વરણુઓ, મોટો ગુણ જગઈ એહ;
 પાપ કરમ ટાલી કરી, મુગતિ પમાડઈ રે જેહ. શ્રીવીર૦-૧
 જિમ સરોવર કાદવ ભર્યું, સોષઈ નાયક તાસ;
 ઘડનાલાં પૂરી કરી, સૂર્ય કિરણુનઈ રે વાસ. શ્રીવીર૦-૨

તે જલ જિમ રવિ શોષવર્ધ, જિમ રૂંધ્યા ઘડનાલ;
 આશ્રવ રૂંધર્ તપ તથા, શોષ કર્ધ તતકાલ. શ્રીવીર૦-૩
 ઉપવાસ ઉણોદરી, વૃત્તિ તણો રે સંક્ષેપ;
 રસવારણુ સંલીનતા, કાય કિલેસ ધરેવિ. શ્રીવીર૦-૪
 વેયાવચ્ચ આલોચણા, વિનય અનર્ધ રે સન્ન્યાય;
 કાઉસગ્ગ આણુ તથા, ષટ દુગ બારહ થાય. શ્રીવીર૦-૫
 બારે લેદે તપ કરો, અંગે ધરો રે સમાધ;
 અધ્યયનર્ધ જિન ત્રીશમર્ધ, બોલર્ધ અરથ અગાધ. શ્રીવીર૦-૬
 વિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહ ગુરૂ શિષ્ય;
 ઉદયવિજય કહર્ધ ગણુધરા, એ દોય ગુરૂ ગુણુલીહ. શ્રીવીર૦-૭
 ઈતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ત્રીશમા અધ્યયનની સન્ન્યાય

ઢાળ એકત્રીશમી

(૩૧૨)

હું બલિહારી યાદવા.-એ રાગ.

વર્ધમાન જિન ઉપદિશર્ધ, ધરીએ સંયમ શુદ્ધ કર્ધ;
 એક દિનતું ચારિત્ર દિયર્ધ, કર્ધ વેમાનિકની સિદ્ધિ કર્ધ.-૧
 સૂધી કિરિયા આદરો.
 ઈંદ્રીય નિજ વશ કીજીએ, વિકથા તજીએ મોસકર્ધ;
 સમિતિ ગુપતિ આરાધીએ, પરિહરિએ પુણુ દોસકર્ધ. સૂ૦-૨
 દસલેદે મુનિ ધરમ જે, તે આરાધો બજીકર્ધ;
 પ્રતિમા મુનિ શ્રાવક તણી વહો, ધરો શુભ ધ્યાનકર્ધ. સૂ૦-૩
 જ્ઞાતાધર્મ તણી કથા, સાચી આણો ચિત્તકર્ધ;
 બાવીસ પરિસહ સાંસહો, બોલો વાણી સત્યકર્ધ. સૂધી૦-૪

જે જે થાનક ઈમ કહ્યાં, તે પાલો સુજગીસકઈ;
 અધ્યયનઈ એકત્રીસમઈ, ખોલઈ શ્રીજગદીશકઈ. સૂધી૦-૫
 વિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહગુરૂ હીરકઈ;
 શિષ્ય ઉદય કહઈ દોયએ, જાણો ગોયમ વીરકઈ. સૂધી૦-૬
 ઇતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના એકત્રીશમા અધ્યયનની સંજ્ઞાય.૩૧

ઢાળ ખત્રીશમી

(૩૧૩)

કામિની મૂકે ન મારો હાથ.-એ રાગ.

વીર કહઈ ખત્રીશમે રે, અધ્યયનઈ સુવિચાર;
 પાપ હેતુ તે પરિહરો રે, જિમ લહો ભવજલ પાર.-૧
 ભવિયણુ ભાવઈ ઘરો ગુણુરાશિ, જિમ ન પડો દુઃખ પાશ.
 ભવિ૦-આંકણી.

નાણુ ઘરો મોહ પરિહરો રે, જિતો રાગને રોષ;
 પાંચઈ ઇંદ્રીય વશ કરો રે, મ ઘરો વિષય સદોષ. ભવિયણુ૦-૨
 તૃણુચારી વસતો વનઈ રે, હરિણુ જીઓ વેધાય;
 નાદ તણુઈ રસ વાહિઓ રે, જે લયલીનો થાય. ભવિ૦-૩
 કરિણી ફરસે મોહિઓ રે, હાથિઓ ચૂકઈ ઠામ;
 દરબારે આવિ રહે રે, પરવશ સેવઈ ગામ. ભવિ૦-૪
 રૂપઈ લુપ્થ પતંગિઓ રે, દીવઈ હોમઈ અંગ;
 ગંધ તણુઈ રસઈ કમલમાં રે, અંધન પામઈ ભુંગ. ભવિ૦-૫
 આમિષ રસ વશઈ માંછલો રે, એક મનો જે હોય;
 પેઓ તતખિણુ આપડો રે, વેદના પામઈ સોય. ભવિ૦-૬
 એકેકાનઈ પરવશઈ રે, જે એ દુઃખીયા થાય;
 તો પાંચઈ પરવશ તણી રે, કહો ગતિ કેણુ કહાય. ભવિ૦-૭

ઈમ જાણી એ જિપતો રે, પામઈ નિત આણુંદ;
 વિજયસિંહગુરૂની પરે રે, ઉદય સદા સુખકંદ. ભવિં-૮
 ઈતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના બત્રીશમા અધ્યયનની
 સંજ્ઞાય.-૩૨

ઢાળ તેત્રીશમી

(૩૧૪)

તો ગમઈ મેવાડ લોડિઓ રે લો.-એ રાગ.

કેવલનાણુઈ જાણુતો રે લો, યોલઈ શ્રીજિનવીર રે; મુણિંદરાય.
 આઠ કરમનઈ વશ પડયો રે લો, ન લહઈ ભવજલ તીર રે.

મુણિંદરાય.-૧

કરમ કઠીન દલ જિતીએ રે લો. આંકણી.
 આઠ એ જિતઈ તે લહે રે લો, સુખ સઘલાં વડવીર રે; મુણિંદ૦
 નાણુ પંચનઈ આવરઈ રે લો, નાણુવરણીય સોય રે.

મુણિંદ૦કરમ૦-૨

દોય ભેદે કહ્યું વેદની રે લો, મોહ ભેયા અડવીસ રે; મુણિંદ૦
 નરૂંતિરિય નર સુર તાણું રે લો, આચુ કહઈ જગદીસ રે.

મુણિંદ૦કરમ૦-૩

તિન્નિ અધિકાર એકસો રે લો, નામ કરમના ભેદ રે; મુણિંદ૦
 ગોત્ર તણુ ભેદ દો કહ્યા રે લો, વિઘન તણુ પણુ ભેદ રે.

મુણિંદ૦કરમ૦-૪

અઠાવન સ્યું આગલા રે લો, એકસો પઠડી હોય રે; મુણિંદ૦
 અધ્યયનઈ તેત્રીશમે રે લો, એ પરમારથ જ્ઞેય રે.

મુણિંદ૦કરમ૦-૫

વિજયદેવ પાટઈ જયો રે લો, શ્રીવિજયસિંહ ગણુધાર રે; મુ૦
તેહ તણો બાલક કહઈ રે લો, ઉદયવિજય જયકાર રે.

મુણિંદ૦કરમ૦-૬

ઇતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના તેત્રીશમા અધ્યયનની સન્ન્યાય.-૩૩

ઢાળ ચોત્રીશમી

(૩૧૫)

વેગે પધારો રે મહેલસ્યું.-એ રાગ.

કિસન નીલ કાપોત એ, તેજ પદમ ચઉ પંચ;

સુકલ છઠ્ઠી એહના, હવઈ સુણો વરણુ પ્રપંચ. -૧

છ લેશ્યા સુવિચારીએ, જિમ તરીએ રે સંસાર;

પહિલી ત્રીણે પરિહરી, ત્રિણુઈ ધરીએ સાર. છ૦-૨

પહિલી કડવી સામલી, બીણુ નીલિ તીખ;

ત્રીણુ સામલ રાતડી, તેહ કસાયલી પીખ. છ૦-૩

ચઉથી આંબિલ રાતડી, પીલી આસવ સાર;

પંચમી છઠ્ઠી ઊજલી, સાકર સરસી ધાર. છ૦-૪

દુરભિગંધ ત્રિણુ પહેલડી, ત્રિણુ આગલી રે સુગંધ;

કુગતિ ત્રિણુ પહિલી દીએ, સુગતિ ત્રિણુથી બંધ. છ૦-૫

એ લેશ્યા રે ચોત્રીશમઈ, અધ્યયનઈ કહઈ વીર;

તેહમાં ઉત્તમ આદરઈ, લચ્છી વરઈ મુનિ હીર. છ૦-૬

વિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહસૂરીશ;

તેહ તણુ ઉપદેશઈ, ઉદય કહઈ સુજગીશ. છ૦-૭

ઇતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના ચોત્રીશમા અધ્યયનની સન્ન્યાય.૩૪

દાળ પાંત્રીશમી

(૩૧૬)

નિ:સનેહી તુમહી ભએ.-એ રાગ.

વીર કહઈ ભવિ લોકનઈ, પાલો મુનિ આચાર રાજે;
 અધ્યયનઈ પાંત્રીશમઈ, જેહ તણો અધિકાર રાજે. વીર૦-૧
 પાપારંભ નિષેધીએ, ધરીએ સંયમ ધીર રાજે;
 વસતિ વિશુદ્ધ સેવીએ, ઈમ લહીએ ભવ તીર રાજે. વીર૦-૨
 ત્રસ થાવર નવિ હિંસીએ, મૃષાવાદ પરિહાર રાજે;
 અણુદીધું લીજીએ નહીં, ધરીએ ખંભ ઉદાર રાજે. વીર૦-૩
 પરિશ્રદ પરિમિત કીજીએ; રાખી જઈ શુભધ્યાન રાજે;
 ઈણિ પરઈ ધમ્ સમાચરઈ, સઘરઈ નવે નિધાન રાજે. વીર૦-૪
 વિજયદેવગુરૂ પાટવી, વિજયસિંહ મુનિરાય રાજે;
 શિષ્ય તેહનો ઉપદેશઈ, ઉદયવિજય ઉવઝાય રાજે. વીર૦-૫
 ઈતિ શ્રીઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના પાંત્રીશમા અધ્યયનની સજ્જાય.-૩૫

દાળ છત્રીશમી

(૩૧૭)

ઢલ ધમાલની

સોહમસામી ઈમ કહઈ રે, સુણઈ જંખૂ અણુગાર;
 વીર જિણેસર ભાખીએરે, જીવ અજીવ ત્રિચાર.-૧
 પરમારથ પરિચય કીજીએ હો, લીજીએ પ્રવચન સાર;
 શુભનાણુ અમીરસ પીજીએ હો.-આંકણી.
 જીવ અજીવ દોય વરણુવ્યા રે, લોકાલોક મોઝાર;
 જીવ અરૂપી તેહમાં રે, બાણો દોય અજીવ પ્રકાર. પરમારથ૦-૨

પુદ્ગલ રૂપી એક કહ્યો રે, આકાશાદિ અરૂપ;
 સંક્ષેપથી અભ્રવનું રે વરણવ્યું એહ સરૂપ. પરમારથ૦-૩
 ભેદ સુણો દોય ભવનાં રે, સિદ્ધ અને ભવવાસ;
 ભેદ પંદર તે સિદ્ધનારે, જેહ ભલ્યા અલોક આકાશ. પરમારથ૦-૪
 પુઠવી જલ જલણાનિલા રે, વણસર્ધ ખિતિ ચઉ પંચ;
 ઈંદ્રિય માનર્ધ ભવ તણા રે, જાણુજે સૂત્ર પ્રપંચ. પરમારથ૦-૫
 એ સવિ ભાવ જિણેસરે રે, ભાખ્યા ભવિ હિત કાજ
 સૂઘા સદ્દહતાં થકા રે, પામીએ અવિચલ રાજ. પરમારથ૦-૬
 વિજયદેવસૂરીસરૂ રે, પદ્મપ્રભાવક સિંહ;
 વિજયસિંહ મુનિરાજિઓરે, સુવિહિત ગણુધર લીહ. ૫૦-૭
 તાસ નામ સુપસાઉલઠ રે, એ છત્રીસર્ધ સંખ્યાય;
 ઉદયવિજય વાચક ભણુર્ધ રે, જેહ થકી નવનિધિ થાય. ૫૦-૮
 શ્રી ઉત્તરાધ્યયસૂત્રના છત્રીશમા અધ્યયનની સંખ્યાય.-૩૬

ઈતિ શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર ભાવાર્થાનુસારિણુઃ

પદ્મત્રિંશત્ સંખ્યાઃ સ્વાધ્યાયાઃ સમાપ્તાઃ

સંવત ૧૭૨૪ વર્ષે લિખિતં

શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાય વિરચિત
શ્રી ભગવતીસૂત્રની સજ્જાયો
શ્રી રોહામુનિની સજ્જાય

નમોરે નમો શ્રી શેત્રુંજી ગિરિવર એ દેશી

(૩૧૮)

રાગ આશાવરી

સહજણા સૂધી મનિ ધરીએ, એહજ સમકિત રૂપ રે;
તસ વિણુ કિરિયાકારી ન ભલા, રાજ્ય વિણુ જિમ ભૂપ રે-૧
શ્રી જિન વચન વિનયસ્થું ગ્રહીએ, ટાલી મનની સંકા રે;
આણુગમ્ય પદારથ નિસુણી, તહત્તિ કરો નિઃસંક રે. આંકણી
જે જિમ જ્ઞાની ભાવા દેખઈ, તેહ તથા ઉપદેશઈ રે;
તિહાં જુગતિ જે મૂઠ કરેસ્થઈ, તે સંસાર ફરેસ્થઈ રે. શ્રીજિ૦-૨
રોહોનામિ વીર તણો શિષ્ય, પ્રકૃત્તિ ભદ્રક મન્નરે;
સહજઈ વિનયી અલપ કષાયી મિઉમદવ સંપન્નરે. શ્રી૦-૩
વિનય કરીનઈ વીરનઈ પૂછઈ, લોક અલોક કમ કેમ રે;
જીવ અજીવનો ભવ્ય અભવ્યનો, કુકુડી અંડનો તેમ રે. શ્રી૦-૪
લોક સ્થિતિ સઘલી ઈમ પૂછી, ઉત્તર કહઈ જિનરાય રે;
સાસ્વત ભાવ અનાનુપૂર્વઈ, પૂર્વાપર ન કહાય રે. શ્રી૦-૫
પ્રણુમી પ્રમાણુ કીઓ સવિ રોહઈ, ઈમ આણુરૂચિ જેહ રે;
તસ તપ સંયમ કિરિયા લેખઈ, તેહ ધન્ય ગુણુ ગેહરે. શ્રી૦-૬
ભગવતી પહિલઈ શતકે વાંચી, રોહામુનિ અધિકાર રે;
પંડિત શાંતિવિજય વર વિનયી, માનવિજય ધરઈ પ્યાર રે. શ્રી૦૭
ઈતિ શ્રી રોહામુનિવરની સજ્જાય. ॥ ૧ ॥

જ્ઞાનપૂર્વક ક્રિયાકરણે કાલાસવૈશિક પુત્ર સંજ્ઞાય

જયો જયો પાસ ચિંતામણી-એ દેશી.
(૩૧૯)

પારસનાથ સંતાનીઓ, કાલાસવૈશિક પુત્ર રે;
કહઈ જિનવીરના થવિરને, અલ્પ સતા છે સૂત્રરે.-૧
આતમતત્ત્વ નિહાલીએ, પર પરિણુતિ કરી ફૂરિ રે;
અંતર ગ્યાન વિના વહે, બાહ્ય ક્રિયાએ લૂરિ રે. આંકણી રે
સામાયિક જાણો નહી, સામાયિકર્યા રૂપ રે;
તિમ તસ અરથ લહો નહિ, જેહ કહિઓ ફલ^૧રૂપરે. આત૦-૨
ઈમિ પચ્ચખાણુહ તણા, સંયમના પણ જોય રે;
સંવર વિવેક વ્યુત્સર્ગના, બોલ કહીયા હોય હોય રે.આત૦-૩
થવિર કહે જાણું અમો, વૈશિક પુત્ર વિચાર રે;
જ્ઞાન વિના કિરીઆકરા, મિથ્યાત્વી નિરધારો રે. આત૦-૪
સમભાવિ જે પરિણુમ્યો, જીવ સામાયિક રૂપ રે.
કર્મ અગ્રહણા નિર્જરા, ફલ પણિ જીવ સરૂપ રે. આત૦-૫
પૌરૂષી આદિ નિયમ તથા, પચ્ચખાણુ જીવ ભાવ રે;
સંયમ ખટ કાયા રક્ષણા, પરિણુતિ શુદ્ધ સ્વભાવ રે. આત૦-૬
મન ઈંદ્રિયનું નિવર્તનું, સંવર ચેતન રૂપ રે;
આશ્રવરોધએ ત્રિહું તણું, ફલ ઈમ અલખ સરૂપ રે. આત૦-૭
લેદ બુદ્ધિ જડ અલખની, તેહ વિવેક નિજ રૂપરે;
તસ ફલ જડનું છંડનું, તેહ પણિ તિમજ અનૂપ રે. આત૦-૮
વ્યુત્સર્ગ કાયાદિક તણું, નિઃસંગતા તસ અર્થ રે;

૧ ભૂપ પાઠાંતર.

આતમરૂપ જ ગુણ ગુણી, ભેદ કલપના અનર્થરે. આ૦-૯
 તવ વૈશિકપુત્ર ઈમ ભણે, સામાયિક સમભાવ રે;
 તે કિમ અવધની ગરહણા, કરતા રહિ નિજ ભાવ રે. આ૦-૧૦
 સંયમ રૂપ એ ગરહણા, ઈમ ઉત્તર કહે થિવીર રે;
 રાગાદિક ક્ષયકારિણી, પોષે સંયમ સરીર રે. આ૦-૧૧
 કહે વૈશિકપુત્ર પુત્રીઓ, પ્રણુમી થવિરના પાયરે;
 પૂર્વ અજ્ઞાનાદિક પણે, ન લહિઓ એહ ઉપાયરે. આ૦-૧૨
 જ્ઞાનઈ અરથ દ્વીઠા સુષ્ટ્યા, હવે સદહું તુમ વયણેરે;
 સંશય તિમિર નિરાકરિઓ, ભાસ્યું અંતર નયણું રે. આ૦-૧૩
 પંચ યામ ધરમ આદર્યો, આરાધી બહુ કાલ રે;
 અધ્યાતમ કિરિયા કરી, પૌહતો મોક્ષ મયાલરે. આ૦-૧૪
 ભગવતિ પ્રથમ શતકે કહિઓ, કીજે એહતું ધ્યાન રે;
 પંડિત શાંતિવિજય તણો, પ્રણમે નિતુ મુનિ માન રે. આ૦-૧૫

ઇતિ શ્રીસદ્ગુણવિચાર ગભિંત સ્વાધ્યાય.-૨

વસ્તુ જિજ્ઞાસાયા ખંધા સંજ્ઞાય.

રાગ મારૂણી.

મગધદેશકા રાજરાજેસર એ દેશી.

અથવા સદ્ગુરૂ મોરે મન માન્યો.-એ રાગ.

(૩૨૦)

શ્રીજિનધર્મ લહે તે પ્રાણી, જેહ કરિ ખરી ખોણ;
 ખંધાની પરિ નિરહંકારી, જ્ઞાન તણી લહે સોજિ રે. ૧
 પરિણુત પ્રાણી ગ્યાન અભ્યાસો;
 માન તણને જ્ઞાની ગિરૂઆ, ગુરૂનો સેવો પાસો રે. ૫૦ ૨

સાવથી નગરીએ તાપસ, ખંધો નામિ મહંત; ૫૦ ૩
 વેદં ચઉનો પાઠક પૂરો, પંડિત પ્રવર કહંત રે.
 પિંગલ નામઈ વીરને શિષ્યે, પૂછયા પ્રસન તસ ચાર; ૫૦ ૪
 લોક સચંત અનંતકે કહીએ, ખંધા લાખો વિચાર રે.
 જીવ તણા ઈમ સિદ્ધિ તણા પણિ, બોલ્યા હો હો વિકલ્પ;
 વૃદ્ધિ હાનિ કુણ મરણે હોએ, એ ચઉથો કહિઓ જલ્પ રે. ૫૦ ૫
 તેહ સુણીને શંકિત હુઓ, ઉત્તર દેવા અધીર;
 એહવે કચંગલાપુરીએ, નિસુણ્યા આવ્યા શ્રીજિનવીર રે. ૫૦ ૬
 નિકટ પુરી છઈ તિહાં જઈ પૂછું, વીરને પ્રસનના લાવ;
 ઈમ વિમાસી મારગ ચાલ્યો, ખંધો સરલ સભાવ રે. ૫૦ ૭
 તેહવે ગૌતમને કહિઓ વીરઈ, પૂર્વ સંગતી તુમ આવઈ;
 પુનરપિ લાખ્યું ગૌતમ પ્રસનઈ, વેગું ચારિત્ર પાવઈ રે. ૫૦ ૮
 આવત દેખી ખંધો નિકટે, ગૌતમ સાહમો જાવે;
 સ્વાગત પૂછી કહી મન વાર્તા, વલતું ગુરૂને લલાવે રે. ૫૦ ૯
 હોય જણા પોહતા જિન પાસે, વીરે ખંધા ઉદેશી;
 આગમ કારણ જ્ઞાને લાખી, પ્રસન પ્રવૃત્તિ ઉપદેશી રે. ૫૦૧૦

ઢાળ

રાગ મારણી. રૂડો રાજહંસ રે—એ દેશી.

દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ લાવથી, લોક ચતુર્વિધો રે;
 દ્રવ્ય થકી લોક એક, સંખ્યાતીત યોજન પરિમિત છે ખેત્રથીરે;
 કાલથી સાસ્વત છેક; ૧૧
 ખંધા સાંભલો રે, કેવટ્રી વિણુ એહ, અરથ લહિ કુણ
 નિરમણો રે. આંકણી.

ભાવથી વર્ણાદિક પર્યાય અનંત છે રે, જીવ ભેદ એમ ચાર;
પણ ભાવથી જ્ઞાનાદિક પર્યાયા કહિયારે, એમજ સિધિ વિચાર.

ખં૦૧૨

એહ વિશેષ પશુચાલીશ લખ યોજન કહી રે, ઈમ સવિ
દુવિધ સઅંત;

તેહ અનંત સવે છે કાલથી, ભાવથીરે એમ જિનવર ભાખંત.

ખં૦૧૩

બાલ મરણુ સંસાર વધારે જીવને રે, કાઠે પંડિત મૃત્યુ;
અરથ સુણી ઈમ જિન પાસે ચારિત્ર લીએરે, ખંધો ખૂઝી ચિત્તિ.

ખં૦૧૪

અંગ એકાદશ પાઠી પ્રતિમા સવિ વહી રે, શાસ્ત્ર તણુઈ અનુસાર;
સોલ માસ ગુણુ રચણુ સંવત્સર, તપ તખ્યો રે જિહાં ત્રિહોત્તરિ

આહાર. ખં૦૧૫

બાર વરિસ અંતઈ એક માસ સંલેખનારે, કરી અચ્યુત ઉપનન;
તિહાંથી ચવી ઋષિરાજ વિદેહે સીઝર્યેરે, માન કહિ એહ ધન.

ખં૦૧૬

ઇતિ શ્રીખંધામુનિવર સ્વાધ્યાય.-૩

રાગ માલવી ગોઠી.

ચેતના જગી સહચારિણી-એ દેશી.

(૩૨૧)

શ્રુતધરા શ્રુતબલે જે વદે, તસ ભરઈ કેવલી સાખિ રે;
ઇતિ શ્રુતજ્ઞાની આરાધીએ, કેવલી પરઈ જિન સાખિ રે. ૧
ધનન જગિ શ્રુતધરા મુનિવરા, તસ ઉપાસક પણુ ધન્ય રે;
પૃચ્છક કથક સરિખે મિલઈ, ધર્મિ મન હુએ પરસનન રે. ધ૦૨

તુંગિઆ નામઈ નગરી હવી, ધણ કણ જિહાં ભરપુર રે;
 સુ સમણોપાસકા તિહાં બહુ, ઋદ્ધિ પરિવાર જસ ભૂરિ રે. ધ૦૩
 બાણ નવતત્વના લાવીયા, જિનમતે જેહ નિસંક રે;
 અરથ નિશ્ચય કરી ધારતા, પર મત તણી નહી કંખ રે. ધ૦૪
 સુરગણે પણ ન ચળાવિઆ, મોકલાં જસ ગૃહ દ્વાર રે;
 પૂણું પોસહ ચઉપવીના, પાલતાં નિતુ વ્રત ખાર રે. ધ૦૫
 સાધુને નિતુ પડિલાલતા, જિનમત રંજિત મીજ રે;
 એકદા થવિર સમોસરિયા, પાસ સંતાનીઆ તિંડીજ રે. ધ૦૬
 જાતિ કુલ રૂપ બલ તપ વિનય, લાજ જ્ઞાનાદિ સંપન્ન રે;
 જિઅ કષાયા જિઅ ઇંદિયા, જિઅ પરિસહ દઠ મન્ન રે. ધ૦૭
 ઉચ્ચતપ ઘોરતપ બ્રહ્મ તિમ, ચરણુકરણે પરધાન રે;
 ઓજ જસ તેજ વચ્ચંસીયા, દશ ચતિધર્મ નિધાન રે. ધ૦-૮
 પંચ શત સાધુએ પરિવર્યા, વિહરતા અપ્રતિબંધ રે;
 પુષ્કંથ એઘએ ઉતર્યા, અવગ્રહી અવગ્રહ સંધિ રે. ધ૦-૯
 તે સુણી શ્રાવક હરખિયા, વંદના ફલ મનિ આણિ રે;
 તિહાં જઈ વિધિસું વંદન કરી, સાંભલી ધર્મની વાણી રે. ધ૦-૧૦
 સંયમફલ તપફલ કિસ્થું, પૂછિયાં પ્રસન પછિ દોય રે;
 સંયમફલ અનાશ્રવ કહિએ, તપ ફલ નિર્જરા હોય રે. ધ૦-૧૧

બહુશ્રુત પ્રસંશાયાં સજ્જાય

(૩૨૨)

હાલ ૪ રાગ મારૂ

જગતશુર હીરણ્ય-એ દેરી.

તવ ફિરી શ્રાવક યોલીયા તો, દેવગતિ કેમ જતિ;
 કાલિકપુત્ર થવિર વદે, સહ રાગ તપે કરી હુંત. ૧૨

બહુશ્રુત ધન ધન, જસ વિઘટે નહીંય વચન;
 જસ જ્ઞાનમાં ભીતું મન, જેહથી શાસન અવિચિન્ન.
 બહુશ્રુત ધન ધન. આંકણી. ૧૩
 પામે સરાગે સંજમે, ઈમ મોહિલ થવિર વદેય;
 સેષ કરમથી સુરપાણું, હોય આણુંદરખિત કહેય. ૫૦-૧૪
 કાશ્યપ થવિર ભણે તદા, સદ સંગથી દેવ હવંત;
 એહ અરથ પરમારથે અમો, નહી અહમેવ વદંત. ૫૦-૧૫
 ઈમ ઉત્તર સુણી શ્રાવકા, વંદી નિજ નિજ ધરિ જંતિ;
 એહવે રાજગ્રહપુરે, જિનવીરણ સમવસરંત. ૫૦-૧૬
 ગોચરીએ છઠ પારણે, શ્રી ગૌતમ ગણધર જાત;
 તિહાં જન મુખથી સાંભલ્યો, ભવિ પ્રસન તણો અવદાત. ૫૦-૧૭
 થવિર વચન એ કિમ મલે, એમ ધારી આંચો ઠામે;
 આહાર દેખાડી વીરને, પૂછે કરવા નિરધાર. ૫૦-૧૮
 એહ પ્રસન કહેવા પ્રભુ છઈ, થવિર કહો ભગવંત;
 વીર કહે સમરથ અછે, ઉપયોગી છે એહ સંત. ૫૦-૧૯
 હું પણ એહ ઈમ જ કહું, એહમા નહી કેા અહમેવ;
 એહવા શ્રુતધર વંદિએ, જસ અનુવાદિક જિનદેવ. ૫૦-૨૦
 ભગવતી ખીજ શતકમાં, જોઈને એહ સજ્જાય;
 પંડિત શાંતિવિજય તણો કહે, માનવિજય ઉવજાય. ૫૦-૨૧

અનાગ્રહે અગ્નિભૂતિ વાયુભૂતિ સજ્જાય

(૩૨૩)

નાંદરડી વચરણી હો દૂરહી.-એ રાગ.

પ્રભુમું તે ઋષિરાયને, સદહણા હો જેહ શુદ્ધ ધરંતકે;
 દોષ ખમાવી આપણો, નિજ ચારિત્ર હો નિકંલક તરંતકે.-૧

સૂધા સાધુને સેવીએ, જેહને નહી હો પરમાદ પ્રસંગકે;
ગ્યાનના રંગ તરંગમાં, જેહ લીના હો નિતુ જ્ઞાની સંગકે.

એ આંકણી.

મોઠા નગરીએ વીરનઈ, અગ્નિભૂતિ હો પૂછિઓ કરી ભગતિકે;
ભગવન રિદ્ધિ અમરિંદની, કહો કેહવી હો વિકૃર્વાણા ભગતિકે.

સૂધા૦-૨

વલતું વીર વહે ઇચ્ચું, તસ ભવનહ હો છે ચઉત્રીસ લાખકે;
ચઉસઠિ સહસ સામાનિકા, ત્રાય ત્રિંશક હો તેત્રીસની લાખકે.

સૂધા૦-૩

લોકપાલ ચઉ સારિખા, અગ્રમહિષી હો પણ સપરિવારકે;
કટક સાત તિગ પરખદા, પતિ કટક ના હો સાતે ઝૂઝારકે.

સૂધા૦-૪

ચઉસઠિ સહસ ચઉદ્વિશિ, અંગરક્ષક હો ખીજ પણ દેવકે;
ગીત ગાન નાટિક કરે, આણા વહે હો સારૈ નિતુ સેવકે. સૂ૦-૫

વૈક્રિય સકતિ સુણો હવે, નિજ રૂપે હો ભરે જંબુદ્વીવકે;
અહવા અસંખ દીવો દહી, પણ કેવલ હો એહ વિષય સદીવકે.

સૂધા૦-૬

સામાનિક ત્રાયત્રિસની, ઇમ કહવિ હો વૈક્રિયની ભગતિ કે;
લોકપાલ અગ્રમહિષીને, દ્વીપ સમુદ્રની હો સંખ્યાતી

વિગતિકે. સૂ૦ ૭

અગ્નિભૂતિ ઇમ સાંભલી, વાયુભૂતિને હો નિકટે આવંતકે;
અણપૂછે સવિ ઉપદિશ્યૈ, વાયુભૂતિ હો ન હુ તે સદહંતકે. સૂ૦ ૮

ઉઠી જિન પાસે ગયો, સહજતનું હો ભાષિત પૂછેયકે;
એહ સવિ સાચું જિન કહે, ઈમ ગૌતમ હો હું પણ
ભાષેયકે. સૂ૦ ૬

જિન વયણે નિશ્ચય કરી, સોદરને હો આવી ખામંતકે;
ઈમ સદહણા શુદ્ધતા, જેહ રાખે હો તેહ ધન્ય મહંતકે.
સૂ૦ ૧૦

ભગવતિ ત્રીજા શતકમાં, ભગવંતે હો ભાખ્યો એહ ભાવકે;
માનવિજય ઉવઝાયને, ઈમ આવે હો સદહણા ભાવકે. સૂ૦ ૧૧
ઈતિ શ્રી અગ્નિભૂતિ વાયુભૂતિ સ્વાધ્યાય સંપૂર્ણ.

ચારિત્રકલે તિક્ષકુરુદત્ત સંજ્ઞાય

મુનિવર વૈરાગી-એ દેશી.

(૩૨૪)

ચોખઈ ચિત્તિ ચારિત્ર પાલો, પૂરવ કૃત પાપ પખાલો હો;
ભવિયણ વ્રત ધરો.

વ્રતનો મહિમા છે મોટો, વૈમાનિકમાં નહીં ત્રોટો હો. ભ૦ ૧

તિક્ષનામા વીરનો, શિષ્ય આરાધે નિરમલ દીક્ષ હો; ભ૦
છઠ છઠ તપેં નિતુ તપીઓ, પારણે આહારનો ખપીઓ
હો. ભ૦ ૨

સુરજ સનમુખ કાઉસગ્ગ, ઉંચી ભુજ ધ્યાનઈ લગ્ગ હો; ભ૦
આતાપન ભૂમિં કરતો, આતાપના કરમ નીરજરતો

હો. ભ૦ ૩

ઈમ આઠ સંવત્સર કીધ, ઈગ માસ સંલેખણા લિદ્ધ હો; ભ૦
સૌધરમે સરગિં પોહતો, સામાનિક દેવ પનોતો હો. ભ૦ ૪

ચઉ સહસ સામાનિક સાથ, ચઉ અગ્રમહિષીનો નાથ હો; લ૦
તિગ પરિષદ સાત અનીક, તસ અધિપતિ સાત જ ઠીક

હો. લ૦ ૫

અંગરક્ષક ષોડશ સહસ, ખીજ પણુ સુર બહુ સવસ હો; લ૦
એહવી જસ ત્રિહિ વખાણી, ચારિત્ર તણી નિશાણી હો. લ૦ ૬
ઇમ કહિઓ વલી કુરૂદત્તપુત્ર, જિનવીરનો શિષ્ય સુપુત્ર હો; લ૦
અકૂમ અકૂમ નિરધારે, આયંબિલ અંતરી પારે હો. લ૦ ૭
ખટમાસ શ્રમણુ પર્યાય, સંલેષણા પખ કહેવાય હો; લ૦
ઇસાનસર્ગિ સુર હુઓ, રિહિ પુરવની પરિ જુઓ હો. લ૦ ૮
ચારિત્રના ફલ ઇમ જાણી, વ્રત આદરવો ભવિ પ્રાણી હો; લ૦
લગવતીનઈ શતકે ત્રીજે, અધિકાર સુણી મન રીજે હો. લ૦ ૯
પુથ શાંતિવિજયનો સીસ, એહવાને નામે સિસ હો; લ૦
કહઈ માનવિજયઉવઝાય, રિષિરાજ તણો સઝાય હો. લ૦ ૧૦

ઇતિ શ્રી તિલ્લકુરૂદત્ત સાધુની સજ્ઞાય.

શ્રી ગુરૂકુળવાસની સજ્ઞાય

ઢાલ વીંછીયાની

(૩૨૫)

શ્રી વીર વદે ભવિ પ્રાણીને, ધરી ગ્યાન કરો પચ્ચખાણુ રે;
નહીતર દુઃપચ્ચખાણી હુર્યો, તેહથી નહુવે નિરવાણુ રે. ૧
ધરમી જન ખપ કરો ગ્યાંનનો, ગ્યાંને શિવપદ હોય રે;
તપ થોહો પણુ ગ્યાનેં ભલો, નહી બાલ તપે ગુણુ કોય રે. ધ૦ ૨
તામ્રલિપ્તી નામઈ નયરીઈ, તામલિ ગાથાપતી રિહ રે;
ફલ પુણ્ય તણાં જાણી ભલાં, પ્રાણુમ પ્રત્નયા લિહ રે. ધ૦ ૩

છઠ્ઠું છઠ્ઠું નિરંતર પારણે, લીએ પંચગ્રાસી આહાર રે;
એકવીસ વેલા જલ ઘોઈઓ, આતાપના કરતો સાર રે. ધ૦ ૪
સાઠિ સહસ સંવત્સર ઈમ તપી, દોય માસ સંલેખના કીધ રે;
બલિ ચંચા સુરની પ્રાર્થના, નવિ માગી મૌન જ લીધ રે. ધ૦ ૫
મરી ઈસાને સુરપતિ હુઓ, બલિદેવે કદથી કાય રે;
તેહ તેજલેશ્યાએ દમી, કીધા નમતા નિજ પાય રે. ધ૦ ૬
સિવફલ સાધક ઈમ તપ તપી, અજાને હુઓ ફલ અલ્પ રે;
ઈમ ગામ બે લેલે ઉપનો, પૂરણનો એમ જ જલ્પ રે. ધ૦ ૭
પણ એહ વિશેષ જે ચઉપુડો, પડીયો કરી ભિક્ષા લેય રે;
પંથી પંખી જલ જીવને, ચઉથઈ પુડિ નિજ આદેય રે. ધ૦ ૮
ઈમ બાર સંવત્સર તપ તપી, સંલેખણા કરી ઈક માસ રે;
તિહાંથી મરી ચમરેંદો હુઓ, અગ્યાને જીઓ એહ વાસરે. ધ૦ ૯
વલી માને સૌધરમે ગયો, ઉપાડી પરિધ મહંત રે;
શકે વજઈ બીહાવીઓ, શ્રી વીરને શરણે જંત રે. ધ૦ ૧૦
અગ્યાન તણાં ફલ એહવા, નિસુણી આરાધો ગ્યાન રે;
તેહ તો ગુરૂકલવાસે હુએ, નિશુરાને સદા અગ્યાન રે. ધ૦ ૧૧
ભગવતી અંગે ત્રીજે શતકે, એહ ચાલ્યા છે અધિકાર રે;
બુધ શાંતિવિજય વિનયી વદે, સદગુરૂ સેવો હિતકાર રે. ધ૦ ૧૨
ઈતિ શ્રી ગુરૂકલવાસ સન્ન્યાય સંપૂર્ણ.

પરિણામ શુદ્ધી પર અઈમંતા સન્ન્યાય

(૩૨૬)

રાગ સારંગ મલહાર (ઇડર આંબા આંબલી રે.)

ગુણ આદરીએ પ્રાણીયા રે, ગુણવંત વિરલા કોય;
ગુણગ્રાહક પણ થોડલા રે, બુધ જન ગુણને જ્ઞેય.-૧

સુગુણનર ગુણ ઉપરિ કરો દ્રષ્ટિ, બાહ્યો ચરણું મમ પડો રે;
 અંતરદ્રષ્ટિ સુદ્રષ્ટિ. સુગુણું આંકણી.
 અઘમુત્તો કુંચર હુઓ રે, વીરનો શિષ્ય ઉત્સાહે;
 મેહ વૃષ્ટિમાં પડિ ગ્રહો રે, તારે જલ પરવાહે. સુ-૨
 દેખી થવિર જિનવીરને રે, ઈમ પૂછે ધરી રીસ;
 કેતા ભવમાં સીઝશ્યે રે, અઘમુત્તો તુમ સીસ. સુ-૩
 વીર કહે એહ જ ભવે રે, સીઝશ્યે કર્મ ખપાય;
 એહની નિંદા મત કરો રે, ચાલો એહની ધાય. સુ-૪
 ભાત પાણી વિનય કરી રે, એહનું કરો વૈયાવચ્ય;
 ખેદ તજ એહને ભજો રે, ચરમસરીરી સચ્ય. સુ-૫
 થવિર સુણી તિમ આદરે રે, વીર વચન ધરી ખંતિ;
 ઈમ અંતરદ્રષ્ટિ કરી રે, પરખી ગુણ ગ્રહો સંત. સુ-૬
 ભગવતી શતકે પંચમે રે, ચાલ્યો એ અધિકાર;
 પંડિત શાંતિવિજય તણો રે, માન ધરે બહુ પ્યાર. સુ-૭
 ઈતિ શ્રી અઘમુત્તાકુમારની સજ્જાય સંપૂર્ણ.

પુદ્ગલ વિચારંગભિંત શ્રી નારદપુત્ર સજ્જાય

(૩૨૭)

એ તો આબ્યો રે માસ આસાદ સોહામણો-એ દેશી.
 શ્રુતજ્ઞાની રે અભિમાની હોએ નહી, બહુશ્રુતને રે માન
 તજ પુછે સહી,
 નિજ બુદ્ધિની રે ખામી ખમાવે બહુ પરે, તેહ રિષિને રે
 વંદીજઈ ઉલટ ભરઈ.

ત્રૂટક

ભરઈ શ્રુતનેં ભરિઓ, નારદ પુત્ર વીરનો શિષ્ય એ,
 પૂછિઓ સતીર્થ નિયંઠી પુત્રે, કરણ જ્ઞાન પરિક્ષ એ;
 અરથ મધ્ય પ્રદેશ સહિતાકે નહિ સવિ પુદ્ગલા,
 કહઈ નારદ પુત્ર પુદ્ગલ સ અરથાદિક સવિ ભલા. ૧

દ્રવ્યાદિક રે ચઉભેદિ પણિ એમ રે,
 નિયંઠી પુત્ર રે વલતું વદે ધરી પ્રેમ રે;
 સપ્રદેશારે જે ચઉ આદેશે કહે,
 પરમાણુરે તો અપ્રદેશી કિમ રહે.

ત્રૂટક

રહે કિમ તે ઇગ પ્રદેશે એક સમયની કિમ થિતી,
 એક ગુણ કિમ કૃષ્ણ હોએ સપ્રદેશ કહિયા વતી;
 કહે નારદપુત્ર જાણું નહીં હું સમ્યગ પરે,
 ખેદ ન હુએ તો પ્રકાશે અરથ ધારું મન ખરે. ૨

સપ્રદેશારે અપ્રદેશારે પણિ જાણિ રે,
 સવિ પુદ્ગલરે ચઉ આદેશે વખાણી રે;
 ઇમ જોલિરે પુત્રનિયંઠી વાણિ રે,
 અપ્રદેશારે દ્રવ્યથી જેહ પ્રમાણુઈ રે.

પરમાણુ ખેત્રથી નિશ્ચયે તે કાલ ભાવ વિકલ્પના,
 અપ્રદેશારે ખેત્રથી જે નાસત્રિકથી વિભજના;
 ઇમ કાલ ભાવથી અપ્રદેશારે હવે સય એસા ભણું,
 દ્રવ્યથી સપ્રદેશારે તે તસ ત્રિણ્યથી ભજના ગણું. ૩

ઇમ કાલથી રે જાણવું ઇમ વલી ભાવથી,
 સપ્રદેશારે ખેત્રથી તે સહી દ્રવ્યથી;

ભજનાએ રે કાલથી ભાવથી સદહિયા,
સવિ થોડા રે ભાવથી અપ્રદેશા કહિયા.

નુટકે

કહિયા કાલથી અપ્રદેશા દ્રવ્યથી અપ્રદેશયા,
ક્ષેત્રથી અપ્રદેશ ક્ષેત્રથી સપ્રદેશ અસંખયા;
દ્રવ્યથી સપ્રદેશ અધિકા સપ્રદેશા કાલથી,
ભાવ થકી પણ સપ્રદેશા વિશેષાધિક પૂરવથી. ૪

તવ નારદ રે પુત્ર ખમાવિ ભ્રાંતિ રે,
નિયંઠી રે પુત્ર પ્રતિ નમી ખાંતિ રે;
એહવા મુનિ રે સરલ સભાવી જેહ રે,
શ્રુતજ્ઞાનના રે ખપીયા નમીએ તેહ રે.

તેહ નમીએ પાપ વમીએ નિત્ય રમીએ જ્ઞાનમાં,
શ્રુત અર્થ સૂક્ષ્મ ધારણા કરી ધ્યાઇએ શુભ ધ્યાનમાં;
બુધ શાંતિવિજય સુસીસ વાચક માનવિજય વદે ઇચ્છ્યું,
ભગવતી પંચમ શતક સઘલું જેહના ચિત્તમાં વચ્ચું. ૫
ઇતિ શ્રી પુહ્નગલ વિચાર ગર્ભિત નારદપુત્રની સજ્જાય
સંપૂર્ણ. ૯

શ્રી. પાર્શ્વનાથ થવિર સજ્જાય

રાજ કેદારો ગોડી (કપુર હુએ અતિ નિરમહું રે.—એ દેશી).

(૩૨૮)

શ્રીજિનસાસનમાં કહિએ રે, સમકિત વ્રતનું મૂલ;
તેહ વિના કિરિયા કરે રે, તેહનું કે નહિ મૂલ રે.—૧

ભવિકા રાખો સમકિત શુદ્ધ, સદહણા જાણ્યા વિના રે;
 વંદના ન કરે બુદ્ધ રે. ભવિકાઠ્યાંકણી
 પારસનાથ સંતાનીયા રે, બહુ શ્રુત થવિર અનેક;
 પૂછે જઈ જિન વીરને રે, રાખી સમકિત ટેક રે. લ૦૨
 લોક અસંખ્યાતે કહો રે, કિમ અહો રાત્ર અનંત;
 ઉપજે વિણસે ત્રિક કાલે રે, તિમ પરિત્ત^૧ કહંત રે. લ૦૩
 પાસજિણુદ મતે કહે રે, વીરજી લોક વિચાર;
 સાસ્વત ઉરધ-મધ્યમ-અર્ધો રે, પૃથુલ સંક્ષેપ વિસ્તાર રે. લ૦૪
 જીવ તિહાં એકે કાલે રે, ઉપજે નિગોદિ અનંત;
 તહ પરિત્ત પ્રત્યેકમાં રે, ઇમ જ પ્રલય વણ હુંત રે. લ૦૫
 જીવ અનંત પ્રત્યેકને રે, સંબંધે કહેવાય;
 કાલ વિશેષ પણિ તેતલા રે, સહુનો તે પરયાય રે. લ૦૬
 ત્યાર પછી શ્રીવીરને રે, જાણે થવિર સરવજ;
 પ્રણુમી પ્રેમે આદરે રે, પંચ મહાવ્રત પ્રજ્ઞ રે. લ૦૭
 કે સિદ્ધા કે સુર હૂઆ રે, સપડિકમણુ કરી ધર્મ;
 ઇમ પરખી જે ગુરૂ કરે રે, તે લહે સવિ શ્રુત મર્મ^૨ રે. લ૦૮
 ભગવતી પંચમ શતકમાં રે, વાચના ચાલી એમ;
 પંડિત શાંતિવિજય તણો રે, માન કહે ધરી પ્રેમ રે. લ૦૯
 ઇતિ શ્રી પાર્શ્વ^૩ સ્થવિર સજ્જાય સંપૂર્ણ. ॥ ૧૦ ॥

રાગ આશાવરી

(૩૨૯)

લોભ તને રે પ્રાણી, આણી વાણી જિનની હઈએ;
 લોભ અનર્થનું મૂલ વિચારિ, સારિ ધૃતિ કરી રહીએ.

૧ પરિક્ષ. પાઠાંતર.

એક કોડી લખ અઠસી નરનો, લોભથી હુઓ ઘાત;
 મહાશિલા કંટક રથ મુશલે, તેહ સુણો અવદાત. ૧
 ચંપા નયરી કૂણિકરાજ, ભાઈ હલ્લવિહલ્લ,
 દિવ્ય વિભૂષણ ભૂષિત હાથી ખેઠા વિચારે ભલ્લ;^૧
 પદમાવતી રાણીએ પ્રેયો, કૂણિક માગઈ તેહ,
 તવ તે માતામહ નૃપ ચેટક, શરણુઈ જઈ રહેય. ૨
 કાલાદિક સખંધવ મેલી, કૂણિક યુદ્ધ સજેય,
 તવ ગણુરાય અઠારને મેલી, ચેટકરાય વહેય;
 દસ દિવસે કાલાદિક ખાંધવ, હણિયા ચેટક ભૂપઈ,
 પ્રતિદિન એકેકઈ સરિ વીંધી તવ થયો કૂણિક રૂપઈ. ૩
 પૂર્વ સંગતિ પયથિ સંગતિ, તવ શક ચમરપતિ તેકઈ,
 વજ્ર કવચ કરી સુરપતિ રહિઓ ચમર સંગ્રામ દો ભેકઈ;
 હાથી ઉદાયે ખેસી કૂણિક યુદ્ધે, કરે ખહુ માર,
 વજી કૂણિક ખેહુ જત્યા, હાર્યા રાય અઠાર. ૪
 તૃણ પણિ લોહ શિલા સમ હુએ, ભાખિઓ જેણે સંગ્રામઈ,
 ચઉરાસી લખ જણુ તિહાં મૂઆ, જાય નરગતિરિ ઠામઈ;
 અથ રથ મુશલે વજી કૂણિક ચમરઈ, દો લહે જત,
 મલ્લકી લેચ્છકિ કાસી કોસલ ગણુ નૃપ નાઠા ભીત. ૫
 હાથી ભૂતાનંદે ખેસી, કૂણિક યુદ્ધ કરેય,
 વજી કવચ પુંઠે ચમરિંદો, લોહમય કઠિણ ધરેય;
 સારથિ યોધ તુરગ વિણુ, કેવલે રથ મુશલે સંખદ્ધ,
 ફરતઈ છન્નુ લક્ષ મનુષ્યનો, ઘાત હુઓ સંસુદ્ધ. ૬
 તેહમાં એક સુરો એક માનવ, મત્સ્ય સહજ દશ સહસ,

શેષ નરગ તિરિ ગતિમાં ઉપના, આરતિ રૈદ્રેં સરસ;
ભગવતિ સપતમ સતકે નિસુણ્ણી, ભવ્યે લોભ ત્યજ્ય,
ભાષે શાંતિવિજ્ય ખુધ વિનયી માનવિજ્ય ઉવજાય. ૭
ઈતિ શ્રી લોભ સજ્જાય સંપૂર્ણ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી નાગનત્તૂઆની સજ્જાય

(૩૩૦)

મનિ રંગ ધરી.-એ દેશી.

ધન્ય તે જગ માંહે કહીએ, જેણે નિજ વ્રત નિરવહીએ રે;
મનિ ભાવ ધરી વ્રત પાલો.

જિમ માનવભવ ફલ અભુયાલો રે. મનિ૦-૧
નાગનત્તૂઓ નામઈ વરૂણુ, વેસાલાનગરીનો તરૂણુ રે; મ૦
શ્રી વીરનો સમણોપાસી, છકુ છકુ તપે અભ્યાસી રે. મ૦-૨
ચેટક નૃપ રાયાભિયોગે, રથ મુશલ સંગ્રામે યોગે રે; મનિ૦
છઠ્ઠીઓ અક્રમ અણુવરતે, રણિ ચઢિઓતે અણુસર તે રે. મ૦-૩
પ્રતિયોધે કહિઓ કરિ ઘાય, કહે ન કંઈ પહિલે દાય રે; મ૦
તવ મૂકયો તેણે તીર, લાગે થયો વરૂણો ધીર રે. મનિ૦-૪
ખેંચીને નાંખ્યો બાણુ, તેણે શત્રુના હરિયા પ્રાણુ રે; મનિ.
પછે વરૂણો જર્જર દેહ, રથ કાઠે યુદ્ધથી છેહ રે. મનિ૦-૫
રથ અશ્વ ત્યજી કર્યો તેણે, સંથારો મન સમશ્રેણે મરે; નિ૦
પૂરવ સનમુખ તિહાં ખેસી, કહે શકસ્તવ દોવીઅશી રે. મ૦-૬
સર્વથી સવિ આશ્રવ પરચખઈ, પકુ છોડી શલ્ય આકરખઈ રે; મ૦
મરી પહિલઈ સરગે જાય, સુર એકાવતારી થાય રે. મ૦-૭
તિહાં દેવે કર્યો મહિમાય, તિહાંથી ચાલ્યો પડઘાય રે; મનિ૦
તસ મિત્રે પણુ ઇમ કીધ, વ્રત વરૂણુ તણુ ચિત્તિ લીધ રે. મ૦-૮

મરી ઉત્તમ કુલે ઉપન્ન, તિહ સમભાવઈ સંપન્ન રે; મનિ૦
ઉપજશે તિહાંથી વિદેહે, લેઈ ચારિત્ર સીઝશે છેહઈ રે. મ૦-૯
ઈમ વ્યગ્ર પણે પણિ જેહ, વ્રત સંભાલિ ધન્ય તેહ રે; મનિ૦
કહઈ માનવિજ્ય લવિ હિતથી, ભગવતીના સપતમ સતકથી
રે. મનિ૦-૧૦

ઈતિ શ્રીવ્રતે વરૂણ નાગનત્તૂઆ સન્ન્યાય સંપૂર્ણ. ॥ ૧૨ ॥

જ્ઞાન ગવેષણાયાં કાલોદાયી સન્ન્યાય

(૩૩૧)

સહર બડા સંસારકા-એ દેશી.

જ્ઞાન ગવેષી પ્રાણીયા, સુલભબોધિ હોય; સુખુદ્ધિજન સાંભળો.
પૂછંતો પંડિત હુએ, લોક ઉખાણો જ્યે. સુખુદ્ધિજન૦-૧.
રાજગ્રહી નગરી વને, અન્યતીથી સમુદાય; સુ૦
કાલોદાઈ પ્રમુખ મિલ્યો, કરતો શાસ્ત્ર કથાય. સુ૦-૨
પંચાસ્તિકાય કહિઆ વીરે, તે કહો કેમ મનાય; સુ૦
એહવે ગૌતમ ગોચરી, જ્ઞતા દીઠા તિહાંય. સુ૦-૩
પૂછે થકે ગૌતમ કહે, જૂઓ નિજ મનિ ભાય; સુ૦
ભાવ છતાનઈ છતા કહું, અછતાનઈ કહું તાય. સુ૦-૪
જિન દેશનાએ અન્યદા, આવ્યો કાલોદાય; સુ૦
તસ મન સંશય પૂર્વો, ટાલે શ્રી જિનરાય. સુ૦-૫
પ્રતિબોધાયો ચારિત્ર લીએ, પૂછે પ્રશ્ન બહું ભાંતિ; સુ૦
કર્મ ખપાવી મુગતિ ગયો, જ્ઞાન ગ્રહો ઈમ ખાંતિ. સુ૦-૬
ભગવતી સમમ શતકમાં, એહનો છે વિસ્તાર; સુ૦
પંડિત શાંતિવિજ્ય તણો, માન કહે સુવિચાર. સુ૦-૭
ઈતિ શ્રી કાલોદાયીની સન્ન્યાય સંપૂર્ણ. ॥ ૧૩ ॥

પરીક્ષાયાં શ્રી ગાંગેય સજ્જાચ

(૩૩૨)

કિસકા ચેલા કિસકા પૂત-એ દેશી.

સુધૂં સમકિત ધરીએ ધીર, જીમ લહીએ ભવ જલનિધિ તીર;
 ભવિકા સુણો, પરખી ગ્રહીએ ત્રિણિ તત્ત્વ, લોક પ્રવાહની
 છાંડો વત્ત. ભવિકા૦-૧
 પાર્શ્વનાથ સંતાનીએ જેય, વીર કન્હે આળ્યો ગંગેય. ભ૦
 પૂછે ચઉગતીએ ઉતપાદ, બહુ ભંગે કરી ક્રીધો વાદ. ભ૦-૨
 ઉત્તર કહે શ્રી વીર જિણુંદ, તેહ સુણી ગંગેય મુણિદ; ભ૦
 જાણે કેવલજ્ઞાની એહ, ચરમ તીર્થકર સુણીએ જેહ. ભ૦-૩
 વંદીને દીએ પંચ ચામ, આરાધી પોહતો શિવ ઠામ; ભ૦
 ઈમ સમકિતનો હોએ વિવેક, વિણુ પરીક્ષા મૂકે નહીં ટેક. ભ૦૪
 ભગવતી નવમે શતકે દેખ, ચાલ્યો છે અધિકાર વિશેષ;
 પંકિત શાંતિવિજયનો સીસ, માનવિજય મુનિ નામે સીસ.
 ભવિકા૦-૫

ઇતિ શ્રી ગાંગેય મુનિ સજ્જાચ સંપૂર્ણ. ॥ ૧૪ ॥

સ્નેહે શ્રી દેવાનંદા સજ્જાચ

(૩૩૩)

ચારા મોહલા ઉપરે મેહ અબૂકે વીજલી હો લાલ. એ રાગ.

ઉત્તમ જન સંબંધ અલપ પણિ ક્રીજીએ હો લાલ, કિં
 ઈહ ભવિ જસ મહિમાય કેં, અંતે શિવ દીએ હો લાલ; કિં
 વાણિયગ્ગામઈ નચરિકે વીર સમોસર્યા હો લાલ, કિં
 વંદન જાએ લોક કે બહુ હરખે ભર્યા હો લાલ. કિં-૧

રિપભદ્રત્ત પિઉ સાથિ કે, જિનને વંદતી હો લાલ, કિં
 દેવાનંદા માત કે, થાનો સ્પંદતી હો લાલ; કિં
 જોતી અનિમિષ દૃષ્ટિ કે તન ઉલ્લસી હો લાલ; કિં
 રોમંચી જલસિકત કદંબના ફૂલસી હો લાલ. કિં-૨
 પૂછે ગૌતમ વીર કહે, અમ્હ માવડી હો લાલ, કિં
 પૂરવ પુત્ર સનેહઈ ધરે, ધૃતિ એવડી હો લાલ; કિં
 પ્રતિબોધીયા માત તાત, ચારિત્ર લીએ હો લાલ, કિં
 ભણીયા અંગ અગ્યારકે અરથ ગ્રહી હો લાલ. કિં૩
 આરાધી બહુ કાલકે અંતે એક માસની હો લાલ, કિં
 સંલેખનાએ લીલ લહી શિવ વાસની હો લાલ; કિં
 ધન્ય તે નંદન માતપિતા જિણે ઉધર્યા હો લાલ, કિં
 ધન્ય તે માતપિતાય જેણે પુત્ર અનુસર્યા હો લાલ. કિં૪
 વિવાહપન્નતી અંગ તણે નવમે શતે હો લાલ, કિં
 વાંચી ક્રીધ સજ્જાય ભવિક જનને હિતે હો લાલ; કિં
 શ્રી વિજયાણુંદસૂરિ તપાગચ્છ સેહરૂ હો લાલ, કિં
 શાંતિવિજય બુધ સીસકે માન સુહંકરૂ હો લાલ. કિં૫
 ઈતિ શ્રી સ્નેહે દેવાનંદા સજ્જાય સંપૂર્ણ ॥ ૧૫ ॥

શ્રી આજ્ઞાયા સજ્જાય

(૩૩૪)

સારદ બુધ દાર્ઠ-એ દેશી.

શ્રી જિનની આણા આરાધો ભવિ પ્રાણી,
 નહીંતરિ ભવ રૂલસ્યો તિહાં છે જમાલિ નીસાણી;

ખત્રિયકુંડ ગ્રામઠં નયરીએ વીર પધાર્યા,
ખત્તિય સુત વંદનિ તામ જમાલ સિધાર્યા.

ત્રૂટકે

ધાર્યા અર્થ કહિયા જે વીરઈ તેહ સુણી મન લીનો,
માત તાતની આણા લેઈ જિન પાસે વ્રત લીનો;
વર તરૂણી સંઘાતઈ યોવન લીલા છાંડી જેણઈ,
અંગ અગ્યાર ભણી જિનવરને વિનવ્યું એકદા તેણઈ. ૧

પણ સય મુનિ સાથે વિચરું તુમ આદેશે,
બોલ્યા નહિ જિનવર તવ તે વિચર્યો વિદેશે;
સાવત્થીનયરે પોહતો તિહાં ઉપન્ન,
દાહજવર દોહિલો લેતા નીરસ અન્ન.

ત્રૂટકે

નીરસ અન્ને નિર્બલ તતુ તે મુનિને કહે મુઝ હેતઈ,
ત્યાર કરો સંથારો તેણે કરવા માંડ્યો તેતઈ;
વેદનીએ તે પીડ્યો કહે પુણુ ક્રીધાકે કરીઈ છઈ,
સાધુ કહે દેવાણુપિય નવિ ક્રીધા પણિ કરીઈ છઈ. ૨
તવ ચિંતે મનમાં કરીએ તે સહી ક્રીધ,
કહે જિન તે મિથ્યા દીસે પ્રત્યક્ષ વિરૂદ્ધ;
સંથારો કરીએ ક્રીધા નહી જે માટિ,
બીજા મુનિને એમ દેખાડીયું ઉવાટિ.

ત્રૂટકે

વાટિ તણ તસ વચને જેણે તે તસ પાસે રહિયા,
કેતા તસ વચને અણરાતા તે જિન પાસે વહિયા;

દિન કેતે નિરોગી હૂઓ તવ ચંપાએ જાય,
જિન આગલે ઊભો રહી બોલે આપ તણો મહિમાય. ૩
બહુ શિષ્ય તુમારા વિચરે જિમ છઉમત્ય,
તિમ હું નહીં મુજને કેવલનાણુ પસત્ય;
તવ કહઈ ગૌતમ હુએ કેવલનાણુ અબાધિ,
એ તું છે કેવલી તો હોય પ્રશ્નને સાધ.

ત્રોટક

સાધિન^૧ લોક અસાસય સાસય જીવ પક્ષ એમ હોય,
તવ સંકિત હુંતો રહિઓ મૌને વીર વચન અહ જોય;
મુઝ બહુ સીસા છઉમત્યા પણિ મુઝ પરિ એહનો અર્થ,
કહિવા સમરથ પણુ નહીં તુઝ પરિ ગર્વ વચન કહૈ વ્યર્થ. ૪
દ્રવ્યથી પર્યાયથી નિત્યાનિત્ય વિચાર,
ઈમ અણુસદ્દતે કીધો અન્યત્ર વિહાર;
પોતાનઈ પરનઈ બહુ દિન કુમતિ વાસી,

ત્રોટક

વાસીલંત કહે છિં તેરસ સાગર થિતિ ઉપનન
એમ કહે વીર કુશિષ્ય તિહાંથી ચવી દંસણુ આવનન;
નિસુણો ગૌતમ તિરિ નર સુર પંચ પંચ ભવ કરસ્યે,
એમ સંસાર ફરિને અંતરે અવિચલ પદવી વરસ્યે. ૫
તિવિહા કિલવિષિઆ કહૈ જિન ગૌતમ પૂછઈ,
ત્રિણ્ય પદ્યને આઉએ પ્રથમ કલપ દુગ નીચઈ;
ત્રિણ્ય સાગર થિતિ યા ત્રીજ ચોથા હેડી,
તેરસ સાગર નાલંત કહે છે ઠેઠિં.

૧. સાધિત પાઠાંતર.

ત્રોટક

ઠેઠિં કુણુ કર્મઈ કહો ઉપજૈ વીર વદે અહ વાણી,
 આચારય ઉવજાય સંઘના પ્રત્યનીક જે પ્રાણી;
 અજસ કરાવ્યુ ગ્રાહી જનને તે કિલવિષ સુર હુંત
 તિહાંથી ચવી કેતા ભવમાંહિ કાલ અનંત કિરંત. ૬

નારક તિરિ નર સુર ગતિમાં કેતા જંત,
 ભવ પંચક રઝલી સિદ્ધિ લહંત;
 આલોયા વિણુ તે ભારે કરમી જીવ,
 ઈમ બાણી આરાધો શ્રીજિન આણુ સદીવ.

ત્રૂટક

દીવ સરિખા ગુર્વાદિકની કીજે ભક્તિ વિશેષઈ,
 અરસાહારાદિક કષ્ટી પણિ એહનિ દર્શન દેખઈ;
 ભગવતી અંગે નવમે શતકે એહ અર્થ જિન ભાખ્યો,
 પંડિત શાંતિવિજયને સીસે માનવિજયે પરકાશ્યો. ૭

ઈતિ શ્રી આજ્ઞાયા સજ્જાય સંપૂર્ણ ॥ ૧૬ ॥

(૩૩૫)

ધરિ આવોજ આંખો મોહરીઓ-એ દેશી.

વ્રત લેઈ જે શુભ પરિણામે, પછિ હોએ શિથિલ પરિણામ,
 ભવિજન નિસુણો જિન વચણુડાં;
 તેહ હીણુગતિ જઈ ઉપજે, આરાધી લહે ઉચ્ચ ઠામ. ભ૦ ૧
 વાણિયગામે સમોસર્યા, જિન વીર તદા તસ સીસ; ભ૦
 સામહતિથિ મુનિ ગૌતમ પ્રતિ, પૂછે નામી નિજ શીશ. ભ૦ ૨
 અમરિંદને ત્રાયત્રિંશકા, કુણુ હેતે કહો કહેવાય; ભ૦
 કહે ગૌતમ કાંકદિપુરે, શ્રાવક તેત્રીસ સહાય. ભ૦ ૩

સુધા સંવેગી થઈ પછે, ધરી પાસત્યાની ટેવ; લ૦
 પક્ષ સંલેખનાએ મરી, હૂઆ ચમરિંદના તે સવિ દેવ. લ૦ ૪
 તિહાં તે દિનથી તે સુર હૂઆ, એમ સામહત્યો કહે તામ; લ૦
 તવ સંકિત ગૌતમ પૂછીયા, કહે વીર સાશ્વત એ નામ. લ૦ ૫
 એમ હૂઆ એ લેલી ગામના, ખલી ઈદ્ર તે ત્રાયત્રિંશ; લ૦
 ખીજ પશ્ચિ ભુવણાહિવઈને, કહિયા તેત્રીસ તેત્રીસ. લ૦ ૬
 હવે આરાધકના ફલ સુણો, એમ ગામ પાલકના વાસી; લ૦
 વ્રત સૂઘાં છેક લગે ધરી, માસ સંલેખના અહિઆસી. લ૦ ૭
 હૂઆ ત્રાયત્રિંસક શકના, ઈસાનપતિને ચંપાના;
 ખીજ પશ્ચિ સુરપતિને હોઈ, વ્રતના મહિમા નહિ છાના. લ૦ ૮
 એમ જાણી વ્રત આરાધીએ, કહે માનવિજય ઉવઝાય;
 ભગવતીના દશમા શતકથી, એહ સવિ અધિકાર જણાય. લ૦ ૯
 ઈતિ શ્રી વ્રતઆરાધન સન્ન્યાય.-૧૭

(૩૩૬)

તુંગીઆગિરિ શિખરિ સોહધ.

રાગ-રામગિરિ

જેહ નર માર્ગાનુસારી, સહજ સરલ સલાવ રે;
 તેહને અજ્ઞાનથી પશ્ચિ, હુએ સામાયિક લાવ રે. સુ૦-૧
 સુણો પ્રાણી વીર વાણી, ધરો અશઠ આચાર રે;
 તેહથી હોએ સુગતિ વહેલી, શઠ પશ્ચિ નહીં પાર રે. સુ૦-૨
 હતિથણાઉર નયરસામિ, નામથી શિવરાય રે;
 સુકૃત ફલ સવિ રિદ્ધિ જાણી, સુકૃત કરવા ધ્યાય રે. સુ૦-૩
 પુત્ર નિજ શિવભદ્રને તવ, રાજ્ય દેઈ વિશાલ રે;
 દિસા પોંશી હુએ તાપસ, છકું છકું નિહાલ રે. સુ૦-૪

પારણેં ફલ કુલ ભોજી, કરી ગંગા સ્નાન રે;
 અગ્નિ તર્પણે અલિં સમર્પણે, તથા અતિથીને દાન રે. સુ૦-૫
 ઉધ્વ ખાહે આતાપનાએ, એકદા વિભંગ રે;
 ઉપનુ તિણે સાત દેખઈ, દીવ સમુદ અભંગ રે. સુ૦-૬
 ચિંતવે મુઝ જ્ઞાન દરિસન, અતિસથી ઉપનન રે;
 સાત દ્વીપ સમુદ્ર લોકઈ, ઉપરાંત વિચ્છિન્ન રે. સુ૦-૭
 એહ પ્રરૂપણ પ્રકટ નિસુણી, કહે બહુ જન એમ રે;
 વયણ એ શિવરાય રિષિનું, કહો મનાય કેમ રે. સુ૦-૮
 એહવે તિહાં વીર આવ્યા, હીંડી ગૌતમ જાય રે;
 સુણી પૂછે વીર ભાષે, શિવ કહે મિથ્યાય રે. સુ૦-૯
 અસંખ્યાતા દીવ ઉદહી, એહ પ્રરૂપણ મુઝ રે;
 તિહાં રૂપી અરૂપી દ્રવ્યા, વાત હુએ પુર મજ્જ રે. સુ૦-૧૦
 સુણી તાપસ હુએ સંકિત, પડિએ નાણુ વિભંગ રે;
 ચિંતવે તવ વીર સામી, જઈ વંદુ રંગિ રે. સુ૦-૧૧
 વીર વાંઠી સુણી દેશના, લેઈ સંયમ યુધ રે;
 ભણી અંગ અગ્યારહ, પહોતો મોક્ષ માંહે સુધ રે. સુ૦-૧૨
 પરિત્રાજક એમ મોગ્ગલ, આલંબીપુરીએ થયો;
 બ્રહ્મલોકે દેવની ચિતિ, અંતર દશ દેખી રહ્યો. સુ૦-૧૩
 લઘુ સ્થિતી દસ સહસ વરિસા, અંતર દશ ગુરૂ ચિતિ કહે;
 જિન મતે તેત્રિસ નિસુણી, ગઈ વિભંગે વ્રત ગ્રહે. સુ૦-૧૪
 શતક અગ્યારમે ભગવતી, સૂત્ર વાંચી સદહો;
 કહે એમ મુનિ માન ભવિજન, કદાગ્રહકે મત વહો. સુ૦-૧૫

ઈતિ શ્રી શિવરાજ ઋષિની સન્ન્યાય. ૧૮

શ્રી મહાબલ મુનિ સજ્જાય

(૩૩૭)

રાગ સામેરી.

- મૂહૂરત પણ ચારિત્ર યોગ, ન લહે દુઃકરમી લોગ;
 ધન્ય તેહ પુરૂષ ભવ ભવમાં, ચારિત્ર લહે ઉલટમાં. ૧
- વાણિયગામે સુદર્શન શેઠ, જઈ વીરને વંદે ઠેઠ;
 પૂછે કતિ વિધ છે કાલ, કહે જિન ગઉ ભેદે નિહાલ. ૨
- દિન રજની કાલ પ્રમાણ, ધીજે આઉસ કાલ વખાણ;
 મૃત્યુ કાલને અદ્વાકાલ, ચોથાનો સઘલો ચાલ. ૩
- પદ્યાદિકનો કિમ અંત, ફિરી પૂછે કહે ભગવંત;
 તસ પૂરવ ભવ અનુભૂત, સુણતા હોએ અદભૂત. ૪
- શ્રી હતિથણાઉરે બલ ભૂપ, પદમાવતી રાણી અનૂપ;
 સિંહ સ્વપ્ને સૂચિત જાત, તસ પુત્ર મહાબલ જ્યાત. ૫
- ચરણાવી કન્યા આઠે, તાતે બાલાપણુ નાઠંઈ;
 ગૃહ આદિ સકલ ગૃહ વસ્ત, આઠ આઠ દીધી તસ હસ્ત. ૬
- અન્યદા જિન વિમલના વંશી, ગુરૂ ધર્મધોષ શુભ હુંસી;
 વાંદી તસ સાંભડી વાણી, ચારિત્ર લીએ ગુણબાણી. ૭
- શ્રુતકેવલી મરી પ્રહ્લલોકે, પોહતો દશ સાગર થોકે;
 પૂરી આઉષુ ઉપનન, તું શેઠ સુદર્શન ધનન. ૮
- ઈમ સાંભડી શુભ પરિણામેં, જાતિસમરણ લહિએ
 તિણિ ઠામે;
- લેઈ ચારિત્ર પાલી શુદ્ધ, અંતે શિવ લહિએ અવિરૂદ્ધ. ૯
- એહવા મુનિવરનેં નામઈ, હુએ મંગલ ઠામિ ઠામઈ;
 સુખ સંચિત લીલ વિલાસ, હુએ સકલ દૂરિતનો નાસ. ૧૦

ભગવતી અગ્યારમે શતકર્ષ, વાંચીને ભાંખ્યું વતકર્ષ;
 ધુધ શાંતિવિજયને શીસર્ષ, માનવિજયે અધિક
 જગીસર્ષ. ૧૧

ઈતિ શ્રી મહાબલ મુનિશ્વરની સંજ્ઞાય સંપૂર્ણ. ૧૯

શ્રી શ્રુતાભ્યાસે સંજ્ઞાય

(૩૩૮)

સુમતિ સદા દિલમાં ધરો એ રાગ.

ભાવિ ભવિ શ્રુત સાંભલો, સાંભલે હોએ નાણુ સુખોધિ;
 નાણુથી ગુરૂ રીઝઈ ઘણું, પામે પદ નિરવાણુ સુખોધિ. ભાવે૦-૧
 સમણોપાસક બહુ વસે, આલંબીનયરઈ સમૃદ્ધ; સુ૦
 ઇન્દ્રિયપુત્ર તિહાં વડો, સમણુ માંહિ પ્રસિદ્ધ. સુ૦ ભા૦ ૨
 એકદા સવિ ભેલા મલ્યા, દેવ સ્થિતિ પૂછાય; સુ૦
 ગુરૂ સાગર તેત્રીસની, વર્ષ અચુત લઘુ થાય. સુ૦ ભા૦ ૩
 ઇન્દ્રિયપુત્ર ઈમ કહઈ, માને નહી કો તેહ; સુ૦
 એહવે વીર સમોસર્થા, વંદી પૂછે એહ. સુ૦ ભા૦ ૪
 વીર કહે અમ શ્રાવકઈ, ભદ્રપુત્રે કહિઓ સાચ; સુ૦
 એમ સુણી સહુએ ખમાવીઓ, તેહને કહી શુભ વાય. સુ૦ ભા ૫
 માસ સંલેખનાએ મરી, ગયો ઇન્દ્રિયપુત્રનો પુત્ર; સુ૦
 પહિલી સરગિ તિહાં થકી, એકાવતરી મુત્ત. સુ૦ ભા૦ ૬
 ઈમ શ્રુત અભ્યાસી પ્રતી, જિનપતી કરઈ સુપ્રમાણુ; સુ૦
 ભગવતી શતક અગ્યારમે, એમ કરે માન વખાણુ. સુ૦ ભા૦ ૭

ઈતિ શ્રુતાભ્યાસની સંજ્ઞાય સંપૂર્ણ ૨૦'

રાગ ધોરણી

(૩૩૯)

ધણિ પરે રાજ કરંત-એ રાગ

ચઢતે ભાવઈ જે કરે રે, ધરમી ધરમનાં કામ;
 તેહ વિશેષે વખાણીએ રે, લીજે ધૂરિ તસ નામ રે. ભવિં ૧
 ભવિજન ગુણુધરો, ધરમ છે શુભ પરિણામ રે. આંકણીં
 સાવત્થિ નયરી વસે રે, સમણોપાસક ભૂરિ;
 તેહ માંહે સંખ મૂખ્ય છે રે, શ્રાવક ગુણે ભરપૂર રે. ભં ૨
 એકદા વીર સમોસરિયા રે, વાંદવા શ્રાવક જંત;
 વલતા સંખ કહે કરો રે, ભોજન સામગ્રી તંત રે. ભં ૩
 ભમી પાખી પોસહો રે, કરસ્યું સરવ સંજુત;
 વલતુ ચિંતે એકલો રે, ચઉવિહ પોસહ જુત રે. ભં ૪
 ઘરિ જઈ ઉપલા નારીને રે, પૂછી પોષધ લીધ;
 પુકખલી ભોજન નીપને રે, તેડવા આવ્યો સમૃદ્ધ રે. ભં ૫
 વંદી કહે ઉપલા કરિઓ રે, પોષધ પોષધશાલિ;
 તિહાં જઈ શંખ નિમંત્રીઓ રે, કહે જિમો ચિત્ત ચાલિ રે.
 ભં ૬
 તવ ઘરિ જઈ પુકખલી ભમ્યો રે, સરવ સાધરમીક સંગી;
 વંદે પ્રભાતે વીરને રે, પોષધી પણિ સંખ રંગી રે. ભં ૭
 વાર્યા સંખને હીલતા રે, વીરે શ્રાવક તેહ;
 સુદકખુ જગરીઆ જગી રે, દઢધર્મા છે એહ રે. ભં ૮
 ફલ પુછી સંખે ક્રોધનારે, ક્રીધા શ્રાવક સંત;
 વિનય કરીને ખમાવતાં રે, ધન્ય એહવા ગુણવંત રે. ભં ૯

ભગવતી આરમા શતકમાં રે, એહ કહિઓ અવદાત;
પંડિત શાંતિવિજય તણા રે, માનવિજય કહે જ્યાત રે.

ભ૦ ૧૦

ઈતિ શ્રી વર્ધ્ધમાન પરિણામે સંખ શ્રાવકની સજ્જાય.

સંપૂર્ણ-૨૧

શ્રી શય્યાદાને જયંતી સજ્જાય

(૩૪૦)

રાગ જયતસિરી

જંભુદ્વીપના ભરતમાં-એ રાગ.

ધન્ય ધન્ય તે જગ જીવડા, સુદ્ધ વસતિનું દાન રે;
આપે જે સવિ સાધુને, તેહમાં જયંતી પ્રધાન રે. ધન્ય૦૧
કોસંખી નગરી ભલી, રાણી મૃગાવતી ભત રે;
રાય શતાનીક નંદન, ઉદયન નૃપ વિજ્યાત રે. ધન્ય૦૨
શ્રમણની પૂરવ શય્યાતરી, ભૂયા તાસ જયંતી રે;
વંદી પરિજન સંઘાતઈ રે, વીરને પ્રશ્ન પૂછંતી રે. ધ૦ ૩
ગિરૂઆ જીવ કેણે હુએ, જિન કહે પાપસ્થાને રે;
તસ વિરમણે લહુઆ હુએ, ફિરી પુછે બહુમાન રે. ધ૦ ૪
ભવ્ય સવે જો સીઝસ્યૈ, તો તસ વિણુ જગ થાવે રે;
કાલ અનાગત ભાવના, તિહાં શ્રી વીર દેખાવે રે. ધ૦ ૫
સૂતા કે ભલા બગતા, દુર્બલ કે ભલા બલીયા રે;
આલસૂ કે ભલા ઉઘમી, ઈસૂ પૂછે અક્કલીઆ રે. ધ૦ ૬
પહેલે યોલે અધરમી, ખીજે ધરમી બાણુ રે;
ઈમ ઉત્તર કહે વીરજી, રીઝી નિસુણી વાણિ રે. ધ૦ ૭

ઈદ્રિય તંત્રતા ફલ સુષ્ણી, ચારિત્ર લેઈ સુરંગ રે;
કર્મ ખપાવી મોક્ષમાં, પામી સુખ અભંગ રે. ધ૦ ૮
ભગવતી ખારમા શતકમાં, એ કહિઓ અધિકાર રે;
પંડિત શાંતિવિજય તણે, માન કહે સુવિચાર રે. ધ૦ ૯
ઈતિ શ્રી શય્યાતર વિષયે સજ્જાય.—૨૨

શ્રી ઉદયન રાજર્ષિ સજ્જાય

(૩૪૧)

રાગ ખંભાયતી

સીત હરી રાવજી જવ આયો.—એ રાગ.

ઉદિતોદિત પુરુષા અવિરોધે, સવિ પુરુષારથ સાધે રે;
રાજરિદ્ધિ લીલા અનુભવતા, વિષય કષાયે ન આધે રે. ૧
ભવિ પ્રાણીરે ચરમ રાજરિષિ વંદો રે;
જિણે મન માંહે વિવેક ધરીને, ઉનમૂલ્યો ભવ કંદો રે.
ભવિ૦ આંકણી. ૨
સિંધુસોવીર પ્રમુખ જનપદનો, સોલ દેસનો જે રાય રે;
વીતભય આદિ પુર ત્રિષ્ટયસૈ, ત્રેસઠિ જસ કહેવાય રે. ભ૦ ૩
મહસેનાદિ સુકુટખદ્દ દસનો, રાયારાય વિરાજે રે;
રાય ઉદાયન સમણોપાસક, રાણી પદમાવતી છાજે રે. ભ૦ ૪
એકદા પોસહ માંહે ચિંતે, ગામ નગર ધન્ય તેહ રે;
જિહાં જિન વિચરે ધન્ય રાજાદિક, વીરને વંદે જેહ રે. ભ૦ ૫
ઈહાં આવે તો હું પશિ વંદુ, જાણિ એમ વિચાર રે;
ચંપાથી જિન વીર પધાર્યા, કરતા સુપરિ વિહાર રે. ભ૦ ૬
વાંદિ દેશના નિસુષ્ણી રાજા, ચારિત્ર લેવા ઉમાદ્યો રે;
અલીચિકુમરને રાજ્ય સુપેવા, જાઈ નિજ ઘરે ધાયો રે. ભ૦ ૭

મારગે જાતા ચિંતે અભીચિ, એક જ સુત મુજ વાહલો રે;
 રાજ્ય ભોગવી ભોગ લોલુપી, નરગે જાસ્યે ઠાલો રે. ૭૦ ૮
 કેસી ભાણેજને ઇમ વિચારી, દેઈ રાજ્ય વિશાલ રે;
 ચારિત્ર લેઈ કર્મ ખપાવી, સિદ્ધિ પોહતો મયાલ રે. ૭૦ ૯
 અભીચિકુમર મન માંહે દૂણો, જઈ કુણીકને સેવે રે;
 દેસવિરતિ પાલીને અંતે, અણસણ પક્ષનું લેવે રે. ૭૦૧૦
 તાતસ્યું વૈર વિના આલોયે, ભુવનપતિમાં જાય રે;
 ઉપજી વિદેહે સિદ્ધિ જાસ્યે, અદભુત વ્રત મહિમાય રે. ૭૦૧૧
 ભગવતી તેરમે શતકે ભાજ્યું, એ રિષિરાજ ચરિત્ર રે;
 માનવિજય ઉવઝાયે પ્રકાસી, કીધો જન્મ પવિત્ર રે. ૭૦૧૨
 ઇતિ શ્રી ઉદયન રાજર્ષિ સજ્જાય.-૨૩

શ્રી ગૌતમ સજ્જાય

(૩૪૨)

ઓ સખિ અમિય રસાલ કે.-એ રાગ.

શ્રી ગૌતમ ગંણુધાર, નમો ભવિકા જનારે, ન૦
 દિક્ષા દિવસથી જેહ, રહિઓ નહી ગુરૂ વિના રે; ૨૦
 અષ્ટાપદગિરિ શ્રૃંગિ, જઈ જિન વંદીયા રે; જ૦
 વલતા તાપસ પત્તરસેં, પડિખોહિયા રે. ૫૦ ૧
 મારગે જાતાં તે સવે, થયા કેવલી રે,
 તસ પરખદમાંહિ વીર સમીપે ગયા ભલી રે;
 પ્રભુને વદો એમ કહતો ગૌતમો રે;
 વારિઓ વીરે તાસ ખમાવે ઉત્તમો રે. ૨
 તવ તે અટ્ટતિ કરતો કેવલ કારણે રે,
 વયણે ઓલાવ્યો વીર જિને ચિત્ત ઠારણે રે;

નેહ ચિર સંબંધ તું છે, મુજ ઉપરિ રે,
 ચિર પરિચિત ચિર સંસ્તુત ચિર સેવિત ખરે રે. ૩
 ચિર અનુગત અનૂકૂલ પણે વરત્યો ચિરં રે,
 પૂરવ લવનું એમ રહિઓ મન તુઝ ધિરં રે;
 ઇહાંથી ચવ્યા પછી હોય થાસ્યું સરિખાપણે રે,
 હરખ્યો ગૌતમ તવ દિરી પૂછે જિન લણે રે. ૪
 આપણની પરે જાણે અનુત્તર સુરવરા રે,
 ઇમ આસ્વાસ્યો વીરે નમો ગૌતમ નરા રે;
 ચઉદમે શતકે વીર વચણ કહિયાં સૂત્રથી રે,
 માનવિજય ઉવઝાય વખાણે વૃત્તિથી રે. ૫
 ઇતિ શ્રી ગૌતમસ્વામીની સજ્જાય.—૨૪

વ્રત દહતાયાં શ્રી અંબડ સજ્જાય

(૩૪૩)

ત્રિભુવન તિલક સોહામણો રે.—એ રાગ.

ધન્ય ધન્ય તે જગે જીવડા રે, પ્રાણાંતે પણ જેહ રે;
 ધરમી જન મૂકે નહી વ્રત મૂલગાં હો લાલ. વ્રતનો મહિમા
 અછેહ રે. ધન્ય૦
 અંબડ પરિવ્રાજક તણા રે, શિષ્ય સઘ સાત પ્રધાન રે; ધ૦
 પુરિમતાલપુરિ સંચરિઆ રે, કંપિલપુરથી મધ્યાન્હ રે.
 ધન્ય૦ ૧
 પરચખાણી અદત્તના રે, ન મિલ્યો જલ દાતાર રે; ધ૦
 સંચિત જલ નીઠઈ સવે રે, કરે અણુસણ ઉચ્ચાર રે. ધરમિ૦ ૨
 બ્રહ્મસરગે તે ઉપનારે, જીઓ જીઓ વ્રત મહિમાય રે; ધ૦
 ગૌતમ પૂછે વીરને, કંપિલ્યપુરિ બહુ ઠાય રે. ધરમી૦ ૩

અખંડ ભમે તે કસ્યું રે, જિન કહે વેક્રિય શક્તિ રે; ધ૦
 તેણીએ જન વિસમાપવારે, કરે તનુની શત વ્યક્તિ રે. ધ૦ ૪
 આરાધી ગૃહિ ધર્મને રે, બ્રહ્મસરગિ સુર થાય રે; ધ૦
 તિહાંથી વિદેહે સીઝસ્યે રે, ચઉદમે શંતકે એ કથાય રે. ધ૦ ૫
 ઇતિ શ્રી વ્રતે અખંડ પરિવાજક સજ્જાય.-૨૫

શ્રી ગુણ પ્રશંસા સજ્જાય

(૩૪૪)

મન મધુકર મોહી રહ્યો.-એ રાગ.

સમકિત દષ્ટી દેવતા, સાધુ પ્રમુખની ભક્તિ રે;
 ભગવંતે પરસંસીએ, કિમ નિંદીભ કુચુક્તિ રે.
 ભવિચણુ ગુણુ પરસંસીએ, આદરીએ નિજ શક્તિ રે. આંકણી. ૧
 રાજગૃહે શક વીરને, પૂછે આગ્રહ ભેદે રે;
 જિન કહે પંચ અવગ્રહા, પહિલો ઇંદ્રનો વેદ રે. ભ૦ ૨
 તેહ છે લોક અરથ મિતો, રાજ અવગ્રહ ખીજે રે;
 પૂરણુ ભરતાદિક સમો, ગાહાવઇનો ત્રીજો રે. ભ૦ ૩
 નિજ નિજ દેશ પ્રમાણુ તે, ગૃહ લગઈ સાગારીનો રે;
 સાધરમિકનો પાંચમો, પંચ કોશ લગીનો રે. ભ૦ ૪
 તવ ઇંદો કહે આજના, સાધુને હું આણુ બાણુ રે;
 તેહ ગયા પછી ગૌતમો, પૂછે બાણુઈ ટાણુ રે. ભ૦ ૫
 એહ કહે છે તે ખરું, જિન કહે સાચું માનો રે;
 સાચા યોલો એ સહી, નહીં જૂઠા યોલવાનો રે. ભ૦ ૬
 ઈમ ઉપવૃહણા કીણએ, સોલમું શતક વિચારી રે;
 મંડિત શાંતિવિજય તણો, માન કહે હિતકારી રે. ભ૦ ૭

દહ સમકિતે ગંગદત્તની સજ્જાય

રાગ રામગિરી

(૩૪૫)

બાનેને છુપીનઈ કંતા કિહાં રહો રે.—એ રાગ.

જે જિનમતનો થાપક ભાવિકો રે, કરી પરમતનો નિરાશ;
તો હૈ સદગુરૂ વચન સાપેખકો રે, સાચુ સમકિત તાસ.
ભાવો ભવિયણુ સમકિત નિરમતું રે, સમકિતથી શિવવાસ.

આંકણી ૧.

ઉલ્લૂચતીરે વીર સમોસરિયા રે, વંદી શક પૂછેય;
પુદ્ગલ બાહ્ય શ્રહિયા વિણુ દેવતા રે, આગમ ગમન કરેય.

ભાવો ૦ ૨.

જિન કહે ન કરે ઈમ વચનાદિક રે, ઉનમેષાદિ પ્રકાર;
આકુચનાદિક સ્થાનાદિક તથા રે, વિકુર્વણા પરિવાર. ભા ૦ ૩
પૂછીએ અડ પ્રસન સંખેપથી રે, વંદી સંખ્રાંતિ માંહિ;
પોહતો નિજ સરગે તવ ગૌતમો રે, પૂછે કારણુ ત્યાંહિ. ભા ૦ ૪
જિન કહે શુક સરગે સુર સમકિતી રે, મિથ્યાત્વીસ્યું વિવાદી;
પરિણુમ માણા પુગલ પરિણુમ્યા રે, એમ થાપીને આલ્હાદિ.

ભાવો ૦ ૫.

અવધિ પ્રયુજે સુજ ઈહાં જાણીને રે, આવે પૂછવા ઈહાંય;
તસ તનુ તેજ અસહતો સુરપતિ રે, જય સંસંભ્રમ ઠાય. ભા ૦ ૬
એહવે આવી તે સુર જિન નમી રે, પૂછી કરે નિરધાર;
નૃત્ય કરી ગયા તવ ગૌતમ પ્રતિ રે, કહે પૂરવભવ સાર. ભા ૦ ૭
પુર હૃતિણાઉરઈ ગંગદત્તો ગૃહી રે, શ્રી મુનિસુવત પાસી;
ચારિત્ર લેઈ આરાધી સુર હુઓ રે, એક ભવે શિવવાસી. ભા ૦ ૮

ભગવતી સોલમા શતકમાં ભાષીઓ રે, એ અધિકાર વિશેષ;
પંડિત શાંતવિજય કોવિદ તણો રે, માન કહે તસ લેશ.
લાવો ૦ ૯

ઇતિ શ્રી દૃઢ સમકિત ઉપરે ગંગદત્તની સજ્જાય, - ૨૭

શ્રી કાર્તિક શ્રેષ્ઠિ સજ્જાય

ઢાળ
(૩૪૬)

પુર હથિણાઉર વાસીઓ, કાર્તિક સેઠી સમૃદ્ધ રે;
મુનિસુવ્રત જિન દેશના, સાંભલીને પ્રતિબુદ્ધ રે. ૧
ધન્ય લઘુકર્મી જીવડા, જે કરે ધર્મની વૃદ્ધિ રે;
તે ઇંદ્રાદિક પદ લહી, પામે અંતેષ સિદ્ધિ રે. ધન્ય ૦ ૨
નિજ અનુયાયી નૈગમા, અઠોત્તર હજાર રે;
તસ વૈરાગ્યે વૈરાગીયા, સાથે લઈ વ્રત ભાર રે. ધન્ય ૦ ૩
ચઉદે પૂરવ અભ્યસી, માસ સંલેખના કીધ રે;
પ્રથમ સરગે સુરપતિ હૂઓ, એક ભવિ હુસ્યે સિદ્ધ રે. ધ ૦ ૪
શક ભવે જવ વંદવા, આવ્યો વીરઈ તામ રે;
એ વૃત્તાંત ગૌતમ પ્રતિ, ભાષ્યો વિશાખા ગામ રે. ધ ૦ ૫
ભગવતી શતક અઢારમે', જોઈ એહ સજ્જાય રે;
પર ઉપગાર ભણી કહે, માનવિજય ઉવઝાય રે. ધન્ય ૦ ૬
ઇતિ શ્રી કાર્તિક શ્રેષ્ઠિ સજ્જાય. ૨૮

સરલ સ્વભાવે માર્કંદીપુત્ર સજ્જાય

(૩૪૭)

ચંદનખાલા ખારણે રે.-એ રાગ.

રાજગૃહે જિન વીરજીરે લાલ, આવ્યા કરતા વિહાર; મનમોહન.

માકંદી પુત્ર સંયતી રે લાલ, પૂછે પ્રસન્ન વિચાર. મં ૧
ભવિયણુ શઠતા છંડીએ રે લાલ, શઠ ભાવે નહિ પાર. મં આંક.
ભૂ જલ વણુસઠ કાઠ્યા રે લાલ, કાઝિ લેસા વંત; મં
એકાવતારીકો હોએ રે લાલ, હોઈ વીર કહંત. મં લં ૨
તેહ સુણી મન ગહગહિએ રે લાલ, અવર શ્રમણુને કહેય; મં
તિણે અણુસદ્દતે કરિ રે લાલ, નિશ્ચય જિનને પૂછેય. મં લં ૩
ભગવતી શતક અઠારમે રે લાલ, ભાખ્યો એહ અધિકાર; મં
માનવિજય વાયક કહે રે લાલ, છાંડો હંઠ નિરધાર. મં લં ૪
ઈતિ શ્રી માકંદીપુત્રની સજ્ઞાય સંપૂર્ણ. ૨૯

શ્રી દક્ષતાયાં સજ્ઞાય

(૩૪૮)

૫૪ખંડ ચક્ર સુંદર. એ રાગ.

સમકિત તાસ વખાણીએ, જેહ ને જિનજી સહાય રે;
જે અન્યતીથી વચણુડે, છલીયા પણ ન છલાય રે.
જિન ધર્મે કરે દ્રઠપણુ, તેહની પ્રસિદ્ધિ ગવાય રે. આંકણી. ૧
રાજગૃહી નગરીએ વસે, શ્રાવક મહુઅ નામ રે;
ચાલ્યો વીરને વાંદવા, મિલઈ અન્યતીથી તામ રે. જિનં ૨
કાલોદાયી પ્રમુખ બહુ, પુછે પંચાસ્તિકાય રે;
જિન ભાખ્યા કિમ માનીએ, કહે મહુક તિણિ ઠાય રે. જિનં ૩
કાજ વિણા કિમ જાણીએ, તવ યોલ્યા ફિરી તેહ રે;
સમણોપાસક તું કર્યો, જેણે ન જાણે એહ રે. જિનં ૪
તવ મહુક કહે વાયુને, અરિણિ અગનિને દેખો રે;
ગંધ પુજ્ગલ દધિ ખારના, સરગના રૂપને પેખો રે. જિનં ૫

તો કિમ એહને દેખીએ, ઇમ નિરૂત્તર કરી તેહ રે;
 જિનને વંદે હરખસ્યુ, વીરે વખાણ્યો એહ રે. જિન૦ ૬
 અણુબણ્યા અણુસાંભડ્યા, જે કરે અરથ નિસંકરે;
 તે જિનનો જિન ધર્મનો રે, આશાતક હુએ રંક રે. જિન૦ ૭
 ઇમ સુણી મન આણંદિયો, જિન વંદી ઘરે ભય રે;
 એક ભવે સિદ્ધિ પામચ્ચે, એ સવિ ધર્મ પસાય રે. જિન૦ ૮
 ઇમ સુવિવેકઈ ધરમીની, બહુ પરશંસા થાય રે;
 અઠારસમા શતકથી, કહઈ મુનિ માન સજ્જાય રે. જિન૦ ૯
 ઇતિ શ્રી દક્ષતાયાં સજ્જાય. ૩૦

શ્રી ગૌતમ સજ્જાય

(૩૪૯)

હો મત વાલે સાજ્જાયા.-એ રાગ.

ગૌતમ ગણધર ગાઈએ, શ્રી વીરનો વૃદ્ધ વિનેય રે;
 ખૂરણુ ગણિપીટક ધરો, જેણે પરમત ક્રીધ ઉચ્છેય રે. ગો૦ ૧
 રાજગૃહે અન્ય યૂથીઆ, તસ આવી કહે ચોસાલ રે;
 જીવ હણો તુમે હીંડતા, તેણે થાઓ છો એકંત બાલ રે. ગો૦ ૨
 ગૌતમ કહે તનુ શકતીઈ, વલી આસીરી સંયમ યોગ રે;
 ઇર્થોસમિતિએ હીંડતા, અમે એકંત પંડિત લોગ રે. ગો૦ ૩
 ઇમ અણુ હીંડે તો તુમે, સાહમું થાઓ છો બાલ રે;
 ઇમ નિર્ધારી આવિઓ, વરણુઓ વીરે તતકાલ રે. ગો૦ ૪
 અવરથી અતિશાયી કહીઓ, એહવા સદગુરૂને વંદો રે;
 વાંચી શતક અઠારમું, મુનિ માન કહે આનંદો રે. ગો૦ ૫

ઇતિ શ્રી ગૌતમ સ્વામીની સજ્જાય સંપૂર્ણ.-૩૧

સોમિલ સજ્ઞાય

(૩૫૦)

સુણ બહેની પીહડો પરદેશી.—એ રાગ.

દુરભિનિવેશ રહિત ચિત્ત જેહનું, મત્સર પણિ તસ લેખે રે;
 વીર વચન સુણી સોમિલ વિપ્રે, મિથ્યાત રાખ્યું ન રેખઈ રે.
 ધન્ય ધન્ય સરલ સભાવી જીવા, જે ગુણ દોષ પરીખે રે. ધાં ૧
 વાણિયગ્ગામે વીર પધાર્યા, નિસુણી સોમિલ વિપ્ર રે;
 ચિંતે પૂછ્યા પ્રસન કરેસ્યે, તો તસ વંદીસ ક્ષિપ્ર રે. ધ૦ ૨
 નહિ તો નિરૂત્તર કરશ્યું ઇમ મને, ચિંતિ તિહાં જઈ પૂછે રે;
 તુમ યાત્રા યાપનીય અબાધા, પ્રાસુક વિહાર કહો છે રે. ધ૦ ૩
 એ ચારે સુજ ઇમ જિન ખોલે, યાત્રા સંયમ યોગે રે;
 ઇંદ્રિય મન થિરતાએ યાપન, અવ્યાબાધ વિણુ રોગે રે. ધ૦ ૪
 યાચિત આરામાદિક રહવે, પાસુક વિહાર અમારે રે;
 ફિરી પૂછે સરિસવ લક્ષ અલક્ષા, ભાખે જિન વલો ત્યારે રે. ધ૦ ૫
 મિત્ર સરિસવા ત્રિવિધ અલક્ષા, ધાન સરિસવા બહુધા રે;
 શસ્ત્ર અપરિણુત એષણુ રહિતા, અપ્રાર્થિત ને અલદ્ધા રે. ધ૦ ૬
 યતિને અલક્ષ અવર ચઉ લેયા, મિલિયા લક્ષ પ્રરૂપે રે;
 લક્ષ અલક્ષ ઇમ માસા બાણો, કાલને ધાન્ય સરૂપ રે. ધ૦ ૭
 કુલ સ્ત્રી ધાન્ય પ્રકારે દુવિધા, કુલ થાપણી ઇમ કહેવા રે;
 પૂછે ફરી એક દોય અખય તુ, અવ્યય અવસ્થિત અહવારે. ધ૦ ૮
 ભાવ અનેકે પરિણુત કિંવા, જિન કહે એ સવિ સત્ય રે;
 દ્રવ્યથી એક દંસણુ નાણે, દોઉ બાણો પ્રદેશથી નિત્ય રે. ધ૦ ૯

વિવિધ વિષય ઉપયોગે અનિત્યો, ઈમ સુષ્ણી અરથ અનેક રે;
 ધૂમ્બરો ચારિત્ર લેઈ નિરમલ, સિદ્ધિ ગયો સુવિવેક રે. ધ૦ ૧૦
 ભગવતી શતક અઠારમું જોઈ, એ મુનિરાજ સંજ્ઞાય રે;
 પંડિત શાંતિવિજય શિષ્ય પભણે, માનવિજય ઉવઝાય રે.

ધન્ય ધન્ય૦-૧૧

ઈતિ શ્રી સોમિલ વિપ્રની સંજ્ઞાય. ૩૧

શ્રી લખ્ધોચારણુર્ષિ સંજ્ઞાય

(૩૫૧)

મયગલ માતો રે વન માંહિ ભમે.—એ રાગ.

વિદ્યાચારણુ જંઘાચારણુ, મહીયલિ મોટા મુનીસ;
 ભગવતી વીસમા શતકે વરણુવે, જાસ લખ્ધિ જગદીશ. વિ૦ ૧
 છઠું છઠું અઠમ અઠમ પારણે, કરતૈ ઉપજૈ શકિત;
 વિદ્યા કેરી રે જંઘા કેરડી, અનુક્રમે દોયની વકિત. વિ૦ ૨
 વિદ્યાચારણુ પ્રથમ માનુસ નગે, ણીજે અઠમ દીવિ;
 આવઈ ઠામિ રે ત્રીજે ઉતપાદે, તિરિ ગતિ વિસય સદીવ. વિ૦ ૩
 ઉરધ ગમન પ્રથમ નંદનવને, પંડુકવનિ દુતી એણુ;
 ત્રીજી વારિ રે નિજ થાનકિ આવે, નિશ્ચિત રવિ કિરણેણુ. વિ૦ ૪
 જંઘાચારણુ પહિલે ઉતપાદે, રૂચક દ્વિપે રે જાચ;
 તિહાંથી વલતા રે નંદીસરદીપે, તિહાંથી આવે ઈહાંચ. વિ૦ ૫
 ઉંચો પહિલે રે પંડુકવને જાચે, નંદનવને વલ માન;
 તિહાંથી આવે રે સઘલે થાનકે, ચૈત્ય પ્રતિવંદન માન. વિ૦ ૬
 લખ્ધિ પ્રચુજેને આલોચે હુઈ, આરાધક મુનિરાચ;
 વંદે નિત્યે રે એહવા મુનિ પ્રતિ, માનવિજય ઉવઝાય. વિ૦ ૭

धृति श्री विद्याचारणु ङ्घाचारणु सञ्जाय. संपूणु ३३
पत्र-३३ संवत् १७४७ वर्षे मार्गशीर सुदि. ६ वार रवि
दिने श्राविका कल्याणुभाई लभापीतं श्री राजनगर
मध्ये लिखितं.

पत्र-१३ सकल सकल पंडित भौलि भौलि लि. पं० श्री
जिनविजय गण्डिविनेय दीपविजयनां लिखिता :

श्री सुंदरमुनि विरचित

श्री राजुलनी सञ्जाय

(३५२)

राणी राजुल करजोडी कडे, ङदव कुल सिणुगार रे;
वडावा आठे रे लवनेो नेडुलो, तमे मत मूकेो वीसार रे. १
हुं तो वारी रे जिनवर नेमणु.

हुं तो वारी रे जिनवर नेमणु, मोरी वीनतडी अवधार रे;
वडावा सुरतइ सरणेो साडेणेो, नित्य नित्य कइं हीद्वार रे.
हुं तो०- २

प्रथम धनवतीनें लवे, तुं धन नांमे भरतार रे;
वडावा वेविशाणु मिलतां मुजनें, छानेो मोकल्येो मोतीनेो
द्वार रे. हुं तो०- ३

द्वेई आरित्र सौधमंभां, देव तणुो अवतार रे;
वडावा क्षणु विरडो अमता नडीं, त्यांही पणु धरता ध्यार
रे. हुं तो०- ४

त्रीजे लवे विद्याधइ, चित्रांगद राजकुमार रे;
वडावा लोगवी पदवी लूपनी, हुं रत्नवती तुज नारी रे.
हुं तो०- ५

મહાવ્રત પાળી સાધુના, પામ્યાજી ઋદ્ધિ અપાર રે;
 વહાલા માહેંદ્ર સુરલોકમાં, એથે ભવે સુવિચાર રે. હું તો— ૬
 પાંચમે ભવે અતિ દીપતો, નૃપ અપરાજિત સાર રે;
 વહાલા પ્રીતિમતિ હું તાહરી, થૈ પ્રભુ હૈડાનો હાર રે. હું તો— ૭
 ગ્રહી દીક્ષા હરખે કરી, એ તો છઠે ભવે ઉદાર રે;
 વહાલા આરણ્ય દેવલોકે ખેહુ જણા, સુખ વીલસ્યાં સુખકાર
 રે. હું તો— ૮

શંખ રાજ ભવ સાતમે, જસુમતિ પ્રાણ આધાર રે;
 વહાલા વીસ થાનિક સેવ્યાં તિહાં, તેં કીધો જ્ય જ્યકાર
 રે. હું તો— ૯

આઠમે ભવે અપરાજિતે, વરસ ખત્રીસ હજાર રે;
 વહાલા ઇચ્છા રે ઉપજે આહારની, એ તો પૂર્વ પુન્ય પ્રકાર
 રે. હું તો— ૧૦

હરીવંશ માંહે ઉપના, મોરી શિવાદેવી સાસુ મદ્દહાર રે;
 વહાલા નવમે ભવે કાંઈ પરિહરો, રાખોજી લોક વિચાર રે.
 હું તો— ૧૧

એ સંબંધ સુણી પાછલો, ભણેજી નેમ બ્રહ્મચારી રે;
 વહાલી તો તુજને સાથે તેડવા, આંવ્યોજી સસરાને દ્વાર
 રે. હું તો— ૧૨

એમ સુણી રાજિમતી, ગઈ પિઉડાજીને લાર રે;
 વહાલા અવિચલ કયો ઇણે સાહિબો, રૂડો નેહલો મુક્તિનો
 સાર રે. હું તો— ૧૩

ધન્ય ધન્ય જિન ખાવીસમો, જેણે તારી પોતાની નારી રે;
 વહાલા ધન્ય ધન્ય ઉચસેન નંદની, જે સતીયો માંહે શિર-
 દાર રે. હું તો— ૧૪

સંવત સતર એકાણું એ, શુભવેલા શુભવાર રે;
મુનિસુંદરે રાણુલનાં, ગુણુ ગાયા સુખકાર રે. હું તો ૦-૧૫

શ્રી પરમાનંદ મુનિ વિરચિત

શ્રી ધર્મ પ્રકાશની સજ્ઞાય

(૩૫૩)

ભાષે શ્રી જિનરાજ મીઠી વાંણી રે, તુમે ધરમ કરો સુખકાર,
ભવિજન પ્રાણી રે;

ધર્મે નાવેરોગ બાંધે સોગ રે, ધર્મે પાંમે ભોગ પુન્ય સંભોગે રે. ૧
ધર્મે જ્ય જ્યકાર મંગલમાલા રે, ધર્મે સુંદર નારી લહે
સુકુમાલા રે;

ધર્મે ધનની કોઠી વિવિધ વીલસે રે, મુગતિ તણા સુખ સાર
ધર્મે મીલશે રે. ૨

ધરમી જે જે નર નારી જગમાં બાણે રે, સેવા કરે સહુ
લોક વિખુધ વખાણે રે;

ધરમી ધન અવતાર ધરણી માંહે રે, ધર્મે પાંમે સિદ્ધ પદવી
પ્રાપ્તે રે. ૩

સુકુલે જનમ નિવાસ ધરમે પાંમે રે, ધરમે આયુ અખંડ
દૂરગતિ ડાંમે રે;

ભૂત પ્રેત પિશાચ વ્યંતર નાસે રે, ડાયણુ સાયણુ દેખે તતક્ષણુ
ત્રાસે રે. ૪

વ્યાધ્ર અહિ વીકરાલ અગની આદે રે, હાથી જમ દાઢાલ
અને વલિ વાદે રે;

વિષમ દૂરગ અરણ્ય ઉદ્ધિ મોઝાર રે, ધર્મે પાંમે પાર જગ
જ્યકાર રે. ૫

ધર્મ તણો જે ધ્યાન ધ્યાવે પ્રાણી રે, સેવે સુણે શ્રવણેહ
 આગમ વાંણી રે;
 કહે મુનિ પરમાનંદ મનમેં રંગે રે, તે લહે લીલ વિલાસ
 શિવપુર સંગે રે. ૬

શ્રી આત્મિક સજ્જાય

(૩૫૪)

ચેતન ચેતન પ્રાણીયા રે, સુણ સુણ મોરી વાત;
 ધરમ વિહુણી જે ઘડી, નિશ્ચે નિષ્કલ જાત.- ૧
 સુગુણ નર જિન ધર્મ કર લ્યે.
 અવસરે સહુ સોહામણો રે, અવસર ચૂકો જેહ;
 તેહ અવસર આવે નહીં, જ્યો રતી (ઋતુ) ચૂકો મેહ. સુ૦- ૨
 બાલપણે જાણ્યો નહીં રે, ધર્મ અધર્મ પ્રકાર;
 જિમ મધપાન જીવને, નહીં તે તત્ત્વ વિચાર. સુ૦- ૩
 બાલાપણ એળે ગયો રે, જોવન વે જખ આય;
 રંગે રાતો રમણિસું, તવ તે ધરમ ન સુહાય. સુ૦- ૪
 સુખ લોગવી સંસારનાં રે, પછે ધર્મ કરેસ;
 ઈમ ચિતવતાં આવીયો, બુઠાપણરો વેસ. સુગુણ૦- ૫
 દાંત પડયા મુખ મોકલા રે, ટપ ટપ ચુવે લાળ;
 માથો સખ ઘોલો ભયો, ઉંડા પેઠા ગાલ. સુગુણ૦- ૬
 અવસર પામી કીજીએ રે, સુંદર ધર્મ રસાલ;
 સુગુણ સોભાગી સાંભલો, સાજે ખાંધો પાલ. સુગુણ૦- ૭
 સ્વારથીયો સહુકો મિલ્યો રે, સગો ન કીસકો કોય;
 સ્વારથ વીણ વેડે સહુ, સુત પણ વૈરી હોય. સુગુણ૦- ૮
 આથિ અથિર જિનવરે કહી રે, સુણ સુણ મોરી સીખ;
 જે શિર છત્ર ધરાવતા, તે ફરી માંગે ભીખ. સુગુણ૦- ૯

ક્રોધ માંન મદ પરિહરો રે, પરહરીઈ પરમાદ;
 પાંચે ઇદ્રિ વશ કરો રે, જિમ ફલે જસ નાદ. સુગુ૦-૧૦
 માંનવ ભવ દોહીલો લહ્યો રે, નિત્ય નિત્ય કીજે' ધરમ;
 શ્રી પૂજ્ય કેશવ ઇમ ભણે, ધરમ તણો એ મરમ. સુ૦-૧૧

શ્રી પ્રેમમુનિ વિરચિત.

દેવકીના છ પુત્રની સજ્ઞાય

(૩૫૫)

શિયલ શિરોમણી નેમિ જિણુંદ, આયે ભદિલપુર જિન આણુંદ;
 પ્યારે જિનજી.

અમૃતવાણી દીઈ ઉપદેશ, શ્રવણે સુણે સુર સાધુ નરેશ. પ્યારે૦-૧
 નાગ ઘરણી જે સુલસા નારી, સુરે દીયા તસ પુત્ર અવધાર;પ્યારે૦
 અલસી ફૂલ જિમ શોભિત અંગ, અંધવ ષટ ઇમ જોડી અભાંગ.
 પ્યારે૦-૨

અનીસકુમર શ્રીઅનંતસેન,અનીહતરીપૂ વલિ અજિતસેન;પ્યારે૦
 દેવસેન અરૂ શત્રુસેન એહ, ચરમશરીરી અધિક સનેહ. પ્યારે૦-૩
 ભૂતલ લોગવે લોગ મહાભાગ,રૂપ જોખન ધન રાંણીસું રાગ;પ્યારે૦
 જિનવાંણી સુણી પામ્યા વૈરાગ, તરૂણ પણે કીયો વિષયનો ત્યાગ.
 પ્યારે૦-૪

બત્રીશ રમણીને બત્રીશ કોડી,સંજમ લીયો જેણે ધન છોડી;પ્યારે૦
 નયરી દારિકા આયે નેમનાંધ, ષટ અંધવ મુનિવર સહુ સાથ.
 પ્યારે૦-૫

દો ઉપવાસકે પારણે આહાર, વોરણ કાજ ચલે અણુગાર; પ્યારે૦
 ગુણવંત આયે દેવકી ગેહ, સાંભલ વરણે સરખી દેહ. પ્યારે૦-૬

ભાવ સહિત તવ વંદન ક્રીધ, દેવકી રાંણીઈ મોદક દીધ; ખ્યારે૦
ચિત્ત વિત્ત પાત્ર તિને શુદ્ધ, પુન્ય જોગે મિલે કહે જિન બુધ.
ખ્યારે૦-૭

સરીખે રૂપ મુનિ આયે દોય, ફરી કયું આયે અમ ઘેર સોય; ખ્યારે૦
ભલે પધાર્યા મુનિવર આજ, દીઈ મોદક માને જનમ સકાજ.
ખ્યારે૦-૮

ત્રીજે જુગલ આયો તેણી વાર, વંદન વિધીસ્યું પૂછે વિચાર; ખ્યારે૦
હમ ષટ અંધવ સરીખે હોય, જનની સુલસા નાગ ઘર સોય.
ખ્યારે૦-૯

નેમ પૂછયા ભણું સયલ સરૂપ, અંગજ દેવકી તેરે અનૂપ; ખ્યારે૦
સાત ખેટાકી કહીઈ માએ, પુત્ર પાલન કોવે સુખ થાય. ખ્યારે૦--૧૦
સુર સાનિધથી સુખ વીસાલ, સુત હોવે નામે ગજસુકુમાલ; ખ્યારે૦
પુન્ય પસાયે વંછીત હોય, પ્રેમ મુનિ કહે પુન્ય ભલો જોય.
ખ્યારે૦--૧૧

મુનિ ધર્મદાસ વિરચિત

શ્રી સાતવારની સજ્જાય

(૩૫૬)

શ્રીપ્રાંક્ષી પ્રણમું મુદા, પ્રણમી ગોયમ પાય;
અરથ એ સાતે વારના, કહેશું સુખદાય.--૧
ધરમ ભલો રે જિનવર તણો, ક્રીજે વારોજી વાર;
કુમર લલિતાંગ તણી પરે, હોવે હિતકાર. ધરમ૦--૨
આદિત ઉગે લીજીયે, દેવગુરૂ અભિધાન;
યથાશક્તિ વક્ષી કીજીયે, વ્રતને પચખાંણ. ધરમ૦--૩

સોમ પરે શીતલ થઈ, તજીયે ક્રોધ વિકાર;
 ભટ્ટા અચંકારીની પરે, લઘ્યાં સુખ અપાર. ધરમ૦-૪
 મંગલ સમ રાતા થઈ, દિને સુપાત્રે દાંન;
 શાલિભદ્ર સુખ ભોગવે, પાંચ્યા અનુત્તર વિમાંન. ધરમ૦-૫
 યુધ તેહની જાંણુજીયા, જે ન કરાવે પાપ;
 સેઠ સુદર્શનની પરે, જેણે રાજ્યું આપ. ધરમ૦-૬
 ગુરૂ સાચા તે સેવીયે, જે ટાલે અંધકાર;
 રાય પરદેશીની પરે, ઉતારે ભવ પાર. ધરમ૦-૭
 શુક પરે રહો ઉજલા, જેમ મલિન ન થાય;
 લોભી ભિક્ષુક તણી પરે, જેહ પવિત્ર કહેવાય. ધરમ૦-૮
 શનિ શનિ પાપ તે પરિહરે, સેવો ધર્મ સુજાણુ;
 દસે શ્રાવક સહુ વડા, પાંચ્યા અનુત્તર વિમાંન. ધરમ૦-૯
 અરથ એ સાતે વારનાં, કહ્યા અતિ સુખકાર;
 મુનિ ધર્મદાસ રંગે કરી, રાધનપુર મોઝાર. ધરમ૦-૧૦
 શ્રી કુમુદચંદણ વિરચિત.

પરસ્ત્રીસંગ નિવારણની સજ્જાય

(૩૫૭)

સુણુ સુણુ કંતા રે શીખ સોહાંમણી;
 પ્રીત ન કીજે રે પરનારી તણી;
 ઉથલો
 પરનારી સાથે પ્રીતડી, પીઉડા કહો તે કિમ કીજીયે,
 ઉંઘ વેચી આપણી, ઉજગરો કિમ કીજીયે;

કાછડી છુટો કહે લ'પટ, લોક માંહી લાજીયે,
કુલ વિષે ખંપણુ રખે લાગે, સગા માંહી કિમ ગાજીયે.-૧

ચાલ-મૃગ તૃષ્ણાથી રે તૃષા નવિ ટલે;

વેળુ પીલે રે તેલ ન નીસરે.

ઉથલો-નવિ નીસરે પાણી વલોવતાં, લવ લેશ માંખણુનો વલી,
બુડતાં ખાચકા ભર્યાં શીણેં, તર્યાં વાત ન સાંભલી;

તિમ નારી રમતાં પર તણી, સંતોષ ન વલ્યો એક ઘડી,
ચટપટીને ઉચાટ લાગે, આંખે નાવે નિંદ્રડી. ૨

ચાલ-પ્રીત કરંતાં રે પહેલું ધુજીઈ,

રખે કોઈ જાણે રે મનશું ખીજીઈ.

ઉથલો-ખીજીયે રે મન શું ઝુરિઈ, પણ જોગ મલવો છે નહીં,

રાતિ દિવસ વિલપતાં જાઈ, ઇમ આવટી મરવું સહી;

નિજ નારીથી સંતોષ ન વલ્યો, પરનારીથી કહો શું હસ્યે,

ભર્યેં જાણે તૃપત ન થયો તો, એક ચાટચે શું થસ્યે. ૩

ચાલ-જેહવો ચટકો રે રંગ પતંગનો;

તેહવો ચટકો રે પર સ્ત્રી સંગનો.

ઉથલો-પર સ્ત્રી કેરો પ્રેમ પિઉડા, રખે તું મન આણેશ રે,

દિન ચાર રંગ સુરંગ રૂડો, પછી નહીં રહે નીર ઘરો;

જેહ ઘણા સાથે નેહ મંડે, છાંડ તેહ શું વાતડી,

ઇમ કર જાણી તું નાહલા, પરનારી સાથે પ્રીતડી. ૪

ચાલ-જેહ પતિ વહાલો રે છાંડે પાપણી;

પર શું રાચે રે પ્રેમે સાપણી.

ઉથલો-સાપણી સરખી વેણુ નિરખી, રખે શિચલથી તું ચલે,

આંખને મટકે અંગ લટકે, દેવ દાંનવને' છલે;

માંહી તે કાલિ અતિ રસાલી, વાંણી મીઠી સેલડી,
સાંભલી ભોલા રખે ભૂલો, જાણજ્યો વિષ વેલડી. ૫
ચાલ-સંગ નિવારો રે પર રામા તણો;

શોક ન કીજે રે મન મિલવા તણો.

ઉથલો-શોક સ્યાને કરો ફેકટ, દેખવું પણ દોહીલું,
ખિણુ સેરીઈ ખિણુ મેડીઈ, ભમતાં ન લાગે સોહીલું;
ઉસાસને નિસાસ આવે, અંગ લાગે મન ભમે,
કાંમ તાપે દેહ દાઝે, અલ દીહું નવિ ગમે. ૬
ચાલ-લાગી જઈ રે મનથી કલ મલે;

ઉનમારગ થઈ રે અલલક્ષલ લવે.

ઉથલો-લવે અલલક્ષલ ઇંમ જાંણી તે, મોહ ગહેલો મન રડે,
મહા મદન વદન કઠન જાંણી, મરણુ નિવાર્યું ત્રેવડે;
એ દશે અવસ્થા કામ કેરી, કંત કાયાને દહે,
એહવું ચિત્ત આંણી તજે પ્રાંણી, પારકીથી નવિ સુખ
લહે. ૭

ચાલ-પર નારીના રે પરભવ સાંભલો;

કંતા કીજે રે ભાવિ નિરમલો.

ઉથલો-નિરમલે ભાવે નાહ સમજે, પર વધૂ રસ પરિહરો,
ચાંપીયો કીચક લીમસેને, સીલા હેઠલ સાંભલ્યો;
રણુ માંહી રાવણુ દશે મસ્તક, રડવડયાં તે ગ્રંથે કહ્યાં,
તિમ સુંજ નરપતિ દુઃખ પૂંજ પામ્યો, અપજશ જગ
માંહે રહ્યો.- ૮

ચાલ-શિયલ સુરંગા રે માણસ મોહીયે; વિણુ આભરણુ રે જગ
મન મોહીયે.

ઉથલો-મોહીયે સુર નર કરે સેવા, વિષય અભિસાયર ભલો,
 કેસરીસિંહ શિયાલ થાયે, અનલ અતિ શીતલ જલો;
 સાપ થાયે કૂલમાલા, લાછિ ઘર પાંણિ ભરે,
 પરનારી પરિહરો શિયલ મન ધરો, મુગતિ વધુ હેલાં
 વરો.- ૯

ચાલ-તે માટે હું રે વાલિમ વીનવું; પાય લાગીને રે મધુરવચન સ્તવું.
 ઉથલો-વચન અમારાં માંની લેજ્યો, પરનારીથી રહો વેગલા,
 અપવાદ માથે ચઢે મોટા, નરગ થાયે સોહીલો;
 ધન ધન જે નર નારી તજે, દઢ શિયલ પાલે જગતિલો;
 જે પામશે જસ જગત માંહી, કુસુદચ્ચંદ કહે સમુજલો.-૧૦

શ્રી આનંદમુનિ વિરચિત

શિયલની સજ્જાય

(૩૫૮)

ચાલ-એક અનોપમ શિખામણુ ખરી, સમજી લેજ્યો રે
 સઘલી સુંદરી.
 ઉથલો-સુંદરી સેજે રહય હેજે, પર સેજે નવિ ખેસીએ,
 ચિત્ત થકી ચૂકી લાજ મૂકી, પરમંદિર નવિ પેસીયે;
 બહુ ઘેર હીંડે નારી નિર્લાજ, સસરે પણ તજવી કહી,
 જિમ પ્રેત દ્રષ્ટે પડયું ભોજન, જમવું તે જુગતું નહીં.-૧
 ચાલ-પર શું પ્રેમે રે હસીય ન ખોલીયે, દાંત દેખાહી રે ગુજ્ય
 નવિ ખોલીયે.
 ઉથલો-ગુજ્ય ધરની પરને આગિલ્ય, કહોને કિમ પ્રકાસીઇ,
 વલી વાત જેહવી પ્રીત ભાસે, તેથી દૂરે નાંસીયે;

અસુર સવારેને અગોચર, એકલાં નવિ બંધયેં;
સહસાતકારે કામ કરતાં, સેહિજે શિયલ ગમાવીયેં.—૨
ચાલ—નટ વિટ નર શું રે નયણુ ન જોડીયેં; મારગ બતાં રે
આધું ઓઢીયેં.

ઉથલો—આધું તે ઓઢી વાત કરતાં, ઘણું તે રૂઝા શોભીયેં,
સાસુ અને માંના જણ્યા વિના, પલક પાસ ન થોભીયેં;
સુખં હુઃખ તો પુન્ય સાડ, પણ કુલ આચાર ન મૂકીયેં,
પરવશ થાતાં પ્રાણુ તણયે, શિયલ થકી નવિ ચૂકીયેં.—૩

ચાલ—વ્યસની સાથે રે વાત નવિ કીજીયેં, હાથોહાથે રે
તાલી નવિ લીજીયેં.

ઉથલો—તાલી ન લીજે નજર ન દીજે, અંચલ આલ્ય ન ચાલીયેં,
વલી દ્વેષ બુધ્ધે વસ્તુ કેની, હાથ ન ઝાલીયેં;
કોટિ કંદ્રપ રૂપ સુંદર, પુરુષ પેખી નવિ રાચીઈ,
તે તણખલાને ગણી તોલેં, ફરી સામું ન જોઈયેં. ૪

ચાલ—પુરુષ પીયારો રે વલી નવ વખાણીયે; વૃદ્ધ તે યે પીતા
સમોવડ બંણીયે.

ઉથલો—બંણીયેં પિઉ વિના પુરુષ સઘલા, સહોદર સમોવડે,
પતિવ્રતાનો ધર્મ જોતાં, નાવે કોઈ તડો વડે;
કુરૂપ કુષ્ટિ કુખડોને, હુષ્ટ હુર્બલ નર ઘણો,
ભરતાર પામી ભાંમિની તે, ઈંદ્રપે અધિકો ઘણો. ૫

ચાલ—અમરકુમારે રે તણ સુરસુંદરી; પવનંજયે રે
અંજના પરિહરી,

ઉથલો—પરિહરી રામે સીતા વનમાં, નલે દવદંતી વલી;
મહા સતીજ પ્રખલ કળેં, શિયલ થકી તે નવિ ચલી;

કસોટીયે' કસી જોતાં, કંતસ્થું વિહડે' નહીં,
તન મન વચને સત રાખે', સતી તે જાણેા સહી. ૬
ચાલ-રૂપ દેખાડી રે પુરૂષ ન પાડીએ; વ્યાકુલ થઈને રે મન
ન બગાડીએ.

ઉથલો-મન ન બગાડીએ પણ પુરૂષ પરનો, જોગ જોતાં નવિ મલિ,
કલંક માથે ચઢે કૂકું, સગાં સહુ ફરિ ટલેં;
અણ સરજ્યો ઉચાટ થાએ, પ્રાણ ત્યાં લાગી રહે,
આલોક પાંખે આપદા, પરલોક પીડા બહુ સહે. ૭

ચાલ-રાંમને રૂપે'રે સુરપનખાં મોહી; કાજ ન સિધું રે
વલી ઇજત ખોઈ.

ઉથલો-ઇજત ખોઈ દેખી અભયા, શેઠ સુદર્શન નવિ ચલ્યો,
ભરથાર આગળ પડી ભૂંઠિ, અપવાદ સઘલે ઉછલ્યો;
કાંમની બુદ્ધે કાંમનીયે', વંકચૂલ વાહ્યો ઘણો,
ઈમ શીલ થકી ચૂકયા નહીં, દ્રષ્ટાંત ઈમ કેતાં ભણું. ૮

ચાલ-શિયલ પ્રભાવે રે બુઝો સોલે સતી; ત્રિભુવન માંહે રે
જે થઈ છતી.

ઉથલો-છતી થઈ જો શીલ રાખ્યું, કલ્પના કીધી નહીં,
નાંમ તેનો જગત્રય જાણે, વિશ્વમાં જાલી રહી;
વિભુધરતને જડીત ભૂષણ, રૂપે સુંદર કિન્નરી,
એક શીલ વિના શોભે નહીં, તે સત્ય ગુણે જે
સુર વા નરી. ૯

ચાલ-શિયલ શ્રૃંગારે રે સુર સેવા કરે; નવે વાડે રે જે
નિરમલ ધરે.

ઉથલો-ધરે નિરમલ શીલ ચોખું, તાસ કીરતિ ઝલહલેં,

મન કાંમના સવિ સિદ્ધ પામેં, હુઃખ ભય દૂરે ટલેં;
ધન્ય ધન્ય સ્વામી વ્રત પાલે, શિયલ ચોખું આચરેં,
આનંદના તે ઓઘ પામેં, મહીઅલ મેં જસ
વિસ્તરે. ૧૦

બ્રહ્મચર્યની નવવાડની સજ્ઞાય

(૩૫૯)

શ્રી ગુરુનેં ચરણેં નમી રે, વાડ કહું નવ સાર;
નિરમલ શિયલ આરાધતાં રે, ઉતરીએ ભવ પારો રે. સુગુણ
વીચારીએ.-૧

શિયલ વિભૂષણ સારો રે, સુગુણ વીચારીએ;
એ વ્રત ગુણ ભંડારો રે, ચિત્ત માંહે ધારીએ. સુગુણ૦-૨
નારી પશુ પંડગ રહે રે, તિહાં નવિ ક્રવો રે વાસ;
મંબરીના સંગથી રે, મૂષક નહીં સુખ આસો રે. સુગુણ૦-૩
નારી કથા રસ પરિહરો રે, છાંડો વિષયા રે વાત;
લીંબુફલ નાંમે કરી રે, દંત હોય જલપાતો રે. સુગુણ૦-૪
આસન શયન નારી તણા રે, સંગતિ સુગુણ નિવારે;
સંભૂ સુનિ નિચાણો ક્રીઓ રે, તે સંગતિથી નીરધારો રે. સુ૦-૫
ચોથી વાડ ચતુરાં સુણો રે, પરિહરો દષ્ટિ વિકાર;
સૂરજ સાંઢો ઘણું ભેવતાં રે, તસ હોય નયન વિનાસ. સુ૦-૬
પરિચય ભીંતિને આંતરે રે, મ સુણો કાંમ વિલાસ;
ઘન ગર્જિત શ્રવણે સુણી રે, પાંમે મોર ઉલ્લાસો રે. સુ૦-૭
છઠી વાડ જિનવરે કહી રે, ન સંભાગો પૂરવ ભોગ;
જિમ ઋષિયો રચણાએ છલ્યો રે, પામ્યો હુઃખ સંયોગો રે.

સુગુણ૦-૮

સાતમી શીખ ભવીયાં સુણો રે, પરિહરો સરસ આહાર;
 મંગુ મુનિ રસ લાલચી રે, પામ્યા દુઃખ અપારો રે. સુ૦-૯
 આઠમી વાડ એહવી કહી રે, અધિક ન કરવો રે આહાર;
 કુંડરીક ગયો નરક સાતમી રે, તે શીયલ તણ નિરધારો રે.

સુગુણ૦-૧૦

સ્નાંન વિભૂષણ પરિહરો રે, મન ધરો શીયલ રતન;
 વાડ સહીત વ્રત આદરો રે, નિત્ય કરો ધર્મ જતન રે. સુ૦-૧૧
 સકલ ધર્મ કરણી માંહી રે, મહોટો એ વૃત સાર;
 નિરતિચાર આરાધતાં રે, ઉતરીએ ભવ પારો રે. સુ૦-૧૨
 દેવ દાનવ સાંનિધ કરે રે, ભકતે પ્રણમે રે પાય;
 મુનિ લાલા સેવક કહે રે, શીયલે શિવ સુખ થાય રે. સુ૦-૧૩

શ્રી પ્રતિક્રમણી સંજ્ઞાય

(૩૬૦)

પાંચ પ્રમાદ તણ પડીકમણું, સાંજ સવારે કીજઈ;
 અરિહંત સિદ્ધ સદગુણી શાખે, પાપ આલોચણા લીજે.-૧
 સંઘે કરવો રંગે રાણ, પડીકમણો મન ચંગે. એ આંકણી
 જ્ઞાન અક્ષર જે અધિકો ઓછો, કાંનો માત્રે લાખ્યો;
 જિનશાસન પરે શંકા કંખા, મિથ્યાત્વ મનમેં રાખ્યો. સંઘે૦-૨
 જીવ છકાય સમારંભ આરંભ, તિવ્ર પરિણામે કીધો;
 ક્રોધ કષાયે જૂઠો યોદ્યો, અદત્તદાન વલી લીધો. સંઘે૦-૩
 પર સ્ત્રી દેખી પ્રેમ વધાર્યો, ધન લોભે મન લાગો;
 દિશો દીશ વલી અધિક વધારી, ખાવે પહિરવે આધો. સં૦-૪
 કર્મોદાને અનર્થદંડે, સામાયિક શુધ નાવે;
 દેશાવગાસી પોસો આઠમ, પાખી ભૂલ્યો ભાવે. સંઘે૦-૫

જિમવા વેલા જિમી ઉઠ્યો, વહોરાવવો વિસરીઓ;
 સંલેખણ તપ વીરજ, એકસો ચોવીશ દૂષણ ભરીઓ. સં૦-૬
 જાણ અજાણ્યે પડીકમસ્યે, કર્મે હલવો થાસ્યે;
 વર્ણ નાગનતુયા મિત્ર દષ્ટાંતે, જાણો તે મુગતે જાસ્યે. સં૦-૭
 સામાયિક પોસો પડિકમણું, જે આસ્તા શુદ્ધે મન કરસ્યે;
 ઉના નગરમાં ગણિ તેજસિંઘજી ભાળે, તે ભવસાગર
 તરસ્યે. સંધિ૦-૮

શ્રી રાજુલની સજ્ઞાય

(૩૬૧)

જે તમે ચાલો શિવપુરી હો સાહિબા, અમને તે લેજ્યો લાર રે;
 કેસરીયા નેમજી.
 રાજેમતી રે ઇમ વીનવે હો સાહિબા, તમે છો પ્રાણુ આધાર
 રે. કેસરીયા૦-૧
 યાદવકુલના ચંદલા હો સાહિબા, માત શિવાદેવી નંદ રે; કેસ૦
 અષ્ટ ભવાંતર નેહલો હો સાહિબા, નવમે ન કીજે કંદ રે.
 કેસરીયા૦-૨
 સ્ત્રીચાલે શીત જ ગલે હો સાહિબા, ઉનાળે લૂ વાય રે; કેસરીયા૦
 વરસાલે વાદળ ગલે હો સાહિબા, પિયૂ વિના રહ્યો ન જાય
 રે. કેસરીયા૦-૩
 સાસરીએ સાસુ દહે હો સાહિબા, નણ્ણદલ દીએ ગાળ રે; કેસ૦
 તિણુ કારણુ હું વીનવું હો સાહિબા, રથડો તે પાછો વાલિ
 રે. કેસરીયા૦-૪

આજ રહો રે ધણુરા મોહોલમાં હોંપછે લેન્યો સંજમ ભારરે; કેં
કરનેડી સાંકલચંદ લણે હો સાહિબા, આ ભવ પાર
ઉતાર રે. કેસરીયા૦-૫

શ્રી નંદિષેણુમુનિની સજ્જાય

(૩૬૨)

નંદીષેણુ નયર મોઝાર, આવ્યો તપ પારણે હો લાલ, આવ્યો
ભમતાં સાધુ સુભંણુ, વેસ્વા ઘર ખારણે હો લાલ; વેસ્વા
વહોરણુરો ધર્મલાલ દીધો તિહાં થોલીને હો લાલ, દીધો
ઈહાં ક્રીણુ અથરો લાલ હોવે જ્ઞેતાં કનિ હો લાલ. હોવે૦- ૧
વેસ્વાના સુણી ખોલ વળ્યો મુનિ ચિંતવે હો લાલ, વળ્યો
નિર્ધન જાણી મુજકે, જિમતિમ એ લવે હો લાલ; જિમ
આણી મન અહંકાર લીઓ તરણો તાંણીને હો લાલ, લીઓ
નાંખે તૃણુ કરી ખંડ કે તિહાં ક્રીણુ ખારણે હો લાલ. તિહાં૦- ૨
વરસે હો સોવન કોડીખાર તિહાં તપ બલે હો લાલ, ખાર
લાલચ લાગી નાર નમિ મુનિ પાય તલે હો લાલ; નમિ
આવો મહોલ મોઝાર રહો ઘર માલીએ હો લાલ, રહો
તું પિઉટો હું નાર મલ્યાં દિન ગાલીએ હો લાલ. મલ્યાં૦- ૩
મિઠાં વયણુ અમુલક સુણી મન પરગલો હો લાલ, સુણી
કરમ લખ્યાનો દોષ ન જાય કિણુ કલ્યો હો લાલ; ન
કહે ઈમ સાસણુદેવ અછે ફલ લોગનો હો લાલ, અછે
ભમર પરિ રસ લેહ તળ્યો ઈણુ જ્ઞેગનો હો લાલ. તળ્યો૦- ૪
માંગવી ઘર ઘર ભીખ સહુ મન રાખવો હો લાલ, સહુ
શ્રાવક શ્રાવિકા વયણુ મીઠે બતલાવવું હો લાલ; મીઠે

ઈણિ પરે ભાવઠ ભીખ જતી ધર્મ સુઝવે હો લાલ, જતીં
 રાખી થાપણુ વેશ દિક્ષા મગ સુઝવે હો લાલ. દિક્ષાં- ૫
 વેશ્યા ગેહ નિવાસ ક્રીઓ નંદીષેણુ હો લાલ, ક્રીઓં
 ન પડે નારીને પાશ અછે કુંણુ તેહણુ હો લાલ; અછેં
 દિન દિન દશ પ્રતિબોધ મૂકેં શ્રી જિન કને હો લાલ, મૂકેં
 વોલ્યા વરસ ઈમ ખાર ન ખૂઝે ઈમ કહે હો લાલ. ન ખૂં- ૬
 જઈ ન સાસરે આપ ઉરાં દીયે શીખડી હો લાલ, ઉરાં
 જાંણુ કહેા મુઝ ધર્મ રહ્યો તુમે કાંઈ પડી હો લાલ; રહોં
 વાંકા જડ શું વાદ ક્રીયા કિમનાં પચે હો લાલ, ક્રીયાં
 ભોજન ભગતિ અચૂક ઊઠો પ્રીયા અણુકસે હો લાલ. ઊં- ૭
 આસંગાયત નારી કહે ઈમ આકુળી હો લાલ, કહેં
 દસમે ઠાંમે ઊઠો તુમહે પ્રીયા કચ ટલી હો લાલ; ઊઠોં
 નર વિણુ એક હું હવે ઊઠો પિઉ વીનવે હો લાલ, ઊઠોં
 માહરો ભાંગે નેમ વેશ્યા પ્રતે ઈમ ચવે હો લાલ. વેં- ૮
 સાંભરી ઉઠ્યો ધાય આંવ્યો દિન દિક્ષાનો હો લાલ, આંવ્યોં
 હસી બોલી બોલ થયો મુજ સીખનો હો લાલ; થયોં
 રહો રહો વહાલા પિઉ હાસા મસકરી મે કીઈ હો લાલ, હાસાં
 માંખણી ટાલી માંન ન હોવે છાસને હો લાલ. નં- ૯
 ચોલ વિણુઠો પાસ કિમે રંગના ચડે હો લાલ, કિમેં
 બોલે ભાગા મન તીકો જડના જડે હો લાલ; તીકોં
 તતખીણુ ત્રુટ્યો નેહ જાંણુ મન કારમું હો લાલ, જાંણું
 જિણુ રે ત્રીયાસું નેહ તિહાં શનિ ખારમો હો લાલ. તિહાં- ૧૦
 વીર કને ગૃહી દીખ કરે તપ કાસટી હો લાલ, કરેં
 પડીયો નરકને કુંડ ઊઠ્યો મન ઉલટી હો લાલ; ઊઠ્યોં

સંજમ પાલી એ દેવ થયા ગુણ ગાઈએ હો લાલ, થયાં
મુનિ દશરથ કહે શીલ ધર્યાં મુખ પાઈએ હો લાલ. : ૧૦-૧૧

શ્રી ભવદેવ તથા નાગિલાની સજ્જાય

(૩૬૩)

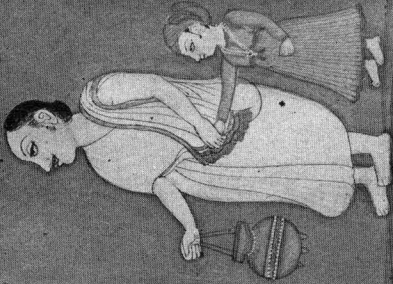
ભોદેવ ભાઈ ઘર આવીયા રે, પ્રતિબોધવા મુનિરાય રે;
હાથમાં દીએ ધીનું પાતરું રે, વીરા મુને આઘેરો વેલાવ રે.-૧
અરધ મંડિત ગોરી નાગિલા રે, ખટકે મોરા હિયડાંમાંહે રે;
સાલે મોરા હિયડલા માંહે રે, નવ પરણિત ગોરી નાગિલા રે.-૨
ધમ કહીનેં ગુરૂળ પાસેં આવીયા રે, ગુરૂળ પૂછે કાંઈ દિક્ષાનો
છે ભાવ રે;

લાજે નકારો નવિ કીયો રે, દિક્ષા લીધી ભાઈજીનેં પાસ રે.-૩
ચંદ્રમુખી મૃગલોચણી રે, વિલપંતી મૂકી ઘરની નારી રે;
ભવદેવભાઈએ મુજનેં ભોલવ્યો રે, હવે કરસ્યું કિસ્યો વિચાર રે.૪
હા ! હા ! મૂરખ મેં સ્યું કર્યું રે, કાંઈ પડીયો કષ્ટ જાંભલ રે;
આર વરસ ઈણી પરે વહી ગયા રે, કાંઈ ધરતો નાગિલાનો
ધ્યાન રે. ૫

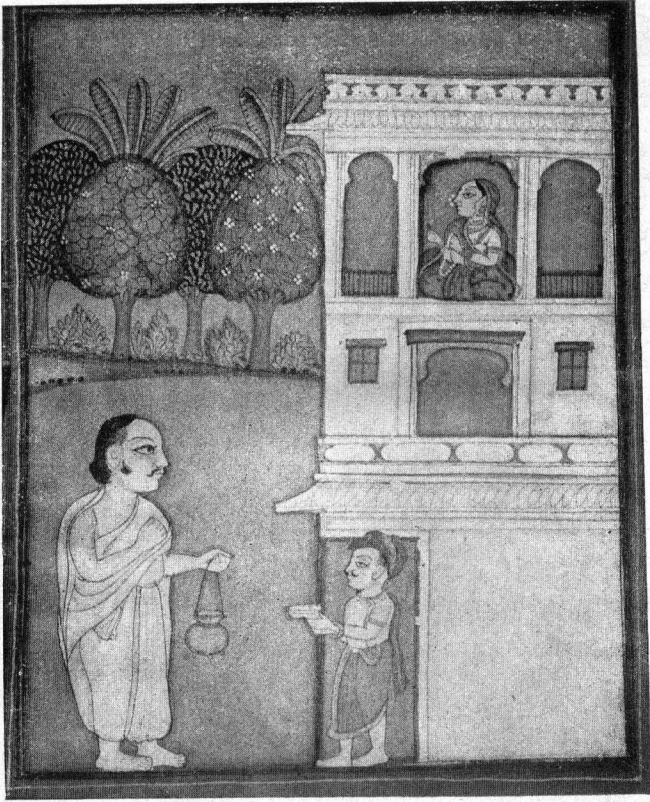
ભોદેવ ભાગે ચિતેં તિહાં આવીયા રે, અણુ ઝોળખી તિહાં
પૂછે વાત રે;
કહો કેણે દીઠી ગોરી નાગિલા રે, અમે સંયમ છોડવા તે
કાજ રે.-૬

નારી ભણે સુણો સાધુજી રે, વમ્યો કોઈ ન લીએ આહાર રે;
હસ્તિ ચઢી ખર કોઈ નવ ચઢે રે, ચેતો ચેતો ધરમના જાણુ રે.-૭
નાગિલાએ નાહ સમજવીઓ રે, વલી લીધો સંયમ ભાર રે;
ભોદેવ દેવલોક પામીઓ રે, સમયમુંદર કહે સાર રે.-૮

श्रीगौतमस्वामीव्याहारलेख्यमञ्चेत
शायलेश्वीवीरस्वामीपात्रेभ्राया

श्री अष्टमिताइभारती संस्करण : पृष्ठ ४७०

શ્રી અર્ધમુક્તાકુમારની સજ્જાય : પૃષ્ઠ ૪૬૯

ચિત્રના ઉપરના ભાગમાં ઝરખામાં શ્રી અર્ધમુક્તાકુમારની માતા શ્રી ગૌતમસ્વામીને પોતાને ત્યાં પધારતા લેઈ રહી છે. નીચેના ભાગમાં શ્રી અર્ધમુક્તાકુમાર શ્રી ગૌતમસ્વામીને મોદક વહોરાવવા લઈ જતો દેખાય છે.

શ્રી અઘમુતામુનિવરની સજ્જાય

(૩૬૪)

આધા આમ પધારો પૂજ્ય, મુજ ઘર વોરણ વેલા. એ દેશી
 વીર જિણુંદને વાંદીને, ગૌતમ ગોચરી સંચરીઆ;
 પોલાસપુર નગરીમાંહિ, ઘર ઘર આંગણુ ફરીઆ. આધા૦-૧
 ઈણે અવસર અઘમત્તે રમતે, મન ગમતા મુનિ દીઠા;
 કંચન વરણી કાયા નિરખી, મનમેં લાગ્યા મીઠા. આધા૦-૨
 બોલ્યો કુંમર અમીરસ વાંણી, એહ કહો કુણુ અભિરાંમ;
 ખરે ખપોરે પાય અલવાણે, ભમવો કેણેં કાંમેં. આ૦- ૩
 સાંભલ રાજકુંમર સોભાગી, શુદ્ધ ગવેષણા કીજે;
 નિરતિચારને નીરદ્દષણુ, ઘર ઘર ભિક્ષા લીજે. આધા૦- ૪
 આવો આજ અમારે મંદિર, કહેશેા તે વિધ કરશું;
 જે જોઈએ તે જુગતે કરીને, ભાવેં ભિક્ષા દેશું. આધા૦- ૫
 ઈમ કહી ઘર તેડી ચાલ્યો, આવ્યો મન આણુંદે;
 શ્રીદેવી રાંણી દેખી, વિધિ શું ગૌતમ વદે. આધા૦- ૬
 આજ અમારે રતનચિંતામણિ, મેહ અમિયે વૃઠા;
 કહે અમ આંગણુ સુરતરૂ ફલીએા, ગૌતમ નયણે દીઠા. આ૦- ૭
 રે બાલુડા બહુ બુદ્ધિવંતા, ગણુધર ગૌતમ આવ્યા;
 થાલ ભરીને મોઢક મીઠા, ભાવે શું વહોરાવ્યા. આધા૦- ૮
 વંદીને પાય કુંમર મુનિવરના, હાથ મેલાવ્યો માથે;
 વોળાણું કહો તો માતાજી, ઈમ કહી ચાલ્યો સાથે. આ૦- ૯
 કુંમર કહે આ ભાજન આપો, ભાર ઘણો પ્રભુ પાસે;
 ગૌતમ કહે અમે તેહને આપું, ચારિત્ર લે ઉદ્ધાસે. આ૦-૧૦

ચારિત્ર લઘશ હું તુમ પાસે, ભાર દીઓ મુજ હાથેં;
 ગૌતમ કહે અનુમતિ કેહની, માએ મોકલાઓ સાથેં. આ૦-૧૧
 શુરૂ જ્ઞાને મન જાણી, દીક્ષા દીધી તેહનેં;
 વૃદ્ધ મુનિનેં લગાવી દીધા, મુનિ મારગ ઘો એહનેં. આ૦-૧૨
 તિણે અવસર અઠમુત્તો ચાલ્યો, સાધૂ સંઘાતે વનમાં;
 નાનકડું સરોવર નીરે ભરીયું, દેખી હરખ્યો મનમાં. આ૦-૧૩
 નાનું સરોવર નાનું ભાજન, નાવ કરી અઠમુત્તે;
 વલતાં તે સાધૂજી દેખી, બાલક રમતો રમતે. આઘા૦-૧૪
 બોલાવે તે મુનિ બાલકનેં, એહ આપણુ નવિ કીજે;
 છ કાય જીવ વિરાધના કરતાં, દૂરગતિનાં ફલ લીજે. આ૦-૧૫
 લાજ ઘણી મનમાં ઉપની, સમોસરણ માંડી આઓ;૫
 ઈરીયાવહીયા તિહાં પડીકમતાં, ધ્યાન શુકલ મન ધ્યાયો. આ૦૧૬
 કેવલજ્ઞાન તિહાં ઉપનું, ધન ધન મુનિ અઠમુત્તો;
 શુદ્ધ મને ચારિત્ર પાલી, તે મુનિ મુગતિ પહોંતો. આ૦-૧૭
 ગૌતમ આદિ અઠમુત્તા સરીખા, શુણ્વંતા રિષીરાયા;
 લખમી મુનિ કરજોડી વંદે, તે મુનિવરના પાયા. આ૦-૧૮

પંદર તિથિની સજ્જાય

(૩૬૫)

સકલ વિદ્યા વરદાયિની, શ્રી સરસતી માય;
 અહનિશ તેહના પ્રેમશું, પ્રણમું જિન પાય.- ૧
 તાસ પસાયે ગાવશ્યું, પંદરે તિથિ વારૂ;
 મત્સર સું કહેતો નથી, માહરી મતિ સારૂ.- ૨
 પડવો કૂપ સંસારમાં, નવિ ઇચ્છો પ્રાણી;
 તે સેવો શ્રી સાધૂનેં, નિર્મલ મતિ આંણી.- ૩

બીજ બુદ્ધિ તુને આપસ્યે, વલી કહેસ્યે મર્મ;
 દૂરગતિ પડતો રાખસ્યે, શીખવસ્યે ધર્મ.— ૪
 ત્રીજગમાંહે કોય નથી, એહવો ઉપગારી;
 ગરથ વિના તે શીખવે, સંયમ મતિ સારી.— ૫
 ચિહું ગતિ માંહે આતમા, ભમ્યો અનંતી વાર;
 વિવિધ પરે દુઃખ લોગવ્યાં, નવિ પાંચ્યો પાર.— ૬
 પાંચે ઇંદ્રી અરિ આપણા, પહેલાં વશ કીજે;
 ચાર કષાય નિવારીએ, પર દોષ ન દીજે.— ૭
 છ કાય લલી પરે રાખીએ, નિજ આતમ તોલે;
 કુટુંબ સહુ એ આપણું, ઇમ જિનવર ખોલે.— ૮
 સાતમલ્યાં નવિ ચાલીએ, એ તો કુવ્યસન જાણો,
 સહી શુરૂ કેરી શીખડી, ગ્રહી જ્ઞાન જ આણો.— ૯
 આઠ મદ ઇંદ્રિ તણા, જિપો જિન સાખેં;
 મનવંછિત ફલ પાંમસ્યો, પર પ્રાણી રાખેં.—૧૦
 નવવિધિ વાડ વિશુદ્ધસ્યું, જે પ્રહ્લચયં પાલે;
 તે ધીરા સંસારમાં, ભવ ફેરા ટાલે.—૧૧
 દશ વિધિ ધર્મ યતી તણો, સેવો મન શુદ્ધે;
 આરાધો અરિહંતને, ભાઈ નિમંલ બુદ્ધે.—૧૨
 એ કા દશ પડિમા વહો, શ્રાવકની સાર;
 સંતોષે સુખ પાંમસ્યો, માંનો નિરધાર.—૧૩
 દ્વાદશ અંગ સિદ્ધાંતમાં, ઇમ જિનવર ખોલે;
 સુમતિ શુપતિ જે સેવસ્યે, નહિ કો તસ તોલે.—૧૪
 તેરસલુણા જે રમે, ધન્ય તે નરનારી;
 વારંવાર વંહું વલી, તસ હું બલિહારી.—૧૫

ચઉદ રાજમાંહી જીવડો, રૂલ્યો અનંતી વાર;
 કુશુર કુદેવે લોળવ્યો, નવિ પાંચ્યો ભવ પાર.-૧૬
 પુન્યે મલ્યા હવે સદ્ગુરુ, સહી સેવો ચરણ;
 ભવ ચો પાર ઉતારસ્યે, ગુરુ તારણ તરણ.-૧૭
 સદ્ગુરુ ગિરુદ વહે સદા, પર તારણ કાળ;
 દૂરગતિ પડતો રાખીઓ, પરદેશી રાજ.-૧૮
 એ આદે બહુ ઉધર્યા, કેતા હું કહું;
 પંડીત હોય તે પ્રીછને, થોડામાં બહું.-૧૯
 પનરતિથ માંહે પ્રાણીઆ, નિત્ય સુકૃત કીજે;
 દાંન શીયલ તપ ભાવના, કરી લાહો લીજે.-૨૦
 ધ્યાંન ધરજે ધર્મતું, પહોંચે મન આશ;
 હર્ષ ધરી સુણજે સહુ, કહે સેવક ગંગદાસ.-૨૧

શ્રી નેમરાજીલની સજ્જાય

(૩૬૬)

ગોખેરે બેડી રાજીલ ઈણી પરે, પિઉને વચન સુણાવે રે;
 શિવાદેવી જાયા, જહુપતિ રાયા, કું રથ વાલો.
 ધુરથી સ્યાને લોલવી મુજને દેઈ દિલાસા આછા રે. શિવા૦

જ૦ કું૦-૧

તોરણ આવી વિરહ જગાવી, હવે કિમ જાઓ છો પાછા રે;

શિ૦ જ૦ કું૦

વિણ અવગુણ કિમ નારી તજને, સહીઓ સાથ જણાવી રે.

શિ૦ જ૦ કું૦-૨

કાંમ નહીં એ ઉત્તમ જનનાં, ખેલ જ ખેલ્યા સાચા રે; શિ૦
ઓછા રે માણસ જે હોય જગમેં, તે કરે વાચા કુવાચા રે.

શિ૦ જ૦ કું૦-૩

સંજમ નારી મલીય ધુતારી, તેણે મુને મૂકી વિસારી રે; શિ૦
નવ લવની રે હું તુંમ નારી, તો કિમ જાઓ તે વારી રે.

શિ૦ જ૦ કું૦-૪

તુમથી રે રૂડા પંખી તીર્યાંય, ખિણુ એક ન રહે દૂરે રે; શિ૦
ચ્યાર પહોરનો રહે જે અંતર, તો ખગ મનમેં ઝૂરે રે. શિ૦-૫

મોટા રે પણુ ખોટા મનમેંમે, નિપટ નહેજ દીડા રે; શિ૦જ૦કું૦
થેં તો નિરાગી થઈનેં પ્રભુજી, ગિરનારે ગ્રહી શુદ્ધા રે.

શિ૦જ૦કું૦-૬

પિણુ હું કેમ મેલીસ તુંમ કેડો, જિમ હું પ્રેમથી વિલુધી રે; શિ૦
કોડી પ્રકારેં જે નાંખો ઉવેખી, તો પિણુ નહી રહું અલગી

રે. શિ૦જ૦કું૦-૭

કાયાની છાયા પરે નિશદિન, રહીશ નહીં તુંમથી અલગીરે; શિ૦
પંડીત કેસર અમર પસાયેં, લખિધ નમેં શુભ જુગતે રે.

ઇમ કહેતાં જઈ નેમનેં ભેટી, સંજમ લેઈ ગઈ મુગતે રે.

શિ૦જ૦કું૦-૮

શ્રી થાવચ્યાકુમારની સજ્ઞાય

(૩૬૭)

શ્રી જિન નેમ સમોસયાં રે, દારિકા વિપન મઝારી રે. સોભાગી.

સાધુ સંઘાતે શોભતા રે, લાલ સહસ અઠાર ઉઠારરે.

સોભાગી.-૧

નેમિ જિણુંદ સમોસયાં રે લાલ.
વનપાલેં દીધી વધામણી રે, આવ્યા નેમ જિણુંદરે; સોભાગી.
નામ સુણિ જિનજી તણો રે લાલ, હરખ્યા કૃષ્ણ નરિંદ રે.

સોભાગી. નેમિ૦-૨

ચતુરંગી સેના સજી રે લાલ, કાંહન વંદન જય રે; સોભાગી.
થાવચ્યાસુત સુંદરં રે લાલ, પ્રણમી જિનજીના પાય રે.

સોભાગી. નેમિ૦-૩

વાંણી જોજન ગાંમિની રે લાલ, દે જિનવર ઉપદેશ રે; સોભાગી
મીઠી સાકર સારીખી રે લાલ, સાંભલે કૃષ્ણ નરેશ રે.

સોભાગી. નેમિ૦-૪

દશે દ્રષ્ટાંતે દોહિલો રે લાલ, માંનવનો અવતાર રે; સોભાગી.
ભવભવ ભમતાં પામીયોરે લાલ, લહી કુણુ હારે ગમાર રે.

સોભાગી. ને૦-૫

કુટુંબ સહુકો કારમો રે લાલ, એકજ નિશ્ચલ ધર્મ રે; સોભાગી,
અલ્પ જ સુખને કારણે રે લાલ, કાંઈ યાંધો બહુ કર્મ રે.

સોભાગી. ને૦-૬

વાંણી સુણી વૈરાગીયો રે લાલ, થાવચ્યા સુકુમાર રે; સોભાગી.
અનુમતિ આપો મોરી માતજી રે લાલ, લેસ્યું સંયમભાર રે.

સોભાગી. ને૦-૭

દાળ બીજી

(૩૬૮)

માત કહે સુત સાંભળો, સંયમ વિષમ અપાર રે; ચારિત્ર
ચિત્ત વસ્યો.

તું સુકુમાલ છે નાન્હડો, સૂણુ મોરા પ્રાણુ આધાર રે
ચારિત્ર૦-૧

નારી બત્રીશ છે તાહરે, ઈંદ્રાણી સમ રૂપ રે; ચારિત્ર૦
 તું વત્સ ઈંદ્ર સમાંન છે, લોગવે લોગ અનૂપરે. ચારિત્ર૦-૨
 એ મંદિર એ માલિયાં, એ સુકુમાલી સેજ રે; ચારિત્ર૦
 સુખ માણે સંસારનાં, આણી હીયડે હેજ રે. ચારિત્ર૦-૩
 તન ધન યૌવન અંચલો, સૂણ મોરી માત સુવિચાર રે; ચારિત્ર૦
 નદી પૂર સમ જાંણીએ, જાતાં ન લાગે વાર રે. ચારિત્ર૦-૪
 ડાલ આણી જલ બિંદુઓ, પીંપલ પાકો પાન રે; ચારિત્ર૦
 તિમ એ આયુ થિર નહીં, સાંભલ મોરી માત રે.

ચારિત્ર૦-૫

સાધુ તણે પંથ દોહિલો, વૃદ્ધ પણે પાલે સૂર રે; ચારિત્ર૦
 પછે હીયડે પછતાવશે, સૂણ મોરા નંદ સનૂર રે. ચારિત્ર-૬
 સંયમ લેઈ પછતાવસે, જે મન કાયર થાય રે; ચારિત્ર૦
 સિંહ તણી પરે પાલસ્યું, સંયમ મોરી માયરે. ચારિત્ર૦-૭

દૂહા

થાવચ્ચા સુત થિર રહ્યો, જોર દેખી જમ ધાડય;
 સંયમ શરણે સંગ્રહ્યો, ધન કણ કંચન છાંડય.-૧
 ઈણે શરણે સુખીયા થયા, શ્રી થાવચ્ચાકુમાર;
 સરણુ લહ્યા વિણુ જીવડો, ઈણી પરે રૂલે સંસાર.-૨

ઠાલ ૩ જી.

(૩૬૮)

અનુભતિ આપે માતજી રે, એતો સહસ પુરૂષ સંઘાત રે;
 કુંવર થાવચ્ચો સંયમ આદરે રે, એતો નેમિ જિન કેરે હાથ રે.
 સાધૂ સોભાગી થાવચ્ચો વંદીએ રે.-૧

શ્રી જિનવરજીએ કૃપા કરી રે, મૂકયા સ્થવિરજીની પાસ રે;
ચઉદ્ધ પૂરવ લણ્યા અતિ સુંદરે રે, અર્થ સહિત ઉદ્ધાસ રે.

સાધૂ૦-૨

પાંચ મહાવ્રત તે ચોખાં ધરે રે, પાલે પંચ આચાર રે;
નવવિધ શીયલ સમાચરે રે, ષટ્ કાયા હિતકાર રે. સાધૂ૦-૩

સુમતિ શુપતિ આરાધે ભાવસ્થું રે, લિચ્છે નિરદ્વષણ આહાર રે;
દશવિધ મુનિનો ધર્મ હીચે ધરે રે, વીચરે ઉગ્ર વિહાર રે. સા૦-૪

વિહાર કરતાં અનુક્રમે આવીયા રે, વિમલાચલ ગિરિવર સાર રે;
અણસણ કરી માસ એકનો રે, પોહતાં મુગતિ મોઝાર રે.

સાધૂ૦-૫

શ્રી લૂંકા ગચ્છપતિ રાજિઓ રે, શ્રીકેશવજી મુણિંદ રે;
શીયલ શિરોમણી ગચ્છપતિ વાંદતાં રે, જિમ લહીએ પરમા-

નંદ રે. સાધૂ-૬

તાસ સાસન માંહે સુંદરે રે, ઋષિ ભીમજી સુખદાય રે;
તસ શિષ્ય તેજ મુનિ ભલે ભાવસ્થું રે, એતો ઋષિ થાવચ્યા

ગુંણ ગાય રે.-સાધૂ૦૭

શ્રી રાજુલની સંજ્ઞાય

(૩૭૦)

ઉગ્રસેન પુત્રી અરજ કરે, નેમજી સાંભલજ્યો મહારાજ;
મોરો દીલ લાગો સાહિબ સાંમલો. -૧

પ્રભુજીની જાન વિરાજતી, સાથે જલદનો પરિવાર; મોરો૦
તોરણ આવી પાછા વડ્યા, તે તો સાલે છે મુજ સાલ. મોરો૦-૨

યાદવ જાન જોડી કરી, આવો સાંમલીયા શિરદાર; મોરો-૦
 તુજ દીઠાં વિણુ નવિ ગમે, માહરે અંગ સકલ સિણુગાર. મો-૩
 અંદન ચૂંક તણી પરે, અંગારા અંગહાર; મોરો-૦
 ભોજન મૂલ ન ભાવતાં, વલી ઉપર મનમથ માર. મોરો-૪
 નવ ભવ નેહ નિવારીને, હારે પ્રભુ નેમ ચઢયા ગિરનાર; મો-૦
 રાજુલ વાત જ સાંભલી, કાંઈ ધરતી હુઃખ અપાર. મોરો-૫
 પોહતી પ્રીતમ પાસણ, લીધો સંયમ ભાર;
 પિઉણ પહેલાં એ પાધરી, પોંતી મોક્ષ મોઝાર. મો-૬
 સતી નાંમ સમરે સદા, પાંમે પરમાણુંદ;
 મહાનંદ મુનિવર વીનવે, હારે પ્રભુ ફેડો ભવના ફંદ. મો-૭

શ્રી રાજુલની સજ્જાય

(૩૭૧)

શિવાદેવી સુત સુંદરં, વાલો નેમ જિણુંદો રાજિ; રાજુલ
 નારીનો સાહિબો રે.
 યદુવંશિ શિર સેહરો, સમુદ્રવિજય કુલચંદો રાજિ. રાજુલ-૧
 મોટે ઓચ્છવે કૃષ્ણણ, તેહનો વિવાહ કરવા રાજિ; રાજુલ-૦
 તેડી જોરાવર આવીયા, ઉચ્ચસેન પુત્રી વરવા રાજિ. રાજુલ-૨
 વિણુ પરણુંણ પાછો વલ્યો, તોરણુથી રથ ફેરી રાજિ; રાજુલ-૦
 તે શું કારણુ જાણીએ, પશુની વાત ઉદેરી રાજિ. રાજુલ-૩
 ખલભદ્ર કાંહ આડા ફર્યા, અંધવ ઈમ નવિ કીજે રાજિ; રાજુલ-૦
 છોકરવાદ સ્યાંણા થઈ, કરતા લજ્યા છીજે રાજિ. રાજુલ-૪
 ભલો ઉચ્ચસેન વીનવે, વહેલા મહોલ પધારો રાજિ; રાજુલ-૦
 માંન ધધારી મોટા કરો, અવગુણુ કો ન વિચારો રાજિ. રા-૫

કોઈનું વચન ન માનીયું, ફલહન રોતી મૂકી રાજિ; રાજુલ૦
 રેવંત ચઢી શિવને વર્ષા, રાજુલ પણુ નવિ ચૂકી રાજિ. રાજુ૦-૬
 અકળ કહાંણી ઈણે કરી, જે ખીજે નવિ થાય રાજિ; રાજુલ૦
 શ્રી અખયચંદ્રસૂરીશનો, ખુશાલ મુનિ ગુણુ ગાવે રાજિ.
 રાજુલ૦-૭

શ્રી જીરણુ શેઠની સંજ્ઞાય

(૩૭૨)

કુંડા

શ્રી અરિહંત અનંત ગુણુ, અતિશય પુરીત ગાત્ર;
 મુનિ જેમ જ્ઞાની સંજ્ઞી, તે ઉત્તમ કહીએ પાત્ર.- ૧
 પાત્ર તણી અનુમોહના, કરતો જીરણુ શેઠ;
 શ્રાવકે અચ્યુતગતિ લહી, નવ ઐવેચક હેઠ.- ૨
 દશ ચોમાસી વીર જિન, વિચરીત સંજ્ઞયમ વાસ;
 વીસાલાપુર આવીયા, પ્રભુ અગ્યારમો ચોમાસ.- ૩

ચોપાઘ

ચોમાસી અગ્યારમીજી રે, વિચરીત સાહસ ધીર;
 વીસાલાપુરી બાહેરજી રે, દીકા શ્રી મહાવીર.- ૪
 જગતગુરૂ ત્રિશલાનંદન વીર.
 ભલે ભલે ભેટચો શ્રી જિનરાય, સખીરી ચોક વધાવો આય;
 કે મોરે ભાગ્ય અનોપમ આય. જગત૦-૫
 બલદેવનો છે દેહરોજી રે, તિહાં પ્રભુ કાઉસગ લીધ;
 પચખાંણુ ચોમાસીનોજી રે, સ્વામીએ એ તપ કીધ. જ૦-૬
 જીરણુ શેઠ તિહાં વસેજી રે, પાલે શ્રાવક ધર્મ,
 અલંકારે કરી ઓલખ્યાજી રે, બાંણે ધર્મનો મર્મ. જ૦-૭

આજ અછે ઉપવાસીયાજી રે, સ્વાંમી શ્રી વદ્ધમાન;
 કાલે કરસ્યેં પ્રભુ પારણોજી રે, દેસું સ્વહસ્તે દાન. જ૦-૮
 જીરણુશેઠ ઈમ ચિતવેજી રે, સફલ હુઈ મુજ આશ;
 પક્ષ માસ ગણતાં ભઈજી રે, પુરી થઈ ચોમાસ. જ૦-૯
 સાંમત્રી છે આહારનીજી રે, સ્વાંમીનેં પ્રતિલાલ;
 પ્રભુજીનો મારગ જોવતાંજી રે, તો વરસે વિણુ આલ. જ૦-૧૦
 ઘરે આવે છે પ્રાહુણોજી રે, નિમત્રો એક જ વાર;
 પ્રભુજી કહીએ આવશેજી રે, મનવા વારોવાર. જ૦-૧૧
 પછે કરીશ હું પારણોજી રે, સ્વાંમીનેં પ્રતિલાલ;
 હોય મનોરથ એહવોજી રે, તો વરસે વિણુ આલ. જ૦-૧૨
 અવસરે ઉઠચા ગોચરીજી રે, શ્રી સિદ્ધાર્થના પુત;
 વિસાલાપુરી આવીયાજી રે, પુરણુ ઘરેં પહોંત. જ૦-૧૩
 મિથ્યાતી જાંણે નહીજી રે, જંગમ સુરતરૂ એહ;
 દાસી પ્રતિ તે ઈમ કહેજી રે, કાંઈક ભિક્ષા દેય. જ૦-૧૪
 ચાટુ ભયાં તેણે બાકલાજી રે, આંણી પ્રભુનેં દીધ;
 નિરાગી તે લેઈ વડ્યાજી રે, સ્વાંમીએ પારણો કીધ. જ૦-૧૫
 દેવ બળવે હુંહુલીજી રે, બોલે બે કર ભેડ;
 હેમ વૃષ્ટિ તિહાં હુઈજી રે, સાડી બારહ કોડ. જ૦-૧૬
 રાય કહે તે શું દીયોજી રે, પારણો કીધો વીર;
 લોક પ્રતે તે ઈમ કહેજી રે, મેં તો વહોરાવી ખીર. જ૦-૧૭
 રાય લોક તવ તે કહેજી રે, ધન્ય ધન્ય પુરણુ શેઠ;
 ઉત્તમ કરણી તેં કરીજી રે, અવર સહુ તુજ હેઠ. જ૦-૧૮
 જીરણુશેઠ તવ તે સુણીજી રે, વાજાંત્ર હુંહુલિનાદ;
 અન્યત્ર કીયો પ્રભુ પારણોજી રે, મનમાં થયો વિખવાદ. જ૦-૧૯

જે મનોરથ મેં કર્યાં છે રે, તે તો રહ્યા મન માંહે;
 નિરધન જિમજિમ ચિંતવે છે રે, તિમ તિમ નિષ્કલ થાય. જ૦-૨૦
 પ્રાપ્તિ વિના નવી પાંખીએ છે રે, મેરે ન આવ્યા સ્વામી;
 કલ્પતરુ કિમ પાંખીએ છે રે, મેરુ મંડલને ઠાંમી. જ૦-૨૧
 અન્યત્ર કીયો પ્રભુ પારણે છે રે, અન્યત્ર કીયો વિહાર;
 પાસ સંતાનીયા આવીયા છે રે, તે મુનિ કેવલધાર. જ૦-૨૨
 વીસાલાનો રાજ્યે છે રે, લોક સહુ રે આણુંદ;
 રાયે પ્રશ્ન જઈ પૂછીયે છે રે, શુરુ ચરણે નિજ વૃંદ. જ૦-૨૩
 મેરે નગરમેં કુણુ અછે છે રે, પુન્યવંત જસવંત;
 કહે કેવલી આજતો છે રે, જીરણુ શેઠ મહંત. જ૦-૨૪
 રાય કહે કિણુ કારણે છે રે, જીરણુ શેઠ મહંત;
 દાંન દીએ શ્રીવીરને છે રે, તેતો પુરણુ જસવંત, જ૦-૨૫
 રાય પ્રતેં કહે કેવલી છે રે, પુરણુ દીધાં દાન;
 હેંમ વૃષ્ટિ તિહાં થઈ છે રે, અવર ન કોઈ પરમાણુ. જ૦-૨૬
 એક ઘડી સુર હંડલી છે રે, જીરણુ સુણતોં ન કાંન;
 તો લેતો જીરણુ સહી છે રે, નિરમલ કેવલનાંણુ. જ૦-૨૭
 દેવલોક વળી બારમે છે રે, જીરણુ પુન્ય પ્રબંધ;
 વીગર દાંન દીધે કલ્યે છે રે, ઉત્તમ સુર સંબંધ. જ૦-૨૮
 દાંન દીએ સાધુને છે રે, તેહનેં નિષ્કલ નવિ હોય;
 વીગર દાંન દીધો કલ્યે છે રે, જીરણુ જિમ કલ જોય. જ૦-૨૯
 દાંન તણી અનુમોદનાં છે રે, દાન સુપાત્રેં રસાલ;
 દાંન દીએ જે સાધુને છે રે, તેહનેં નમેં મુનિ માલ. જ૦-૩૦

